

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

G W 02.00 /

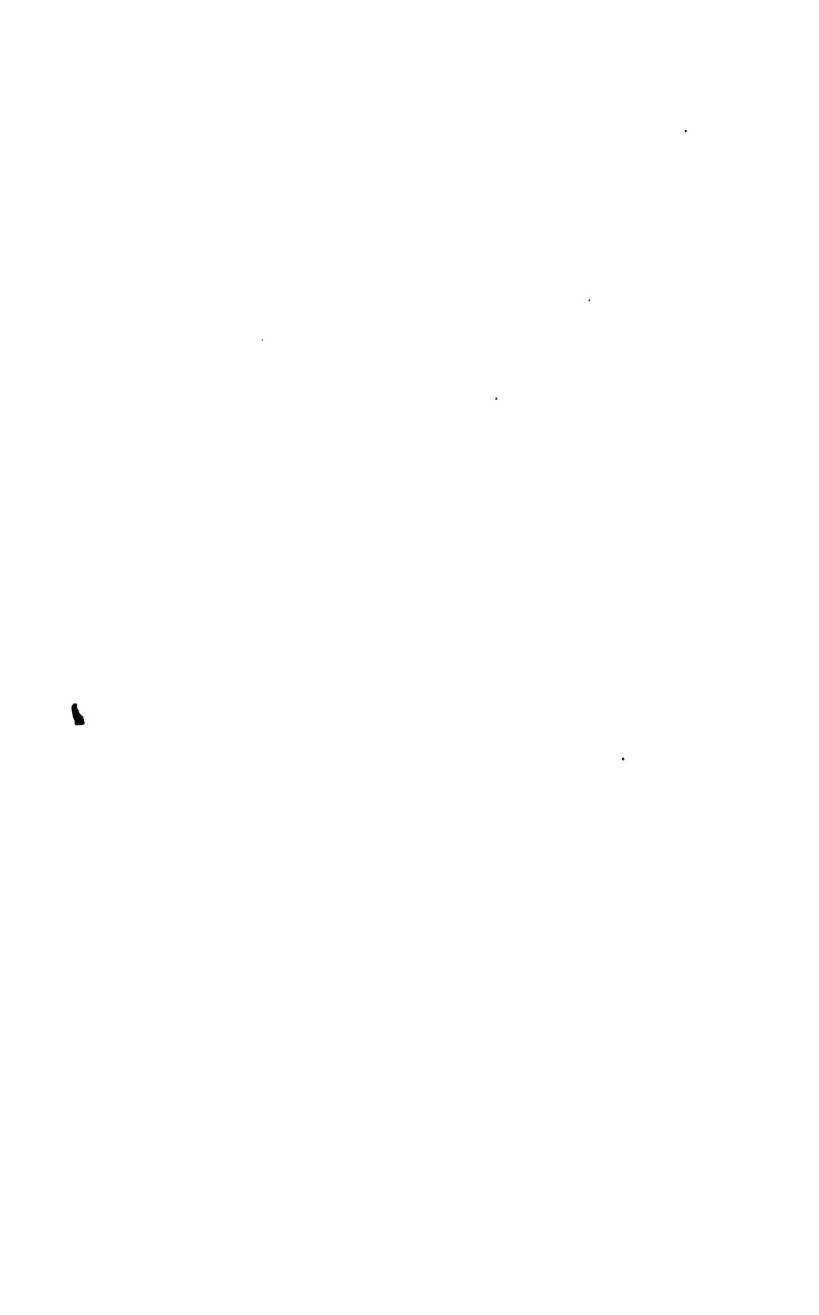
A

Harvard College Library

FROM

March Bequest.

Clarendon Press Series

Pages 313-316 missing

H. J. M. J. M.

Lodge. 18-1877

HOMER
ODYSSEY I—XII

MERRY

London

MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF

Oxford

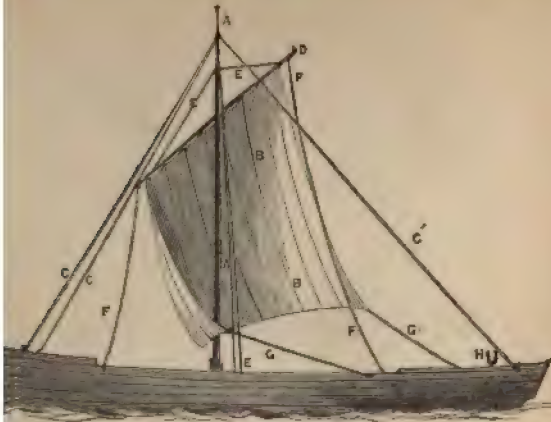

Fig. 1. RIGGING OF HOMERIC SHIP.

Mast (ιστός). R.—Sail (ιστίον). CC.—Forestays (πρόρονοι, Od. 2, 427).
 C'.—Backstay (ἐπίρονος, Od. 12, 427). D.—Yard (ἐπίκριον, Od. 5, 254).
 Talliards (κάλαοι, Od. 5, 260, cp. 2, 426). FF.—Braces (ὕπεραι, Od. 5, 260).
 Heets (πόδες, Od. 5, 260). H.—Mast-crutch (ιστροδόκη, Il. 1, 434).

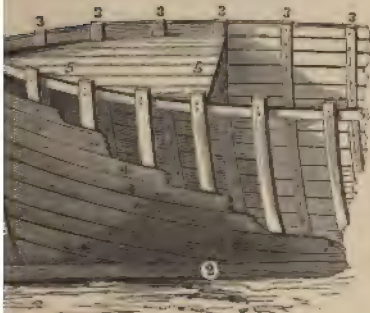

Fig. 2. SKETCH OF PORTION OF HULL.

2. ἰστροδόκη. 3, 3. σταμίνας. 4, 4. ἐπίρονος.
 5, 5. ἰκρία (deck), the plur. used because corresponding deck at the stern.

Fig. 3. μεσόδομη or mast-box (drawn on a larger scale), Od. 2, 424, cp. Od. 19, 37.

Clarendon Press Series

HOMER
ODYSSEY, BOOKS I—XII

WITH INTRODUCTION, NOTES, ETC.

BY

W. W. MERRY, M.A.

Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford

FOURTH EDITION

 Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIV

[All rights reserved]

h62.687
A

Sept. 9, 1889.

March Bequest.

25-17

P R E F A C E.

THE editing of the first half of the *Odyssey* was undertaken for the Clarendon Press Series by the late James Riddell, M.A., Fellow and Tutor of Balliol, a task peculiarly appropriate to his fine taste and intuitive appreciation of Greek scholarship.

That work was cut short by his early death, when he had written a commentary on some five books. In preparing this volume for School use I have been glad to consult his admirable notes, but they belong properly to the larger edition of the *Odyssey*, which is intended to appear later in the Clarendon Series in our joint names.

The present text follows in the main the readings of the critical edition of La Roche (Teubner, Leips. 1867), but it differs considerably from it in accentuation and orthography. It will be noticed that instead of such combinations as *οὔτις*, *οὔπω*, *οὔστις*, *ἐπειδή*, the older and uncombined forms *οὔ τις*, *οὔπω*, *ὄς τις*, *ἐπεὶ δὴ*, are invariably written. Where the two elements of a diphthong are to be pronounced separately, the breathing is placed over the first letter, as *ἐνπλόκαμος*, *ἄντη*, instead of writing the word with the mark of *diaeresis*, as *ἐ̄νπλόκαμος*, *ἀ̄ντη*.

The form in which the Homeric Question is briefly stated in the Introduction is adapted from a short pamphlet by Dr. Thomaszewski (Culm, 1869). In the preparation of the

notes, Nitzsch's Commentary has been an invaluable assistance. The edition of Ameis and the new issue of Crusius' Commentary have also furnished much useful matter.

In writing notes for School-books it is hard to decide how much to say and how much to leave unsaid. The Editor is content to hope that the present volume may be some help towards the intelligent study of the most delightful of Greek books.

W. W. M.

Oxford, 1870.

CONTENTS.

	PAGE
Introduction	xi
of Odyssey, Books I—XII.	xix
ODYSSEY, Book I.	1
" II.	16
" III.	31
" IV.	48
" V.	77
" VI.	94
" VII.	106
" VIII.	118
" IX.	138
" X.	157
" XI.	177
" XII.	199
List of Principal Homeric Forms	215
Metre of Homer	224
Homeric Syntax	226
.	231

INTRODUCTION.

THERE are some eight existing biographies of Homer, but all equally destitute of historical value. One of them claims to be by Herodotus, and another by Plutarch, but the earliest of them cannot date much before the Christian era, whilst most of them belong to a still later period.

Between the earliest and latest dates assigned to Homer there is a difference of more than 400 years—viz. from the middle of the eleventh to the latter half of the seventh century B.C. Herodotus would put him some 400 years before his own time (cp. Hdt. 2. 53 'Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὅμηρον ἡλικίην τετρακοσίοισι ἔτεσι δοκέω μὲν πρεσβυτέρους γενέσθαι· καὶ οὐ πλείοσι), which would bring the date to the middle of the ninth century B.C.

Equally great is the uncertainty about the poet's birthplace, as the epigram expresses it,

ἐπὶ πόλεις διερίζουσιν περὶ ῥίζαν Ὀμήρου,
Σμύρνα, Ῥόδος, Κολόφων, Σαλαμῖν, Ἴος, Ἄργος, Ἀθήναι.

The Salamis here mentioned is in Cyprus. The names of other places were from time to time substituted in this list, till there were not less than twenty claimants for the honour.

The list of cities, and the order in which they occur, possibly point to the direction in which Epic poetry spread through Asia Minor and Greece.

In modern times the very existence of Homer, as the single author of Iliad and Odyssey, has been denied. The two poems have been regarded as a conglomeration of a number of separate lays by separate composers, and the name Ὀμηρος has been rendered 'uniter,' or 'compiler,' (from ὁμοῦ and ἄρω,) or interpreted as representing some fictitious personage whom the Homeridae (or guilds of Epic poets and reciters) claimed as their founder;

just as the Eumolpidae referred to a mythical Eumolpus, from whom they derived their position and their name.

The discussion of these points in their various bearings forms the so-called Homeric Question, the chief stimulus to which, in modern days, was given by the publication of the 'Prolegomena ad Homerum' (1795), by F. A. Wolf, Professor of Philology in Halle.

The position which he sought to establish may be thus represented:—

- § 1. The Homeric poems were not originally composed in the complete and elaborate form in which we now possess them, for,
- (A) They are too extensive to have been composed and transmitted without the use of writing, which only came into vogue with the introduction of prose composition.
 - (B) There was no inducement to a poet to compose such extensive works, unless he could have readers as well as hearers.
 - (C) Before the time of Peisistratus these poems did not exist as a whole.
 - (D) There are many traces of later interpolations and of the piecing together of different parts, and many contradictions and inconsistencies.
- § 2. Both poems were probably formed out of short popular lays, each of which dealt only with a single action or adventure. These lays were communicated by oral transmission only, and were recited to the accompaniment of the lyre (*κιθάρη*). By and by, these lays were combined into groups, more or less comprehensive, and, long afterwards, were united by one man (called, in virtue of his task, Homerus) into a complete whole, which was first committed to writing by Peisistratus. In process of time the text was emended by the so-called, Diasceuestae, and finally fixed by Aristarchus the Grammarian of Alexandria, in the present form.

These views of F. A. Wolf were taken up and pushed still

further by Professor Lachmann, of Berlin, who applied them to the examination of the *Iliad*. He professed to detect in the poems sixteen (or reckoning in the last two books, eighteen) separate lays, by different authors and without any mutual connection. Each lay, originally complete in itself, was afterwards expanded, till after many years of oral transmission (greatly facilitated by the work of the Homeridae and other guilds of poets and reciters) the whole was thrown into its present shape by the recension of Peisistratus.

This view is a distinct advance upon that of Wolf. It simply drops the notion of a Homer altogether, and regards the separate portions of the poem not as so many popular lays, but as distinct compositions of different poets. A new theory was propounded by Grote in his *History of Greece*. Like a house, the original plan of which is gradually extended by subsequent additions, the *Iliad* is regarded by him as consisting of an earlier *Achilleis* (to which belong libb. 1, 8, 11-22; the 23rd and 24th being later), and an *Iliad* proper, consisting of libb. 2-7, and 10. Both these portions seem to him as the work of the same generation, the latter being somewhat later, and possibly by a different author. The ninth book is a later composition. Modern criticism has dealt similarly with the *Odyssey*, and professes not only to detect many interpolations and discrepancies in the text, but to find in it two distinct Epic poems woven more or less closely together, viz. a *Telemachia* and an *Odysseia* (vid. *Die Telemachie*, Hennings, Leips. 1858).

But as the 'Homeric Question' implies discussion and controversy, we are prepared to find a strong party of scholars on the other side, supporting the view of the unity of authorship, if not of the personal existence of Homer. They would answer the positions laid down by Wolf as follows. They reply to—

- § 1. (A) There were many persons in classic times who knew the Homeric poems by heart, as Niceratus (*Xenoph. Symp.* 3. 5), and the Greeks of Olbia on the Pontus (*Dio. Chrys.* 33). The poems of the Icelandic Skalds have been preserved for more than 200 years by oral transmission; and the songs of the national bards of the

Kalmuck Tatars sometimes last a whole day long. When writing was an uncommon art, memory was far stronger (*μνήμη μουσομήτωρ*, Aesch. P. V. 461), but it is at least open to doubt whether Wolf's view of the late introduction of writing into Greece is not overstated.

- (B) Such poems offered sufficient inducement to bring vast audiences together, who could listen and applaud with delight and without weariness.
- (C) This statement is directly denied. An Iliad existed as a whole before the First Olympiad (776 B.C.) The arrangements made by Solon for the recitations at the Panathenaea presuppose a certain definite form of Iliad and Odyssey. The task of Peisistratus was restoration, not creation. He did not produce a combination that had not existed previously, but he settled it anew after it had been disturbed by the uncertainties of oral transmission. His was not so much a literary as a political act.
- (D) Contradictions and discrepancies may tell as much for the poet as against him. We accept them in Virgil, Dante, and Shakespeare, although the works of these poets were all written down from the very first. The poet is carried away by his own thought; he cannot descend to all the minutiae of detail. But while it is impossible to regard the Homeric poems as a mosaic work, however perfect the joints, it is likely enough that in course of transmission many lines or whole scenes may have crept into the text or have been designedly interpolated.

The claimants for unity of authorship answer thus to—

- § 2. The Greek tragedians and Plato were strangely deceived in accepting as a poetic whole this mechanical combination of various lays; and those moderns who parade their long list of discrepancies forget to assign due importance to the remarkable uniformity and consistency that run through the various characters of the

poems. It is not denied that Homer is indebted to tradition and to existing songs for many of the adventures of his heroes and for the general sketch of their characters: but to use this material and weave it into a harmonious Epic is the highest task of genius.

That it is necessary to assign a different author to Iliad and Odyssey was the decision of some of the older critics, e.g. Eratosthenes and Hellanicus, circ. 100 B.C. Those who supported this view were called *Χωρίζοντες* or 'separaters.' They based upon various differences, both in matter and in language, between the poems; and the list of these has been largely extended by modern critics. Among the most evident we may mention that in the Iliad (18. 382) the wife of Hephaestus is Thetis, in the Odyssey she appears (8. 274) as Aphrodite. Neleus in the Odyssey has three, in the Iliad twelve sons. Neoptolemus but a child in the Iliad, a young warrior in the Odyssey. The Cyclopes are mortals in the Iliad; in the Odyssey they are deified. The Gods of the Iliad live on the Mysian Olympus, the sovereignty of Zeus is hardly acknowledged. In the Odyssey the Gods live in a supramundane region and Zeus is unquestioned Ruler. In the two poems the state of society is different. The Iliad represents the feudal system in its strictest form; in the Odyssey the kings consult their people in a parliament, and the great chieftains, such as Menelaus, are not only fighting men, but also merchants. As to differences between the language of the two poems, it may be said that there is a far greater number of abstract words in the Odyssey, and that the same word has not always the same meaning in the two poems. But in attempting to establish any argument from the language, it would be necessary to take in the whole question of the place of composition, and the probable changes which the text may have undergone at the hands of the early critics and editors.

It is likely enough that Epic poetry developed itself from the songs of the priests when celebrating their rites; as, for example, the Pierians in Thrace had their mythic poets, Orpheus, Linus, Demodocus, Musaeus, whose hymns are still quoted or alluded to. At any rate, there can be no doubt that the Iliad and Odyssey do

not present themselves to us as first attempts in Epic poetry, their finish and perfection point to the climax rather than to the commencement of art. This view is corroborated by the allusions in the Homeric poems to other bards, such as Phemius in Ithaca, and Demodocus at the Phaeacian court, besides the legends mentioned in Od. 3. 267 and 4. 17; by the allusions to the adventures of heroes and heroines, which must have been recorded in other Epics, and which were evidently familiar to the hearers of the Homeric poems. A vast mass of these Epic legends, the story of Thebes, the fate of Troy, and many other popular tales, were collected by the Alexandrian critics, and the collection was called *ἐπικός κύκλος*. The Greek tragedians found most of the subjects of their dramas in the poems of the Epic Cycle. They must have been of varying merit; some, no doubt, fit to compare with Iliad and Odyssey; others, of later date, mere imitations of earlier Epic, composed to fill up some gap in the continuity of the whole story. Such an author must Horace's *Scriptor cyclicus* (A. P. 136) have been. The Trojan legend was completed in eight epics,

1. *Τὰ Κύπρια* (ἔπη) by Stasinus. The poem began with the cause of the Trojan war, the apple of Discord flung down at the banquet that celebrated the nuptials of Peleus and Thetis; and the story is continued up to the beginning of the Iliad.
2. The Iliad.
3. *Αἰθίοπεις*, by Arctinus, narrates the appearance on the scene of war of Penthesilea, who came to help the Trojans and was slain by Achilles. It also records the prowess and death of Memnon, chieftain of the Aethiopians and son of Eos.
4. *Ἰλίου μικρά*, by Lesches, tells of the glories of Odysseus and begins with the contest between him and Ajax for the possession of the arms of Achilles.
5. *Ἰλίου πέρσις*, by Arctinus, describes the fall and sack of Troy, the wooden horse, the sacrifice of Polyxena, &c.
6. *Νόστοι*, by Agias of Troezen, recount the adventures of the Greek chieftains on the homeward voyage from Troy.
7. *The Odyssey*.

8. Τηλεγόνηα, by Eugammon, narrates the death of Odysseus through the misadventure of Telegonus, his son by Circe.

The Homeric poems were recited by Rhapsodists, whose name seems to refer not to the joining together of separate songs, but to the even flow of the Epic Hexameter, unbroken by stanza or antistrophe. Cp. Hesiod. *Fragm. ἐν νεαροῖς ὕμνοις ἄψαντες ἀοιδῆν*. In later times, they wore a distinguishing costume, viz. a long flowing cloke of crimson when they were reciting from the Iliad; of blue, when they declaimed the Odyssey. The *κιθάρη* or *φόρμιγξ*, an instrument of four strings, was used for the accompaniment, which consisted in a prelude (*ἀναβολή*), a few chords struck during the *recitative*, as we should now call the vocal part, and a tune again at the end of the performance. As much uncertainty was introduced into the text by the Rhapsodists, and the order of events was lost by careless recitation, each Rhapsodist perhaps knowing only one or two divisions of the poems (called *ῥαψωδίαι*), Solon ordered that the Rhapsodists should recite *ἐξ ὑποβολῆς*, which seems to mean, 'according to cue, or hint,' thereby keeping the proper sequence of the story; not, for example, to recite the *ἀριστεία* of Diomed after the death of Hector. Hipparchus, son of Peisistratus, similarly enjoined the recital of the poems without break at the Panathenaea, and if one Rhapsodist was unequal to the task, another should be ready to take up the recitation where the first left off (*ἐξ ὑπολήψεως*).

The recension of the text made by Peisistratus, in which he doubtless accommodated the language more or less to the familiar forms in use in his time, was the basis of all future recensions, though the original was lost during the Persian war. Many different editions (*ἐκδόσεις*) were produced; some, the work of individual scholars (*αἱ κατ' ἄνδρα*), others, the publications of cities where Epic poetry was the fashion (*αἱ κατὰ πόλεις*). But the text had been greatly disturbed by capricious interpolaters and emenders (*διασκευασταί*), and the aim of the Alexandrian critics was as far as possible to reproduce the text of the Peisistratidean recension. Such a critical edition was called *διόρθωσις*. The library founded at Alexandria by Ptolemy Soter (283 B.C.),

and enlarged by his son, was said to contain 400,000 books. The most famous of the librarians were, Zenodotus, to whom we owe the present division into books of Iliad and Odyssey, Aristophanes of Byzantium, and Aristarchus from Samothrace. The last-mentioned scholar, the most famous name in Homeric criticism, prepared first an edition of Homer with a commentary (*ὑπόμνημα*); then he composed dissertations on special points (*συγγράμματα*), and again edited both Iliad and Odyssey. On the margin of both editions were the critical marks (*σημεία*), the use of which Aristarchus had learned from his master Aristophanes of Byzantium. The obelus \rightarrow denoted a spurious line; the astericus \times pointed out that the line was repeated elsewhere; the two marks together showed that such a repetition was erroneous. The *διπλῆ καθαρὰ* \succ implied that the verse had been discussed by him elsewhere, or explained by the light of some other passage; the *διπλῆ περιστιγμένη* \times expressed dissent from the reading of Zenodotus; the antisigma \rangle denoted that the order of the lines was inverted.

The so-called Scholia are mainly excerpts from Homeric treatises by Herodian, Nicanor, Didymus, and Aristonicus, and the last of the commentators is Eustathius, bishop of Thessalonica, in the twelfth century, whose voluminous *παρεκβολαὶ εἰς τὴν Ὁμήρου Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν* we still possess.

PLAN OF ODYSSEY.

BOOKS I—XII.

In the tenth year after the taking of Troy, and the twentieth after his first departure from home, we find Odysseus still far from Ithaca, completing the seventh year of his detention in the isle of Ogygia in the far west, where Calypso, who had rescued him from shipwreck in the third year of his wanderings, still keeps him against his will. Meanwhile, in Ithaca, the faithful Penelope is beset by importunate suitors who devour the substance of the absent Odysseus: and the young Telemachus is an unwilling but helpless witness of their insolence. At this point, Athena, the constant protectress of Odysseus, protests at the council of the Gods, in the absence of Poseidon, against such injustice done to her hero. It is decided to despatch Hermes the messenger, to bid Calypso dismiss her prisoner-guest and send him on his voyage home. Athena, taking the form of Mentès, an old friend of Odysseus, goes to Ithaca, where she counsels Telemachus to turn the suitors out of his house, and to visit Nestor and Menelaus in hope of hearing tidings of his lost father. (B. II) Next day Telemachus summons an assembly and issues his orders to the suitors, who treat him with brutal contempt, and refuse his request for a ship to carry him to Nestor's home at Pylos. But Athena, this time in the person of Mentor, procures one for him and gets together a crew. Only the old nurse Eurycleia is entrusted with the secret, and at night Telemachus starts, accompanied by Mentor, for Pylos, which he reaches next day, (B. III) and finds Nestor and all his household engaged in a solemn sacrifice to Poseidon. Nestor, recognising in Mentor the goddess Athena, as she suddenly disappears from the banquet, pours a libation in her honour, and next morning makes a splendid sacrifice. Nestor tells Telemachus all he knows, but it is *little to the purpose*, so he sends his guest on to

Menelaus in Sparta, and gives him his youngest son Peisistratus for a companion. The next night sees them at Pherae at the house of Diocles, and the second evening brings them to Sparta, where they find Menelaus celebrating the marriages of his son and daughter (B. IV). Menelaus had not long reached his own home, having spent eight years in wandering after the fall of Troy, visiting Phoenicia and Egypt. Helen recognises Telemachus from his likeness to his father, the mention of whose name calls up so many sad memories that all are dissolved in tears till Helen calms them with some soothing opiate. Next day Telemachus brings news of his lost father from Menelaus, who tells him the revelation made to him by Proteus, that Odysseus is detained in the isle of Ogygia. Telemachus determines to return home at once, and rejects the invitation to a longer stay: but without describing his further movements, the story suddenly transports the reader to Ithaca, where the suitors have discovered that Telemachus is gone, and are plotting to waylay him on his return. Their design is betrayed by Medon to Penelope, who is heartbroken by the news; but Athena comforts and reassures her in visions of the night. Meanwhile the suitors place their ship near the isle of Asteris to intercept Telemachus.

At the opening of B. V we find a second assembly of the Gods, in which Athena again presses her request that Zeus should send Hermes to Calypso's home in Ogygia.

This is now performed, and Calypso dismisses Odysseus and furnishes with provisions the raft which he had built. On the eighteenth day after his departure from Ogygia he sights the land of the Phaeacians, when Poseidon spies him, raises a tempest, and wrecks his boat; but Odysseus is saved by swimming, thanks to the magical scarf which Ino Leucothea gives him.

For two days and two nights he is adrift, and then he finds a landing-place in the estuary of a river, and lies down to sleep in the shelter of a wood. Next morning (B. VI), Nausicaa, daughter of the Phaeacian king, in obedience to a vision, goes with her maidens to wash the linen of the household in the river. Odys-

seus is awake by the voices of the maidens, and presents himself as a suppliant to Nausicaa, who gives him raiment, and directs him how to find her father's palace, and how to seek relief from her mother. Odysseus (B. VII) enters the palace unseen, by the aid of Athena, and marvels at the splendour of the house and gardens. Then he makes his way to the queen, and the mist which had concealed him melts off, and he stands revealed before all present. He is welcomed; and Arete the queen listens to the story of his shipwreck and his meeting with her daughter Nausicaa. Next day (B. VIII) Alcinous calls an assembly, in which it is resolved to send Odysseus safely home. At the games which follow, Odysseus astounds all the spectators by his strength and skill in throwing the quoit. Demodocus the bard sings to them of the loves of Ares and Aphrodite, and then changes his subject to the story of the wooden horse of Troy. Odysseus is melted to tears by these bygone memories; and when Alcinous notices his distress and asks him who he is, he discloses his name and parentage (B. IX) and begins the story of his adventures. The conflict with the Ciconians; the visit to the Lotophagi; the destruction of the cruel Polyphemus, the visit to Aeolus (B. X) and its disastrous result; the destruction of his fleet by the Laestrygonian giants, are all recounted in order. Then he tells of his visit to Circe's isle, of his restoration of the comrades whom the witch had turned to swine, and of his preparation for a voyage to the realm of Hades. (B. XI) Arrived there he invokes the dead; learns of his coming fortunes from Teiresias, holds converse with his mother, and sees the forms of departed heroes and noble dames, and witnesses the punishment of Tityus, Tantalus, and Sisyphus. Then in terror he hastily sets sail again for Circe's isle (B. XII), and leaving her once more he escapes the Sirens, and lands on the Thrinacian isle, where are the sacred herds of Helios. The comrades of Odysseus are reckless enough to kill these for their own use, and for their impiety they are all destroyed in a tempest sent by Zeus. Odysseus alone escapes, and reaches the isle of Calypso. This concludes his narrative; after which he embarks on board a Phaeacian ship and is taken safe to Ithaca.

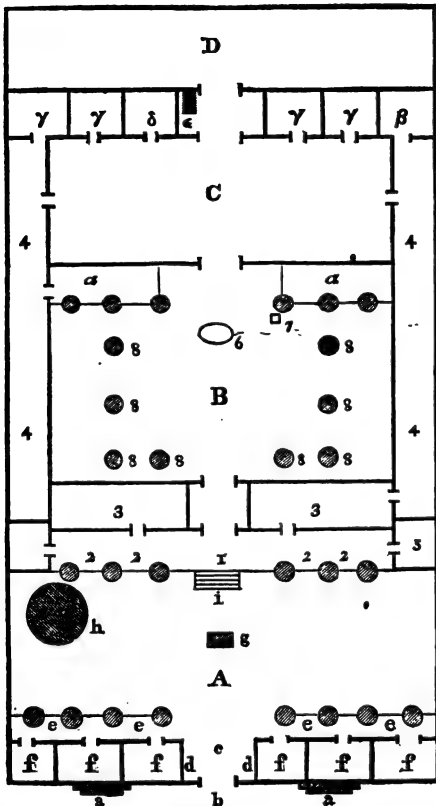
The division of the poem into days is as follows (see 'Fäsi Einleitung,' p. 35):—

- 1st day. Council of the Gods. Visit of Athena to Ithaca. B. I.
- 2nd „ Calling of the assembly in Ithaca. Departure of Telemachus. B. II.
- 3rd „ Visit to Pylos. B. III, 1-403.
- 4th „ Sacrifice at Pylos. Departure for Sparta. Arrival at Phærae. B. III, 404-490.
- 5th „ Visit to Sparta, and welcome at the house of Menelaus. B. III, 491—IV, 305.
- 6th „ Sojourn in Sparta. Return of the scene to Ithaca; and plot of suitors against Telemachus. B. IV, 306-624, and again 625-846.
- 7th „ Second council of the Gods. Despatch of Hermes to Calypso. B. V, 1-227.
- 8th-11th Building of the raft. B. V, 228-262.
- 12th-28th Departure of Odysseus from Ogygia and continuance of his voyage for seventeen days. B. V, 263-278.
- 29th-31st The Phæacian mountains come in sight (B. V, 279). Storm and shipwreck, and two days and nights drifting on the sea. On the twentieth day after he first sets sail he lands on the coast of Scheria, and seeks the shelter of the wood (B. V, 34, 317-390—VI, 170). During the night Athena appears to Nausicaa in a dream. B. VI, 13-40.
- 32nd day. Meeting of Nausicaa and Odysseus. His entrance into the palace of Alcinous. B. VI, 48—VII, 344.
- 33rd „ Second day spent in Scheria. Banquet. Games. Story of Odysseus, lasting late into the night. B. VIII, 1—XIII, 17.

The remainder of the poem occupies seven days.

GROUND PLAN OF HOMERIC HOUSE.

Mainly from H. RUMPF, *De Aedibus Homericis*, p. II. (Gissen, 1848.)

A.—COURT YARD (αὐλή). a. ξεστοὶ λίθοι (Od. 3, 406. *Nitzsch ad loc.* cp. Od. 16, 143 foll. 17, 530). b, c. Door and entrance (πρόθυρα αὐλῆς, Od. 1, 103). d. Walls at each side of entrance (ἐνώπια, Od. 4, 42). e. Verandah of court yard (αἶθουσα, Od. 3, 193, cp. 18, 102). f. Stalls for horses or cattle (cp. Od. 17, 298). g. Altar of Ζεὺς Ἐρεκίος (Od. 22, 334). h. Rotunda (θόλος, Od. 22, 442). i. Steps to πρόδομος.

B.—HALL (μέγαρον). 1. Entrance to house (πρόθυρα, Od. 8, 304). 2. Verandah of house (αἶθουσα, Od. 3, 399). 3. Rooms opening to side passages. Perhaps bath rooms. 4. Side passages (λαύρη, Od. 22, 128). 5. Chamber of Telemachus (Od. 1, 426). 6. Hearth (ἑστία, Od. 6, 305). 7. Place where the Wassail-bowl stood (κρητήρ, Od. 22, 341). 8. Pillars (κίονες, Od. 1, 127; 6, 307).

C.—WOMEN'S QUARTERS. a. Gallery raised on pillars, the spaces between which are the μεσόβια of Od. 19, 37. β. Armoury (Od. 19, 17). γ. Chambers (Od. 6, 15). δ. Chamber of Odysseus (Od. 23, 178 foll.). ε. Stairs (Od. 1, 330).

D.—BACK YARD (ἔρκος).

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Invocation of the Muse.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐτάρων. 5
ἄλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐρβύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρησι βίασθαλήσι δλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ. 10
τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἰπέ καὶ ἡμῖν.

The detention of Odysseus in Calypso's isle.

Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὸν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεκηρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
σύμφη πότνι· ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι.
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἴσι φίλοισι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἄπαντες

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαιεν 20
ἀντιθέω Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Athens, in Poseidon's absence, claims the protection
of Zeus for Odysseus.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἑόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσσομένον Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνεῖων ἑκατόμβης. 25

ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ρ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταυ' Ὀρέστῃς· 30
τοῦ ὃ γ' ἐπιμησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηΐδα·

“ὦ πόποι, οἶον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται.
ἔξ ἡμέων γὰρ φασὶ κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγ' ἔχουσι,
ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο 35
γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, εὐσκοπον ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο, 40
ὀππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε·

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων, 45
καὶ λίην κείνός γε ἑοικότι κείται ὄλεθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτὰ γε ρέζοι.
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαίφροني δαίεται ἦτορ,
δυσμόρφω, ὅς δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πᾶσχει

νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. 50
 νήσος δεινὴρῆσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,

Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55

αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισι
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 ἴεμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς 60
 Ἄργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἑτέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 65

ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰὲν
 Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, ὃου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
 πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θώωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοιτος,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. 75

ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκῃ θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 80
 ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,

εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὕνδε δόμουδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργειφόντην,
 νῆσον ἐς Ὠλυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 Νύμφη ἐνπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θεῖω,
 εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσι ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἧδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.' 95

Athena appears to Telemachus in Ithaca, assuming the person of Mentès.

Ὡς εἶπουσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἧδ' ἐπ' ἀπείρουνα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βριθὺν, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἠρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.]
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων ἀΐξασα,
 στή δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οἴδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίλων ἠγήτορι, Μέντη. 105
 εὔρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας. οἳ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
 οἳ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἳ δ' αὐτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεύντο.

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς,
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
 ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθων 115
 μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξείνου δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν' ἐγγύθι δὲ στὰς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐχαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὅττεό σε χρῆ.'

Ὡς εἰπὼν ἠγείθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐνξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας, 130
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν.
 παρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεὶς ὄρυμαγδῷ
 δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἦδ' ἴνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. 135
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόφ' ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νήσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθειῖσα, χαριζομένη παρεόντων· 140
 δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 παυτοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα
 κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἴνοχοεύων.

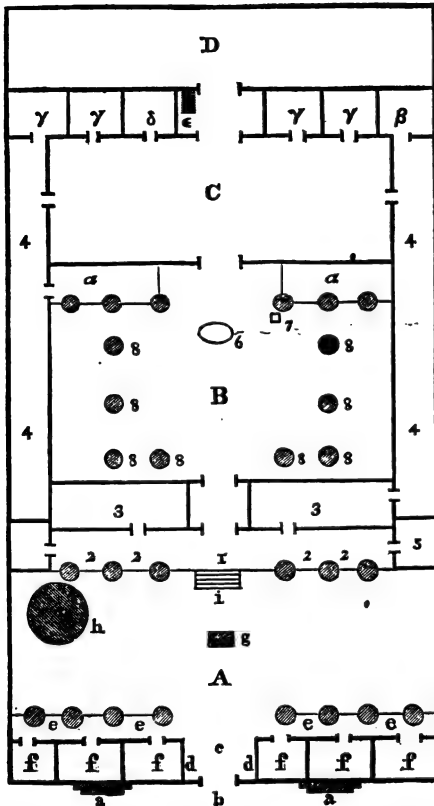
The division of the poem into days is as follows (see *Einleitung*, p. 35):—

- 1st day. Council of the Gods. Visit of Athena to I
B. I.
- 2nd „ Calling of the assembly in Ithaca. Departu
Telemachus. B. II.
- 3rd „ Visit to Pylos. B. III, 1-403.
- 4th „ Sacrifice at Pylos. Departure for Sparta. A
at Phœrae. B. III, 404-490.
- 5th „ Visit to Sparta, and welcome at the house of M
laus. B. III, 491—IV, 305.
- 6th „ Sojourn in Sparta. Return of the scene to It
and plot of suitors against Telemachus. I
306-624, and again 625-846.
- 7th „ Second council of the Gods. Despatch of H
to Calypso. B. V, 1-227.
- 8th-11th Building of the raft. B. V, 228-262.
- 12th-28th Departure of Odysseus from Ogygia and contin
of his voyage for seventeen days. B. V, 263-
- 29th-31st The Phœacian mountains come in sight (B. V,
Storm and shipwreck, and two days and
drifting on the sea. On the twentieth day aft
first sets sail he lands on the coast of Scheria
seeks the shelter of the wood (B. V, 34, 317-
VI, 170). During the night Athena appea
Nausicaa in a dream. B. VI, 13-40.
- 32nd day. Meeting of Nausicaa and Odysseus. His ent
into the palace of Alcinous. B. VI, 48—VII,
- 33rd „ Second day spent in Scheria. Banquet. G
Story of Odysseus, lasting late into the night
VIII, 1—XIII, 17.

The remainder of the poem occupies seven days.

GROUND PLAN OF HOMERIC HOUSE.

Mainly from H. RUMPF, *De Aedibus Homericis*, p. II. (Gissen, 1848.)

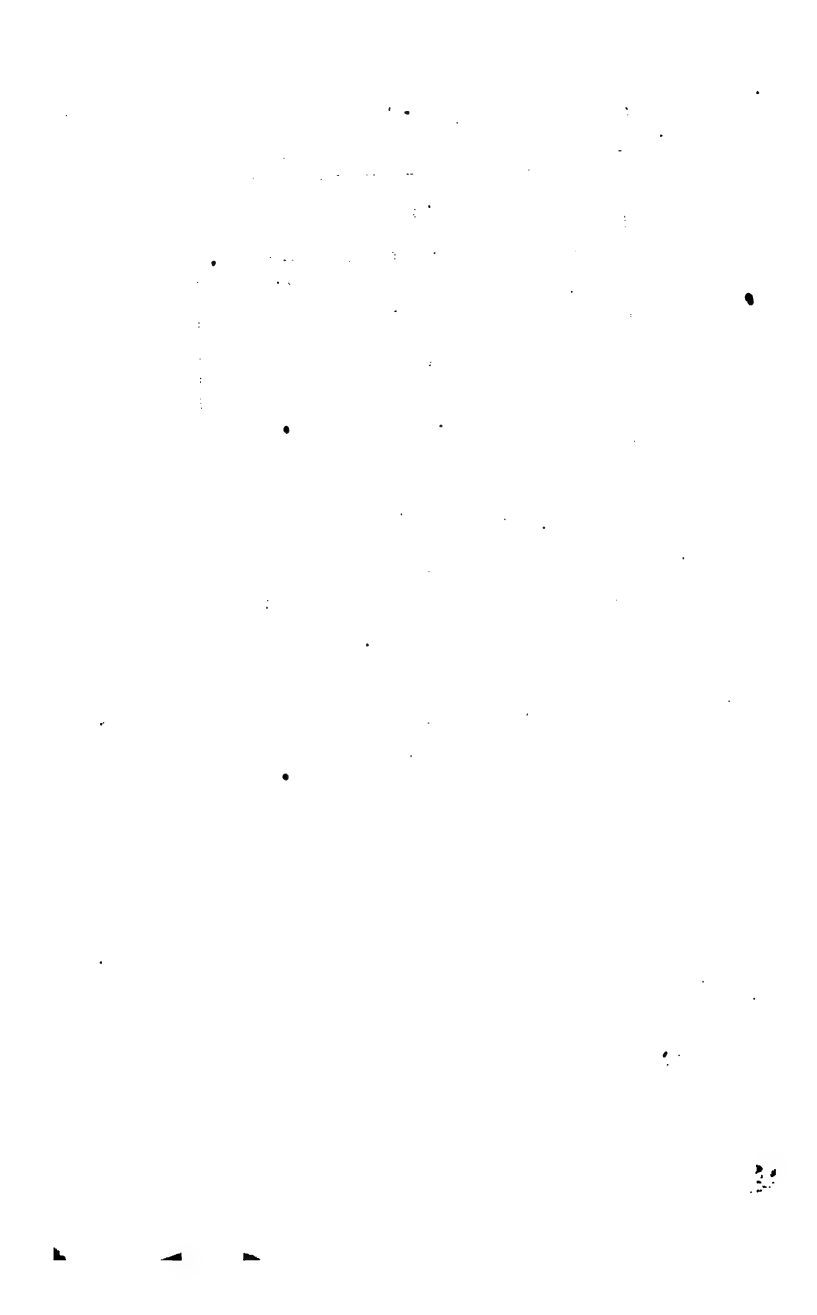

A.—COURT YARD (αὐλή). a. ξεστοὶ λίθοι (Od. 3, 406. *Nitzsch* ad loc. cp. Od. 16, 17, 530). b, c. Door and entrance (πρόθυρα αὐλῆς, Od. 1, 103). d. Walls at the side of entrance (ἐνώπια, Od. 4, 42). e. Verandah of court yard (αἶθουσα, Od. 3, 3, cp. 18, 102). f. Stalls for horses or cattle (cp. Od. 17, 298). g. Altar of Zeus κτεῖος (Od. 22, 334). h. Rotunda (θόλος, Od. 22, 442). i. Steps to πρόδομος.

B.—HALL (μέγαρον). 1. Entrance to house (πρόθυρα, Od. 8, 304). 2. Verandah of use (αἶθουσα, Od. 3, 399). 3. Rooms opening to side passages. Perhaps bath rooms. Side passages (λαύρη, Od. 22, 128). 5. Chamber of Telemachus (Od. 1, 426). 6. Hearth (χάρη, Od. 6, 305). 7. Place where the Wassail-bowl stood (κρητήρ, Od. 22, 341). Pillars (κίονες, Od. 1, 127; 6, 307).

C.—WOMEN'S QUARTERS. α. Gallery raised on pillars, the spaces between which are ε μεσόδομαι of Od. 19, 37. β. Armoury (Od. 19, 17). γ. Chambers (Od. 6, 15). Chamber of Odysseus (Od. 23, 178 foll.). ε. Stairs (Od. 1, 330).

λ.—BACK YARD (ἔρκος).

Ο ΔΥΣΣΕΙΑΣ Α.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παραίνεσις πρὸς Τηλέμαχον.

Invocation of the Muse.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ' ὃ γ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων. 5
ἄλλ' οὐδ' ὧς ἐτάρους ἐβρύσατο, ἰέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρησι βιασθαλήσι δλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἥελίοιο
ἦσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ. 10
τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διὸς, εἰπέ καὶ ἡμῖν.

The detention of Odysseus in Calypso's isle.

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεκρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. 15
ἄλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι.
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἄεθλων,
καὶ μετὰ οἴσι φλοιοῖσι. θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες

νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχές μενείαιεν
ἀντιθέω Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

20

Athena, in Poseidon's absence, claims the protection
of Zeus for Odysseus.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἔοντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσσομένοι Ὑπερίωνος, οἱ δ' ἀνιόντος,
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.

25

ἔνθ' ὃ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὃ γ' ἐπιμηθεῖς ἔπε' ἀθανάτοισι μετήϊδα·

30

ᾠ πόποι, οἶον δὴ νῦ θεοὺς βροτοὶ αἰτιώωνται.
ἔξ ἡμέων γὰρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφήσιω ἀτασθαλίησιω ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν,
ὡς καὶ νῦν Αἰγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἶπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, εὐσκοπον ἀργειφόντην,
μήτ' αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὀππότ' ἂν ἠβήσῃ τε καὶ ἦς ἱμείρεται αἴης.
ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας, ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πιεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε·

35

40

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ᾠ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κείνός γε εἰκότι κεῖται ὄλεθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτὰ γε βέζοι.
ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαίφροني δαίεται ἦτορ,
δυσμόρῳ, δε δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχει

45

νῆσφ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης. 50
 νῆσος δεινρήεσσα, θεὰ δ' ἐν δώματα ναίει,
 Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
 πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι.
 τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει, 55
 αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἰμυλλοῖσι λόγοισι
 θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
 ἰέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
 ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοὶ περ
 ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὐ νύ τ' Ὀδυσσεὺς 60
 Ἄργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσσαο, Ζεῦ;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἴ τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 65
 ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
 ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι;
 ἀλλὰ Ποσειδάων γαίηοχος ἀσκελὲς αἰὲν
 Κύκλωπος κεχόλωται, δν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
 ἀντίθεον Πολύφημον, δου κράτος ἐστὶ μέγιστον 70
 πᾶσι Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
 Φόρκυνος θυγάτηρ, ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγείσα.
 ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 οὐ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης. 75
 ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες
 νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
 δν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
 ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινόμεν οἶος.

Τὸν δ' ἡμίμβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 80
 ἴ ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,

εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
 νοστήσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὕνδε δόμουδε,
 Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα, διάκτορον ἀργειφόντην,
 νῆσον ἐς Ὠγγύλην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα 85
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἶπη νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
 αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκην ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
 μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
 εἰς ἀγορῆν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς 90
 πᾶσι μνηστήρεσσι ἀπειπέμεν, οἳ τέ οἱ αἰεὶ
 μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἣν που ἀκούσῃ,
 ἦδ' ἴνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησι· 95

Athena appears to Telemachus in Ithaca, assuming the person of Mentès.

Ὡς εἶπουσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἦδ' ἐπ' ἀπίρουνα γαῖαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 [εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βριθὴν, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν 100
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.]
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμπιοι καρήνων ἀίλασα,
 στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
 οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντη. 105
 εὔρε δ' ἄρα μνηστήρας ἀγήνορας. οἱ μὲν ἔπειτα
 πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
 ἦμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
 κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
 οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, 110
 οἱ δ' αὐτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺν πρῶτος ἶδε Τηλέμαχος θεοειδῆς,
 ἦστο γὰρ ἐν μνηστήρσι φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 ὁσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἔλθων 115
 μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
 τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
 τὰ φρονέων, μνηστήρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην.
 βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
 ξείνου δηθὰ θύρησιν ἐφεστάμεν' ἐγγύθι δὲ στὰς 120
 χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐχαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσεται· αὐτὰρ ἔπειτα
 δείπνου πασσάμενος μυθήσεται ὄττεό σε χρῆ.'

Ἔως εἰπὼν ἠγεῖθ', ἣ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη. 125
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμον ὑψηλοῖο,
 ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
 δουροδόκης ἔντοσθεν ἐνξόου, ἔνθα περ ἄλλα
 ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἴστατο πολλὰ,
 αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἰσεν ἄγων, ὑπὸ λίτα πετάσσας, 130
 καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν.
 παρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
 μνηστήρων, μὴ ξείνος ἀνιηθεῖς ὀρυμαγδῷ
 δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
 ἦδ' ἴνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο. 135
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμῆη παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων 140
 δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 πατωίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα
 κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.

The suitors in the palace of Odysseus.

Ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες. οἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε. 145
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 σῖτον δὲ ὀμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισι,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνειῶθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἵαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο 150
 μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
 μολπῆ τ' ὀρχηστὸς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
 κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
 Φημίφ, ὅς ῥ' ἦειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη.
 ἦ τοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδων, 155

Telemachus converses with Athena, and enquires about his father.

αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπι· Ἀθήνην,
 ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πευθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·
 'Ξεῖνε φίλ', ἦ καὶ μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἴπω;
 τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρὶς καὶ ἀοιδῆ,
 ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βλοτον νῆποιον ἐδοῦσιν, 160
 ἀνέρος οὐδὴ πού λεύκ' ὄστέα πύθεται ὄμβρω
 κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἄλλ' κῶμα κυλίνδει.
 εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
 πάντες κ' ἀρησαίαι' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῦό τε ἐσθῆτός τε. 165
 νῦν δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῶν
 θαλπωρῆ, εἴ πέρ τις ἐπιχθονίῳ ἀνθρώπων
 φῆσιν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὦλετο νόστιμον ἦμαρ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς; 170
 ὀπποίης τ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο· πῶς δέ σε ναῦται
 ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνας ἔμμεναι εὐχετόωντο;

οὐ μὲν γάρ τί σε πειζὸν ὀλομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
 καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ἦε νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώϊός ἐσσι
 175
 ξείνος, ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
 ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ' τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 Μέντης Ἀγχιάλιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
 180
 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
 νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλυθον ἠδ' ἐτάροισι,
 πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
 ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκὸν, ἄγω δ' αἶθωνα σίδηρον.
 νῆς δέ μοι ἦδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλης,
 185
 ἐν λιμένι Ῥεῖθρφ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.
 ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι
 ἐξ ἀρχῆς, εἴ πέρ τε γέροντ' εἶρηαι ἐπελθῶν
 Λαέρτην ἦρωα, τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
 ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πῆματα πάσχειν
 190
 γρηὶ σὺν ἀμφιπόλφ, ἦ οἱ βρώσιν τε πόσιν τε
 παρτιθεῖ, εὖτ' ἂν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβησιν
 ἐρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἴνοπέδοιο.
 νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι,
 σὸν πατέρ'· ἀλλὰ νῦν τόν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
 οὐ γάρ πω τέθηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 196
 ἀλλ' ἔτι που ζῶς κατερύκεται εὐρέι πόντφ,
 νῆσφ ἐν ἀμφιρύτῃ, χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσι,
 ἄγριοι, οἳ που κείων ἐρυκανόωσ' ἀέκοιτα.
 αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
 200
 ἀθάνατοι βάλλουσι καὶ ὡς τελέεσθαι ὀίω,
 οὔτε τι μάντις ἐὼν οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδῶς.
 οὐ τοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης
 ἔσσεται, οὐδ' εἴ πέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχησι·

φράσσεται ὡς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἷς Ὀδυσῆος.
 αἰνῶς γὰρ κεφαλὴν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἕοικας
 κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 πρῶν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
 ἐκ τοῦ δ' οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον οὔτ' ἐμὲ κείνος.'

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 μήτηρ μὲν τ' ἐμὲ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνου αὐτοῦ ἀνέγνω.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἐπι γῆρας ἔτεγμε.
 νῦν δ' ὅς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 τοῦ μ' ἐκ φασι γενέσθαι, ἐπεὶ σὺ με τοῦτ' ἐρεεῖνεις.'

Athena complains of the presence of the suitors,

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'οὐ μὲν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμον ὀπίσσω
 θῆκαν, ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
 ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 τίς δαῖς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
 εἰλαπίη ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
 ὡς τε μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
 δαίνυσθαι κατὰ δῶμα. νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
 αἰσχεα πόλλ' ὀρώων, ὅς τις πινυτός γε μετέλθοι.'

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'ξεῖν', ἐπεὶ ἄρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλῆς,
 μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὄδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κείνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
 νῦν δ' ἐτέρως ἐβόλουτο θεοὶ κακὰ μητιόωντες,

οἱ κείνων μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
 ἀνθρώπων, ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ᾧδ' ἀκαχόλημν,
 εἰ μετὰ οἷς ἐγάρουσι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
 ἢ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.

τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν Παναχαιοί,
 ἦδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. 240
 νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο·

οἴχετ' ἄιστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
 κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κείνων ὀδυρόμενος στεναχίζω
 οἶον, ἐπεὶ νῦ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.

ὄσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι, 245
 Δουλιχίῳ τε Σάμῃ τε καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
 ἦδ' ὄσσοι κραναῆν Ἰθάκην κάτα κοιρανεύουσι,
 τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.

ἢ δ' οὔτ' ἀρνείεται στυγερὸν γάμον οὔτε τελευτήν
 ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδουτες 250
 οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με διαβρῆσαισιν καὶ αὐτόν.'

Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·

'ὦ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποικομένου Ὀδυσῆος
 δεῖν, ὃ κε μνηστήρων ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.

εἰ γὰρ νῦν ἔλθῶν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι 255
 σταίη, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
 τοῖος ἐὼν οἶόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα

οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
 ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·

ᾗχετο γὰρ καὶ κείσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς 260
 φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 ἰὸς χρεῖσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὐ οἱ
 δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντας,
 ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς.

τοῖος ἐὼν μνηστήρῃσι ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 265
 πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε.

bids Telemachus dismiss them,

ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται,
 ἢ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκί,
 οἴσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἕνωγα
 ὄππως κε μνηστήρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο. 270
 εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων·
 αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἤρωας Ἀχαιοὺς
 μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων.
 μνηστήρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι,
 μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, 275
 ἄψ' ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο·
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἕδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.

and counsels him to set out in search of his father.

σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶ κε πίθηαι·
 νῆ' ἄρσας ἐρέτησιν ἐλείκοσιν, ἢ τις ἀρίστη, 280
 ἔρχεο πεισόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 ἣν τίς τοι εἶπησι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσῃς
 ἐκ Διὸς, ἢ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
 πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθε καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον,
 κείθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον· 285
 ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντα καὶ νόστον ἀκούσῃς,
 ἦ τ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσῃς μηδ' ἔτ' ἔόντος,
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 290
 σῆμά τέ οἱ χεῦναι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξαι
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξης,
 φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
 ὄππως κε μνηστήρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι 295
 κτείης ἢ ἐ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ

νηπιάδας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκέτι τηλικὸς ἔσσι.
 ἦ οὐκ ἀλεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφουηῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα ; 300
 καὶ σὺν, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρόω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσι, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπη.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἦδη
 ἦδ' ἐτάρους, οἳ πού με μάλ' ἀσχαλώσι μένοντες·
 σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων.' 305

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίου ἤδα·
 'ξείν', ἦ τοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ὥς τε πατήρ φ' παιδί, καὶ οὐ ποτε λήσομαι αὐτῶν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὀδοῖο,
 ὄφρα λοεσσάμενός τε τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ, 310
 δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κῆρς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ἐξ ἐμεῦ, οἳα φίλοι ξείνοι ξείνοισι διδοῦσι.'

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὀδοῖο. 315
 δῶρον δ' ὄττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγη,
 αὐτίς ἀνερχομένῳ δόμεναι οἰκόνδε φέρεσθαι,
 καὶ μάλα καλὸν ἐλών. σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.'

The goddess vanishes.

Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὄρνις δ' ὡς ἀνοπαῖα διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ εἰ πατρὸς
 μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν. ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι νοήσας
 θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὄλισατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 αἰτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπώχετο ἰσόθεος φώς.

The song of Phemius attracts Penelope.

Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἳ δὲ σιωπῆ 325

εἶατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τοῦ δ' ὑπεριώθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια·

κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσεται οἷο δόμοιο, 330

οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὴ ἔπαιον.

ἢ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο διὰ γυναικῶν,

στή ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,

ἅντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·

ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη. 335

δακρῦσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

Ῥήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτῆρια οἶδας,

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοὶ·

τῶν ἔν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος, οἱ δὲ σιωπῇ

οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς 340

λυγρῆς, ἣ τε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

τείρει, ἐπεὶ με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω μεμνημένη αἰεὶ

ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα· 345

Ῥῆτερ ἐμῆ, τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρήηρον ἀοιδόν

τέρπειν ὄππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὐ νύ τ' ἀοιδοὶ

αἴτιοι, ἀλλὰ ποθὶ Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν

ἀνδράσιν ἀλφειοσῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω.

τούτῳ δ' οὐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν· 350

τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,

ἢ τις ἀκούοντεςσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.

σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·

οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἡμᾶρ

ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοιντο. 355

[ἀλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
ἰστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπέλοισι κέλευε

ἔργον ἐποιχέσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεςσι μελήσει
 πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.]'

Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει· 360
 παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 ἐς δ' ὑπερφ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
 κλαίειν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιω, ὄφρα οἱ ὕπνον
 ἦδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Telemachus bids the suitors take their leave:

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιδόεντα· 365
 πάντες δ' ἠρήσαντο παραλ' λεχέεσσι κλιθῆναι.
 τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μῦθων·

Ἐμὴς μνηστῆρες ὑπέμβιον ὕβριω ἔχοντες,
 νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
 ἔστω, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἔστιν ἀοιδοῦ 370
 τοιοῦδ' οἷος ὄδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῆν.

ἦῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
 πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
 ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαΐτας,
 ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους. 375

εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωπτερον καὶ ἄμεινον
 ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίωτον νήποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἑόντας,
 αἱ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε. 380

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶξ ἐν χεῖλεσι φύντες
 Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.

*Antinous retorts, and Eurymachus asks about their
 guest who had just gone.*

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
 Ἐμὴς μάλ' ἀπὸ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
 ὑψαχόρην τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν· 385

μη σέ γε ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν, ὃ τοι γενεῇ πατρῴῳ ἐστιν.'

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
' Ἀντίο', ἦ καί μοι νεμεσήσεται ὅττι κεν εἴπω;
καί κεν τοῦτ' ἐθέλωμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι. 390
ἦ φῆς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός.
ἀλλ' ἦ τοι βασιλῆς Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοὶ, 395
τῶν κέν τις τόδ' ἔχρησι, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο
καὶ δμῶν, οὓς μοι λήισσατο διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἦδα·
' Τηλέμαχ', ἦ τοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κείται, 400
ὅς τις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτῆματα δ' αὐτὸς ἔχοις καὶ δώμασι σοῖσιω ἀνάσσοις.
μη γὰρ ὃ γ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅς τις σ' ἀέκοντα βίηφι
κτῆματ' ἀπορραΐσει, Ἰθάκης ἔτι ναιετοώσης.
ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἐρέσθαι, 405
ὀππόθεν οὗτος ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης, ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατὴρ ἀρουρα·
ἢέ τιw' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ ἔδν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἰκάνει;
οἶον ἀναίξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε 410
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῶ εἰς ὦπα ἐφκει.'

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
' Εὐρύμαχ', ἦ τοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίῃ ἔτι πείθομαι, εἴ ποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦν τινα μήτηρ 415
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξείνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρῴος ἐκ Τάφου ἐστὶ,

Μέντης δ' Αγχιάλοιο δαίφρονος εὔχεται εἶναι
 υἱός, ἀτὰρ Ταφλοῖσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.'

ἌΩς φάτο Τηλέμαχος, φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
 οἱ δ' εἰς ὄρχηστὺν τε καὶ ἡμερόεσσαν ἀοιδῆν 421
 τρεψάμενοι τέρποντο, μένον δ' ἐπὶ ἔσπερον ἔλθειν.
 τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἔσπερος ἦλθε·
 δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Telemachus ponders all night on Athena's advice.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς 425
 ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
 ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
 τῷ δ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδνα ἰδυῖα
 Εὐρύκλει', Ὀππος θυγάτηρ Πεισηνορῖδαο,
 τὴν ποτε Δαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἐοῖσι, 430
 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑικοσάβοια δ' ἔδωκεν,
 ἴσα δὲ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν,
 εὐνῇ δ' οὐ ποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
 ἢ οἱ ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἔ μάλιστα 435
 ὀμῶων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
 ὤϊεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο,
 ἔζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
 καὶ τὸν μὲν γραίης πυκμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
 ἢ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
 πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι, 440
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη
 ἀργυρῆ, ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι.
 ἐνθ' ὃ γ' ἐπαννύχιος, κεκαλυμμένος οἶδς ἄωτῳ,
 βούλευε φρεσὶν ἦσιν ὁδὸν τὴν πέφραδ' Ἀθῆνη.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Ἰθακησίων ἀγορά. Τηλεμάχον ἀποδημία.

The meeting summoned by Telemachus.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
 ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφιν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός,
 εἵματα ἐσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυν θέτ' ὦμφ,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλίγκιος ἄντην.
 αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορήνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.
 οἳ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠγερθεν ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἔποντο.
 θεσπεσίην δ' ἄρα τῷ γε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη.
 τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῖντο·
 ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θάκῃ, εἶξαν δὲ γέροντες.

Speech of Aegyptius.

τοῖσι δ' ἔπειθ' ἦρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
 ὃς δὴ γῆραι κυφὸς ἔην καὶ μυρία ἦδη.
 καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέφ' Ὀδυσσῆι
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔβη κολῆς ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύνελωψ

ἐν σπῆι γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρπον. 20
 τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὀμίλει,
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώια ἔργα·
 ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ λήθητ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
 τοῦ δ' γε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

‘Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἴθακήσιοι, ὅττι κεν εἴπω· 25
 οὔτε ποθ' ἡμετέρη ἀγορῆ γένητ' οὔτε θόωκος
 ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί.
 νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεῖῶ τόσον ἴκει
 ἢ ἐ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
 ἢ ἐ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο, 30
 ἦν χ' ἡμῶν σάφα εἶποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
 ἢ ἐ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται ἢδ' ἀγορεύει;
 ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος. εἶθε οἱ αὐτῷ
 Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὃ τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.’

Answer of Telemachus, and his appeal to the people.

‘Ὡς φάτο, χαῖρε δὲ φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός, 35
 οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦστο, μενούνησεν δ' ἀγορεύειν,
 σπῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χεῖρὶ
 κῆρυξ Πεισῆνωρ, πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.

πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·

‘ὦ γέρον, οὐχ ἑκάς οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσαι αὐτὸς,
 ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἰκάνει. 41
 οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
 ἦν χ' ὑμῶν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθολίμην,
 οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι οὐδ' ἀγορεύω,
 ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ, 45
 δοιά· τὸ μὲν πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῶν
 τοῖσδεσσω βασιλευε, πατὴρ δ' ὧς ἠπιος ἦεν·
 νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μείζον, ὃ δὴ τάχα οἴκου ἄπαντα
 πάγχυ διαβράσει, βίωτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.

μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐβελούση,
 τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι,
 οἳ πατρός μὲν ἐς οἶκον ἀπερβύρασι νέεσθαι
 Ἰκαρίου, ὡς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιο θύγατρα,
 δοίη δ' ὧ κ' ἐθέλοι καὶ οἳ κεχαρισμένος ἔλθοι.
 οἳ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
 βούς ἱερεύοντες καὶ οἷς καὶ πίονας αἶγας,
 εἰλαπινάξουσιν πίνουσί τε αἶθοπα οἶνον
 μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται. οὐ γὰρ ἔπ' ἀνήρ
 οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκειν, ἄρῃν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι.
 ἡμεῖς δ' οὐ νύ τι τοιοῖο ἀμνύμεν· ἢ καὶ ἔπειτα
 λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκῆν.
 ἢ τ' ἂν ἀμνυαίμην, εἰ μοι δύναμις γε παρεῖη.
 οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχεται, οἷδ' ἔτι καλῶς
 οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
 ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
 οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 μή τι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 λίσσομαι ἡμὲν Ζητὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος,
 ἢ τ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λύει ἠδὲ καθίξει·
 σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον ἐάσατε πένθει λυγρῷ
 τείρεσθ', εἰ μὴ πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
 δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
 τούτους ὀτρύνοντες. ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε.
 εἰ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε καὶ τίσις εἶη.
 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστνυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ
 χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
 νῦν δὲ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.

²Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαλήν,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἕκαστα.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὐδέ τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
 Ἀντίωος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·

Antinous retorts, and blames Penelope.

‘Τηλέμαχ’ ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες 85
 ἡμέας αἰσχύνων, ἐθέλοις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
 σοὶ δ’ οὐ τι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτιοί εἰσιν,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι περὶ κέρδεα οἶδεν.
 ἦδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ’ εἴσι τέταρτον,
 ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. 90
 πᾶτας μὲν ῥ’ ἔλπει, καὶ ὑπίσχηται ἀνδρὶ ἐκάστω,
 ἀγγελίας προῖεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοιαῖ.
 ἦ δὲ δόλον τόνδ’ ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
 στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ’ ἡμῖν μετέειπε· 95
 κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
 μῖμνετ’ ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰς ὃ κε φᾶρος
 ἐκτελέσω, μὴ μοι μεταμώνια νήματ’ ὀληται,
 Λαέρτη ἥρωι ταφήμιον, εἰς ὃ τέ κέν μιν
 μοῖρ’ ὀλοῆ καθέλησι ταηλεγέος θανάτοιο, 100
 μὴ τίς μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιάδων νεμεσήσῃ,
 αἶ κεν ἄτερ σπείρου κῆται πολλὰ κτεατίσσας.
 ὣς ἔφαθ’, ἡμῖν δ’ αὐτ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
 ἔθα καὶ ἡματιῆ μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
 νύκτας δ’ ἀλλύεσκεν, ἐπεὶ δαΐδας παραβέιτο. 105
 ὣς τρίτες μὲν ἔληθε δόλῳ καὶ ἐπειθεν Ἀχαιοὺς·
 ἀλλ’ ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὄραι,
 καὶ τότε δῆ τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾗδη,
 καὶ τὴν γ’ ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
 ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε καὶ οὐκ ἐθέλουσ’ ὑπ’ ἀνάγκης· 110
 σοὶ δ’ ὦδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν’ εἰδῆς

αὐτὸς σὺ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ ὕστερό τε πατὴρ κέλεται καὶ ἀνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον νῆας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν ἅ οἱ περὶ δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλὰς
κέρδεά θ', οἷ' οὐ πώ τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων αἰ πάρος ἦσαν ἐνπλοκάμιδες Ἀχαιαί,
Τυρῶ τ' Ἀλκμήη τε εὐστέφανός τε Μυκῆη
τάων οὐ τις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπέη
ἦδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναΐσιμον οὐκ ἐνόησε.
τόφρα γὰρ οὖν βίότῳ τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχη νόον, ὅν τινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί. μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', ἀτὰρ σοί γε ποθὴν πολέος βιότοιο·
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν οὔτε πη ἄλλη,
πρῶν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ᾧ κ' ἐθέλησι.'

Telemachus answers, and invokes the aid of Zeus.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
'Ἀντίνο', οὐ πῶς ἔστι δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι
ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὃ γ' ἢ τέθυκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἶ κ' αὐτὸς ἐκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει, ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσεται ἔρινυς
οἴκου ἀπερχομένη· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὥς οὐ τοῦτον ἐγὼ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ἡμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας
ἡμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ἡμῖν δοκέει τόδε λωίτερον καὶ ἡμειῶν

ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίσιον νήποιον ὀλέσθαι,
 κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβόσσομαι αἶψα ἐόντας,
 αἶ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλύντιτα ἔργα γενέσθαι.
 νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοισθε.' 145

Zeus sends a favourable omen, which Halitherses interprets.

Ἄως φάτο Τηλέμαχος, τῷ δ' αἰετῶ εὐρύοπα Ζεὺς
 ἠψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
 τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀέμοιο,
 πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν'
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην, 150
 ἐνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
 ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον,
 ὀρυσάμενω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς ἀμφί τε δειρὰς
 δεξιῶ ἤριζαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
 θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν 155
 ὤρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἄ περ τελέεσθαι ἔμελλον.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρωσ Ἀλιθέρης
 Μαστοριδῆσ· ὁ γὰρ οἶος ὀμηλικὴν ἐκέκαστο
 ὄρνιθας γινῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
 ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε 160
 'Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅτι κεν εἴπω·
 μῆστοι δὲ μάλιστα πιφανσκόμενος τάδε εἴρω.
 τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
 δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσεται, ἀλλὰ πον ἤδη
 ἔγγυς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει 165
 πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
 οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδέλεον. ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φραζώμεσθ' ὥς κεν καταπαύσομεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 παύεσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λωῖόν ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδῶσ' 170

καὶ γὰρ κείνῳ φημί τελευτηθῆναι ἅπαντα
 ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἄργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὄλεσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους
 ἄγνωστον πάντεσσιν ἔεικοστῷ ἐνιαυτῷ 175
 οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.'

Eurymachus replies scornfully.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ἤδα·
 ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσι
 οἴκαδ' ἰὼν, μὴ πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
 ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι. 180
 ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο
 φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιομοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ὤλετο τῆλ', ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
 ὄφελες. οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
 οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ᾧδ' ἀνιείης, 185
 σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἶ κε πόρησιν.
 ἀλλ' ἐκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κε νεώτερον ἄνδρα παλαιά τε πολλὰ τε εἰδῶς
 παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
 αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται, 190
 [πρήξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·]
 σοὶ δὲ, γέρον, θωῆν ἐπιθήσομεν ἦν κ' ἐνὶ θυμῷ
 τίνων ἀσχάλλης· χαλεπὸν δὲ τοι ἔσσεται ἄλγος.
 Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός·
 μητέρ' ἔην ἐς πατρός ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι· 195
 οἱ δὲ γάμον τεύξουσι καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.
 οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι ὀλομαι νῆας Ἀχαιῶν
 μνηστῶς ἀργαλέης, ἐπεὶ οὐ τίνα δεῖδιμεν ἔμπης,
 οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἔοντα 200

οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἦν σὺ, γεραιέ,
 μῦθαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
 χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδὲ ποτ' ἴσα
 ἔσεται, ὄφρα κεν ἦ γε διατρίβησιν Ἀχαιοὺς
 ἄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα 205
 εἴωκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
 ἐρχόμεθ', ἄς ἐπιεικὲς ὀπιούμεεν ἔστιν ἐκάστῳ.'

Telemachus asks for a ship that he may seek his father.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἄντιον ἠΐδα·
 'Εὐρύμαχ' ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγανοί,
 ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι οὐδ' ἀγορεύω· 210
 ἦδη γὰρ τὰ ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἐταίρους,
 οἳ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο, 215
 ἦν τίς μοι εἴπησι βροτῶν, ἣ ὄσσαν ἀκούσω
 ἐκ Διὸς, ἣ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
 εἰ μὲν κεν πατρὸς βλοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
 ἦ τ' ἄν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 εἰ δέ κε τεθνηῶτος ἀκούσω μηδ' ἔτ' ἐόντος, 220
 νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 σῆμά τέ οἱ χεύω καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεῖξω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε, καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.'
 Ἥ τοι ὁ γ' ὧς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὃς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος, 225
 καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἀπαντα,
 πείθεσθαί τε γέροντι καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν·
 ὁ σφῶν ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Mentor reproaches the people for disloyalty.

'Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅττι κεν εἶπω·

μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
 σκηπτούχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδῶς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα ῥέζοι,
 ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θελοῖο
 λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
 ἀλλ' ἦ τοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὐ τι μεγάρω
 ἔρδειν ἔργα βίαια κακοῖράφεισι νόοιο·
 σφὰς γὰρ παρθήμενοι κεφαλὰς κατέδουσι βιαίως
 οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 νῦν δ' ἄλλω δῆμῳ νεμεσίζομαι, οἷον ἅπαντες
 ἦσθ' ἄνεψ, ἀτὰρ οὐ τι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι
 παύρους μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἑόντες.'

Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ἤδα·
 'Μέντωρ ἀταρτηρὲ, φρένας ἤλεε, ποῖον ἔειπες
 ἡμέας ὄτρυνων καταπαυέμεν. ἀργαλέον δὲ
 ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτὶ.
 εἰ περ γὰρ κ' Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγανούς
 ἐξελάσαι μεγάραιο μενουήσει' ἐνὶ θυμῷ,
 οὐ κέν οἱ κεχάροιτο γυνή, μάλα περ χατέουσα,
 ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
 εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,
 τούτῳ δ' ὄτρυνεῖ Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρης,
 οἳ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
 ἀλλ', ὄϊο, καὶ δηθὰ καθήμενος ἀγγελιάων
 πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὐ ποτε ταύτην.'

Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὰ πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος,
 μνηστῆρες δ' ἐς δῶματ' ἴσαν θεῖον Ὀδυσσῆος.

*Athena appears in answer to Telemachus' prayer,
 Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθε κίων ἐπὶ θύρα θαλάσσης,*

χείρας νυφάμενος πολιῆς ἀλός, εὐχετ' Ἀθήνη·

Ἐλῦθί μοι, δ' χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ
καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
πότον πεισόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί, 265
μνηστήρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερνηροέοντες·

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, σχεδόμεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέτορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐγλήμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων, 270
εἰ δὴ τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἦν,
οἷος κείνος ἔην τελέσαι ἔργου τε ἔπος τε.

οὐ τοι ἔπειθ' ἄλλη ὁδὸς ἔσσεται οὐδ' ἀτέλεστος.
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἔσσι γόνος καὶ Πηνελοπέιης,
οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν ἂ μνοιωῆς. 275

παῦροι γάρ τοι παῖδες ὅμοιοι πατρὶ πέλονται,
οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσειαι οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μήτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,
ἐλπωρῇ τοι ἔπειτα τελευτήσαι τάδε ἔργα. 280

τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἕα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὅς δὴ σφι σχεδὸν ἔστιν, ἐπ' ἡματι πάντα ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσειται ἦν σύ μνοιωῆς· 285

and promises to accompany him.

τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρῴός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω καὶ ἄμ' ἐφομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δῶματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει,
ἔπλισσόν τ' ἦια καὶ ἄγγελσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν, 290

δέρμασιν ἐν πυκνωΐσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
 αἰψ' ἐθειλοντῆρας συλλέξομαι. εἰσὶ δὲ νῆες
 πολλαὶ ἐν ἀμφιάλω Ἰθάκῃ, νέαι ἠδὲ παλαιαί·
 τῶν μὲν τοι ἐγὼν ἐπιόφομαι ἢ τις ἀρίστη,
 ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.

ἌΩς φάτ' Ἀθηναῖη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Τηλέμαχος παρέμμενεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδὴν.

Telemachus makes a spirited answer to the taunts of
 Antinous;

βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εὔρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν,
 αἴγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὔοντας ἐν αὐλῇ.

Ἄντινοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζε·

Ἐ Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μένος ἄσχετε, μή τί τοι ἄλλο
 ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
 ἀλλὰ μοι ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
 ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
 νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θάσσουν ἴκηαι
 ἐς Πύλον ἠγαθήην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκοιήν.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤνθα·
 Ἄντινο', οὐ πῶς ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
 δαίνυσθαι τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηνον.
 ἢ οὐχ ἄλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νῆπιος ἦα;
 νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
 πυνθάνομαι, καὶ δὴ μοι ἀέξεται ἐνδοθι θυμὸς,
 πειρήσω ὡς κ' ἕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
 ἢ ἐ Πύλουδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ δήμῳ.
 εἰμι μὲν, οὐδ' ἀλήθ' ὁδοῦς ἔσσεται ἦν ἀγορεύω,
 ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος οὐδ' ἐρετάων
 γίγνομαι· ὡς νῦ που ἕμμιν εἰέσατο κέρδιον εἶναι.

Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσας Ἐπιπόσειο
[ῥεῖα μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο].

οἱ δ' ἐπελώβενον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν
ὦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων

Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει. 325

ἦ τῶας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἡμαθόεντος,

ἦ δ' γε καὶ Σπάρτηθεν, ἐπεὶ νύ περ ἴεται αἰνῶς

ἦε καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πείριαν ἄρουραν,

ἐλθεῖν, ὄφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνεῖκη,

ἐν δὲ βάλλῃ κρητῆρι καὶ ἡμέας πάντα ὀλέσση. 330

Ἄλλος δ' αὐτ' εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων

τίς δ' οἷδ' εἶ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς

τῆλε φιλῶν ἀπόληται ἀλώμενος ὥς περ Ὀδυσσεύς;

οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμιν

κτῆματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὐτε 335

τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν ἠδ' ὅς τις ὄπλοιο.

bids Eurycloa make provision for his voyage,

Ὡς φάν' ὁ δ' ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσετο πατρὸς,

εὐρῶν, ὅθι νητὸς χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ ἔκειτο

ἔσθης τ' ἐν χηλοῖσιν ἄλις τ' εὐώδες ἔλαιον

ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἠδυνότοιο 340

ἔστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,

ἔξειης ποτὶ τοίχον ἀρηρότες, εἴ ποτ' Ὀδυσσεὺς

οἴκαδε νοστήσειε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.

κληιστὰ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,

δικλίδες ἐν δὲ γυνῆ ταμῆι νύκτας τε καὶ ἡμῶν 345

ἔσχ', ἦ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυῦδρεῖσιν,

Εὐρύκλει', Ὀππος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.

τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσσας

Μαί', ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον

ἠδὲν, ὅστις μετὰ τὸν λαρώτατος δὴ σὺ φυλάσσεις, 350

κείων διομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 δῶδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐνὶ ῥάφεισσι δοροῖσιν
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτῇ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἔσπεριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅπποτε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῆῖ κοίτου τε μέδεται.

εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσω.² 360

²Ὡς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὄλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἴτιπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαίαν
 μῦνος ἔων ἀγαπητός; ὁ δ' ὦλετο τηλόθι πατρὸς 365
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.

οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὥς κε δόλῳ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 ἀλλὰ μὲν αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 πόντου ἐπ' ἀτρίγεται κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.³ 370

and binds her to secrecy.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 ἴθάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται,
 ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι, 375
 ὥς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπτῃ.³

³Ὡς ἄρ' ἔφη, γρηῦς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμνυ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσεν,
 ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐνὶ ῥάφεισσι δοροῖσι· 380
 Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει.

Athens procures and mans a ship, and they set sail together.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιω ῥάχετο πάντη,
 καί ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385
 ἢ δ' αὐτε Φρονόιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦτεε νῆα θοὴν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἔσπεδεκτο.

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιδώντο τε πᾶσαι ἀγυαί·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἶρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὕπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες ἔυσσελμοι φορέουσι. 390
 στήσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἐταῖροι
 ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσεύος θελοῖο·
 ἐνθα μνηστήρεσσω ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε, 395
 πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὐδειν ὤρνοντο κατὰ πτόλιω, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐ ναιεταόντων, 400
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·

Ἰ Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι ἐυκνήμιδες ἐταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὀρμήν·
 ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εἶρον ἔπειτ' ἐπὶ θυγὶ κάρη κομόωντας ἐταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερῇ ἰς Τηλεμάχου·

Ἐεῦτε, φίλοι, ἦια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη 410

ἄθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἔμοι οὐ τι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἷη μῦθον ἄκουσεν·

ἌΩς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.

οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐνσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
κάτθεσαν, ὥς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεύς φίλος υἱός. 415

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔξετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔξετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρου ἴει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἄκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον. 420

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
ὑπλῶν ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.

ἰστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425

ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐνστρέπτοισι βοεῦσιν.

ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίου, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·

ἢ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.

δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοῆν ἀνὰ νῆα μέλαιναν
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο, 430

λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτησιν,

ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκῶπιδι κούρῃ.

παννυχίη μὲν ῥ' ἦ γε καὶ ἡῶ πείρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Athena and Telemachus arrive and are welcomed at Pylos.

Ἥελιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἔς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῳι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
οἱ δὲ Πύλον, Νηληΐος ἐυκτίμενον ποτλίεθρον,
ἴξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέξον, 5
ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστη
εἶατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
εὖθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς ἐίσης 10
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Αθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
'Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιοῦν
τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθηαι 15
πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κτε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
εἶδομεν ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἶπη
ψεῦδος δ' οὐκ ἔρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἔστί· 20
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

· Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω πῶς τ' ἄρ προσπτόξομαι αὐτό
οὔδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκνοῖσιν
αἰδῶς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
· Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἶω
οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

ὣς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαῖνε θεοῖο.
Ἴξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρῖν τε καὶ ἔδρας,
ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἰάσιν, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
δαῖτ' ἐντυνόμενοι κρέατ' ὥπτων ἄλλα τ' ἔπειρον.
οἱ δ' ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσὶν τ' ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον,
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κῶεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήησι,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

· Εὐχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὶν σπέισης τε καὶ εὐξέαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπέισαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνθρωποι.
ἄλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένη ἀνδρὶ δικαίῳ,
σύνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.

αἰτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

Ἐκλῆθι, Ποσειδάου γαίηοχος, μηδὲ μεγίρης *gaidar* 55
ἡμῶν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρότιστα καὶ νιάσι κῦδος ὄπαζε,
αἰτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν
σύμπασιν Πυλλοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
οὐνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῆ σὺν νηὶ μελαίνῃ.'

Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὡς δ' αὖτως ἠρᾶτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
οἱ δ' ἔπει εἴπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 65
μώρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αἰτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

Ἐνῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς. 70
ὦ ξείνοι, τίνας ἐστὲ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;
ἢ τι κατὰ πρῆξι ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἶά τε ληιστῆρες, ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλώονται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;'

Telemachus explains to Nestor the reason of their journey.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤδα· 75
θαροσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιοχομένοιο ἔροιτο
[ἢδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν].

Ὡ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεια ὀππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω. 80
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἦν ἀγορεύω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,

δίον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασί
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξει. • 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρὸν ὄλεθρον,
 κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππότε ὄλωεν,
 εἴθ' ὅ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 90
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιπρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπείν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἧ ἄλλον μῦθον ἄκουσας
 πλαζόμενον· περὶ γάρ μιν διζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὄπως ἦντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἧ ἔπος ἢ ἐτι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ'. Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.'

Nestor recounts the sufferings of the Greeks after the
fall of Troy.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γεγήμιος ἱππότα Νέστωρ·
 'ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἰζύος, ἦν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱες Ἀχαιῶν,
 ἡμῖν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον 105
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
 ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
 μαρνάμεθ'. ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσοι ἄριστοι.
 ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται Ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,
 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θέλειν ταχὺς ἠδὲ μαχητὴς·
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκείνα

πάντα γε μυθήσαιο καταβητῶν ἀνθρώπων ;
 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμων
 115 ἐξερέοις ὅσα κεύθι πάθον κακὰ δίοι Ἀχαιοί·
 πρῶν κεν ἀνιθελὶς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 πατωλοῖσι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 120 ἔνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄτην
 ἦβελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
 πατωλοῖσι δόλοισι, πατήρ τεός, εἰ ἐτέον γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε ἑοικότες, οὐδέ κε φαίης
 125 ἄνδρα νεώτερον ᾧδε ἑοικότα μυθήσασθαι.
 ἔνθ' ἦ τοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλήῃ,
 ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε νόφ καὶ ἐπίφροني βουλή
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
 130 ἄτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον
 135 μῆνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 ἦ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
 τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 οἱ δ' ἦλθον οἴωφ βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν,
 140 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἴνεκα λαὸν ἤγειραν.
 ἔνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
 145 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιοτο,

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλον·
 οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἔόντων.
 ὧς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐγκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἠὲ δανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισ' ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
 ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἅλα διὰν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἔπλεον, ἐπτόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντου.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πω μῆδετο νόστον,
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριω ὤρσε κακῆν ἐπι δεῦτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἶ μοι ἔποντο,
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήιος, ὤρσε δ' ἑταίρους.
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόου ὀρμαίνοντας,
 ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 νήσου ἐπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
 ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῶν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν.
 ὤρτο δ' ἐπὶ λιγυρῷ οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
 ἐχθροέεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραιστὸν

ἐπύχαια κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πολλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 τέτρατον ἡμαρ ἔην, ὄτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας ἔϊσας 180
 Τυδείδω ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἴστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλουδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὔρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἄηται.
 ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθῆς, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοιντο. 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 πύθομαι, ἢ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὐ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγγεσιμῶρους,
 οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 εὐ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
 πάντας δ' Ἴδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὐ τιν' ἀπηύρα.
 Ἄτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἐόντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἢ τοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν, 195
 ὥς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἄνδρῶς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἳ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 [καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὐ εἶπη.] 200

Telemachus despairs of the state of affairs in his home.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὸν καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθίειν, 205
 τίσασθαι μνηστήρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.

κείνον διομένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
 δῶδεκα δ' ἔμπλησον καὶ πάμασιν ἄρσον ἀπαιτας.
 ἐν δέ μοι ἄλφιστα χεῦον ἐυβράφέεσσι δοροῖσιν
 εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς. 355
 αὐτῇ δ' οἷη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 ἔσπεριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὅππότε κεν δὴ
 μήτηρ εἰς ὑπερῷ ἀναβῆῖ κοίτου τε μέδῃται.
 εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἦν που ἀκούσω.' 360

Ἐὼς φάτο, κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἔτιπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
 ἔπλετο; πῆ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαίαν
 μῦνος ἔων ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης 365
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.

οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἴοντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 ὡς κε δόλω φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσονται.
 ἀλλὰ μὲν' αὖθ' ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν οὐδ' ἀλάλησθαι.' 370

and binds her to secrecy.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 Ἐθάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὐ τοι ἄνευ θεοῦ ἦδε γε βουλή.
 ἀλλ' ὄμοσον μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
 πρὶν γ' ὄτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δυωδεκάτῃ τε γένηται,
 ἢ αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι, 375
 ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χροῖα καλὸν λάπτῃ.'

Ἐὼς ἄρ' ἔφη, γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ἀπώμυν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 αὐτίκ' ἔπειτὰ οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἀφυσσεν,
 ἐν δέ οἱ ἄλφιστα χεῦεν ἐυβράφέεσσι δοροῖσι 380
 Τηλέμαχος δ' ἐς δῶματ' ἰὼν μνηστήρσιν ὁμίλει.

Athena procures and mans a ship, and they set sail together.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιω ῥέχτο πάντα,
 καὶ ῥα ἐκάστω φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
 ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει. 385
 ἢ δ' αὐτε Φρουλοῖο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
 ἦτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἔπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιδώοντό τε πᾶσαι ἀγυαίαι·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 ὕπλ' ἐτίθει, τὰ τε νῆες εὐσσελμοὶ φορέουσι. 390
 στήσε δ' ἐπ' ἐσχατιῇ λιμένος, περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
 ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.

Ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείλοιο·
 ἔνθα μνηστήρησσω ἐπὶ γλυκὸν ὕπνου ἔχευε, 395
 πλάζε δὲ πίνοντας, χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
 οἱ δ' εὐδιδεν ὤρνοντο κατὰ πτόλιω, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἶατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
 αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὐ ναιεταόντων, 400
 Μέντορι εἰδομένη ἡμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·

Ἐ Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι ἐνκνήμιδες ἑταῖροι
 εἶατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὄρμην·
 ἄλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.'

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη 405
 καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 εὐρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ κάρη κομόωντας ἑταίρους.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειψ' ἱερῇ ἴς Τηλεμάχοιο·

Ἐ δεῦτε, φίλοι, ἦια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἦδη 410

ἀθρό' ἐνὶ μεγάρω· μήτηρ δ' ἔμοι οὐ τι πέπυσται,
οἰδ' ἄλλαι ὄμωαί, μία δ' οἶη μῦθον ἄκουσεν.'

Ἄρα φωνήσας ἠγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.
οἱ δ' ἄρα πάντα φέροντες ἐυσσέλμω ἐπὶ νηὶ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσεύος φίλος υἱός. 415
ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἔζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,
ἄν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὔρον ἴει γλανκῶπις Ἀθήνη, 420
ἄκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἐγάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσεν
ὕπλων ἄπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
ἰσθὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσοδόμης
στήσαν ἀείραντες, κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν, 425
ἔλκον δ' ἰστία λευκὰ ἐυστρέπτοισι βοεῶσιν.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
στεῖρην πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
ἢ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
δησάμενοι δ' ἄρα ὄπλα θοῆν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 430
στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰλιγενέτησιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλανκῶπιδι κούρη.
παννυχίη μὲν ῥ' ἦ γε καὶ ἡῶ πείρε κέλευθον.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Athena and Telemachus arrive and are welcomed at Pylos.

Ἥλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἔν' ἀθανάτοισι φαείνου
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζειδωρον ἄρουραν·
 οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἴξοντο δ' ἐπὶ θινὴ θαλάσσης ἱερὰ ῥέξον, 5
 ταύρους παμμέλανας, ἐνοσίχθονι κυανοχαίτη.
 ἑννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστη
 εἶατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἑννέα ταύρους.
 εἴθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρί' ἔκαιον,
 οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἰστία νηὸς ἔλιπον 10
 στείλαν αἰείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
 ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Αθήνη.
 τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρῆ' ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιοῦν· 15
 τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωσ, ὄφρα πύθῃαι
 πατρός, ὅπου κύθε γαῖα καὶ ὄν τινα πότμον ἐπέσπεν.
 ἀλλ' ἔγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
 εἶδομεν ἦν τινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
 ψεύδος δ' οὐκ ἔρεει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν· 20
 τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·

‘ Μέντορ, πῶς τ’ ἄρ’ ἴω πῶς τ’ ἄρ προσπτόζομαι αὐτό
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπειρήμαι πυκνοῖσιν
αἰδῶς δ’ αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.’

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
‘ Τηλέμαχ’, ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ οἴω
οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.’

ὣς ἄρα φωνήσασ’ ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ’ ἔπειτα μετ’ ἴχνια βαίνει θεοῖο.
ἶξον δ’ ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἔδρας,
ἐνθ’ ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἰάσιν, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
δαῖτ’ ἐντυνόμενοι κρέατ’ ὥπτων ἄλλα τ’ ἐπειρον.
οἱ δ’ ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσίν τ’ ἠσπάζοντο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγον,
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρα καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησι,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρι ᾧ·
δῶκε δ’ ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ’ οἶνον ἔχευε
χρυσείῳ δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηίδα
Παλλὰδ’ Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·

‘ Εὔχεο νῦν, ᾧ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὶν σπείσης τε καὶ εὔξεται, ἧ θέμις ἐστὶ,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπείσαι, ἐπεὶ καὶ τοῦτον οἴομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ’ ἄνθρωποι.
ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλική δ’ ἐμοὶ αὐτῷ·
τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἄλεισον.’

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἠδέος οἴνου·
χαῖρε δ’ Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὐνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.

αἰτίκα δ' εὐχέτο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.

‘Κλῆθι, Ποσειδάων χαιήοχε, μηδὲ μεγέρης *μηδὲ* 55
ἡμῶν εὐχομένοισι τελευτήσαι τάδε ἔργα.

Νέστορι μὲν πρότιστα καὶ υἰάσι κῦδος ὄπαζε,
αἰτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν
σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.

ὁὗς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι, 60
οὐνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα θοῇ σὺν γῆι μελαίνῃ.’

‘Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἠράτο καὶ αὐτῇ πάντα τελεῦτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.

ὣς δ' αὐτως ἠράτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
οἱ δ' ἔπει ὤπησαν κρέ' ὑπέριτερα καὶ ἐρύσαντο, 65

μοίρας δασσάμενοι δαίνυντ' ἔρικυδέα δαῖτα.
αἰτὰρ ἔπει πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἐντο,

τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
‘Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι 70

ξείνους, οἳ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξείνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλείθ' ὑγρὰ κέλευθα;

ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληιστῆρες, ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται

ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;’

Telemachus explains to Nestor the reason of their
journey.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 75
θαροσῆσας· αὐτῇ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη

θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποικομένοιο ἔροιτο
[ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν].

‘ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρῃ ὀππότεν εἰμέν· ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω. 80

ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηλίου εἰλήλουθμεν·
πρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἦν ἀγορεύω.

πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὸν μετέρχομαι, ἦν που ἀκούσω,

δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασι
 σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι. * 85
 ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
 πευθόμεθ', ἦχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρὸν ὄλεθρον,
 κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν ὀππὸθ' ὄλωλεν,
 εἶθ' ὃ γ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν, 95
 εἶτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· περὶ γάρ μιν διζυρὸν τέκε μήτηρ. 95
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὅπως ἦντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἦ ἔπος ἢέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ'. Ἀχαιοί· 100
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.'

Nestor recounts the sufferings of the Greeks after the fall of Troy.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 'ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἰζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
 δῆμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 ἡμεῦ ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντου 105
 πλαζόμενοι κατὰ ληϊδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεὺς,
 ἦδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 μαρνάμεθ'· ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν ὅσοι ἄριστοι.
 ἔνθα μὲν Αἴας κείται Ἀρήιος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,
 ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστῳ ἀτάλαντος, 110
 ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
 Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θέλειν ταχὺς ἠδὲ μαχητῆς·
 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ· τίς κεν ἐκεῖνα

πάντα γε μυθήσαιο καταβηγῶν ἀνθρώπων ;
 οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες παραμύμων 115
 ἐξερέοις ὅσα κείθι πάθον κακὰ δίοι Ἄχαιοι·
 πρὶν κεν ἀνηθείς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκοιο.
 εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες
 παυτοίοισι δόλοισι, μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
 ἐνθ' οὐ τίς ποτε μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄτην 120
 ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
 παυτοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεὸς, εἰ ἐτεόν γε
 κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 ἦ τοι γὰρ μῦθοί γε εἰοκότες, οὐδέ κε φαίης
 ἄνδρα νεώτερον ᾧδε εἰοκότα μυθήσασθαι. 125
 ἐνθ' ἦ τοι εἶως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν οὔτ' ἐνὶ βουλήῃ,
 ἀλλ' ἓνα θυμὸν ἔχοντε νόφ καὶ ἐπίφρονι βουλήῃ
 φραζόμεθ' Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν, 130
 βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιοὺς,
 καὶ τότε δῆ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 Ἀργείοις, ἐπεὶ οὐ τι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι
 πάντες ἔσαν· τῷ σφεων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπου
 μῆνιος ἐξ ὀλοῆς γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης, 135
 ἦ τ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε.
 τῷ δὲ καλεσσαμένῳ ἀγορῆν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς,
 μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 οἱ δ' ἦλθον οἴνφ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
 μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἶνεκα λαὸν ἄγειραν. 140
 ἐνθ' ἦ τοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
 νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνυδανε· βούλετο γάρ ῥα
 λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέξαι θ' ἱερὰς ἐκατόμβας,
 ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο, 145

νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
 οὐ γὰρ τ' αἴψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἔοντων.
 ὧς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσσιν
 ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἠχῆ θεσπεσίῃ, δίχα δέ σφισιν ἠΐδανε βουλή.
 νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 ἀλλήλοισ· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
 ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας ἔλκομεν εἰς ἄλα δῖαν
 κτήματά τ' ἐντιθέμεσθα βαθυζώνους τε γυναικας.
 ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 αὐθι παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἔπλεον, ἐπτόρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 οἴκαδε ἰέμενοι· Ζεὺς δ' οὐ πῶ μήδετο νόστον,
 σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὤρσε κακῆν ἐπὶ δεῦτερον αὐτίς.
 οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας
 ἀμφ' Ὀδυσῆα ἀνακτα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
 αὐτίς ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἳ μοι ἔποντο,
 φεῦγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
 φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς Ἀρήιος, ὤρσε δ' ἑταίρους.
 ὄψε δὲ δὴ μετὰ νῶι κίε ξανθὸς Μενέλαος,
 ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὀρμαίνοντα,
 ἧ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
 νήσου ἐπὶ Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστερ' ἔχοντες,
 ἧ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
 ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὃ γ' ἡμῖν
 δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπέκ κακότητα φύγοιμεν.
 ὤρτο δ' ἐπὶ λιγυρῶς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραυστὸν

ἐνπύχαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
 πολλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες·
 τέτρατον ἡμαρ ξην, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἴσας 180
 Τυδείδεω ἔταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
 ἴστασαν· αὐτὰρ ἐγὼ γε Πύλουδ' ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 οὔρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
 ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπενθής, οὐδέ τι οἶδα
 κείνων, οἳ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν οἳ τ' ἀπόλοντο. 185
 ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 πύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαίησαι, οὐδέ σε κεύσω.
 εὐ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρους,
 οὗς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός,
 εὐ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. 190
 πάντας δ' Ἴδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
 οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔ τιμ' ἀπήυρα.
 Ἄτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε νόσφιν ἔοντες,
 ὥς τ' ἦλθ' ὥς τ' Αἰγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἣ τοι κείνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέγισεν, 195
 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ἀνδρὸς, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα.
 Αἰγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 [καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὀρόω καλὸν τε μέγαν τε,
 ἄλκιμος ἔσσο', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὐ εἴπη.] 200

Telemachus despairs of the state of affairs in his home.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα·
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῆδος Ἀχαιῶν,
 καὶ λίην κείνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἳ Ἀχαιοὶ
 οἴσουσι κλέος εὐρὸν καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν, 205
 τίσασθαι μνηστήρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
 οἳ τέ μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώονται.

ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης·

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
'ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἰπέ μοι ἢ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὄμφῃ.
τίς δ' οἶδ' εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἔλθων,
ἢ ὃ γε μῶνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὧς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότε Ὀδυσσεύς περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί —
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη —
εἰ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κῆδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεδάθοιτο γάμοιο·

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
'ὦ ἄγερον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
'Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ρέϊα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγὼ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἰκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἦς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἢ τοι θάνατον μὲν ὁμοίον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὑπὸς τε κεν δὴ
μοῖρ' ὅλοη καθέλησι ταυηλεγέος θανάτοιο·

Nestor describes the murder of Agamemnon.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπινυμένος ἀντίον ἦῤα·
 'Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ' 240
 κείῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περιόιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
 τρὶς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν, 245
 ὧς τε μοι ἀθάνατος ἰσθάλεται εἰσοράασθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον,
 Αἰγισθος δολόμῃτις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείῳ; 250
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πη ἄλλη
 πλάζεται ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνε;'
 Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 'τοιγὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάπ' ἀγορεύσω.
 ἢ τοι μὲν τάδε καὐτὸς ὀίεαι, ὧς κεν ἐτύχθη, 255
 εἰ ζῶντι Ἀἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν 260
 κλαῦσεν Ἀχαιῶδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἡμεθ'· ὃ δ' εὖκηλος μυχῶ Ἄργεος ἱπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δ' ἢ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς, 265
 δῖα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι.
 παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κίων εἶρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν αἰοῖδον ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μηρὶ ἔκκε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἄτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσω ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοίεν ἄελλαι.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντου
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἴξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀντμένα χεῦε
 κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσω.
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσειν,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ,
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπονδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσω ἔαξαν
 κύματ'. ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κνανοπρωρείους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλατο ξὺν νηυσὶ κατ' ἄλλοθρόους ἀνθρώπους
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ
 ἐπάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης
 κτείνας Ἀτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305
 τῷ δέ οἱ ὄγδοάτῳ κακὸν ἦλθε δῖος Ὀρέστης
 ἀψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἕκτανε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἕκτα.
 ἦ τοι τὸν κτείνας δαίην τάφον Ἀργείοισι
 μηρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο· 310
 αἰτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.

He bids Telemachus to visit Menelaus.

καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλάλησο, μη
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὕτω ὑπερφιάλους, μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηρσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ἐλθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, ὃν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἀελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αἰτίετες οἰχνεύσιν, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι, 325
 πᾶρ δέ τοι νῆες ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπη.
 ψεύδος δ' οὐκ ἔρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 ὦς ἔφατ', ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 330

Athena proposes that they should now take their leave

‘ὦ γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ’ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 σπείσαντες κοῖτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὤρη.
 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ’ ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
 δεῦθ’ ἀθανάτων ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.’

Ἡ ῥὰ Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ’ ἔκλυον αἰδησάσης.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νόημασάν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι
 γλώσσας δ’ ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ’ ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ’ ἐπιόν θ’ ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοῖλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 Νέστωρ δ’ αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·

Nestor would fain keep them: so Telemachus remains

‘Ζεὺς τό γ’ ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ’ ἐμῶ θοῆν ἐπὶ νῆα κλίετε
 ὡς τέ τευ ἦ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἢ πενιχροῦ,
 ᾧ οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ’ ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ’ αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θην δὴ τοῦδ’ ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νηὸς ἐπ’ ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ’ ἂν ἐγὼ γε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅς τις κ’ ἐμὰ δώμαθ’ ἴκηται.’

Τὸν δ’ αὐτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ‘εὐ δὴ ταῦτά γ’ ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως.
 ἀλλ’ οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ’ ἔψεται, ὄφρα κεν εὐδῆ

σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἴμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα. 360
φῶν τῆς λίσσης
 οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὁμηλικὴ μεγαθύμου Τηλεμάχιο.
 ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365
 νῦν ἄτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
 εἴμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὗ τι νέον γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δίσφρῳ τε καὶ υἱεί· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.' 370

Athena vanishes; Nestor vows her an offering.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας, 370
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 ὦ φίλος, οὗ σε ἕολπα κακὸν καὶ ἀναλκίῳ ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέφ· ὧδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται. 376
 οὐ μὲν γάρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια,
 ἦ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλὰ, ἄνασσ', Ἰηθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, 380
 αὐτῷ καὶ παιδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν εὐρύμετῳπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας·
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσι δ' ἠγεμόνευε Γεῖρῆνιος ἵπποτα Νέστωρ, 386
 υἱάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δώματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
 ἐξείης ἔζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,

τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητήρα κέρασσειν 39
οἶνον ἠδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
ᾤϊξεν ταμὴ καὶ ἀπὸ κρηδέμνου ἔλυσε·
τοῦ δ' γέρων κρητήρα κεράσσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἔπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 39
οἱ μὲν κακκείουτες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γεῤῥήμιος ἱππότα Νέστωρ,
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσι, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
πὰρ δ' ἄρ' ἑυμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 40
ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὐτε καθεῦθε μυχῷ δόμον ὑψηλοῖο,
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Next morning the offering is made.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
ᾠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι Γεῤῥήμιος ἱππότα Νέστωρ, 40
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἱ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἄιδόσδε βεβήκει, 41
Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γεῤῥήμιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' υἱεὶς ἀολλέες ἠγερέθηοντο
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
Περσεὺς τ' Ἀρητὸς τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἦρως, 41
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γεῤῥήμιος ἱππότα Νέστωρ·

Ἐκαρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἢ τοι πρῶτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

ἦ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλεια. 420

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίουδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

ἔλθῃσιν, ἐδάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

πάστας ἰῶν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·

εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω 425

ἐλθεῖν, ὄφρα βοῶς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἶπατε δ' εἴσω

ὁμοῖσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,

ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ·

ἄΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν ἄρ

βοῦς 430

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἕλιος

Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς

ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,

ἄκμονά τε σφῦράν τ' εὐπολήτόν τε πυράγρην,

οἰσίῃ τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

ἱρῶν ἀντιώσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοῶς κέρασιν περιχευεν

ἀσκήσας, ἴν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροιο ἰδοῦσα.

βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.

χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440

ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς

ἐν κανέφ'· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445

εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοnton,

αἰτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,

ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας

αἰχελίους, λῦσεν δὲ βοῶς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450

θυγατέρες τε υιοί τε καὶ αἰδοίη παράκουιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένιοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἔπει ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὄστέα θυμὸς,
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνου
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσση ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπάβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὦπτων δ' ἀκροπόρους ὄβελους ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάστη,
 Νέστορος ὀπλοτάτη θυγάτηρ Νηληιάδαο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσεν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ μιν φάρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἔπει ὦπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπέεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Telemachus and Peisistratus set out for Sparta.

'Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτρίχας ἵππους
 ζεύσασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὕδοιο.'

Ὡς ἔφασθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύου ἠδ' ἐπίθουσι
 καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμὴ σίτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσето δίφρον·
 πᾶρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἦνία λάζετο χερσὶ,
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὸ πτολίεθρον. 485
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἐς Φηρὰς δ' ἴκοντο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 νίεος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πᾶρ ξείνια θῆκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦρον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἠέλιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ἀλλ' οὐ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῶ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρῆ τετλάμεν ἔμπης.'

Τὸν δ' ἤμειβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
'ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἴνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσθαι.
εἶπέ μοι ἠὲ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ
ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῆ.
τίς δ' οἶδ' εἰ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
ἢ ὃ γε μῦνος ἔων, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὧς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη
ὡς τότε Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο
δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί —
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη —
εἰ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν κήδοιτό τε θυμῶ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκκλεδάθοιτο γάμοιο.'

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
'ὦ γέρον, οὐ πω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω·
λίην γάρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχει. οὐκ ἂν ἐμοί γε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οἶδ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν.'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
'Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἐγώ γε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ιδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ᾤλεθ' ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἢ τοι θάνατον μὲν ὁμοῖον οὐδὲ θεοὶ περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκόμεν, ὅπποτε κεν δῆ
μοῖρ' ὀλοῇ καθέλῃσι ταυηλεγέος θανάτοιο.'

Nestor describes the murder of Agamemnon.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα
 'Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα κηδόμενοι περ' 240
 κείῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη
 φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
 Νέστορ', ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων
 τρίς γὰρ δὴ μὲν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν, 245
 ὡς τε μοι ἀθάνατος ἰσθάλεται εἰσοράασθαι.
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἐνίσπες·
 πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μῆσατ' ὄλεθρον
 Αἰγισθος δολόμητις, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείῳ; 250
 ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαικοῦ, ἀλλὰ πῆ ἄλλη
 πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ δὲ θαρσῆσας κατέπεφνε;
 Τὸν δ' ἠμεΐβεται ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
 'τοὶ γὰρ ἐγὼ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.
 ἢ τοι μὲν τάδε καυτὸς ὀλεῖαι, ὡς κεν ἐτύχθη, 255
 εἰ ζῶντι' Αἰγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηθεν ἴων, ξανθὸς Μενέλαος·
 τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκὰς Ἄργεος, οὐδέ κέ τίς μιν 260
 κλαῦσεν Ἀχαιιάδων· μάλα γὰρ μέγα μῆσατο ἔργον.
 ἡμεῖς μὲν γὰρ κείθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
 ἡμεῖθ'· ὃ δ' εὐκῆλος μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο
 πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν.
 ἢ δ' ἦ τοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς, 265
 οἷα Κλυταιμνήστρη· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῆσι.
 παρ δ' ἄρ' ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
 Ἀτρεΐδης Τροίηνδε κίων εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,

δὴ τότε τὸν μὲν αἰοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην 270
 κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι,
 τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 πολλὰ δὲ μηρὶ' ἔκθη θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνήψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὐ ποτε ἔλπετο θυμῷ. 275
 ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 Ἄτρεϊδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
 ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἶρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνέων,
 ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε, 280
 πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
 Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
 νῆα κυβερνήσαι, ὅποτε σπερχοίεν ἄελλαι.
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
 ὄφρ' ἔταρον θάπτοι καὶ ἐπὶ κτέρεια κτερίσειεν. 285
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 ἴξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε
 κύματά τε τροφόεντα πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
 ἔνθα διατμήξας τὰς μὲν Κρήτην ἐπέλασσεν,
 ἦχι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 ἔστι δὲ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρῃ
 ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ,
 ἔνθα Νότος μέγα κῆμα ποτὶ σκαιὸν ῥῖον ὠθεῖ, 295
 ἐς Φαιστόν, μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῆμ' ἀποέργει.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῆ δ' ἦλυξαν ὄλεθρον
 ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
 κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κναοπρωφρείους
 Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. 300
 ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολλὴν βίστον καὶ χρυσὸν ἀγείρων

ἤλατο ξὺν μηυσὶ κατ' ἄλλοθρούους ἀνθρώπους
 τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ
 ἐπτάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσοιο Μυκῆνης
 κτείνας Ἐτρεΐδην, δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ. 305
 τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
 ἀψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 Αἴγισθον δολόμητιν, ὃ οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
 ἦ τοι τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισι
 μηρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο· 310
 αἰτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.

He bids Telemachus to visit Menelaus.

καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἀπο τῆλ' ἀλάλησο, μη δέας
 κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
 οὕτω ὑπερφιάλους, μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι 315
 κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τῆσι τὴν ὁδὸν ἔλθῃς.
 ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 εἰθεῖν· κείνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν,
 ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
 ἐλθέμεν, ὅν τινα πρῶτον ἀποσφήλωσιw ἄελλαι 320
 ἐς πέλαγος μέγα τοῖον, ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
 αὐτόετες οἰχνεύσιw, ἐπεὶ μέγα τε δεινὸν τε.
 ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηὶ τε σῆ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·
 εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
 πᾶρ δέ τοι νῆες ἔμοι, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται 325
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
 λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸς, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπη.
 ψεῖδος δ' οὐκ ἔρειε· μᾶλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 ὣς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη 330

Athena proposes that they should now take their leave

‘Ω γέρον, ἦ τοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
 ἀλλ’ ἄγε τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσθε δὲ οἶνον,
 ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 σπείσωντες κοίτιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὤρη.
 ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ’ ὑπὸ ζόφον, οὐδὲ ἔοικε
 δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.’

Ἡ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ’ ἔκλυον ἀυδήσασσας.
 τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν,
 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νόμησαν δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
 γλώσσας δ’ ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ’ ἐπέλειβον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ’ ἐπιόν θ’ ὄσον ἦθελε θυμὸς,
 δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδῆς
 ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
 Νέεστωρ δ’ αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·

Nestor would fain keep them: so Telemachus remaineth

‘Ζεὺς τό γ’ ἀλεξήσειε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὡς ὑμεῖς παρ’ ἐμεῖο θοῆν ἐπὶ νῆα κλίετε
 ὡς τέ τευ ἠὲ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ,
 ᾧ οὐ τι χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ’ ἐνὶ οἴκῳ,
 οὔτ’ αὐτῷ μαλακῶς οὔτε ξείνοισιν ἐνεύδειν.
 αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
 οὐ θην δὴ τοῦδ’ ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
 νῆος ἐπ’ ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ’ ἂν ἐγὼ γε
 ζῶω, ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
 ξείνους ξεινίζειν, ὅς τις κ’ ἐμὰ δώμαθ’ ἴκηται.’

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ‘εὔ δὴ ταυτὰ γ’ ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
 Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺν κάλλιον οὕτως.
 ἀλλ’ οὗτος μὲν νῦν σοὶ ἅμ’ ἔψεται, ὄφρα κεν εὔδῃ

σοῖσω ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
 εἶμι, ἵνα θαρσύνω θ' ἐτάρους εἶπω τε ἕκαστα. ³⁶⁰ *ἔπον τὴν μελαινῆν*
 οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι· *στ. 1205.*
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται,
 πάντες ὀμηλική μεγαθύμου Τηλεμάχιο.
 ἔνθα κε λεξαίμην κολῆ παρὰ νηὶ μελαίνῃ 365
 νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
 εἶμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐ τι νέον γε,
 οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἴκετο δῶμα,
 πέμψον σὺν δίσφρῳ τε καὶ υἱεί· δὸς δέ οἱ ἵππους,
 οἳ τοι ἐλαφρότατοι θείειν καὶ κάρτος ἄριστοι.' 370

Athena vanishes; Nestor vows her an offering.

ᾧ ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας, *ἵνα εἰσὶν*
 θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
 Τηλεμάχου δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 ᾧ φίλος, οὐ σε ἕολπα κακὸν καὶ ἀναλκίῳ ἔσεσθαι,
 εἰ δὴ τοι νέψω· ὧδε θεοὶ πομπῆς ἔπονται. 376
 οὐ μὲν γὰρ τις ὄδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ, κυδίστη τριτογένεια,
 ἧ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ἀλλὰ, ἀνασσο', Ἰησι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν, 380
 αὐτῷ καὶ παιδεσσι καὶ αἰδοίῃ παρακοίτῃ·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἦνιν εὐρύμετῳπον,
 ἀδμήτην, ἦν οὐ πῶ ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
 τῆν τοι ἐγὼ ρέξω χρυσὸν κέρασιν περιχεύας·
 ᾧ ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 τοῖσι δ' ἠγεμόνευε Γερῆμιος ἵπποτα Νέστωρ, 386
 νιάσι καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ πρὸς δῶματα καλά.
 ἀλλ' ὅτε δῶμαθ' ἴκοντο ἀγακλυτὰ τοιοῦτο ἄνακτος,
 ἐξείης ἐζόντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,

τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσευ 390
 οἴνου ἠδυνότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
 ὤιξεν ταμὴν καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
 τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κέρασσατο, πολλὰ δ' Ἀθήνη
 εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεύσαν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, 395
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ,
 παρ δ' ἄρ' ἐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν, 400
 ὅς οἱ ἔτ' ἤϊθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
 αὐτὸς δ' αὐτε καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Next morning the offering is made.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνήφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, 405
 ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
 οἷ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
 λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπι μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιμ μῆστωρ ἀτάλαντος·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀϊδόςδε βεβήκει, 410
 Νέστωρ αὖ τὸτ' ἐφίξε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν,
 σκῆπτρον ἔχων. περὶ δ' οὐεσ ἀολλέες ἠγερέθοντο
 ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε Στρατίος τε
 Περσεύς τ' Ἀρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης.
 τοῖσι δ' ἐπειθ' ἔκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρωσ, 415
 παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Ἐκαρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρητῆρατ' ἐέλδωρ,
 ὄφρ' ἢ τοι πρώτιστα θεῶν ἰλάσσομ' Ἀθήνην,

ἦ μοι ἐναργῆς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν. 420

ἄλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

ἔλθῃσιν, ἐδάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ·

εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν

πάντας ἰὼν ἐτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δὺ' οἴους·

εἰς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεια δεῦρο κελέσθω 425

ἐλθεῖν, ὄφρα βοῶς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.

οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες, εἶπατε δ' εἴσω

δμῶῃσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,

ἔδρας τε ξύλα τ' ἀμφὶ καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ·

ᾧ ὦς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνουν. ἦλθε μὲν ἄρ

βοῦς 430

ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἰσις

Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος, ἦλθε δὲ χαλκεὺς

ὄπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήμια, πείρατα τέχνης,

ἄκμονά τε ἀφῦράν τ' εὐποίητόν τε πυράγρην,

οἰσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

ἱρῶν ἀντιώωσα. γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοῶς κέρασιν περίχευεν

ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμα θεὰ κεχάροίτο ἰδοῦσα.

βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων.

χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι 440

ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων, ἐτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς

ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης

ὄξυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.

Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο, πολλὰ δ' Ἀθήνη 445

εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,

αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,

ἦλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας

αἰχενίους, λῦσεν δὲ βοῶς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450

θυγατέρες τε υιοί τε καὶ αἰδοίη παράκοιτις
 Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἶμα ῥύη, λίπε δ' ὄστέα θυμὸς, 455
 αἰψ' ἄρα μιν διέχευαν, ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
 πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἰθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχν' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὄβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὦπτων δ' ἀκροπόρους ὄβελους ἐν χερσίν ἔχοντες.

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λούσεν καλὴ Πολυκάσθη,
 Νέστορος ὑπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο. 465
 αὐτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
 ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
 παρ δ' ὅ γε Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὦπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο, 470
 δαίνυνθ' ἐξόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο
 οἶνον οἰνοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερῆμιος ἱππότα Νέστωρ·

Telemachus and Peisistratus set out for Sparta.

'Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους 475
 ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.'
 Ὡς ἔφασθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους.
 ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν
 ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. 480

ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσето δίφρον·
 πᾶρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον. 485
 οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.

Δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·
 ἐς Φηρὰς δ' ἴκουτο Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
 υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
 ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν, ὃ δὲ τοῖς πᾶρ ξείνια θῆκεν. 490

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἵππους τ' ἐζεύγνυντ' ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·
 [ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·]
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 ἴξον δ' ἐς πεδίον πυρρηφόρον, ἔνθα δ' ἔπειτα 495
 ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
 δύσετό τ' ἥελιος σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Τὰ ἐν Λακεδαίμονι.

Telemachus and his friend are welcomed by Menelaus

Οἱ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
τὸν δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱεὶ πέμπεν
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι, τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὃ γ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστν περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσειν.
υἱεὶ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης· Ἐλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον,
ἐπεὶ δὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἔρατεινῆν,
Ἐρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.

ᾧ οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφῆς μέγα δῶμα
γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἄοιδός
φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.

Τῷ δ' αὐτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,
Τηλέμαχος θ' ἦρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,

σῆσαν· ὁ δὲ προμολῶν ἴδετο κρείων Ἴτεωνεὺς,
 ὀρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο,
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν,
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

25

Ἔεινω δὴ τινε τῷδε, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μέγалоιο ἔικτον.
 ἀλλ' εἶπ' ἢ σφωιν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
 ἢ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ·

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθοῦ Μενέλαος·

30

οὐ μὲν νῆπιος ἦσθα, Βοηθολῆ Ἴτεωνεῦ,
 τὸ πρῖν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πάις ὡς νῆπια βάζεις.
 ἢ μὲν δὴ νῶι ξεινήμια πολλὰ φαγούτε

ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς
 ἐξοπίσω περ παύσῃ οἰζύος. ἀλλὰ λυ' ἵππους
 ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι·

35

Ὡς φάθ', ὁ δὲ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 ὀρηρούς θεράποντας ἅμα σπέσθαι ἐοῖ αὐτῷ.

οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἰδρώοντας,
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππειήσιν κάπησι,

40

πὰρ δ' ἔβαλον ζειᾶς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν,
 ἄρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
 αὐτοὺς δ' εἰσήγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
 θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.

ὥς τε γὰρ ἡελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

45

αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐυξέστας λούσαντο.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαί λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας,

50

ἐς ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χουσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνουσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 [δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
 παντοίων, παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.]
 τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

‘Σίτου θ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον. αὐτὰρ ἔπειτα
 δέλπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ' οἳ τινές ἐστον
 ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκῆων,
 ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλῆων
 σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.’

ἌΩς φάτο, καὶ σφιν νῶτα βοῶς παρὰ πύονα θῆκεν
 ὅπτ' ἐν χερσὶν ἔλων, τὰ ρά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειραθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
 ἄγχι σχῶν κεφαλῆν, ἵνα μὴ πενθοῖαθ' οἱ ἄλλοι·

Telemachus admires the beauties of the palace.

‘Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 χαλκοῦ τε στεροπῆν καὶ δώματα ἠχήμεντα,
 χρυσοῦ τ' ἠλέκτρον τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος.
 Ζηνός που τοιῆδε γ' Ὀλυμπίου ἐνδοθεν αὐλή,
 ὅσσα τὰδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορώοντα.’

Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Menelaus, in replying, mentions the name of Odysse

‘Τέκνα φίλ', ἧ τοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἂν τις ἐρίζου
 ἀθάνατοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν·
 ἀνδρῶν δ' ἧ κέν τις μοι ἐρίσσεται, ἦε καὶ οὐκί,

κῆμασιν. ἦ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ καὶ ὀδοάτῳ ἕτει ἦλθον·
 Κύπρον Φοινίκην τε καὶ Αἴγυπτίους ἐπαληθεῖς,
 Αἰθίοπας θ' ἰκόμην καὶ Σιδουίους καὶ Ἐρεμβοὺς
 καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι. 85
 τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
 ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευῆς οὔτε τι ποιμὴν
 τυροῦ καὶ κρειῶν, οὔδ' ἄγε γλυκεροῖο γάλακτος,
 ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
 εἰς ἐγὼ περὶ κείνα πολὺν βίοτον συναγείρων 90
 ἠλώμην, τείωσ' μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε
 λάβρῃ, ἀνωιστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο·
 ὧς οὐ τοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
 καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἳ τινες ὑμῖν
 εἰσὶν, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἴκου 95
 εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
 ναίειν, οἳ δ' ἄνδρες σοοὶ ἔμμεναι, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἔμπησ' πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων 100
 πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν
 ἄλλοτε μὲν τε γόφ' φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὔτε
 παύομαι· αἰψήρδ' δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
 ὡς ἐνός, ὅς τέ μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδῆν 105
 μνωομένῳ, ἐπεὶ οὐ τις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν
 ὅσσ' Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἦρατο. τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
 αὐτῷ κῆδ' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
 κέλευσεν, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται, οὔδ' ἐτι ἴδμεν,
 ζῶει ὃ γ' ἦ τέθηκεν. ὀδύρονται νῦν που αὐτὸν 110
 Λαέρτης θ' ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
 Τηλέμαχος θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ·

which makes Telemachus weep.

ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα πατὸς ὑφ' ἱμερον ὤρσε γόοι
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε πατὸς ἀκούσ
χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχῶν
ἀμφοτέρησιν χερσὶ. νόησε δέ μιν Μενέλαος,
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἦέ μιν αὐτὸν πατὸς ἐάσειε μνησθῆναι,
ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο ἕκαστά τε πειρήσαιοτο.

Helen notices how like Telemachus is to Odysseus

Εἶος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑφορόφοιο
ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκνύια.
τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν,
Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο,
Φυλῶ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίας, ὅθι πλείστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται
ὃς Μενελάῳ δῶκε δὺ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.
χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα
χρυσέην τ' ἡλακάτην τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν
ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράαιτο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλῶ παρέθηκε φέρουσα
νῆματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἡλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἦ γ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέειεν ἕκαστα·

Ἰδμεν δῆ, Μενέλαε διοτρεφές, οἳ τινες οἶδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἢ ἔττυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἑοικότα ὧδε ἰδέσθαι.

οὔτ' ἀνδρ' οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εισορόωσαν,
 ὡς δδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος νῦν ἔοικε,
 Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
 κείως ἀνῆρ, δτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἴνεκ' Ἀχαιοὶ 145
 ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 'οὔτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ ἔισκεῖς·
 κείνου γὰρ τοιοῦδε πόδες τοιαῖδε τε χεῖρες
 ὀφθαλμῶν τε βολαὴ κεφαλῇ τ' ἐφύπερθέ τε χαῖται. 150
 καὶ νῦν ἦ τοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσσῆι
 μθεόμην, ὅσα κείως οἰζύσας ἐμόγησεν
 ἀμφ' ἐμοί, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἴβεε,
 χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών.'

Peisistratus informs them who he and his friend are.

Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ἤῤα· 155
 'Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 κείνου μὲν τοι ὄδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
 ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσάται δ' ἐνὶ θυμῷ
 ὦδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ἅπαντα σέθεν, τοῦ νῶϊ θεοῦ ὡς τερπόμεθ' αὐδῆ. 160
 αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ
 τῷ ἅμα πομπὸν ἔπεσθαι· ἐέλδετο γὰρ σε ιδέσθαι,
 ὄφρα οἱ ἦ τι ἔπος ὑποθήσεται ἢ τι ἔργον.
 πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
 ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσητῆρες ἔωσιν, 165
 ὡς νῦν Τηλεμάχῳ ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
 εἶσ' οἳ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.'

Old memories make them all weep.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 'ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ

ἴκεθ', ὅς εἶνεκ' ἐμεῖο πολέας ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔσοχον ἄλλων
Ἄργείων, εἰ νῶν ὑπεῖρ ἄλα νόστον ἔδωκε
μησὶ θεῆσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεὺς.
καί κέ οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν καὶ δῶματ' ἔτευξα,
ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκει ᾧ
καὶ πᾶσι λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαπατάσας,
αἱ περναϊεταόουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καὶ κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'. οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκριεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μὲν που μέλλεν ἀγασσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
ὅς κείνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.'

ὦς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσι ὑφ' ἡμερον ὄρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρῦτῳ ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἡοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός.
τοῦ ὃ γ' ἐπιμνησθεῖς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἄτρεΐδη, περὶ μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
[οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν],
καὶ νῦν, εἰ τί που ἔστι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδῶρπιος, ἀλλὰ καὶ Ἥως
ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαίειν ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον οἰζυροῖσι βροτοῖσι,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὗ τι κάκιστος
Ἄργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
ἤντησ' οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι

Ἄπυλοχον, περὶ μὲν θέλειω ταχὺν ἤδὲ μαχητήν·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες ὄσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
 εἶποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὄς προγενέστερος εἶη· 205
 τοῖου γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
 ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ᾧ τε Κρουίων
 ἄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε,
 ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
 αἰτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν, 210
 νίκας αὖ πιτυτοὺς τε καὶ ἔγχεσιω εἶναι ἀρίστους.
 ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἔασομεν, ὄς πρὶν ἐτύχθη,
 δόρπου δ' ἐξαυτίς μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
 χενώτων. μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσσονται
 Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπέμεν ἀλλήλοισιν· 215

Ὡς ἔφατ', Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
 ὄρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
 οἱ δ' ἐπ' ὄνειάθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

Helen mixes an opiate in the wine,

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 αἰτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπιον, 220
 ἠπειθέες τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων.
 ὄς τὸ καταβρόξειεν, ἔπην κρητῆρι μιγείη,
 οὐδ' κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
 οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναῖη μήτηρ τε πατήρ τε,
 οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν ἢ φίλον υἷον 225
 χαλκῷ δηϊόφεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιω ὄρωτο.
 τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 ἔσθλα, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν, Θῶνος παράκοιτις,
 Αἴγυπτιῇ, τῇ πλείστα φέρει ζειδωρος ἄρουρα
 φάρμακα, πολλὰ μὲν ἔσθλα μεμιγμένα, πολλὰ δὲ
 λυγρά·

ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 ἀνθρώπων· ἢ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε κέλευσέ τε οἴνοχοῆσαι,
 ἐξαυτίς μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·

‘ Ἀτρείδῃ Μενέλαε διοτρεφὲς ἠδὲ καὶ οἶδε
 ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες· ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτε ἄλλῃ
 Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοί· δύναται γὰρ ἅπαντα
 ἢ τοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι
 καὶ μύθοις τέρπεσθε· εἰκότα γὰρ καταλέξω.

and tells the tale of Odysseus in disguise.

πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
 ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί.
 αὐτόν μιν πληγῆσιν ἀεικέλησι δαμάσσας,
 σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλῶν, οἰκῆι εἰκόως,
 ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδν πόλιν εὐρύναυτιαν·
 ἄλλῃ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦσκε
 δέκτη, ὅς οὐδὲν τοίος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τῷ ἕκελος κατέδν Τρώων πόλιν, οἱ δ' ἀβάκησαν
 πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷη ἀνέγνων τοῖον ἔοντα,
 καὶ μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἐγὼ λόεον καὶ χρίον ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαι, καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον
 μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 πρὶν γε τὸν ἐς νῆάς τε θεὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι,
 καὶ τότε δὴ μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
 πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ
 ἦλθε μετ' Ἀργείους, κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
 ἐνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίσ' ἐκώκνον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι

ἀψ οἰκόνδ', ἄτην δὲ μετέστενον, ἦν Ἐφροδίτη
 δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κείσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
 παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένην θάλαμόν τε πόσιν τε
 οὐ τευ δευόμενον, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι εἶδος.'

The story of the wooden horse.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξαυθὸς Μενέλαος· 265
 'ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἦδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε
 ἄνδρῶν ἠρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οἶον Ὀδυσσεύος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ. 270
 οἶον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
 ἵππῳ ἐνι ξεστῷ, ἧ' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 Ἄργείων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦλθες ἔπειτα σὺ κείσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
 δαίμων, ὃς Τρώεσιν ἐβούλετο κύδος ὀρέξαι· 275
 καὶ τοι Δηϊφόβος θεοείκελος ἔσπετ' ἰούση.
 τρίς δὲ περιστειξας κοῖλον λόχον ἀμφοφόωσα,
 ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
 πάντων Ἄργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.
 αἰτάρ ἐγὼ καὶ Τυδείδης καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς 280
 ἦμενοι ἐν μέσσοισιν ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
 νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε
 ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακούσαι·
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένῳ περ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἱὲς Ἀχαιῶν, 285
 Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ἠθέλεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεξε
 νωλεμῶς κρατερῆσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
 τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 290

‘Ατρείδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἄλγιον· οὐ γάρ οἱ τι τάδ’ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 οὐδ’ εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρῆ ἐνδοθεν ἦεν.
 ἀλλ’ ἄγετ’ εἰς εὐνὴν τράπεθ’ ἡμέας, ὄφρα καὶ ἦδη
 ὑπνω ὑπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.’

395

Ὡς ἔφατ’, Ἀργεῖη δ’ Ἑλένη δμῶησι κέλευσε
 δέμνι ὑπ’ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
 πορφύρε’ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ’ ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ’ ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 αἱ δ’ ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
 οἱ μὲν ἄρ’ ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 Τηλέμαχος θ’ ἦρωσ καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἀτρείδης δὲ καθεῦθε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 παρ’ δ’ Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο, δία γυναικῶν.

300

305

Next day Telemachus tells Menelaus his troubles and asks for his guidance.

Ἥμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὄρνυτ’ ἄρ’ ἐξ εὐνήφι βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 εἴματα ἔσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυν θέτ’ ὤμφ,
 ποσσὶ δ’ ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 βῆ δ’ ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἑναλγίκιος ἄντην,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν ἔπος τ’ ἔφατ’ ἐκ τ’ ὀνόμαζε·

310

‘Τίπτε δέ σε χρεῖῳ δεῦρ’ ἦγαγε, Τηλέμαχ’ ἦρωσ,
 ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ’ εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 δῆμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἐνίσπες.’

Τὸν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ‘Ἀτρείδῃ Μενέλαε διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
 ἦλυθον, εἴ τινά μοι κληιδόνα πατρὸς ἐνίσποις.
 ἐσθλῆταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πτόνα ἔργα,
 δυσμενέων δ’ ἀνδρῶν πλείους δόμος, οἱ τέ μοι αἰεὶ

315

μῆλ' ἄδυνά σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς, 320
 μητρὸς ἐμῆς μνηστήρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
 τοῦνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
 ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
 πλαζομένου· περὶ γάρ μιν οἰζυρὸν τέκε μήτηρ. 325
 μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσοο μηδ' ἐλεαίρων,
 ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον ὄπως ἤντησας ὄπωπῆς.
 λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατήρ ἐμὸς, ἐσθλὸς Ὀδυσσεύς,
 ἢ ἔπος ἤέ τι ἔργον ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
 δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί· 330
 τῶν νῦν μοι μνήσαι, καὶ μοι νημερτὲς ἐνίσπες.'

Menelaus predicts the destruction of the suitors,

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 ἠθέλον εὐνηθῆναι ἀνάκτιδες αὐτοὶ ἐόντες.
 ὡς δ' ὅπῳτ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῦο λέοντος 335
 νεβρὸς κοιμήσασα νεηγευέας γαλαθνοὺς
 κημοὺς ἐξερέησι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
 βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα ἐὴν εἰσήλυθεν εὐνήν,
 ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφήκεν,
 ὡς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει. 340
 αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 τοῖος ἐὼν οἷός ποτ' ἐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ
 ἐξ ἔριδος Φιλομηλεῖδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
 καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί,
 τοῖος ἐὼν μνηστήρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς· 345
 πάντες κ' ὠκύμοροι τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
 ταῦτα δ' ἄ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσσαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε
 ἀλλὰ παρέξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
 ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρων ἄλιος νημερτῆς,

τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

And tells the story of his own rescue by Eidothea

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
 ἔσχον, ἐπεὶ οὐ σφιν ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
 [οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνήσθαι ἐφετμέων.]
 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ
 Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἐ κικλήσκουσι,
 τόσσον ἄνευθ' ὅσσον τε πανημερὴν γλαφυρὴ νηὺς
 ἦνυσεν, ἧ λιγύς οὖρος ἐπιπνείησεν ὄπισθεν·
 ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἕλσας
 ἐς πόντον βάλλουσι, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ἔνθα μ' ἐείκοσι ἡματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὔροι
 πνείοντες φαίνονθ' ἄλιαέες, οἳ ῥά τε νηῶν
 πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 καὶ νῦ κεν ἦμα πάντα κατέφθιτο καὶ μένέ' ἀνδρῶν,
 εἰ μὴ τίς με θεῶν ὀλοφύρατο καὶ μ' ἐσάωσε,
 Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἄλιόιο γέροντος,
 Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
 ἧ μ' οἶφ' ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων·
 αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι λχθυάσκον
 γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν, ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 ἧ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·
 νῆπιός εἰς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσσον ἠδὲ χαλίφρων,
 ἦε ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπειαι ἄλγεα πάσχων·
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκειαι, οὐδέ τι τέκμωρ
 εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 ἐκ μὲν τοι ἑρέω, ἧ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
 ὡς ἐγὼ οὐ τι ἐκὼν κατερύκομαι, ἀλλὰ νῦ μέλλω
 ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσι.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,

ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου, 380
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντου ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
 ὡς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 πωλεῖται τις δεῦρο γέρων ἄλιος νημερτῆς,
 ἀθάνατος Πρωτεύς Αἰγύπτιος, ὅς τε θαλάσσης 385
 πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδομῶς·
 τὸν δέ τ' ἔμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι ἠδὲ τεκέσθαι.
 τὸν γ' εἶ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
 ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντου ἐλεύσειαι ἰχθυόεντα. 390
 καὶ δέ κέ τοι εἴπησι, διοτρεφεές, αἶ κ' ἐθέλησθα,
 ὅτι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
 οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλήν τε.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αὐτὴ νῦν φράζου σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395
 μή πῶς με προῖδῶν ἠὲ προδαιὲς ἀλέηται·
 ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 ὡς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκη, 400
 τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἴσι γέρων ἄλιος νημερτῆς
 πνοῇ ὑπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὴ καλυφθεῖς,
 ἐκ δ' ἔλθων κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν·
 ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες καλῆς ἄλοσύδνης
 ἀθροαὶ εὐδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι, 405
 πικρὸν ἀποπνεῖουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὁδμήν.
 ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' ἐν κρίνασθαι ἑταίρους
 τρεῖς, οἳ τοι παρὰ νηυσὶν ἐυσσέλμοισιν ἄριστοι.
 πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος. 410
 φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν·

αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομὲν ὡς πώεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῶν μελέτω κάρτος τε βίη τε, 41
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενον περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαίαν
 ἐρπετὰ γίνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῆς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι, 42
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
 ἦρως, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι λχθυόεντα.
 ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσето κυμαίνοντα. 43
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 44
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦια πολλὰ θεοὺς γοννούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἦ γ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
 τέσσαρα φωκῶν ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε· 45
 πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδητο πατρί.
 εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλήσιν
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω. 46
 ἔνθα κεν αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τείρε γὰρ αἰνώς
 φωκῶν ἀλιοτρεφέων ὑλοώτατος ὀδμή.
 τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτει κοιμηθείη;

ἄλλ' αὐτῇ ἐσάωσε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειρα·
 ἀμβροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστω θῆκε φέρουσα 445
 ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
 πάσαν δ' ἠόλην μένομεν τετληότι θυμῷ·
 φάκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνδῖος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὖρε δὲ φάκας 450
 ζατρεφέας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

Capture of Proteus.

ἡμεῖς δὲ ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης, 455
 ἄλλ' ἦ τοι πρῶτιστα λέων γένετ' ἠυγένειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σὺς·
 γίγνεται δ' ὑγρὸν ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ.
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνιάξ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδὼς, 460
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε·
 τίς νύ τοι, Ἄτρεος υἱέ, θεῶν συμφράσσατο βουλάς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρῆ;
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 οἴσθα, γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; 465
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἶπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόοντα, 470
 ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἀλλὰ μάλ' ὦφελλες Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν· ὄφρα τάχιστα

σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 πρὶν γ' ὄτ' ἂν Αἰγύπτιοι, διυπετέος ποταμοῖο,
 αὐτὶς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὄδον θεοὶ, ἣν σὺ μενουῶς.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτὶς ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτὸνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὄδον ἀργαλέην τε.
 ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὥς σὺ κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἦ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ἦε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 ὡς ἔφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Proteus reveals the fate of the Greek heroes.

Ἄτρεϊδῃ, τί με ταῦτα διείρῃαι; οὐδέ τί σε χρὴ
 ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαντον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ πάντα πύθηαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μόννοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρήσθα.
 εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
 Γυρῆσίῳ μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 πέτρῃσι μεγάλῃσι, καὶ ἔξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
 εἰ μὴ ὑπερφιάλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·

ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αἰδήσαντος· 505
 ἔπειτα τρῖαιων ἑλών χερσὶ στιβαρῆσιν
 Γυραίνην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 μὲν αὐτόθι μείνει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πλεν ἄλμυρον ὕδωρ.]
 που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
 γὰρ γλαφυρῆσι· σάωσε δὲ πόντια Ἥρη.
 ἔδῃ τὰχ' ἔμελλε Μαλειῶων ὄρος αἰπὸν
 , τότε δῆ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον μεγάλα στενάχοντα,
 ἐπ' ἔσχατιν, ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
 , ἀτὰρ τότε ἔβαιε Θυεστιάδης Αἰγισθος.
 ἔδῃ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπῆμων,
 θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο, 520
 ἰ μὲν χαίρων ἐπεβήσεται πατρίδος αἴης,
 οἰεῖ ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 θερμὰ χέουτ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαίαν.
 ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖσεν
 οὐδολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 δοῖα τάλαντα· φύλασσε δ' ὁ γ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 ἀθοι παριῶν, μνήσαιο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 μὲν ἀγγελέων πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν.
 δ' Αἰγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
 εὖνος κατὰ δῆμον ἐλείκοσι φῶταξ ἀρίστους 530
 ἰχθον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἰω καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
 οὐκ εἶδὸτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 στας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτῃ. 535

οὐδέ τις Ἄτρεϊδεω ἑτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἠελίοιο. 540
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλιζόμενός τε κορέσθην,
 δῆ τότε με προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·
 μηκέτι, Ἄτρεος υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
 κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν' ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δῆ σὴν πατρίδα γαίαν ἴκηαι. 545
 ἦ γάρ μιν ζῶόν γε κυχῆσαι, ἢ κεν Ὀρέστης
 κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαιο.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 αὐτὶς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων. 550
 τούτους μὲν δῆ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἔτι ζῶὸς κατερύκεται εὐρέε πόντῳ
 [ἢ ἐθελῶ δὲ καὶ ἀχνυμένός περ ἀκοῦσαι].
 ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555
 τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἢ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ᾧ Μενέλαε,
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πέδιλον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθους,
 τῇ περ ῥήϊστη βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν· 565
 οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνέουτος ἀήτας

Ἵκεανὸς ἀνίστη ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
 οὐνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.
 ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

570

The story of the return of Menelaus.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἦμα, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἦλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

575

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστίᾳ νηυσὶν εἰσίης·
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτουν ἑρετμοῖς.

580

ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτου, διπετέος ποταμοῖο,
 στήσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας,
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἔν' ἄσβεστον κλέος εἶη.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδουσαν δέ μοι οὖρον

585

ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
 δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 ἀθάνατοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.

590

Telemachus is unwilling to stay any longer.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 'Ἄτρεϊδῆ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην

595

ἤμενος, οὐδέ κέ μ' οἶκον ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκῆων
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἠγαθέη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἴθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ζειαί τ' ἠδ' εὐρυφνῆς κρῖ λευκόν.
 ἐν δ' Ἴθάκῃ οὐτ' ἄρ' ὁρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμῶν
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἴ θ' ἀλλ' κεκλιᾶται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων.²

² Ὡς φάτο, μείδησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἄϊματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται
 δώσω δὲ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἐ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἔδος δόμος ἀμφεκάλυψε
 κεῖσέ με νοστήσαντα· τέλν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.³

³ Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 [δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῖον βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρουν δ' εὐήνορα οἶνον·
 σῖτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
 ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο],

The scene changes to the palace of Odysseus.

μνηστήρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσεὺς μεγάροιο

δίσκοισι τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὄθι περ πάρος, ὕβριον ἔχοντες.

Ἄντινοος δὲ καθήστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.
τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἐγγύθεν ἔλθων
Ἄντινοον μύθοισι ἀνειρόμενος προσέειπεν

630

The departure of Telemachus is announced to the suitors.

Ἄντινο', ἧ ρά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἧε καὶ οὐκί,
ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς
Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἀδμήτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην·

635

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληΐον, ἀλλὰ πού αὐτοῦ
ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἧε συβώτη.

640

Τὸν δ' αὖτ' Ἄντινοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·
'νημερτές μοι ἔνισπε, πότε ᾤχετο καὶ τίνας αὐτῷ
κούροι ἔπουτ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἧ ἔοι αὐτοῦ
θήπτες τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.
καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἧ σε βῆ ἀέκοντος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,
ἧε ἑκῶν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ·

645

Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἀντίον ἤδα·
'αὐτὸς ἑκῶν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὅππότε ἀνήρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ
αἰτίζη; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσω εἶη.

650

κούροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἱ οἱ ἔπουτ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἧε θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐΰκει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δίου

655

χθίζον ὑπιοῖον. τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλουνδε.'

Ἐὼς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δῶματα πατρὸς,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπέιθεος υἱὸς
[ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετώωντι ἐίκτην']

Antinous plots his destruction.

Ἐὼς πόποι, ἧ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δὲ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτως,
νῆα ἐρυστάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχῆσομαι ἠδὲ φυλάξω
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἴνεκα πατρός.'

Ἐὼς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Medon informs Penelope,

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολλὸν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὗς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μῆδων, ὃς ἐπέυθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὑφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δῶματα Πηνελοπεΐη·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηΐδα Πηνελόπεια·

Ἐκῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἧ εἰπέμεναι δμωῆσιν Ὀδυσῆος θελοῖο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μῆδ' ἄλλοθ' ὀμιλήσαντες

ἴστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν. 685

οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
κῆσιν Τηλεμάχοιο δαίφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἔοντες,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινα ῥέξας ἑξάσιον οὔτε τι εἰπὼν 690

ἐν δῆμῳ· ἦ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλῶν·
ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖη.
κεῖνος δ' οὔ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.' 695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
' αἱ γὰρ δὴ, βασιλεια, τόδε πλείστον κακὸν εἶη.
ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, δὲ μὴ τελέσειε Κρουίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ 700
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
εἰς Πύλον ἠγαθήην ἠδ' εἰς Λακεδαίμονα δῖαν.'

who is brokenhearted at the news.

'Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλήσθεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
ὄψε δὲ δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

'Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
νῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἱ θ' ἄλως ἴπποι
ἄνδράσι γίνονται, περόωσι δὲ πουλὸν ἐφ' ὑγρῆν.
ἦ ἴα μῆδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;' 710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων πεπνυμένα εἰδώς,
'οὐκ οἶδ' ἦ τίς μιν θεὸς ὥρορεν ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν εἰς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον, ἦ ὄν τινα πότμον ἐπέσπευ.'

'Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715

αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται ἠδὲ ἴδηται,
 λέξεται ἐν μέσσησι, νομεὺς ὡς πώεσι μῆλων.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε ἔπειθ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
 αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
 πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 ἔρπετὰ γίγνονται καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαῆς πῦρ·
 ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν μᾶλλον τε πιέζειν.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι,
 τοῖος ἐὼν οἶόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
 καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης λῦσαι τε γέροντα,
 ἦρωσ, εἴρεσθαι δὲ θεῶν ὅς τις σε χαλέπτει,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
 ὡς εἰποῦσ' ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἦμα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι,
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 ἦμα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
 τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἦ γ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον
 τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
 πάντα δ' ἔσαν νεύδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
 εὐνάς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἀλήσιον
 ἦστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
 ἐξείης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἐκάστω.
 ἐνθα κεν αἰνώτατος λόχος ἔπλετο· τείρε γὰρ αἰνώς
 φωκάων ἀλιотρεφῶν ὀλοώτατος ὀδμή.
τίς γάρ κ' εἰναλίω παρὰ κήτει κοιμηθεῖς;

ἄλλ' αὐτὴ ἐσάωσθε καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ
 ἄμβροσίνην ὑπὸ ῥίνα ἐκάστῳ θῆκε φέρουσα 445
 ἦδὺ μάλα πνεύουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
 πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληῖσι θυμῷ·
 φῶκαι δ' ἐξ ἄλδος ἦλθον ἀολλέες. αἱ μὲν ἔπειτα
 ἐξῆς εὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ἐνδῖος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἄλδος, εὔρε δὲ φώκας 450
 ζαυρεφάας, πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 ἐν δ' ἡμέας πρῶτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
 ὀίσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.

Capture of Proteus.

ἡμεῖς δὲ ἰάχουτες ἐπεσσύμεθ', ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθητο τέχνης, 455
 ἀλλ' ἦ τοι πρῶτιστα λέων γένητ' ἠγυγένειος,
 αὐτὰρ ἔπειτα δράκων καὶ πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς·
 γίγνεται δ' ὕγρον ὕδωρ καὶ δένδρεον ὑπὶπέτῃλον.
 ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληῖσι θυμῷ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαξ' ὁ γέρων ὀλοφώϊα εἰδὼς, 460
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀναιρόμενος προσέειπε·
 τίς νύ τοι, Ἄτρεος νιέ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
 ὄφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 οἴσθα, γέρον, τί με ταῦτα παρατροπέων ἀγορεύεις; 465
 ὡς δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμων
 εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασι,
 ὅς τίς μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
 νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα, 470
 ὡς ἐφάμην, ὃ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν· ὄφρα τάχιστα

σὴν ἐς πατρίδ' ἴκοιο πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 πρὶν γ' ὄτ' ἂν Αἰγύπτιοι, διυπετέος ποταμοῖο,
 αὐτίς ὕδωρ ἔλθῃς ῥέξης θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
 καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἦν σὺ μενοιῶς.
 ὧς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 οὐνεκά μ' αὐτίς ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
 Αἰγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
 ἀλλὰ καὶ ὧς μιν ἔπεσσι βόμβος προσέειπεν·
 ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὧς σὺ κελεύεις.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ἢ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
 οὗς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ἢέ τις ὦλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ἢε φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν.
 ὧς ἔφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·

Proteus reveals the fate of the Greek heroes.

Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διείρει; οὐδέ τί σε χρὴ
 ἴδμεναι, οὐδέ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
 δὴν ἄκλαντον ἔσεσθαι, ἐπεὶ κ' εὖ πάντα πύθῃαι.
 πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν γε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
 ἄρχοι δ' αὖ δύο μόννοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρήσθα.
 εἰς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
 Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι.
 Γυρῆσί μιν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
 πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἔξεσάωσε θαλάσσης·
 καὶ νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
 εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε καὶ μέγ' ἀάσθη·

φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης.
 τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος· 505
 αἰτίκ' ἔπειτα τρῖαινω ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσι
 ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
 καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μείνει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
 τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
 τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα. 510
 [ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πλεν ἄλμυρον ὕδωρ.]
 σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς ἠδ' ὑπάλυξεν
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὸν
 ἵεσθαι, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα 515
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρον μεγάλα στενάχοντα,
 ἀγροῦ ἐπ' ἔσχατιήν, ὅθι δῶματα ναῖε Θυέστης
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 ἀψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἴκοντο, 520
 ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσεται πατρίδος αἴης,
 καὶ κύνει ἀπτόμενος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
 δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἶδε γαίαν.
 τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖπεν
 Αἴγισθος δολόμητις ἄγων, ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν 525
 χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὁ γ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 μὴ ἔλάβοι παριῶν, μῆσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δῶματα ποιμένι λαῶν.
 αἰτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην
 κριάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους 530
 εἶσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
 αἰτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι, ἀεικέα μερμηρίζων.
 τὸν δ' οὐκ εἶδόν' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
 δειπύσσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. 535

οὐδέ τις Ἄτρεΐδεω ἐτάρων λίπεθ' οἳ οἱ ἔποντο,
 οὐδέ τις Αἰγίσθου, ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοί γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος, οὐδέ νύ μοι κῆρ
 ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρᾶν φάος ἡελίοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
 δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἄλιος νημερτής·
 μηκέτι, Ἄτρεός υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
 κλαί', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆομεν· ἀλλὰ τάχιστα
 πείρα ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαίαν ἴκηαι.
 ἦ γάρ μιν ζῶόν γε κιχήσεται, ἢ κεν Ὀρέστης
 κτείνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαιο.
 ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
 αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀχνυμένῳ περ ἰάνθη·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων.
 τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
 ὅς τις ἔτι ζῶὸς κατερύκεται εὐρέι πόντῳ
 [ἢ ἐθάνῳ· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνυμένός περ ἀκοῦσαι].
 ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 τὸν δ' ἶδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
 Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἢ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητοι καὶ ἐταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
 ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
 τῇ περ ῥήϊστη βιοτῇ πέλει ἀνθρώποισιν·
 οὐ νιφετὸς, οὐτ' ἄρ χειμῶν πολὺς οὔτε ποτ' ὄμβρος,
 ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντος ἀήτας

ἸΩκεαυὸς ἀνίστησι ἀναψύχειν ἀνθρώπους,
 οὐνεκ' ἔχεις Ἑλένην καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔσσι.
 ὡς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.

570

The story of the return of Menelaus.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἐτάροισιν
 ἦια, πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
 δόρπον θ' ὄπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 575
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα διὰν,
 ἐν δ' ἰστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηυσὶν εἰσηῖς·
 ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτου ἐρετμοῖς. 580
 ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτουιο, διπετέος ποταμοῖο,
 στήσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἐκατόμβας,
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
 χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἴν' ἄσβεστον κλέος εἶη.
 ταῦτα τελευτήσας νεόμην, δίδοσαν δέ μοι οὔρον 585
 ἀθάνατοι, τοί μ' ὤκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 ὄφρα κεν ἐνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
 καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα
 τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὐξοον· αὐτὰρ ἔπειτα 590
 δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδησθα θεοῖσιν
 ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.'

Telemachus is unwilling to stay any longer.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦῤα·
 'Ἄτρεϊδῆ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
 καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην 595

ἤμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἔλοι πόθος οὐδὲ τοκήων·
 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
 τέρπομαι. ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
 ἐν Πύλῳ ἠγαθέη· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
 δῶρον δ' ὅτι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
 ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
 ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
 εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον
 πυροὶ τε ζεῖαί τ' ἠδ' εὐρυφυῆς κρί λευκόν.
 ἐν δ' Ἰθάκῃ οὐτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες οὔτε τι λειμών·
 αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότοιο.
 οὐ γάρ τις νήσων ἱπήλατος οὐδ' εὐλείμων,
 αἴ θ' ἀλλ' κεκλίεται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων·

Ἐὼς φάτο, μεῖθησεν δὲ βοῆν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

Ἄϊματός εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
 δῶρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κείται
 δώσω δὲ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστι.
 δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
 ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἦρως,
 Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἐὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
 κείσέ με νοστήσαντα· τείν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι·

Ἐὼς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 [δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῖον βασιλῆος.
 οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
 σίτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔπεμπον.
 ὡς οἱ μὲν περὶ δείπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο],

The scene changes to the palace of Odysseus.

μνηστήρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος, ὕβριν ἔχοντες.

Ἄντιοος δὲ καθήστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδής,
ἄρχοι μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἕξοχ' ἄριστοι.

τοῖς δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἐγγύθεν ἔλθων

630

Ἄντιοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·

The departure of Telemachus is announced to the suitors.

Ἄντιο', ἧ ρά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἧε καὶ οὐκί,
ὅππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἡμαθόεντος;

νῆά μοι οἶχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίγνεται αὐτῆς

Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι

635

δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίλοιο ταλαεργοὶ

ἀδμήτες· τῶν κέν τι' ἐλασσάμενος δαμασαίμην·

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήιον, ἀλλὰ πού αὐτοῦ

ἀγρῶν ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἧε συβῶτη.

640

Τὸν δ' αὖτ' Ἄντιοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός·

ἡμερτές μοι ἐνισπε, πότ' ὄχητο καὶ τίνας αὐτῷ

κοῦροι ἔπουτ'; Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἧ ἔοι αὐτοῦ

θήτες τε δμῶές τε; δύναϊτό κε καὶ τὸ τελέσσαι.

καὶ μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

645

ἧ σε βίη ἀέκοτος ἀπηύρα νῆα μέλαιναν,

ἧε ἑκῶν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ·

Τὸν δ' υἱὸς Φρονόιο Νοήμων ἀντίον ἤδα·

αὐτὸς ἑκῶν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,

ὅππότε ἀνὴρ τοιοῦτος ἔχων μελεδήματα θυμῷ

650

αἰτίῃ; χαλεπὸν κεν ἀνήρασθαι δόσιν εἶη.

κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,

οἱ οἱ ἔπουτ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα

Μέντορα, ἧε θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐώκει.

ἀλλὰ τὸ θανμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δίου

655

χθίζῶν ὑπιοῖον. τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.'

ἌΩς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρὸς,
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγῆνωρ.
μνηστῆρας δ' ἄμυδις κάθισαν καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς 660
[ἀχρύνεμος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιαι
πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἰκτῆν']

Antinous plots his destruction.

ἌΩ πόποι, ἧ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἦδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τοσσῶνδ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὐτῶς, 665
νῆα ἐρυστάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι ἠδὲ φυλάξω 670
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἴνεκα πατρός.'

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάτες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.

Medon informs Penelope,

Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος 675
μύθων, οὗς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμενον·
κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς
αὐλῆς ἐκτὸς ἑών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια 680

ἌΚῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἧ εἰπέμεναι δμωῆσιν Ὀδυσσῆος θελοῖο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες μῆδ' ἄλλοθ' ὀμλήσαντες

ὑστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν. 685

οἱ θάμ' ἀγειρόμενοι βλοτον κατακείρετε πολλὸν,
κτῆσιω Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἔοντες,
οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινα ῥέξας ἔξασιον οὔτε τι εἰπὼν 690

ἐν δῆμῳ· ἦ τ' ἐστὶ δίκη θεῶν βασιλῆων
ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖη.
κείως δ' οὐ ποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἑώργει.
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.' 695

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μῆδων, πεπνυμένα εἰδῶς,
' αἱ γὰρ δῆ, βασιλεια, τόδε πλείστον κακὸν εἶη.
ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, δὲ μὴ τελέσειε Κρουίων·
Τηλέμαχον μεμᾶσι κατακτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ 700
οἴκαδε νισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
εἰς Πύλον ἠγαθήην ἠδ' εἰς Λακεδαίμονα δίαν.'

who is brokenhearted at the news.

Ὡς φάτο, τῆς δ' αὐτοῦ λῦτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
δὴν δέ μιν ἀμφασίῃ ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφι πλησθεν, θαλερῆ δέ οἱ ἔσχετο φωνή. 705
ὄψ' δὲ δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβομένη προσέειπε·

' Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεῶ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἱ θ' ἄλδος ἵπποι
ἄνδράσι γίγνονται, περώσει δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρῆν.
ἦ ἴνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;' 710

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μῆδων πεπνυμένα εἰδῶς,
' οὐκ οἶδ' ἦ τίς μιν θεὸς ὤρορεν ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἵμεν εἰς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἐοῦ ἢ νόστον, ἦ ὅν τινα πότμον ἐπέσπεν.'

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος. 715

τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρου, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 δίφρῳ ἐφέζεσθαι πολλῶν κατὰ οἶκον ἑόντων,
 ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἴξε πολυκμήτου θαλάμοιο
 οἴκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμῳαὶ μινύριζον
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί. 720
 τῆς δ' ἀδινὸν γοῶσα μετηῦδα Πηνελόπεια·

‘Κλυτε, φίλαι· περὶ γάρ μοι Ὀλύμπιος ἄλγε' ἔδωκεν
 ἐκ πασέων, ὅσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο,
 ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 παντοίῃσι ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 725
 [ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὴ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρέψαυτο θύελλα
 ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὄρμηθέντος ἄκουσα.
 σχέτλια, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάστη
 ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ, 730
 ὅπποτε κείνος ἔβη κολήν ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
 ἢ κέ με τεθνηῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 ἀλλὰ τις ὀτρηνῶς Δολλίον καλέσειε γέροντα, 735
 ὁμῶ' ἐμὸν ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιοῦσῃ,
 καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον, ὄφρα τάχιστα
 Λαέρτη τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
 εἰ δὴ πού τινα κείνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας
 ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμᾶσιν 740
 ὄν καὶ Ὀδυσσῆος φθίσει γόνον ἀντιθέοιο.’

At Euryoleia's advice, she prays for help to Athena.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφός Εὐρύκλεια·
 ‘νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεί χαλκῷ,
 ἢ ἕα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τοι οὐκ ἐπικεύσω·
 ἦδ' ἐγὼ τάδε πάντα, πόρον δέ οἱ ὅσσ' ἐκέλευε, 745

σῖτον καὶ μέθυ ἠδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον
 μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην γε γενέσθαι
 ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι καὶ ἀφορμηθέντος ἀκούσαι,
 ὡς ἂν μὴ κλαίονσα κατὰ χροῖα καλὸν λάπτῃς.
 ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἔλουσα, 750
 εἰς ὑπερῷ' ἀναβάσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 εὔχε' Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
 ἦ γὰρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσαι.
 μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὄλω
 πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γούνην Ἀρκεισιάδαο 755
 ἐχθέσθ', ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται ὅς κεν ἔχησι
 δώματά θ' ὑπερεφέα καὶ ἀπόπροθι πλοῖνας ἀγρούς.'
 ὣς φάτο, τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
 ἦ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῖ εἴμαθ' ἔλουσα,
 εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν, 760
 ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέφ, ἧράτο δ' Ἀθήνη·
 'Κλυθί μιν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 εἰ ποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
 ἦ βοδὸς ἦ ὄϊος κατὰ πλοῖνα μηρὶ' ἔκηε,
 τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι φίλον νῆα σάωσον, 765
 μηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.'
 ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε, θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.
 μηστῆρες δ' ὀμάδησαν ἀνὰ μέγαρον σκιδόντα·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε νέων ὑπερηνορέοντων·
 'Ἢ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασιλεία 770
 ἄρτυει, οὐδέ τι οἶδεν ὃ οἱ φόνος νῆι τέτυκται.'
 ὣς ἄρα τις εἶπεσκε, τὰ δ' οὐκ ἴσαν ὡς ἐτέτυκτο.
 τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 'Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
 πάντας ὁμῶς, μὴ πού τις ἐπαγγελῆσι καὶ εἴσω. 775
 ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
 μῶθον, ὃ δὴ καὶ πάσῃ ἐνὶ φρεσὶν ἦραρεν ἡμῶν.'

The ambush laid to await Telemachus.

Ὡς εἰπὼν ἐκρίνατ' ἑείκοσι φῶτας ἀρίστους,
 βᾶν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
 νῆα μὲν οὖν πάμπρωτον ἄλδς βένθοσδε ἔρυσσαν, 780
 ἐν δ' ἰστόν τε τίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι
 [πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·]
 τεύχεα δέ σφ' ἠνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὤρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί· 785
 ἔνθα δὲ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἔλθεῖν.

Ἡ δ' ὑπερωίῳ αὐθι περίφρων Πηνελόπεια
 κείτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτήτος,
 ὀρμαίνουσ' ἢ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
 ἦ ὅ γ' ὑπὸ μνηστήρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη. 790
 ὅσσα δὲ μερμήριζε λέων ἀνδρῶν ἐν ὀμίλῳ
 δείσας, ὅππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι,
 τόσσα μιν ὀρμαίνουσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
 εὔθε δ' ἀνακλιωθείσα, λύθειν δέ οἱ ἄψευα πάντα.

Athena cheers Penelope by sending a dream.

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 795
 εἶδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤικτο γυναικί,·
 Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο,
 τὴν Εὐμηλος ὄπνιε, Φερῆς ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.
 πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θεῖοιο,
 εἴως Πηνελόπειαν ὄδυρομένην, γοοῶσαν, 800
 παύσειε κλαυθμοῖο γοοῖό τε δακρυόεντος.
 ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα,
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἐὔδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιμημένῃ ἦτορ·
 οὐ μὲν σ' οὐδὲ ἑῶσι θεοὶ ρεία ζῶντες 805

κλαίει οὐδ' ἀκάχησθαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆμενός ἐστι.'

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
ἠδὲ μάλα κνώσσοις ἐν ὄνειρείησι πύλῃσιν·

ἴπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; οὐ τι πάρος γε 810
πωλείαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναεῖς·
καί με κέλει παύσασθαι διζύος ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἳ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παυτοῖης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 815
[ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.]
πῦν αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κωλύσας ἐπὶ νηὸς,
νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς οὔτ' ἀγοράων.

τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι ἢ περ ἐκείνου.
τοῦ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δεῖδια μὴ τι πάθῃσιν, 820
ἢ ὅ γε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἅν' οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενεές γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανώονται,
ἴμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν·
'θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δεῖδιθι λίην· 825
τοίη γὰρ οἱ πομπὸς ἄμ' ἔρχεται, ἦν τε καὶ ἄλλοι
ἄνερες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γὰρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἢ νῦν με προέηκε τέων τάδε μυθήσασθαι.'

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια· 830
'εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῦ τε ἔκλυες αὐδῆς,
εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κείνον διζυρόν καταλέξον,
ἢ που ἔτι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
ἢ ἤδη τέθνηκε καὶ εἶν' Αἰδαο δόμοισι.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον ἀμαυρόν· 835
'οὐ μὲν τοι κείνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζῶει δ' γ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.'

ἄΩς εἰπὸν σταθμοῖο παρὰ κληίδα λιάσθη
 ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἦ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
 κούρη Ἰκαρίω· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
 ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

840

The ship is stationed to intercept Telemachus.

Μνηστήρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.
 ἔστι δέ τις νῆσος μέσση ἀλλ' πετρήεσσα,
 μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
 Ἄστερις, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ
 ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένουσ' ἰλοχόωντες Ἀχαιοί.

845

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

Ὀδυσσεύς σχεδία.

**Athena in Olympus complains of the hard fate of
Odysseus.**

Ἦὸς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο
 ἔρυσθ', ἔν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἔστι μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσσῆος 5
 μησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δώμασι νύμφης·
 'Ζεῦ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ ἀλὲν ἔόντες,
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἦπιος ἔστω
 σκηπτούχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς·
 ἄλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἶη καὶ αἴσυλα ῥέζοι, 10
 ὥς οὗ τις μέμνηται Ὀδυσσῆος θέλειο
 λαῶν, οἷσιν ἄσασσε, πατὴρ δ' ὧς ἦπιος ἦεν.
 ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι· 15
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παιδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμῶασιν
 οἶκαδε νισσομένον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκοῆν
 εἰς Πύλον ἠγαθήν ἠδ' εἰς Λακεδαίμονα δῖαν· 20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων'
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών·
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γὰρ,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετές ἀπονέωνται.'

Zeus despatches Hermes to Calypso's isle.

Ἡ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἷον φίλον, ἀντίον ἦῦδα·
 'Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 νύμφη ἐνπλοκάμφειπεῖν νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νήηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἱκοίτο,
 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν,
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεῶν ὡς τιμήσουσι,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθήτά τε δόντες,
 πύλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
 εἰ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχῶν ἀπὸ ληίδος αἴσαν.
 ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκίσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαῖαν.'

ᾧ εἶπε, οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα προιῆς ἀνέμοιο.
 εἶλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβάς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω·

σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι ζοικῶς,
 ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἄλδος ἀτρυγέτιο
 ἰχθύς ἀγρώσσω πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ
 τῷ ἱκελῳ πολέεσσιν ὀχῆσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐούσων,
 ἔθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἱκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν ἐνπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθὶ τέτμεν ἐούσων.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμῇ
 κέθρον τ' εὐκεάτιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει
 δαιομένων· ἢ δ' ἐνδον αἰοιδιάουσ' ὅπιν καλῆ,
 ἰστών ἐποικομένη χρυσεῖη κερκιδ' ὕφαιεν.
 ἄλῃ δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
 κλήθρη τ' αἰγείρος τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔθα δέ τ' ὄρνιθες ταυσιπτεροὶ εὐνάζοντο,
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε ταυγλωσσοὶ τε κορώναι
 εἰνάλαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέλους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβῶωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσι·
 κῆραι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 πλησῖαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμώνες μαλακοὶ Ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσαιο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ἦσιν.
 ἔθα στὰς θηείτο διάκτορος ἀργειφόντης.
 αἰτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐφ' ἠθήσατο θυμῷ,
 αἰτὶκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἦλυθεν· οὐδέ μιν ἄτην
 ἠγνοήσεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δῶματα ναίει.
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαίει καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,

δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
[πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].

Ἐρμείαν δ' ἐρέειε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι·

Ἦ Τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλουθας
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίξεις.
αὔδα δ' τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
[ἄλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.]

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφύοντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δειπύησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

He bids her to release Odysseus.

Ἐἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἄλμυρόν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷ τε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.

ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἰζυρώτατον ἄλλων,
τῶν ἀνδρῶν οἷ ἄστν περί Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν Πέρσαιτες ἔβησαν
οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.

[ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.]
τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·

οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.' 115
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, διὰ θεάων,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Reluctantly the goddess consents.

Ἰσμέλιος ἔστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἕξοχον ἄλλων,
 οἳ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120
 ὡς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγαοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.
 ὡς δ' ὀπότ' Ἰασίωνι ἐνπλόκαμος Δημήτηρ, 125
 ἢ θυμῷ εἶξασα, μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ
 νεῖφ' ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
 ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλασας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [εὐθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον 135
 θήσειε ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ σὺ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
 ἐρῶτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 πάντων ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δὲ μιν οὐ πῆ ἐγὼ γε 140
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρητοι καὶ ἑταῖροι,

οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἴκηται.'

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης· 145
'οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνη.'
ᾧ ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·

Calypso informs Odysseus, and bids him build a boat,

ἣ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἦι, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιω τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὄδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ· 155
ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
[δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·

'Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν 160
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόξεο χαλκῷ
εὐρείαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
ὑψοῦ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν 165
ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
εἵματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὔρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκηαι,
αἶ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρήναί τε.'

άτο, βίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 βωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ο τι δὴ σὺν, θεᾶ, τόδε μήδεαι οὐδέ τι πομπήν,
 εαι σχεδὴν περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἶσαι 175
 περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρω.
 γῶν ἀέκητι σέθεν σχεδὴς ἐπιβαίην,
 ι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
 ι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλω.
 άτο, μείδῃσεν δὲ Καλυψῶ, δῖα θεάων, 180
 μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἦ ἄλιτρός γ' ἐσσι καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδῶς,
 ὄν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι.
 τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθε
 πτειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 185
 νότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
 ι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
 μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσπ' ἂν ἐμοί περ
 οίμην, ὅτε με χρεῖῶ τόσον ἴκοι·
 ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
 ι στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
 να φωνήσασ' ἠγήσατο δῖα θεάων
 ἰως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαίνε θεοῖο.
 πείος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνὴρ,
 μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἔνθεν ἀνέστη 195
 νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδῆν,
 ι πίνειν, οἶα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
 ἰωτίον ἴζεν Ὀδυσσῆος θελοῖο,
 ρ' ἀμβροσίην δμῶαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 ὀνειᾶθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 200
 εἰ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτιήτος,
 μύθων ἦρχε Καλυψῶ, δῖα θεάων

though she would fain keep him with her.

‘ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν
 αἰτίκα νῦν ἐθέλεις λέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης. 20
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὕσσα τοι αἴσα
 κήδ’ ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
 ἐνθάδε κ’ αὔθι μένων παρ’ ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ’ εἴης, ἰμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα. 21
 οὐ μὲν θην κείνης γε χερεῖων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φηῆν, ἐπεὶ οὐ πῶς οὐδὲ ἔοικε
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.’

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ‘ πότνα θεᾶ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς 21
 πάντα μάλ’, οὐνεκα σείο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰσάντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι. 22
 εἰ δ’ αὖ τις ραίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπευθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ’ ἔπαθον καὶ πόλλ’ ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.’

ἌΩς ἔφατ’, ἥελιος δ’ ἄρ’ ἔδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 21
 ἐλθόντες δ’ ἄρα τῷ γε μυχῶ σπέιους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃτι, παρ’ ἀλλήλοισι μένοντες.

The boat-building.

Ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ’ ὃ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔνυντ’ Ὀδυσσεὺς,
 αὐτῇ δ’ ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔνυντο νύμφη, 22

λεπτόν καὶ χαλίην, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰζυῖ
 καλὴν χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
 καὶ τότε Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
 δῶκεν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησι,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στελλεῖον περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρὸς·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἑύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐπ' ἑσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγείρος τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αἶα πάλαι, περίκηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἠ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θεῶς δέ οἱ ἦντο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι,
 γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίησιν ἄρασεν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνῶσεται ἀνῆρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
 ποίει· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεῦτα.
 ἐν δ' ἰστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσύντησι
 κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τὰ
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.

Odysseus starts from Ogygia.

Τέτρατον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δία Καλυψῶ,
 εἶματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δέ οἱ ἄσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 26
 τὸν ἕτερον, ἕτερου δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῃ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία διὸς Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 27
 ἤμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
 Πηληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψε' δύοντα Βοώτην
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσι,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὠρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο· 28
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ, δία θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 ἐπτα δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορευῶν,
 ὀκτωκαίδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ· 29
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.

Poseidon sees him, raises a storm and wrecks him.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπίων ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρέων ἶδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυσθήσατο θυμόν· 30
 ἄ*Ω πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιον ἰόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ διζύος, ἣ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος· 31

*Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 κερσὶ τρίαίωαν ἐλῶν· πάσας δ' ὀρόθνηνεν ἀέλλας
 παπτοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαίαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἶν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαῖς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῶμα κυλίνδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἄνδρα μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νῦ μοι μήκιστα γένηται;
 δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
 ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσει· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
 οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 παπτοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
 τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπείν
 ἡματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκῆρεα δοῦρα
 Τρῶες ἐπέβριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι. 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἀλῶναι.
 *Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῶμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξε.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσου δέ οἱ ἰστὸν ἔαξε
 θεῶν μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπείρου καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη
 αἴψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλον ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
 εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δία Καλυψώ.
 ὅτε δὲ δὴ ῥ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμη

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων'
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών·
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γὰρ,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἴκηται,
 μνηστήρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετῆς ἀπονέωνται.'

Zeus despatches Hermes to Calypso's isle.

'Ἡ ῥά, καὶ Ἑρμείαν, υἷον φίλον, ἀντίον ἦῦδα·
 'Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τὰ τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 νύμφη ἐνπλοκάμφει πείν νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῇ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμον πῆματα πάσχων
 ἡματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαίαν, οἱ ἀγχίθειοι γεγάασιν,
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
 πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
 εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχῶν ἀπὸ ληϊδος αἴσαν.
 ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαίαν.'

ἌΩς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο κατὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρου ἡμὲν ἐφ' ὕγρην
 ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντω·

σείατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρω ὄρνιθι εοικῶς, ^{φύλι}
 ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἀλὸς ἀτρυγέτιο
 ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·
 τῷ ἱκελός πολέεσσιν ὀχθήσατο κύμασιν Ἑρμῆς. ^{λίε}
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐούσαν, 55
 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἠπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν ἐνπλόκαμος· τὴν δ' ἐνδοθι τέτμεν ἐούσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμή
 κέδρου τ' εὐκέατοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει 60
 δαιομένων· ἢ δ' ἐνδον ἀοιδιάουσ' ὅπῃ καλῆ,
 ἰστὸν ἐποιχομένη χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαιεν.
 ἄλῃ δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,
 κλήθρη τ' αἰγείρος τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες ταυσιπτεροὶ εὐνάζοντο, 65
 σκῶπές τ' ἱρηκές τε ταυτύλωσσοί τε κορώναι
 εὐνάλαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέλους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῆσι·
 κρῆναι δ' ἐξείης πύσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ, 70
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμώνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θήσαιοτο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ἦσιν.
 ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφόντης. 75
 αἰτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 αἰτ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἐνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,

δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
 [πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων].
 Ἑρμείαν δ' ἐρέεωε Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαιεῖνῳ, σιγαλόετι

85

ἴπτε μοι, Ἑρμεία χρυσοῦραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
 αὔδα ὅ τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
 [ἄλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.]

90

ᾧ ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
 αὐτὰρ ὁ πίνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνήσασα καὶ ἦραρε θυμὸν ἐδωδῆ,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι μιν ἀμειβόμενος προσέειπεν

95

He bids her to release Odysseus.

Ἐἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
 Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἳ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.

100

ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιῶσαι,
 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἰζυρώτατον ἄλλων,
 τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστν περὶ Πριάμοιο μάχοντο
 εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
 οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτουτο,
 ἢ σφιν ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.

105

[ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῆμα πέλασσε.]
 τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅτι τάχιστα·

110

οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπουρόσφιν δλέσθαι,
 ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν.' 115
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, διὰ θεῶων,
 καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Reluctantly the goddess consents.

Ἰσχύλιοι ἔστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἕξοχον ἄλλων,
 οἷ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ἀμφοδίην, ἣν τίς τε φίλον ποιήσεται ἀκοίτην. 120
 ὡς μὲν οὗτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ρεῖα ζῶοντες,
 ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 οἷς ἀγαοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνε.
 ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐνπλόκαμος Δημήτηρ, 125
 ᾗ θυμῷ εἶξασα, μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ
 νεῖψ' ἐνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
 Ζεὺς, οὗς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
 ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάσθε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
 οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῷ
 Ζεὺς ἔλασας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἔσθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.]
 τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἧδὲ ἔφασκον 135
 θήσῃσι θάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὗ πῶς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὐθ' ἀλιῶσαι,
 ἐβήτω, εἰ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
 πάντων ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δὲ μιν οὗ πῃ ἐγὼ γε· 140
 οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρητοι καὶ ἑταῖροι,

οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 αὐτὰρ οἳ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἴκηται.²

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἀργειφόντης·
 'οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 μή πῶς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήμη.²

Ἐὼς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης·

Calypso informs Odysseus, and bids him build a b

ἧ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
 ἦι, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
 τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσοι
 δακρυόφιν τέρσοντο, κατεΐβετο δὲ γλυκὺς αἶων
 νόστον ὄδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
 ἀλλ' ἦ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκη
 ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελοῦσση·
 ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων
 [δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων]
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε διὰ θεάων·

'Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὶ
 φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
 ἀλλ' ἄγε δούρατα μακρὰ ταμῶν ἀρμόξεο χαλκῷ
 εὐρείαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆς
 ὑψοῦ, ὡς σε φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
 αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
 ἐνθήσω μενοεικέ', ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
 εἶματά τ' ἀμφιέσω, πέμψω δέ τοι οὔρον ὄπισθεν,
 ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαίαν ἴκηαι,
 αἳ κε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
 οἳ μιν φέρτεροί εἰσι νοῆσαι τε κρηναί τε.²

ὣς φάτο, ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἼΑλλο τι δὴ σὺ, θεᾶ, τόδε μήδεαι οἰδέ τι πομπήν,
ἣ με κέλειαι σχεδὴν περάαν μέγα λαΐτμα θαλάσσης,
δεῶν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες εἴσαι 175
ἄκίποροι περόωσι, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρφ.

οὐδ' ἂν ἐγὼν ἀέκητι σέθεν σχεδὴς ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεᾶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·

ὣς φάτο, μεῖδισεν δὲ Καλυψῶ, δῖα θεάων, 180
χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

ἼἩ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσοὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδῶς,
οἶον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορευῆσαι.

ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 185
ὄρκος δευνότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
μή τί σοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσσο' ἂν ἐμοὶ περ
αἰτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρεῖώ τόσον ἴκοι·
καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ 190
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων·

ὣς ἄρα φωνήσασ' ἠγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαίυγε θεοῖο.

ἴξον δὲ σπείος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ,
καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου ἐνθεν ἀνέστη 195

ἼΕρμείας, νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδῆν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·

αἰτῇ δ' ἀντίον ἴξεν Ὀδυσσεύς θεοῖο,

τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμῶαι καὶ νέκταρ ἔθηκαν.

οἱ δ' ἐπ' ὀνειβάθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον. 200

αἰτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψῶ, δῖα θεάων

though she would fain keep him with her.

‘ Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
 αὐτίκα νῦν ἐθέλεις λέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμψης.
 εἴ γε μὲν εἰδείης σῆσι φρεσὶν ὅσσα τοι αἴσα
 κήδε’ ἀναπλήσαι, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰδέσθαι,
 ἐνθάδε κ’ αὔθι μένων παρ’ ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις
 ἀθάνατός τ’ εἴης, ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
 σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεται ἥματα πάντα.
 οὐ μὲν θην κείνης γε χερείων εὐχομαι εἶναι,
 οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἐπεὶ οὐ πως οὐδὲ ἕοικε
 θνητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.’

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 ‘ πότνα θεὰ, μή μοι τόδε χῶεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
 πάντα μάλ’, οὔνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
 εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ’ εἰσάντα ἰδέσθαι·
 ἢ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ’ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
 ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἥματα πάντα
 οἴκαδέ τ’ ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι.
 εἰ δ’ αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπευθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πόλλ’ ἔπαθον καὶ πόλλ’ ἐμόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.’

‘ Ὡς ἔφατ’, ἠέλιος δ’ ἄρ’ ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
 ἐλθόντες δ’ ἄρα τῶ γε μυχῶ σπέλους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃ, παρ’ ἀλλήλοισι μένοντες.

The boat-building.

Ἦμος δ’ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ’ ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ’ Ὀδυσσεύς,
 αὐτῇ δ’ ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νόμφη,

λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱξυῖ
 καλὴν χρυσεῖην· κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
 καὶ τότε Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
 δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμησι,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στείλειόν περικαλλὲς ἐλάινον, εὖ ἐναρηρός·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐύξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγιρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αἶα πάλαι, περὶ κηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρώς. 240
 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, διὰ θεάων·
 τέτρηπεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμωσεν ἀλλήλοισι,
 γόμφουσι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίησι ἄρασσειν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνήρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδὴν ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἴκρια δὲ στήσας, ἄραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
 ποιεῖ· ἀτὰρ μακρῆσι ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
 ἐν δ' ἴστων ποιεῖ καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἴθῦνοι. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσῦνῆσι
 κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατεΐρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.

Odysseus starts from Ogygia.

Τέτρατον ἡμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου διὰ Καλυψῶ,
 εἴματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα καὶ λούσασα.
 ἐν δέ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως 270
 ἡμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε
 Πληιάδας τ' ἐσορῶντι καὶ ὄψῃ δύνοντα Βοώτην
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλῃσιν καλέουσιν,
 ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
 οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψῶ, διὰ θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορευέων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ· 280
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ.

Poseidon sees him, raises a storm and wrecks him.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἶδεν· εἶσατο γάρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μνθήσατο θυμόν· 285
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἅμφ' Ὀδυσῆι ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιον ἰόντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἴσα
 ἐκφυγείην μέγα πείραρ διζύος, ἣ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὲν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος· 290

Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρῖαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
 πατοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὀμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρώς τε Νότος τ' ἔπεσε Ζέφυρός τε δυσαῆς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.

καὶ τότε Ὀδυσσεύς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἄνδρα μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300

ἢ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ἄλγε' ἀναπλήσειν· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
 οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 πατοίων ἀνέμων. νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος. 305

τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
 ἡματι τῷ ὅτε μοι πλείστοι χαλκήρεα δοῦρα
 Τρῶες ἐπέβριψαν περὶ Πηλεΐωνι θανόντι. 310

τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μεν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λυγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἄλῶναι.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδὴν ἐλέλιξε.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἰστὸν ἔαξε
 δευῆ μογομένων ἀνέμων ἑλθοῦσα θύελλα,
 πηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπὶ κριον ἔμπεσε πόντῳ.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη
 αἶψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
 εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῶ.
 ὅγν' δὲ δὴ ῥ' ἀνέδου, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ὄλημην

πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδῆς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβειτ' αὐτῆς,
 ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
 τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
 ὡς δ' ὄτ' ὄπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἄμ πεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς τὴν ἄμ πέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορῆη προβάλεσκε φέρεσθαι,
 ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὖρος Ζεφύρω εἷξασκε διώκειν.

Leucothea pities him, and gives him her wimple for
 life-buoy.

Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἴνῶ,
 Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,
 νῦν δ' ἀλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς.
 ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα
 [αἰθυίη δ' εἰκυῖα ποτῆ ἀνεδύσετο λίμνης,]
 ἴξε δ' ἐπὶ σχεδῆς πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον·

Ἐμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
 οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν
 εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδῆν ἀνέμοισι φέρεσθαι
 κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἔστιν ἀλύξαι.
 τῇ δὲ, τότε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι
 ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αἰτὰρ ἐπὶν χεῖρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
 ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον
 πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπουόσφι τραπέσθαι.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,

αὐτὴ δ' ἄψ ἔς πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα
 αἰθνή εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.
 αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἄν μεγαλήτορα θυμόν· 355

‘ὦ μοι ἐγὼ, μὴ τίς μοι ὑφαίνησιν δόλον αὔτε
 ἀθανάτων, ὃ τέ με σχεδὴς ἀποβῆναι ἀνώγει.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
 γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίησιν ἀρήρη,
 τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδὴν διὰ κῦμα τινάξῃ,
 ἤξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.’

Εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
 ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 δεῖνόν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
 ὡς δ' ἄνεμος ζαῆς ἤλων θημῶνα τινάξῃ
 καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,
 ὡς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς 370
 ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 εἴματα δ' ἐξαπέδυνε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψώ.
 αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
 αὐτὸς δὲ πρηγῆς ἀλλ' κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
 νηχόμεναι μεμαῶς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
 κηῖσας δὲ κάρη προτὶ ἄν μυθήσατο θυμόν·

‘Οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
 εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγῆης·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἕολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.’

‘Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλιτρίχας ἵππους, 380
 ἵκετο δ' εἰς Αἰγᾶς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Athena stills the storm.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν
ἢ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ᾧρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
ἕως ὃ γε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενῆς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξας.

Odyseus sights land, but finds the coast too dangerous

Ἔνθα δὴ δύο νύκτας δύο τ' ἡμέματα κύματι πηγῶ
πλάζετο, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσειτ' ὄλεθρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐνπλόκαμος τέλεσ' Ἦώς,
καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νημελίη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἶσινε γαίαν
ὄξυ μάλα προῖδων, μέγαν ὑπὸ κύματος ἀρθεῖς.
ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίος βίωτος παλιδεσσι φανήη
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κῆται κρατέρ' ἄλγεια πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερός δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπασίον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,
ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰείσατο γαῖα καὶ ὕλη,
νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δούπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
ρόχθει γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἀλὸς ἄχρη·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί,
ἀλλ' ἀκταὶ προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε·
καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
"Ω μοι, ἐπεὶ δὴ γαίαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Ζεὺς, καὶ δὴ τὸδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,
 ἔκβασις οὐ πη φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο θύραζε· 410
 ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
 ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πως ἔστι πύδεσσι
 στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
 μή πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρη 415
 κῦμα μέγ' ἀρπάξαν· μελέῃ δέ μοι ἔσσεται ὄρμη.
 εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω
 ἡμόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,
 δεῖδω μή μ' ἐξαυτίς ἀναρπάξασα θύελλα
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα, 420
 ἢ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσέυῃ μέγα δαίμων
 ἐξ ἄλως, οἶά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
 οἶδα γὰρ ὡς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

Εἶλος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτῆν. 425
 ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούς δρῦφθη, σὺν δ' ὄστέ' ἀράχθη,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
 τῆς ἔχετο στενάχων, εἶως μέγα κῦμα παρήλθε.
 καὶ τὸ μὲν ὧς ὑπάλυξε, παλιρῥόθιον δέ μιν αὖτις 430
 πλήξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
 ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο
 πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάιγγες ἔχονται,
 ὡς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
 ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435
 ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὦλετ' Ὀδυσσεὺς,
 εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κύματος ἐξαναδὺς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
 νῆχε παρῆξ, ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
 ἡμόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. 440

till he swims up the mouth of the river,

ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἴξε νέων, τῇ δὴ οἱ ζέισατο χώρος ἄριστος,
λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἔγνω δὲ προρέοντι καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν·

‘Κλυῖθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολὺλλιστον δέ σ' ἰκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς. 44b

αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.

ἀλλ' ἔλαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.’ 45

Ἄως φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κύμα
πρόσθε δέ οἱ πώησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε
χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλ' γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.

ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 46

ἀν στόμα τε ῥῖνός θ'· ὁ δ' ἄρ' ἄπνευστος καὶ ἄνανδος
κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκαεν.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.

καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθῆκεν, 4

ἀψ δ' ἔφερεν μέγα κύμα κατὰ ῥόον, αἶψα δ' ἄρ' Ἴνῶ
δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
σχοίνῳ ὑπεκλίθη, κύσε δὲ ζειδωρον ἄρουραν
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

‘ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται:

εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 4

μή μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔέρση

ἐξ ὀλιγηπελῆος δαμάση κεκαφηότα θυμόν·

αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.

εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην

ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἴ με μεθείη
 ἢ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
 ἢ θήρεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.'

in the lands; and makes a bed of leaves under a
 thicket.

ἴρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 κεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν 475
 βαινομένῳ· δοιοῦς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
 ἐν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαίης.
 ἢ ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 γ' ἠέλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 ἕρπος περάασκε διαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ 480
 κεν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὐδ' ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἠλιθα πολλή,
 ἢ ἠὲ δύο ἢ τρεῖς ἀνδρας ἔρυσθαι
 μερίη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
 ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 να μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 γε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυσσε μελαίην
 ἢ π' ἐσχατιῆς, ᾗ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αἴη, 490
 κεν φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 π' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 ἵος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

'Οδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Athena appears in a dream to Nausicaa.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῖδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
 ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε,
 οἳ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
 ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορευόντων,
 οἳ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδῆς,
 εἶσεν δὲ Σχερίη, ἐκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων,
 ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
 καὶ νηὸς πόλησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς Ἀιδόσδε βεβήκει,
 Ἄλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδίως.
 τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη,
 νόστον Ὀδυσσῆι μεγαλήτορι μητιόωσα.
 βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
 κοιμάτ' ἀθανάτησι φνῆν καὶ εἶδος ὁμοίη,
 Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἄλκινόοιο,
 παρ δὲ δὺ' ἀμφίπολοι, χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι
 σταθμοῖν ἐκάτερθε· θύραι δ' ἐπέκειντο φαιεναί.
 ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιῇ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης,
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν

εἰδομένη κόρη νασικλειτοῦ Δύμαντος,
 ἢ οἱ ὀμηλική μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ.
 ἧ μιν ἔεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'Νασικαῖα, τί νύ σ' ὦδε μεθήμονα γέλνατο μήτηρ; 25
 ἔματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα σιγαλόεντα,
 σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρῆ καλὰ μὲν αὐτὴν
 ἐπισθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἷ κέ σ' ἄγονται.
 ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
 ἐσθλή, χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. 30
 ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἄμ' ἠοῖ φαινομένηφι·
 καὶ τοι ἐγὼ συνέριθος ἄμ' ἔψομαι, ὄφρα τάχιστα
 ἐπύνηαι, ἐπεὶ οὐ τοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσειαι·
 ἦδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
 πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῆ. 35
 ἀλλ' ἄγ' ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶτι πρὸ
 ἡμόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἧ κεν ἄγῃσι
 ἴωσρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 καὶ δὲ σοὶ ὦδ' αὐτῆ πολὺ κάλλιον ἢ ἐπόδεσσω
 ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοῖ εἰσι πόληος.' 40
 Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Οὐλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται οὔτε ποτ' ὄμβρω
 δέεται οὔτε χιῶν ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' αἶθρη
 πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη· 45
 τῷ ἐνί τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
 ἐπ' ἀπέβη γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κόρη.

Νασικαῖα gets leave from her father and starts for the washing-tanks.

Αὐτίκα δ' Ἡὼς ἦλθεν εὐθρονος, ἧ μιν ἔγειρε
 Νασικαῖαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον,
 βῆ δ' ἴμεναι κατὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγεῖλειε τοκεῦσι, 50

πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ· κυχῆσατο δ' ἔνδον ἔοντας.
 ἢ μὲν ἐπ' ἔσχάρῃ ἦστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ἠλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπύρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
 ἔρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
 ἐς βουλῆν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγανοί.
 ἢ δὲ μάλ' ἄγχι σταῖσα φίλον πατέρα προσέειπε·

‘ Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἴματ' ἄγωμαι
 ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τὰ μοι ῥερυπωμένα κεῖται·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρότοισιν ἔοντα
 βουλὰς βουλευέειν καθαρὰ χροῖ εἴματ' ἔχοντα.
 πέντε δέ τοι φίλοι νῆες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
 οἱ δὴ ὀπιούντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθουτες·
 οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἴματ' ἔχοντες
 ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῆ φρενὶ πάντα μέμηλεν·

ἄΩς ἔφατ'· αἰδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξουομήναι
 πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

‘ Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου.
 ἔρχεν· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
 ὑψηλὴν εὐκυκλον, ὑπερτερὴν ἀραρυῖαν·

ἄΩς εἰπὼν δμῶεσσιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ἐπίθοντο.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονεῖην
 ὦπλεον, ἡμιόνους θ' ὑπαγον ζευξάν θ' ὑπ' ἀπήνην
 κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρειν ἐσθήτα φαεινῆν.
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐνξέστῳ ἐπ' ἀπήνην,
 μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἔδωδῆν
 παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχενεν
 ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσεται ἀπήνης.
 δῶκεν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ἕγρον ἔλαιον,
 εἴως χυτλώσαιο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 ἢ δ' ἔλαβεν μᾶστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα,
 μᾶστιξεν δ' ἔλααν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνουιν·

αἰ δ' ἄμοτον τανύοντο, φέρον δ' ἐσθήτα καὶ αὐτήν,
οὐκ οἶπρ, ἅμα τῆ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.

The washing of the linen and the ball-play.

Αἰ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἴκοντο, 85
 ἐθ' ἢ τοι πλῦνοι ἦσαν ἐπηετανοί, πολὺ δ' ὕδωρ
 καλὸν ὑπεκπρορέει μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι,
 ἐθ' αἰ γ' ἡμίονους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης.
 καὶ τὰς μὲν σεύων ποταμὸν πάρα διυήεντα
 τρώγειω ἄγρωστω μελιηδέα· ται δ' ἀπ' ἀπήνης 90
 ἔματα χερσὶν ἔλοντο καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ,
 στείβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρονται.
 ἄπῃρ ἐπεὶ πλῦνά τε κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
 ἐξείης πέτασεν παρὰ θιν' ἄλδς, ἦχι μάλιστα
 λίσγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα. 95
 αἰ δὲ λοεσσάμεναι καὶ χρυσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ
 δεῖπνον ἔπειθ' ἔλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 ἔματα δ' ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῆ.
 ἄπῃρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμῶαί τε καὶ αὐτή,
 σφαίρῃ ται δ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι· 100
 τῆσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς.
 οἳ δ' Ἄρτεμις εἴσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα,
 ἢ κατὰ Τηθύγετον περιμήκετον ἢ Ἐρύμανθον,
 τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκέλης ἐλάφοισι·
 τῆ δὲ θ' ἅμα νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο, 105
 ἄγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δὲ τε φρένα Λητώ·
 πασῶν δ' ὑπὲρ ἦ γε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
 ῥεῖά τ' ἀριγνώτη πέλεται, καλά δὲ τε πάσαι·
 ὅς ἢ γ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.

Odysseus wakes at the cry of the maidens,

'Ἄλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθαι 110

ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἴματα καλά,
 ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἔγροίτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
 ἧ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιο.
 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεια'
 ἀμφιπόλου μὲν ἄμαρτε, βαθείη δ' ἔμβαλε δίνη,
 αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν. ὁ δ' ἔγρετο διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἐζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

ὦ μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαίαν ἰκάνω;
 ἦ ῥ' οἷ γ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
 ἦε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
 ὡς τέ με κουράων ἀμφήλυθε θήλυς ἀντή,
 νυμφάων, αἱ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεια ποιήεντα.
 ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
 ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι ἠδὲ ἴδωμαι.

Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσεται διὸς Ὀδυσσεὺς,
 ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
 φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῖ μῆδεα φωτός.
 βῆ δ' ἴμεν ὡς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκί πεποιθώς,
 ὅς τ' εἶσ' ὕμενος καὶ ἀήμενος, ἐν δέ οἱ ὄσσε
 δαλεται· αὐτὰρ ὁ βουσι μετέρχεται ἢ δίσσιν
 ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἐ γαστήρ
 μῆλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
 ὡς Ὀδυσσεὺς κούρησιν ἐυπλοκάμοισιν ἔμελλε
 μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρεῖά γὰρ ἴκανε.
 σμερδαλέος δ' αὐτῆσι φάνη κεκακωμένος ἄλμη,
 τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἡμόνας προυχούσας·
 οἷη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε καὶ ἐκ δέος εἴλετο γυίων.
 στῆ δ' ἄντα σχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,
 ἧ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,

ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι
 λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν καὶ εἴματα δόλη.
 ὧς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι, 145
 λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι,
 μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιο φρένα κούρη.
 αἰτῆκα μελίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·

and comes forward and addresses Nausicaa. ✓

Ἰουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἧ βροτός ἔσσι;
 εἰ μὲν τις θεός ἔσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, 150
 Ἄρτεμιδί σε ἐγὼ γε, Διὸς κούρη μέγαλοιο,
 εἰδὸς τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα εἰσκω·
 εἰ δέ τίς ἔσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
 τρισμάκαρες μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς 155
 αἰὲν ἐνφροσύνησιν λαίνεται εἴνεκα σεῖο,
 λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεύσαν.
 κείνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρατος ἔξοχον ἄλλων,
 ὧς κέ σ' ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
 οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν, 160
 οὔτ' ἄνδρ' οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Δῆλφ' ἤδη ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ
 φοβίκοις νέον ἔρνος ἀπερχόμενον ἐνόησα·
 ἦλθον γὰρ καὶ κείσε, πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαὸς
 τὴν ὁδὸν ἧ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι. 165
 ὧς δ' αὔτως καὶ κείνο ἴδων ἐτεθήπεα θυμῶ
 δὴν, ἐπεὶ οὐ πω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης,
 ὧς σέ, γύναι, ἀγαμαί τε τέθηπά τε δειδιά τ' αἰνῶς
 γούνων ἀψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.
 χθιζὸς ἐεικοστῶ φύγον ἡματι οἴνοπα πόντον· 170
 τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμ' ἐφόρει κραιπναὶ τε θύελλαι
 νῆσον ἀπ' Ὀγγυλῆς· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,

ὄφρα τί που καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἶω
 παύσεσθ', ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
 ἀλλὰ, ἄνασθ', ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας 17
 ἐς πρῶτην ἰκόμην, τῶν δ' ἄλλων οὐ τινα οἶδα
 ἀνθρώπων, οἳ τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
 ἄστν δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
 εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰούσα.
 σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῆσι μενοινᾶς, 18
 ἄνδρα τε καὶ οἶκον καὶ ὄμοφροσύνην ὀπάσειαν
 ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρείσσον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅθ' ὄμοφρονέουτε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
 ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
 χάρματα δ' εὐμενέησι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.' 19

She answers him kindly and supplies his wants.

Τὸν δ' αὖ Νηυσικία λευκώλενος ἀντίον ἤδα·
 'ξείν', ἐπεὶ οὔτε κακῶ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
 Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
 ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάστω·
 καὶ που σοὶ τὰδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρῆ τετλάμεν ἔμπης. 19
 νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,
 οὔτ' οὖν ἐσθῆτος δευήσεται οὔτε τευ ἄλλου,
 ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
 ἄστν δέ τοι δεῖξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
 Φαίηκες μὲν τῆνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν, 20
 εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε.'

Ἡ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι κέλευσε·
 'στίγέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε φῶτα ἰδοῦσαι;
 ἢ μή πού τινα δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
 οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτῶς, οὐδὲ γένηται,
 ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται

δημοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 οἰκόμεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῃ ἐνὶ πόντῳ,
 ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. 205
 ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 τὸν πῦν χρῆ κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ξείνοι τε πτωχοί τε, δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρώσιν τε πόσιν τε,
 λούσατέ τ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.' 210
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἔσταμ τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν,
 καὶ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
 Ναυσικαά, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
 παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἴματ' ἔθηκαν,
 δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, 215
 ἦνωγον δ' ἄρα μιν λούσθαι ποταμοῖο ῥοῆσι.
 ἦ ῥα τότε ἀμφιπόλοισι μετῆύδα διὸς Ὀδυσσεύς·
 Ἄμφιπολοι, στήθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
 ἄλμην ὥμοισιν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
 χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροῦς ἔστιν ἀλοιφή. 220
 ἔσπην δ' οὐκ ἂν ἐγὼ γε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
 γυμνοῦσθαι κούρησιν ἐνπλοκάμοισι μετελθόν.'
 Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρη.
 αἰτᾶρ δ' ἐκ ποταμοῦ χροῖα νίξετο διὸς Ὀδυσσεύς
 ἄλμην, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους· 225
 ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἄλδος χυρὸν ἀτρυγέτιο.
 αἰτᾶρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσθαθ' ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμῆς,
 τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσαυα, καὶ δὲ κάρητος 230
 οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἀνθει ὁμοίας.
 ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνήρ
 ἄρις, δν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθῆνην
 τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελελεῖ,

ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
 ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάρευθε κιῶν ἐπὶ θίνα θαλάσσης,
 κάλλει καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη.
 δῆ ῥα τότε ἀμφιπόλοισιν ἐνπλοκάμοισι μετηύδα·

Ἔκλυτέ μεν, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω.
 οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 Φαιήκεσσ' ὄδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι·
 πρόσθεν μὲν γὰρ δῆ μοι ἀεικέλιος δέατ' εἶναι,
 νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 αἱ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἶη
 ἐνθάδε ναιετάων, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.
 ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε πόσιν τε.'

Ὡς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθου
 παρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι ἔθεσαν βρῶσίν τε πόσιν τε.
 ἦ τοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.

Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
 εἴματ' ἄρα πύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
 ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἂν δ' ἔβη αὐτή.
 ὠτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

Nausicaa brings Odysseus with her, but bids him enter
 the city alone.

Ὅρσοο δῆ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἵμεν, ὄφρα σε πέμψω
 πατὴρ ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἐνθα σέ φημι
 πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὄσσοι ἄριστοι.
 ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν· δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
 ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν
 καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμονεύσω.
 αὐτὰρ ἐπὶν πόλιος ἐπιβέλομεν ἦν περὶ πύργου
 ὑψηλοῦ, καλὸς δὲ λιμὴν ἐκάτερθε πόλινος,

λεπτή δ' εἰσέθμη· νῆες δ' ὄδδον ἀμφιέλισσαι
εἰρύσται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἐκάστω. 265

ἔσθα δέ τέ σφ' ἀγορή, καλὸν Ποσειδῆιον ἀμφίς,
ῥητοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα. *ι. ι. ι. ι.*

ἔσθα δὲ νηῶν ὄπλα μελαινώων ἀλέγουσι,
πέσματα καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσι κ' ἔρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη, *ν* 270

ἀλλ' ἴστοι καὶ ἔρετμὰ νεῶν καὶ νῆες εἴσαι,
ῆσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περώωσι θάλασσαν,
τῶν ἀλεείω φῆμιν ἀδευκέα, μὴ τις ὀπίσσω
μωμένη· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφύαλοι κατὰ δῆμον·
καὶ νῦ τις ὦδ' εἴπησι κακώτερος ἀντιβολήσας· 275

ἴ τις δ' ὄδε Ναυσικάα ἔπεται καλὸς τε μέγας τε
ξείνος; ποῦ δέ μιν εὔρε; πόσις νῦ οἱ ἔσσεται αὐτῇ.

ἦ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν, ἐπεὶ οὐ τιwes ἐγγύθεν εἰσίν·
ἦ τίς οἱ εὐξαμένη πολυάρητος θεὸς ἦλθεν 280

οὐρανόθεν καταβάς, ἕξει δέ μιν ἦματα πάντα.
βέλτερον, εἰ καὐτῇ περ ἐποιχομένη πόσις εὔρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοὶ μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἔσθλοί·

ὅς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὄνειδεα ταῦτα γένοιτο. 285

καὶ δ' ἄλλη νεμεσῶ, ἦ τις τοιαῦτά γε ῥέξοι,
ἦ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μισσηται πρὶν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.

ξείνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυλὶε ἔπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης παρὰ πατρὸς ἐμοῖο. 290

ἴθις ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης ἄγχι κελεύθου
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνῃ νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών.

ἔσθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος τεθαλυῖά τ' ἄλωη,
τόσσον ἀπὸ πτόλιος ὄσσον τε γέγωνε βοήσας·
ἔσθα καβεζόμενος μείναι χρόνον, εἰς δ' κεν ἡμεῖς 295

ἄστυδε ἔλθωμεν καὶ ἰκώμεθα δώματα πατρός.
 αὐτὰρ ἔπην ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν ἢδ' ἐρέεσθαι
 δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 ρεῖα δ' ἀρίγυωτ' ἐστὶ καὶ ἂν πάις ἡγήσαιο 300
 νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἔοικότα τοῖσι τέτυκται
 δώματα Φαιήκων, οἶος δόμος Ἀλκινόοιο
 ἦρωος. ἀλλ' ὅπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλῆ,
 ὦκα μάλα μεγάραιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
 μητέρ' ἐμήν ἢ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς ἀύγῃ, 305
 ἡλάκατα στρωφῶσ' ἀλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κίονι κεκλιμένη· δμῶαι δέ οἱ εἶατ' ὄπισθεν.
 ἐνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 τῷ ὃ γε οἰνοποτάζει ἐφήμενος ἀθάνατος ὦς.
 τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας 310
 βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμαρ ἴθαι
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
 [εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἔλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.] 315

When they reach the city, Odysseus stops in the grove of Athena.

ὦς ἄρα φωνήσασ' ἴμασεν μᾶστιγι φαεινῇ
 ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα.
 αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσι.
 ἢ δὲ μάλ' ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ' ἐποίητο περὶ
 ἀμφίπολοι τ' Ὀδυσσεύς τε· νόφ' δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 δύσετό τ' ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἴκοντο 321
 ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

Ἐκλύθι μεν, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνης

ἴνῃ δὴ πέρ μεν ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὐ ποτ' ἄκουσας 325
 ραιομένον, ὅτε μ' ἔρῃαιε κλυτὸς ἐννοσίγαιος.

ὁὐ μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.'

'Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·

αὐτῷ δ' οὐ πω φαίνεται ἐναντίη· αἶδετο γάρ ῥα

πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαιεν 330

ἄπιθέη Ὀδυσῆι πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

↓

↓

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίουν.

Nausicaa reaches her home.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἠράτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρειν μένος ἡμιόνουιν.
ἢ δ' ὅτε δὴ οὖν πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἴκανε,
στήσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ἴσταντ' ἀθανάτοισι ἐναλγῆκιον, οἳ ῥ' ὑπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλνον ἐσθῆτά τε ἔσπερον εἶσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐδν ἦε· δαίε δέ οἱ πῦρ
γρηῦς Ἀπειραΐη, θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὐνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσι ἀνασσε, θεοῦ δ' ὧς δῆμος ἄκουεν
ἢ τρέφε Νausικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
ἢ οἱ πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἶσω δόρπον ἐκόσμι.

Odysseus is met by Athena in the form of a young gi

Καὶ τότε Ὀδυσσεύς ὄρτο πόλινδ' ἴμεν· αὐτὰρ Ἀθῆ
πολλὴν ἡέρα χεῦε φίλα φρονέουσ' Ὀδυσσῆι,
μή τις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι καὶ ἐξερέοιθ' ὅτις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἔρανην,
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

παρθενικῆ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ. 20

σῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ᾧ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο

Ἄλκιφου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·

καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἰκάνω

τῆλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὐ τινα οὔδα 25

ἰσθρῶν, οἳ τήνδε πόλιν καὶ ἔργα νέμονται·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ἵτοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον ὃν με κελεύεις

δείξω, ἐπεὶ μοι πατὴρ ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

ἄλλ' ἴθι σιγῆ τοῖου, ἐγὼ δ' ὄδον ἡγεμονεύσω· 30

μηδὲ τι' ἀνθρώπων πρόσσεο μηδ' ἐρέεινε.

οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,

οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ' ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθῃ.

ἦρσι θοῆσιν τοί γε πεποιθότες ὠκείησι

λαῖμα μέγ' ἐκπερώσῃς, ἐπεὶ σφισι δῶκ' ἐνοσίχθων· 35

τῶν νέες ὠκείαι ὡσεὶ πτερὸν ἢ ἐνόημα·

ᾧ ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἰχθῖα βαίνει θεοῖο.

τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν

ἐρχόμενον κατὰ ἄστῃ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη 40

εἶα ἐνπλόκαμος, δευῆ θεὸς, ἢ ῥά οἱ ἀχλὺν

θεσπεσίην κατέχευε φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.

θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἕϊσας

αἰτῶν θ' ἠρώων ἀγορὰς καὶ τείχεα μακρὰ

ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι. 45

ἄλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δῶμαθ' ἴκοντο,

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

She directs him to the house of Alcinous.

Ἵτιος δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
πεφραδέμεν· δῆεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας,

δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πάσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κυχῆσαι ἐν μεγάροισιν·
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
 τῶν αὐτῶν οἳ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
 ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γηγάντεσσιν βασιλευεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς,
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶην παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ' ὡς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν.
 ὧς κέλη περὶ κῆρι τετίμηται τε καὶ ἔστιν
 ἐκ τε φίλων παίδων ἐκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν, οἳ μὴν ῥά θεὸν ὧς εἰσορόωντες
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστν.
 οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
 οἴσιν τ' εὖ φρονέησι καὶ ἀνδράσι νείκεα λυεῖ.
 εἴ κέν τοι κέλη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σῆν ἐς πατρίδα γαίαν.²

Description of the palace and gardens of Alcinoüs.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πότιον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἑρατειήν,

ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, 80
 οὔτε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκίνοῦ πρὸς δῶματ' ἴε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ἔρμαιν' ἴσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὣς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα κάθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνιοι·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκῷ ἔστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῆ δὲ κορώνη. 90
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πραπίδεσσι
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα.
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοίχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ ἐνύνητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαίηκων ἠγήτορες ἐδριόωντο
 τίοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐνδμήτων ἐπὶ βωμῶν 100
 ἔστασαν αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσι.
 πενήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μήλοπα καρπὸν,
 αἱ δ' ἴστους ὑφώουσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἡμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
 ἦα θοῆν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὧς δὲ γυναῖκες
 ἰστῶν τεχνήσσαι· περὶ γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἐσθλάς.

ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγνος· περὶ δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθώοντα,
 ὄγχναι καὶ ροιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι.
 τάων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χεϊμάτος οὐδὲ θέρευσ, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίῃ πνέουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
 ὄγχνῃ ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλωῇ ἐβρίζωται,
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν,
 ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δὲ τ' ὄμφακές εἰσιν
 ἄνθος ἀφιείσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεάτοιν ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
 ἐν δὲ δύω κρῆναι ἢ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 σκιδναται, ἢ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Odysseus appears in the midst and supplicates Arg

Ἐνθα στὰς θεεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δώματος εἴσω.
 εὔρε δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπάεσσιν ἐνσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περιέχευεν Ἀθήνη,
 ὅφρ' ἔκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοου βασιλῆα.

ἦρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 φ' ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 δ' ὀρόωντες· ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς· 145
 γη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀπιθέοιο,
 ὅσω σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας,
 εἰ δαιτυμόνας, τοῖσιω θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. 150
 οἱ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι
 ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἀπο πῆματα πάσχω·
 πῶν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἔσχάρη ἐν κούρησι
 οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ἢ μετέειπε γέρων ἦρωσ' Ἐχένηος, 155
 μῆκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
 οἰοκέαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 υφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ἴσο', οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἕοικε,
 ἐν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἔσχάρη ἐν κούρησιν· 160
 ὃν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 δὴ ξείων μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου
 ἰστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 κρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῃ
 ν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ· 165
 ἐξείνῃ ταμίῃ δότῳ ἔνδον ἐόντων.'

ous raises him from the hearth and sets food
 before him,

ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 ὦν Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
 εἰς ἔσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνου εἴσε φαεινοῦ,
 κτήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα, 170

ὅς οἱ πλησίον ἴξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνουσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διὸς Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Ἰ Πουτόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθῃ νεῖμον
 πᾶσι ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
 σπέισομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἡμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

Ἐ Ὡς φάτο, Πουτόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσι ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπέισάν τ' ἐπιὸν θ' ὕσον ἦθελε θυμὸς,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

promising on the morrow to see about his convoy h

Ἰ Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακέετε οἰκαδ' ἰόντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
 ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιν
 ῥέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνίης
 πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαίαν ἴκηται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ,
 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἄσσα οἱ αἴσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
 γενομένων νῆσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανῶνται.

αίει γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ἡμῶν, εὐτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας,
 δαίνυνται τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦνος ἰὼν ξύμβληται ὀδύτης,
 οὐ τι κατακρύπτουσι, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν, 205
 ὧς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 'Ἄλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισιν ἕοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 οὐδέμας οὐδὲ φνὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν 210
 οὓς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἰζῶν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.

ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπήσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ· 215
 οὐ γὰρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενόν καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὧς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθόμεναι κέλεται καὶ πιθέμεν, ἐκ δὲ με πάντων 220
 ληθάνει ὄσο' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 ὧς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰῶν
 κτήσω ἐμὴν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.' 225

'Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὄσον ἤθελε θυμὸς,
 οἱ μὲν κακκελόντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο διὸς Ὀδυσσεύς, 230
 τὰρ δὲ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθη· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντευ δαιτὸς.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φᾶρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἰδοῦσα
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτῇ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Odysseus tells how he had come to Scheria.

Ἐεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄργαλέον, βασιλεία, διηρηκέως ἀγορευῆσαι
 κήδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάς.
 Ὀγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἀλλ' κεῖται,
 ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῶ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιω ἀγκὰς ἐλὼν νεὺς ἀμφιελίσσης
 ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἣ με λαβοῦσα
 ἐνδουκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
 θήσειω ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.]
 ἔνθα μὲν ἐπτάετες μένου ἐμπεδον, εἶματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι

ὅτι *ἄλλοι*

Ζητὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἧ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 σίτον καὶ μέθυ ἦδ' ὄνυξ, καὶ ἄμβροτα εἶματα ἔσσειν, 265
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμῶφ· ἧ γὰρ ἐμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι διζυῖ 270
 πολλῆ, τῆν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
 ὤρωνεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κύμα
 εἶα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
 τῆν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε 275
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. ὤ
 ἔσθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κύμ' ἐπὶ χέρσων,
 πέτρης πρὸς μεγάλησι βαλὼν καὶ ἀτερπεί χῶρφ·
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἰὸς ἐπήλθον 280
 εἰς ποταμὸν, τῆ δὴ μοι εἴλισατο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων, ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νυξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διυπετέος ποταμοῖο
 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 ἔσθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιμημένος ἦτορ,
 εἶδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἦώ καὶ μέσον ἡμαρ·
 ὄυστό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θωῖ τειῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παιζούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκυῖα θεῆσι.
 τῆν ἱκέτευσ'· ἧ δ' οὐ τι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρξέμεν αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

ἢ μοι σίτον ἔδωκεν ἄλις ἢδ' αἶθοπα οἶνον,
καὶ λουῖσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκε.
ταῦτά τοι ἀχινύμενός περ ἀληθείην κατέλεξα.'

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξεῖν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
παῖς ἐμῆ, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
' ἦρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύνονα νείκεε κούρη·
ἦ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι
ἄλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυρόμενός τε,
μή πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδούτι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.'

Aleinous promises him his convoy for the morrow.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξεῖν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
τοῖος ἐδὼν οἴός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὐθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοισ'· ἀέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μή τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
αὔριον ἔς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὑπνω
λέξεαι, οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἔστιν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι οἱ μιν ἴδουτο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθον
ἦγον ἐποψόμενον Τυτῶν, Γαίηιον υἱόν.

ν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν 325
 τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.
 Ἰς δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὄσσον ἄρισται
 καὶ καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.
 φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
 νος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε· 330
 ὦ πάτερ, αἶθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
 νος· τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
 οὐ κλέος εἶη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.

and all retire for the night.

οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 ἰ δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι 335
 ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 εἰ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 ἰς τ' ἐνθέμεναι οὐλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 ἴσταν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
 ἐπεὶ στορέσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340
 ἢ Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
 κέων, ὧ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
 ἢ τῷ δ' ἀσπαστὸν ζείσατο κοιμηθῆναι.
 ἐν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
 ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ· 345
 νος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
 γυνη δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

δαίτην δαιυνμένους· σὺ δ' ἔσω κίε μηδέ τι θυμῷ
 τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
 ἔργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεται ἐν μεγάροισιν·
 Ἄρητη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον, ἐκ δὲ τοκῆων
 τῶν αὐτῶν οἱ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 γείνατο καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
 ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασιλευεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτὸς,
 τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
 Ναυσίθοον μεγάλθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
 Ναυσίθοος δ' ἔτεκεν Ῥηξήνορά τ' Ἀλκινόον τε.
 τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
 Ἄρητην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
 καὶ μιν ἔτισ' ὡς οὐ τις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
 ὄσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἴκον ἔχουσιν.
 ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηται τε καὶ ἔστιν
 ἔκ τε φίλων παίδων ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο
 καὶ λαῶν, οἱ μὲν ῥα θεὸν ὣς εἰσορόωντες
 δειδέχεται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστν.
 οὐ μὲν γάρ τι νόον γε καὶ αὐτῇ δεύεται ἐσθλοῦ·
 οἴσιν τ' εὖ φρονέσῃ καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.
 εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέσῃ· ἐνὶ θυμῷ,
 ἔλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἴκον ἐς ὑψόροφον καὶ σῆμ ἐς πατρίδα γαίαν·

Description of the palace and gardens of Alcinoüs.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 πότιον ἐπ' ἀτρύγετον, λίπε δὲ Σχερίην ἑρατειήν,

ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην, 80
 δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκιόου πρὸς δῶματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 ἔρμαιν' ἴσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἰκέσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης
 δῶμα κάθ' ὑπερεφές μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο. 85
 χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ, περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
 χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἕεργον·
 σταθμοὶ δ' ἀργύρειοι ἐν χαλκῆῳ ἕστασαν οὐδῶ,
 ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσή δὲ κορώνη. 90
 χρύσειοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρειοι κύνες ἦσαν,
 οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίησι πραπίδεσσι
 δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρωσ ἤματα πάντα.
 ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα, 95
 ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ διαμπερές, ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
 λεπτοὶ ἐνυνητοὶ βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 ἔνθα δὲ Φαιήκων ἠγήτορες ἐδριόωντο
 πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
 χρύσειοι δ' ἄρα κούροι ἐνδομήτων ἐπὶ βωμῶν , 100
 ἕστασαν αἰθομένασ δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δῶματα δαιτυμόνεσσι.
 πενήκοντα δὲ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες
 αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπι μήλοπα καρπὸν,
 αἱ δ' ἴστοὺς ὑφώουσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν 105
 ἤμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆσ αἰγείροιο·
 καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.
 ὅσσοι Φαίηκες περὶ πάντων Ἰδριεσ ἀνδρῶν
 ἦα θοῆν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὧσ δὲ γυναῖκες
 ἰστῶν τεχνήσσαι· περὶ γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη 110
 ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα καὶ φρένας ἕσθλασ.

ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
 τετράγυος· περι δ' ἔρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθώοντα,
 ὄγχυαι καὶ ροιαὶ καὶ μηλῆαι ἀγλαόκαρποι
 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι.
 τάων οὐ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει
 χεϊμάτος οὐδὲ θέρευσ, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
 Ζεφυρίη πνείονσα τὰ μὲν φύει, ἀλλὰ δὲ πέσσει.
 ὄγχυη ἐπ' ὄγχυη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
 αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
 ἔνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλωῇ ἐβρίζονται,
 τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ
 τέρσεται ἠελίῳ, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγώωσιν,
 ἀλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δὲ τ' ὄμφακές εἰσι
 ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
 ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νεάτοιν ὄρχον
 παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώουσαι·
 ἐν δὲ δύω κρῆναι ἢ μὲν τ' ἀνὰ κήπον ἅπαντα
 σκιδναται, ἢ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἴησι
 πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 τοῖ' ἄρ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

Odysseus appears in the midst and supplicates Are

Ἐνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
 καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δῶματος εἰσω.
 εὔρε δὲ Φαιήκων ἠγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 σπένδοντας δεπᾶεσσιν ἐνσκόπῳ ἀργειφόντῃ,
 ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
 αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήμη,
 ὄφρ' ἴκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.

ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς,
 καὶ τότε δὴ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
 οἱ δ' ἄνεφ' ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες,
 θαύμαζον δ' ὀρώοντες· ὁ δὲ λιτάνευεν Ὀδυσσεύς· 145

Ἄρητη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
 σὺν τε πόσιν σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας,
 τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
 ζῶμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι γέρας θ' ὅ τι δῆμος ἔδωκεν. 150
 αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι
 θᾶσσον, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φιλῶν ἀπο πῆματα πάσχω.'

Ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπ' ἔσχαρῃ ἐν κούρησι
 πᾶρ πυρὶ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ.
 ὄψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἦρωσ' Ἐχένης, 155
 ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν
 καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιὰ τε πολλὰ τε εἰδώς·
 ὅ σφω ἐυφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

Ἄλκίω, οὐ μὲν τοι τόδε κάλλιον οὐδὲ ἕοικε,
 ξείνων μὲν χαμαὶ ἦσθαι ἐπ' ἔσχαρῃ ἐν κούρησιν· 160
 οἷδε δὲ σὺν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.
 ἀλλ' ἄγε δὴ ξείνων μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου
 εἶσον ἀναστήσας, σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
 οἶον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῃ
 σπείσομεν, ὅς θ' ἰκέτησιν ἄμ' αἰδολοῖσιν ὀπηδεῖ· 165
 ὄροπον δὲ ξείνῃ ταμίῃ δότω ἔνδον ἐόντων.'

*Aleinous raises him from the hearth and sets food
 before him,*

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 χεῖρὸς ἐλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 ἔρσεν ἀπ' ἔσχαρόφιν καὶ ἐπὶ θρόνον εἴσε φαεινοῦ,
 νῆα ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα, 170

ὅς οἱ πλησίον ἴξε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
 χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῇ χρυσεῖῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύσασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
 σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
 εἶδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρόντων.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας διός Ὀδυσσεύς·
 καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

Ἰ Πουτόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
 πᾶσιw ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνοw
 σπείσομεν, ὅς θ' ἱκέτησιw ἄμ' αἰδολοισιw ὀπηδεῖ.

Ἐ Ὡς φάτο, Πουτόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρινα,
 νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιw ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἐπιόν θ' ὄσον ἦθελε θυμὸς,
 τοῖσιw δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε.

promising on the morrow to see about his convoy h

Ἰ Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἶπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἴοντες·
 ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαυτες
 ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν ἠδὲ θεοῖσιw
 βέξομεν ἱερὰ καλὰ, ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
 μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἀνευθε πόνου καὶ ἀνῆς
 πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαίαν ἱκῆται
 χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστὶ,
 μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθησι
 πρὶν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
 πείσεται ἄσσα οἱ αἴσα κατὰ κλῶθές τε βαρεῖαι
 γενομένων νῆσαντο λίνω, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
 ἄλλο τι δὴ τὸδ' ἔπειτα θεοὶ περιμνηχάδωνται.

αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἔναργεῖς
 ἡμῖν, εὐτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἐκατόμβας,
 δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι ἔνθα περ ἡμεῖς.
 εἰ δ' ἄρα τις καὶ μῦνος ἴων ζύμβληται ὀδίτης,
 οὐ τι κατακρύπτουσι, ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν, 205
 ὡς περ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φύλα Γιγάντων.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 'Ἀλκίνο', ἄλλο τί μοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 ἀθανάτοισιν ἕοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 οὐδέμας οὐδὲ φηγῆν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν· 210
 οὓς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας οἰζῶν
 ἀνθρώπων, τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
 καὶ δ' ἔτι κεν καὶ μᾶλλον ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
 ὅσσα γε δὴ ζύμπαυτα θεῶν ἰότητι μόγησα.

ἄλλ' ἐμὲ μὲν δορπήσαι ἐάσατε κηδόμενον περ· 215
 οὐ γὰρ τι στυγερῆ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
 ἔπλετο, ἢ τ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκη
 καὶ μάλα τειρόμενον καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
 ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν, ἢ δὲ μάλ' αἰεὶ
 ἐσθόμεναι κέλεται καὶ πινόμεν, ἐκ δέ με πάντων 220
 ληθάνει ὄσο' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.

ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθαι ἄμ' ἠοὶ φαινομένηφιν,
 ὡς κ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
 καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 κτήσω ἐμῆν, δμῶάς τε καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.' 225

'Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον
 πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 αἰτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ' ἔπιόν θ' ὄσον ἦθελε θυμὸς,
 οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος, 230
 αἰτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 παρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ἦσθη· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντευα δαιτὸς.

τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
 ἔγνω γὰρ φάρός τε χιτῶνά τε εἶματ' ἰδοῦσα
 καλὰ, τὰ ῥ' αὐτῇ τεύξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
 καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Odysseus tells how he had come to Scheria.

Ἔειπε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτῇ·
 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν;
 οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἄργαλέον, βασίλεια, διηλεκέως ἀγορευῆσαι
 κῆδε', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες·
 τοῦτο δέ τοι ἐρέω ὅ μ' ἀνείρειαι ἠδὲ μεταλλῆς.
 Ὠγγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἶν ἄλλ' κείται,
 ἐνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ,
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
 μίσγεται οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶ
 Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 [ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 αὐτὰρ ἐγὼ τρόπιω ἀγκὰς ἑλών νεὸς ἀμφιελίσσης
 ἐννήμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 νῆσον εἰς Ὠγγίην πέλασαν θεοὶ, ἐνθα Καλυψώ
 ναίει ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεός, ἣ με λαβοῦσα
 ἐνδουκέως ἐφίλει τε καὶ ἔτρεφεν ἠδὲ ἔφασκε
 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἡματα πάντα·
 ἀλλ' ἐμὸν οὔ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιω ἔπειθεν.]
 ἐνθα μὲν ἐπτάετες μένον ἔμπεδον, εἶματα δ' αἰεὶ
 δάκρυσι δεύεσκον, τὰ μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 καὶ τότε δὴ μ' ἐκέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι

Ζηρὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπευ' αὐτῆς.
 πέμπε δ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμον, πολλὰ δ' ἔδωκε,
 σίτον καὶ μέθυ ἠδὺν, καὶ ἄμβροτα εἶματα ἔσσειεν, 265
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 ἐπὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαίδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιδόντα
 γαίης ὑμετέρης, γήθησε δὲ μοι φίλον ἦτορ
 δυσμῶφ' ἧ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι διζυῖ 270
 πολλῇ, τὴν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους κατέδησε κέλευθα,
 ὦρυνεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον, οὐδέ τι κῦμα
 εἶα ἐπὶ σχεδὴς ἄδινά στενάχοντα φέρεσθαι.
 τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἐγὼ γε 275
 νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, ὄφρα με γαίῃ
 ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ. ὤ
 ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
 πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτερπεί χῶρῶφ'
 ἄλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, εἰος ἐπήλθον 280
 ἐς ποταμὸν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος,
 λείος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερῶν, ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διυπετέος ποταμοῖο
 ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον, ἀμφὶ δὲ φύλλα 285
 ἠφυσάμην· ὕπνου δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
 εἶδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἡμαρ·
 ὄσοτό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θυλὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς 290
 παῖσούσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔην εἰκῦια θεῆσι.
 τὴν ἰκέτευσ'· ἧ δ' οὔ τι νοήματος ἡμβροτεν ἐσθλοῦ,
 ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ἐρέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.

ἢ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις ἠδ' αἶθοπα οἴνου,
καὶ λούσ' ἐν ποταμῷ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκε.
ταῦτά τοι ἀχρύνεμός περ ἀληθείην κατέλεξα.²

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξείν', ἦ τοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
παῖς ἐμῆ, οὐνεκά σ' οὐ τι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἰκέτευσας.³

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
' ἦρως, μὴ μοι τοῦνεκ' ἀμύνονα νείκεε κούρην·
ἦ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπεσθαι·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον δείσας αἰσχυρόμενός τε,
μὴ πως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.⁴

Alcinous promises him his convoy for the morrow

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε
' ξείν', οὐ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
τοῖος ἐὼν οἴός ἐσσι, τά τε φρονέων ἅ τ' ἐγὼ περ,
παῖδά τ' ἐμῆν ἐχέμεν καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι
αὔθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
εἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὐ τις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
αὔριον ἐς· τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὑπνω
λέξεαι, οἱ δ' ἐλώσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἴκηαι
πατρίδα σὴν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν,
εἴ περ καὶ μάλα πολλὸν ἕκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης,
τὴν περ τηλοτάτῳ φάσ' ἔμμεναι οἳ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαίηιον υἷον.

καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν 325
ἡματι τῷ αὐτῷ καὶ ἀπήνυσαν οἴκαδ' ὀπίσσω.

εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν ὄσσον ἄρισται
ἦες ἔμαι καὶ κοῦροι ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.'

'Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε' 330

'Ζεῦ πάτερ, αἶθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
'Ἀλκίνοος' τοῦ μὲν κεν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἰκοίμην.'

and all retire for the night.

'Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
κέκετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι 335
θέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.

αἱ δ' ἴσων ἔκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι, 340
ἴτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·

'Ὅρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή.'

ὡς φάω· τῷ δ' ἀσπαστὸν εἰείσατο κοιμηθῆναι.

ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ· 345

'Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
παρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

ἽΟδυσσέως σύστασις πρὸς Φαίακας.

Aloinous calls an assembly, and proposes to send
Odysseus home.

ἽΗμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἽΗως,
ἽΩρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος ἽΑλκινόιο,
ἂν δ' ἄρα διωγενῆς ἽΩρτο πτολίπορθος ἽΟδυσσεύς.
τοῖσι δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος ἽΑλκινόιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἠ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο,
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον ἠ δ' ἀνὰ ἄστῳ μετώχετο Παλλὰς ἽΑθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος ἽΑλκινόιο,
νόστον ἽΟδυσσῆι μεγαλήτορι μητιώσα,
καὶ ῥα ἐκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·

ἽΔεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὄς νέον ἽΑλκινόιο δαΐφρονος Ἵικετο δῶμα
πόντου ἐπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὄμοιος·

ἽὩς εἰποῦσ' ἽΩρνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραὶ τε καὶ ἔδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρα θήησαντο ἰδόντες
νῆδον Λαέρταο δαΐφρονα. τῷ δ' ἄρ' ἽΑθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ Ἵώμοις,
καὶ μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,

ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο
 δειός τ' αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
 πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε 25

Ἴκέλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ὄφρ' εἴπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ζῆνός οἱδ', οὐκ οἶδ' ὅς τις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
 ἢ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων·
 πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι. 30

ἡμεῖς δ', ὥς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅστις κ' ἐμὰ δῶμαθ' ἴκηται,
 ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει εἴνεκα πομπῆς.
 ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν
 πρωτόπλοον, κούρω δὲ δύω καὶ πευτήκοντα 35

κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἔρετμὰ
 ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα
 ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
 κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι 40

σκηπτούχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δῶματα καλὰ
 ἔρχεσθ', ὄφρα ζεῖνον ἐνὶ μεγάροισι φιλέωμεν·
 μήδ' τις ἀρνεῖσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ᾠοῖδόν,
 Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς περὶ δῶκεν ᾠοῖδην
 τέρπειω, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀεΐδειν.' 45

A ship is manned, and the chieftains meet at the palace.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 σκηπτούχοι· κῆρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ᾠοῖδόν.
 κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πευτήκοντα
 βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἄλός ἀτρυγέτοιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν, 50

νῆα μὲν οἷ γε μέλαιναν ἄλός βένθοσδε ἔρυσσαν,
 ἐν δ' ἰστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
 ἠρτύναντο δ' ἔρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
 πάντα κατὰ μοῖραν ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν.
 ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τὴν γ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 βάν ῥ' ἕμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
 πληντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἔρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν
 [ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι ἠδὲ παλαιοί].
 τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρευσεν,
 ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ἕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
 τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατευήθη.

The bard Demodocus is brought in,

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 τὸν πέρι μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε
 ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἠδεῖαν ἀοιδήν,
 τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνου ἀργυρόηλου
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 κάδ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λίγειαν
 αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθαι
 κῆρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον καλήν τε τράπεζαν,
 πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

and sings of the strife of Odysseus and Achilles.

μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 οἴμης τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὴν ἴκανε,
 νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλεΐδew Ἀχιλλῆος,
 ὡς ποτε δηρίσαντο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλερῇ
 ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν, ἀναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνω

χαίρει νόφ, ὄτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
 ὅς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, ὄθ' ὑπέρβη λάινον οὐδὸν 80
 χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχῇ
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.

The story moves Odysseus to tears.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔλων χερσὶ στιβαρῆσι
 κακ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα· 85
 αἶδετο γὰρ Φαίηκας ὑπ' ὄφρῦσι δάκρυα λείβων.
 ἦ τοι ὅτε λήξειεν αἰείδων θεῖος ἀοιδὸς,
 δάκρυ' ὀμορξάμενος κεφαλῆς ἀπο φᾶρος ἔλεσκε
 καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἔλων σπείσασκε θεοῖσι·
 αὐτὰρ ὄτ' ἄψ ἄρχοιτο καὶ ὀτρύνειαν αἰεῖδεν 90
 Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ·τέρποντ' ἐπέεσσιν,
 ἄψ Ὀδυσσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἄλκίωος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν
 ἤμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν. 95
 αἶψα δὲ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηῦδα·
 'Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἕλισης
 φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήγορός ἐστι θαλερῆ·
 νῦν δ' ἐξέλθωμεν καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν 100
 πᾶτων, ὥς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπη οἷσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 πῆς τε παλαιμοσύνη τε καὶ ἄλμασιν ἠδὲ πόδεσσιν.'

The games.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἔμ' ἔποντο.

καὶ δ' ἐκ πασσαλόφι κρέμασεν φόρμιγγα λήγειαν,
 Δημοδόκου δ' ἔλε χεῖρα καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάρου
 κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θανμανέοντες.

βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πούλις ὄμιλος,
 μυρλοῖ· ἂν δ' ἴσταντο νέοι πολλοὶ τε καὶ ἔσθλοί.

ᾧρτο μὲν Ἀκρόνεός τε καὶ Ὀκύαλος καὶ Ἐλατρεὺς
 Ναυτεὺς τε Πρυμνεὺς τε καὶ Ἀγχίαλος καὶ Ἐρετμεὺς
 Πουτεὺς τε Πρωρεὺς τε, Θόων, Ἀναβησίνεός τε
 Ἀμφιάλος θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·

ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολογιῶ ἴσος Ἄρηι,
 Ναυβολίδης, ὅς ἄριστος ἔην εἰδὸς τε δέμας τε
 πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.

ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ' Ἀλιός τε καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος·

οἱ δ' ἦ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.

τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 καρπαλίμως ἐπέτουντο κούλιοντες πεδίω.

τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
 ὅσσον τ' ἐν νειῶ οὖρον πέλει ἡμίονοι,
 τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἴκεθ', οἱ δ' ἔλιποντο.

οἱ δὲ παλαιμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·

τῇ δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους.

ἄλματι δ' Ἀμφιάλος πάντων προφερέστατος ἦεν·
 δίσκῳ δ' αὖ πάντων πολὺν φέρτατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
 πῆξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·

ἄ Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα εἴ τιν' ἄεθλον
 οὔδέ τε καὶ δεδάηκε· φυὴν γε μὲν οὐ κακὸς ἐστί,
 μηρούς τε κνήμας τε καὶ ἀμφω χεῖρας ὑπερθεν
 αὐχένα τε στιβαρὸν μέγα τε σθένος· οὔδέ τι ἤβης

δείται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι κατώτερον ἄλλο θαλάσσης
 ἄνδρα γε συγχεῦναι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.'

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε 140
 'Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ξείπεις.
 αἰτὸς νῦν προκάλεσσαι ἴων καὶ πέφραδε μῦθον.'
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 στή ῥ' ἐς μέσσον ἴων καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε

Laodamas challenges Odysseus to the contest.

'Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145
 εἴ τιwα που δεδάηκας· ξοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους.
 οὐ μὲν γὰρ μείζον κλέος ἀνέρος ὄφρα μεν ἦσιw,
 ἢ ὅ τι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσίν ἐῆσιw.
 ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
 σοὶ δ' ὀδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλὰ τοι ἦδη 150
 νῆος τε κατεῖρυσται καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 'Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες ;
 κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσίν ἢ περ ἄεθλοι,
 ὅς πρην μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα, 155
 νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζω
 ἡμαί, λισσόμενος βασιλῆά τε πάντα τε δῆμον.'

Euryalus taunts him for refusing.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο νείκεσε τ' αὐτην·
 'οὐ γὰρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
 ἄθλων, οἶά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται, 160
 ἀλλὰ τῷ ὅς θ' ἅμα νηὶ πολυκλήϊδι θαμίζων,
 ἀρχὸς ναυτῶων οἳ τε πρηκτῆρες ἔασι,
 φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος ἦσιw ὀδαίω
 κερδέων θ' ἀρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ξοικας.'

Odysseus, in wrath, starts up and hurls the disc beyond
all the rest,

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 'ξείν', οὐ καλὸν εἶπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
 οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
 ἀνδράσι, οὔτε φνὴν οὔτ' ἄρ φρένας οὔτ' ἀγορητύν.
 ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
 ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει, οἳ δέ τ' ἐς αὐτὸν
 τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστν θεὸν ὡς εἰσορώουσιν.
 ἄλλος δ' αὔ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν,
 ἄλλ' οὐ οἳ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν,
 ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
 οὐδὲ θεὸς τεύξειε, νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
 ὦριμάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆις ἀέθλων,
 ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀίω
 ἔμμεναι, ὄφρ' ἦβῃ τε πεποιθεα χερσὶ τ' ἐμῆσι.
 νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλημι
 ἀνδρῶν τε πτολέμους ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
 ἀλλὰ καὶ ὡς κακὰ πολλὰ παθὼν πειρήσομ' ἀέθλων·
 θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν.'

Ἡ ῥα καὶ αὐτῷ φάροι ἀναίξας λάβε δίσκον
 μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ
 ἢ οἷω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
 τὸν ῥα περιστρέψας ἦκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς,
 βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπηξαν ποτὶ γαίῃ
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
 λαὸς ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντα
 ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη
 ἀνδρὶ δέμας εἰκνία, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε

'Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα 195
 ἀμφοφῶν· ἐπεὶ οὐ τι μεμιγμένον ἐστὶν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
 οὐ τις Φαιήκων τόδε γ' ἴξεται οὐδ' ὑπερήσει.'
 Ὡς φάτο, γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 χαίρων οὐνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι. 200
 καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·

and in his turn challenges all the Phaeacian youth.

'Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
 ἦσειε ἢ τοσσούτον ὀλομαι ἢ ἔτι μᾶσσον.
 τῶν δ' ἄλλων ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
 δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λήην, 205
 ἢ πύξ ἢ ἐπάλῃ ἢ καὶ ποσὶν, οὐ τι μεγαίρω,
 πάντων Φαιήκων πλὴν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος.
 ξείνος γὰρ μοι ὄδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο ;
 ἄφρων δὴ κείνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνήρ,
 ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων 210
 δῆμψ' ἐν ἀλλοδαπῷ· ἔο δ' αὐτοῦ πάντα κολουεῖ.
 τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω,
 ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην.
 πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι, μετ' ἀνδράσιιν ὅσσοι ἄεθλοι.
 εὐ μὲν τόξον οἶδα ἐύξοον ἀμφοφάσθαι· 215
 πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι ὀπιστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 ἀνδρῶν δυσμενέων, εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
 ἄγχι παρασταῖεν καὶ τοξαζόιατο φωτῶν.
 οἷος δὴ με Φιλοκτῆτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ
 δῆμψ' ἐνὶ Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί. 220
 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ὅσσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σίτου ἔδοντες.
 ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
 οἷός' Ἡρακλῆι οὐτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,

οἳ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων.
 τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανευ μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρι
 ἴκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ἔκτανεν, οὐνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
 δουρὶ δ' ἀκοντίζω ὅσον οὐκ ἄλλος τις διστῶ.
 οἴοισιν δειδοικα ποσὶν μὴ τίς με παρέλθῃ
 Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
 κύμασιν ἐν πολλοῖς, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα
 ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυνῖα λέλυνται.'

ἌΩς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῆ
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε.

Alecinous shows how well his people can dance.

Ἔειπ', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταυτ' ἀγορεύει
 ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
 χωόμενος ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστάς
 νείκεσεν, ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτῶς οὐ τις ὄνοιτο
 ὅστις ἐπίσταιτο ἡσὶ φρεσὶν ἄρτια βάζειν
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω
 εἴπῃς ἠρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
 δαιυῆ παρὰ σῆ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσι,
 ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
 Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
 οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί,
 ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν καὶ νηυσὶν ἄριστοι,
 αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
 εἵματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί.
 ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες ὅσοι ἄριστοι,
 παίσσατε, ὡς χ' ὁ ξείνος ἐνίσπῃ οἴσι φίλοισιν,
 οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων
 ναυτιλίῃ καὶ ποσσὶ καὶ ὀρχηστῷ καὶ ἀοιδῇ.
 Δημοδόκῳ δέ τις αἰψὰ κίων φόρμιγγα λήγειαν

οἰσέτω, ἧ που κείται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.' 255
 Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος, ὦρτο δὲ κήρυξ
 οἷσων φόρμιγγα γλαφυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
 αἰσυμνήται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστησαν
 δῆμοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐν πρήσσεσκον ἕκαστα,
 λείψαν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυναυ ἀγῶνα. 260
 κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγεια
 Δημόδοκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κούροι
 πρωθήβαι Ἰσταντο, δαήμονες ὄρχηθμοῖο,
 πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ. 265

Demodocus sings of the loves of Ares and Aphrodite.

Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰδεῖν
 ἀμφ' Ἄρεος φιλότῆτος ἐυστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
 ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἠφαιστοῖο δόμοισι
 λάβρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἦσχυνε καὶ εὐνήν
 Ἠφαιστοῖο ἀνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν 270
 Ἥλιος, ὃ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότῆτι.
 Ἠφαιστος δ' ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομῶν,
 ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἀκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
 ἀρήκτους ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὐθι μένοιεν. 275
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε δόλον κεχολωμένος Ἄρει,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμῖσιν χεῖ δέσματα κύκλῳ ἀπάντη·
 πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
 ἦντ' ἀράχνια λεπτὰ, τὰ γ' οὐ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο, 280
 οὐδὲ θεῶν μακάρων· περὶ γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
 εἶσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 ἧ οἱ γαῖῶν πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἀπασέων.

οὐδ' ἀλασκοπιῆν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
 ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κίοντα·
 βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἥφαιστοιο,
 ἰσχανόων φιλότητος εὐστεφάνου Κυθερείης.
 ἦ δὲ νέου παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρουίωνος
 ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔξεθ'. ὁ δ' εἶσω δώματος ἦει,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Ἐδεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπέλομεν εὐνηθέντες·
 οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλὰ που ἦδη
 οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σύντιας ἀγριοφώνους.

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἀσπαστόν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
 τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
 τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο,
 οὐδέ τι κινήσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι.

καὶ τότε δὴ γίγνωσκον, ὃ τ' οὐκέτι φυκτὰ πέλοντο.
 ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς ἀμφιγυῆεις,
 αὐτίς ὑποστρέψας, πρὶν Λῆμνον γαίαν ἰκέσθαι·
 Ἥλιος γάρ οἱ σκοπιῆν ἔχεν εἰπέ τε μῦθον.

[βῆ δ' ἵμεναι πρὸς δῶμα, φίλου τετιμημένος ἦτορ·]
 ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·

Ἐπεὶ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν εἶντες,
 δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδῃσθε,
 ὡς ἐμὲ χωλὸν εἶντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδῆλον Ἄρηα,
 οὐνεχ' ὁ μὲν καλὸς τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὐ τι μοι αἴτιος ἄλλος,
 ἀλλὰ τοκῆε δόω, τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
 ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῷ γε καθεύδεται ἐν φιλότητι,
 εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
 οὐ μὲν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειόμεν οὔτω,
 καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐβελήσεται ἀμφω

εἶδεν· ἀλλὰ σφωε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 εἰς ὃ κέ μοι μάλα πάντα πατήρ ἀποδώσει ἕδνα,
 ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἴνεκα κούρης,
 οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.' 320

᾿Ως ἔφαθ', οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ·
 ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
 Ἑρμείας, ἦλθεν δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἄπολλων.
 θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάστη.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων' 325

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι
 τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἥφαιστοιο.
 ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ᾿Οὐκ ἀρετῆ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὤκυν,

ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἔων βραδὺς εἶλεν Ἄρηα,
 ᾧκίτατόν περ ἔοντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι
 χαλδὸς ἔων, τέχνησι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.' 330

᾿Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προστείπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἄπολλων·
 ᾿Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων, 335

ἦ βὰ κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεῖς
 εἶδεν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῆν Ἄφροδίτη·

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος ἀργειφόντης·
 ᾿αἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἐκατηβόλ' Ἄπολλον.
 δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουσιν, 340

ἡμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσαί τε θείναι,
 ἀτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ παρὰ χρυσῆν Ἄφροδίτη·

᾿Ως ἔφατ', ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 οἷδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ
 Ἥφαιστου κλυτοεργὸν ὅπως λύσειεν Ἄρηα· 345

καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ᾿Λύσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
 τίσει αἷσμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς ἀμφιγυήης·
 'μή με, Ποσειδάων γαίηοχε, ταῦτα κέλευε·
 δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
 πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 'Ἦφαιστ', εἴ περ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
 οἴχηται φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.'

Τὸν δ' ἠμείβεται ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήης·
 'οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.'

ἌΩς εἰπὼν δεσμὸν ἀνίει μένος Ἦφαιστοιο.
 τὰ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἔόντος,
 αὐτίκ' ἀναίξαντε ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
 ἢ δ' ἄρα Κύπρον ἴκανε φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμὸς τε θυήεις.
 ἔνθα δέ μιν χάριτες λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
 ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
 ἀμφὶ δὲ εἴματα ἔσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ιδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιω ἀκούων ἠδὲ καὶ ἄλλοι
 Φαίηκες δολιχῆρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Halius and Laodamas dance and throw the ball.

Ἄλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε
 μουνᾶξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὐ τις ἔριζεν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσίν ἔλοντο,
 πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος πόησε δαΐφρων,
 τὴν ἕτερος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιοέοντα
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ἰψὸς ἀερθεὶς
 ῥηιδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σφαῖρῃ ἂν ἴθην πειρήσαντο,
 ὠρχεῖσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

ταρφέ' ἀμειβομένω· κούροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι
 ἐστεῶτες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
 δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε διὸς Ὀδυσσεύς· 380

Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκτετε λαῶν,
 ἦμῃν ἀπειλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,
 ἦδ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Ὡς φάτο, γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, 385
 αἴψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηΐδα·

Presents are made to Odysseus, which he stows in a box,

Ἐκέλυτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 ὁ ξείνος μάλα μοι δοκείε πεπνυμένος εἶναι.
 ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὡς ἐπιεικές.
 δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες 390

ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα
 καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμῆντος.
 αἴψα δὲ πάντα φέρωμεν Ἀολλήεα, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
 ξείνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴη χαίρων ἐνὶ θυμῷ. 395

Εὐρύαλος δὲ ἔαυτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
 καὶ δῶρω, ἐπεὶ οὗ τι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον ἠδ' ἐκέλευον,
 δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
 τὸν δ' αὐτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο φώνησέν τε· 400

Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκτετε λαῶν,
 τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
 δῶσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
 ἀργυρή, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
 ἀμφιδεδίγηται· πολέος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται. 405

Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἶπέρ τι βέβακται

δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν καὶ πατρίδ' ἰκέσθαι
δοῖεν, ἐπεὶ δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πῆματα πάσχεις.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
'καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου, ὃ δὴ μοι δῶκας, ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.'

Ἡ ῥα καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρήεν'
καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσι δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
ἐλθόντες δὲ καθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
δὴ ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο

'Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἧ τις ἀρίστ'
ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐνπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα.
ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδῶν τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτὶ τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καὶ οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλειςον ἐμὸν περικαλλὲς ὄπασσω,
χρῦσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπέυδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διὶ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.'

Ὡς ἔφατ', Ἀρήτη δὲ μετὰ δμῶησιν ἔειπεν
ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν ὅτι τάχιστα.
αἱ δὲ λοετροχόου τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέφ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.
γᾶστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξέλυψ περικαλλέα χηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἑσθῆτα χρυσόν τε, τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν

ἐν δ' αὐτῇ φῶρος θῆκεν καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
'Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μή τίς τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὅππότε ἂν αὐτε
εὐθησθα γλυκὴν ὕπνον ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.' 445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,

then he bathes, and, after a kind word to Nausicaa, joins
the banqueters.

αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἀνώγει
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ 450
θερμὰ λοέτρ', ἐπεὶ οὐ τι κομιζόμενός γε θάμιζεν,
ἐπεὶ δὴ λίπε δῶμα Καλυψούς ἠνκόμοιο·

τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε θεῶ ὧς ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαὶ λούσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα, 455
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
ἦε· Νausικαά δὲ θεῶν ἀπο κάλλος ἔχουσα

σὴ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
θαίμαξεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 460

'Χαίρε, ξεῖν', ἴνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μῆσι μευ, ὅτι μοι πρώτη ζῳάγρι' ὀφέλλεις.'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
'Νausικαά, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
οὔτω νῦν Ζεὺς θεῆς, ἐρίγδουπος πόσις Ἕρης, 465
οἰκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι·

τῷ κέν τοι καὶ κείθι θεῶ ὧς εὐχετοφύμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσας, κούρη·

'Ἡ ῥα καὶ ἐς θρόνον ἴξε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.

οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον κερώντο τε οἶνον.
 κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
 Δημόδοκον λαοῖσι τετιμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
 δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 νῶτον ἀποπροταμών, ἐπὶ δὲ πλείον ἐλέλειπτο,
 ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·

‘Κῆρυξ, τῇ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγησι,
 Δημοδόκω, καὶ μιν προσπύζομαι, ἀχνύμενός περ.
 πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
 τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὐνεκ' ἄρα σφέας
 οἴμας μοῦσ' ἐδίδαξε, φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.’

‘Ὡς ἄρ' ἔφη, κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 ἦρω Δημοδόκω· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 οἱ δ' ἐπ' οὐεῖαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

‘Δημόδοκ', ἔξοχα δὴ σε βροτῶν αἰνίζομ' ἀπάντων·
 ἦ σέ γε μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἦ σέ γ' Ἀπόλλων.
 λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖεις,
 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί,
 ὧς τε που ἦ αὐτὸς παρεῶν ἢ ἄλλου ἀκούσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον αἰεσον
 δουρατέου, τὸν Ἐπειδὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
 ὃν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν δόλον ἦγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀνδρῶν ἐμπλήσας οἳ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
 αἶ κεν δὴ μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
 αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν
 ὧς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὦπασε θέσπιν ἀοιδίην.’

Demodocus sings of the 'wooden horse.'

‘Ὡς φάθ', ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεοῦ ἦρχετο, φαῖνε δ' αὐτῷ

ἔσθεν ἔλων ὥς οἱ μὲν ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν
 500
 βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίησι βαλόντες,
 Ἄργεῖοι, τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
 εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
 αἰτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
 ὥς ὁ μὲν ἐστήκει, τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον
 505
 ἡμενοὶ ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἠνδανε βουλή,
 ἧ δὲ διαπλήξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
 ἧ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης,
 ἧ ἔειπεν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτῆριον εἶναι,
 510
 τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
 αἴσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
 δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἶατο πάντες ἄριστοι
 Ἄργείων Τρῶεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
 ἦειδεν δ' ὥς ἄστν διέπραθον υἴες Ἀχαιῶν
 515
 ἱππόθεσιν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
 ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιω κεραιζέμεν αἰπὴν,
 αἰτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δῶματα Διηφόβοιο
 βῆμεναι, ἧτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
 κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 520
 νικῆσαι καὶ ἔπειτα διὰ μεγάρθυμον Ἀθήνην.

Odysseus weeps at the story, and Alcinous bids the bard
 to cease,

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αἰτὰρ Ὀδυσσεὺς
 τήκετο, δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
 ὥς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιω ἀμφιπεσοῦσα,
 ὅς τε ἐῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
 525
 ἄστει καὶ τεκέεσσι ἀμύνων νηλεὲς ἡμαρ·
 ἧ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντα ἰδοῦσα
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δὲ τ' ὄπισθε
 κόπτοντες δούρεσσι μετάφρνον ἧδὲ καὶ ὤμους

εἶπερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν
 τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχρῃ φθινύθουσι παρεϊαί
 ὡς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
 ἐνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν.
 ἦμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχουτος ἄκουσεν.
 αἰψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετήυδα·

Ἔκκλυτε, Φαιήκων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λγειαυ
 οὐ γάρ πως πάνγεσσι χαριζόμενος τάδ' αἰεῖδει.
 ἐξ οὗ δορπέομέν τε καὶ ὄρορε θεῖος ἀοιδός,
 ἐκ τοῦδ' οὐ πω παύσατ' οἰζυροῖο γοοῖο
 ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
 ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες
 ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτως·
 εἵνεκα γὰρ ξεῖνοιο τάδ' αἰδοῖοιο τέτυκται,
 πομπή καὶ φίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομεν φιλέοντες.
 ἀγτὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἰκέτης τε τέτυκται
 ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον περ ἐπιψαυή πραπίδεσσι.
 τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν
 ὅττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.

and questions Odysseus about himself.

εἶπ' ὄνομ' ὅττι σε κείθι κάλειον μήτηρ τε πατήρ τε,
 ἄλλοι θ' οἱ κατὰ ἄστν καὶ οἱ περιναιετάουσιν.
 οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
 οὐ κακὸς οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
 ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι, τοκῆες.
 εἶπε δέ μοι γαῖάν τε τῆν δῆμόν τε πόλιν τε,
 ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
 οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τὰ τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν

ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν,
 καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροῦς 560
 ἀθρώπων, καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἄλως ἐκπερώσωιν
 ἥρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
 οὔτε τι πημαυθῆναι ἔπι δέος οὔτ' ἀπολέσθαι.
 ἀλλὰ τόδ' ὥς ποτε πατὴρ ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
 Νηυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι 565
 ἡμῶν, οὐνεκα πομποὶ ἀπήμονές εἰμεν ἀπάντων.
 φῆ ποτὲ Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 ἐκ πομπῆς ἀνιούσαν ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
 βρασιμέναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν,
 ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν, 570
 ἢ κ' ἀτέλεστ' εἶη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ὅππῃ ἀπεπλάγχθης τε καὶ ἄς τινας ἴκεο χώρας
 ἀθρώπων, αὐτοὺς τε πόλιας τ' εὖ ναιοτώσας,
 ἡμῶν ὅσοι χαλεποὶ τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι, 575
 οἳ τε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἔστι θεουδής.
 εἰπὲ δ' ὃ τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἐνδοθι θυμῷ
 Ἀργείων Δαναῶν ἠδ' Ἴλιον οἶτον ἀκούων.
 τῶν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 ἀθρώποις, ἵνα ᾗσι καὶ ἔσσομένοισιν ἀοιδῆ. 580
 ἢ τίς τοι καὶ πηδὸς ἀπέφθιτο Ἴλιόθι πρὸ
 ἐσθλὸς ἐὼν, γαμβρὸς ἢ πενθερὸς, οἳ τε μάλιστα
 κῆριδοι τελέθουσι μεθ' αἱμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
 ἢ τίς που καὶ ἐταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς,
 ἐσθλός; ἐπεὶ σὺ μὲν τι κασιγνήτοιο χερεῖων 585
 γίγνεται ὃς κεν ἐταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῆ.

- (ω) - ματρονυμια

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι.

Ἄλκινου ἀπόλογοι. Κυκλώπεια.

Odysseus reveals his name and home.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
Ἄλκιν' οὐκ ἔκρινε, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ τοι μὲν τόδε καλὸν ἀκούμεν ἔστιν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ' οἷος ὃδ' ἔστι, θεοῖς ἐναλγύκιος αὐδῆν.
οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅτ' ἐυφροσύνη μὲν ἔχη κατά δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκούσζωνται ἀοιδοῦ
ἡμενοὶ ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν, μέθην δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
οἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπέτραπετο στονόεργα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναγῶν
τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κῆδε' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες,
ἦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἶδετ', ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα φηγὼν ὑπο ὑψηλῆς ἡμαρ
ὑμῖν ξείνος ἔω καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μὲν κλέος οὐρανὸν ἔκει
ναιετώ δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῆ,
Νῆριτον εἰνοσίφυλλον ἀριπρεπέε' ἀμφὶ δὲ νῆσοι

πολλὰ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλησι,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ἰλήεσσα Ζάκυνθος.
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτῃ εἰν ἄλλ' κεῖται 25
 πρὸς ζόφον, αἰ δὲ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
 τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὐ τοι ἐγὼ γε
 ἤς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
 [ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιω εἶναι·] 30
 ὅς δ' αὖτως Κίρκη κατερήτνεν ἐν μεγάροισιν
 Αἰαίη δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιω εἶναι.
 ἀλλ' ἐμὸν οὐ ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιω ἔπειθον.
 ὅς οὐδὲν γλύκιον ἤς πατρίδος οὐδὲ τοκῆων
 γίνεται, εἴ περ καὶ τις ἀπόπροθι πτόνα οἴκου 35
 γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκῆων.
 εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
 ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.

Story of the departure from Ilium: sack of Ismarus,
 and revenge of the Cicones.

Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
 Ἰσμάρω· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιω ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς· 40
 ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.
 ἐνθ' ἢ τοι μὲν ἐγὼ διερῶ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
 πρῶτα, τοὶ δὲ μέγα νόστοι οὐκ ἐπίθοντο.
 ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα 45
 ἔσφαζον παρὰ θύια καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς.
 τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
 οἱ σφῶν γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους
 ἠπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἄφ' ἵππων
 ἀνδράσι μάρνασθαι καὶ ὄθι χρῆ πεζῶν ἔόντα. 50
 ἄλλω ἔπειθ' ὄσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὄρη,
 πελοποιεῖται

ἠέριοι· τότε δὴ ῥα κακῇ Διὸς αἴσα παρέστη
 ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθοιμεν.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θεῶσι,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν.
 ὄφρα μὲν ἤως ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλείονας περ ἔοντας·
 ἦμος δ' ἠέλιος μετερίσσητο βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δὴ Κίκονες κλίναν δαμάσαντες Ἀχαιοὺς.
 ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς ἐκνήμιδες ἑταῖροι
 ὦλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε μόρον τε.

The North wind drives them on the coast of the
 Lotophagi.

Τῆσσι *πρὸς τὴν νῆα* *ἡμεῖς* *ῥησὶ*
 Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἴσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὄλεσαντες ἑταίρους.
 οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
 πρὶν τινα τῶν δειλῶν ἐτάρων τρὶς ἑκαστοῦ αἰῶσαι,
 οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δῆθεντες.
 νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον Βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσαι, ἰστία δὲ σφιν
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἴσ ἀνέμοιο.
 καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν, δείσαντες ὄλεθρον,
 αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερίσσαμεν ἠπειρόνδε.
 ἔνθα δὴ δύο νύκτας δύο τ' ἡμέατα συνεχῆς αἰεὶ
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐνπλόκαμος τέλει ἤως,
 ἰστοὺς στησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες
 ἡμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνήται τ' ἴθυνον.
 καὶ νῦ κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ἀλλὰ με κῦμα ῥόος τε περιγνάμπτοντα Μάλειον

καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.

Ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισι
 πόντου ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 γαίης Λωτοφάγων, οἳ τ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσι.
 εἴθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ, 85
 αἴψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο βοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταίροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 οἷ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
 οἳ τινας ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδουτες,
 ἄνδρε δῦω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας. 90
 οἱ δ' αἴψ' οἰχόμενοι μίγην ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν
 οἷδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
 ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
 τῶν δ' ὅς τις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
 οὐκέτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἠθέλεν οὐδὲ νέεσθαι, 95
 ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
 λωτῶν ἐρεπτόμενοι μενέμεν νόστου τε λαθέσθαι.
 τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκη,
 νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῆσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρήφας ἑταίρους 100
 σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
 μὴ πῶς τις λωτοῖο φαγῶν νόστοιο λάθηται.
 οἱ δ' αἴψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἐξῆς δ' ἐξόμενοι πολὺν ἕλα τύπτον ἐρετμοῖς.

They land on the uninhabited isle off the coast of
 the Cyclopes.

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ. 105
 Κυκλώπων δ' ἐς γαίαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
 ἰκόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεποισότες ἀθανάτοισιν
 οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν οὔτ' ἀρώουσι,
 ἀλλὰ τὰ γ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,

πυροὶ καὶ κριθαὶ ἢ δ' ἄμπελοι, αἷ τε φέρουσιν
οἶνον ἔριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσι δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουλευφόροι οὔτε θέμιστες,
ἀλλ' οἷ γ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἢ δ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρέκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὕληεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει,
οὔδ' ἐμιν εἰσοιχνεύσει κυνηγέται, οἷ τε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες. —
οὔτ' ἄρα ποίμνησιν καταίσχεται οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἢ γ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δὲ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι,
οὔδ' ἄνδρες νηῶν ἐνι τέκτονες, οἷ κε κάμοιεν
νῆας ἐνυστέλμους, αἷ κεν τελείοιεν ἕκαστα
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι, οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περώωσι θάλασσαν·
οἷ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐκτιμένην ἐκάμουντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δὲ κεν ὄρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺν λήιον αἰεὶ
εἰς ὄρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὔδας.
ἐν δὲ λιμῆν εὖορμος, ἕν' οὐ χρεῶν πείσματος ἔστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μείναι χρόνον εἰς ὃ κε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνη καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, —
κρήνη ὑπὸ σπέιους· περὶ δ' αἰγείροι πεφύασιν.

ἔνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἠγεμόνευε
 νύκτα δι' ὀρφναίην, οὐδὲ προῦφαίνετ' ἰδέσθαι
 ἄηρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
 οὐρανόθεν προῦφαινε, κατείχετο δὲ νεφέεσσιν. 145

ἔνθ' οὐ τις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν
 οὐδ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
 εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐυσσέλμους ἐπικέλσαι.
 κελάσσησι δὲ νηυσὶ καθελιομεν ἱστία πάντα,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
 ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

*Odysseus with twelve comrades sets out for the cave
 where the Cyclops lived.*

Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 νῆσον θαυμάζοντες ἐδιωρόμεσθα κατ' αὐτήν.
 ἴψα δὲ νύμφαι, κούραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 αἶγας ὄρεσκόφους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι. 155

αἷπκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν, διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
 βάλλομεν αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
 νῆες μὲν μοι ἔποντο δυῶδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
 ἐνία λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἕξελον οἶφ. 160

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυσον ἡδύ.
 οὐ γὰρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
 ἠψάσαμεν Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες. 165

Κικλώπων δ' ἐς γαίαν ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντων,
 καπνὸν τ' αὐτῶν τε φθογγὴν ὄλων τε καὶ αἰγῶν.
 ἴημος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς. 170

καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσι ξείπων·

“ Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεν, ἔμοι ἐρήρηες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἑμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἳ τινὲς εἰσιν,
ἢ ῥ' οἳ γ' ὑβριστὰς τε καὶ ἄγριοι οὐδὲ δίκαιοι,
ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοῦδης.”

Ὡς εἰπὼν ἀνὰ νηὸς ἔβην, ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτοὺς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὴν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ' ἔγγυς ἔοντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', οἷός τε καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐτῇ
ὑψηλῇ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι
μακρῆσιν τε πίτυσιν ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἦδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον, οὐδὲ ἔφκει
ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ρίψ' ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὃ τε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.

Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμεν ἑρήρηας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἄσκον ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἠδέος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περισχόμεθ' ἠδὲ γυναικὶ
ἄζόμενοι· ἔφκει γὰρ ἐν ἄλσει δενδρήεντι
Φοῖβου Ἀπόλλωνος. ὃ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μὲν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τόλαντα,

δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον, αὐτὰρ ἔπειτα
 οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
 ἦδ' ἄκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
 ἦεθι δμῶων οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄλοχός τε φίλη ταμίη τε μί' οἴῃ.
 τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
 ἐν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
 χεῦ', ὀδμη' δ' ἠδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
 θεσπεσίη· τότ' ἂν οὖ τοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦια
 κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀρίσατο θυμὸς ἀγήνωρ
 ἄφρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκῆν,
 ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα οὔτε θέμιστας.

They enter the cave and await his return.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
 εἶρομεν, ἀλλ' ἐνόμεινε νομὸν κἀτα πίονα μῆλα.
 ἔλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηέυμεσθα ἕκαστα·
 ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρίθον, στείλονται δὲ σηκοὶ
 ἀφῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
 ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
 χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι· ναῖον δ' ὀρῶ ἄγγεα πάντα,
 γαυλοὶ τε σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
 ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτισθ' ἔταροι λίσσουντ' ἐπέεσσι
 τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν, αὐτὰρ ἔπειτα
 καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοῆν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
 σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἢ τ' ἂν πολὺν κέρδιον ἦεν,
 ἄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη.
 οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἐτάροισι φανεῖς ἐρατεινὸς ἔσσεσθαι.

Ἔνθα δὲ πῦρ κήαντες ἐθύσαμεν ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 τυρῶν αἰνυμένοι φάγομεν, μένομέν τέ μιν ἔνδον

ἤμενοι, εἶος ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ὕλης ἀζαλής, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 ἔντοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
 ἡμεῖς δὲ δεισαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
 αὐτὰρ ὃ γ' εἰς εὐρὴν σπέος ἤλασε πλοῖνα μῆλα,
 πάντα μάλ' ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λείπε θύρηφιν
 ἄρνεϊούς τε τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
 ὄβριμον· οὐκ ἂν τὸν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
 ἐσθλαὶ τετράκυκλοι ἀπ' οὐδὲος ὀχλίσειαν·
 τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτίκα δ' ἡμῖσι μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
 πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν,
 ἡμῖσι δ' αὐτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
 πίνειν αἰνυμένῳ καὶ οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε καὶ εἰσίδεν, εἶρετο δ' ἡμέας·

Cyclops puts questions which Odysseus parries.

‘ὦ ξείνοι, τίνας ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθ
 ἢ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε
 οἶά τε ληιστήρες ὑπεῖρ ἄλα, τοί τ' ἀλόωνται
 ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἄλλοδαποῖσι φέροντες;’

‘ὦς ἔφαθ', ἡμῖν δ' αὐτε κατεκλάσθη φίλον ἦτρον
 δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν αὐτόν τε πέλωρον.
 ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπον·

‘Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
 οἴκαδε ἰέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
 ἦλθομεν· οὐτῶ πον Ζεὺς ἤθελε μητίσασθαι.
 λαοὶ δ' Ἀτρεΐδῳ Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,

τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπὸυράνιον κλέος ἐστί·
 τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν καὶ ἀπώλεσε λαοὺς 265

πολλοὺς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γούνα
 ἰκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήιον ἦε καὶ ἄλλως
 δοίης δωτήνην, ἣ τε ξείνων θέμις ἐστίν.

ἄλλ' αἰδέιο, φέριστε, θεοῦς· ἰκέται δέ τοί εἰμεν.

Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε, 270

ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἄμ' αἰδοίλοισιν ὀπηδεῖ.¹

Ἄς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ

ἠήπιός εἰς, ὦ ξεῖν', ἣ τηλόθεν εἰλήλουθας,

ὅς με θεοὺς κέλεαι ἦ δειδίμεν ἦ ἀλέασθαι·

οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιοῦχου ἀλέγουσιν 275

οὐδὲ θῶν μακάρων, ἐπεὶ ἣ πολὺν φέρτεροί εἰμεν.

οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδολίμην

οὔτε σεῦ οὔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμὸς με κελεύοι.

ἀλλὰ μοι εἴφ' ὄπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα,

ἣ που ἐπ' ἔσχατιῆς ἣ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.² 280

Ἄς φάτο πειράζων, ἐμὲ δ' οὐ λάθην εἰδότα πολλὰ,

ἄλλὰ μιν ἀψοβρόον προσέφην δολλοῖς ἐπέεσσι·

Ἄνεά μὲν μοι κατέαζε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

πρὸς πέτρῃσι βαλὼν ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,

ἄκρη προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν 285

αἰτάρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.³

Odysseus devours six of the men, two at a time.

Odysseus plots revenge.

Ἄς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,

ἄλλ' ὃ γ' ἀναίξας ἐτάρους ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε,

σὺν δὲ δῦω μάρψας ὡς τε σκύλακας ποτὶ γαίῃ

κόπτ'· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦτε δὲ γαῖαν. 290

τοὺς δὲ διὰ μελεῖστί ταμῶν ὠπλίσσατο δόρπον·

ἦσθι δ' ὡς τε λέων ὄρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν.

ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὀστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρώωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κείτ' ἔντοσθ' ἄντροιο ταυρυσάμενος διὰ μήλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
 ἄσσον ἰὼν, ξίφος δὲν ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
 ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἥῳ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε πῦρ ἀέκαϊε καὶ ἦμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 σὺν δ' ὃ γε δὴ αὐτε δῶ μάρψας ὠπλίσατο δειπνον·
 δειπνήσας δ' ἄντρον ἐξήλασε πίοια μῆλα,
 ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄψ' ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ῥοίῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίοια μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμόν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῶ,
 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροῖη
 αὐανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐσκομεν εἰσορόωντες
 ὄσσον θ' ἰστὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἣ τ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράσθαι.

τοῦ μὲν ὄσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβῶν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέφ. .
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρω,
 ἣ ῥα κατὰ σπέλους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
 αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρω πεπαλάσθαι ἄνωγον, 330
 ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰέρας
 τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἦλασε πλοῖνα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἣ τι οἰσάμενος, ἣ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰέρας, 340
 εἰζόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἄ ἔργα,
 σὺν δ' ὁ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσατο δόρπον.
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345
 κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Odysseus, having made Cyclops drunk, puts out his eye.

'Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηὺς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σχέλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.'

'Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰνῶς
 ἡδὲ ποτὸν πίνων, καὶ μ' ᾔτηε δευτέρου αὐτίς·

‘ Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ 355
 αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
 καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζεῖδωρος ἄρουρα
 οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
 ἀλλὰ τόδ’ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.’

‘ Ὡς φάτ’· ἀτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον· 360
 τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ’ ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι προσηύδων μελιχλοῖσι·

‘ Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ’ ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσθης. 365
 Οὔτις ἔμοι γ’ ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ’ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.’

‘ Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο νηλεί θυμῷ·
 ‘ Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἐτάροισι,
 τοὺς δ’ ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήιον ἔσται.’ 370

Ἦ καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὑπτίος, αὐτὰρ ἔπειτα
 κεῖτ’ ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, καδ δέ μιν ὑπνος
 ἦρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ’ ἐξέσσυτο οἶνος
 ψωμοὶ τ’ ἀνδρόμεοι· ὃ δ’ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων,
 καὶ τότ’ ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς, 375
 εἴως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
 θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
 ἀλλ’ ὅτε δὴ τάχ’ ὃ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
 ἀψεσθαι, χλωρός περ ἔων, διεφαίνεται δ’ αἰνῶς,
 καὶ τότ’ ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρός, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι 380
 ἴσταντ’· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,
 οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάινον, ὄξυν ἐπ’ ἄκρῳ,
 ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ’ ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
 δίνεον, ὡς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήμον ἀνὴρ
 τρυπάνῳ, οἱ δέ τ’ ἐνερθεν ὑποσσεύουσιν ἱμάντι 385
 ἀγνάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ

ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περιβῆρε θερμόν ἐόντα.
 πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύσας εὔσεν ἀντημὴ
 γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ρίζαι. 390
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπαρνον
 εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάσπων· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
 ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω περὶ μοχλῷ.
 σμερδαλέον δὲ μέγ' ὤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ, 395
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο χερσὶν ἄλνυων,
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
 ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας. 400
 οἱ δὲ βοῆς ἀλόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἰσάμενοι δ' εἴρουτο περὶ σπέος ὅτι ἐ κήδοι·

The trick of 'No-man.'

Ἔπιτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;
 ἢ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405
 ἢ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνει δόλω ἢ βίβηφι;
 Τοὺς δ' αὐτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερός Πολύφημος·
 ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλω, οὐδὲ βίβηφι.
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα, 410
 νοῦσόν γ' οὐ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
 ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
 Ὃς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Preparations for escape.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνησι,

χερσὶ ψηλαφῶν, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων,
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα πού μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλεον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴ τιν' ἐταίροισιν θανάτου λύσω ἢδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
 ὥς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐντρεφέες, δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐυστρεφέεσσι λόγοισι,
 τῆς ἐπι Κύκλωψ εὐδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδῶς,
 σύντρεις αἰνύμενος· ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην σώοντες ἐταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 ἀρνεῖος γὰρ ἔην, μῆλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
 κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ
 νωλεμέως στρεφθεῖς ἐχόμεν τετληῖσι θυμῷ.
 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ διαν.

Ἡμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοῦς·
 οὐθατα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι
 τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαλετο νῶτα
 ὀρθῶν ἐσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδευτο.
 ὕστατος ἀρνεῖος μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λάχνῳ στεινόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Ocylops talks to his ram.

'Κριε πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσο μῆλων
 ὄστατος; οὐ τι πάρος γε λειψιμμένος ἔρχεται οἴῳν,
 ἀλλὰ πολὺν πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ ῥοῶς ποταμῶν ἀφικάνεις, 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίειαι ἀπονέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
 ὄφθαλμόν ποθέεις, τὸν ἀνήρ κακὸς ἐξαλάωσε
 ἐν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνω,
 Οὔτις, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπὼν ὄππῃ κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάξει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεωμένου ραίλιτο πρὸς οὐδεῖ, κὰδ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λωφήσειε κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.' 460
 Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.

Odyseus rescues his comrades, and they gain the shore.

ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπέους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμεν, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίομα δημῶ,
 πολλὰ περιτροπέουτες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'· ἀσπᾶσιοι δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὄφρῦσι νεῦον ἐκάστω,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
 πάλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρὸν ὕδωρ. 470
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
 ἕξῃς δ' ἐξόμενοι πολιτῆν ἅλα τύπτον ἕρετμοῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηΐδων κερτομόλοι·
 'Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάγκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους

ἔδμεναι ἐν σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἔσθήμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.'

Cyclops nearly crushes their ship twice with a huge

Ἔως ἐφάμην, ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόβι μᾶλλον
ἦκε δ' ἀποβρήξας κορυφῆν ὄρεος μεγάλοιο,
καδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπύροιο
[τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι].
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἴψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κῦμα,
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν
ᾧσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἳ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν.
ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοιτες ἀπῆμεν,
καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηΐδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·

Ἰσχυρῶν
' Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὅς καὶ νῦν πόντοιοδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὐτίς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ ἢ ἀυδήσαντος ἄκουσε,
σὺν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς καὶ νῆια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκρίβεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.'

Ἔως φάσαν, ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν
ἀλλὰ μιν ἀψορρόν προσέφην κεκοτητότι θυμῷ·

' Κύκλωψ, αἶ κέν τις σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτῶν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
νῆϊν Λαέρτew, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.'

- ἄΩς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 ἄ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιάφατα θέσφαθ' ἰκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἤυς τε μέγας τε,
 Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο
 καὶ ματευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσιν· 510
 ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
 χερῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 ἐθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν·
 νῦν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικος 515
 ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνῳ.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω,
 τομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι.
 αἰτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
 ὅτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ἄΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἄ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εἶναι ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 αἷς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' ἐνοσίχθων· 525
 ἄΩς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 εἶχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 ἄ Κλυθι, Ποσειδάων γαίηοχε, κυανοχαῖτα·
 εἰ ἐτέον γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι,
 ὃς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἰκέσθαι 530
 [υἱὸν Λαέρτῳ, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα].
 ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐνκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὄψε' ἀκῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους,
 πρὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ· 535
 ἄΩς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης
 ἀπὸρ δ' γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας

ἦκ' ἐπιδιώσας, ἐπέρεισε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,
 καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπυρφόροιο
 τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

549

They rejoin their comrades and resume their voyage.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶατ' ὀδύρομενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
 νῆα μὲν ἔνθ' ἔλθόντες ἐκέλευσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
 ἀρνεῖον δ' ἐμοὶ οἶφ' ἐνκνήμιδες ἑταῖροι
 μῆλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θυνὶ
 Ζηνὶ κελαιεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 ῥέξας μηρί' ἔκαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρώων,
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι
 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἐμοὶ ἐρήρηες ἑταῖροι.

545

550

555

ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύοντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἡμος δ' ἥελιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔγων ἑτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 αὐτοὺς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἑρετμοῖς.

560

Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

565

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

The floating isle of Aeolus.

ἦν δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεύχεος
ὄν ἄρρηκτον, λισσῇ δ' ἀναδέδρομε πέτρῃ.
ἠ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάσιν, 5
θηγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώοντες.
γε θυγατέρας πόρεν υἰάσιν εἶναι ἀκότις.
αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κενυῆ
παί· παρὰ δέ σφιν ὄνελατα μυρία κείται,
ἐν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ 10
ἰ· νύκτας δ' αὔτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
σ' ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
ἐν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
ἦ Ἀργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν 15
ἰ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ ὄδον ἤτεον ἧδ' ἐκέλευον
ἔμεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεύχε δὲ πομπήν.
δὲ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοῶς ἐννεῶροιο,

ἔγκατά τε σάρκας τε καὶ ὄστέα μυελόεντα.
 ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσθέομεν Διὶ χεῖρας,
 σχέτλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν
 ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
 κείτ' ἔντοσθ' ἄντροιο ταυνοσάμενος διὰ μήλων.
 τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν
 ἄσσοι ἰὼν, ξίφος ὄξυ ἔρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
 οὐτάμεναι πρὸς στήθος, ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσι,
 χεῖρ' ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυσκεν.
 αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
 οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
 χερσὶν ἀπάσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.
 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ δῖαν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε πῦρ ἀέκαϊε καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρονον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἅ ἔργα,
 σὺν δ' ὁ γε δὴ αὐτε δύο μάρψας ὠπλίσατο δειπνόν.
 δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
 ῥηιδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἀψ' ἐπέθηχ', ὡς εἴ τε φαρέτρη πῶμ' ἐπιθείη.
 πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
 Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσοδομεύων,
 εἴ πως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμόν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
 χλωρὸν ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
 ἀνανθέν. τὸ μὲν ἄμμες ἐλίσκομεν εἰσορόωιτες
 ὄσσοι θ' ἰσθὺν νηὸς ζεικοσόροιο μελαίνης,
 φορτίδος εὐρείης, ἧ τ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 τόσσοι ἔην μῆκος, τόσσοι πάχος εἰσοράσθαι.

τοῦ μὲν ὄσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς, 325
 καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα·
 οἱ δ' ὀμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστάς
 ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβῶν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέφ.·
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
 ἧ ῥα κατὰ σπέλους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·
 αἰτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάσθαι ἄνωγον, 339
 ὅς τις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας
 τρῖψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 οἱ δ' ἔλαχον τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἐλέσθαι,
 τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
 αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πλοῖνα μῆλα,
 πάντα μάλ', οὐδέ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ἧ τι οἰσάμενος, ἧ καὶ θεὸς ὧς ἐκέλευσεν.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' αἰείρας, 340
 ἐξόμενος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἴγας,
 πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεύσε πονησάμενος τὰ ἄ ἔργα,
 σὺν δ' ὁ γε δὴ αὐτε δύω μάρψας ὠπλίσσατο δόρπον.
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστάς, 345
 κισύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Odysseus, having made Cyclops drunk, puts out his eye.

'Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα,
 ὄφρ' εἰδῆς οἶόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
 ἡμετέρῃ· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἰ μ' ἐλεήσας
 οἴκαδε πέμψεις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκέτ' ἀνεκτῶς. 350
 σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἴκοιτο
 ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.'
 *Ὡς ἐφάμην, ὁ δὲ δέκτο καὶ ἔκπιεν· ἦσατο δ' αἰώως
 ἦδ' ὄσον τὸν πίνων, καὶ μ' ᾗτε δευτέρου αὐτίς·

‘ Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπέ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείλιον, ᾧ κε σὺ χαίρης.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ’ ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.’

‘ Ὡς φάτ’· ἀτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἶθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ’ ἔκπιεν ἀφραδίησιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσι προσηΐδων μελιχίοισι·

‘ Κύκλωψ, εἰρωτᾶς μ’ ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγὼ το
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείλιον, ὥς περ ὑπέσθης.
Οὔτις ἔμοί γ’ ὄνομα· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
μήτηρ ἠδὲ πατὴρ ἠδ’ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.’

‘ Ὡς ἐφάμην, ὁ δέ μ’ αὐτίκ’ ἀμείβετο νηλεί θυμῷ·
‘ Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάριοισι,
τοὺς δ’ ἄλλους πρόσθεν· τὸ δέ τοι ξεινήμιον ἔσται.’

Ἦ καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὑπτίος, αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ’ ἀποδοχμώσας παχὺν ἀνχένα, καδ δέ μιν ὑπνος
ἤρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ’ ἐξέσσυτο οἶνος
ψωμοὶ τ’ ἀνδρόμοι· ὁ δ’ ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότε ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἰως θερμαίνουτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
ἀλλ’ ὅτε δῆ τάχ’ ὁ μοχλὸς ἐλάινος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἄψεσθαι, χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνεται δ’ αἰνώς,
καὶ τότε ἐγὼν ἄσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
ἴσταντ’· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων,
οἱ μὲν μοχλὸν ἐλόντες ἐλάινον, ὄξυν ἐπ’ ἄκρω,
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ’ ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνοον, ὡς ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήμιον ἀγῆρ
τρυπάνῳ, οἱ δέ τ’ ἐνερθεν ὑποσσεύουσι ἱμάντι
ἀψάμενοι ἐκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεὶ

ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυρήκεα μοχλὸν ἐλόυτες
 δινόμεν, τὸν δ' αἷμα περιῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
 ἔ πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν ἀντιμή
 γλήνης καιομένης· σφαραγεύντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι. 390
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἤε σκέπαρνον
 εἰν ἴδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα
 φαρμάσσω· τὸ γὰρ αὐτε σιδήρου γε κράτος ἐστίν·
 ὡς τοῦ σίξ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
 σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν, περὶ δ' ἴαχε πέτρῃ, 395
 ἡμεῖς δὲ δεῖσαντες ἀπεσσύμεθ'. αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἔο χερσὶν ἄλῳν,
 αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπνευ, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
 ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἡνεμοέσσας. 400
 οἱ δὲ βοῆς ἄλυντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἰστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος ὅττι ἐ κήδοι·

The trick of 'No-man.'

'Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ᾧδ' ἐβόησας
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀύπνους ἄμμε τίθησθα;
 ἢ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει; 405
 ἢ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ ἢ ἐ βλήφιν;
 Τὸς δ' αὐτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 'ὦ φίλοι, Οὐτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βλήφιν.'
 Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 'εἰ μὲν δὴ μή τίς σε βιάζεται οἶον ἐόντα, 410
 νοῦσόν γ' οὐ πως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι,
 ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.'
 Ὡς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες, ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
 ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.

Preparations for escape.

Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ᾠδίνων ὀδύνησι,

χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἶλε θυράων,
 αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο χεῖρε πετάσσας,
 εἴ τινα πού μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
 οὐτῶ γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
 εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτον λύσιν ἢδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 εὐροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὑφαινον,
 ὡς τε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή.
 ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐντρεφέες, δασύμαλλοι,
 καλοὶ τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφές εἶρος ἔχοντες·
 τοὺς ἀκέων συνέργον ἐυστρεφέεσσι λύγοισι,
 τῆς ἐπι Κύκλωψ εὐδε πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδῶς,
 σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,
 τῷ δ' ἐτέρῳ ἐκάτερθεν ἴτην σώοντες ἑταίρους.
 τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 ἀρνεῖδς γὰρ ἔην, μῆλων ὄχ' ἄριστος ἀπάντων,
 τοῦ κατὰ νῶτα λαβῶν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεῖς
 κείμεν· αὐτὰρ χερσὶν ἁώτου θεσπεσίῳ
 νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμεν τετληῶτι θυμῷ.
 ὡς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν Ἡῷ δῖαν.

Ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα,
 θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
 οὐθὰτα γὰρ σφαραγεῦντο. ἄναξ δ' ὀδύνησι κακῆσι
 τειρόμενος πάντων ὀίων ἐπεμαλέτο νῶτα
 ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
 ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀίων στέρνοισι δέδευτο.
 ὕστατος ἀρνεῖδς μῆλων ἔστειχε θύραζε,
 λάχνηφ στενωόμενος καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
 τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·

Odysseus talks to his ram.

'Κριε πέπον, τί μοι ὦδε διὰ σπέος ἔσσοιο μῆλων
 ἴστατος; οὐ τι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεται οἰῶν,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθεα ποίης
 μακρὰ βιβὰς, πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις, 450
 πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεται ἀπουέεσθαι
 ἐσπέριος· νῦν αὔτε πανύστατος. ἦ σύ γ' ἄνακτος
 ὄφθαλμόν ποθέεις, τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε
 σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
 Οὔτις, ὃν οὐ πῶ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον. 455
 εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο
 εἰπέω ὄπη κείνος ἐμὸν μένος ἤλασκάζει·
 τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλη
 θεωομένου ῥαίλιτο πρὸς οὔδει, καὶ δέ κ' ἐμὸν κῆρ
 λαφύσειε κακῶν, τὰ μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὔτις.' 460
 Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἔο πέμπε θύραζε.

Odysseus rescues his comrades, and they gain the shore.

ἔλθοντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπέους τε καὶ αὐλῆς
 πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἐταίρους.
 καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πλοῖα δημῶ,
 πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα 465
 ἰκόμεθ'· ἀσπασιοὶ δὲ φίλοις ἐτάροισι φάνημεν,
 οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
 ἄλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὄφρῦσι νεῦον ἐκάστω,
 κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλιτέριχα μῆλα
 πᾶλλ' ἐν νηὶ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἄλμυρον ὕδωρ. 470
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον
 ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολίην ἄλα τύπτον ἑρετροῖς.
 ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὄσσον τε γέγωνε βοήσας,
 καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι
 'Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἐμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρους

ἔδμεναι ἐν σπῆι γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι.
καὶ λίην σέ γ' ἔμελλε κιχῆσασθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι', ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἄζεο σῶ ἐνὶ οἴκῳ
ἔσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.'

Cyclops nearly crushes their ship twice with a huge ora

ὦς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μάλλον· 48
ἦκε δ' ἀπορρήξας κορυφήν ὄρεος μεγάλοιο,
καὶ δ' ἔβαλε προπάραιθε νεὸς κvanoπρῶροιο
[τυτθόν, ἐδεύησεν δ' οἴηιον ἄκρον ἰκέσθαι].
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἰψ' ἠπειρόνδε παλιρρόθιον φέρε κύμα, 48
πλημυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσου ἰκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρεσσι λαβῶν περιμήκεα κοντὸν
ᾧσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύννας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον. 49
ἀλλ' ὅτε δὴ δις τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε γὰρ Κύκλωπα προσηΰδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσι ἐρήτνον ἄλλοθεν ἄλλος·

Ἰονία
' Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὅς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα 49
αὐτὶς ἐς ἠπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένοι τευ ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλᾶς καὶ νῆια δοῦρα
μαρμάρῳ ὀκριέντι βαλῶν· τόσσον γὰρ ἴησιν.'

ὦς φάσαν, ἀλλ' οὐ πείθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν 50
ἀλλά μιν ἀψορρόν προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·

' Κύκλωψ, αἶ κέν τις σε καταθητηῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἶρηται ἀεικελίην ἀλαωτῶν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
νιὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.' 50

ὣς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἤμειβετο μύθῳ·
 ὦ πρόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαιάφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
 ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε,
 Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο
 καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν· 510
 ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελεστήσεσθαι ὀπίσσω,
 χερῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
 ἀλλ' αἰεὶ τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 ἐθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν·
 νῦν δέ μ' ἔων ὀλίγος τε καὶ οὐτιδανὸς καὶ ἄκικος 515
 ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἔδαμάσσατο οἴνω.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσσεῦ, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω,
 τομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν ἐννοσίγαιον·
 τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι.
 αὐτὸς δ', αἶ κ' ἐθέλῃσ', ἴησεται, οὐδέ τις ἄλλος 520
 ὅτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 αἶ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
 εἶναι ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἶσω,
 μὴ οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἴησεται οὐδ' ἐνοσίχθων· 525
 ὣς ἐφάμην, ὃ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 ἔηγε, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
 Ἐκλύθι, Ποσειδάων γαίηοχε, κυανοχαῖτα·
 εἰ τέεω γε σός εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεται εἶναι,
 ὃς μὴ Ὀδυσσῆα προλιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι 530
 [οἴων Λαέρτew, Ἰθάκη ἐνὶ οἰκί' ἔχοντα].
 ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν καὶ ἱκέσθαι
 οἴκων ἐνκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαίαν,
 ὅψ' ἐκ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους,
 ἧὺς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ· 535
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε κυανοχαίτης
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λῶαν ἀείρας

ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον,
 καὶ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρόροιο
 τυτθὸν, ἐδεύησεν δ' οἴημιον ἄκρον ἰκέσθαι.
 ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι.

540

They rejoin their comrades and resume their voyage.

ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
 νῆες εὐσσελμοὶ μένον ἄθροαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 εἶατ' ὄδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ,
 νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες
 δασσάμεθ', ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.
 ἀρνεῖον δ' ἔμοι οἶψ' εὐκνήμιδες ἑταῖροι
 μήλων δαιομένων δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
 Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 ῥέξας μηρί' ἔκαιον· ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
 ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοῖατο πᾶσαι
 νῆες εὐσσελμοὶ καὶ ἔμοι ἐρήρηες ἑταῖροι.
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἡμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 δὴ τότε ἔγῶν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 αὐτοὺς τ' ἀμβάλειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
 ἔξῃς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλα τύπτον ἕρετροῖς.

545

550

555

Ἐνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἡτορ,
 ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

ἐρι Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων καὶ Κίρκης.

The floating isle of Aeolus.

ν δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν
Ἴπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
ν ἄρρηκτον, λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
ἰ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
θυγατέρες, ἕξ δ' υἱέες ἠβώοντες. 5
γε θυγατέρας πόρεν υἰάσιν εἶναι ἀκόλτις.
οὐκ ἐπὶ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κενυῆ
ται· παρὰ δέ σφιν ὄνελατα μυρία κείται,
ν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῆ 10
· νύκτας δ' αὔτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν
· ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖσι λέχεσσι.
ν τῶν ἰκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
δὲ πάντα φίλει με καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
'Αργείων τε νέας καὶ νόστον Ἀχαιῶν 15
ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἴτε δὴ καὶ ἐγὼ ὁδὸν ἤτεον ἤδ' ἐκέλευον
μεν, οὐδέ τι κείνος ἀνήγατο, τεύχε δὲ πομπήν.
δὲ μ' ἐκδείρας ἀσκὸν βοδὸς ἐννεώροιο,

The winds tied up in a bag.

ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
 κείων γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 ἡμὲν πανέμεναι ἢ δ' ὀρνύμεν ὄν κ' ἐθέλησι.
 νηὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαειῶν
 ἀργυρῆν, ἵνα μὴ τι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
 αὐτὰρ ἔμοι πνοιῆν Ζεφύρου· προέηκεν ἄηται,
 ὄφρα φέροι νηάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.

Ἐννήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα,
 καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ζόντας.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, οὐδέ τῳ ἄλλῳ
 δῶχ' ἐτάρων, ἵνα θάσσον ἰκοίμεθα πατρίδα γαίαν·
 οἱ δ' ἔταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 καὶ μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἴπποτάδαο·
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ἜΩ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαίαν ἱκηται.
 πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
 ληίδος· ἡμεῖς δ' αὐτε ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
 οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 καὶ νῦν οἱ τὰδ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότῃτι
 Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θάσσον ἰδόμεθα ὅττι τὰδ' ἐστὶν,
 ὅσσοις τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῶ ἔνεστιν·

ἜΩς ἔφασαν, βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων

The bag is opened by the crew, and the ship blown
 to the isle.

ἄσκῶν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν,

τοὺς δ' αἰψ' ἀρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
 κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξα 50
 ἢ πεσῶν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 ἢ ἀκέων τλαίην καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.

ἄλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα, καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
 κέμη· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
 αἴτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον, στενάχοντο δ' ἑταῖροι. 55

Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
 αἴψα δὲ δεῖπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σίτιοί τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
 θῆ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὄπασσάμενος καὶ ἑταῖρον,
 βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δῶματα· τὸν δ' ἐκίχανον 60
 θαυόμενον παρὰ ἧ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσι.
 ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
 ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον ἐκ τ' ἐρέοντο·

Ἰὼς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 ἢ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἂν ἴκηαι 65
 πατρίδα σῆν καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν·

Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον ἀχρύνεμος κῆρ·
 ἄσάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
 σχέλιος. ἄλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν·

Ὡς ἐφάμην μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν· 70
 οἱ δ' ἄνωφ' ἐγένοντο· πατῆρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·

Ἔρρ' ἐκ νήσου θάσσου, ἐλέγχιστε ζώντων·
 οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
 ἄνδρα τὸν ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθεται μακάρεσσιν.
 ἔρρ', ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἰκάνεις· 75

Ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
 ἔσθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ.
 τέρφετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς
 ἡμετέρῃ ματίῃ, ἐπεὶ οὐκέτι φαίνεται πομπή·

The Laestrygones.

Ἐξήμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἡμαρ'
 ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεσθα Λάμου αἰπὸν πολλίεθρον,
 Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμῆν
 ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
 ἔνθα κ' ἄνπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
 τὸν μὲν βουκολέων, τὸν δ' ἄργυφα μῆλα νομεύων
 ἐγγυὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κέλευθοι.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρῃ
 ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν,
 ἀκταὶ δὲ προβλήτες ἐναντίαὶ ἀλλήλησιν
 ἐν στόματι προὔχουσιν, ἀραιὴ δ' εἴσοδος ἔστιν,
 ἔνθ' οἳ γ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
 αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμέγος κοίλοιο δέδεντο
 πλησῖαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κύμα γ' ἐν αὐτῷ,
 οὔτε μέγ' οὔτ' ὀλίγον, λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
 αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας
 ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών.
 ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν οὔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 καπνὸν δ' οἶον ὀρώμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσσοῦντα.
 δὴ τότε ἐγὼν ἐτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας
 οἳ τινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
 ἀνδρε δύο κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπάσσας.
 οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ἥπερ ἄμαξαι
 ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 κούρη δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὕδρευούσῃ,
 θνυγατέρ' ἰφθίμη Λαιστρυγόνοσ' Ἀντιφάταο.
 ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσето καλλιπέεεθρον
 Ἄρτακίην· ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον'
 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο
 ὅς τις τῶνδ' εἴη βασιλεὺς καὶ οἴσω ἀνάσσει.

ἀλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑπερεφές δῶ.
 τεῖ εἰσήλθον κλυτὰ δῶματα, τὴν δὲ γυναῖκα
 ἴσῃν τ' ὄρεος κορυφήν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
 ψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
 ὡς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον. 115
 ἔνα μάρψας ἐτάρων ὠπλίσσατο δεῖπνον
 ἕν' ἀίξαντε φυγῆ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 ἰ τεῦχε βοῆν διὰ ἄστεος· οἱ δ' αἰόντες
 ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐκ ἀνδρῶσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν. 120
 πὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
 ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει
 τ' ὄλλυμένων νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων
 ὡς πείροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβευθέος ἐντός, 125
 δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 πείσματ' ἔκοψά νεὸς κυανοπρόροιο.
 ἔμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
 εἰ κώπης, ἔν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν
 ἅπαντες ἀνέβριψαν, δεῖσαντες ὄλεθρον. 130
 ὡς δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 ἠΰ· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

Aeaea, the isle of Circe.

εἰ δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 ἰ ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἐταίρους.
 δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναε 135
 ἔνπλόκαμος, δευνὴ θεὸς αὐδήεσσα,
 γιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο
 ἰ ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἡελίοιο
 τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 ἐπ' ἀκτῆς νηὶ καταγαγόμεσθα σιωπῆ 140

ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
 ἔνθα τότε ἐκβάντες δύο τ' ἡμάτα καὶ δύο νύκτας
 κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδουτες.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ ἐνπλόκαμος τέλεισ' ἦώς,
 καὶ τότε ἔγῳ ἐμὸν ἔγχος ἔλῳν καὶ φάσγανον ὄξυ
 καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήιον ἐς περιωπὴν,
 εἴ πως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν ἐνοπήν τε πυθοίμην.
 ἔστην δὲ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 καί μοι εἴεσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 Κίρκης ἐν μεγάροισι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 ἔλθειν ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
 ὦδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
 πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θίνα θαλάσσης
 δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.

Odysseus slays a huge stag as food for his crew.

ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε τίς με θεῶν δλοφύρατο μῦνον ἔοντα,
 ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὄδδον αὐτῆν
 ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήμεν ἐκ νομοῦ ὕλης
 πτόμενος· δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.
 τὸν δ' ἔγῳ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκηστιν μέσα νῶτα
 πληῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε,
 κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κοίρησι μακῶν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
 τῷ δ' ἔγῳ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
 εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
 εἶασ'· αὐτὰρ ἔγῳ σπασάμην ῥῶπᾶς τε λύγους τε,
 πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐυστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
 πλεξόμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου,
 βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἔρχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὐ πως ἦεν ἐπ' ὤμου

χειρὶ φέρειν ἐτέρη· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 καὶ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς, ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
 μελιχίους ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

ἽΩ φίλοι, οὐ γὰρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
 εἰς Ἄϊδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμαρ ἐπέλθῃ. 175
 ἄλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θεῶν βρώσις τε πόσις τε,
 μησόμεθα βρώμης μηδὲ τρυχώμεθα λιμῶ.'

ἽΩς ἐφάμην, οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο
 θήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν. 180
 αἰτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
 χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 ὣς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἦμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἦμος δ' ἥλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, 185
 δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 καὶ τότε ἔγων ἀγορῆν θέμενος μετὰ πᾶσι ξειπον·

Ἰ [Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι.]
 ὦ φίλοι, οὐ γὰρ τ' ἴδμεν ὄπη ζόφος οὐδ' ὄπη ἠῶς, 190
 οὐδ' ὄπη ἥλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαίῃ
 οὐδ' ὄπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον
 εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἶομαι εἶναι.
 εἶδον γὰρ σκοπιῆν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθῶν
 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται· 195
 αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κείται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσση
 ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.'

ἽΩς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ
 μησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο
 Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγιο. 200
 κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ἄλλ' οὐ γὰρ τις πρῆξις ἐγίγνετο μυρομένοισιν.

Eurylochus is sent forward with twenty-two men,
who are turned into swine by Circe.

Αὐτὰρ ἐγὼ δίχᾳ πάντας ἐκνήμιδας ἑταίρους
 ἠρίθμεον, ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα
 τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 κλήρους δ' ἐν κενέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
 ἐκ δ' ἔθορε κλήρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταίροι
 κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοῶντας ὀπισθεν.
 εὖρον δ' ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα Κίρκης
 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
 ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἢ δὲ λέοντες,
 τοὺς αὐτῇ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
 οὐδ' οἳ γ' ὠρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοί γε
 οὐρήσιν μακρήσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
 ὡς δ' ὄτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἴοντα
 σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
 ὡς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἢ δὲ λέοντες
 σαίνου· τοὶ δ' ἔδδειςαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
 ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο,
 Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπί καλῆ,
 ἰστὸν ἐποιομένης μέγαν ἀμβροτον, οἷα θεᾶων
 λεπτά τε καὶ χαρίεντα καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν κεδνότατός τε·

‘ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιομένη μέγαν ἰστὸν
 καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμνκεν,
 ἢ θεὸς ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θάσσον.’

Ἄως ἄρ' ἐφώνησεν, τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες αἰδρήσων ἔποντο·

Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 εἴσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
 ἐν δέ σφω τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρόν
 οὔφω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ 235
 φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοῖατο πατρίδος αἴης.
 αἰτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφείοισιν ἔεργνυ.
 οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς φωνήν τε τρίχας τε
 καὶ δέμας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάρος περ. 240
 ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 τὰρ ῥ' ἄκυλον βάλανόν τ' ἔβαλεν καρπὸν τε κρανεῖης
 ἔδμεναι, οἷα σύες χμαιιεννάδες αἰὲν ἔδουσιν.

Eurylochus brings the bad news to Odysseus.

Εὐρύλοχος δ' ἂψ ἦλθε θοῆν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 ἀγγελίην ἐτάρων ἑρέων καὶ ἀδευκέα πότμον. 245
 οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἰέμενός περ,
 κῆρ ἄχρῃ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δὲ οἱ ὄσσε
 δακρυόφω πῖμπλαντο, γόον δ' ὤλετο θυμός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
 καὶ τότε τῶν ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον· 250
 'Ἦιομεν, ὡς ἐκέλευες ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
 εὐρομεν ἐν βήσσησι τετυγμένα δώματα καλὰ
 [ἔστοιτοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ].
 ἔθα δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένη λίγ' αἶιδεν
 ἠ θεὸς ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες. 255
 ἠ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· οἱ δ' ἄμα πάντες ἀιδρεΐησιν ἔποντο·
 αἰτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἰσάμενος δόλον εἶναι.
 οἱ δ' ἄμ' αἰστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
 ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπιάζον. 260
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλου

ὅμοιον βαλόμην, μέγα χάλκεον, ἀμφὶ δὲ τόξα·
 τὸν δ' ἄψ ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασθαι.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων
 [καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα]

‘Μὴ μ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα, διοτρεφεὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐ
 οἶδα γὰρ ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσειαι οὔτε τιν' ἄλλον
 ἄξεις σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ξύν τοῖσδεσι θάσσον
 φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἡμαρ.’

‘ὦς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ‘Εὐρύλοχ', ἦ τοι μὲν σὺ μὲν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ
 ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
 αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.’

Odysseus goes alone to Circe's house.

‘ὦς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήμιον ἠδὲ θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήστας
 Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
 ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόβραπις ἀντεβόλησεν
 ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἑοικῶς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη·
 ἐν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε

*Hermes meets him and gives an antidote against
 Circe's spells.*

‘Πῆ δ' αὐτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
 χώρου αἰδρις ἑών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 ἔρχεται, ὥστε σῦες, πυκινούς κευθμῶνας ἔχοντες.
 ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
 αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σύ γ' ἔνθα περ ἄλλοι.
 ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι ἠδὲ σαώσω·
 τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων ἐς δῶματα Κίρκης
 ἔρχεαι, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλάλκῃσιν κακὸν ἡμαρ.

πάντα δέ τοι ἔρῳ ὀλοφώια δήνεα Κίρκης.
 τεύξει τοι ^{γυνεὴ ἀνική}κυκεῶ, βαλέει δ' ἐν φάρμακα σίτῳ· 290
 ἄλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἔασει
 φάρμακον ἔσθλόν, ὃ τοι δώσω, ἔρῳ δὲ ἕκαστα.
 ὅπποτε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκει ῥάβδῳ, .
 δὴ τότε σὺ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 Κίρκη ἐπαίξαι ὡς τε κτάμεναι μενεαίνων. 295
 ἢ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
 ἔσθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,
 ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρους αὐτόν τε κομίσση·
 ἀλλὰ κέλευσθαί μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὀμόσσαι
 μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο, 300
 μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ·
 Ἄσ ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον ἀργειφύοντης
 ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
 ῥίξῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
 μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν 305
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον
 νῆσον ἂν ὑλήεσσας, ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 ἦμα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιώντι.
 ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο· 310
 ἔσθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
 ἢ δ' αἰψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς
 καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν· 315
 τεύξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι,
 ἐν δέ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον οὐδέ μ' ἔθελξε,
 ῥάβδῳ πεπληγυῖα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·

Circe's spell fails.

‘Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μετ’ ἄλλων λέξο ἑταίρων.
ὡς φάτ’, ἐγὼ δ’ ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκη ἐπήριζα ὡς τε κτάμεναι μενεαίνων.
ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
καὶ μ’ ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

‘Τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆς;
θαυμά μ’ ἔχει ὡς οὔ τι πιῶν τάδε φάρμακ’ ἐθέλχθης.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ’ ἀνέτλη,
ὅς κε πῆλ καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἔρκος ὀδοῦτων.
[σοὶ δὲ τις ἐν στήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν.]
ἦ σύ γ’ Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τε μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόβραπις ἀργειφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θεῶν σὺν νηὶ μελαίνῃ.
ἀλλ’ ἄγε δὴ κολεῶ μὲν ἄορ θεό, νῶϊ δ’ ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβείομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῆ καὶ φιλότῃ πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.’

ἌΩς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
‘ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλεαι σοὶ ἥπιον εἶναι,
ἦ μοι σὺς μὲν ἔθικας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους,
αὐτὸν δ’ ἐνθάδ’ ἔχουσα δόλοφρονέουσα κελεύεις
εἰς θάλαμόν τ’ ἵεναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θεῆς.
οὐδ’ ἂν ἐγὼ γ’ ἐθέλοισι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μὴ μοι τλαίης γε, θεῶ, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι
μὴ τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.’

ἌΩς ἐφάμην, ἦ δ’ αὐτίκ’ ἀπώμυνεν ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
καὶ τότε γὰρ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.

Ἄμφίπολοι δ’ ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
γίγνονται δ’ ἄρα ταῖ γ’ ἐκ τε κρηένων ἀπὸ τ’ ἀλσέων

ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἄλαδε προρέουσι.
 τῶν ἢ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,
 πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·
 ἢ δ' ἑτέρη προπάρουθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
 ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια· 353
 ἢ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
 ἦδ' ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
 ἢ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· λαίνετο δ' ὕδωρ.
 αἰτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσειεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ, 360
 ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
 θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὄφρα μοι ἐκ κάματος θυμοφθόρου εἴλετο γυίων.
 αἰτὰρ ἐπεὶ λούσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα, 365
 εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου,
 καλοῦ δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρήνυς ποσὶν ἦεν·
 [χέρριβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
 καλῆ, χρυσεῖη, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
 νύφασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. 370
 σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 εἴωατά πόλλ' ἐπιθείσα, χαριζομένη παρεόντων·]
 ἰσθήμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλ' ἦμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
 Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἦμενον οὐδ' ἐπὶ σίτῳ 375
 χείρας ἰάλλοντα, κρατερόν δέ με πένθος ἔχοντα,
 ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξεται ἴσος ἀναύδῳ,
 θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἄπτεαι οὐδὲ ποτῆτος·
 ἢ τινά που δόλον ἄλλον ὀλεαί· οὐδέ τί σε χρὴ 380
 δευδίμεν· ἦδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρκον.'
 *Ὡς ἔφατ', αἰτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

‘ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίῃ πάσασθαι ἐδήτύος ἠδὲ ποτήτος,
πρὶν λύσασθ’ ἐτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ’ εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν φαγέμεν τε κελεύεις,
λύσον, ἴν’ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἐταίρους.’

Ἐὼς ἐφάμην, Κίρκη δὲ δι’ ἐκ μεγάρου βεβήκει
ῥάβδον ἔχουσα ἐν χειρὶ, θύρας δ’ ἀνέφξε συφειοῦ,
ἐκ δ’ ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
οἱ μὲν ἔπειτ’ ἔστησαν ἐναντίοι, ἠὲ δὲ δι’ αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο.

The comrades of Odysseus resume their human shape

τῶν δ’ ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ὡς πρὶν ἔφυσε
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ’ ἄψ ἐγένοντο νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράσθαι.
ἔγνωσαν δ’ ἐμὲ κείνοι, ἔφυν τ’ ἐν χερσὶν ἕκαστος.
πᾶσιν δ’ ἱμερόεις ὑπέδν γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κανάχιζε· θεὰ δ’ ἐλέαιρε καὶ αὐτή·
ἠὲ δὲ μὲν ἄγχι στᾶσα προσηύδα διὰ θεᾶων·

‘Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θίνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσετε ἠπειρόνδε,
κτήματα δ’ ἐν σπήεσσι πελάσσετε ὄπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ’ ἄψ λέναι καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἐταίρους.’

Odysseus brings the rest of his comrades to Circe's
palace.

Ἐὼς ἔφατ’, αὐτὰρ ἐμοί γ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ,
βῆν δ’ ἰέναι ἐπὶ νῆα θεῶν καὶ θίνα θαλάσσης.
εὖρον ἔπειτ’ ἐπὶ νηὶ θεῶν ἐρίηρας ἐταίρους
ὄϊκτρον ὄλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.

ἰν ἄγραυλοι πόριες περὶ βούς ἀγελαίας, 410
 ἔς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
 σκαίρουσιν ἐναυτῖαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
 ἄλ' ἀδῶν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
 ὧς ἐμὲ κείνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 ἡ ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς 415
 ἡ εἰ πατρίδ' ἰκοίαιτο καὶ πόλιν αὐτῆν
 [θάκης, ἵνα τ' ἔτραφεν ἠδ' ἐγένοντο·
 φυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 ν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὧς ἐχάρημεν,
 ἡ Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420
 τῶν ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον·
 ἡ, αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
 ἄρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
 ἐ σπήεσσι πελάσσομεν ὄπλα τε πάντα·
 ἡ ῥύνεσθ', ἐμοὶ ἅμα πάντες ἔπεσθαι, 425
 ἡ ἐτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
 :αὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν·
 ἡ μῆν, οἳ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
 ἡ δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους·
 ἡ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·] 430
 λοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμεῖρετε τούτων,
 μέγαρον καταβήμεναι, ἠ κεν ἄπαυτας
 λύκουσ ποιήσεται ἠὲ λέοντας,
 μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη,
 ἡ ἰκλῶψ ἔρξ', ὅτε οἳ μέσσαυλον ἴκοντο 435
 ταιοι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἶπετ' Ὀδυσσεύς·
 ἡ καὶ κείνοι ἀτασθαλίησιν ὄλοντο·
 ἡ ιτ', αὐτὰρ ἐγὼ γε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
 νος ταινύκεσ ἄορ παχέοσ παρὰ μηροῦ,
 ἡ γμήξασ κεφαλὴν οὐδάσδε πελάσσαι, 440
 ἡ ἔρ ἔοντι μάλα σχεδόν· ἀλλὰ μ' ἐταῖροι

μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτουν ἄλλοθεν ἄλλος·

‘Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἕασομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ παρ νηὶ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ’ ἠγεμόνευ’ ἱερὰ πρὸς δῶματα Κίρκης.’

ἌΩς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήιον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κολῆη παρὰ νηὶ λείλειπτο,
ἀλλ’ ἔπετ’· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλου ἐνιπῆν.

Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἐτάρους ἐν δώμασι Κίρκῃ
ἐνδυκέως λουσέν τε καὶ ἔχρισεν λίπ’ ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ’ ἄρα χλαίνας οὖλας βάλεν ἠδὲ χιτῶνας·
δαιτυμένους δ’ εὖ πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἱ δ’ ἐπέλ ἀλλήλους εἶδον φράσσαντό τ’ ἔσαντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στεναχίζετο δῶμα.
ἦ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηῦδα διὰ θεῶων·

‘[Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν’ Ὀδυσσεῦ,]
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ ἀντὴ
ἡμῶν ὄσ’ ἐν πόντῳ πάθετ’ ἄλγεα ἰχθυόουσι,
ἠδ’ ὄσ’ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ’ ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ’ ἄγετ’ ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον,
εἰς ὃ κεν αὐτίς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἶον ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ’ ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ’ ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.’

ἌΩς ἔφαθ’, ἡμῖν δ’ αὐτ’ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἐνθα μὲν ἡματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἡμεθα, δαιτυμένοι κρέα τ’ ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
ἀλλ’ ὅτε δὴ ῥ’ ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ’ ἔτραπον ὦραι,
[μηνῶν φθινόντων, περὶ δ’ ἡματα μακρὰ τελέσθη,]
καὶ τότε μ’ ἐκκαλέσαντες ἔφω ἐρήρηες ἐταῖροι·

‘Δαιμόνι’, ἦδη νῦν μιμηήσκειο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι καὶ ἰέσθαι

οἶκον ἐυκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαίαν.²

[²Ως ἔφαν, αὐτὰρ ἔμοι γ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα 476
ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθην ἡδύ.
ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιάοντα.]

Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνής 480
γούνων ἑλλιτάνευσα, θεὰ δέ μεν ἔκλυεν αὐδῆς·
[καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·]

*Odysseus is fain to depart, and Circe tells him of his
voyage to the land of Hades.*

²Ω Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέστης,
οἶκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσεται ἦδη,
ἢ δ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μιν φθινύθουσι φίλον κῆρ 485
ἄμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύ γε νόσφι γένηαι.²

²Ως ἐφάμην, ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο διὰ θεάων·
Ἰδιγενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἔμῳ ἐνὶ μίμνυτε οἴκῳ·
ἄλλ' ἄλλην χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι καὶ ἱκέσθαι 490
εἰς Ἄϊδαο δόμους καὶ ἐπαιῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαιο,
μώτηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια
οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσιν.² 495

²Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἔμοι γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρῶν φάος ἡλείοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλιδόμενός τ' ἔκορέσθην,
καὶ τότε δῆ μιν ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπον· 500

²Ω Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει ;
εἰς Ἄϊδος δ' οὗ πῶ τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.²

ἄΩς ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεῶων
 Ἐτιογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω,
 ἰστὸν δὲ στήσας ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πετάσσας
 ἦσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέας φέρησιν.
 ἀλλ' ὀπότ' ἂν δὴ νηὶ δι' Ὀκεανοῖο περήσης,
 ἔνθ' ἄκτῃ τε λάχεια καὶ ἄλσεια Περσεφονείης,
 μακρὰ τ' αἰγίροι καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
 νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' Ὀκεανῶ βαθυδίνῃ,
 αὐτὸς δ' εἰς Ἄϊδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
 ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
 Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
 πέτρῃ τε ξύνεσις τε δῶα ποταμῶν ἐριδούπων
 ἔνθα δ' ἔπειθ', ἦρωσ, χριμφθεῖς πέλας, ὥς σε κελεύει
 βόθρου ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἀμφ' αὐτῶ δὲ χοῆν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἠδέει οἴνω,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ παλύνειν.
 πολλὰ δὲ γονουῖσθαι νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἔλθων εἰς Ἰθάκην στείραν βούν, ἣ τις ἀρίστη,
 ῥέξειν ἐν μεγάροισι πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶν ἱερευσέμεν οἴῳ
 παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
 αὐτὰρ ἐπὶν εὐχῆσι λίσση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔνθ' οἶν ἀρνεῖον ῥέξειν θηλύν τε μέλαιναν
 εἰς Ἐρεβος στρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονύσφι τραπέσθαι
 ἰέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλὰ
 ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκῶν κατατεθνηῶτων.
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνώξαι
 μῆλα, τὰ δὴ κατάκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῶ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπέύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθιμῷ τ' Ἄϊδῃ καὶ ἔπαινῃ Περσεφονείῃ

αἰτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 535

ἴσθαι, μηδὲ ἑὼν νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα

αἵματος ἄσσον ἴμεν πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

ἔσθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,

ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου

νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.' 540

Ἄως ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν Ἥώς.

ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε χιτῶνά τε εἵματα ἔσσειν

αὐτῇ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἐννυτο νύμφη,

λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλει' ἰξυῖ

καλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην. 545

αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους

μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον

Ἐμῆκετι νῦν εὐδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον,

ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.' 550

Ἄως ἐφάμην, τοῖσι δ' ἐπεπίθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους.

Ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην

ἀλκμος ἐν πολέμῳ οὔτε φρεσὶν ἴσιν ἀρηρῶς,

ὅς μοι ἄνευθ' ἐτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,

ψύχεος ἱμείρων, κατελέξατο οἰνοβαρείων 555

κινυμένων δ' ἐτάρων ὄμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας

ἐξαπίνης ἀνόρουσε καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν

ἄψορρόν καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,

ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσειν· ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν 560

ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχῇ δ' Ἄϊδόσδε κατήλθεν.

ἐρχομένοισι δὲ τοῖσι ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·

Ἐφάσθε νῦ που οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν

ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη

εἰς Ἄϊδαο δόμους καὶ ἐπαιωῆς Περσεφονείης,

ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.' 565

Ἄως ἐφάμην, τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλου ἦτορ,

ἐξίμενοι δὲ κατ' αὐθι γόων τίλλοντό τε χαίτας·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγένετο μυρομένοισιν.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης
ῥομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
ἄρνειὸν κατέδησεν ὄιν θῆλύν τε μέλαιναν,
ῤεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ' ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κίοντα;

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Νέκυια.

The fair wind brings them to the Cimmerians' land.

Αἰτάρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλομεν ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἄλα δῖαν,
ἐν δ' ἰστὸν τιθέμεσθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ,
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5
ἡμῶν δ' αὖ μετόπισθε νεὸς κυανοπύρροιο
ἴκμενον οὖρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἤμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε. 10
τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰστία ποντοπορούσης·
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί.
Ἴδ' ἐς πείραθ' ἴκανε βαθυῤῥόου Ὀκεανοῖο.
ἔνθα δὲ Κίμμεριων ἀνδρῶν δῆμός τε πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς 15
Ἥλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οἷθ' ὀπὸτ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οἷθ' ὄτ' ἂν ἀψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται,
ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὄλοῃ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι. 20
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν, ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αἶτε παρὰ ῥόον Ὀκεανοῖο
ῥομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ' ὃν φράσε Κίρκη.

The ghosts come up from Hades to drink the blood of the victims.

Ἔνθ' ἱερήια μὲν Περιμήδης Εὐρύλοχός τε
 ἔσχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 βόθρον ὄρυξ' ὕσσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 ἄμφ' αὐτῶ δὲ χοῆν χεόμην πᾶσιν νεκύεσσι,
 πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἠδέει οἴνῳ,
 τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλιννον.
 πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
 ἔλθων εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν, ἧ τις ἀρίστη,
 ῥέξειεν ἐν μεγάροισι πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν,
 Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν οἶον ἱερυσσέμεν οἴῳ
 παμμέλαν', ὃς μῆλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
 τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ἔλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβῶν ἀπεδειροτόμησα
 ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ψυχαὶ ὑπ' ἔξ' Ἐρέβους νεκύων κατατεθνηώτων.
 [νύμφαι τ' ἠθεοὶ τε πολύτλητοὶ τε γέροντες
 παρθενικαὶ τ' ἀταλαὶ νεοπευθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν,
 ἄνδρες ἀρηίφατοι βεβρωτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
 οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος
 θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.]
 δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύννας ἐκέλευσα
 μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεί χαλκῶ,
 δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ἰφθίμῳ τ' Ἀἰδῇ καὶ ἐπαιῳ Περσεφονείῃ·
 αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυν ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 ἤμην, οὐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 αἵματος ὕσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

The ghost of Hiperor.

Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου
 οὐ γὰρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
 σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς
 ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
 τῶν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα ;
 ἔφθης πεζὸς ἰὼν ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ·
 Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' οἰμώξας ἡμείβετο μύθῳ·
 [διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,] 60
 ἄσέ με δαίμονος αἴσα κακῆ καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
 Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
 ἀφορρὸν καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρῆν,
 ἀλλὰ καταυτικρὸν τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
 ἀστραγάλων ἔαγη, ψυχὴ δ' Ἄιδόσδε κατῆλθε. 65
 πῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γονάζομαι, οὐ παρεόντων,
 πρὸς τ' ἀλόχου καὶ πατρὸς, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἔοντα,
 Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
 οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιῶν δόμου ἐξ Ἄϊδαο
 ἦσαν ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα· 70
 ἔσθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
 μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπεις,
 ποσφισθεῖς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι,
 ἀλλὰ με κακῆται σὺν τεύχεσιν, ἄσσα μοί ἐστι,
 σῆμά τέ μοι χεῦναι πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης, 75
 ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἔσσομένοισι πυθέσθαι·
 ταῦτά τέ μοι τελέσαι πῆξαι τ' ἐπὶ τύμβῳ ἔρετμόν,
 τῆ καὶ ζωὸς ἔρεσσον ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν·
 Ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω. 80
 Νῶι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένῳ στυγεροῖσιν

ἤμεθ', ἐγὼ μὲν ἀνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἰσχω, εἶδωλον δ' ἐτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ μητρὸς κατατεθνηυῖης, Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια, τὴν ζωὴν κατέλειπον ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρὴν. τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ· ἄλλ' οὐδ' ὧς εἶων προτέρην, πυκινὸν περ ἀχεύων, αἵματος ἄσسون ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.

The ghost of Teiresias reveals to Odysseus his further trials and the manner of his death.

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Θηβαίου Τειρεσίαο, χρύσειον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε·
 '[Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,]
 τίπτ' αὐτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἡελίοιο ἤλυθες, ὄφρα ἴδη νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον; ἄλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὄξυ, αἵματος ὄφρα πῖω καὶ τοι νημερτέα εἴπω.'

Ὡς φάτ', ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον κουλεῶ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῖεν αἶμα κελαινὸν, καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμόμων·

Ἔνοστον δίζηαι μελιηδέα, φάλδιμ' Ὀδυσσεῦ· τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀίω λήσειω ἐννοσίγαιου, ὃ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ, χωόμενος ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας. ἄλλ' ἔτι μὲν κε καὶ ὧς κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε, αἶ κ' ἐθέλης σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων, ὅπποτε κε πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγῶν ἰοειδέα πόντον, βοσκομένας δ' εὖρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα Ἥελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει. γὰρ εἰ μὲν κ' ἀσιπέας ἐάσῃς νόστου τε μέδῃαι,

εἴ' εἰς Ἰθάκην κακά περ πάσχοντες ἴκοισθε
 σῶνται, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 αἰ ἐτάροισ'· αὐτὸς δ' εἶ πέρ κεν ἀλύξῃς,
 ὡς νεΐαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἐταίρους,
 ἄλλοτρίης· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ, 115
 περφιιάλους, οἳ τοι βίωτον κατέδουσι
 ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἔδνα διδόντες.
 οἱ κείνων γε βίας ἀποτίσσει ἐλθῶν·
 ἣν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 ἦε δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ὀξεί χαλκῷ, 120
 δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐήρες ἔρετμόν,
 τοὺς ἀφίκηαι οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
 νῦδέ θ' ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι·
 τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρήους,
 ἰε' ἔρετμὰ, τὰ τε περὰ νηυσὶ πέλουται. 125
 τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδῆς, οὐδέ σε λήσει·
 εἰν δὴ τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὀδίτης
 ρηλοιογὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμφῳ,
 δὴ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἔρετμόν,
 γὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι, 130
 γαῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
 τοστείχειν ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
 οἱ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
 λ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 οἷς μάλᾳ τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη 135
 ο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 σσονται· τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω.
 φατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἦ, τὰ μὲν ἄρ' που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
 οἱ μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον· 140
 ἦνδ' ὀρώω ψυχὴν κατατεθνηυῖης·
 οὐσ' ἦσται σχεδὸν αἵματος, οὐδ' ἔδν υἷδν

ἔτλη ἑσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.

εἰπέ, ἄναξ, πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἔοντα;

ᾠΩς ἐφάμην, ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε
' ῥήϊδιόν τοι ἔπος ἔρέω καὶ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·

οὐν τινα μὲν κεν ἑᾶς νεκύων κατατεθνηώτων

αἵματος ἄσπον ἴμεν, ὁ δὲ τοι νημερτὲς ἐνίψει·

ᾧ δὲ κ' ἐπιφθονέοις, ὁ δὲ τοι πάλιν εἰσω ὀπίσσω.'

ᾠΩς φαμένη ψυχῇ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἰσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·

Next comes the ghost of Anticleia, mother of Odysseus.

αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ

ἦλυθε καὶ πῖεν αἶμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,

καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

' Τέκνον ἐμόν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα
ζῶδς ἑών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὀράσθαι.

[μέσσω γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,

ᾠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὐ πῶς ἔστι περῆσαι

πεζῶν ἔοντ', ἦν μὴ τις ἔχη εὐεργέα νῆα.]

ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις

νηί τε καὶ ἐτάροισι πολλὸν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες

εἰς Ἰθάκην, οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;

ᾠΩς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
' μήτηρ ἐμῆ, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς Ἄϊδαο

ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο·

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς

γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι διζῶν,

ἔξ οὗ τὰ πρότισθ' ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δίφῳ

Ἰλίου εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπέ καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον·

τίς νύ σε Κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;

ἦ ὀλιχὴ νοῦσος; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσω ἐποικομένη κατέπεφνεν ;
 εἶπε δέ μοι πατρός τε καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἢέ τις ἦδη 175
 ἰωδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκέτι φασὶ νέεσθαι.
 εἶπε δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
 ἢ μένει παρὰ παιδὶ καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει
 ἢ ἦδη μιν ἔγημῆν Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος.
 ὣς ἐφάμην, ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ' 180
 'καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
 σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν' οἷζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
 φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἡμέματα δακρυχεοῦση.
 οὖν δ' οὐ πῶ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἔκηλος 185
 Τηλέμαχος τεμένη νέμεται καὶ δαίτας ἕϊσας
 δάυνται, ὡς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν
 πάντες γὰρ καλέουσι. πατήρ δέ σός αὐτόθι μίμνει
 ἄγρῳ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
 δέμια καὶ χλαῖναι καὶ ῥήγεια σιγαλόεντα,
 ἀλλ' ὃ γε χεῖμα μὲν εὔδει ὄθι δμῶες ἐνὶ οἴκῳ 190
 ἐν κόμῃ ἄγχι πυρός, κακὰ δὲ χροῦ εἶματα εἶται·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃσι θέρος τεθαλυῖά τ' ὀπώρα,
 πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
 φύλλον κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήγεται εὐναί·
 ἐπ' ὃ γε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει 195
 οὖν νόστου ποθέων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἰκάνει.
 οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον·
 οὐτ' ἐμέ γ' ἐν μεγάροισιν εὐσκοπος λοχέαιρα
 οἷς ἀγανοῖς βελέεσσω ἐποικομένη κατέπεφνεν,
 οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἢ τε μάλιστα 200
 τηκεδῶνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλὰ με σός τε πόθος σά τε μήδεα φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 σὶ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
 ὣς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ γ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας

μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατατεθνηύης.
 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἀνώγει,
 τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἵκελον ἦ καὶ ὄνειρῳ
 ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὄξυν γενέσκειτο κηρόθι μᾶλλον,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόειπα προσηύδων·

Ἐμῆτερ ἐμῆ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ὄφρα καὶ εἰν Ἄλδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
 ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
 ἦ τί μοι εἶδωλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόονεια
 ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;

Ὡς ἐφάμην, ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
 οὐ τί σε Περσεφόονεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
 ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε τίς κε θάνησιν·
 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερόν μένος αἰθομένοιο
 δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λευκ' ὀστέα θυμὸς,
 ψυχὴ δ' ἠύτ' ὄνειρος ἀποπταμένη πεπότῃται.
 ἀλλὰ φόωσθε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τετὴ εἴπησθα γυναικί·

The ghosts of famous women, wives and daughters
 of heroes.

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ', αἱ δὲ γυναῖκες
 ἤλυθον, ὤτρυνεν γὰρ ἀγανὴ Περσεφόονεια,
 ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν ἠδὲ θυγάτρες.
 αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο,
 αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον ὄπως ἐρέοιμι ἐκάστην.
 ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
 οὐκ εἶων πίειν ἅμα πάσας αἶμα κελαινόν.
 αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήισαν, ἠδὲ ἐκάστη
 ὄν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεωον ὑπάσας.

Τυγο.

Ἐνθ' ἣ τοι πρώτην Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν, 235
 ἥ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
 φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
 ἡ ποταμοῦ ἠράσσατ', Ἐνιπῆος θείοιο,
 ὅς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἴησι,
 καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα. 240
 τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος γαιήοχος ἔννοσίγαιος
 ἐν προχοῆς ποταμοῦ παρελέξατο διμήεντος·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὐρεὶ ἴσον,
 κρηθῶν, κρύψεν δὲ θεὸν θνητὴν τε γυναῖκα.
 [λύσε δὲ παρθενὴν ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.] 245
 αἰτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 'Χαίρε, γύναι, φιλότῃτι, περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
 τέξαι ἀγλαὰ τέκνα, ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιοι εὐναὶ
 ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν ἀτιταλλέμεναί τε. 250
 ἦν δ' ἔρχεν πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο μῆδ' ὀνομήης·
 αἰτὰρ ἐγὼ τοί εἰμι Ποσειδάων ἔνοσίχθων·
 ὣς εἰπὼν ὑπὸ πόντον ἐδύσετο κυμαίνοντα.
 ἣ δ' ὑποκυσάμενη Πελίην τέκε καὶ Νηληΐα,
 τὸ κρατερῶ θεράπουτε Διδὸς μέγαλοιο γενέσθην 255
 ἀμφοτέρω· Πελῆης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἴαωλκῷ
 ναῖε πολὺῖρῃνος, ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι.
 τοὺς δ' ἐτέρους Κρηθῆι τέκεν βασιλεία γυναικῶν.
 Αἰσονά τ' ἠδὲ Φέρητ' Ἀμυθάονά θ' ἵππιοχάρμην.

Antiope.

Τὴν δὲ μέτ' Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα, 260
 ἣ δὴ καὶ Διδὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσι λαῦσαι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνά τε Ζῆθόν τε,
 οἱ πρότεροι Θήβης ἔδος ἔκτισαν ἐπταπύλοιο,

πύργωσάν τ', ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἔοντε.

Alcmena and Megara.

Τὴν δὲ μέτ' Ἀλκμήηνην ἴδον, Ἀμφιτρώωνος ἄκοιτω,
 ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα θυμολέοντα
 γείνατ' ἐν ἀγκοίῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
 καὶ Μεγάρην, Κρελόντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
 τὴν ἔχεν Ἀμφιτρώωνος υἱὸς μένος αἰὲν ἀτειρήσ.

Epicasta.

Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,
 ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀνδρείῃσι νόοιο,
 γημαμένη ᾧ υἱ· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίζας
 γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
 Καδμείων ἦνασσε θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς·
 ἣ δ' ἔβη εἰς Αἶδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
 ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσι.

Chloris.

Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς
 γῆμεν ἐὼν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πύρε μυρία ἔδνα,
 ὀπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο,
 ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυεῖφ Ἴφι ἀνασσειν·
 ἣ δὲ Πύλου βασιλεὺς, τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
 Νέστορά τε Χρομίον τε Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρῷ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
 τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
 τῷ ἐδίδου ὅς μὴ ἔλικας βόας εὐρυμετώπους
 ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληΐης

ἀργαλέας τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
 ἐφέλαα· χαλεπή δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
 δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι καὶ βουκόλοι ἀγροιώται.
 ἄλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτο
 ἅψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὥραι, 295
 καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἴφικληεῖη,
 θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἔτελεέτο βουλή.

Leda, Iphimedeia and many others.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
 ἧ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρουε γείνατο παῖδε,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ Πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, 300
 τοὺς ἄμφω ζῶους κατέχει φυσίζοος αἶα·
 οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχουτες
 ἄλλοτε μὲν ζῶουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 τεθνῶσι· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα θεοῖσι.

Τὴν δὲ μέτ' Ἴφιμέδειαν, Ἄλωῆος παράκοιτιν, 305
 εἶσιδον, ἧ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι,
 καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυθαδίῳ δὲ γενέσθην,
 Ὠπὸν τ' ἀντίθεον τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην,
 οὗς δὴ μηκίστους θρέψε ζεῖδωρος ἄρουρα
 καὶ πολὺ καλλίστους μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα· 310
 ἐννέωροι γὰρ τοί γε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
 εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
 οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
 φυλόπιδα στήσειν πολυαῖκος πολέμοιο. 314

Ἔοσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὀσση
 Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἔν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἶη.
 καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσαν, εἰ ἦβης μέτρον ἴκοντο·
 ἄλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
 ἀμφοτέρῳ, πρὶν σφωῖν ὑπὸ κροτάφοισιν Ιούλους
 ἀθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθεί λαχρή. 320

Φαίδρην τε Πρόκριν τε ἴδον καλήν τ' Ἀριάδην,
 κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἦν ποτε Θησεὺς
 ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
 ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
 Δίῃ ἐν ἀμφιρῦτῃ Διονύσου μαρτυρήσει. 325

Μαϊράν τε Κλυμένην τε ἴδον στυγερὴν τ' Ἐριφύλην,
 ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
 πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον ἠδὲ θύγατρας·
 πρὶν γάρ κεν καὶ νύξ φθίτ' ἄμβροτος. ἀλλὰ καὶ ὤρη 330
 εὔδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοῆν ἔλθόντ' ἐς ἑταίρους
 ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς ὑμῖν τε μελήσει.'

ᾠς ἔφαθ', αἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 κηληθμῶ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.
 τοῖσι δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων· 335

Ἐφαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὄδε φαίνεται εἶναι
 εἰδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἕισας;
 ξείνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
 οὔτω χρηρίζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν 340
 κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.'

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἦρωσ Ἐχένης,
 [ὅς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν]

ᾠ φίλοι, οὐ μὰν ἡμῖν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης
 μυθεῖται βασιλεία περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε. 345
 Ἄλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε.'

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 τοῦτο μὲν οὔτω δὴ ἔσται ἔπος, αἶ κεν ἐγὼ γε
 ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσω·
 ξείνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων, 350
 ἔμπης οὔ' ἐπιμείναι ἐς αὔριον, εἰς ὃ κε πάσαν
 δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει

ἅσι, μάλιστα δ' ἔμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δῆμῳ.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

'Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν, 355

εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,

τομπήν τ' ὀτρύνοιτε καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,

καὶ κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,

πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἰκέσθαι·

καὶ κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην 360

τῶσω, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίλατο νοστήσαντα.'

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο φώνησέν τε·

Alcinous asks if the ghosts of the Trojan heroes appeared.

'ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν σὺ τί σ' εἶσκομεν εἰσορόωντες

ἠεροπτιῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἶά τε πολλοὺς

βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους 365

ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·

σοὶ δ' ἐπι μὲν μορφή ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί,

μῦθον δ' ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐπισταμένως κατέλεξας,

πάντων τ' Ἀργείων σέο τ' αὐτοῦ κήδεα λυγρά.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, 370

εἴ τινας ἀντιθέων ἐτάρων ἴδες, οἳ τοι ἄμ' αὐτῷ

Ἴλιον εἰς ἄμ' ἔποντο καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.

νῦξ δ' ἦδε μάλα μακρὴ ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὦρ

εὔδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.

καὶ κεν ἐς ἧῶ δῖαν ἀνασχολίμην, ὅτε μοι σὺ 375

τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

'Ἄλκίνοε κρείον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

ὦρῃ μὲν πολέων μύθων, ὦρῃ δὲ καὶ ὕπνου·

εἰ δ' ἔτ' ἀκουόμεναί γε λιλαίαι, οὐκ ἂν ἐγὼ γε 380

τούτων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορευσαί,

κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο,

οἱ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στουόεσσαν αὐτήν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο κακῆς λότῃτι γυναικός.

Odysseus tells how he saw Agamemnon and learned
his fate.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
ἀγνὴ Περσεφόνηια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
ἀχθυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγγέραθ', ὅσσοι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῖεν αἷμα κελαιόν·
κλαῖε δ' ὃ γε λιγέως, θαλερόν κατὰ δάκρυον εἵβων,
πιτυὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἐμπεδος οὐδὲ τι κίκυς,
οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν ἐλέησά τε θυμῷ,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἄτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
τις νύ σε κῆρ ἐδάμασσε ταηλεγέος θανάτοιο;
ἦε σέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου
βοῦς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πῶεα καλὰ,
ἦέ περὶ πτόλιος μαχεούμενον ἠδὲ γυναικῶν;

Ὡς ἐφάμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε
ἰδιογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νῆεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
ἀλλὰ μοι Αἰγισθος τεύξας θάνατόν τε μόρον τε
ἔκτα σὺν οὐλομένη ἄλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκταε βοῦν ἐπὶ φάτῃ.

ὅς θάνατον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
 κλεμῆως κτείνουτο, σῦες ὡς ἀργιόδοντες,
 οἳ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ἠγάπη ἢ ἐράνη ἢ εἰλαπίνη τεθαλυῖη. 415

ἦν μὲν πολέων φόνῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας,
 μουνὰξ κτεινομένων καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὕσμνῃ·
 ἀλλὰ κε κείνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν. 420

οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὅπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
 Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
 ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας αἰέριων
 βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἢ δὲ κυνώπις
 κροσφίσαι', οὐδέ μοι ἔτλη ἰόντι περ εἰς Ἄϊδαο 425
 χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἐλέειω σὺν τε στόμ' ἐρεῖσαι.

ὅς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς
 [ἢ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάλῃται]·
 οἶον δὴ καὶ κέλη ἐμήσατο ἔργον ἀεικῆς,
 κορινθίῳ τεύξασα πόσει φόνον. ἢ τοι ἔφην γε 430
 ἀσπασίως παιδεσσιν ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν
 οἰκὰδ' ἐλεύσεσθαι· ἢ δ' ἔξοχα λυγρὰ ἰδυῖα
 οἳ τε κατ' αἰσχος ἔχευε καὶ ἐσσομένησιν ὀπίσσω
 θηλυτέρησι γυναιξί, καὶ ἦ κ' εὐεργὸς ἔησω.'

Ἔφη δ' αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 435
 ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἄτρεος εὐρύτοπα Ζεὺς
 ἐκπάγλως ἤχθηρε γυναικείας διὰ βουλάς
 ἐξ ἀρχῆς· Ἐλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἴνεκα πολλοί,
 σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.'

Ἔφη δ' ἐμὴν, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἦπιος εἶναι· 441
 μήδ' οἳ μῦθον ἅπαντα πιφασκέμεν, ὃν κ' ἐν εἰδῆς,
 ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.

ἀλλ' οὐ σοί γ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσσεται ἕκ γε γυναῖκα
λίην γὰρ πιτυτή τε καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.

ἦ μὲν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πᾶσι δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῶ
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζει ἀριθμῶ,
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὕφεται ἐλθών,
καὶ κείνος πατέρα προσπύζεται, ἦ θέμις ἐστίν.

ἦ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἱὸς ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.

[ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκέτι πιστὰ γυναιξίν.]

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἶπε καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἦ που ἐν Ὀρχομενῶ, ἦ ἐν Πύλῳ ἡμαθόεντι,
ἦ που παρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
οὐ γὰρ πῶ τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.

ᾧ ὡς ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
' Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρειαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζῶει ὃ γ' ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμῶλια βάζειν.'

Νῶι μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀπειβομένῳ στυγεροῖσιν
ἔσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληιάδew Ἀχιλλῆος
καὶ Πατροκλῆος καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Αἴαντός θ', ὅς ἄριστος ἦν εἶδός τε δέμας τε
τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

Odysseus talks with the ghost of Achilles.

ἔγνω δὲ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
' Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

σχέλιε, τίπτ' ἔτι μείζον ἐνὶ φρεσὶ μήσειαι ἔργον;
 πῶς ἔτλης Ἄιδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ 475
 ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων;

Ἔσ' ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλήν
 εἶποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἰκοίμην 480

οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, οὐδέ πω ἀμῆς
 γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχω κακά· σείο δ', Ἀχιλλεῦ,
 οὐ τις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 πρῶ μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν ἴσα θεοῖσιν

Ἄργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατεῖς νεκύεσσι 485
 ἐσθὰδ' ἑών· τῷ μὴ τι θανῶν ἀκαχίζεω, Ἀχιλλεῦ.'

Ἔσ' ἔφαμην, ὃ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
 μὴ δὴ μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἔων θητευέμεν ἄλλω,
 ἀνδρῖ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίωτος πολὺς εἴη, 490
 ἢ πᾶσι νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγανού μῦθον ἐνίσπες,
 ἢ ἔπει' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι ἦε καὶ οὐκί.
 εἶπε δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
 ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσῳ μετὰ Μυρμιδόνεσσι, 495
 ἢ μιν ἀτιμάζουσιν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,

οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
 οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο,
 τοῖος ἔων οἶός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρέῃ

τέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργελοῖσιν. 500
 εἰ τοῖόςδ' ἔλθοιμι μίνυθά περ ἐς πατέρος δῶ,
 τῷ κέ τεωφ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οἱ κείνων βιώονται ἔεργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.'

Ἔσ' ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὐ τι πέπυσμα, 505

αὐτὰρ τοι παιδός γε Νεσπολέμοιο φίλοιο
 πῦσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἴσης
 ἦγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
 Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἶω.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρνοίμεθα χαλκῶ,
 οὔ ποτ' ἐνὶ πληθὺὶ μένευ ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδεὺν εἴκων·
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνευ ἐν αἰνῇ δημοσῆτι.
 πάντα δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 ὅσσοι λαὸν ἔπεφνευ ἀμύνων Ἀργελοισιν,
 ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῶ,
 ἦ ῥω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Κήτειοι κτείνοντο γυναιῶν εἵνεκα δῶρων.
 κείνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, δὲν κάμ' Ἐπειὸς,
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτάτατο,
 [ἦ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·]
 ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 δάκρυνά τ' ὠμόργυυτο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·
 κείνον δ' οὔ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον οὔτε παρειῶν
 δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὃ δέ με μάλα πόλλ' ἰκέτευν
 ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην
 καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενούνα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
 μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινευ
 ἄσκηθῆς, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξεί χαλκῶ
 οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος, οἶά τε πολλὰ
 γίγνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμῖξ δέ τε μαίνεται Ἄρης·

ὣς ἐφάμην, ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
 φοῖτα μακρὰ βιβῶσα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 γηροσύνη δ' οἱ υἷδν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι. 540

The ghost of Ajax turns away in angry silence.

Αἰ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνηώτων
 ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἶροντο δὲ κήδε' ἐκάστη.
 οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμώνιάδαο
 νόσφι ἀφροστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
 τῆν μιν ἐγὼ νίκησα δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ 545
 τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ.

[παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ὡς δὴ μὴ ὄφελὸν νικῶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω·
 τοίην γὰρ κεφαλὴν ἔνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,
 Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο 550
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

τῶν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μελιχίοισιν·
 'Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
 οὐδὲ θανῶν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου εἵνεκα τευχέων
 οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι, 555
 τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ
 ἴσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληιάδαο
 ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν
 ἐκπάγλως ἤχθηρε, τέν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν. 560
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἴν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
 ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.'

ὣς ἐφάμην, ὃ δὲ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
 ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνηώτων.
 ἔνθα χ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἧ κεν ἐγὼ τόν· 565
 ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φῖλοισι
 τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνηώτων.

The ghosts of Minos, Orion, Tantalus and Sisyphus

Ἔνθ' ἣ τοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱὸν,
 χρύσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσι,
 ἦμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
 ἦμενοι ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλῆς Ἄϊδος δῶ.

Τὸν δὲ μέτ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
 θήρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
 χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἶν ἀαγές.

Καὶ Τιτυὸν εἶδον, Γαίης ἔρικυδέος υἱὸν,
 κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κείτο πέλεθρα,
 γῦπε δέ μιν ἐκάτερθε παρημένῳ ἦπαρ ἔκειρον,
 δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνεται χερσὶ·
 Λητῶ γὰρ ἔλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
 Πυθῶδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπήως.

Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 ἑστεῶτ' ἐν λίμνῃ· ἣ δὲ προσέπλαζε γενεῖω·
 στεῦτο δὲ διψῶων, πῖεϊν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
 ὄσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων πῖεϊν μενεαίνων,
 τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκειτ' ἀναβροχέν, ἀμφὶ δὲ ποσσά
 γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήρασκε δὲ δαίμων.
 δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατὰ κρῆθεν χέε καρπὸν,
 ὄγχυαι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
 συκείαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθώσασαι·
 τῶν ὀπὸτ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
 τὰς δ' ἀνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιδεύοντα.

Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 λαῶν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρησιν.

ἣ τοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσὶν τε ποσὶν τε
 λαῶν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
 ἄκρον ὑπερβαλέω, τότε ὑποστρέψασκε κραταιῆς·

αἷτις ἔπειτα πέδουδε κυλίνδεται λᾶας ἀναιδῆς.
 αἰτὰρ ὃ γ' ἄψ ὤσασκε τιτανόμενος, κατὰ δ' ἰδρῶς
 ἔρρεν ἐκ μελέων, κούη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει. 600

The ghost of Heracles.

Τὸν δὲ μέτ' εἰσενόησα βίην Ἑρακλεΐην,
 εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τέρεται ἐν θαλίῃ καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
 [παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου].
 ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὧς, 605
 πάποσ' ἀτυζομένων· ὃ δ' ἔρεμνῆ νυκτὶ ἑοικῶς,
 γυμνὸν τόξον ἔχων καὶ ἐπὶ νευρήφιω οἰστὸν,
 δευὼν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἑοικῶς.
 σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἄορτηρ
 χρύσεος ἦν τελαμῶν, ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο, 610
 ἄρκτοι τ' ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες,
 ἰσμήναι τε μάχαι τε φόνοι τ' ἀνδροκτασίαι τε.
 μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
 ὃς κείνων τελαμῶνα ἔῃ ἐγκάτθετο τέχνη.
 ἔγνω δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι, 615
 καὶ μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ἂ δειλ', ἦ τιμὰ καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠγηλάσεις,
 ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
 Ζηρὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίουος, αὐτὰρ οἰζὺν 620
 εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χεῖροσι φωτὶ
 δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
 καὶ ποτέ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄξοντ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
 φράζετο τοῦδ' ἐγὼ μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
 τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἦγυγον ἕξ Ἀΐδαο· 625
 Ἑρμείας δέ μ' ἐπεμψεν ἰδὲ γλῶκῶπις Ἀθήνη.'

Odysseus retires fearing he might see the Gorgon's :

ἄΩς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
 ἀνδρῶν ἠρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
 καὶ νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ
 [Θησέα Πειρίθοόν τε, θεῶν ἔρικυδέα τέκνα·]
 ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν
 ἠχῆ θεσπεσίη· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,
 μή μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
 ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνηια.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιῶν ἐκέλευον ἑταίρους
 αὐτούς τ' ἀμβαίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 οἳ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.
 τὴν δὲ κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο,
 πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὔρος.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Μ.

Σειρήνες, Σκύλλα, Χάρυβδις, βόες Ἡλίου.

Return to Aesaea and burial of Elpenor.

Αἰτάρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὀκεανοῖο
 νῆος, ἀπὸ δ' ἔκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
 νῆσόν τ' Αἰαίην, ὅθι τ' Ἡοῦς ἠριγενείης
 οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι καὶ ἀντολαὶ Ἡελίοιο,
 νῆα μὲν ἐνθ' ἔλθόντες ἐκέλαμεν ἐν ψαμάθοισιν, 5
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἔθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν Ἡῶ διαν.

Ἴημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἡῶς,
 δὴ τότ' ἐγὼν ἐτάρους προΐειν ἐς δώματα Κίρκης
 οἰστέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνηῶτα. 10
 φιτροῦς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτῆ,
 θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 αἰτάρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη καὶ τεύχεα νεκροῦ,
 τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες
 πῆξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν. 15

Ἴημεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
 ἐξ Ἄιδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὤκα
 ἦλθ' ἐντυναμένη· ἄμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 σίτον καὶ κρέα πολλὰ καὶ αἶθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
 ἦ δ' ἐν μέσσοφ στᾶσα μετηύδα διὰ θεάων 20
 Ἴημέλιος, οἱ ζῶοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἄιδεω,

δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 αὐθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοὶ φαινομένηφι
 πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δεῖξω ὁδὸν ἠδὲ ἕκαστα
 σημανέω, ἵνα μὴ τι κακοῖράφῃ ἀλεγεινῇ
 ἢ ἄλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.³

³Ὡς ἔφαθ', ἡμῶν δ' αὐτ' ἐπεπέθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἠδύ·
 ἡμος δ' ἥλιος κατέδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς,
 ἢ δ' ἐμὲ χειρὸς ἐλοῦσα φίλων ἀπουόσφιιν ἑταίρων
 εἶσέ τε καὶ προσέλεκτο καὶ ἐξερέειεν ἕκαστα·
 αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·

Circe tells Odysseus of the dangers that beset his voy

‘Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται, σὺ δ' ἄκουε
 ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἳ ῥά τε πάντας
 ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηται.
 ὅς τις ἀιδρεῖη πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
 Σειρήνων, τῷ δ' οὐ τι γυνὴ καὶ νῆπια τέκνα
 οἴκαδε νοστήσαντι παρίσταται οὐδὲ γάνυνται,
 ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
 ἡμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὄστεόσφιιν θίς
 ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσι.

how he must avoid the Sirens,

ἀλλὰ παρέξ ἐλάαν, ἐπὶ δ' οὐατ' ἀλείψαι ἑταίρων
 κηρὸν δεψήσας μελιθδέα, μὴ τις ἀκούσῃ
 τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν αἰ κ' ἐθέλησθα,

ἡσάντων σ' ἐν νηὶ θεῆ χειράς τε πόδας τε 50
 ἴρθον ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω,
 ἴφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούης Σειρήνοιου.
 ἰ δέ κε λίσσῃαι ἐτάρους λῦσαι τε κελεύης,
 ἰ δέ σ' ἔτι πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι διδέντων.

and the perils of the passage by the Planotae.

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὰς γε παρέξ ἐλάσσωσιν ἐταῖροι, 55
 ἴθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω
 πποτέρῃ δὴ τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 ἴμῳ βουλευέειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 ἴθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς 60
 ἴμα μέγα ῥοχθεὶ κνανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 ἴλαγκτὰς δ' ἦ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
 ἴῆ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι
 ἴήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διὶ πατρὶ φέρουσι,
 ἴλλά τε καὶ τῶν αἰὲν ἀφαιρεῖται λῖς πέτρῃ· 65
 ἴλλ' ἄλλην ἐνίησι πατῆρ ἐναρίθμιον εἶναι.
 ἴῆ δ' οὐ πω τις νηὺς φύγεν ἀνδρῶν, ἴῆ τις ἴκηται,
 ἴλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
 ἴμαθ' ἄλδος φορέουσι πυρός τ' ὄλοοιο θύελλαι.
 ἴῆ δὴ κέλιγ γε παρέπλω ποντοπόρος νηὺς
 ἴργῳ πᾶσι μέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα· 70
 αἰ νῦ κε τὴν ἐνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 ἴλλ' ἴῆρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἴην ἴῆσων.

She tells him of the passage between Scylla and Charybdis,

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὸν ἰκάνει 75
 ἴξῆ κορυφῆ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
 ἴνανή· τὸ μὲν οὐ ποτ' ἐρωεῖ, οὐδέ ποτ' αἴθρη
 ἴειου ἔχει κορυφὴν οὐτ' ἐν θέρει οὐτ' ἐν ὀπώρῃ·
 ἴδὲ κεν ἀμβαλή βροτὸς ἀνῆρ, οὐ καταβαλή,

οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές τε εἰκόσι καὶ πόδες εἶεν
 πέτρη γὰρ λῆς ἐστί, περιξεστῇ εἰκυῖα.
 μέσσω δ' ἐν σκοπέλω ἐστὶ σπέος ἥρωειδές, 80
 πρὸς ζόφον εἰς Ἑρεβος τετραμμένον, ἧ περ ἂν ὑμεῖς
 νῆα παρὰ γλαφυρῆν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήσιος ἀνῆρ
 τόξω διστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
 ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει δεινὸν λελακυῖα· 85
 τῆς ἧ τοι φωνὴ μὲν ὄση σκύλακος νεογιλῆς,
 γίνυται, αὐτῇ δ' αὔτε πέλωρ κακόν· οὐδέ κέ τίς μιν
 γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε.
 τῆς ἧ τοι πόδες εἰσὶ δυνώδεκα πάντες ἄωροι,
 ἕξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες, ἐν δὲ ἐκάστη
 σμερδαλέη κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
 πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλείοι μέλανος θανάτοιο.
 μέσση μὲν τε κατὰ σπείους κοῖλοιο δέδυκεν,
 ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῦο βερέθρου,
 αὐτοῦ δ' ἰχθυῖα, σκόπελον περιμαιμώωσα,
 δελφῶνάς τε κύνας τε καὶ εἰ ποθὶ μείζον ἔλθῃσι
 κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγᾶστονος Ἀμφιτρίτη.
 τῇ δ' οὐ πώ ποτε ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
 παρφυγέειν σὺν νηὶ· φέρει δέ τε κρατὶ ἐκάστω
 φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῶροιο.

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεύς
 πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διοῖστεύσειας.
 γῶ δ' ἐν ἔρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθελῶς·
 γῶ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
 τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνήσιω ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροιβδεῖ
 δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ροιβδήσειεν·
 οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' ἐνοσίχθων.
 ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλω πεπλημένους ὄκα
 νῆα παρέξ ἔλααν, ἐπεὶ ἧ πολὺ φέρτερόν ἐστιν

ἐξ ἐτάρους ἐν νηὶ ποθήμεναι ἢ ἅμα πάντας.' 110

᾿Ως ἔφατ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
' εἰ δ' ἄγε δὴ μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἐνίσπες,
εἰ πως τὴν ὄλοσῃν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδι,
τὴν δέ κ' ἀμυναίμην, ὄτε μοι σίνοιτό γ' ἐταίρους.'

᾿Ως ἐφάμην, ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων 115

' σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆια ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπέιξαι ἀθανάτοισιν ;
ἣ δέ τοι οὐ θνητῆ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστι,
δειῶν τ' ἀργαλέον τέ καὶ ἄγριον οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τίς ἐστ' ἀλκή· φυγέειω κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς. 120

ἦν γὰρ δηθύνησθα κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δειῶ μὴ σ' ἐξαυτίς ἐφορμηθεῖσα κίχρησι
τόσσησιν κεφαλῆσι, τόσους δ' ἐκ φώτας ἔληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταῖν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν' 125
ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὄρμηθῆναι.

and of the Thrinacian isle, and the herds of Helios.

Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεται· ἔνθα δὲ πολλὰ
βόσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλὰ,
πεπηκόντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίγνεται αὐτῶν, 130
οὐδέ ποτε φθινύθουσι. θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶ,
νύμφαι ἐνπλόκαμοι, Φαέθουσά τε Λαμπετή τε,
ἃς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίωνι δῖα Νέαιρα.

τὰς μὲν ἄρα θρέψασα τεκοῦσά τε πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπώκισε τηλόθι ναίειν, 135
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώια καὶ ἔλικας βοῦς.
τὰς εἰ μὲν κ' ἀσιπέας ἑάσῃ νόστου τε μέδῃαι,
ἣ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἴθάκην κακὰ περ πάσχοντες ἴκοισθε·
εἰ δέ κε σῶναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον

νήϊ τε καὶ ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἶ πέρ κεν ἀλύξῃς,
ὄψ' ἐ κακῶς νεΐαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους.'

Odysseus sets sail with his comrades.

*Ὡς ἔφατ', αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἥώς.
ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κίων ὤτρυνον ἐταίρους
αὐτοὺς τ' ἄμβαιίνειν ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἰψ' εἴσβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι καθίζον.

[ἔξῃς δ' ἐξόμενοι πολὴν ἄλα τύπτου ἐρετμοῖς.]

ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὸς κυανοπρόφοιο
ἴκμενον οὔρον ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
Κίρκη ἐνπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα.

αὐτίκα δ' ὄπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἡμεθα· τὴν δ' ἀνεμὸς τε κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
δὴ τότε ἐγὼν ἐτάροισι μετηύδων ἀχρῦμένος κῆρ'

'ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι οὐδὲ δύο οἴους
θέσφαθ' ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, διὰ θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἦ κε θάνωμεν
ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.

Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιῶν
φθόγγον ἀλευάσθαι καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα.
οἷον ἐμ' ἠνώγειω ὅπ' ἀκουέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ
δήσατ' ἐν ἀργαλέφ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
εἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας λῦσαι τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.'

They reach the Sirens' coast, and Odysseus hears
their song unharmed.

*Ἡ τοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἐτάροισι πείφασκον

τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηὺς εὐεργῆς
 νῆσον Σειρήνοιω· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
 αἰτὶκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη
 ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 ὠπσάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰστία μηρύσαντο, 170
 καὶ τὰ μὲν ἐν νηὶ γλαφυρῇ θέσαν, οἱ δ' ἐπ' ἔρετμὰ
 ἐζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάττησι.
 αἰτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξεί χαλκῶ
 τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῆσι πίεζον.
 αἴψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴσ 175
 Ἥελίου τ' αὐγῇ Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
 ἐξείης δ' ἐτάροισιω ἐπ' οὐατα πᾶσιω ἄλειψα.
 οἱ δ' ἐν νηὶ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε
 ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήπτου·
 αἰτοὶ δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἄλα τύπτου ἔρετμοῖς. 180
 ἄλλ' ὅτε τόσσου ἀπῆν ὄσσου τε γέγωνε βοήσας,
 ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθην ὠκύαλος νηὺς
 ἐγγύθεν ὀρνυμένη, λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδῆν·
 'Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιω' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 νῆα κατάστησον, ἵνα νωιτέρην ὄπ' ἀκούσης. 185
 οὐ γὰρ πῶ τις τῆδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
 πρῶν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκούσαι,
 ἄλλ' ὃ γε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.
 ἴμεν γὰρ τοι πάνθ' ὄσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 Ἀργεῖοι Τρώεες τε θεῶν ἰότητι μόγησαν· 190
 ἴμεν δ' ὄσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὣς φάσαν ἰεῖσαι ὅπα κάλλιμον· αἰτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἦθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαι τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
 ὀφρῦσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσαν.
 αἰτῆκα δ' ἀυστάντες Περιμήδης Εὐρύλοχός τε 195
 πλείοσιν μ' ἐν δεσμοῖσι δέον μᾶλλον τε πίεζον.
 αἰτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς γε παρήλασαν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα

φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν οὐδέ τ' αἰοιδῆς,
 αἴψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἔμοι ἐρήρηες ἑταῖροι,
 οὐ σφιν ἐπ' ὠσίν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμών ἀνέλυσαν.

The surf and the smoke at the Planctao.

Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον καὶ δοῦπον ἄκουσα·
 τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἑρετμὰ,
 βόμβησαν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· ἔσχετο δ' αὐτοῦ
 νηῦς, ἐπεὶ οὐκέτ' ἑρετμὰ προήκεα χερσίν ἔπειγον.
 αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἰὼν ὄτρυνον ἑταίρους
 μελιχλοῖς ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·

Ἔω φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμενός εἰμεν·
 οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον ἔπι κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ
 εἶλει ἐνὶ σπῆι γλαφυρῶ κρατερῆφι βίηφι·
 ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ βουλῇ τε νόῳ τε
 ἐκφύγομεν, καὶ που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
 νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθείαν
 τύπτετε κληρίδεσσι ἐφήμενοι, αἳ κέ ποθι Ζεὺς
 δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγείω καὶ ἀλύξαι·
 σοὶ δὲ, κυβερνήθ', ᾧδ' ἐπιτέλλομαι· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἴηια νωμῆς.
 τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
 νῆα, σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
 κείσ' ἐξορμήσασα καὶ ἔς κακὸν ἄμμε βάλησθα.

Ὡς ἐφάμην, οἳ δ' ᾧκα ἔμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
 Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
 μή πῶς μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
 εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
 καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
 λαυθανόμην, ἐπεὶ οὐ τί μ' ἀνώγει θωρήσεσθαι·

αἶτ' ἀρ' ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα καὶ δύο δοῦρε
 μάκρ' ἐν χερσίν ἐλὼν εἰς Ἴκρια νηὸς ἔβαινον
 πρόφρησ'· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανείσθαι 230
 Σκύλλην πετραίην, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐτάροισιν.
 οὐδέ πη ἀθρήσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
 πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.

The strait between Scylla and Charybdis.

Ἡμεῖς δὲ στενωπὸν ἀνεπλόμεν γοόωντες·
 ἔθεν γὰρ Σκύλλη, ἐτέρωθι δὲ διὰ Χάρυβδις 235
 δειῶν ἀνερρῶιβδησε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ.
 ἦ τοι ὄτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῶ
 πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
 ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπτεν.
 ἀλλ' ὄτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ, 240
 πᾶσ' ἐντοσθε φάνεσκε κυκωμένη, ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 δειῶν βεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
 ψάμμω κυανῇ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ἦρει.
 ἡμεῖς μὲν πρὸς τὴν ἴδομεν δέισαντες ὄλεθρον

Scylla's attack.

τόφρα δέ μοι Σκύλλη κοίλης ἐκ νηὸς ἐταίρους 245
 ἐξ ἔλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν
 σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἄμα καὶ μεθ' ἐταίρους
 ἦδη τῶν ἐνόησα πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν
 ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
 ἐξομομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ. 250
 ὡς δ' ὄτ' ἐπὶ προβόλῳ ἀλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
 ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἶδατα βάλλων
 ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβῶν ἐρρῖψε θύραζε,
 ὡς οἳ γ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας· 255

αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλίγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.
 οἴκτιστον δὴ κείνῳ ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντων ὕσσ' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερεείνων.

Arrival at the Thrinacian isle.

Αἰτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δευρὴν τε Χάρυβδι 165
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἔγων ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηὶ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν ἀυλιζομενάων 165
 οἴων τε βληχῆν· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύσθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἔγων ἑτάροισι μετηγύδων, ἀχνύμενος κῆρ' 170

Ἐκέλυτέ μεν μύθων, κακὰ περ πάσχοντες ἑταῖροι,
 ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο
 Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύσθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον. 175
 ἀλλὰ παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·

Ἐσχέτιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, περὶ τοι μένος οὐδέ τι γνῖα 180
 κάμνεις· ἦ ῥά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
 ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνῳ
 οὐκ ἐάφης γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὐτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρῦτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοῆν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ. 185

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθη ἀνέμοιο θύελλα,
 ἠ Νότου ἠ Ζεφύροιο δυσσαέος, οἳ τε μάλιστα
 ἦα διαβραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290

ἀλλ' ἠ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένουτες·
 ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.'

Ἔσφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίγνωσκον δὲ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἐὐρύλοχ', ἠ μάλα δὴ με βιάζετε μούνον ἐόντα·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερὸν ὄρκον,
 εἰ κέ τι' ἠὲ βοῶν ἀγέλην ἠ πῶυ μέγ' οἴων
 εὔρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
 ἠ βοῦν ἠέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.'

Ἔσφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνουν ὡς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305
 ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα· 310
 κλαίωντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὤρσει ἐπι ζαῆν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. 315

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ἦα μὲν ὀρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·

ἔνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορῆν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

‘ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῆ βρώσις τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.’

Weather-bound and half-famished, they slaughter the cow
of Helios.

Ὡς ἐφάμην, τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρός τε Νότος τε.
οἱ δ' εἰως μὲν σίτου ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιόσιοι.

ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦμα πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
ἰχθύς ὄρνιθάς τε, φῖλας ὃ τι χεῖρας ἴκοιτο,
γναμποῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.

ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νυψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνου ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

‘Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
δέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαίαν,
αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πλοῖνα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δέ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἱεσθλά·

εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 ἢ ἑθέλγ' ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350
 ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.'

Ἔως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 αὐτίκα δ' Ἑλλιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἐγγύθεν οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρόφοιο
 βοσκέσκονθ' ἑλικες καλάι βόες εὐρυμέτωποι· 355
 τὰς δὲ περιότῃσάν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,

φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 οὐ γὰρ ἔχον κρὶ λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
 ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
 ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 καὶ τότε με κνίσῃ ἀμφήλυθεν ἠδὺς ἀντημή·
 οἰμάζας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευσ' 370

Ἰεὺ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεί ὕπνῳ,
 οἱ δ' ἑταροὶ μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.'

Ἦκέα δ' Ἑλλίῳ Ἐπερίονι ἄγγελος ἦλθε,
 Λαμπετῆ ταυπέπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ'

Helios demands vengeance, which Zeus promises.

Ἰεὺ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 οἳ μιν βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον, ἧσιν ἐγὼ γε
 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 380
 ἦδ' ὀπὸτ' ἀψ' ἐπὶ γαίαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπικικέ' ἀμοιβήν,
 δύσομαι εἰς Ἄλδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'Ἥελί, ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζειδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.'

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείω διακτόρου αὐτῇ ἀκοῦσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνησαν ἦδη.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προῦφαινον·
 εἶρπον μὲν ῥῖνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκει, 395
 ὀπταλέα τε καὶ ὤμά· βοῶν δ' ὡς γίγνεται φωνή.

Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρηες ἐταῖροι
 δαίνυντ' Ἥελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέι πόντῳ,
 ἱστὸν στησάμενοι ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Storm and shipwreck of Odysseus,

'Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαϊάων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἴψα γὰρ ἦλθε

κεληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
 ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους· ἰστός δ' ὀπίσω πέσεν, ὄπλα τε πάντα 410
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ
 κλῆξε κυβερνήτῳ κεφαλῆν, σὺν δ' ὄστ' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἑοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκρίοφιν, λίπε δ' ὄστέα θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 415
 ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεοῖου πλήητο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἵκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
 Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα.
 ἐκ δὲ οἱ ἰστόν ἄραξε ποτὶ τρόπιον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς.
 τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιον ἠδὲ καὶ ἰστόν,
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὄλοοις ἀνέμοισιν. 425

who is drifted back to the terrible strait.

Ἔνθ' ἣ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὄκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὄλοῃν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 πανύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430
 ἣ μὲν ἀνεῖρροιβόησε θαλάσσης ἄλμυρόν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἔριωδὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς
 τῷ προσφῦς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἐμπέδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 ῥῆξαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 πωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἰστὸν καὶ τρόπιον αὐτίς· ἐελδομένωφ δέ μοι ἦλθον
 δΨ· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνήρ ἀγορήθην ἀνέστη
 κρύων νείκεα πολλὰ δικάζομένων αἰζηῶν,
 τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδοῦπησα παρέξ περιμήκεα δοῦρα,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι.
 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον.]

Arrival at Calypso's isle.

Ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτη δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασσαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
 ναλεῖ ἐνπλόκαμος, δευῆ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἧ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοί τε καὶ Ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS.

CONTENTS.

§ 1	Epic Dialect.	§ 13	Adjectives.
2	Digamma.	14	The Article.
3	Shortening, lengthening, etc. of Vowels.	15	Pronouns.
4	Contraction.	16	Augment and Reduplication.
5	Hiatus.	17	Terminations of Moods and Tenses.
6	Elision.	18	Contracted Verbs.
7	Apocope.	19	Fut. and Aor. I. Act. and Med.
8	Consonants.	20	Aor. II. Act. and Med.
9	First Declension.	21	Perfect and Pluperfect.
10	Second Declension.	22	Aor. I. and II. Pass.
11	Third Declension.	23	Verbs in μ .
12	Special Terminations.		

§ 1.

The Epic dialect, in which the Homeric forms are preserved, may be described as the Early-Ionic, of which Attic was a later development. But we cannot venture to regard these poems as a monument of a particular dialect prevalent at any one time. For the Epic is rather a poetical dialect; its forms largely modified by the metrical requirements of the hexameter, and by the many changes necessarily produced by an indefinitely long period of oral transmission, before writing was invented or had become common.

§ 2.

Besides the twenty-four letters of the Greek classic alphabet, there existed formerly a letter called, from its sound, Vau (equivalent to our *v* or *w*), and, from its form (*F*, i. e. ff), the double gamma or digamma. This letter fell early into disuse in the written language, so that it is not found in our Homeric text; but there are unmistakeable traces of its previous existence there. We must be content with pointing out the commonest. In such a combination as τὸν δ' ἡμίβητ' ἔπειτα ἀναξ ὁ μέγα μήσατο ἔργον, we should expect to find *ἔπειτ' ἀναξ* and *μήσατ' ἔργον*. Instead of ἀνοείκω or ἀνοείπω, we should naturally write ἀνείκω and ἀνείπω. But there was a time when the words were pronounced *φάναξ*, *φέργων*, ἀποφείκω, ἀποφείπω, so that no elision took place. The presence of an original digamma may be inferred not only from its effect upon the metre and the forms of words, but from a comparison of Greek with cognate languages, e. g. *foikos*, Sanskrit *wasas*, Lat. *uisus*; *foinos*, *vinum*, 'wine'; *φέσπερος*, *vesper*; *φιδεῖν*, *videre*; *φέργων*, 'work.'

§ 3. Vowels.

(1) The \bar{a} in Attic generally appears in the Homeric dialect as η , ἀγορή, περήσομαι, πρήσω, λίην. Sometimes \bar{a} is changed to η , as ἡμετέροις: or to α , as παροῖ, καταβιβάτος.

(2) ϵ may be *lengthened* to $\epsilon\iota$, χρύσειος, κεινός, εἶωσ, Ἑρμείας, στήθειω; into η , τιθήμενος, ἡνύ.

(3) \omicron *lengthened* to $\omicron\nu$, πουλὺς, μούνος; to $\epsilon\iota$, πνοιῆ, ἡγνοίησε; Διάνυστος, ἀνάιστος; to $\alpha\iota$, ὑπαί.

(4) η *shortened* to ϵ , as in Conjunctives ἰθύετε, εἶδετε, μίσγεαι: as in Conjunctives τραπέιομεν, ἐγείρομεν.

(5) Before or after η the addition of ϵ is not uncommon, as ἔηκε = ἥλιος = ἥλιος; as also before ϵ , as ἔεδνα, εἰκοσι.

(6) $\bar{a}\omicron$ ($\eta\omicron$) often changes to $\epsilon\omega$, as Ἀτρείδᾱο, Ἀτρείδεω. This change between short and long vowels is called *Metathesis quantitatis*; $\bar{\epsilon}\omega$ often read as εἶωσ. Cp. ἀπειρέσιος and ἀπερείσιος.

§ 4. Contraction.

(1) Contraction generally follows the ordinary rules, with the exception that $\epsilon\omicron$ and $\epsilon\omicron\nu$ contract into $\epsilon\nu$, as θάρσεν, γηγώνεν, βάλλεν.

(2) Frequently words remain uncontracted, as δέκον, πάϊς, δασέα; sometimes contraction takes place when it does not occur in Attic, as ἱερὸς, βώσας (βοήσας).

(3) When two vowels which do not form a diphthong come together they are often pronounced as forming one syllable, as κρεῦ, Ἀτρείδεω, δὴ ἔβδομος, ἐπεὶ οὐ. This is called *Synizesis*.

§ 5. Hiatus.

When two vowels come together without elision or contraction takes place, it is called *Hiatus*. This generally occurs when one word ends and the next begins with a vowel. Hiatus, which is rarely admissible in poetry, is frequent in the Homeric hexameter, especially (1) after the η and ν , as παιδὶ | ὕπασσεν; or (2) when there is a pause in the sense between the two words, as Ὀλύμπιε. | οὐ νότ' Ὀδυσσεύς; or (3) when the final vowel is long, and stands in *Arsis*, as ἀντιθέφ | Ὀδυσῆι; or (4) when a final vowel or diphthong is made short before a vowel following, as πλάττει (- ο ο -), οἴκοι | ἔσαν (- ο ο -). Many apparent cases of Hiatus only traces of a lost digamma. See § 2.

§ 6. Elision.

In the Homeric hexameter not only are the vowels α , ϵ , \omicron , elided, but frequently the diphthongs $\alpha\iota$, as βούλομ' ἐγὼ, and $\omicron\iota$ in μοι and τοι, as ϵ in the dative and in ὄρι. The ν ἐφελκυστικὸν stands before consonants as well as before vowels.

§ 7. *Apocope.*

Before a following consonant, the short final vowel in *ἄρα, παρὰ, ἀνὰ, κατὰ*, may be dropped. This is called *Apocope*. The τ of *κατ[α]* so shortened assimilates itself to the following consonant—*κάππεσε, κάμμορος, κάπ πέδιον, κάπε κορυφήν, κάλλιπε*; and similarly the ν of *ἀν[α]* before π following π or λ, as *ἀμ πέδιον, ἀλλύσεκε*.

§ 8. *Consonants.*

We often find—

(1) *Metathesis*, especially with ρ and α, e. g. *καρδίη* and *κραδίη, θάρσος* and *θράσος, κάρτιστος* and *κράτιστος*.

(2) *Doubling of a consonant*, especially of λ, μ, ν, ρ, as *ἔλλαβον, ἔμμαθον, ἔόνητος, τόσσος*; so, also, *ἔππας, ἔπτι, πελεκκῶν, ἔδδεισε*. A short final vowel is often made long when followed by a word which begins with λ, μ, ν, ρ, σ, θ, or which originally began with the f (§ 2), as *πολλὰ λισσομενος, ἔτι νῦν, ἐνὶ μεγάροισι*.

(3) Conversely, a single λ or σ may take the place of the doubled liquid or sibilant, as *Ἀχιλεὺς, Ὀδυσσεύς*.

DECLENSIONS.

§ 9. *First Declension.*

(1) For *α* in the singular, Homer always has η, *Τροίη, θήρη, νηηνίης*, except θεῶ and some proper names.

(2) *α* remains unchanged, as *βασιλεία*, except in abstract nouns in *εια, οα*, as *ἀληθείη* for *ἀλήθειᾶ*.

(3) The Nom. sing. of some masculines in ης, is shortened into *α*, as *ἔπ-τόνᾶ, νεφεληγερέτᾶ*.

(4) Gen. sing. from masc. in ης ends in *αο* or *εω* (see § 3. 6); sometimes contracted to *ω*.

(5) Gen. plur. ends in *ων* or *εων*, sometimes contracted to *ων*, as *γαϊῶων, νεπίων, παρειῶων*.

(6) Dat. plur. ησι or ης, as *πύλῃσι, σχίζῃς*; but *θεαῖς, ἀκταῖς*.

§ 10. *Second Declension.*

Special forms—

(1) Gen. sing. in *οιο*.

(2) Gen. and Dat. dual *οιν*.

(3) Dat. plural *οισι[ν]*.

§ 11. *Third Declension.*

(1) Dat. and Gen. dual *οιν*.

(2) Dat. plur. *οσι, εοσι*, and, after vowels, *οσι*.

(3) Nouns in ης (*ες*) and ος (Gen. *εος*) and ας (Gen. *αος*) retain for the most part the uncontracted forms; *εος* is often contracted into *εως*. In the

αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
 χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δημοτῆτι.
 οἴκτιστον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 πάντων ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἀλὸς ἐξερείνων.

Arrival at the Thrinacian isle.

Αἰτάρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν δευρὴν τε Χάρυβδι
 Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 ἰκόμεθ'. ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἔγὼν ἔτι πόντῳ ἔων ἐν νηὶ μελαίνῃ
 μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων
 οἴων τε βληχῆν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
 Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο.
 δὴ τότε ἔγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·

Ἐκέλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι
 ὄφρ' ὑμῖν εἶπω μαντήια Τειρεσίαο
 Κίρκης τ' Αἰαίης, οἳ μοι, μάλα πόλλ' ἐπέτελλον
 νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἡελίοιο·
 ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκον.
 ἀλλὰ παρέξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.'

Ὡς ἐφάμην, τοῖσι δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·

Ἐσχέτλιός εἰς, Ὀδυσσεῦ, περὶ τοι μένος οὐδέ τι γὰρ
 κάμνεις· ἢ ῥά νυ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
 ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας ἠδὲ καὶ ὕπνω
 οὐκ ἐάσῃ γαίης ἐπιβήμεναι, ἔνθα κεν αὐτε
 νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον,
 ἀλλ' αὐτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
 νήσου ἀποπλαγχθέντας, ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποί, δηλήματα νηῶν,
 γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
 ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ἢ Νότου ἢ Ζεφύροιο δυσσαέος, οἷ τε μάλιστα
 νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων. 290

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπον θ' ὀπλισόμεσθα θοῇ παρὰ νηὶ μένοντες·
 ἦῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ.'

Ἔσ' ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 καὶ τότε δὴ γίνωσκον δὲ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων, 295
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Ἐὐρύλοχ', ἦ μάλα δὴ με βιάζετε μῦνον ἐόντα·
 ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσετε καρτερόν ὄρκον,
 εἰ κέ τω' ἡὲ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶυ μέγ' οἴω
 εὐρωμεν, μὴ πού τις ἀτασθαλίῃσι κακῆσιν 300
 ἢ βοῦν ἡέ τι μῆλον ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἔκηλοι
 ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.'

Ἔσ' ἐφάμην, οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνουν ὡς ἐκέλευον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὄρκον,
 στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα 305
 ἄγχ' ὕδατος γλυκεροῖο, καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
 νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.

αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
 οὓς ἔφαγε Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλοῦσα· 310
 κλαίοντεςσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
 ὤρσεν ἐπὶ ζαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
 λαλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ. 315

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 νῆα μὲν ὤρμισαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·

ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θώοκοι·
καὶ τότε ἔγων ἀγορῆν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

‘ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θεῆ βρώσις τε πόσις τε
ἔστιν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μὴ τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἡελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.’

Weather-bound and half-famished, they slaughter the ox
of Helios.

ἌΩς ἐφάμην, τοῖσι δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε Νότος τε.
οἱ δ' εἴως μὲν σίτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο λιλαιόμενοι βιότοιο.

ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἦια πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη,
ἰχθύς ὄρνιθάς τε, φίλας ὃ τι χεῖρας ἴκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός·
δὴ τότε ἔγων ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.

ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσον ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νυψάμενος, ὄθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὴν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἐτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς.

‘Κέκλυτέ μεν μύθων, κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῶ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν,
ἀλλ' ἄγετ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
δέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὴν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικολίμεθα, πατρίδα γαίαν,
αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
τεύξομεν, ἐν δὲ κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά

εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
 νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἔσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
 βούλομ' ἀπαξ πρὸς κῦμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι 350
 ἢ δηθὰ στρεβύεσθαι ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.'

Ἔως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
 πῦκα δ' Ἥελιοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
 ἠγγόθεν οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρόφοιο
 ἰοσκέσκονθ' ἔλικες καλά βόες εὐρυμέτωποι· 355

ὣς δὲ περιστήσαν τε καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 ἡύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 ὃ γὰρ ἔχον κριὸν λευκὸν ἐυσσέλμου ἐπὶ νηός.
 ἔπει δ' εὗξαστο καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 ηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 360

ἵπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν
 ἰδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσιν,
 λλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
 ἔπει δὲ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 ἰοτυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν. 365

Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
 ἦν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θοῆν καὶ θίνα θαλάσσης.
 λλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 αἰ τότε με κνίσῃ ἀμφήλυθεν ἠδὺς ἀντμή·
 ἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευσ' 370

Ἔειπεν δὲ Ζεὺ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλεί ὕπνῳ,
 εἰ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.'

Ἔειπεν δὲ Ἥελίῳ Ἐπερίονι ἄγγελος ἦλθε,
 λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς. 375
 πῦκα δὲ ἀθανάτοισι μετηύδα χωόμενος κῆρ'

Helios demands vengeance, which Zeus promises.

'Ζεὺ πάτερ ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔόντες,

τίσαι δὴ ἐτάρους Λαερτιάδew Ὀδυσῆος,
 οἳ μew βοῦς ἐκτεινaw ὑπέρβιον, ἦσιν ἐγὼ γε
 χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα, 384
 ἢ δ' ὀπότ' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
 εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβῆν,
 δύσομαι εἰς Ἀΐδαο καὶ ἐν νεκύεσσι φαίηνω.'

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 'Ἡέλι', ἦ τοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε 385
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
 τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῶ
 τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.'

Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠγκόμοιο·
 ἦ δ' ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτῆ ἀκούσαι. 390

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
 νεῖκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀπετέθνασαν ἦδη.
 τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέραα προῦφαινον· 395
 εἶρπον μὲν ῥῖνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὄβελοῖσι μεμύκει,
 ὄπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίγνεται φωνή.

Ἐξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἔμοι ἐρήρηες ἐταῖροι
 δαίνυντ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἔβδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων, 400
 ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρεί πόντῳ,
 ἰστὸν σπησάμενοι ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες.

Storm and shipwreck of Odysseus,

'Ἄλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
 φαίνεται γαῖων, ἀλλ' οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
 δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων 405
 νηὸς ὑπερ γλαφυρῆς, ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 ἦ δ' ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἴψα γὰρ ἦλθε

κεκληγῶς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων,
 ἰστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 ἀμφοτέρους· ἰστός δ' ὀπίσω πέσειν, ὄπλα τε πάντα 410
 εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνη ἐνὶ νηὶ
 πλῆξε κυβερνήτῳ κεφαλῆν, σὺν δ' ὄστ' ἄραξε
 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἕοικὼς
 κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὄστ' ἄε θυμὸς ἀγήνωρ.
 Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε καὶ ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· 415
 ἢ δ' ἐλελίχθη πᾶσα Διὸς πληγείσα κεραυνῶ,
 ἐν δὲ θεοῦ πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
 οἱ δὲ κορώνησιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
 κύμασιν ἐμφορέοντο, θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.

Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους 420
 λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κύμα.
 ἐκ δὲ οἱ ἰστόν ἄραξε ποτὶ τρόπιω· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχῶς.
 τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιω ἠδὲ καὶ ἰστόν,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς φερόμην ὄλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

who is drifted back to the terrible strait.

Ἐνθ' ἢ τοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων,
 ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὤκα, φέρων ἐμῶ ἄλγεα θυμῶ,
 ὄφρ' ἔτι τὴν ὄλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
 ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430
 ἢ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἄλμυρὸν ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεῖς
 τῷ προσφύς ἐχόμεν ὡς νυκτερίς· οὐδέ πη εἶχον
 οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἐμπεδον οὔτ' ἐπιβῆναι·
 ῥίξαι γὰρ ἐκὰς εἶχον, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
 μακροὶ τε μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 νωλεμέως δ' ἐχόμεν, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω

ἰστὸν καὶ τρόπιον αὐτίς· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθον
 ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἄνῃρ ἀγορήθην ἀνέστη
 κρύων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν, 440
 τῆμος δὴ τά γε δούρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
 ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 μέσσω δ' ἐνδούπησα παρέξ περιμήκεα δούρα,
 ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῆσι.
 [Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 445
 εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὸν ὄλεθρον.]

Arrival at Calypso's isle.

Ἔνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασσαν θεοί, ἔνθα Καλυψὼ
 ναίει ἐνπλόκαμος, δευῆ θεὸς αὐδήεσσα,
 ἧ μ' ἐφίλει τ' ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω; 450
 ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ
 σοί τε καὶ Ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἔστιν
 αὐτίς ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

SKETCH OF PRINCIPAL HOMERIC FORMS.

CONTENTS.

<p>§ 1 Epic Dialect. 2 Digamma. 3 Shortening, lengthening, etc. of Vowels. 4 Contraction. 5 Hiatus. 6 Elision. 7 Apocope. 8 Consonants. 9 First Declension. 10 Second Declension. 11 Third Declension. 12 Special Terminations.</p>	<p>§ 13 Adjectives. 14 The Article. 15 Pronouns. 16 Augment and Reduplication. 17 Terminations of Moods and Tenses. 18 Contracted Verbs. 19 Fut. and Aor. I. Act. and Med. 20 Aor. II. Act. and Med. 21 Perfect and Pluperfect. 22 Aor. I. and II. Pass. 23 Verbs in μ.</p>
---	--

§ 1.

The Epic dialect, in which the Homeric forms are preserved, may be described as the Early-Ionic, of which Attic was a later development. But we cannot venture to regard these poems as a monument of a particular dialect prevalent at any one time. For the Epic is rather a poetical dialect; its forms largely modified by the metrical requirements of the hexameter, and by the many changes necessarily produced by an indefinitely long period of oral transmission, before writing was invented or had become common.

§ 2.

Besides the twenty-four letters of the Greek classic alphabet, there existed formerly a letter called, from its sound, Vau (equivalent to our *v* or *w*), and, from its form (*F*, i. e. *ff*), the double gamma or digamma. This letter fell early into disuse in the written language, so that it is not found in our Homeric text; but there are unmistakable traces of its previous existence there. We must be content with pointing out the commonest. In such a combination as τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ὁρ μέγα μήσατο ἔργον, we should expect to find *ἔπειτ' ἀναξ* and *μήσατ' ἔργον*. Instead of *ἀποείκω* or *ἀποείνω*, we should naturally write *ἀνάξ*, *φέρρον*, *ἀποφείκω*, *ἀποφείνω*, so that no elision took place. The presence of an original digamma may be inferred not only from its effect upon the metre and the forms of words, but from a comparison of Greek with cognate languages, e. g. *Foikos*, Sanskrit *vepas*, Lat. *uisus*; *Foivos*, *vinum*, 'wine'; *Fέσπερος*, *vesper*; *Fιδεῖν*, *videre*; *φέρρον*, 'work.'

§ 3. Vowels.

(1) The \bar{a} in Attic generally appears in the Homeric dialect as η , e.g. ἀγορή, πειρήσομαι, πρήσσω, λίην. Sometimes \bar{a} is changed to η , as ἡγορή. ἡμετέρις: or to $\alpha\iota$, as παρὰ, καταβατός.

(2) ϵ may be lengthened to $\epsilon\iota$, χρύσειος, κεινός, εἶω, Ἑρμείας, σπείος, θείω; into η , τιθήμενος, ἡύ.

(3) \omicron lengthened to $\omicron\upsilon$, πούλις, μούνος; to $\omicron\iota$, πνοιή, ἡγνοίησε; to ω , Διάνυστος, ἀνώστος; to $\alpha\iota$, ὑπαί.

(4) η shortened to ϵ , as in Conjunctions ἰθύνετε, εἶδετε, μίσγεαι: ω to \omicron , as in Conjunctions τραπέομεν, ἐγείρομεν.

(5) Before or after η the addition of ϵ is not uncommon, as ἔηκε = ἦκε. ἡέλιος = ἥλιος; as also before ϵ , as ἔεδνα, ἐείκοσι.

(6) $\bar{\alpha}\omicron$ (ῥο) often changes to $\epsilon\omega$, as Ἄτρείδᾶο, Ἄτρείδεω. This interchange between short and long vowels is called *Metabasis quantitatis*; as in $\bar{\epsilon}\omega$ s often read as εἶος. Cp. ἀπειρέσιος and ἀπερείσιος.

§ 4. Contraction.

(1) Contraction generally follows the ordinary rules, with the exception that $\epsilon\omicron$ and $\epsilon\omega$ may contract into $\epsilon\upsilon$, as θάρσενος, γηγάνειον, βάλλειν.

(2) Frequently words remain uncontracted, as ἀέκων, πάϊς, ὄστρα; sometimes contraction takes place when it does not occur in Attic, as in ἱρός (ἱερός), βώσας (βοήσας).

(3) When two vowels which do not form a diphthong come together, they are often pronounced as forming one syllable, as κρεῖᾶ, Ἄτρείδεῶ, δὴ αὐ, δὴ ἕβδομος, ἐπεὶ οὐ. This is called *Synizesis*.

§ 5. Hiatus.

When two vowels come together without elision or contraction taking place, it is called *Hiatus*. This generally occurs when one word ends and the next begins with a vowel. Hiatus, which is rarely admissible in Attic poetry, is frequent in the Homeric hexameter, especially (1) after the vowels ϵ and υ , as παιδὶ | ὄπασσεν: or (2) when there is a pause in the sense between the two words, as Ὀλύμπιε. | οὐ νύ τ' Ὀδυσσεύς: or (3) when the final vowel is long, and stands in *Arsis*, as ἀντιθέω | Ὀδυσῆι: or (4) when a final long vowel or diphthong is made short before a vowel following, as πλάγχθη | ἐπεὶ (- υ υ -), οἴκοι | ἔσαν (- υ υ -). Many apparent cases of Hiatus are only traces of a lost digamma. See § 2.

§ 6. Elision.

In the Homeric hexameter not only are the vowels α , ϵ , \omicron , elided, but also frequently the diphthongs $\alpha\iota$, as βούλομ' ἐγὼ, and $\omicron\iota$ in μοι and τοι, as well as ϵ in the dative and in ὄτι. The ν ἐφέλκυστικόν stands before consonants as well as before vowels.

§ 7. *Apocope.*

Before a following consonant, the short final vowel in *ἄρα, παρὰ, ἀνὰ, κατὰ*, may be dropped. This is called *Apocope*. The *τ* of *κατ[ᾶ]* so shortened assimilates itself to the following consonant—*κάππεσε, κάμμορος, κάπ πέδιον, κὰκ κορυφῆν, κἀλλειτε*; and similarly the *ν* of *ἀν[ᾶ]* before a following *π* or *λ*, as *ἀμ πέδιον, ἀλλύσεκε*.

§ 8. *Consonants.*

We often find—

(1) *Metathesis*, especially with *ρ* and *α*, e. g. *καρδίη* and *κραδίη, θάρσος* and *θράσος, κάρτιστος* and *κράτιστος*.

(2) *Doubling of a consonant*, especially of *λ, μ, ν, ρ*, as *ἔλλαβον, ἔμμαθον, βίννητος, τόσσος*; so, also, *δῆκωσ, δῆτι, πελεκκάω, ἔδδεισε*. A short final vowel is often made long when followed by a word which begins with *λ, μ, ν, ρ, σ, θ*, or which originally began with the *F* (§ 2), as *πολλὰ λισσομενος, ἔτι νῦν, ἐνὶ μεγάροισι*.

(3) Conversely, a single *λ* or *σ* may take the place of the doubled liquid or sibilant, as *Ἄχιλεύς, Ὀδυσσεύς*.

DECLENSIONS.

§ 9. *First Declension.*

(1) For *ᾶ* in the singular, Homer always has *η*, *Τροίη, θήρη, νεηνίης*, except *θεᾶ* and some proper names.

(2) *ᾶ* remains unchanged, as *βασιλεία*, except in abstract nouns in *εἰα, οἰα*, as *ἀληθείη* for *ἀλήθειᾶ*.

(3) The Nom. sing. of some masculines in *ης*, is shortened into *ᾶ*, as *ἰπότηᾶ, νεφεληγερέτᾶ*.

(4) Gen. sing. from masc. in *ης* ends in *αο* or *εω* (see § 3. 6); sometimes contracted to *ω*.

(5) Gen. plur. ends in *αων* or *εων*, sometimes contracted to *ων*, as *γαυιάων, νηπιέων, παρειῶν*.

(6) Dat. plur. *ησι* or *ης*, as *πύλῃσι, σχίζῃσι*; but *θεαῖς, ἀκταιῖς*.

§ 10. *Second Declension.*

Special forms—

(1) Gen. sing. in *οιο*.

(2) Gen. and Dat. dual *οιν*.

(3) Dat. plural *οισι[ν]*.

§ 11. *Third Declension.*

(1) Dat. and Gen. dual *οιν*.

(2) Dat. plur. *εσι, εσσι*, and, after vowels, *σσι*.

(3) Nouns in *ης (ε)* and *ος* (Gen. *εος*) and *ας* (Gen. *αος*) retain for the most part the uncontracted forms; *εος* is often contracted into *εως*. In the

terminations *eos*, *eēs*, *eas*, the *ε* often coalesces, not with the vowel of the termination, but with a preceding *ε*, into *ει* or *η*, as *εὐρρε-εος* contracts into *εὐρρεῖος*, *σπέ-εος* into *σπῆος*, *Ἡρακλέ-εος* into *Ἡρακλῆος*, *-ῆι*, *-ῆα*.

(4) Words in *eus* form their cases with *η* instead of *ε*, as *βασιλῆος*, *-ῆι*, *-ῆα*; the Dat. plur. often ends in *ῆεσσι*. But proper names may retain the *ε*, as *Τυδεί*, *Ὀδυσσεά*.

(5) Words in *is* generally retain *ι* in their cases, as *πόλις*, *πόλιος*, *πόλι*, *πόλιος*, *ἰων*, *ιας*, *ἰέσσι*. But we find also *πόληος* (cp. *μάντηος*), *πόληι*, *πόληις*. The Dat. plur. sometimes makes *ισι*, and the Acc. plur. *ις*.

(6) For *ναῦς* Homer uses *νηῦς*, declined with both *ε* and *η*. Gen. *νεῦς* or *νηῦς*, Dat. *νηῖ*, Acc. *νεά* or *νηά*, Dat. plur. *νηυσί*, *νήεσσι*, and *νέεσσι*.

(7) Among anomalous forms may be mentioned:—

(a) *κάρη*, Gen. *κάρητος*, *καρήματος*, and *κράατος* (as if from *κράας*, neut.), and *κρατὸς*, *κρατῖ*, *κράτα* (from *κράς*, masc.).

(b) *γόνυ* and *δῶρυ* make *γούνατος*, *γουνῶς*, and *δούρατος*, *δουράος*.

(c) *νῆς*, besides the regular forms in Second Declension, has Gen. *νῆος*, Dat. *νῆι*, Acc. *νῆα*, Nom. plur. *νῆες*, Dat. *νῆάσι*, Acc. *νῆας*, Dual *νῆε*.

§ 12. Special Terminations.

(1) The termination *φι*[ν] (appearing with nouns of First Declension as *ῆφι*, of Second Declension as *οφι*, and of Third Declension as, generally, *εσφι*) serves for a Genitive or Dative sing. and plur.; e. g. Gen. *ἐξ εὐνήφι*, *ἀπ' ἰκρίοφιν*, *διὰ στήθεσφιν*, *δοτεόφιν* *θῆς*; Dat. *θύρηφι*, *βιθήφι*, *φαινομένηφι*, *θεόφιν*, *σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι*, *πρὸς κοτυληδονόφιν* (*κοτυληδύσι*), and, in anomalous form, *ναῦφι*.

(2) There are three local suffixes:—

(a) Answering to the question *whence?* in *θι*, as *οἴκοθι*, *Ἰλιόθι* *πρό*, *κηρόθι*.

(b) To the question *whence?* in *θεν*, as *οἴκοθεν*, *θεόθεν*; also with prepositions, as *ἀπ' οὐρανóθεν*, *κατὰ κρήθεν*.

(c) To the question *whither?* in *δε*, as *ἀγορήνδε*, *Τροίηνδε*, *ἄλαδε* (also *εἰς ἄλαδε*), and analogous forms *φύγαδε*, *οἴκαδε*. With *Ἄιδόσδε* supply *δῶμα*, 'to the house of Hades.'

§ 13. Adjectives.

(1) The Femin. of Adjectives of Second Declension is formed in *η* instead of *α*, as *δμοίη*, *αἰσχρή*, except *δα*.

(2) Adjectives in *ος* are sometimes of two, sometimes of three, terminations. The Attic rule is not strictly observed, for an uncompounded Adjective may have but two, as is the case with *πικρὸς*, etc., and the compounded three, as *εὐξίστη*, *ἀπειρεσίη*.

(3) Adjectives in *υς* are also often of two terminations only, and often shorten the Femin. *εια* to *εα* or *εη*, as *βαθέη*, *ἀκεία*.

(4) A common termination is *εις*, *εσσα*, *εν*. In this form *ηεις* may contract to *ης*, as *τιμήεις*, *τιμής*, and *οεις* may contract *οε* to *ευ*, as *λατιέωτα* for *λατιέωτα*.

(5) πολὺς is declined from two stems, πολυ- and πολλο-, so that we have as Homeric forms πολέος Gen. sing.; πολέες Nom. plur., πολέων Gen. plur., πολέεσι, πολέεσι, πολέσι Dat. plur., and πολέας Acc. plur.

(6) In the Comparison of Adjectives, the termination *ωτερ-, ωτατ-*, is admissible in the case of a long vowel in the penult. of the Positive, as *λῆρώτατος, οἰζυρώτατος*. The Comparative and Superlative forms in *ων, ωστε* are more frequently used than in Attic.

§ 14. The Article.

Special forms of the Article are:—Gen. τοῖο, Dual Gen. τοῖων, Nom. plur. τὰ, ταί, Gen. τάων, Dat. τοῖσι, τῆσι, τῆς.

§ 15. Pronouns.

(1) Special forms of the Personal Pronouns are as follows.

	First Person.	Second Person.	Third Person.
Nom. Sing.	ἐγών	σύνη	
Gen. "	ἐμέο, ἐμεῦ, μεῦ	σέο, σεῦ, σεῖο	ἐο, εὔ, εἰο, ἔθεν
	ἐμείο, ἐμέθεν	σέθεν	
Dat. "	τοί, τείν	οἱ, ἐοῖ
Acc. "	ἐ, ἐέ, μιν
N. A. Dual	ἐγῶι, ἐγῶ (Acc.)	σφῶι, σφῶ	σφωέ
G. D. "	ἐγῶιν	σφῶϊν, σφῶν	σφωίν
Nom. Plur.	ἄμμες	ὑμμες	
Gen. "	ἡμέων, ἡμείων	ὑμέων, ὑμείων	σφέων, σφείων, σφῶν
Dat. "	ἄμμι(ν), ἡμιν	ὑμμι(ν), ὑμιν	σφι(ν), σφίσι(ν)
Acc. "	ἄμμε, ἡμέας, ἡμας	ὑμμε, ὑμέας	σφέας, σφέας, σφε.

(2) Special forms of the Possessive Pronouns.

	Sing.	Plur.	Dual.
First Person	ἄμδς and ἄμδς (δ), ἡ, ὄν	νοῦτερος.
Second Person	τέδς, ἡ, ὄν	ὑμδς, ἡ, ὄν	σφωίτερος.
Third Person	ἐδς, ἡ, ὄν	σφδς, ἡ, ὄν	

(3) Special forms of the Pronoun τίς.

	Sing.	Plur.
Gen.	τέο, τεῦ	τέων
Dat.	τέφ	τέοισι.

(4) Special forms of the Pronoun ὅστις.

	Sing.	Plur.
Nom.	ὅτις, ὅττι	
Gen.	ὅτεν, ὅττεο, ὅττεν	ὀτέων
Dat.	ὅτεφ	ὀτέοισι
Acc.	ὅτινα, ὅττι	ὀτινας, ὀσσα.

(5) Special forms of Relative Pronouns.

Gen. ὄον, (al. ὄο), ἔης. Dat. plur. ἡσι, ἡς.

VERBS.

§ 16. Augment and Reduplication.

(1) The syllabic and temporal Augments may be omitted. After the syllabic augment λ, μ, ν, σ are often doubled; ρ may be doubled or not at will, as ἔρρεον, ἔρεξα.

(2) Reduplication of the Second Aor. Act. and Med. is common. Cp. ἰ-πέφραδον (φράζω), ἔπεφνον and πέφνον (φένω), πεπίθωμεν (πείθω), πεφιδίεσθαι (φείδομαι), ἐρύκω makes a sort of reduplicated Aor. in ἐρύκακον and ἐνίπτω in ἠνίπαπον.

(3) Some of the reduplicated Aorists give also a reduplicated Future, as πεπιθήσω, πεφιδήσομαι, κεκαδήσω.

(4) The forms ἔμμορα (μείρομαι) and ἔσσυμαι (σεύω) follow the analogy of the reduplication of verbs beginning with ρ. But cp. βερυπωμένα, Od. 6. 59. In δέγμαι (δέχομαι) the reduplication is lost, in δείδεγμαί, δεΐδια (root δι) it is irregular.

§ 17. Terminations.

(1) The older forms of the termination of the verb (Sing.) μι, σθα, σι are common in Homer; cp. ἐθέλωμι, ἴδωμι, ἐθέλῃσι, βάλῃσι, ἐθέλῃσθα, καλοῖσθα.

(2) The termination of the third person Dual in historic tenses is τω as well as τῆν, in Pass. σθον as well as σθην, διώκετον, θαρήσσεσθον. In the plural μεσθα is frequently used for μεθα, Dual first person μεσθον.

(3) In the second person sing. Pass. and Med. σ is omitted from the termination σαι, σο, as λιλαΐσαι, βούλαι, Conjunct. ἔχῃαι. This mostly remains uncontracted. εο, as in ἔπλεο, often makes ευ, viz. ἔπλευ. In Perf. Med. for βέβλησαι we find βέβληαι.

(4) The third Plur. in νται and ντο mostly appear as σται and στο, as δεδαΐσται, κέατο (ἔκειντο), ἀπολοΐατο.

(5) The termination of the Inf. is frequently μεναι, σι μεν. Pres. ἀκον-ἔ-μεν(αι), Fut. κελευσ-ἔ-μεν(αι), Perf. τεθνάμεν(αι), Pass. Aor. Βλήμεν(αι), μιχθήμεν(αι), Second Aor. Act. ἐλθέμεν(αι). Another termination is είν, as πιεΐν, θανέΐν.

(6) The terminations σκον and σκομην express repetition of the action (*iterative form*). They are attached to Imperf. and Second Aor. of verbs in ω by the connecting vowel ε, or sometimes α, θέλγασκον, ᾤθεσκον βίπτασκον, κρύπτασκον. In the First Aor. Act. the termin. follows the aoristic vowel α, ἐλάσα-σκον, μνησά-σκετο. In μ verbs the terminations are attached directly to the stem, δύ-σκον, στά-σκον, ἔσκον for ἔσ-σκον (εἰμί). These forms are rarely augmented. Cp. φάνεσκε, Od. 11. 587, from ἐφάνην.

§ 18. Contracted Verbs.

(1) Verbs in έω (for the most part uncontracted) change εε and εει into ει, sometimes εε into η, εο or εου into ευ. In the uncontracted form the stem vowel ε is sometimes lengthened into ει, as ἐτελέειετο for ἐτελέετο.

(2) Verbs in *άω* are for the most part contracted. In these verbs the long vowel produced by contraction has often a corresponding short (sometimes a long) vowel inserted before it, as *δρώω* (*δρῶ*), *δράω* (*δρᾶ*), *δρώωσι* (*δρῶσι*), *μνάσθαι* (*μνάσθαι*). Occasionally this short vowel appears after the long vowel of contraction, as *ἠβώντες*.

(3) Verbs in *ώω* are generally contracted. In forms that remain uncontracted the *ο* is often lengthened to *ω*, as *ὕπνώοντες*. Such forms as *ἀρῶωσι* (*ἱρῶσι*) and *δηιόφεν* (*δηιοῖεν*) follow the rule of verbs in *άω*.

§ 19. Future and Aor. I. Act. and Med.

(1) (a) Pure verbs which do not lengthen the vowel of the stem in forming their tenses, often double the *σ* in Fut. and Aor. I. Act. and Med., as *νείκεω* *νείκεσσα*, (*αἰδέομαι*) *αἰδέσσομαι*, (*γελάω*) *ἐγέλασσα*. This sometimes the case with verbs in *ζω*, as (*ἀναχάζομαι*) *ἀναχασσάμενος*, (*ῥάζομαι*) *ῥάρασσάτο*. (b) Or the *σ* may be altogether dropped in the fut., as *τελείει*, *μαχέονται*, *ἀντιῶω*, i. e. *ἀντιῶω*, *ἀντιῶω*, *ἀντιῶω*, expanded by the principle explained in § 18. 2.

(2) The future of liquid verbs, i. e. that have for characteristic *λ*, *μ*, *ν*, *ρ*, commonly have the Fut. uncontracted as *βαλέοντι*, *κατακτανέουσι*, *σημανέω*. Some liquid verbs have a *σ* in Fut. and Aor. I., as *εἰλσα*, *κύρσω*, *κέλσαι*, and here is an anomalous form *κένσαι* (*κεντέω*).

(3) Conversely some verbs, not liquid, form an Aor. I. without *σ*, as *χέω* *χῆα*, *καίω* *ἕκηα*, *σεύω* *ἕσσενα*. Cp. *εἶπα* for *εἶπον*.

§ 20. Aor. II.

(1) The Aor. II. contains the root of the verb in its simplest form. The present tenses to which certain Aor. II. are referred are often of later formation, e. g. *ἔστρωγον* is more primitive than *στρωγέω*, *ἔκτυπον* than *κτυπέω*, *μακων* than *μηκάομαι*, *ἔγηραν* than *γηράσκω*, *ἔχραον* than *χράω*.

(2) Reduplicated Aor. II. Act. and Med., see § 16. 2.

(3) Aor. II. with *σ* on analogy of *ἔπεσον*. We find such forms as *ἔβω* (*ἔβω*), *ἔβήσετο* (*βαίνω*), *ἔδύσετο*, *δυσόμενος* (*δύνω*), *ἔρσο* (*ἔρνω*), *ἔλετο* (*λέγω*), *ἔξετε* (*ἄγω*), *ἔσσε* (*οἶω* = *φέρω*), *ἔξέμεν*, *ἔρξέμεν*.

(4) Syncopated Aor. II. An Aor. is common, formed, on analogy of Aor. of verbs in *μι*, without connecting vowel, as (Act.) *ἔκταν* (*κτείνω*), *ἔμβλητην* (*βάλλω*), *οὔτα* (*οὔτάω*). In the Med. these forms are generally without augment, and are distinguishable from Plpf. Pass. only by want of reduplication, e. g. *ἔδέγμην*, *δέγμενος* (*δέχομαι*), *φθίμην* (Opt. from *φθίνω*), *ῶτο* (*λύω*), *ἔχυτο*, *χύμενος* (*χέω*), *σύτο* (*σεύω*), *ῶτο* (*ἔρνω*).

§ 21. Perfect and Pluperfect.

(1) The First Perf. is only found with verbs having a vowel stem. The Second Perf. is the commonest, and is formed without aspiration, as *κέκοπα*. Even in vowel verbs the Perf. is often without a *κ*, as *βεβαρηῶς*, *πεφύσασσι*, *ἠγάσθαι*, *δεδιότες*, etc.

(2) The Pluperfect is found with the uncontracted terminations $\epsilon\epsilon(\nu) = \epsilon\epsilon(\nu)$; sometimes $\epsilon\epsilon$ becomes η , as in $\eta\delta\eta$.

§ 22. Aor. I. and II. Passive.

(1) The 3rd pers. plur. Indic. often ends in $\epsilon\nu$ instead of $\etaσαν$, as $\tauράφεν$, $\xiκταθεν$, and the Infin. in $\etaμεναι$ and $\etaμεν$ instead of $\etaναι$.

(2) In the Conjunctive the uncontracted form in $\epsilon\omega$ is generally and ϵ is often lengthened to $\epsilon\iota$ or η , while the connecting vowel in the Plural is shortened; e. g. $\deltaαείω$ ($\deltaάδην$), $\sigmaαπήη$ ($\sigmaήπω$), $\muγγήης$, (al. $\muγγέωσι$, $\deltaαμελετε$).

§ 23. Verbs in μ .

(1) The principal peculiarities of the verbs $\iotaστημι$, $\τιθημι$, $\ιημι$, are given as follows.

	$\iotaστημι$	$\τιθημι$	$\ιημι$	Stem
Indic. Pres.				
2nd Sing.	$\τιθησθα$	$\ιεις$	$\delta\epsilon$
3rd Sing.	$\τιθει$	$\ιει$	$\delta\epsilon$
3rd Plur.	$\τιθεισι$	$\ιεισι$	$\delta\epsilon$
Indic. 1st Aor.	$\ιηκα$	
„ Imperf.	$\ιεν$	$\delta\epsilon$
Imperat.	$\iotaστα$	$\delta\epsilon$
Infin. Pres.	$\iotaσάμεναι$	$\τιθήμεναι$	$\ιέμεν[αι]$	$\delta\epsilon$
„ 2nd Aor.	$\σθήμεναι$	$\θέμεν[αι]$	$\ιμεν$	$\delta\epsilon$
„ Perf.	$\εστάμεν[αι]$			
Conjunctive				
2 Aor.				
1st Sing.	$\στέω$ ($\στέω$)	$\θέω$ ($\θείω$)	$\μεθ-είω$	
2nd Sing.	$\σθήης$	$\θήης$ ($\θείης$)		
3rd Sing.	$\σθήη$	$\θήη$ ($\θείη$)	$\ησι$, $\άν-ηη$	$\deltaάδην$
1st Plur.	$\στέωμεν$ ($\στέλομεν$)	$\θέωμεν$ ($\θείομεν$)	$\delta\epsilon$
2nd Plur.	$\θειετε$	
3rd Plur.	$\περι-σθήωσι$	$\delta\epsilon$
Dual	$\παρ-σθήετον$			

(2) In the Third Plural of Past tenses $\epsilon\nu$ is a common termination, as $\τιθεν$, $\ιεν$; also $\ιεταν$ and $\σταν = \iotaστησαν$, $\ιφαν = \ιφασαν$, $\ιφουσαν$, $\ιβαν$ and $\βαν = \ιβησαν$. Notice also the forms $\εσταως$, $\ιετα$ for $\τιθήμενος$, see § 3. 2.

(3) $\epsilon\iotaμι$ ($\ιδα$) has the following peculiar forms.

	Pres. Indic.	Conjunct.	Opt.	Inf.
Second Sing.	$\epsilonισθα$	$\ιησθα$..	$\ιμεν[αι]$
Third Sing.	$\ιησιν$	$\ιειη$	
First Plur.	$\ιομεν$		

Imperf. First Sing.	ἦα, ἦιον	Third Sing.	ἦε(ν), ἦε(ν)
Dual	ἦην		
First Plur.	ἦομεν, ἦμεν	Third Plur.	ἦσαν, ἴσαν, ἦιον
Fut. εἶσομαι	Aor. I. εἰσάμην, εἰσάμην.		

(4) *Εἰμι (sum)* has the following.

	Pres. Indic.	Conjunct.	Opt.	Imp.
First Sing.	ἔω, μετ-είω
Second Sing.	ἔσσι, εἰς	ἔης	ἔοις	ἔσσο
Third Sing.	ἔησι, ἦσι, ἔη	ἔοι	
First Plur.	εἰμὲν			
Second Plur.	εἴτε	
Third Plur.	ἔασι	ἔωσι		

Inf. ἔμμεν[αι] and ἔμεν[αι].

Particip. ἐὼν, ἐούσα, ἐὼν, Gen. ἐόντος.

Imperf. First Sing. ἦα, ἔα, ἔον, Second ἔησθα, Third ἦεν, ἔην, ἦην, Third pl. ἔσαν.

Iterative tense ἔσκον, Fut. ἔσσομαι, Third Sing. ἔσσειται.

(5) Under *φημι* we find *φήη* (Third Sing. Conjunct.), *φᾶς* (Particip.), *φάω* (np. 2 Sing.)

(6) Under *κείμαι* we have *κέαται*, *καλαται*, and *κέονται*, = *κεῖνται*: *κέατο*, *κατατο* = *κεῖντο*; *κῆται* = *κέηται*. Iterative tense *κεσκόμην*, Fut. *κέω*, *κείω*, f. *κεέμεν*, Particip. *κέων*.

(7) Under *ἦμαι*, *ἔαται*, *εἔαται* for *ἦνται*: *ἔατο*, *εἔατο* for *ἦντο*.

(8) Under *οἶδα*. Pres. Indic. Second Sing. *οἶδας*, First Plur. *ἴδμεν*.

Conjunct. First Sing. *εἰδέω*, First Plur. *εἶδομεν*, Second *εἶδετε*, Particip. *οἶα*, Inf. *ἴδμεναι*, *ἴδμεν*.

Imperf. Second Sing. *ἦείδης*, Third *ἦδες*, *ἦείδη*, Third Plur. *ἴσαν*, Fut. *δήσω*.

THE METRE OF HOMER.

THE Homeric verse is, technically, the catalectic dactylic Hexameter, consisting of six dactyls, of which the last is incomplete by a syllable (*καταληπτικός*, i. e. *καταλήγει*, 'stops short').

Od. 1. $\bar{\alpha}\nu\delta\rho\alpha\ \mu\omicron\iota\ \bar{\xi}\nu\nu\epsilon\pi\acute{\epsilon}\ | \ \bar{\mu}\omicron\upsilon\sigma\acute{\alpha}\ \bar{\rho}\alpha\lambda\ \bar{\iota}\tau\rho\omicron\pi\omicron\nu\ \bar{\delta}\epsilon\ \bar{\mu}\acute{\alpha}\lambda\acute{\alpha}\ | \ \bar{\rho}\omicron\lambda\lambda\acute{\alpha}\ | ^x$

The last syllable of the line may be long or short.

A verse which thus consists entirely of dactyls is called *στίχος δλοδάκτυλος*, and is of frequent occurrence.

A spondee may be substituted for the dactyl in every foot, as Od. 15. 33 $\bar{\sigma}\acute{\iota}\tau\omicron\upsilon\ | \ \bar{\kappa}\alpha\bar{\iota}\ \bar{\kappa}\rho\epsilon\bar{\iota}\ | \ \bar{\omega}\nu\ \bar{\eta}\delta\prime\ | \ \bar{\sigma}\acute{\iota}\nu\omicron\upsilon\ | \ \bar{\beta}\epsilon\bar{\rho}\bar{\beta}\rho\acute{\iota}\ | \ \bar{\theta}\alpha\sigma\bar{\iota}$, but this form of verse extremely rare.

The *στίχος δλοδάκτυλος* is the most frequent form; the next common is a verse where the 1st or 2nd, or both feet are spondees, e. g. Od. 1. Od. 1. 2, Od. 1. 3. The spondee is less common in the 3rd, and still less in the 5th; where a spondee occurs in the 5th, the verse generally ends with a quadrisyllable. Cf. Od. 1. 29, 35, 36.

Caesura (τομή).

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	~	-	~	-	~	-	~	-	~	-	-
1		2		3		4		5		6	

The scheme of the hexameter is here given with two modes of division (1) into six feet, marked by the lower line of figures, and (2) into half-feet marked by the upper line.

The commonest Caesurae are

(1) After the first *long* syllable of 3rd foot (*τομή πενθ-ημι-μερης*, i. e. 5th half-foot). This is called *strong caesura*. e. g.

$\pi\lambda\acute{\alpha}\gamma\chi\theta\eta\ \acute{\epsilon}\pi\epsilon\bar{\iota}\ \tau\rho\acute{\omicron}\iota\ | \ \eta\varsigma\ \bar{\iota}\epsilon\rho\ | \ \delta\nu\ \rho\omicron\lambda\acute{\iota}\epsilon\theta\rho\nu\ \acute{\epsilon}\pi\epsilon\rho\sigma\epsilon$. Od. 1. 2.

(2) After the first *short* syllable of 3rd foot (*τομή κατά τρίτον τροχαῖν weak caesura*). e. g.

$\acute{\alpha}\upsilon\tau\omega\bar{\nu}\ \gamma\acute{\alpha}\rho\ \sigma\phi\epsilon\tau\acute{\epsilon}\rho\ | \ \eta\sigma\bar{\iota}\nu\ \acute{\alpha}\ | \ \tau\alpha\sigma\theta\alpha\lambda\acute{\iota}\eta\sigma\bar{\iota}\nu\ \acute{\delta}\lambda\omicron\nu\tau\omicron$. Od. 1. 7.

(3) After the first long syllable of 4th foot (*τομή ἑφθ-ημι-μερης*, i. e. 7th half-foot). e. g.

$\acute{\epsilon}\bar{\iota}\mu\prime\ \acute{\omicron}\delta\upsilon\sigma\epsilon\delta\epsilon\ \Lambda\alpha\epsilon\rho\tau\acute{\iota}\acute{\alpha}\ | \ \delta\eta\varsigma\ \delta\epsilon\varsigma\ | \ \pi\acute{\alpha}\sigma\bar{\iota}\ \delta\acute{\omicron}\lambda\omicron\upsilon\sigma\bar{\iota}\nu$. Od. 9. 19.

(4) After the first short syllable of 4th foot (*κατά τέταρτον τροχαῖον*). e. g.

$\Pi\lambda\eta\gamma\acute{\iota}\delta\alpha\varsigma\ \tau\prime\ \acute{\epsilon}\sigma\omicron\rho\omega\bar{\nu}\tau\alpha\ \kappa\alpha\bar{\iota}\ | \ \acute{\omicron}\psi\acute{\epsilon}\ \delta\acute{\upsilon}\ | \ \omicron\nu\tau\alpha\ \nu\omicron\acute{\omega}\tau\eta\nu$. Od. 5. 272.

t end of 4th foot (*βουκολική*), because frequent in Theocr. and poets (ool); e. g.

χι Κύδωνες ἔναιον Ἰαρδάνου | ἀμφὶ βέεθρα.

is frequently a pause in the sense after the 4th foot, when the caesura occurs, as

μετὰ δ' Ἰθάκην εὐδείελον· | ἐν δ' ὄρος αὐτῆ. Od. 9. 21, (cf. Od. I. 60, &c.)

Hiatus (see Homeric Forms, § 5).

is frequent in the Homeric verse; e. g.

ἐκ τοῦδ' οὐτ' Ὀδυσῆα | ἐγώ. Od. I. 212.

ἐσθῆτά τέ | ἔσπερον εἶσω. Od. 7. 6.

a final short vowel suffers no elision when followed by a word that begins with a vowel, it may be the case that originally the word began with a vowel, it may be the case that originally the word began with a vowel; e. g. (Homeric Forms, § 2), so that the hiatus is only apparent; δε φοί—ἐπὶ φῆρα—μέγα φέργον—πίονα φοίλον—αἶθωα φοίλον.

Long Vowels used short.

occurs when a word ending with a long vowel or diphthong is followed by a word with an initial vowel; e. g.

ἐν μεγάροισι Ὀλυμπίῳ | ἀθρόοι | ἦσαν. Od. I. 27.

τίσις ἔσσεταί | Ἀτρείδαο. Od. I. 40.

θέλγει ὄπως Ἰθάκη ἐπιλήσεται. Od. I. 57.

lengthening is occasionally found in the middle of a word, as

| Od. II. 270. οἶος | ω | Od. 7. 312. ἦρωος | ω | Od. 6. 103.

Lengthening of short Syllables in Arsis.

ῥιαμίθης—ἀμφηρεφέα—φλόγεα—φίλε—ἀπονέσθαι—ἀποπέσησι—ἀγοράσθε—κατὰλοφάδια—συβόσια.

The final vowel is often lengthened before a succeeding consonant; e. g. before δφείδω and δφέος, δφηρόν and δφῆν: before a liquid, as πολλὰ ἠ—πυκνὰ βωγαλέην—περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος—τοῖσι δ' ἀπὸ δνέφος. Cf. ἐπεὶ—ἐπίτονος, Od. 12. 423.

Generally speaking the Homeric verse uses great freedom in altering the length of words to suit the needs of the metre.

trial Epigr. 12. 9, 13—

Dicant Æarīnōn tamen poetae,
Sed Graeci, quibus est nihil negatum,
Et quos Ἄρες Ἄρες decet sonare.

HOMERIC SYNTAX.

It would be impossible to attempt here anything like a complete sketch of Homeric Syntax, or to point out the contrast that it offers to the constructions used by Attic writers, but a few hints may be given, that be more fully worked out by the student for himself.

THE USE OF THE ARTICLE.

To enable us to define accurately the use of the Article peculiar to Greek of the Homeric poems, all doubts ought to be cleared up as to date of the composition of the poems, the number and the age of interpolated passages, and the relation of the existing text to the original language. In the midst of so many uncertainties it is impossible to establish definite rules. We shall find the Article sometimes used with the force of a demonstrative or relative pronoun, sometimes approaching more nearly the ordinary use.

a. Pronominal use, as a weak Demonstrative.

Od. 2. 160 ὃ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο.

In this sense it may be the *repetition* of something mentioned before,

Od. 3. 11 νηὶς εἴσης ἰστία . . τὴν δ' ἔρμισαν,

or may introduce a contrast,

Il. 4. 9 ἀλλ' ἢ τοι ταί νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
τέρπεσθον τῷ δ' αὐτε, κ.τ.λ.

In this sense the Article frequently begins a new clause, generally with addition of a conjunction; e. g. ὁ μὲν—ὁ δὲ—ὁ γὰρ—αὐτὰρ ὁ.

The combination ὁ γὰρ mostly serves to resume the main subject of sentence, as

Od. 2. 131 πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
ζῶει ὃ γ' ἢ τέθνηκε;

The Article may also sum up or repeat a foregoing relative clause,

Od. 11. 147 ὃν τινα μὲν κεν ἐὰν νεκῶν κατατεθνηῶτων
αἵματος ἄσσον ἴμεν, ὁ δὲ τοι νημερτὲς ἐνίψει,

or may prepare for a subsequent relative clause, as

Od. 2. 119 τάων αἰ πάρος ἦσαν.

β. Attributive use.

The commonest form of this is when the Article stands at the beginning of the clause, and the subject is expressed later by a sort of apposition; e. g.

ἢ μὲν ἀρ' ᾧδ' εἰποῦσ' ἀπέβη—γλαυκῶπις Ἀθήνη.

When the Article draws nearer to the subject to which it belongs, we naturally approach the regular Attic use. In the Homeric poems when the Article is used in direct combination with a noun it will be found for the most part that this noun either serves to point a contrast or to add a definition: thus we find *οἱ ἄλλοι—τὰ πρῶτα—τοῦ ἑτέροιο—τὸ χθίζδν—τὰς τῆτε*, where one class of things is marked off from another.

In the frequent combinations *ὁ ξείνος—ὁ ἀναξ—ὁ ἥρωα*, the noun substantive must be regarded as a regular title.

γ. The Relative use.

This arises from the common custom in an early stage of literary composition of putting together two or more demonstrative clauses without a connecting link (asyndeton). c. g.

Il. 1. 330 *ἀλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε.*

The *τῷ* here is merely the demonstrative, and the sentence has no syntactical connection with the preceding clause. 'They were his heralds.' Attic Greek would write *οἱ*, and English idiom render 'who were his heralds,' but the simpler Homeric syntax leaves the two clauses distinct. Cp.

Od. 9. 334 *οἱ δ' ἔλαχον || τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον.*

Il. 7. 452 *τοῦ δ' ἐπιλήσονται || τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος . . πολίσσαμεν.*

From this usage the transition to the real relational force is natural. Cp.

Il. 1. 125 *ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
i. e. quae vero ex urbibus diripiuntur, ea sunt divisa.*

Od. 4. 349 *ἀλλὰ τὰ μὲν σοι ἔειπε γέρον . .
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος.*

These last instances will serve to introduce a new feature of Homeric Syntax, viz.

COORDINATION OF SENTENCES.

If we examine a paragraph in some Attic writer, we shall find that the sentences are elaborately connected with and subordinated to one another by means of relative pronouns, relative conjunctions, participles, etc. In Homeric syntax the mere juxtaposition of two sentences is often the only link of connection between them. This is called Coordination or *Παράταξις*. Cp.

Od. 1. 433 *εὐνῆ δ' οὐ ποτ' ἔμκτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.*

Here we might expect *χόλον γὰρ οἱ χ. ἀλεείνων*.

Od. 2. 10 *βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος
= παλάμη ἔχων.*

Ib. 18 *Ἄντιφος αἰχμήτης τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
= ὃν ἄγρ. ἔκ Κ.*

See also Od. 2. 20, 86, 313; 3. 252, 391; 4. 374, 729; 6. 234; 7. 30, 171, 263; 9. 8, 374; 11. 520. Cp. also

- Π. 6. 147 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χάμαδις χέει, ἀλλὰ δὲ θ' ἔπι
 τηλεθόωσα φύει, ἕαρος δ' ἐπιγίγνεται ἄρη.
 = ἐπιγιγνομένης ἄρης οἱ ὀπτόων ἐπιγένηται.

Analogous to this is the tendency noticeable in Homeric syntax to pass from a construction with the Relative to the simpler one with the Demonstrative; e. g.

- Od. 2. 225 Μέντωρ, ὃς β' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
 καὶ οἱ ἰὼν . . ἐπέτρειπεν.
 „ 9. 19 εἰμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ἀνθρώποισι μέλω . . καὶ μιν κλέος οὐρανὸν ἴκει.
 Π. 1. 79 ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

This disconnected style of syntax is peculiarly favourable to the frequent use in Homer of

EPEXEGESIS*.

This 'appended explanation' is thus described by Schol. on Π. 22. ἔστι δὲ συνηθὴς Ὀμήρῳ τὸ ὀφειλόμενον ἀπλῶς ἐρμηνεύεσθαι ἐν δυοῖσι καὶ κοπαῖς ἐκφέρειν.

The simplest form of this is where one substantive explains or adds a closer definition to the preceding,

- Od. 2. 420 οὖρον . . Ζέφυρον,
 „ 6. 122 κουράων ἀντὴ . . νυμφάων,

or when the constituent parts of a whole are expressed,

- Od. 7. 114 δένδρεα . . ὄγχυαι . . ροιαὶ . . μηλέαι,
 „ 10. 5 παῖδες . . ἕξ θυγατέρες . . ἕξ υἷες,
 „ 12. 330 ἄγρην . . ἰχθύς . . ὄρνιθας.

By a similar epexegetis we may explain the idiomatic use of ἄλλων.

- Od. 1. 132 ἄλλων . . sc. μνηστήρων,
 „ 5. 105 ἄλλων . . sc. τῶν ἀνδρῶν,
 „ 10. 485 ἄλλων . . sc. ἐτάρων.

There is also a frequent epexegetis of pronouns,

- Od. 1. 194 μιν . . . σὸν πατέρα,
 „ 2. 307 ταῦτα . . νῆα, ἐρέτας.

Such an epexegetis may be corrective, where, in Attic Greek, we should use μὲν οὖν used,

- Od. 3. 208 οὐ μοι . . πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί,

where the latter clause is a more accurate statement than the former, we prefer here to explain μοι as an ethical dative. Occasionally, the epexegetic reference is grammatically irregular, as

- Od. 1. 50 νήσῳ . . νήσος δεινδρήεσσα.

We find an epexegetical use of the infinitive,

- Od. 4. 197 τοῦτο νῦν καὶ γέρας ὄιον . . κείρασθαι κόμην.

* See note on Od. 1. 1.

This infin. generally refers to a noun in the nom. or acc., but cp.

Od. 10. 431 *τί κακῶν ἱμείρετε τούτων*

Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι;

where the reference is to a noun in the genit. This restriction is not found when the combination of the definite article with the infin. has come thoroughly into use.

A participial sentence may serve as an epexegetis,

Il. 1. 473 *ἰάσκοντο . . . αἰδόντες, μέλποντες,*

Od. 11. 582 *ἀλγε' ἔχοντα . . . ἐσταότ' ἐν λίμνῃ.*

An adverb may be explained by an epexegetis,

Od. 4. 348 *παρέξ παρακλιδόν,*

„ 8. 279 *καθύπερθε . . . μελαθρόφιν,*

„ 4. 312 *θεῦρο ἐς Λακεδαίμονα,*

and αὐτοῦ is constantly explained by some such addition, Od. 2. 317; 3. 397; 9. 194; 11. 187.

Sometimes one whole sentence is made to explain another, as

Od. 8. 402 *ἐγὼ τὸν ξείνον ἀρέσσομαι . .*

δῶσω οἱ τὸδ' ἄορ.

Cp. Od. 1. 241; 11. 314.

Sometimes again a single word may be explained by a periphrasis, following,

Od. 1. 1 *πολύτροπον . . ὅς μάλα πολλὰ πλάγχθη.*

Cp. Od. 1. 300; 2. 65; 3. 382; 9. 271.

The so-called *σχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος* is a form of epexegetis, the *μέρη* being added to make a closer definition of the *ὅλον*: e. g.

Τρῶας τρώμοις ἔλλαβε γυῖα, κ.τ.λ.

MOODS.

Among the peculiarities of the use of Moods in Homer, the student will note with respect to the *Conjunctive*, that (1) it often stands absolutely, analogous in meaning to the future *Indicative*:

Il. 1. 262 *ἴδωμαι, 7. 87 εἴησι, 24. 551 πάθησθα,*

Od. 2. 333 *ἀπόληται, 5. 299 γένηται.*

Similar to this is the use of the *Conjunctive* to introduce the possible and likely, though not actual, circumstances of a simile, Od. 4. 337; 5. 328, 368.

(2) The *Imperative* use of the *Conjunctive* in Homer in 1st pers. sing. and plur. is always accompanied by *ἀλλ' ἄγε . . ἄγετε . . δεῦτε*, Od. 9. 37; 10. 44. Here should be noticed a usage which couples such a *Conjunctive* mood with a foregoing *Imperative*.

Il. 6. 340 *ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήια τεύχεα δῶω,*

Od. 3. 18 *ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε . . εἶδομεν (Conj.).*

This is really the earliest or paratactic stage of syntax which afterwards develops into the subordinated use with *ὡς, ὅφρα, ὅπως*. Cp. also Il. 22. 417, 50; 23. 71.

The Optative mood represents an action merely as a conception of the mind; for this reason, where we find it contrasted with the Conjunctive, it generally expresses a more distant contingency, while the Conjunctive is more analogous in usage to the Indicative future. The Optative may stand absolutely to express a possible result, as

Il. 23. 151 Πατρόκλω ἦραι κόμην δπάσαιμι φέρεσθαι,

Od. 3. 231 βεῖα θεός γ' ἐθέλων, καὶ τηλόθεν ἄνδρα σάασαι,
or in a negative sentence,

Od. 22. 462 μὴ μὲν δὴ καθαρῶ θανάτω ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην
τάων.

When such a possible realization is qualified by an additional clause, it is easy to see the transition to the use of the Optative as a conditional mood,

Il. 10. 246 τούτου γ' ἐσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν

Od. 1. 265 τοῖος ἐὼν μνηστήρσιν ὀμλήσειεν Ὀδυσσεύς
πάντες κ' ἠκύμοροί τε γενοίετο πικρόγαμοί τε

THE USE OF ἄν AND κεν.

While the Attic poets employ only ἄν as the conditional particle, with indic., optat., infin., and particip., and with conjunct. only in combination with a relative pronoun or adverb, Homeric Greek uses both ἄν and κεν(ν) with much fewer restrictions. The use of ἄν is more common in negative sentences than in affirmative in the proportion of 2 : 1. Κεν(ν) is not unfrequently repeated in each element of a disjunctive sentence, as

Il. 20. 311 ἢ κέν μιν ἐρύσσειαι ἢ κεν ἐάσεις,

„ 22. 253 ἔλοιμί κεν ἢ κεν ἀλοίην,

while ἄν is never so used. Similarly we find the double κεν(ν) in Homer, as Od. 4. 733, and ἄν κεν together, as Od. 5. 361; 6. 259; 9. 334, but never the double ἄν.

In Homeric Greek both ἄν and κεν(ν) may be used with an independent conjunctive; ἄν is only so used occasionally, and then almost without exception in negative sentences, as

Il. 3. 54 οὐκ ἄν τοι χραίσμη κίθουρις.

The only exceptions to this negative use being Il. 1. 205; 22. 505: κεν(ν) with the conjunctive is not uncommon, but is always found in affirmative sentences. Cp. Od. 1. 396; 10. 507; 17. 418: κεν(ν) is also freely used with indicative future; cp. Il. 1. 139, 523; 3. 138; 4. 176; 8. 404; 9. 61, Od. 3. 80; 4. 80; 12. 346; 14. 99; 16. 297: but ἄν with the indicative future is only found three times, Il. 22. 49, 66, Od. 6. 221; for in Il. 9. 167 the ἄν belongs to the relative.

NOTES.

BOOK I.

N.B. The sections and numbers in thick type refer to the 'Homeric forms,' pp. 215 foll.

line 1. *ἔννεπε*, 'tell of.' Buttmann (Lexil. 123 foll.) takes *ἐνέπω* as a lengthened form of *ἔπιπ*, through a step *ἐμπω*. It seems rather to be compounded of *ἐν* and *ἔπω*, i.e. *ἔπεω*, and the second *ν* represents the original digamma, § 2.

πολύτροπον = the man 'of many wanderings;' the word explained by the next clause *ὅς .. πλάγχθη*. So inf. v. 300 *πατροφονῆα, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα*. Cp. also Od. 2. 65, 66; 3. 383 and 9. 271. This 'appended explanation' is called in Gk. *ἐπεξηγήσεις*. Others render the word, 'clever,' 'of many devices or shifts,' cp. Od. 9. 19, 20.

l. 2. *πλάγχθη = ἐπλάγχθη*. The syllabic and temporal augments are dropped or retained at will in Homer; as *πλάγχθη .. ἔπερσεν*. Cp. § 16. 1.

l. 3. *νόον = mores*, as Horace translates it, Ep. 1. 2, 20; A. P. 141.

l. 4. *ὃ γα*, generally used to make an emphatic reference back to the original nominative. Cp. Od. 2. 327; 4. 821. See on p. 226, a.

l. 5. *ἦν* from *ὄσ, ἦ, ὄν = suis*. *ἀρνύμ.*, 'trying to win.'

l. 6. *οὐδ' ὄσ*, 'not even thus' = notwithstanding all his efforts; explained by *λέμενός περ*. For the *ββ* in *ἐββύσατο*, see § 16. 1.

l. 7. *αὐτῶν σφέτερον = suis ipsorum*.

l. 8. Join *κατ-ήσθιον*. This separation of the preposition from a compound verb is called *Tmesis* (*τμήσις, τέμνω* = 'cutting').

l. 10. 'Of these things (from some point of them at least), tell us too.' *τῶν* (= the whole story of the wanderings) is the genit. after *εἰπέ*, as *εἰπέ πατρός*, Od. 11. 174. *ἀμόθεν γα* [*ἀμός* Doric for *τις*, cp. *οὐδ-αμοῦ* and *ἀμωγέτας*] adds a qualification: the poet only asks to know some portion of the story. Cp. *ἔνθεν ἑλῶν*, Od. 8. 500, 'taking it up at that point.' *καὶ ἡμῖν* = 'even as thou hast told others,' or, perhaps, 'even as thou thyself knowest it.' The *ἔνθα* of v. 11 is, then, the point at which the Muse consents to begin; viz. the eighth year (Od. 7. 261) of the captivity of Odysseus in Calypso's isle, and the tenth after the sack of Troy.

l. 11. *αἰπὺν*, properly 'steep.' Death is regarded as a plunge down a precipice. Cp. Soph. O. T. 877 *ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν*. Trans. generally 'violent.' Cp. the use of *praeceps* in Latin.

l. 13. *κεχρημένον*. The perf. pass. of *χράομαι* has in Epic the sense of 'yearning after.' Cp. *εὐνήs κεχρημένος*, II. 19. 262.

l. 16. *ἐνιαυτός* is a year regarded as a series of seasons; *ἔτος*, as a date. 'But when the year came as the seasons revolved (*περισ[ε]λομένων*, in which the Gods destined for him,' etc.

l. 18. *οὐδ' ἐνθα*, 'not even then (antith. to *ὄτε δῆ*) was he escaped from his trials and [safe] among his friends.' i. e. The time for his return was come, but there were still many ordeals to undergo, before he found himself safe in Ithaca. *πεφυγ.* with genit. implies escape from troubles in which one has been actually involved: with the accus. (cp. Od. 9. 455) it implies that one is spared them altogether. Others render less well, 'Not even there (sc. in Ithaca) was he safe from troubles even when among his friends,' alluding to the struggle with the suitors still in store.

l. 21. *πάρος*, used, like *πρὶν*, with infin.

l. 24. *δυσομένου Ὑπερίονος*, here a local genit., as *Ἄργεος*, 'at Argos.' Od. 3. 251. For *δεδαίταται*, cp. § 17. 4; *δυσομένου*, § 20. 3. For *ἀντιῶν*, cp. §§ 18. 2; 19. 1.

l. 28. *τοῖσι*, 'for them.'

l. 29. *ἀμόνως*, i. e. in point of birth or beauty, not of virtue.

l. 32. *αἰτιῶνται*, § 18. 2; *ἡμέων*, § 15. 1.

l. 33. *οἱ δέ*, 'whereas they, even of their own selves, by their infatuation, have sorrow beyond the claims of fate.' Every man had a certain amount of suffering which he could not forego, but this minimum could be indefinitely increased by recklessness and folly; *σφῆσ.* § 15. 2.

l. 36. *νοστήσαντα*, 'slew Agamemnon on his return [from Troy], though well aware of an awful doom, since we told him beforehand.'

l. 38. *ἀργειφόντην*. This epithet represents Hermes as the slayer of Argus the watchful guardian of Io. The word originally had some connection with the 'brightness of day,' *ἀργεο-φαίνω* (the change from *φάντης* to *φόντης* being an Aeolic variation), and the latter story seeks to explain an epithet whose meaning had become unintelligible.

l. 39. *μνάσθαι* for *μνάσθαι*, § 18. 2.

l. 40. *τίσιs Ἀτρείδαο* = 'vengeance for Agamemnon.'

l. 41. *ἑμείρεται* for *ἑμείρηται*, conjunct., § 3. 4.

l. 44. *γλαυκῶπις*, 'with flashing eyes.' Cp. of Athene II. 1. 200 *δεισὸν δέ οἱ ὄσσε φάανθεν*. Cp. *γλήνη. γλαῦξ. λάω* ('I see'). Others render 'grey-glittering;' cp. *γλαυκός* as epithet of the olive.

l. 46. *καὶ λίην*, 'Aye verily! *that* man lies low in befitting destruction: so perish too any one else!'

l. 50. *ῥθι τε*. Notice the Epic *τε*, used not as a copulative, but appended to pronouns, adverbs, and particles, adding a slight tinge of indefiniteness, by pointing rather to general cases than to a special instance. It is retained in Attic in *οἷός τε* = 'the sort of person to do so and so.'

51. *νήσος*, *ἔστι* being omitted, as in Od. 4. 606. But a similar collocation occurs Il. 6. 396 *θυγάτηρ Ἥετιώνος .. Ἥετιών δε ἔναιεν*, λ.; *ἐν* here is adverbial = 'therein.'
52. *ὀλοόφρων*. Atlas is called a being 'of baleful mind,' because of deep knowledge. With ignorant nations a very clever man has some-thing 'uncanny' about him. A wizard is only 'one who knows.' (Germ. 2.)
53. *αὐτὸς*, emphatic. *ἀμφὶς ἔχουσι*, 'keep asunder;' so *ἀμφὶς* 4, Il. 13. 706. The name *Ἄτλας* (*τλάω*) signifies the 'upholder.'
55. *ὀδυρόμενον*, to be taken predicatively with *κατερύκει*.
58. *καὶ καπνόν*, 'if it were but the smoke,' *θανέειν*, § 17. 5.
59. *οὐδέ νυ σοὶ περ*, 'and *ibine* heart even recks not of it.' *οὐ νύ* § 6.
62. *ᾠδύσαο*, only the first aor. and perf. pass. (cp. Od. 5. 423) used imper. The word contains a pun upon the name of Odysseus.
63. *νεφεληγέρετα*, § 9. 3.
64. *σε .. ἔρκος*. In Epic diction a personal accusative is often joined an epexegetic (see on v. 1) accusative of the part affected, *τὸν δὲ ἔσσε κάλιψεν*. It is sometimes found in Attic, as *ποῦ μ' ὑπεξάγεις*; Eur. Hec. 812.
65. *ὡς ὀδόντων* = 'the fence formed by the teeth,' like *πύργου ῥῦμα*, 'a circle in the shape of a tower.'
66. *δε περὶ μὲν*, i. e. *δε περὶ .. ἔστι βροτῶν νόον*, 'who is beyond all things in wit (so *περίεσσι γυναικῶν*, Od. 18. 248), and beyond all things (*περὶ = περισσῶς*) gave offerings.'
70. *Πολύφημον*, assimilated in case to *δν*. For *δου* cp. § 15. 5.
71. *Κυκλώπεσσι*, a local dat., 'among the C.' Cp. *Πυλίοισι μεγ'* 4, Od. 15. 227.
75. *οὐ τι κατακτείνει*, parenthetical; as we should say, 'without slaying him.'
76. *ἡμεῖς οἶδε*, 'we here,' in opposition to the absent Poseidon. 2, § 17. 1.
78. Join *ἐριδιαινέμεν* (§ 17. 5) *οἶος ἀντία πάντων*, 'to contend alone against all,' viz. in despite of *ἀθ. θεῶν*.
82. *τοῦτο*, sc. *νοστήσαι Ὀδ.*
83. *ἔνδε δόμονδε*, 'to his home,' § 12. 2. (c.)
84. *διάκτορος*, 'guide,' from *διάγω*. Cp. Od. 11. 626. Buttmann explains the word to *διάκω = διώκω*, and renders 'the runner.'
85. *ὀτρύνομεν*, i. e. *ὀτρύνωμεν*, § 3. 4.
89. *θείω*, cp. §§ 3. 2 and 23. 1.
90. *καλέσαντα*, attracted into construction of accusat. with infin. *ωντας*, from *κομάω*, § 18. 2.
91. *ἀπειπέμεν*, § 17. 5, 'to tell out,' as inf. v. 373.
92. *ἀδινά*, descriptive epithet, 'close-thronging.' *εἰλίποδας* expressed

the circling movement of the foot, which is brought round at each step instead of being lifted fairly and set down again. Buttmann would render 'heavy tramping.' But 'roll' is the primary notion of root *έλ-* or *έλ-*. *έλικας* has its meaning decided by *κεράσσειν έλικτάς*, *Hymn. Herm.* 192.

I. 95. *έχησι*, cp. *Il.* 17. 143 *ή σ' αύτως κλέος έσθλόν έχει*.

I. 97. *ύγρή*, a femin. adjct. used substantively, as *ζεφυρή*, *Od.* 7. 1197 *ΐση*, *Od.* 9. 42.

I. 100. *δάμνησι*, from form *δάμνημ*.

I. 101. *τοισίν τε κοτίσεται*, i. e. *κοτίσεται*, § 3. 4 and 8. 2 = *quibus cuiusque irata fuerit*. The lines 97-100 were rejected by the Alexandrian critics as an interpolation from *Il.* 10. 135 and 5. 746 foll. Athene does not go to Ithaca in the character of a war-goddess.

I. 110. *οί μέν* takes up *κήρυκες*, and *οί δ' αύτε* refers to *θεράποντες*.

I. 112. *πρότιθεν* = *προ[ε]τίθεσαν*, § 22. 1; 'set them in the front of the seats,' cp. *Od.* 10. 354 *δατεύντο*, § 4. 1.

I. 114. *τετίμημαι-μένος* and *τετιμώς* (*Il.* 9. 30) are the only forms in use of a root *TIE*.

I. 116. *μνηστήρων τών μέν*. The demonstrative rarely follows the noun unless a relative clause succeeds, as *Od.* 2. 119; 10. 74. Here it strengthens the antithesis to *τημην δ' αύτός*. *σκεδάσιν θείη* = *σκεδάσει*.

I. 120. *έφεστάμεν*, § 23. 1.

I. 122. Join *έπεά μιν προσήδα* as *αίψα δ' άρ' Εύμαιον έπεα πτερόεντα προσηύδα*, *Od.* 17. 543, the verb being used with a double accusative.

I. 124. *παυσάμενος (πατίομαι)*, § 19. 1. With *επτεό σε χρή*, cp. *Od.* 4. 463 = *cujus rei tibi opus sit*.

I. 125. *ή δ' έσπερο Π. Α.* In Epic diction a clause often begins, as here, with the article, and the noun follows later by a sort of apposition. 'She, i. e. Pallas Athene.' See p. 226.

I. 130. *είσα*, *nor.*; *είσον*, *imperat.* A defective verb from a present "ΕΔ. Join *υπο-πετάσσας*, § 19. 1. That *λίτα* is *accus. sing.* from a *masc. nom. λίς* seems settled by the *dat. λίτι*, *Il.* 18. 352; others take it as *accus. plur.* from an old *nom. λί=λίσσος*, *λείος*, 'smooth,' i. e. not embroidered. In any case the epithets *καλόν δαιδ.* will be referred back to *θρόνος* (cp. *Od.* 10. 314, 366), the words *υπό .. πετάσσας* being parenthetical. 'And below (*υπό*, adverbial) was a stool for the feet.' The *κλισμός* is a low easy chair with a back: the *θρόνος* had none.

I. 132. *πάρ δέ* (§ 7), 'and beside it,' adverbial.

έκτοθεν άλλων μνηστήρων. This use is explained by taking *μνηστ.* as the exegesis of *άλλων*, 'apart from the others,' sc. the suitors. So *Soph. Aj.* 516 *άλλη μοίρα* = 'something else,' i. e. fate. *Phil.* 38 *άλλα βόκη* = 'other things,' viz. rags. Cp. *Livy* 4. 41. 8 *plaustra junctantur alia*. See p. 228.

I. 134. *άδήσειε*, 'should feel a loathing at,' properly the loathing that

comes from satiety. *ἄδην*, = Lat. *sa-tur, sa-tis*. *ὑπερφιάλος*, from *ὑπερ-φω* = 'over-grown,' i. e. over-weening; for *φν* changing to *φι*, cp. *φίτω* with *φίτν*.

L 136. Join *προχόμε φέρουσα*. *ἐπέχευε*, sc. over their hands, above the basin. *νίψασθαι*, 'to wash withal.'

L 138. *παρὰ ἐτάνουσα*, 'drew to their side.'

L 140. *ἐπιθείσα*, 'having laid on [the board] many cates, lavishing from her stores.'

L 141. *κραιῶν*, § 3. 2.

L 143. Join *αὐτοῖσιν οἰνοχοεύων*.

L 147. *παρνήμεον*, imperf. from unused form *νητέω*, reduplicated from *τέω* = 'to heap.'

L 148. *ἐπι-στρέφ-εσθαι*, Lat. *stip-are* = 'to fill brim-full of drink.' Cp. Od. 2. 431. Virgil's *vina coronant*, means to wreath the bowl with flowers. (Aen. 1. 724; 3. 525.)

L 150. *ἐξ .. ἔντο*, from *ἐξίεσθαι*, to dismiss from one's self.

L 152. *ἀναθήματα* = 'appendages,' i. e. accompaniments. The notion of 'ornaments' is later.

L 155. *ἀνεβάλλετο*, 'struck up' the prelude.

L 160. *βαῖα*, 'lightly.' *νήποινον* = 'without payment.'

L 163. *ἰβόατο*, *ἀρησαῖατο*, § 17. 4.

L 164. With the double comparative, of two qualities contrasted in the same object, (the latter comparative being assimilated to the former), cp. Hdt. 3. 65 *ἐποίησα ταχύτερα ἢ σοφώτερα*. Lat. *libentius quam verius*, Cic. pro Mil. 29.

L 167. *εἰ πέρ τις*, 'even supposing any one should declare.' *φῆσι*, the conjunct. of an imaginary case.

L 170. *τίς πόθεν*; two questions fused into one. At *δοποιῆς* appears an *indirect* question after *κατάλεξον*, the *direct* is resumed at *πῶς*.

L 172. *εὐχετόωντο*, *εὐχετάομαι*, § 18. 2.

L 173. *πεζόν*. Notice the *naïveté* of this remark in the mouth of an islander.

L 175. The general interrogative particle is *ἦ*, but the rule of the early grammarians was to write in a double question (where Attic would have used *πότερον .. ἦ*) *ἦ* or *ἦε* in the first clause, and, in the second, *ἦ* or *ἦε*. (See La Roche, Hom. Textkrit., s. v.)

πατρῷος, 'ancestral.'

L 176. *ἴσαν*, § 23. 3. So *ἴη χρόνον*, Od. 18. 194.

L 177. *ἄλλοι*, i. e. strangers.

L 182. *ὣδε* = 'as you see,' 'thus;' never in Homer = *bere*.

L 183. *πλέων*, one syllable, § 4. 3.

L 184. *Ταμέση*, in Cyprus, the great storehouse for copper (*cuprum* = *aes Cyprium*).

L 185. *ἦδε* = 'yonder;' he points as he speaks.

1. 185. ἐπ' ἀγροῦ refers to the 'cultivated land,' as opposed to the city. πόλιος, § 11. 5.

1. 190. ἔρχεσθ[αι], § 6.

1. 191. παρτιθεῖ = παρατίθησι, §§ 7 and 23. 1. Join κατα-λάβησι. Trans. 'crawling along the slope (γουνός from γόνυ) of his vineyard-plot.'

1. 193. ἀλωή, properly 'a threshing-floor,' stands for any plot of smoothed land. In Il. 9. 579 οἰνόπεδον stands as substantive.

1. 195. βλάπτουσι κελ., 'bar him from his homeward voyage.' Cp. Od. 4. 380. βλαβ-εῖν seems connected with λαβ-εῖν.

1. 199. ἐρκανόωσι, from ἐρκανάω, § 18. 2.

1. 201. τελέεσθαι, fut., § 19. 1.

1. 204. ἔχησι, sc. αὐτὸν, δέσματα is the subject of the verb.

1. 207. τόσος = τήλικος, 'grown so big.'

1. 209. θάμα τοῖον, like our familiar 'ever so often.' This addition of τοῖον gives an emphasis which was probably marked by some expressive gesture. Cp. σιγῇ τοῖον, i. e. with finger on lip. Od. 4. 776; see also Od. 3. 321, and 11. 135.

1. 210. ἀναβήμεναι ἐς, 'embarked for;' ἔβαν = ἔβησαν.

1. 213. πεπνομένους. Irregular perf. part. from πνώω. Lit. 'having the breath of life' (Od. 10. 495), and thence = 'intelligent.' Cp. the Lat. *anima* and *animus*.

1. 216. γόνον = γονήν, 'parentage.'

1. 217. τευ = τινος, § 15. 3.

1. 218. ἔτετμε, i. e. ἔτετ[ε]με, redupl. second aor. (§ 16. 2) from unused pres. τέμω.

1. 220. τοῦ μὲ φασὶ ἐκγενέσθαι = *nunc vero, qui infelicissimus est hominum, ejus me filium dicunt esse*.

1. 222. νόνημον ὀπίσσω, 'inglorious for the time to come.' We speak of 'looking forward' to the future. To Homer it appeared as the unseen things coming up behind us. Cp. ἔμπροσθεν in the sense of 'the past.' Plat. Phaedr. 277 D.

1. 223. τοῖον ἐγείνατο, (§ 19. 3). Cp. Virg. Aen. 1. 609 *Qui te talem genuere parentes*.

1. 225. ἐπ[έ]λετο, (πέλομαι,) the aorist, where our idiom uses the present. Cp. *Tempus erat*, Hor. Od. 1. 37. 4. τίπτει [i. e. κατὰ τί ποτε;] δὲ σέ χρεώ; literally, *quanam de re opus te habet?* With χρεώ supply γίγνεται as Od. 4. 634, or ἔκει, as Od. 2. 28. The sense is, 'What do you want with this sort of thing?'

1. 226. εἶλαπίν | η̄ ἤε γὰ | μος, § 4. 4. τάδε, 'this that I see.'

1. 227. ὡς τέ μοι, 'since with insolent behaviour these men seem to me to be arrogantly feasting.' Cp. Od. 3. 246. Others render, 'How insolently!'

1. 229. ὅς τις, 'who might chance to come among them with his senses about him.'

- l. 232. μέλλον, 'was like to be,' or, as we say, 'to have been.' Cp. μέλλε' ἀκούεμεν, Od. 4. 94, 181. The Schol. interprets it by ὠφείλεν, δέχεται.
- l. 234. ἐβόλοντο, for ἐβουλ., as ἀελλοποῖς, for ἀελλοποῦς, Il. 8. 409. ἠηρόωντες, § 18. 2.
- l. 235. περὶ πάντων, *prae caeteris*, i. e. He has been lost to our sight, under sadder circumstances than any other man; not merely removed by death.
- l. 238. ἐν χερσὶ, 'in the arms.'
- l. 239. τῷ, 'in that case,' taking up δάμη.
- l. 241. ἄρπυιαι, = 'the snatchers,' a personification of storm-winds. Cp. Od. 20. 66, 77, where the same thought is expressed by ἀνέλοντο θύελλαι. The Harpyies of Virg. Aen. 3. 210 are a later creation.
- l. 242. οἴχετ[αι], § 6.
- l. 246. Ithaca, Samò [Cephalenia], and Zacynthus (Il. 2. 631), formed the kingdom over which Odysseus ruled; but it did not include Dulichium (ibid. 625), which is supposed to have been one of the Echinades, perhaps afterwards joined to the mainland by the deposit of the Achelous.
- l. 249. τελευτήν ποιῆσαι, sc. by choosing a husband.
- l. 251. τάχα, in Homer always = 'quickly;' never = 'perhaps.' Join καὶ ἐμ' αὐτόν.
- l. 253. πολλόν, § 13. 5.
- l. 254. ὃ κε χεῖρας ἐφέιη, *qui manus inferat*.
- l. 255. εἰ γάρ. This combination = *utinam*; it is resumed by the simple optative in v. 265, but it also introduces a protasis, to which πάντες κε gives the apodosis (v. 266). The use of the Latin *si* is similar.
- l. 259. Ἐφύρη. There are several places of this name. The choice here lies between the Thesprotian and Elean Ephyra.
- l. 261. ὄφρα οἱ εἶη, 'that he might have it, to smear his arrows withal.' Cp. Od. 9. 248.
- l. 264. φιλέεσκε, § 17. 6.
- l. 267. ἐν γούνασι. This phrase seems to be interpreted by the expressions γουνάζομαι, τὰ σὰ γούναθ' ἰκάνω, Od. 3. 92 and II. 68. Cp. also Il. 6. 303, where the votive robe is laid upon Athena's knees.
- l. 268. ἀποτίσεται. Indic. fut. with κε, as in Il. 1. 175 οἳ κέ με τιμήσουσι.
- l. 270. ὄππως, (§ 8. 2), trans. 'how thou wilt expel.'
- l. 271. εἰ δ' ἄγε. Generally interpreted as an ellipse for εἰ δὲ [βούλει] ἄγε. But εἰ may be an exclamation, like Latin *sia*.
- l. 273. πέφραδε, (φράζω), imperat., § 16. 2.
- l. 275. μητέρα. . . . διψ ἴτω, an anacoluthon. The sentence would rightly have run, μητέρα δὲ [ἀνωχθί] διψ ἰέναι.
- l. 277. οἱ δὲ, i. e. the father and other members of the family. ἐπὶ

πειδὸς = 'along with.' ἐπὶ with genit., when used with verbs of motion, means, literally, 'taking the direction of,' as Od. 3. 171.

1. 280. ἄρσας, ἄρω, § 19. 2.

1. 283. κλέος, 'news,' got by hearsay. Cp. Il. 2. 486 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν.

1. 286. ὅς γάρ, (demonstr.), 'for he came back last.'

1. 288. τρυχόμενός περ, sc. by the suitors of his mother.

1. 291. χεῦαι, (χέω, § 19. 3), κτερεῖξαι, δοῦναι, φράζεσθαι, are all infinit. for imperat. ἐπι = 'besides.'

1. 297. νηπίδας. The nom. νηπίη is lengthened to νηπίη (§ 3. 5), cp. Il. 9. 491; and analogously the acc. νηπίας to νηπίδας, as αἰτιάσθαι to αἰτιάσθαι, Il. 10. 120. 'You ought not to practise childishness, since you are no longer of the age for it.' Homer uses plurals where in later Greek we find an abstract noun. Cp. Od. 2. 346; 5. 250.

1. 298. ἦ οὐκ, § 4. 3.

1. 299. ἐπ' ἀνθρώπους, 'spreading over.' πατροφονῆα, ὃ οἱ π. κ. ἔκτα. See on Od. 1. 1, and p. 228.

1. 302. ἔσσ[ο], § 23. 4.

1. 310. τεταρπόμενος, (τέρπω), § 16. 2.

1. 313. οἶα, sc. κειμήλια. διδοῦσι, § 23. 1.

1. 315. λιχαιόμενόν περ, 'very eager.' περ here intensive and not concessive.

1. 317. δόμεναι, see on sup. v. 291.

1. 318. καὶ μάλα καλὸν ἔλδων, i. e. 'taking it out from among your treasures, (not = 'choosing'), and it will be worth a return-present to you,' i. e. when you visit me, I will give you as good an one.

1. 320. ἀνοραία. The meaning and accentuation of this word are altogether uncertain. It is interpreted, (1) 'upwards' (cp. Anopaea, the name of mountain-pass, Hdt. 7. 216); (2) 'the ανοραει,' a sort of sea-eagle; (3) 'up the smoke-vent;' ὀπη), (query if ἀν' ὀπωαίῃ), and (4) 'unseen,' (ἀ + ὄπ-ωπα). The choice seems to lie between (1) and (2).

1. 326. εἶτα [ο], § 24. 7.

1. 328. ὑπερωϊότεν (ὑπεραίον) § 12. 2 (b).

1. 330. κατεβήσετο, § 20. 3.

1. 337. πολλὰ γάρ. The clause containing the reasons of her action is thrown first. Cp. Od. 10. 174, 190. οἶδας, § 23. 8.

1. 338. κλείουσι, § 3. 2.

1. 343. μεμνημένη, 'calling it to mind.' The particip. stands free from the construction, (as in Od. 4. 151), and ἀνδρὸς depends on κεφαλῆν, 'the person, I mean, of a man who,' etc. Cp. sup. v. 161 and Od. 11. 549. The phrase Ἐλλάς καὶ μέσον Ἄργος is a sort of familiar saying like 'from Dan to Beersheba,' and signifies the whole of Greece. Hellaḥ, properly a district in Thessaly, is extended to signify all extra-

ian Greece, and μέσον Ἄργος (sc. Ἀχαιῶν), the kingdom of
n, is taken to include the whole of the Peloponnese.

ὅτι τ[οι], § 6, 'are not the cause,' sc. of your sorrow.

ἄφρονης, generally interpreted 'enterprising,' 'gain-getting,'

ω, is also explained as 'corn-eating,' from ἀλφι-ἔδειν. Cp.

Od. 9. 191; 8. 222. ἐκάστη, is in apposition with ἀνδράσιν.

κον here, and οἰκόνδε (§ 12. 2), v. 360 = θάλαμον.

ὅτι resumes the ἐμοί, 'to this person (sc. to me) belongs.'

36-359 were rejected by the Alexandrian critics as an inter-
view of Hector's interview with his wife, Il. 6. 990.

ἀέοντα, probably because the only light came through the
opened; or through the smoke-vent.

ἐν παρακληθῆναι [αὐτῇ ἐν] λεχέεσσι.

δε καλόν, 'this is a fine thing,' viz. ἀκουόμενον αἰδοῦ. Cp. sup.
376.

λέγειν, infin. explaining and in apposition with μῦθον.

ἀ, § 15. 2. ἀμειβόμενοι κ. οἰκ., 'changing about from
use,' i. e. the guest of to-day is the host of to-morrow, and

ποινον, v. 380 νήποινοι, 'without recompence;' in first case =
ing; in second = unavenged.

ἰβώσομαι, § 4. 2.

σι, § 23. 1. παλίντιτα ἔργα, 'acts of requital.'

φύντες χεῖλεσι δδὰξ, 'fastening on (lit. 'growing on') their
teeth.' Ὁ-δαξ, δάκ-ν-ω = Lat. mordicus.

'in that;' propter id quod = ὅτι.

9. Antinous and Eurymachus preserve their characteristics
the insolent scoffer, and the smooth man of false professions.

πρώιον, 'thine ancestral right.'

ὅτι κάκιστον. Telem. pretends to believe that Antinous
thought it a bad thing to come to the throne, since he

n. may be spared that burden. The subject to βασιλευμένω
ssed, but it is implied by the οὐ that follows. δῶ = δῶμα.

σιληῆς, 'chieftains.'

ἔχησι, 'may have this' = Attic opt. with ἄν. Cp. Od. 4.
7.

v. 267.

ἦφι, § 12. 1.

ὀρράσει σε κτήματα, double accusative on the analogy of
tion with ἀφαιρέσθαι.

ς (not ναιεταώσης, § 18. 2), 'existing,' properly = 'dwelling,'
ls stood for their inhabitants. So Soph. Aj. 595

Ἦ κλεινὰ Σαλαμίε σὺ μὲν που
ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων.

- l. 406. ὀππόθεν, indirect question after ἐρέσθαι, ποιῆς and ποῦ direct.
- l. 409. Trans. 'Or comes he thus, desiring his own business [done] τὸδ' ἰκάνει; lit. 'comes he this coming?' = τῆνδ' ἄφιξιν ἀφικνεῖται; c. Od. 5. 215.
- l. 411. γινώμεναι, 'for us to know him;' and he need not have been shy, οὐ γάρ τι κακῶ, κ.τ.λ..
- l. 414. εἰ ποθεν ἔλθοι, sc. ἀγγελίη: others make πατήρ ἐμός the nom.
- l. 417. The nom. to the sentence is οὗτος, 'this man.'
- l. 420. ἀθανάτην, § 13. 2.
- ll. 422, 423. Join ἐπ-ελθεῖν, ἐπ-ῆλθεν.
- l. 424. κακκείοντες, §§ 7 and 23. 6.
- l. 425. αὐλῆς, local gen., as Ἄργεος, Od. 3. 251. Others make depend on ὄθι, like ἀλλοθι γαίης, Od. 2. 131.
- l. 428. κέδνα ἰδυῖα (i. e. *Fiđuia*, § 2), 'with trusty heart.' This use of ο is common, to denote character; e. g. ἀθεμίστια, ὀλοφῶνα, αἰσιμα, εἰδῶ. The fem. of particip. εἰδῶς has the shortened vowel, as τεθηλῶς, τεθαλῶ.
- l. 433. χόλον δέ, where one would expect χόλον γάρ. The connect of clauses in Homer is often marked only by their thus being put by side (co-ordinated) instead of being made dependent on one another (subordinated). See p. 227.
- l. 436. ὦξεν, (σίγω), Attic form ὦξα.
- l. 439. ἀσκήσασα, 'smoothed.' τρητὸς, not bored with holes to cut the ropes that supported the bedding, but bored with holes in order to be bolted together.
- l. 441. Trans. 'She pulled the door to with the silver hook, and drew home the bolt by its strap.' The κληῖς here is a bar on the inner side of the door. There was a hole in the door, through which passed the strap fixed to the bar. When you had left the room, and shut the door after you, the next thing was to pull the loose end of the strap which hung outside the door, and this drew the bolt across the door into the socket made to receive it in the jamb (σταθμός). The bar could be lifted again from the outside by passing through the strap-hole a hook or key (also called κληῖς). See Od. 21. 47 foll.

BOOK II.

- l. 2. εὐνήφιν, § 13. 1.
- l. 3. ἐσάμενος, § 19. 1 (ἔννυμι). Join περι[έ]θετ[ο].
- l. 5. ἀντην, literally, 'if looked at face to face' = 'in presence.'
- l. 7. ὄγορή, see on Od. 3. 127.
- l. 9. ἤγερθεν, § 22. 1; ὀμηγερ. ἐγένοντ. expresses the completed result of ἤγερθεν.
- l. 11. κύνες, cp. Virg. Aen. 8. 461. ἀργός, in its original meaning 'white and glistening,' gets the sense of swift through the notion of quick glancing movement. Cp. αλόλος and Lat. *micare*, *coruscare*.

- l. 13. *θηεοντο*, § 4. 1; from an Epic form *θηέομαι* for *θεάομαι*.
- l. 14. *γέροντες*, the head men of the noblest families, generally the immediate advisers of the king. The notion of *age* is not necessarily retained in the word, any more than in *senatus* ('senex') or in our *elderman*.
- l. 17. *καὶ γὰρ* seems to be the explanation of *δε δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην*, which was natural enough if, twenty years ago, he had a son old enough to carry arms at the siege of Troy.
- l. 20. *πίματον δὲ*, 'and dressed him last for supper.' '*Sociorum Ulyssis timus ille fuit quem devoravit Cyclops*,' Bothe. Cyclops had threatened *ἴτω ἐγὼ πίματον ἔδομαι*, but *Οὔτις* had anticipated that by blinding him, Od. 9. 344, 360.
- l. 21. *οἷ* = 'for him.'
- l. 22. *ἔργα*, *opera rustica*, which usage appears in the title of Hesiod's poem, *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*.
- l. 23. *οὐδ' ὧς*, 'notwithstanding,' i. e. though he had three sons left.
- l. 24. *τοῦ δακρυχέων*, 'shedding tears for him.' So *οδύρεσθαι* with *nit.*, Od. 4. 104.
- l. 26. *θῶκος* (Epic for *θῶκος*), is here equivalent to the *βουλή* of the Iliads, Od. 3. 127.
- l. 28. *ᾄδε*. See on Od. 1. 152. *χρεῖω ἴκει*, cp. Od. 1. 342.
- l. 29. Join *τίνα νεῶν ἀνδρῶν, κ.τ.λ.* *ἦ οἷ = ἡ ἐκείνων οἷ*.
- l. 30. *στρατοῦ* seems naturally to refer to any invading host. But the Schol. interprets it of the army returning from Troy.
- l. 31. *ἦν χ' ἡμῖν*. *χ'*, i. e. *κε*, 'which he might tell us of, when he had been the first to hear of it.'
- l. 33. *δνήμενος*, 'favoured by heaven,' an aoristic participle, used adjectively (*δνήνημι*), properly expresses the condition of one on whom the blessing (*δναίο*) has been fulfilled; as *οὐλόμενος* is one for whom the curse (*δλοιο*) has worked.
- l. 35. The *φήμη*, or 'lucky omen,' consisted in the unconscious blessing pronounced on Telemachus; for Aegyptius did not know who had called the assembly. For a similar *opportune vox emissa*, cp. Iliad 5. 55.
- l. 36. *ἔτι δὴν*, the *ι* lengthened before *δφ.*, § 2, the original form of *δῆν* (*διφῶν*; (cp. Lat. *diu* and *dies*) properly = 'a whole day long.'
- l. 39. Join *γέροντα προσέειπ*. Trans. *καθαπτόμενος* 'accosting him.'
- l. 43. *εἴπω*. In the corresponding passage, sup. v. 31, the optative occurs. Perhaps Telemachus changes it to a conjunctive, as implying that he 'really will' give every information which he happens to be the first to hear.
- l. 45. *δ*, 'inasmuch as,' cp. Od. 1. 382. Others translate, 'which has fallen upon my house [in the shape of] mischief.'

1. 46. *δοῖα*, in apposition to *κακῶν*, 'that is to say, two sorts of things.' The simplest way is to read *κακὰ*, with Aristophanes.

ὑμῖν τοῖσδεσσι, 'you here.' This and *τοῖσδεσσι* are the usual Homeric forms of *τοῖσδε*. The Epic datival termination seems to have been appended to the already inflected case, i. e. *τοῖσδε -σσι*.

1. 49. Join *ἀπ-ολέσσας*.

1. 50. *μοι, dativus ethicus. ἐπέχραον*, 'beset.'

1. 53. Icarus was said to be then living in Samé (Cephalonia).

1. 54. *δοίη δ'*. The sentence in full would run, *δοίη δὲ αὐτὴν τοίτῳ φ̄ κε ἐθέλοι δοῦναι, καὶ ὅς οἱ [sc Ἰκαρίῳ] κεχαρισμένος ἔλθοι*. Cp. inf v. 113.

1. 55. *εἰς ἡμέτερον*, sc. *δῶμα*. Most MSS. read *εἰς ἡμετέρου*, which may have been an inaccurate idiom formed on a false analogy from *εἰς Ἄϊδος, εἰς Αἰγύπτου*, such phrases making it seem as if the preposition was properly followed by a genitive.

1. 58. *τὰ δὲ πολλὰ κατ.* 'And these things are wasted largely.' Cp. Od. 5. 323. *ἔπ' = ἔπεστι*.

1. 59. *ἔσκεν*, § 23. 4.

1. 60. *τοιοὶ ἀμυνέμεν*, 'such men (as he was) to ward off mischief;' cp. *ῥασσον ἐρυσθαι*, Od. 5. 483. *ἔπειτα*, 'thereupon (sc. if we made the effort) we should prove but sorry folk and unskilled in defence.'

1. 63. Trans. 'For deeds have been wrought no longer endurable (*ἀν[α]σχετὰ*), and no longer decent is the ruin of my house.' Hospitality can put up with a great deal, but there is an end to even the most lavish generosity.

1. 64. *νεμεσσή. αἰδέσθ.*, imperatives. The words *οἱ περιναϊετῶνσι* form the expegegesis of *περικτίνας*. So Il. 9. 123 *ἴππους ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο*.

1. 67. Join *μεταστρέψ. ἔργα*, 'bring back your deeds upon your own heads.'

1. 68. *μισσομαι* with gen., as *γουνάζομαι*, Od. 11. 66. More common with the addition of *πρός*.

1. 70. He addresses the whole body of the Ithacensians in contrast to the suitors: 'Let be, my friends, and suffer me to pine with melancholy grief all alone [he would not have his sorrow for his father disturbed by the tumult of the suitors]: unless perchance my father, Odysseus the good, did spitefully work woes to the Achaeans, by way of requiting me for which ye are spitefully working me woe, by encouraging these suitors. But for my interests it were better that you should be the men to eat my store and stock. If you should eat it, there would soon be recompence made, for we would address you with our claim throughout the city, asking back our substance, till everything had been restored. But as it is, you are laying incurable anguish on my heart.' i. e. The *Ithacensians* by taking the part of these suitors who came from distant

homes were robbing Telemachus of his chance of recovering his losses. He might claim damages from the Ithacensians, he could not from the suitors.

l. 80. Join *ποτι-βάλε* = *προσέβαλε*.

l. 81. *ἀναπήσας. πρήθειν*, an onomatopoeia, is generally used of the rush and roar of flame, but is transferred to the sounds of streams and winds.

l. 82. *ἀκὴν*, adverb, of the form of a femin. accus., prop. *ἀκῶν* (*ἀκῶος*) from *ἀ-χάω* = *biscere*.

l. 86. Trans. 'and would fain attach blame to us also.'

l. 88. *περι .. οἶδεν*, 'knows beyond all others.'

l. 89. *τάχα δ' εἴσι τέταρτον*, 'the fourth is fast passing away;' cp. inf. v. 107. So *λέναι*, of departure, inf. v. 367.

l. 93. *δὸλον ἄλλον*, i.e. 'besides' the constant false promises.

l. 94. *στήσασθαι ἑαυτὸν* is, properly, to 'erect the loom itself.' Here it is to 'set up a large web,' or rather to set up the *warp*, i.e. the vertical threads, which hung from the *ζύγον* or top piece of the frame of the loom. The weaver when at work threw the shuttle (*κερκίς*, Od. 5. 62) through the threads of the warp, and then had to cross over to the other side, to pick up the shuttle and send it back. This walking across was technically called *ἐποιχεσθαι*, Od. 5. 62.

l. 96. *ἐμοί*, the possessive pronoun, as in Od. 3. 325, 475.

l. 97. Join *ἐπαιγόμενοι τὸν ἱ. γ.*, 'though eager for.'

l. 99. *εἰς ὅτε κεν*, as we say, 'against the time when.'

l. 100. *πανηλεγής*, 'the outstretcher,' a picturesque epithet, alluding to the body 'streaked' for burial, from *ταν-αδς .. λέγω*, root *ΛΕΧ*, 'to lie.'

l. 102. *κῆται*, § 23. 6.

l. 104. *ἐνθα καί*, 'so then she would weave.' *καί* = she *really* did, as she said she would.

l. 105. *ἀλλύεσκε*, §§ 7 and 17. 6. *παραθεῖτο*, 'when she had set at her side.' Optative of repeated action after a historic tense; cp. Od. 4. 222.

l. 108. *καὶ τότε δή*. A common formula for the introduction of the apodosis.

l. 110. *τὸ μὲν*, sc. *φᾶρος*.

l. 113. i. e. *γαμέεσθαι τούτῳ φῖτινι πατὴρ γαμέεσθαι κελεύει καὶ δε ἀν-ἀναι αὐτῇ*. See on sup. v. 54.

l. 115. The apodosis to *εἰ δ' ἔτι* is forgotten in the long parenthesis which follows; but it ultimately comes, though changed in form, in v. 123.

l. 117. *ἐπίστασθαι .. κέρδεα .. φρένας* stand as three accusatives, descriptive of the gifts *ἃ οἱ δῶκεν Ἀθήνη*.

l. 118. *τιν' ἀκούμεν*, sc. *ἐπίστασθαι* or *νοῆσαι*. 'Such as we have never heard that any of the dames of old [knew], of those who,' etc. We should expect *εὐπλοκαμίδων* 'A., but these words are attracted into

the case of the relative. For Tyro and Alcmena, see on Od. II. 235-266. Mycene was a daughter of Inachus.

l. 121. The full phrase would be *νοήματα ὁμοῖα νοήμασι Πηνελόπειᾳ*. For a similar brachylogy, see Od. 4. 279. and cp. *κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοίαι*, 'hair like the [hair of the] Graces,' II. 17. 51.

l. 125. *τιθείσι*, § 23. 1.

l. 126. *ποιεῖτ[αι]*, § 6.

l. 128. *Ἀχαιῶν*, genit. after *φ*; cp. Od. 5. 448.

l. 131. *πατήρ δ' ἐμὸς*, 'and my father is in some other part of the world, whether he be alive or dead.' For the *δ*, see on Od. I. 171; the conjunction is omitted with the first clause, as in Od. 4. 110, 837.

l. 132. *ἀποτίνειν*, sc. 'the amount of dowry which Penelope originally brought with her to the family of Odysseus.'

l. 134. *ἐκ γὰρ τοῦ*, 'for from him, her father.'

l. 135. *ἀρήσεται[αι]*, § 6.

l. 137. *μῦθον*, sc. 'the order to depart.'

ll. 139-145 = Od. I. 379-385.

l. 148. *ἕως μὲν βα*, 'for a while,' generally expressed by *τίνας*. *ἕως* one syllable, § 4. 3.

l. 151. *πολλά*. Several good MSS. read *πυκνά*, 'with rapid beats.'

l. 152. *ἔς δ' ἰδέτην*, 'And they glared down on the heads of all, and their look boded death. And having torn each other round cheek and throat,' etc., *ἀμφί* being retracted to the first clause. This usage is very rare in Homer. So perhaps *ἀμφί* may be taken as an adverb, 'all around,' and the accusatives be directly governed by *δρῦψ*.

l. 154. *δεξιῶ*, sc. Eastward, the observer faced the North; cp. II. 12. 239.

l. 156. *ἔμελλον*, by Attic rule *ἔμελλε*.

l. 158. *ὀμηλικίην* = *ὀμηλικίας*, 'his peers.' *ἐκέκαστο* from *καίνεμαι*. For the infin. *γῶναι* introducing the points of excellence, cp. *ἀριστεῖσασέ μάχεσθαι*, II. 6. 460, Od. 5. 170.

l. 162. *εἶρω*, a present tense, found only in Odyssey = *dicō*.

l. 166. *πολλέσιν*, § 13. 5. 'He will prove a curse to many besides of us who dwell,' etc. Cp. *κακὸν πάντεσσι γεινομένην*, Od. 16. 103.

l. 167. *εὐδέιλος*, see Od. 9. 21.

l. 168. *καταπαύσομεν*, conjunct., § 3. 4, 'to check,' sc. *the suitors*, taken up in the following *αὐτοί*.

l. 171. *τελευτηθῆναι*, cp. inf. v. 280, 'will be accomplished.' The sense of futurity being transferred from the *φημί* = 'I foretell,' to the infinitive. Cp. *ἔειπε φθίσθαι*, sc. *periturum esse*, II. 13. 666, *φαίη μυθήσασθαι*, Od. 3. 125. Cp. *νόμιζε πεισῆν*, 'believe that it will fall,' Soph. Aj. 1082.

l. 172. *Ἰλιον εἰσανα*, = *ἐς Τροίην ἀναβήμεναι*, Od. I. 210.

l. 178. Cp. Virg. Aen. 9. 399.

- l 180. Join ἐγὼ πολλὸν ἀμείνων σέο μαντεύεσθαι ταῦτα.
- l 181. ὑπὸ with accus. after φοιτῶσι, 'moving to and fro beneath.'
- l 182. ἐναίσιμοι, 'significant.'
- l 185. ἀνείης, ἀνίημι, 'to let loose,' 'to hound on.'
- l 186. ποτιδέγμενος, § 20. 4.
- l 189. παρ[α]φάμενος, 'having talked over.'
- l 190. ἀνηρέστερον, as if from ἀνηρήσῃ not ἀνηρός. αὐτῶ = Τηλεμάχῳ.
- l 191. This line has been generally rejected as an inappropriate imitation of Il. i. 562. εἰνεκα τῶνδε may mean, 'with the aid of all these omens of thine.'
- l 194. ἐν πασίν, 'in presence of all.'
- l 195. ἐς πατρός, see sup. v. 55. ἀπονέεσθαι with long initial vowel *pari grat.* Cp. Od. 7. 119 and 12. 423, and see p. 225.
- ll 196, 197 = Od. i. 277, 278.
- l 199. ἔμπης here, as always in Homer, = 'notwithstanding;' οὐ τινα is subdivided into οὐτ' οὐν . . οὔτε.
- l 202. μυθεῖαι syncopated for μυθείαι, § 17. 3.
- l 203. βεβρώσεται, § 18. 3. ἴσα, 'recompense,' neuter plural in abstract sense, as φυκτὰ = 'escape,' Od. 8. 299.
- l 204. διατρίβειν μητρὸς γάμον occurs in Od. 20. 341. Here the verb is used with direct personal object, and γάμον is added as *accus. respectus*.
- l 206. τῆς, sc. Πηνελοπέης, 'the excellence of her,' or perhaps 'that excellence,' sc. which we all know of.
- l 210. ταῦτα = 'your departure from my house.'
- ll 215-217 = Od. i. 281-283.
- ll 218-223 = Od. 287-292.
- l 222. χεῖω . . κτερεῖξω, apparently conjunctive of aorist though parallel with δάσω. Yet χεῖω may be the indicative future, χεῖσω having dropped the σ.
- l 227. γέροντι may be most simply referred to Laertes. Others render, 'Ὀδυσσεὺς ἐπέτρεπέν οἱ [Μέντορι] οἶκον, [ὥστε οἶκον] πείθεσθαι γέροντι [Μέντορι] καὶ [αὐτὸν] φυλάσσειν πάντα. The change of subject is not uncommon.
- ll 228, 229 = sup. vv. 160, 161.
- l 230. πρόφρων, 'with all his heart,' adverbial to ἀγανός and ἥπιος. To ἔστω the optatives εἴη and ῥέζοι answer.
- l 235. μνηστήρας, subject, not object, to ἔρδειν.
- l 237. παρ[α]θίμενοι, 'jeoparding,' lit. 'staking,' as Lat. *pono*. σφάς § 15. 2.
- l 240. ἄνεσ, with iota subscript, is nominative plural from ἀνεως, Attic form of ἀναος = ἀναυδος. Buttman would write ἄνεω or ἀνέω as an adverb, like οὔτω. In ἡ δ' ἄνεω δὴν ἦστο the number and gender show that ἄνεω must be adverbial there (Od. 23. 93).
- l 245. *Leiocritus* threatens Mentor thus—You call us few (v. 241),

and so we are in comparison with the Ithacensians, but remember th you stand alone, 'and it is terrible work to fight about a meal with m who moreover [καί] outnumber you.' Even Odysseus would not sta before us, and shalt *ἔβου* stand? This interpretation alone fits in w the context.

l. 250. ἐλθόντ[ι], § 6. ἐπίσποι (ἐφέπω). αὐτοῦ, 'there.'

l. 255. Trans. 'He will have to wait a long while and hear news his father in Ithaca.'

l. 257. αἰψήρην, some render as = αἴψα. Better as a descriptive epith 'quick to disperse,' at his bidding.

l. 261. With νίξεσθαι ἄλως, local genitive, cp. λούεσθαι ποταμοῦ, 6. 508. Others describe it as a *partitive* gen.

l. 262. δ χθιζός θ. ἦ., *tu qui venisti besternus deus*. We might exp κλυθί μιν, θεός δ χθιζός ἦλ. But the θεός is drawn into the relat clause.

l. 263. ἠεροειδής, 'hazy;' ἀήρ is never 'clear' air.

l. 269. προσηύδα, governs both accusatives. φωνήσασα = 'hav lifted up her voice,' intransitive.

l. 270. οὐδ' ὄπιθεν. Thou hast not been, 'nor in time to come st thou be.'

l. 272. οἶος ἐκείνος ἔην, supply τοιοῦτόν σε εἶναι. ἔργον τε ἔπος seems to signify, 'all that should be said or done.' Cp. Il. 15. 234 φρ σομαι ἔργον τε ἔπος τε.

l. 274. οὐ and not μή, as the negative only qualifies κείνον and not whole sentence; cp. Od. 12. 382.

l. 284. δε, as the gender shows, only takes up the word θάνατι disregarding κῆρα. ἐπ' ἡματι = 'in [one] day.' Cp. Il. 10. 48. ἐφημέριος = 'in the course of a day,' Od. 4. 223.

l. 286. τοῖος . . δε τοι, 'so good . . as that I,' etc., the δε τοι explain how the kindness will work; cp. Od. 11. 135, 549.

l. 289. ἄρσον, § 19. 2.

l. 293 = Od. 1. 395.

l. 295. ἐνέναι, sc. νῆα, 'to launch.'

l. 298. τετιημένος, cp. Od. 1. 114.

l. 300. ἀνιεμένους, 'ripping up,' lit. = 'letting loose in an upw direction.' The knife is put in at the lowest part and works towards head. Cp. κόλπον ἀνιεμένη, Il. 22. 80.

l. 301. Join κίε ἰθὺς Τηλεμ. Od. 1. 119.

l. 302. ἐνέφν οἱ χειρὶ, 'he fastened on his hand;' i. e. grasped hand. χειρὶ dative after ἐνέφν and not instrumental. Cp. Od. 3. 3; see also Aen. 8. 124. ἐξονομάζειν does not always mean, 'called him name,' as, e. g., in Od. 5. 181, but it always implies a direct perso address.

l. 304. ἔργον τε ἔπος τε, in apposition to κακῶν.

l. 305. ἰσθιέμεν, κ.τ.λ. Infinitive for imperative. μοι = 'I pritheē;' ethical dative.

l. 306. Ἀχαιοί, here = Ithacensians.

l. 311. ἀκίοντα, supply με or τινά.

l. 312. ἦ οὐχ (§ 4. 3) ἄλλυ ὧς = *nonne satis est quod?*

l. 313. ἦα, § 23. 4. Instead of a fresh sentence introduced by δέ, Attic style would have put ἐμοῦ ἔτι νηπίου ὄντος.

l. 316. Join ἐπι-τήλω = *quomodo vobis inmittam*.

l. 319. ἔμπορος, 'a passenger, for I am not to be (γίγνομαι) possessed of ship or rowers.'

l. 321. ἦ ῥα, 'he spake;' not a shortened form for ἔφ-η, but an imperfect from a defective ἦμι, corresponding to Lat. *a-j-o*, i. e. *aio*.

l. 322. ῥεῖα, 'lightly,' 'without more ado.' The line was rejected, as a late interpolation made to introduce the *μηνστήρες*.

l. 324. εἴπεσκε, § 17. 6. τις = 'one and another.'

l. 327. ὃ γε, see on Od. i. 4, and cp. the use of *ille*, Virg. Aen. 5. 457.

ἐπεὶ νό περ. 'Since you see he is so terribly set [upon killing us].'

l. 334. The meaning of the gibe is that *now* the suitors find enough to do in eating the substance of Telemachus; but it would be double trouble to have to make a division of it, should he die.

l. 336. ἦδὲ [τούτῳ] ὅς τις. Cp. sup. v. 29.

l. 337. καταβήσεται, § 20. 3. The *κατά* is explained by Od. 4. 680.

l. 338. Join νητὸς ἔκευτο.

l. 343. καὶ = καίπερ.

l. 345. δικλίδες, (κλίνω), doors 'folding double.' Such doors (Il. 12 155 foll.) had double cross-bars to secure them.

l. 346. ἔσχε' = ἔσκει, § 23. 4. This does not mean that she slept and lived in the store-house, but was constantly about it at all hours of the day and night.

l. 350. λῤῷατατος, (λάω), 'nicest.' For this form of comparison in an adjective with long penult., see § 12. 6.

l. 351. κάμμορον, § 7. διομένη, 'expecting.'

l. 356. ἀθρόα, predicat. with τετύχθω, 'let them all be made ready together.'

l. 363. φίλε τέκνον, *constructio ad sensum*.

l. 365. μόνος, may = 'all alone,' as Od. 3. 217; but comparing Od. 16. 117 foll.

ἡμετέραν γενεὴν μόνωσε Κρονίαν,
 μῦνον Λαίρτην Ἀρκείσιος υἷον ἔτικτε
 μῦνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 μῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν,

it would rather mean her 'only child.'

l. 367. αὐτίκ' ἰόντι, 'directly you start.'

l. 369. μέν' αὖθ' = μένε αὖθι, 'remain here, abiding amongst thy possessions.'

l. 370. ἐπὶ is followed by the accusative here as if the sentence ran κακοπαθοῦντα ἀλλάγησθαι ἐπὶ πόντον.

l. 373. μνηθῆσθαι, for the tense, see sup. v. 171, 'not to tell my mother before the eleventh or twelfth day be come, or she herself miss me.' The construction with πρὶν changes from conjunct. to infin. A converse change is found in Π. 17. 504 foll.

l. 375 = Od. 4. 749.

l. 376. Join κατ-ιάπτῃ = 'damage.'

l. 377. ἀπώμνυ, 'swore she would not;' so ἀπώματος. Soph. Antig. 388. Others render, 'swore unreservedly;' so ἀπ-ε-πεῖν, Od. 1. 91.

l. 378 = Od. 10. 346.

l. 385. ἀγέρεσθαι, an aorist inf. with irregular accent; the rule requiring that it should fall on the penult. The old critics regarded it as a shortened form of the pres. ἀγείρεσθαι.

l. 387. ὑπέδεκτό οἱ, 'promised it him.'

l. 391. ἔσχατίῃ, 'at the outer edge,' i. e. the mouth of the harbour.

l. 396. πλάζε, 'bewildered.'

l. 398. εἶατ[ο] = ἦντο, § 23. 7.

l. 403. εἶατ[αι] = ἦνται. See also § 6.

l. 404. ἴομεν (for ἰωμεν, § 3. 4), with the genit. δδοῖο, cp. Od. 1. 195.

l. 409. ἴς Τηλεμ., for the periphrasis = 'the mighty Telemachus,' cp. Od. 7. 167.

l. 412. ἀλλαι δμῳαί, 'nor the handmaids either.' Cp. Od. 1. 132.

l. 416. ἀνέβαινε νηὸς (cp. Od. 9. 177) follows the analogy of the construction with ἐπιβαίνειν. Generally ἀναβαίνειν, when used with a case directly, takes the accus., Od. 3. 481, 492. ἦρχε, 'led the way.'

l. 420. ἔκμενος, properly ἐκόμενος from ἔκω, like Lat. *secundus* from *sequor* = 'favouring.' The favouring wind is in the same way called ἔσθλων ἑταῖρον, Od. 11. 7. οὔρος is from ὄρνυμι = 'the speeder on.'

l. 421. κελάδοντα, 'whistling;' cp. Ζέφυρον κελαδεῖνόν, Π. 23. 208.

l. 423. δπλων ἄπτεσθαι, 'to lay their hands to the tackling.'

l. 424. Trans. 'And they raised and fixed the pine-mast inside the hollowed centre-block, and fastened it down with the forestays.' The μεσῶδ[ο]μη signifies anything 'constructed in the middle,' e. g. the recess between two pilasters or beams in a house, Od. 19. 37; here of a vertical timber trough or three-sided box in a ship that held the mast upright (See Illustration in Frontispiece.)

l. 425. πρότονοι are two ropes from the masthead to the bows. The ships only carried one square sail, so ἰστία includes all the sail-rigging as well.

l. 428. πορφύρεον, from the same root as in φορέ-σθαι with reduplication 'bubbling up;' others take it of colour (φύρω, 'to make turbid'), viz

the 'dark' wave of ruffled water that does not break into white foam.
Cp. Virg. Georg. 4. 357.

l. 430. *δησάμενοι δπλα* = 'having made fast the sheets,' as the wind was blowing fair.

l. 431. *ἐπιστεφείας, κ.τ.λ.* See on Od. i. 148.

l. 434. *ἥδη*, 'all through the morning;' accus. of duration.

BOOK III.

l. 1. This introduces the third day of the events in the *Odyssey*. *λίμνην*, (*λείβω*), here of the sea, as in Il. 13. *αἱ βένθεσι λίμνης*.

l. 2. *πολύχρυσον*. This seems to mean 'of solid brass,' like *σιδήρεος οὐρανός*, Od. 15. 329. Others render, 'bright like polished brass.' *φαίνοι*, 'give light,' as in Od. 7. 102; 12. 383.

l. 3 = Od. 12. 386.

l. 4. *οἱ δὲ*, i. e. Telemachus and Athena. *Πύλον*—the position of the home of Neleus has always been a doubtful question. Strabo, the geographer, placed it in Triphylia, south of the river Alpheus, but the Messenian Pylos, on the coast (cp. the epith. *ἡμαθόεντα*, Od. 1. 93) opposite the island of Sphacteria, suits the story far better. From this Pylos, Telemachus reaches Sparta on the second day (Od. 4. 1), having rested one night at Pherae (3. 485), which lies in the straight line between the Messenian P. and Sparta.

l. 5. *ἕξον*, (*ἱκω*), § 20. 3. *τοὶ = οἱ Πύλιοι*.

l. 7. *ἐννία ἔδραι*. Nestor (Il. 2. 591 foll.) was lord over nine townships represented here by nine groups of sacrificers.

l. 8. *προὔχοντο*, 'held in front of them,' 'ready for sacrificing.' Cp. *πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο*, Il. 17. 355. *ἐκάστοθι* = at each of the nine *ἔδραι*. This gives a sum of 81 victims and 4500 men.

l. 9. *μηρία*, see on inf. vv. 456 foll. *σπλάγχνα* includes heart, liver, lungs, etc.

l. 10. *οἱ δ' ἰθὺς*, 'now the others straightway put into shore.'

ἕως, seems to mean 'fairly trimmed,' of a ship that 'steadies with upright keel.' The Schol. prefers to take it of the equal rounding of the vessel's hull, interpreting it by *ισόπλευρος*. Cp. *ἀσπίς παντός' ἕιση*, Il. 3. 347.

l. 11. *στυλῶν ἀείραντες*, 'they furled the sails by brailing them up.' A sail is 'brailed up' when instead of being lowered from the mast altogether it is hauled up tight to the yard. This would be done when the crew purposed only to make a short stay. *ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ*, that is, after mooring by stones cast out at the ship's bows (*εὐναὶ*), they hauled the stern close into the shore by the *πρυμνήσια*, and so landed; for they had no small boats.

l. 15. *ἐπέπλωσ*, a second aor. from *ἐπι-πλώω*, another form of *πλέω*.

- l. 18. εἶδομεν, for εἶδαμεν, (οἶδα), § 23. 8 = 'let us learn.'
- l. 19. λίσσεσθαι, infin. for imperat. αὐτὸς, emphat., 'you yourself.'
- l. 22. πῶς τ' ἄρ' προσπτ. ἔρ for ἔρα by apocope, § 7.
- l. 23. μυθοῖσι, 'I have never yet proved myself in speeches;' differs from πεῖρασθαι τινος. Cp. ἔπεισιν περήσομαι [αὐτῶν], ll. 2. 73.
- l. 27. οὐ . . οὐ. The οὐ, which negatives the whole sentence, is repeated again before the σε to emphasise it. Cp. Od. 8. 32.
- l. 28. τραφέμεν is generally taken as a form of the second aor. in act. τραφέειν with neuter signification; others regard it as a syncopate form for -ήμεναι, i. e. τραφήναι.
- ll. 29, 30 = Od. 2. 405, 406.
- l. 33. They were already roasting some of the meats, and were preparing others by 'piercing' (ἐπειρον) them with the spits.
- l. 39. πᾶρ, § 7. φ from the possessive εἰς.
- l. 41. δεῖδισκ. The act of 'welcome' was performed by holding of the full cup towards the guest. Cp. δέπαι δεῖδίσκετο, Od. 18. 121.
- l. 44. τοῦ γάρ, 'for it is a feast in his honour that you have fallen upon.' ἀντῶν, as inf. v. 97.
- l. 45. εὔξαι, for εὔξαι, § 3. 4. ἡ θέμις, 'which is right,' ἡ being assimilated to the gender of θέμις, as in Lat. *si qua est ea gloria*, Virg. Aen. 7. 4.
- l. 48. εὔχασθαι = 'is a worshipper.'
- l. 49. ὁμηλικίη, lit. 'there is to me equality of age with him.' Trans. 'his years and mine are the same.'
- l. 52. δίκαιος means a 'proper' man, who, as we say, 'knows what he is about.' One who practises δίκη, = the usual behaviour or custom of men. Cp. Od. 4. 691.
- l. 58. Join ἀμοιβὴν ἑκατόμβης.
- l. 60. Join πρήξαντα [ἐκείνο] οὐ ἔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
- l. 62. Trans. 'Thus she made her prayer accordingly' [ἔπειτα seems only to take up the circumstances of the scene, cp. *ὡς ὃ μὲν ἐνθ' ἤρῃα* Od. 7. 1], 'and was herself bringing it to pass.' She seemed to be mere mortal dependent upon Poseidon's good pleasure, but was really a goddess who could answer prayer herself.
- l. 63. δέπας ἀμφικ., 'a goblet with double cup,' i. e. forming a cup at either end, something like an hour-glass open at top and bottom.
- l. 64. ὡς δ' αὐτως = the later form ὡσαύτως δέ.
- l. 65. ὑπέρτερα = the 'upper' or outside meats, in opp. to τὰ σπλάγχνα. ἐρύσαντο = 'drew them off the spits.'
- l. 68. Γερήμιος, of Gerenia, a Messenian town, where Nestor took refuge when Heracles sacked Pylos. ἰππότα, § D. 3.
- l. 69. ἐρίσθαι, second aor. infin. from Epic pres. εἶρομαι.
- l. 71. πόθεν πλεῖτε, (πλέω), 'from whence are ye sailing over the watery ways?' The forms κέλυσθα and -θαι are both found; cp. Od. 12.

ll. 71-74 = Od. 9. 252-255.

l. 72. ἤ τι .. ἤ. These are two separate direct questions; see Od. 1. 175 for the general rule for the accentuation of ἤ in double questions. *πρῶτον*, 'business,' especially 'commerce;' cp. *πρήκτῆρες*, Od. 8. 162. *ἄλλῃσθε*, perfect with pres. signif. from *ἄλλομαι*; cp. Od. 2. 370. This word suits *μαυρίδιως* = 'recklessly,' but is used by *zeugma* with *κατὰ πρῶτον* also.

l. 73. *οἶά τε*, see on Od. 9. 128. With the whole passage, cp. Thucyd. 1. 5. 2 *δηλοῦσι δὲ τῶν ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο ἔβῳ [sc. τὸ ληστεύειν], καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς ψύσεις τῶν παταλέντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταὶ εἰσιν, ὡς οὔτε ὧν παθάνονται ἀπαξιούστων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναι οὐκ ἔνδιζόντων.*

ἄλλόνται, § 18. 2.

l. 74. *παρ[α]θέμενοι*, 'jeoparding their lives by bringing mischief,' etc.

l. 78. This line is wanting in the best MSS, and is rightly rejected here as introducing a repetition of *ἵνα* that is unhomeric. It is probably interpolated from Od. 1. 95.

l. 80. *εἰμὲν*, § 23. 4.

l. 81. *ὑπονῆλου*, 'at the foot of Mt. Neion;' cp. Od. 1. 186. *εἰλήλουσθαι* for *εἰληλούσθαι* = *ἐηλύσθαι*.

l. 83. *κλέος*, see on Od. 1. 282. Cp. also *πενσόμενος μετὰ σὸν κλέος*, Od. 13. 415.

l. 87. *πενθόμεθα*, so *πένθομαι*, inf. v. 187, and *ἀκούετε*, inf. v. 193, where our idiom uses an historic tense.

l. 88. *ἀπενθέα θῆκε*, 'has kept it untold.'

l. 92 = Od. 4. 322.

l. 95. Join *περὶ .. διζυρὸν*, 'wretched exceedingly.'

l. 96. Join *αἰδόμενος* and *ἑλεείρων* with *με*. Trans. 'And do not speak comfortably through any consideration or pity for me, but tell me frankly how you got a sight of him.' Cp. *ἀντῶν*, sup. v. 44.

l. 99. *ἔπος .. ἔργον*, see on Od. 2. 272. *ὑποσπας*, 'having made his promise.'

l. 101. *ἐνίσπες*, imperat. of second aor. of *ἐνέπω*, like *σχῆς, θῆς*, is a contracted form of *ἐνίσπ-εθι*. The other form of the imperat., *ἐνίσπε*, is found in the middle of a verse, as Od. 4. 642; *ἐνίσπες*, Il. 24. 388, is the indic. mood.

l. 103. *ἔπει* here is followed by no actual apodosis. It would be possible to introduce one after *μαρνάμεθα*, v. 108, e. g. *ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω*. But, really, the form of the sentence is forgotten in the excitement of speaking. For a similar use, cp. Od. 4. 204.

l. 104. Join *μένος .. ἀσχετοί*, 'invincible in spirit.'

l. 106. *ἔπη ἀρξαιεν* 'A., 'wherever A. might be our guide.' The optative of circumstances repeated from time to time.

l. 46. *δοῖδ*, in apposition to *κακῶν*, 'that is to say, two sorts of things.' The simplest way is to read *κακὰ*, with Aristophanes.

ὑμῖν τοῖσδεσσι, 'you here.' This and *τοῖσδεσσι* are the usual Homeric forms of *τοῖσδε*. The Epic datival termination seems to have been appended to the already inflected case, i. e. *τοῖσδε -σσι*.

l. 49. Join *ἀπ-ολέσσας*.

l. 50. *μοι*, *dativus ethicus*. *ἐπέχραον*, 'beset.'

l. 53. Icarus was said to be then living in Samé (Cephalenia).

l. 54. *δοίη δ'*. The sentence in full would run, *δοίη δὲ αὐτὴν τοίτη φ̄ κε ἐθέλοι δοῦναι, καὶ ὅς οἱ [sc. Ἰκαρίῳ] κεχαρισμένοι ἔλθοι*. Cp. *inf. v. 113*.

l. 55. *εἰς ἡμέτερον*, sc. *δῶμα*. Most MSS. read *εἰς ἡμετέρου*, which may have been an inaccurate idiom formed on a false analogy from *εἰς Αἴδοι*, *εἰς Αἰγύπτου*, such phrases making it seem as if the preposition was properly followed by a genitive.

l. 58. *τὰ δὲ πολλὰ κατ*. 'And these things are wasted largely.' Cp. *Od. 5. 323*. *ἔπ' = ἔπεισι*.

l. 59. *ἔσκειν*, § 23. 4.

l. 60. *τοῖοι ἀμνήμεν*, 'such men (as he was) to ward off mischief': cp. *δοσον ἐρυσθαι*, *Od. 5. 483*. *ἔπειτα*, 'thereupon (sc. if we made the effort) we should prove but sorry folk and unskilled in defence.'

l. 63. Trans. 'For deeds have been wrought no longer endurable (*ἀν[σ]χετὰ*), and no longer decent is the ruin of my house.' Hospitality can put up with a great deal, but there is an end to even the most lavish generosity.

l. 64. *νεμεσσή. αἰδέσθ.*, imperatives. The words *οἱ περιαιετῶσι* form the epexegetis of *περικτίνας*. So *Il. 9. 123 ἵππου ἀθλοφύρου, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο*.

l. 67. Join *μεταστρέψ. ἔργα*, 'bring back your deeds upon your own heads.'

l. 68. *μισσομαι* with gen., as *γονάζομαι*, *Od. 11. 66*. More common with the addition of *πρός*.

l. 70. He addresses the whole body of the Ithacensians in contrast to the suitors: 'Let be, my friends, and suffer me to pine with melancholy grief all alone [he would not have his sorrow for his father disturbed by the tumult of the suitors]: unless perchance my father, Odysseus the good, did spitefully work woes to the Achaeans, by way of requiting me for which ye are spitefully working me woe, by encouraging these suitors. But for my interests it were better that *you* should be the men to eat my store and stock. If *you* should eat it, there would soon be recompence made, for we would address you with our claim throughout the city, asking back our substance, till everything had been restored. But as it is, you are laying incurable anguish on my heart.' i. e. 'The Ithacensians by taking the part of these suitors who came from distant

omes were robbing Telemachus of his chance of recovering his losses. If he might claim damages from the Ithacensians, he could not from the suitors.

l. 80. Join *ποτι-βάλε* = *προσέβαλε*.

l. 81. *ἀναπρήσας*. *πρήθειν*, an onomatopoeia, is generally used of the rush and roar of flame, but is transferred to the sounds of streams and winds.

l. 82. *ἀκῆν*, adverb, of the form of a femin. accus., prop. *ἀκῶν* (*ἀκῶος*) from *ἀ-χάω* = *biscere*.

l. 86. Trans. 'and would fain attach blame to us also.'

l. 88. *περὶ . . οἷδεν*, 'knows beyond all others.'

l. 89. *τάχα δ' εἰσι τέταρτον*, 'the fourth is fast passing away;' cp. inf.

l. 107. So *λέναι*, of departure, inf. v. 367.

l. 93. *δὸλον ἄλλον*, i.e. 'besides' the constant false promises.

l. 94. *στήσασθαι ἱστὸν* is, properly, to 'erect the loom itself.' Here it is to 'set up a large web,' or rather to set up the *warp*, i.e. the vertical threads, which hung from the *ζύγον* or top piece of the frame of the loom. The weaver when at work threw the shuttle (*κερκίς*, Od. 5. 62) through the threads of the warp, and then had to cross over to the other side, to pick up the shuttle and send it back. This walking across was technically called *ἐποιχεσθαι*, Od. 5. 62.

l. 96. *ἐμοί*, the possessive pronoun, as in Od. 3. 325, 475.

l. 97. Join *ἐπειγόμενοι τὸν εἰ γ.*, 'though eager for.'

l. 99. *εἰς ὅτε κεν*, as we say, 'against the time when.'

l. 100. *τανηλεγῆς*, 'the outstretcher,' a picturesque epithet, alluding to the body 'streaked' for burial, from *ταν-αὐς* . . *λέγω*, root *ΛΕΧ*, 'to lie.'

l. 102. *κῆται*, § 23. 6.

l. 104. *ἔνθα καί*, 'so then she would weave.' *καί* = she really did, as he said she would.

l. 105. *ἀλλύεσκε*, §§ 7 and 17. 6. *παρθεῖτο*, 'when she had set at her side.' Optative of repeated action after a historic tense; cp. Od. 4. 122.

l. 108. *καὶ τότε δῆ*. A common formula for the introduction of the epodos.

l. 110. *τὸ μὲν*, sc. *φᾶρος*.

l. 113. i. e. *γαμέεσθαι τούτω φῆτινι πατῆρ γαμέεσθαι κελεύει καὶ δε ἀνῶνι αὐτῆ*. See on sup. v. 54.

l. 115. The apodosis to *εἰ δ' ἔτι* is forgotten in the long parenthesis which follows; but it ultimately comes, though changed in form, in v. 123.

l. 117. *ἐπίστασθαι* . . *κέρδεα* . . *φρένας* stand as three accusatives, descriptive of the gifts *ἃ οἱ δῶκεν Ἀθήνη*.

l. 118. *τιν' ἀκούομεν*, sc. *ἐπίστασθαι* or *νοῆσαι*. 'Such as we have ever heard that any of the dames of old [knew], of those who,' etc. We should expect *εὐπλοκαμίδων* 'A., but these words are attracted into

the case of the relative. For Tyro and Alcmene, see on Od. 11. 235-266. Mycene was a daughter of Inachus.

l. 121. The full phrase would be νοήματα ὁμοῖα νοήμασι Πηνελόπειᾳ. For a similar brachylogy, see Od. 4. 279, and cp. κόμαι Χαριτέσσιν ὁμοῖαι, 'hair like the [hair of the] Graces,' Il. 17. 51.

l. 125. τιθείσι, § 23. 1.

l. 126. ποιείτ[αι], § 6.

l. 128. Ἀχαιῶν, genit. after εἶ; cp. Od. 5. 448.

l. 131. πατήρ δ' ἐμὸς, 'and my father is in some other part of the world, whether he be alive or dead.' For the εἶ, see on Od. 1. 171; the conjunction is omitted with the first clause, as in Od. 4. 110, 837.

l. 132. ἀποτίνειν, sc. 'the amount of dowry which Penelope originally brought with her to the family of Odysseus.'

l. 134. ἐκ γὰρ τοῦ, 'for from him, her father.'

l. 135. ἀρήσεται[αι], § 6.

l. 137. μῦθον, sc. 'the order to depart.'

ll. 139-145 = Od. 1. 379-385.

l. 148. ἕως μὲν ῥα, 'for a while,' generally expressed by τίνας. ἕως one syllable, § 4. 3.

l. 151. πολλά. Several good MSS. read πυκνά, 'with rapid beats.'

l. 152. ἐς δ' ἰδέτην, 'And they glared down on the heads of all, and their look boded death. And having torn each other round cheek and throat,' etc., ἀμφὶ being retracted to the first clause. This usage is very rare in Homer. So perhaps ἀμφὶ may be taken as an adverb, 'all around,' and the accusatives be directly governed by δρῶν.

l. 154. δεξιῶν, sc. Eastward, the observer faced the North; cp. Il. 11. 239.

l. 156. ἔμελλον, by Attic rule ἔμελλε.

l. 158. ὀμηλικίην = ὀμηλικίας, 'his peers.' ἐκέκαστο from κείνομαι. For the infin. γινῶναι introducing the points of excellence, cp. ἀριστέεσσιν μάχεσθαι, Il. 6. 460, Od. 5. 170.

l. 162. εἶρω, a present tense, found only in Odyssey = dico.

l. 166. πολέσιν, § 13. 5. 'He will prove a curse to many besides us who dwell,' etc. Cp. κακὸν πάντεσσι γενοίμην, Od. 16. 103.

l. 167. εὐδέελος, see Od. 9. 21.

l. 168. καταπαύσομεν, conjunct., § 3. 4, 'to check,' sc. the suitors, taken up in the following αὐτοί.

l. 171. τελευτήθηναί, cp. inf. v. 280, 'will be accomplished.' The sense of futurity being transferred from the φημί = 'I foretell,' to the infinitive. Cp. ἔειπε φθίσθαι, sc. perituum esse, Il. 13. 666, φησὶ μυθήσασθαι, Od. 3. 125. Cp. νόμιζε πεσεῖν, 'believe that it will fall' Soph. Aj. 1082.

l. 172. Ἰλιον εἰσαυα. = ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, Od. 1. 210.

l. 178. Cp. Virg. Aen. 9. 399.

- l. 180. Join ἐγὼ πολλῶν ἀμείνων σέο μαντεύεσθαι ταῦτα.
- l. 181. ὑπὸ with accus. after φοιτῶσι, 'moving to and fro beneath.'
- l. 182. ἐναίσιοι, 'significant.'
- l. 185. ἀνείης, ἀνίημι, 'to let loose,' 'to hound on.'
- l. 186. ποτιδέγμενος, § 20. 4.
- l. 189. παρ[α]φάμενος, 'having talked over.'
- l. 190. ἀνιηρέστερον, as if from ἀνιηρῆς not ἀνιηρός. αὐτῷ = Τηλεμάχῳ.
- l. 191. This line has been generally rejected as an inappropriate imitation of Il. I. 562. εἴνεκα τῶνδε may mean, 'with the aid of all these omens of thine.'
- l. 194. ἐν πασίν, 'in presence of all.'
- l. 195. ἐς πατρός, see sup. v. 55. ἀπονέεσθαι with long initial vowel *metri grat.* Cp. Od. 7. 119 and 12. 423, and see p. 225.
- l. 196, 197 = Od. I. 277, 278.
- l. 199. ἐμπῆς here, as always in Homer, = 'notwithstanding;' οὐ τίνα is subdivided into οὐτ' οὐν. . οὐτε.
- l. 202. μῦθαι syncopated for μῦθέαι, § 17. 3.
- l. 203. βεβρώσεται, § 16. 3. ἴσα, 'recompense,' neuter plural in abstract sense, as φυκτὰ = 'escape,' Od. 8. 299.
- l. 204. διατρίβειν μητρὸς γάμον occurs in Od. 20. 341. Here the verb is used with direct personal object, and γάμον is added as *accus. respectus*.
- l. 206. τῆς, sc. Πηνελοπέειας, 'the excellence of her,' or perhaps 'that excellence,' sc. which we all know of.
- l. 210. ταῦτα = 'your departure from my house.'
- ll. 215-217 = Od. I. 281-283.
- ll. 218-223 = Od. 287-292.
- l. 222. χεύω. . κτερεῖξω, apparently conjunctive of aorist though parallel with δάσσω. Yet χεύω may be the indicative future, χεύσω having dropped the σ.
- l. 227. γέροντι may be most simply referred to Laertes. Others render, 'Ὀδυσσεὺς ἐπέτρηπέν οἱ [Μέντορι] οἶκον, [ἄσπε οἶκον] πείθεσθαι γέροντι [Μέντορι] καὶ [αὐτὸν] φυλάσσειν πάντα. The change of subject is not uncommon.
- ll. 228, 229 = sup. vv. 160, 161.
- l. 230. πρόφρων, 'with all his heart,' adverbial to ἀγανδὸς and ἥπιος. Το ἴστω the optatives εἶη and βέξοι answer.
- l. 235. μνηστῆρας, subject, not object, to ἔρδειν.
- l. 237. παρ[α]θίμενοι, 'jeoparding,' lit. 'staking,' as Lat. *pono. σφᾶς* § 15. 2.
- l. 240. ἀνεῶ, with iota subscript, is nominative plural from ἀνεως, Attic form of ἀναος = ἀναυδος. Buttman would write ἀνεῶ or ἀνέω as an adverb, like οὐτω. In ἡ δ' ἀνεῶ δὴν ἦστο the number and gender show that ἀνεῶ must be adverbial there (Od. 23. 93).
- l. 245. Leiocritus threatens Mentor thus—You call us few (v. 241),

and so we are in comparison with the Ithacensians, but remember you stand alone, 'and it is terrible work to fight about a meal with who moreover [καὶ] outnumber you.' Even Odysseus would not stand before us, and shalt *ἔβου* stand? This interpretation alone fits in the context.

l. 250. ἐλθόντ[ι], § 6. ἐπίσποι (ἐφέπω). αὐτοῦ, 'there.'

l. 255. Trans. 'He will have to wait a long while and hear new his father in Ithaca.'

l. 257. αἰψηρήν, some render as = αἰψα. Better as a descriptive epithet 'quick to disperse,' at his bidding.

l. 261. With νίξεσθαι ἄλλος, local genitive, cp. λούεσθαι ποταμοῦ β. 508. Others describe it as a *partitive* gen.

l. 262. ὃ χθιζὸς θ. ἦ., tu qui venisti besternus deus. We might expect κλυθί μιν, θεὸς δ' χθιζὸς ἦλ. But the θεὸς is drawn into the relative clause.

l. 263. ἠεροειδέης, 'hazy;' ἀήρ is never 'clear' air.

l. 269. προσηύδα, governs both accusatives. φωνήσασα = 'has lifted up her voice,' intransitive.

l. 270. οὐδ' ὄπιθεν. Thou hast not been, 'nor in time to come: thou be.'

l. 272. οἷος ἐκαίνος ἔην, supply τοιοῦτόν σε εἶναι. ἔργον τε ἔπος τε seems to signify, 'all that should be said or done.' Cp. Il. 15. 234 ὅσοιμα ἔργον τε ἔπος τε.

l. 274. οὐ and not μή, as the negative only qualifies κείνον and not the whole sentence; cp. Od. 12. 382.

l. 284. ὅς, as the gender shows, only takes up the word θάνη disregarding κῆρα. ἐπ' ἡματι = 'in [one] day.' Cp. Il. 10. 48. ἐφημέριος = 'in the course of a day,' Od. 4. 223.

l. 286. τοῖος . . ὅς τοι, 'so good . . as that I,' etc., the ὅς τοι explains how the kindness will work; cp. Od. 11. 135, 549.

l. 289. ἄρσον, § 19. 2.

l. 293 = Od. 1. 395.

l. 295. ἐνίναί, sc. νῆα, 'to launch.'

l. 298. τετιμημένος, cp. Od. 1. 114.

l. 300. ἀνιεμένους, 'ripping up,' lit. = 'letting loose in an upward direction.' The knife is put in at the lowest part and works toward the head. Cp. κόλπον ἀνιεμένη, Il. 22. 80.

l. 301. Join κίε ἰθὺς Τηλεμ. Od. 1. 119.

l. 302. ἐνέφνυ οἱ χειρὶ, 'he fastened on his hand;' i.e. grasped hand. χειρὶ dative after ἐνέφνυ and not instrumental. Cp. Od. 3. 1; see also Aen. 8. 124. ἐξονομάζειν does not always mean, 'called his name,' as, e.g., in Od. 5. 181, but it always implies a direct personal address.

l. 304. ἔργον τε ἔπος τε, in apposition to κακόν.

l. 305. ἐσθίμεν, κ.τ.λ. Infinitive for imperative. μοι = 'I prithee;' ethical dative.

l. 306. Ἀχαιοί, here = Ithacensians.

l. 311. ἀκίοντα, supply με or τινά.

l. 312. ἦ οὐχ (§ 4. 3) ἄλλῃς ὡς = *nonne satis est quod?*

l. 313. ἦα, § 23. 4. Instead of a fresh sentence introduced by δέ, Attic style would have put ἐμοῦ ἔτι νηπίου ὄντος.

l. 316. Join ἐπι-ιήλω = *quomodo vobis inmittam*.

l. 319. ἔμπορος, 'a passenger, for I am not to be (γίγνομαι) possessed of ship or rowers.'

l. 321. ἦ ῥα, 'he spake;' not a shortened form for ἐφ-η, but an imperfect from a defective ἦμι, corresponding to Lat. *á-j-o*, i. e. *aió*.

l. 322. ῥεῖα, 'lightly,' 'without more ado.' The line was rejected, as a late interpolation made to introduce the *μηνστήρες*.

l. 324. εἴπεσκα, § 17. 6. τις = 'one and another.'

l. 327. ὃ γα, see on Od. i. 4, and cp. the use of *ille*, Virg. Aen. 5. 457.

ἐκεῖ νύ περ. 'Since you see he is so terribly set [upon killing us].'

l. 334. The meaning of the gibe is that *now* the suitors find enough to do in eating the substance of Telemachus; but it would be double trouble to have to make a division of it, should he die.

l. 336. ἦδὲ [τούτῳ] ὅς τις. Cp. sup. v. 29.

l. 337. κατεβήσατο, § 20. 3. The κατά is explained by Od. 4. 680.

l. 338. Join νητὸς ἔκειτο.

l. 343. καί = *καίπερ*.

l. 345. δικλίδες, (κλίνω), doors 'folding double.' Such doors (Il. 12 155 foll.) had double cross-bars to secure them.

l. 346. ἔσχ' = ἔσκε, § 23. 4. This does not mean that she slept and lived in the store-house, but was constantly about it at all hours of the day and night.

l. 350. λαρότατος, (λάω), 'nicest.' For this form of comparison in an adjective with long penult., see § 12. 6.

l. 351. κάμμορον, § 7. διομένη, 'expecting.'

l. 356. ἀθρόα, predicat. with τετύχθω, 'let them all be made ready together.'

l. 363. φλαε τέκνον, *constructio ad sensum*.

l. 365. μόνος, may = 'all alone,' as Od. 3. 217; but comparing Od. 16. 117 foll.

ἡμετέραν γενεὴν μούνωσε Κρονίαν,
μούνον Λαέρτην Ἀρκείσιος υἱὸν ἔτικτε
μούνον δ' αὐτ' Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μούνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκῶν λίπεν,

it would rather mean her 'only child.'

l. 367. αὐτίκ' ἰόντι, 'directly you start.'

l. 369. μὲν' αὐθ' = μένε αὐθι, 'remain here, abiding amongst the possessions.'

l. 370. ἐπὶ is followed by the accusative here as if the sentence κακοπαθοῦντα ἀλάλησθαι ἐπὶ πόντον.

l. 373. μυθήσασθαι, for the tense, see sup. v. 171, 'not to tell the mother before the eleventh or twelfth day be come, or she herself mis me.' The construction with πρὶν changes from conjunct. to infn. A converse change is found in Il. 17. 504 foll.

l. 375 = Od. 4. 749.

l. 376. Join κατ-άπτῃ = 'damage.'

l. 377. ἀπώμνυ, 'swore she would not;' so ἀπώμτος, Soph. Ant.

388. Others render, 'swore unreservedly;' so ἀπ-ειπεῖν, Od. 1. 91.

l. 378 = Od. 10. 346.

l. 385. ἀγέρεσθαι, an aorist inf. with irregular accent; the rule requiring that it should fall on the penult. The old critics regarded as a shortened form of the pres. ἀγείρεσθαι.

l. 387. ὑπέδεκτό οἱ, 'promised it him.'

l. 391. ἔσχατή, 'at the outer edge,' i. e. the mouth of the harbour.

l. 396. πλάζε, 'bewildered.'

l. 398. εἶατ[ο] = ἦντο, § 23. 7.

l. 403. εἶατ[αι] = ἦνται. See also § 8.

l. 404. Ἴομεν (for Ἰαμεν, § 3. 4), with the genit. ὄδοιο, cp. Od. 1. 195.

l. 409. ἰς Τηλεμ., for the periphrasis = 'the mighty Telemachus,' cp. Od. 7. 167.

l. 412. ἄλλαι δμῳαί, 'nor the handmaids either.' Cp. Od. 1. 131.

l. 416. ἀνέβαινε νηὸς (cp. Od. 9. 177) follows the analogy of the construction with ἐπιβαίνειν. Generally ἀναβαίνειν, when used with a case directly, takes the accus., Od. 3. 481, 492. ἦρχε, 'led the way.'

l. 420. Ἰκμενος, properly ἰεόμενος from ἴκω, like Lat. *secundus* from *sequor* = 'favouring.' The favouring wind is in the same way called ἔσθλὸν ἑταῖρον, Od. 11. 7. οὔρος is from ὕρνημι = 'the speeder on.'

l. 421. κελάδοντα, 'whistling;' cp. Ζέφυρον κελαδεῖνόν, Il. 23. 208.

l. 423. ὄπλων ἄπτεσθαι, 'to lay their hands to the tackling.'

l. 424. Trans. 'And they raised and fixed the pine-mast inside the hollowed centre-block, and fastened it down with the forestays.' Τῷ μεσῶδ[ο]μῃ signifies anything 'constructed in the middle,' e. g. the recess between two pilasters or beams in a house, Od. 19. 37; here of a vertical timber trough or three-sided box in a ship that held the mast upright (See Illustration in Frontispiece.)

l. 425. πρότοναι are two ropes from the masthead to the bows. The ships only carried one square sail, so ἰστία includes all the sail-rigging as well.

l. 428. πορφύρεον, from the same root as in φρέ-αρ with reduplication 'bubbling up;' others take it of colour (φύρω, 'to make turbid'), v.

'dark' wave of ruffled water that does not break into white foam. Virg. Georg. 4. 357.

430. *δησάμενοι δπλα* = 'having made fast the sheets,' as the wind blowing fair.

431. *ἐπιστεφίας, κ.τ.λ.* See on Od. I. 148.

434. *ἦώ*, 'all through the morning;' accus. of duration.

BOOK III.

1. This introduces the third day of the events in the Odyssey. *ην, (λείβω)*, here of the sea, as in Il. 13. 21 *βένθεσι λίμνης*.

2. *πολύχαλκον*. This seems to mean 'of solid brass,' like *σιδήρεος νός*, Od. 15. 329. Others render, 'bright like polished brass.' *νοί*, 'give light,' as in Od. 7. 102; 12. 383.

3 = Od. 12. 386.

4. *οί δέ*, i. e. Telemachus and Athena. *Πύλον*—the position of the e of Neleus has always been a doubtful question. Strabo, the geographer, placed it in Triphylia, south of the river Alpheus, but the senian Pylos, on the coast (cp. the epith. *ἡμαθόεντα*, Od. 1. 93) site the island of Sphacteria, suits the story far better. From this s, Telemachus reaches Sparta on the second day (Od. 4. 1), having d one night at Pherae (3. 485), which lies in the straight line een the Messenian P. and Sparta.

5. *ἕξον, (ἕκω)*, § 20. 3. *τοί = οί Πύλιοι*.

7. *έννέα ἔδραι*. Nestor (Il. 2. 591 foll.) was lord over nine town- s represented here by nine groups of sacrificers.

8. *προύχοντο*, 'held in front of them,' 'ready for sacrificing.' Cp. *δέ δούρατ' ἔχοντο*, Il. 17. 355. *ἐκάστοθι* = at each of the nine *ἔδραι*. ; gives a sum of 81 victims and 4500 men.

9. *μηρία*, see on inf. vv. 456 foll. *σπλάγχνα* includes heart, liver, s, etc.

10. *οί δ' ἰθὺς*, 'now the others straightway put into shore.'

της, seems to mean 'fairly trimmed,' of a ship that 'steadies with up- t keel.' The Schol. prefers to take it of the equal rounding of the el's hull, interpreting it by *ισόπλευρος*. Cp. *ἀσπίς παντός' ἔιση*, Il. 3.

11. *στέϊλαν δείραντες*, 'they furled the sails by brailing them up.' il is 'brailed up' when instead of being lowered from the mast urther it is hauled up tight to the yard. This would be done when rew purposed only to make a short stay. *ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί*, that is, mooring by stones cast out at the ship's bows (*εὐναί*), they hauled stern close into the shore by the *πρυμνήσια*, and so landed; for they no small boats.

15. *ἐπέπλωσ*, a second aor. from *ἐπι-πλώω*, another form of *πλέω*.

- l. 18. εἶδομεν, for εἶδαμεν, (οἶδα), § 23. 8 = 'let us learn.'
- l. 19. λίσσεσθαι, infin. for imperat. αὐτὸς, emphat., 'you yourself.'
- l. 22. πῶς τ' ἄρ' προσπτ. ἔρ for ἄρα by apocope, § 7.
- l. 23. μυθοῖσι, 'I have never yet proved myself in speeches;' different from πειράσθαι τινος. Cp. ἔπεισιν πειρήσομαι [αὐτῶν], Il. 2. 73.
- l. 27. οὐ . . οὐ. The οὐ, which negatives the whole sentence, is repeated again before the σε to emphasise it. Cp. Od. 8. 32.
- l. 28. τραφέμεν is generally taken as a form of the second aor. inf. act. τραφέειν with neuter signification; others regard it as a syncopated form for -ῆμεναι, i. e. τραφήναι.
- ll. 29, 30 = Od. 2. 405, 406.
- l. 33. They were already roasting some of the meats, and were preparing others by 'piercing' (ἔπειρον) them with the spits.
- l. 39. παρ, § 7. φ̄ from the possessive ὄς.
- l. 41. δειδισκ. The act of 'welcome' was performed by holding out the full cup towards the guest. Cp. ἔπειαι δειδίσκετο, Od. 18. 121.
- l. 44. τοῦ γάρ, 'for it is a feast in his honour that you have fallen upon.' ἀντῶν, as inf. v. 97.
- l. 45. εὐξεαι, for εὐξηαι, § 3. 4. ἡ θέμις, 'which is right,' ἡ being assimilated to the gender of θέμις, as in Lat. *si qua est ea gloria*, Virg. Aen. 7. 4.
- l. 48. εὐχεσθαι = 'is a worshipper.'
- l. 49. ὁμηλικίη, lit. 'there is to me equality of age with him.' Trans. 'his years and mine are the same.'
- l. 52. δίκαιος means a 'proper' man, who, as we say, 'knows what he is about.' One who practises δίκη, = the usual behaviour or custom of men. Cp. Od. 4. 691.
- l. 58. Join ἀμοιβὴν ἑκατόμβης.
- l. 60. Join πρήξαντα [ικίνο] οὐ ἔνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
- l. 62. Trans. 'Thus she made her prayer accordingly' [ἔπειτα seems only to take up the circumstances of the scene, cp. ὡς δ' μὲν ἐνθ' ἤρῳν, Od. 7. 1], 'and was herself bringing it to pass.' She seemed to be a mere mortal dependent upon Poseidon's good pleasure, but was really a goddess who could answer prayer herself.
- l. 63. δέπας ἀμφικ., 'a goblet with double cup,' i. e. forming a cup at either end, something like an hour-glass open at top and bottom.
- l. 64. ὡς δ' αὐτως = the later form ὡσαύτως δέ.
- l. 65. ὑπέρτερα = the 'upper' or outside meats, in opp. to the σπλάγχνα. ἐρύσαντο = 'drew them off the spits.'
- l. 68. Γερήνιος, of Gerenia, a Messenian town, where Nestor took refuge when Heracles sacked Pylos. Ἰππότα, § 9. 3.
- l. 69. ἐρέσθαι, second aor. infin. from Epic pres. εἶρομαι.
- l. 71. πόθεν πλεῖτε, (πλέω), 'from whence are ye sailing over the watery ways?' The forms κέλευθα and -θοι are both found; cp. Od. 10.

ll. 71-74 = Od. 9. 252-255.

l. 72. ἦ τι .. ἦ. These are two separate direct questions; see Od. 1. 175 for the general rule for the accentuation of ἦ in double questions. πρῆξιν, 'business,' especially 'commerce;' cp. πρήκτῆρες, Od. 8. 162. ἀλλάγηθε, perfect with pres. signif. from δλάομαι; cp. Od. 2. 370. This word suits μαφιδίας = 'recklessly,' but is used by *zeugma* with κατὰ πρῆξιν also.

l. 73. οἶά τε, see on Od. 9. 128. With the whole passage, cp. Thucyd. 1. 5. 2 δηλοῦσι δὲ τῶν ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο φῶν [sc. τὸ ληστεύειν], καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς ψύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λησταὶ εἰσιν, ὡς οὔτε ὧν πωθῶνται ἀπαξιούστων τὸ ἔργον, οἷς τ' ἐπιμελὲς εἶη εἰδέναι οὐκ ἔπιιδύστων.

ἐλόωνται, § 18. 2.

l. 74. παρ[α]θέμενοι, 'jeoparding their lives by bringing mischief,' etc.

l. 78. This line is wanting in the best MSS, and is rightly rejected here as introducing a repetition of *ἴνα* that is unhomeric. It is probably interpolated from Od. 1. 95.

l. 80. εἰμὲν, § 23. 4.

l. 81. ὑπονῆλου, 'at the foot of Mt. Neion;' cp. Od. 1. 186. εἰλή-
λουθμεν for εἰληλούθαμεν = ἐληλύθαμεν.

l. 83. κλέος, see on Od. 1. 282. Cp. also πεισόμενος μετὰ σὸν κλέος, Od. 13. 415.

l. 87. πειθόμεθα, so πείθομαι, inf. v. 187, and ἀκούετε, inf. v. 193, where our idiom uses an historic tense.

l. 88. ἀπειθέα θῆκε, 'has kept it untold.'

l. 92 = Od. 4. 322.

l. 95. Join περὶ .. διζυρὸν, 'wretched exceedingly.'

l. 96. Join αἰδόμενος and ἐλεείρων with με. Trans. 'And do not speak comfortably through any consideration or pity for me, but tell me frankly how you got a sight of him.' Cp. ἀντᾶν, sup. v. 44.

l. 99. ἔπος .. ἔργον, see on Od. 2. 272. ὑποστᾶς, 'having made his promise.'

l. 101. ἐνίσπες, imperat. of second aor. of ἐνέπω, like σχῆς, θῆς, is a contracted form of ἐνίσπ-εθι. The other form of the imperat., ἐνίσπε, is found in the middle of a verse, as Od. 4. 642; ἐνίσπες, Il. 24. 388, is the indic. mood.

l. 103. ἐπεὶ here is followed by no actual apodosis. It would be possible to introduce one after μαρνάμεθα, v. 108, e. g. ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω. But, really, the form of the sentence is forgotten in the excitement of speaking. For a similar use, cp. Od. 4. 204.

l. 104. Join μένος .. ἀσχετοί, 'invincible in spirit.'

l. 106. ὅπη ἄρξαιεν 'A., 'wherever A. might be our guide.' The optative of circumstances repeated from time to time.

- l. 107. ὅσα μαρνάμεθα = ὅσα ἀνέτλημεν μαρνάμενοι.
 l. 108. κατέκταθεν, (κτείνω), § 22. 1.
 l. 110. θεόφιν, § 12. 1, 'a counsellor equal in weight to Gods.'
 l. 112. περὶ, sup. v. 95. θεῖον, (θεῶν), § 3. 2. 112 = Od. 4. 202.
 l. 113. ἐπὶ τοῖς, 'upon,' i. e. 'besides these.'
 l. 114. Trans. ['It could not all be told] not even though thou shouldst abide here for five, aye! and for six years, and shouldst question me of all the ills that we noble A. endured, ere that, thou wouldst return home, wearied out.'
 l. 118. ἀμφιέποντες = occupati circa eos.
 l. 120. Trans. 'Then no one ever chose to match himself face to face with him in wisdom, since O. was far superior in all manner of craft.'
 l. 124. It is simpler to render both εἰκότες and εἰκότα, 'like.' 'Verily, the speaking is like his; nor would you think that a young man would speak thus like [one so much older].' Others translate the words 'seemly;' or the first 'like,' and the second, 'seemly.'
 l. 126. ἅως, (§ 3. 2), here = τέως, 'all that while.'
 l. 127. ἀγορῆ, the general assembly of the people; βουλῆ, the cabinet council of the γέροντες. Cp. Od. 2. 26. See also Il. 2. 50-53

κέλευσε

κηρύσσειν ἀγορῆνδε Ἀχαιοῦς...

βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων.

- l. 129. [ἐ]φραζόμεθα, 'we schemed how the best issue might be secured for the A.' ἄριστα, neut. plur. used as an abstract noun. Cp. Iliad Od. 2. 203, φικτὰ, 8. 299.
 l. 131. Modern editors generally reject this line, as inconsistent with the following one, and as anticipating the account of the departure v. 152.
 l. 132. καὶ τότε. Here begins the apodosis.
 l. 133. πολίεις, § 13. 5.
 l. 137. They summoned an assembly, 'thoughtlessly and not in order' by appointing it for evening. As clear heads were needed, morning would have been the proper time. The words οἱ δ' . . . Ἀχαιῶν are periphrastical, giving the reason why the assembly was οὐ κατὰ κύσμον.
 l. 139. βεβηρηότες, a second perf. from βαρίω with intrans. significance.
 l. 142. Join νόστου ἐπ' εὐρ. v. 8.
 l. 143. ἐγίνδαε (ἀνδάνω), with double augm. βούλετο, 'he preferred.' Cp. inf. v. 232.
 l. 146. οὐδὲ τὸ, 'nor did he know this, viz. that she was not minded to comply;' sc. Ἀθηναίη.
 l. 151. ἀέσαμεν (ἀημι), 'we rested;' properly of 'breathing' in sleep. Cp. πνέοντα ὑπνῳ, Aesch. Cho. 619.
 l. 152. πῆμα κακοῖο, 'the curse of misfortune.' Join ἐπ-ήρτυε.
 l. 154. βαθύζωνος describes the wearing of the ζώνη not high under

reast, but low down over the hips : as we make the distinction between short and long waist.

l. 155. ἡμίσεες δὲ, the antithesis to οἱ μὲν (v. 153), who appear again : ἡμίσεες in v. 157.

l. 157. ἐλαύνομεν, sc. νέας, to which the following αἱ δὲ refers.

l. 158. μεγακήτεα, 'gulfy,' connected with κητώεις, καιάδας, χανδάνω. c Buttman Lexil. § 70.

l. 161. Join ἐπι-ῶρε, as in inf. v. 176.

l. 162. Join ἀποστρέψαντες νέας. ἀμφιέλισσαι occurs only in the fem. as an epith. of ships. The lexicons give the meaning 'rowed on both sides,' or 'rocking from side to side.' It is more probably a descriptive epithet of the ship's shape = 'rounded at either side,' (ἐλιξ). This would be parallel to the later phrase στρογγύλη ναῦς. Join οἱ ἄμφ' Ὀδῦσσ. = 'Odysseus and his followers.'

l. 164. Though later writers employed ἐπίηρα as one word, it would seem that in the Homeric phrase ἐπὶ belongs to φέροντες, or is used verbally. ἦρα may be (vide Buttm. s. v.) an accus. sing. from ἦρ = ἦρος or an accus. plur. from an adjective ἦρος (ἄρω). In Il. 14. 132 we have θυμῷ ἦρα φέροντες.

l. 166. δ = 'that,' Lat. quod.

l. 168. νῶϊ, (§ 15. 1) = 'me and Odysseus.'

l. 169. ἐν Λέσβῳ. The first day's voyage was to Tenedos (v. 159), the second to Lesbos. 'In Lesbos he found us debating on our long voyage home, whether we should go above steep Chios in the direction of the Psyrrian isle, keeping it (νῆσον) on the left, or below Chios past steep Mimas.' There would be a choice of routes from Lesbos to Euboea; the first, directly across the Aegean, passing outside Psyra which lies W.N.W. of Chios; the second, between Chios and the Erythraean peninsula, and thence by short voyages from Cyclad to Cyclad till they made Euboea.

l. 170. παιπαλόεις, expressing the rugged lines of upheaved rock on the Chian coast, from παιπάλλω a reduplicated form from πάλλω, as δαιδάλλω from root ΔΑΛ.

l. 176. αἱ δὲ, sc. νέες.

l. 177. ἰχθυόεντα, like Horace's belluosus Oceanus (Od. 4. 14, 47), refers to the dangers of the sea. The Greeks in the heroic period considered fishes among beasts of prey (cp. ἰχθύες ὠμησταί, Il. 24. 82), and never ate them except under pressure of hunger. Trans. 'monster-ming deep.'

l. 178. At Geraestus, the S. promontory of Euboea, where was a temple of Poseidon, 'they put in to shore during the night.'

l. 179. ἐπὶ . . ἔθεμεν, sc. on the altar. With πέλαγος μετρ., cp. Virg. org. 4. 389 aequor curru metitur.

l. 181. Τυδείδῳ, § 4. 3.

l. 182. ἴστασαν, the imperfect tense, is a probable conjecture for the commoner reading ἕστασαν, which is described as a shortened form for ἕστησαν, first aor. third plur.

ἔχον, sc. νέας. 'I kept my ships sailing for Pylos;' so ἔχεω with ἵππους = 'to keep driving,' Il. 3. 263. Cp. Od. 9. 279; 10. 91.

l. 184. φίλε τέκνον, Od. 2. 363. ἀπευθής, active, 'without tidings;' in sup. v. 88 it is used passively.

l. 185. κείνων, genit., depending on οἶδα, as in Il. 12. 228 δε σάβα θυμῷ εἰδείη τεράων. Οἷ τε .. οἷ τε are then the subdivisions of the whole number.

l. 187. πεύθομαι, cp. sup. v. 87. ἦ, sup. v. 45. κεύθω properly means to 'keep in the dark,' like Lat. celare, and so used with personal object.

l. 188. ἐγγεσι-μύρους. The termination is of uncertain origin. The older commentators referred it to μοῖρα, others to μάρ-μαίρω, in the sense of 'brilliancy' or 'distinction.' Perhaps it is connected with root MEP, appearing in μερ-μερίζω, Lat. me-mor, 'men whose thoughts are about ἔγχεα.'

l. 190. Ποιάντιον, 'of Poetas,' a prince in Thessalian Magnesia.

l. 193. ἀκούετε, cp. sup. v. 87. Join καὶ αὐτοί, to which the participial sentence is a concessive addition; 'though far away.'

l. 194. Trans. 'How he came,' etc.; the accent on ὤε is from the enclitic τε that follows.

l. 195. ἐπισμυγερῶς, 'miserably,' from μογερὸς (μόγος), the σ is inserted as in σ-μικρός; the change of σ to ν is the same as in ἐπώνυμος from ὄνομα. κείνος ἀπέτισεν, sc. Αἴγισθος.

l. 197. κείνος ἐτίσατο, sc. Ὀρέστης. The word πατροφονῆα, generally meaning one who slays his own father, is explained by the addition δ .. ἕκτα, see on Od. I. 1.

l. 198 = Od. I. 300.

l. 199. This and the next line are bracketed, as being an interpolation from Od. I. 301, 302.

l. 203. ἐτίσατο, sc. πατροφονῆα. Trans. 'And the A. will spread his fame abroad, even for men yet unborn to hear of.' Modern edd. concur in the reading πυθέσθαι, the majority of MSS. give ἔσσομένοισιν ἀοιδῆν.

l. 205. περιθείεν, 'invest me with,' cp. ἐπιειμένος ἀλκῆν, Od. 9. 214.

l. 206. τίσασθαί τινά τινος. Here only and Il. 3. 366 τίσασθαί τινε κακότητος.

l. 209. The words καὶ ἐμοί, in this line, are not superfluous after the μοι of v. 208, if it be merely used in an unemphatic ethical sense = 'I'm sorry to say.' Others explain the second clause as a corrective epegesis, p. 228. τετλάμεν, perfect with pres. signification. ἐμπης, here, as always in Homer, 'notwithstanding.'

l. 214. Nestor supposes either that Telemachus has voluntarily ceded his rights, or that, influenced by some oracle, the populace are making common cause with the pretenders to the crown.

l. 216. Trans. 'Who knoweth whether he (sc. thy father, sup. v. 209) having come may take vengeance on their outrages, either by himself alone, or all the Greeks together?' sc. ἀποτίσσονται ἰλθόντες. It is uncertain whether ἀποτίσεται be the fut. indic., or, as is more likely, be put for ἀποτίσθηται. Join σφι with the verb = 'on them.'

l. 218. εἰ γάρ, 'if only!' spoken as a wish expressed, but taken up again in v. 223, after the parenthesis, so as to form the protasis to the sentence τῷ κέν τις. 'In that case, many a one of those suitors would forget all about his marriage.'

l. 227. οὐκ ἂν ἐμοί γε = 'This could never take place, as far as any hopes of mine go.' Cp. ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη, Il. 14. 108.

l. 230. σε ἔρκος, see on Od. 1. 64.

l. 231. Trans. 'A god indeed, if he chose, could bring a man safe home even from afar.' So ἐς οἶκον σωθῆναι, Hdt. 4. 97. For this absolute use of the optat. mood, cp.

τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πύρδος αἰθομένοιο
ἀμφὶ νοστήσαιμεν,

Il. 10. 247. οὐ τις πείσειε γυναῖκα, Od. 14. 122. Cp. also inf. v. 321.

l. 232. βουλοίμην. The contrast is between reaching home safe at last, after much suffering, and a speedy return like Agamemnon's, which so soon had a fatal ending. With βούλεσθαι ἤ, cp. inf. Od. 11. 489.

l. 235. Join ὑπ' Αἴγ. καὶ ἦς ἀλόχοιο. The dat. δόλῳ stands alone, 'by craft.'

l. 238 = Od. 2. 100.

l. 241. ἐτήτυμος, reduplicated form of ἐτυμος (ἐτεος from εἰμῶ, properly meaning, that which is), stands here almost in an adverbial sense, 'For certain, there is no more return for him.'

l. 242. φράσσαντο, (φράζομαι), 'designed,' § 19. 1.

l. 244. ἐπεὶ περιόιδε, 'since he is acquainted beyond all others, with men's customs and thoughts.' So βουλή περιίδμεναι ἄλλων, Il. 13. 728; cp. περὶ πάντων, Od. 1. 255.

l. 245. ἀνάξασθαι, aor. mid. inf. of ἀνάσσειν, only found here. 'For they say that he hath been king through three generations of men.' γένεα, accusative of duration of time. τρίς, *ter*, is here equivalent to τρία. So, speaking of Nestor, the poet says, Il. 1. 250-52

τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθιάτο . . μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἀνασσειν.

The Greeks reckoned a generation at about thirty years. So Hdt. 2. 142
γενεὴ γὰρ τρεῖς ἀνδρῶν ἑκατὸν ἔτεά ἐστιν.

l. 246. Join ὡς τε ἀθάνατος, 'like an immortal.'

l. 251. Ἄργεος, a genit. of place. So οὐτ' ἠπείριοιο μελαίνης οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης, Od. 14. 97; cp. Od. 1. 24. Ἄχαιικόν, as distinguished from Πελασγικόν Ἄργος in Thessaly, Il. 2. 681.

l. 252. ὁ δὲ θαρσ., though put as an independent sentence, is equivalent to, 'so that he had the courage to slay him.'

l. 255. ἦ τοι μὲν, 'Verily, thou thyself suspectest this, how it would have turned out, if,' etc. Another reading is *ὡς περ ἐτύχθη*, followed by a full stop; meaning that Telemachus was right in suggesting that such an outrage implied the absence of Menelaus.

l. 256. For ζώντ' others read ζών γ' = 'If he had found him so much as alive,' to say nothing of what he would have done, had he caught him red-handed.

l. 258. τῷ, 'in that case.' The particle *κε* must be repeated with *κατέδωσαν*, *dilaniassent*. Join οὐδὲ θανόντι. The nom. to ἔχουα is Ἄχαιοί, not expressed.

l. 260. The reading Ἄργεος gets over the difficulty of the digammated *φάστεος* after *ἐκάς*, but introduces a geographical confusion. The other reading, ἄστεος = *Μυκῆνης*, inf. v. 305.

l. 261. μέγα, 'monstrous.'

l. 262. κείθι, sc. at Troy. πολίτας, a dissyllable, §§ 4. 3; 13. 5.

l. 263. μυχῶ Ἄργεος, not so much = 'the heart of the Peloponnese,' as describing the position of Mycene, in the far corner of the plain of Inachos, in the Argive territory.

l. 266. δία, 'lady.' φρεσί, 'understanding.'

l. 268. εἶρυσθαι seems to be a syncopated form of the pres. infin. of *ἐρύομαι* with change of *ε* to *ει*, or to be formed on the analogy of verbs in *μ*.

l. 269. μιν. There are no less than four personages to whom this pronoun may refer: Agamemnon, the Minstrel, Aegisthus, and Clytaemnestra. The two former may be dismissed as unlikely, leaving the decision between the two latter. Of Aegisthus it may be said that the gods had begun to prepare for his ruin as soon as he began to plan his treachery, and from this point his destruction works itself out without delay. But on the whole it is best to understand by *μιν* Clytaemnestra; *δαμῆναι* will then mean to be 'overcome,' and to yield to Aegisthus. Cp. Il. 14. 315 *θεῶς ἔρος... θυμὸν ἐδάμασσαν*, *ibid.* 353 *φιλότῃτι δαμῆς*. The words *ἀλλ' ὅτε δῆ* form then a direct antithesis to *τὸ πρὶν μὲν*, sup. v. 265.

l. 272. ὅνδε δόμενδε, cp. Od. i. 83.

l. 274. ὑφάσματα, such e. g. as the *πέπλος* given to Athena, Il. 6. 302.

l. 276. ἡμεῖς μὲν γάρ, 'now we.' See sup. v. 262.

l. 280. ἀγανοῖς. Sudden deaths of men were ascribed to the 'painless shafts' of Apollo: those of women to the arrows of Artemis. See Od. 11. 172.

l. 286. καὶ κείνος, 'he too.' This implies that Nestor had gone on *alone*.

- l. 287. **Μαλαίαι** (*Μάλια*, Od. 9. 80), the S.E. headland of the Peloponnese.
- l. 290. **τροφέοντα**, 'swollen,' 'big;' cp. *τρόφι κῦμα*, Il. II. 307. Aristarchus read *τροφέοντο*, *intumescebant*.
- l. 293. **αίπεια εἰς ἄλα**, 'sheer into the sea.'
- l. 295. **σκαίδων** = 'western:' in geographical descriptions, the face fronts northward.
- l. 296. The **μικρὸς λίθος** is the *λίσση πέτρα* of v. 293.
- l. 297. **σπουδῆ**, 'with much ado,' = hardly; cp. *μόγισ*.
- l. 299. **τὰς πέντε**, 'the other five,' in opposition to *τὰς μὲν*, v. 291.
- l. 300. **Αἰγύπτου**. Homer uses this word to express both the land of that name, and also the Nile, 'the river of Egypt.' Cp. Od. 4. 355, 477.
- l. 301. 'Thus he indeed went wandering.' We should rather expect *ἴω*, which Nitzsch reads.
- l. 303. **τόφρα δὲ**, 'but in the meanwhile.'
- l. 304. The common reading inverts the order of vv. 304, 305, putting only a comma at *λυγρὰ*. The order given in our text has the authority of the Scholiast on Soph. Electr. 267, by whom the lines are quoted. The mistake may have arisen from a misinterpretation of *ταῦτα*, which does not refer to what follows, but to the preceding words, sc. v. 264 foll. Aegisthus compassed Agam.'s death, and then, after the murder, ruled with a rod of iron for seven years over Mycene.
- l. 306. **τῷ δὲ ὀγδοάτῳ**, 'but in the eighth year (cp. *τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ*, Od. 5. 263) the noble Orestes came as an avenger upon him (*κακὸν οἱ*).' Cp. Od. 2. 166.
- l. 307. **Ἀθηνάων**. This is a different account of the story from that followed by the Greek tragedians, who represent Orestes as sent to Phocis. The reading of Zenodotus here was *ἀπὸ Φωκῆων*.
- l. 308 = Od. 1. 300.
- l. 309. **δαίνυ τάφον**, 'gave a funeral feast.' So *δαινύναι γάμον*, Od. 4. 3. It is here implied that Clytaem. perished along with Aegisth.
- l. 311. In **βοῆν ἀγαθὸς** the hero is represented as a general, shouting the word of command to his troops (*μακρὸν ἄνυσε*, Il. 3. 81), or encouraging his friends, or striking terror into the foe. Cp.
*εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 σμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα.* Il. 8. 91, 92.
- l. 315. **Joῖν κατα-φάγωσιν**.
- l. 318. **ἄλλοθεν**, 'from abroad,' sc. *ἐκ τῶν ἀν.*, 'from those nations from which one would never have a hope in his heart to return, whom storms have once drifted into so vast a sea.'
- l. 319. For **μέγα τοῖον**, cp. Od. 1. 209.
- l. 321. For **ἔλποντο** without *ἀν*, see sup. v. 231.
- l. 322. **τὲ δεινὸν τε**. The *ε* is lengthened because originally *δεινός* is spelt with the digamma, *δφεινός*.

l. 327. *λίσσασθαι*, infin. for imperat. *αὐτὸς*, the reading of Antarchus; *αὐτὸν* the commoner reading.

l. 333. The tongues of the victims, as being the choicest portion, were cut out, and burned (inf. v. 341) in honour of the Gods.

l. 334. *τοῖο*, sc. *κοίτοιο*, 'it is time for it.'

l. 337. *ἦ ῥα*, see on Od. 2. 321.

ll. 338, 339 = Od. 1. 146, 148.

l. 340. *νόμησαν*. Cp. Od. 18. 418 *οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπέας*. This settles the construction of *δεπέεσσι*. The cups were not brought round but stood already on the board by each guest. The force of *ἐπαρξάμενοι* is that of 'in succession,' as in *ἐπ-οίχεσθαι*. Cp. Od. 425 *νόμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπι-σταδόν*. The meaning of the ritual word *ἄρχεσθαι* is 'to offer a first portion to the Gods.' Cp. *ἀπαρχα καταρχαί*. Putting these interpretations together, we have as the whole meaning, 'They served it round to all, having poured a first drop into their cups in succession.' The *κούροι* carried the bowl (*κρητήρ*) and the ladle (*πρόχοος*), with which a drop was put into each cup; this drop was then poured out as a libation, and the cup filled for the man's own drinking.

l. 347. *ὡς . . κίοντε*, exegesis of *τό γε* in the preceding line. *ἦμα* § 15. 1.

l. 348. The order of the words is *ὡς γε παρά τευ* (§ 15. 3) *ἢ πάμην ἀνείμ*, ('short of clothing'), *ἢ ἐπενιχ*, ('badly off'), 'who has not in his house cloaks (either to wear, or to use as coverlets, Od. 4. 299) or many blankets, either for himself or for his guests to sleep softly on.'

l. 352. *τοῦδ' ἀνδρός*, 'this man' of whom I am now thinking, *Ὀδυσσεύς*.

l. 353. *ἰκρίοφιν*, § 12. 1; see on Od. 5. 163. *ὄφρ' ἄν*, 'so long as.'

l. 357. Join *σοὶ πείθεσθαι*.

l. 364. *ὀμηλική* for *ὀμήλικες*, as in Od. 2. 158.

l. 365. *ἔνθα*, explained by the following words *παρὰ νηί*.

l. 366. The *Καύκωνες* lived in Triphylia to the North of Nestor's dominion.

l. 367. The *χρεῖος* was probably a claim for stolen cattle. Cp.

*ἦ ται Ὀδυσσεῖα
ἦλθε μετὰ χρεῖος τό ῥα οἱ πᾶς δῆμος ἔφελλε,
μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν,*

Od. 21. 17; *ὀφέλλειν* Epicè for *ὀφείλειν*.

l. 373. *ὅπως ἴδεν*, 'how he had seen,' i. e. at the sight he had seen. Eustathius reads *ἐπέ*.

l. 376. Join *ᾧδε*, not with *νέφ*, but with *ἔπονται*, 'accompany thee as I see they do.'

l. 378. *τριτογένεια* probably means only 'born from the water.' Cp.

Ἰκεανὸν τε, θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθὸν.

ll. 14. 201, though later legends referred the word to a Boeotian stream.

called Triton, or to a lake of the name in Egypt, both connected with the worship of the goddess. Others, finding that in the Cretan dialect $\tau\pi\omega$ = κεφαλή, saw in the word the embodiment of the story of Athena's birth from the head of Zeus.

l. 380. $\delta\acute{\iota}\delta\omega\theta\iota$, the oldest form of the imperat., § 23. 1.

l. 382. $\beta\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\alpha\nu$, like $\epsilon\rho\delta\epsilon\iota\nu$ = 'to sacrifice.' Cp. Lat. *facere* and *operari*. $\eta\nu$ was referred by the ancients to $\epsilon\nu\omicron\varsigma$ = 'one year old,' which makes $\delta\eta\rho\acute{\eta}\tau\eta\nu$ superfluous. It is better to connect it with $\acute{\alpha}\nu\omega$, $\acute{\alpha}\nu\acute{\iota}\omega$, and so make it = $\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\omicron\varsigma$.

l. 384. $\pi\epsilon\rho\iota\chi\epsilon\upsilon\omicron\varsigma$, i. e. not by melting, but by laying on gold in leaf or foil.

l. 387. $\delta\acute{\alpha}$, § 15. 2.

l. 389 = Od. I. 145.

l. 390. $\acute{\alpha}\nu\alpha$ - $\kappa\acute{\epsilon}\rho\alpha\sigma\sigma\epsilon\nu$, 'mixed up.' Cp. Od. 9. 209.

l. 392. $\kappa\rho\eta\delta\epsilon\mu\nu\nu\omicron\nu$, here = 'the stopper' that *made fast the top* ($\kappa\acute{\alpha}\rho\alpha$ - $\delta\acute{\epsilon}\omega$) of the jar, or perhaps 'the string' over the cork.

l. 396. $\sigma\iota$ $\mu\acute{\epsilon}\nu$, sc. $\upsilon\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\gamma\alpha\mu\beta\rho\omicron\iota$, sup. v. 387, who had each his own apartment ($\sigma\iota\kappa\acute{\iota}\nu\delta\epsilon$ $\acute{\epsilon}\beta\alpha\nu$, cp. inf. v. 413) in the court of the palace. $\acute{\epsilon}\sigma\tau\omicron\theta\iota$, in next line, means 'in the actual house,' sc. $\acute{\upsilon}\pi'$ $\alpha\lambda\theta\omicron\upsilon\sigma\eta$, 'under the echoing verandah' formed by a sloping roof from the front wall of the house.

l. 399. $\tau\pi\eta\tau\omicron\iota\varsigma$, see Od. I. 449.

l. 401. Join $\delta\epsilon$ $\pi\alpha\acute{\iota}\delta\omega\nu$, cp. Od. 5. 448. The married sons had detached lodgings in the court; the unmarried Peisis. ($\eta\acute{\iota}\theta\epsilon\omicron\varsigma$) sleeps in the house, as Telemachus does.

l. 403. $\pi\acute{\omega}\rho\omicron\sigma\upsilon\nu\epsilon$. This phrase, which is used in the honourable sense of 'sharing the bed' as a wife, gains its meaning from the fact that the wife is the one who has free access to the husband's room, and actually prepares his bed for the night's rest. So Theocr. 6. 33

$\acute{\alpha}\nu\tau\acute{\alpha}\rho$ $\acute{\epsilon}\gamma\omega$ $\kappa\lambda\alpha\acute{\zeta}\omega$ $\theta\acute{\upsilon}\rho\alpha\varsigma$ $\acute{\epsilon}\iota$ $\tau\acute{\epsilon}$ κ' $\delta\mu\omicron\sigma\sigma\eta$
 $\acute{\alpha}\nu\tau\acute{\alpha}$ $\mu\omicron\iota$ $\sigma\tau\omicron\rho\acute{\epsilon}\sigma\epsilon\iota\nu$ $\kappa\alpha\lambda\acute{\alpha}$ $\delta\acute{\epsilon}\mu\nu\iota\alpha$.

l. 408. $\acute{\alpha}\pi\omicron\sigma\tau\acute{\iota}\lambda\beta\omicron\nu\tau\epsilon\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda$., 'shining with an oil-like gloss.' The gen. may have been suggested by the $\acute{\alpha}\pi\omega$ in composition, as the dative is more natural, as in Il. 18. 595

$\chi\iota\tau\acute{\omega}\nu\alpha\varsigma$ $\acute{\epsilon}\nu\nu\eta\eta\tau\omicron\upsilon\varsigma$ $\eta\kappa\alpha$ $\sigma\tau\acute{\iota}\lambda\beta\omicron\nu\tau\alpha\varsigma$ $\acute{\epsilon}\lambda\alpha\acute{\iota}\phi$.

See too on Od. 7. 107. Others interpret it of a sort of varnish.

l. 410. Ἄιδόσθε , sc. $\delta\acute{\omicron}\mu\omicron\nu$, 'to the house of A.,' always a person in Homer.

l. 411. $\sigma\acute{\upsilon}\rho\omicron\varsigma$, 'warder,' from $\delta\rho$ - $\acute{\alpha}\omega$. Cp. Lat. *tueri* in a similar double sense.

l. 418. $\kappa\rho\eta\eta\gamma\alpha\tau\epsilon$, with double η , from $\kappa\rho\alpha\acute{\iota}\omega\alpha$.

l. 419. $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\sigma\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, indic. fut. after $\delta\phi\rho\alpha$, so with $\delta\pi\alpha\omega\varsigma$, Od. I. 57.

l. 420. $\acute{\epsilon}\nu\alpha\rho\gamma\eta\varsigma$, cp. Virg. Aen. 4. 358 *manifesto in lumine vidi*. $\theta\epsilon\omicron\upsilon$, sc. $\Pi\omicron\sigma\epsilon\acute{\iota}\delta\acute{\omega}\nu\omicron\varsigma$.

- l. 421. ἐπὶ βοῦν, 'for a cow:' so ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύοντο, Od. 24. 466.
- l. 422. βοῶν ἐπιβουκόλος, a pleonasm, like αἰ-πόλος αἰγῶν, Od. 17. 247. Cp. inf. v. 472.
- l. 427. οἱ δ' ἄλλοι μένετε, for this use of imperat. cp. Od. 2. 252.
- l. 429. ἔδρας, 'places' for the guests. ἀμφὶ must go with πένεσθαι, but it is superfluous, and, as it were, an afterthought. οἰσόμεν is the second aor. infin., § 20. 3.
- l. 432. χαλκεύς, called χρυσοχόος, sup. v. 425.
- l. 433. πείρατα = *instrumenta*; lit. the 'completions' of his art, in which word the significations of πείρατα easily meet.
- l. 436. ἀντιώσα, see on Od. I. 25.
- l. 439. ἀγέτην κεράων. So ἔλκειν ποῦδα, Il. 17. 289. ἄγειν χεροῖν, Eur. Bacch. 1068.
- l. 441. ἐτίρη, sc. χειρὶ = 'the left.' οὐλάς. It is difficult to decide whether this word be connected with ἄλος = 'whole grains,' or the root *φελ* appearing in ἄλεω, ἄλευρον, which would make it = 'coarse-ground grain.' The latter seems on the whole better, and more consistent with the Attic form ἄλαϊ, Aristoph. Eq. 1167, Pax. 948. The grain when poured between the horns of the victim is called οὐλο-χύται (v. 445).
- l. 445. κατήρχετο. Cp. Il. 1. 449
χερονίφαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο,
 sc. took them out of the *κάνεον* to sprinkle. Here κατήρχ. οὐλοχύτ. is equivalent to κατήρχ. ἀνελόμενος οὐλ. 'He began the sacred office with handwashing and the grain for sprinkling, and he prayed earnestly to Athena at the initiatory rite, throwing in the fire the lock of hair from the victim's head; but when they had prayed and tossed the sprinkled grain,' etc. The ἀπαρχόμενος is defined more closely by the words which follow it. Cp. ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Il. 19. 234.
- l. 450. ὀλόλυξαν, 'raised a joyful cry,' at the consummation of the sacrifice; not a shriek of horror. For ὀλολυγή in this good sense, cp. Eur. Med. 1176.
- l. 453. ἀνελόντες, 'having raised the victim[*'s* head],' equivalent to ἀνερύσαντες, Il. I. 459; 2. 422.
- l. 454. ἔσχον, 'held him fast.' This was to facilitate the next process (σφάζειν, 'cut the throat').
- l. 456. διέχευαν, 'dismembered.' μίστυλλον (v. 462), 'cut into small pieces.' ἄφαρ δέ, 'and at once they cut out slices from the thighs, all properly, and wrapped them in fat, making a double layer of it.'
- l. 458. δίπτυχα may be taken as an adverbial accus. plur., or better, as a fem. accus. sing. (agreeing with κνίσθη), a metaplastic form from δίπτυχος pointing to a nom. δίπτυξ. Cp. δίπτυχα λάπην, Apoll. Rhod. 2. 32. For a description of meat from the thigh thus wrapped in an upper and lower layer of fat, cp. Soph. Antig. 1011 *μηροὶ καλυπτῆς ἐρέκειντο πιμελῆς*.

εἵψης, § 9. 6.

αὐτὸν ἔχον, 'came to his side and held.'

52 = Od. 12. 364, 365.

he apodosis begins with *ἄρταν δ'*, 'then they set to roasting

ρισεν λίπ' ἐλαίῳ [and simply λίπ' ἀλειψεν Od. 6. 227],
 im with oil-olive.' According to Herodian λίπ' was an
 , sc. λίπαι or λίπῃ, from an old noun τὸ λίπα, so that ἐλαίῳ is
 . Others regard λίπα as an adverb analogous in form to
 = 'smoothly,' 'oilily.'

ἐρες ἐσθλοὶ, so κοῦροι, sup. v. 339, Od. 1. 148.

ο, acc. to some = 'rose up,' or 'passed along them,' like
 'to wait on the guests;' others, with more probability, refer
 root *op, for,* from which come *δράω* and *οὔρος*, 'looked after
 waited on them.'

ον οἶνοχ., a pleonasm, as sup. v. 422. The ultima of οἶνον
 re the digammated word *φοινοχοεῖντες*.

ἄρματ' ἄγοντες, here, as often = 'under the yoke;' ἄρματα of
 but in plural number, as including all the apparatus
 with it, cp. *τόξα, μέγαρα, ἱστία*. ὀδοῖο, partitive gen., 'some
 y;' so in Il. 24. 264 *ἵνα πρήσσωμεν ὀδοῖο*.

σέτο, § 20. 3. ἄν, § 7.

ἄν, infin. denoting purpose; cp. Od. 1. 138 *νίψασθαι*.

ἴον ζυγόν, 'kept rattling the yoke supporting it [on their
 her end.'

σέτο, § 20. 3.

ἤραι, on the N.E. side of the Messenian gulf.

ταν, see on sup. v. 151.

ie verse is wanting in the majority of MSS.

ν, § 20. 3.

ον, ἄνω, i. q. ἀνώ, 'made for their journey's end,' 'for so
 swift horses bore them forward.' Others take *ὑπέκφερον*
 y, as in Il. 23. 376

ἄκα δ' ἔπειτα.

αἱ Φηρητιάδαο ποδάκεες ἔκφερον ἵπποι.

BOOK IV.

!, sc. Telemachus and Peisistratus. This introduces the
 the second day after their departure, the first night being
 rae, Od. 3. 488. *Λακεδαίμων* is the name for the district of
 a was the capital. *κοίλην* is best described by Euripides
 1), *κοίλην γὰρ, ὄρεσι περὶδρομον*, 'mountain-pent;' the
mountains being Taygetus on the west, and Parnon on the

east. κητώεσσαν (for which Zenodotus wrote *καιετώεσσαν*) = 'with deep ravines,' perhaps from *κε-άζω*, 'to split.' But vid. Buttm. Lexil. s. v.

l. 3. δαινύντα γάμον, cp. Od. 3. 309.

l. 5. Menelaus had promised his only daughter Hermione to Neoptolemus, while they were still at Troy; now he 'was just sending her off' in performance of his promise.

l. 7. ἐξετέλειον, 'were bringing to accomplishment.'

l. 8. Ἰπποισιν, instrumental dative.

l. 9. ἄστῳ = Phthia. in Thessaly.

l. 10. ἤγετο. Menelaus was 'bringing home' for his son a bride from their own city, Sparta.

l. 11. τηλύγετος seems to mean 'grown big,' and = Lat. *adolescens*. The notion of 'last-born' or 'late-born' from *τῆλε* is unsatisfactory, and the first part of the word may be referred to *θάλλ-λω*, or to an adjective *ταύς* = 'big,' seen in *Ταύγετος*, 'the huge mountain.' See on *Τηλέπυλος*, Od. 10. 82; cp. further, Il. 5. 153; 9. 143, 482, Od. 16. 19; to which passages the meaning 'grown up' is quite appropriate. And here, Megapenthes, born after Helen's flight, but before the Trojan expedition, would now be 19 or 20 years old. The 'great grief,' which the name implies, commemorates Helen's faithlessness.

l. 13. ἐπεὶ, *metr. grat.*

ll. 15-19. Athenaeus says that these lines were interpolated by Aristarchus, partly from Il. 18. 604-606. Most modern editors reject them, but the first two seem almost necessary to give a meaning to the opposition in τῶ δ' αὐτε, v. 20.

l. 19. κατὰ μέσσοις defines more closely κατ' αὐτοῖς, with which cp. θαύμαζον κατὰ δῶμα, inf. v. 44. ἐξάρχοντος [sc. Δοιδοῦ] μολπῆς, genit., as ἐξῆρχε γόοιο, Il. 18. 51.

l. 20. ἐν προθύροισι, sc. at the entrance of the αὐλή.

l. 26. τῶδε, 'yonder,' cp. ἡδ', Od. 1. 185.

l. 27. ἔκτον, a syncopated form of the dual from perfect *ἔοικα*. The dual of pluperf. occurs inf. v. 662.

l. 28. For σφῶιν, cp. § 15. 1; καταλύσομεν for -ωμεν, § 8. 4

● l. 29. Join ἢ πέμπωμεν ἱκανέμεν ἄλλον. Eteoneus thought the house was full enough already, and it might be wiser to 'send them on to visit some one else, for him to entertain them.'

l. 33. Notice the combination of dual and plural, φαγόντε.. ἰκόμεθα, we are come hither [waiting to see] whether Zeus will for the time to come ease us of our sorrow.' Menelaus has learned kindness in the school of adversity.

l. 36. προτέρω, 'forwards.' θοινηθῆναι (θοινάομαι), 'that they may feast.'

l. 37. κέκλετο, §§ 16. 2; 20. 4.

l. 38. σπέσθαι, from ἵπωμα, ἱσπύμην.

l. 39. λύσαν ὑπὸ ζ', 'from beneath the yoke,' cp. Od. 7. 5.

l. 41. ἐνὰ . . . ἔμψαν, cp. Od. 3. 390.

l. 42. ἐνώπια. See plan of house. παμφανδώντα, because they were whitewashed, or because the sun streamed through the gateway and lit them up.

l. 45. The order of the words is αἴγλη γὰρ πέλεν ὡς τε [αἴγλη] ἡλίου ἢ σαλήνης.

l. 47. δρώμενοι, 'gazing,' with the additional notion of wonder = Od. 10. 181.

l. 50. σῦλος, in this sense of 'shaggy' or 'with close nap,' is referred by Buttmann to εἰλέω = 'squeeze.' It is more likely parallel to Lat. *ullus*, Greek *Ἰέριον*, Eng. 'wool.'

l. 51. ἐς θρόνους ἕζοντο, cp. θῶκόνδε καθίζανον, Od. 5. 3.

ll. 52-58 = Od. 1. 136-142.

l. 59. θακνύμενος, see on Od. 3. 41.

l. 61. πιασσαμένω, sc. σφῶ, accus. object of εἰρησόμεθα.

ll. 62-64. The Alexandrian critics rejected these lines as unnecessary, and as containing an unhomeric form σφῶν, the dative elsewhere being σφῶω. Trans. 'the type of your parents is not lost in you' (Haym). σφῶν dativ. *eibicus* = 'as far as you are concerned.'

l. 65. νῶτα. Slices from the back or chine were the best pieces reserved for honoured guests. Cp. Od. 8. 475.

ll. 67, 68 = Od. 1. 149. 150.

l. 70 = Od. 1. 157.

l. 73. ἡλέκτρον. It is impossible to decide whether this is amber—so called, as Buttmann thinks, from its attractive properties (ἔλκω)—or a mixture of gold and silver in the proportion 5 : 1, which it certainly meant in later times. Amber as a decoration would not be very lustrous.

l. 74. 'Like unto this, no doubt, is the court of Zeus within, for the untold multitude of things that are here.'

l. 75. ὄσσα is roughly equivalent to οἷ τόσα. The proper meaning of αὐλή is the outer court. If we retain that meaning here, Telemachus must be supposed to be thinking of the place where the splendour of the palace first struck his eye. But probably αὐλή is loosely used for the whole dwelling, as in Il. 24. 452.

l. 77. See on Od. 2. 269.

l. 80. Trans. 'But of men, whether any one rival me in wealth or not [I care not].' For the conjunctive, cp. Il. 9. 701 ἄλλ' ἢ τοι κείνον μὲν ἴασμεν ἢ κεν ἴησι ἢ κε μένῃ.

l. 82. ἡγαγόμεν, sc. τὰ κτήματα.

l. 83. Αἰγυπτίους, three syllables. The countries are not mentioned in any order of geographical sequence; the Sidonians are close to the Phoenicians, and the Erembi are, perhaps, a branch of the Aethiopians.

l. 85. Ἴνα τε [so οἷ τε, inf. v. 426], 'where lambs are horned from the very first.' Cf. Arist. Hist. Anim. 8. 28 ἐν μὲν Λιβίῃ εὐθὺς γίνεται κέρατα

ἔχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν. Indeed, all increase is rapid, *τρι γὰρ τίκτει, κ.τ.λ.*

l. 86. *τελοσφόρον* (notice accent, which makes the epith. active) = 'the maturing year,' i.e. that brings all things to completion, including itself. For *εἰς ἐνιαυτὸν*, cp inf. v. 527.

l. 87. Trans. 'There neither master nor shepherd lacks cheese or meat or sweet milk, but [the ewes] always give a constant supply of milk, to draw,' lit. 'to be milked.' *ἐπιδευῆς = ἐπιδεδῆς*, from *δέομαι*.

l. 89. *ἐπ-ηε-τανὸς*, from *ἐπ-αίει*, with termination *τανος*, as in Lat. *diutinus*. *θῆσθαι*, from *θάομαι*, as *χρηῆσθαι*, from *χράομαι*.

l. 90. *εἰς*, *met. grat.* for *ἕως*, § 3. 6. *περὶ κείνα*, 'about that neighbourhood.'

l. 91. *τείως*, Epicè for *τέως*, 'meanwhile.'

l. 92. *εὐλομένης*, see on Od. 2. 33.

l. 94. *καὶ πατέρων, κ.τ.λ.*, 'and about these [riches] you are likely to have heard (cp. Od. 2. 118) from your fathers, whosoever those fathers of yours may be.' These words are purely parenthetical, by way of saying that his wealth is now common matter of history: the *ἐπεί* explains his lack of enjoyment in his wealth (v. 93). *ἀπώλεσα* = 'let it go to ruin,' as it certainly did go to ruin in his long absence. Another reason for his joylessness is the loss of dear friends, inf. vv. 96 foll.

l. 97. Join *ὄφελον ναίειν ἔχων τριτάτην περ μοῖραν τούτων*. With *ὁ δ' ἄνδρες* repeat *ὄφελον*.

l. 100. *ἔμπης*, 'notwithstanding,' explained by *πάντας . . ἀχείων*.

l. 104. *τῶν πάντων οὐ*. 'For these men, all of them, I lament not so much.' *ὀδύρομαι* (with accus. sup. v. 100) is here used with gen.

l. 105. *ἀπεχθαίρει* = 'makes me loathe.' Cp. *σύζαμι*, Od. 11. 502.

l. 106. *μνωομένην* (*μνάομαι*, § 18. 2), 'when I think upon it.'

l. 107. *ἤρατο*, 'undertook,' [*αἶρω*]. Join *τῷ δ' . . αὐτῷ*, 'to that man himself troubles were destined to come, and to me sorrow for him never to be forgotten, to think how he is so long away, and we know not whether he be dead or alive.'

l. 112. *νέον*, adverbial to *γεγαῶτα*.

l. 113. *τῷ δ' ἄρα*, 'and in his heart he stirred a desire of tears for his father.' Join *ὑπὸ . . ὤρσε*.

l. 115. *ἀντ[α]*. Notice accent which distinguishes it from *ἀντι*, and cp. *ἄντα πορειῶν*, Od. 1. 334.

l. 120. *εἰς*, see on sup. v. 90.

l. 122. *χρυσηλάκατος* was interpreted by the ancient commentators as = 'with golden arrow;' but *ἡλακότη*, at any rate, always means the distaff, though there may be an ambiguity of meaning in *ἀτρακτος* between 'spindle' and 'arrow.' It is a generic epithet of the goddess

and not specific with reference to her favourite pursuits of war applies the epithet to Amphitrite and the Nereids.

Θαῖ or Θήβη, the chief city in upper Egypt, which was 'the Thebaid.'

κυκλον = with little wheels or castors at the bottom, that the easily be pushed about. Cp. II. 18. 375

ρύσεια δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκάστω πυθμένι θήκε.

ράαντο, 'the edges thereon [ἐπι] had been finished off with κραίνω. Others derive the form, strangely enough, from the idea of the mixture of the two metals. The basket e yarn already spun off. This was packed away, probably, balls, while the distaff, with its charge of wool ready for across the basket from edge to edge. Others interpret standing upright, but the other rendering is simpler. Cp. ἀνυσσε.

εν, § 23. 8.

s line is generally rendered, 'Shall I be wrong in what I say, or shall I be speaking the truth?' or else as a question = 'whether I shall be wrong or right, my heart bids me seems simpler to consider that Helen is debating upon her, ἴδμεν δῆ; and doubting whether to answer it or not. She e, 'Shall I withhold the truth (ψεύσομαι), or shall I speak? I have a great mind to do so.'

ὅτα ᾤδε, tam similem.

ιο, § 15. 1.

1 μνημημένος ἀμφ' Ὀδ., as Od. I. 48. So μνησόμεθα περί 7. 191. Others join μυθ. ἀμφ. Ὀδ., and take μνημημ. as e.

οὐ ἔμοι. Explained by εἶνεκ' ἐμεῖο, inf. v. 170.

ἴφρων = σώφρων.

ἐλθὼν, see on Od. I. 182. ἐπεσβ. ἀναφαίν. = 'to make show ng.' There is no idea of φλυαρία or nonsense in the word. his first visit.'

1 τοῦ . . αὐδῆ.

θήσεαι, fut. indic. after ὄφρα, as εἶμ' ἐς πόλιν ὄφρα με μήτηρ 7. 6.

ἄλλοι, the η and α coalesce by synizesis, § 4. 3.

enclitic dat. as the accent on οὐδέ shows.

λέας, § 13. 5, two syllables.

e order of words is, καὶ ἔφην [ἐμὲ] φιλησέμεν μιν ἐλθόντα, ght that I would entertain him when he came, beyond all s, if Olympian Zeus had granted that a return should be s. And I would have given him for a home [νάσσα, transit. i city in Argos, and would have made him a house, having

brought him from Ithaca with his goods and his son and all his folk, having cleared out one town [of those] that lie round us, and [which] are ruled over by myself.'

l. 181. μέλλεν ἀγάσσεσθαι, 'must himself have been jealous of this happiness.'

l. 187. Ἀντιλόχοιο, Od. 3. 112.

l. 188. Ἦους υἱός, Memnon, king of the Ethiopians.

l. 190. The order of the words is, N. ὁ γέρον φάσκ' εἶναι σε πεπνυμένον περὶ (= 'beyond') βροτῶν.

l. 192. Aristarchus is said to have rejected this line, and most modern editors have followed him, because the οἴσιν seems wrong after ἐπιμνησαίμεθα. But the clauses really cross, so that οἴσιν ἐ. μεγ. refers closely to Νέστορα φ. δ. γ., and ἐπιμν. σείω to ἀλλήλ. ἐρέοιμ. A similar interchange comes Od. 8. 477 τοῦτο πόρε κρέας—ἄφρα φάγησι—Δημόδοκον—καί μιν προσπύξομαι. Peisistratus and his brothers are the subjects of ἐπιμν. and ἐρέοιμν.

l. 193. εἴ τί που ἔστι = 'if it may be so,' a modest way of urging his advice.

l. 194. μεταδόρπιος may mean 'after supper,' μετὰ δόρπον. Peisistratus likes not to end the day in sorrow; so that Menelaus (inf. v. 213) suggests they should fall to again. Or it may be, 'during supper,' μετὰ δόρπον, in which case v. 213 will describe the meal resumed after the interruption of weeping. This is simpler.

ἀλλὰ καὶ Ἦως ἔσσεται, 'but the morning shall serve for that,' sc. ἔσσεται ὀδυρομένη.

l. 195. Join οὐ νεμεσ. τινα κλαίειν [τοῦτον] βροτῶν ὡς κε θ.

l. 197. γέρας. The only 'honour' men can show the dead is, κείρασθαι [τινα], that one should cut his hair as a sign of mourning.

l. 199. καὶ γάρ follows οὐ νεμεσσωμαι.

l. 200. μέλλεις ἴδμεναι, see sup. v. 94. Peisistratus had never been in his company nor seen him. Perhaps he was not born when Antilochus went to Troy.

l. 202 = Od. 3. 112.

l. 206. τοίου = πεπνυμένον. δ = 'wherefore,' cp. Od. 1. 382.

l. 208. γαμειοντί τε γεν., 'at bridal and birth.' For similar hysteron proteron, see Od. 4. 723; 10. 417, etc.

l. 211. υἱέας αὖ, where Attic Greek would have used δέ.

l. 214. χευάντων, 'let them pour,' indef. subject, as often φασί, 'and there shall be stories in the morning for Telemachus and me to tell at length [εἰς] to each other.'

l. 220. Join βάλε φάρμακον εἰς οἶνον ἔνθεν ἔπινον. It is impossible to say what the φάρμακον was. Plutarch thought it only symbolised the glamour of Helen's eloquence; many moderns think it refers to opium.

- l. 226. *δηρόφρον*, § 18. 3. For the subject to *δ.*, see sup. v. 214.
- l. 227. *μητιόεντα*, not 'cunningly devised' but (active) 'helpful.'
- l. 229. *τῆ*, 'where,' taking up the *Αἴγυπτος* implied in the adj. *Αἴγυπτιή*.
- l. 230. *μεμυγμένα*, 'intermixed,' good and bad together.
- l. 231. *ἑτηρός* is the predicate. 'Each one is a leech skilled beyond all men.'
- l. 235. *οἶδε*, see on Od. i. 76.
- l. 236. *ἀτὰρ* refers back to *ἔσθλων*, 'though good, yet the God,' etc.
- l. 239. *εὐκότα*, 'suited thereto,' sc. to feasting and enjoyment.
- l. 240. *μυθήσομαι*, i. e. *-ομαι*. Conjunct. parallel to *ὀνομήνω*.
- l. 242. *ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε*. We may supply *καταλέξω* or some such word, or make a sort of exclamation of it, 'But to think of what a thing this was that he did!' which latter way the Schol. prefers.
- l. 244. *αὐτόν μιν* = the later *ἑαυτόν*.
- l. 247. *κατακρύπτων*, 'disguising himself.'
- l. 248. *θε οὐδὲν τοῖος ἔην*, 'who was in no wise such an one,' sc. anything but a beggar. *δέκτης* and *οἰκεὺς* seem irreconcilable.
- l. 249. *ἀβάκησαν* = 'took no notice.'
- l. 250. *τοῖον ἔοντα* = 'though so disguised.' Others interpret, 'I knew him to be such an one as he really was,' Od. II. 144.
- l. 254. *μὴ πρὶν ἀναφῆναι . . πρὶν ἀφικέσθαι*, *non prius ostendere quam advenisset*.
- l. 258. *κατὰ δὲ φρόνιν ἦ. π.*, 'brought back much information.'
- l. 262. *δῶχ'* = *ἔδωκε*.
- l. 263. *νοσφισσαμένην*, 'having quitted;' so with accus. *Κρήτης ὄρεα* *νυφόντα νοσφισάμην*, Od. 19. 338.
- l. 264. *φρένας . . εἶδος*. For this *accusativus respectus* defining *τευ* more closely, cp. Od. II. 336.
- l. 269. *τοιούτον* is probably masc. agreeing, *κατὰ σύνεσιν*, with 'Ὀδυσ. φίλον κῆρ, which is merely a periphrasis for 'Ὀδυσσεύς.
- l. 272. *ξεστῶ* = 'fine-wrought.' *ἵνα* = 'where.'
- l. 274. *κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε*, 'some God must have bidden you [come].'
μέλλω is followed by a future, as in Od. 9. 477, or by an aor., as inf. v. 377. *κελευσέμεναι* may, therefore, be an aor. with the sigma, like *οἰσέμεναι*, *σασέμεναι*, etc. Had Helen's purpose come to pass the Greeks were lost.
- l. 277. *περι[έ]σταξας*, 'thou didst walk round.'
- l. 278. *ἐκ δ' ὀνομακλ.* = *ἔξονομακλήδην δέ*.
- l. 279. *ἴσκουσ'* *ἀλόχοισιν*, see on Od. 2. 121.
- l. 283. *ὑπακούσαι*, 'to answer,' Od. 10. 83.
- l. 285 = Od. 2. 82.
- l. 292. *ἄλιον*, 'all the harder!' cp. *βέλτερον*, Od. 6. 282. *τά γε* = 'his cleverness and endurance.'
- l. 294. *τρέπετε*, 'send us off.'

ll. 297-300 = Od. 7. 336-339. **δέμνια**, 'bedsteads,' **ἔσασθαι**, 'to wrap themselves in.'

l. 302. **ἐν προδόμῳ**. This merely resumes the phrase **ὑπ' αἰθούσῃ** = 'under the verandah.'

l. 312. **τίπτε δέ σε** = *quâ vero de causâ necessitas huc te attulit?*

l. 314. **δήμιον ἤ**, 'Is the matter a public one, or private?'

l. 317. **εἰ ἐνίσποις**, '[To see] if you could tell me.' **κληηδόνα** for **κλεηδόνα**, from Epic form for **κληδών**.

l. 320 = Od. 1. 92.

ll. 322-331 = Od. 3. 92-101.

l. 335. This simile is remarkable for having several points of comparison. The hind and fawns represent the suitors: the thicket is the house of Odys. The lion is Odys. himself. Notice how the hypothetical mood [**ἐξερέρσαι**] passes into the perf. and aor. indic. as the picture becomes realized in the poet's mind. Cp. Od. 5. 328 **φωρέρσιν . . ἔχονται**.

l. 339. **ἀμφοτέροισι** includes the dam and her fawns, as representing both divisions of the family. Cp. Virg. Aen. 1. 462

Atridas Priamumque et saevum ambohus Achillen.

l. 341 = Od. 7. 311.

l. 343. **ἐξ ἔριδος**, 'in a match.' Philomeleides, the king of Lesbos, was said to have challenged to a contest in wrestling all who landed on his shores.

ll. 345, 346 = Od. 1. 265, 266.

l. 345. **τοῖος ἔων** takes up the same words from v. 342. 'O that in such strength Odys. might come among the suitors; all of them would find speedy doom, and would rue their wooing.'

l. 348. **παρακλιδὼν** adds a closer description to **παρέξ**, 'I won't give you a different answer off the point and shirking your question, nor will I mislead you,' i. e. he will neither withhold the truth nor tell him what is false.

l. 349. **ἀλλὰ τὰ . . τῶν οὐδὲν**, i. e. *quae vero senex mihi narravit, ex his nihil celabo*.

l. 351. **Αἰγύπτῳ**. It is doubtful whether this is the land or the river of Egypt, sc. the Nile; see inf. vv. 477, 581.

Join **ἔτι . . ἔσχον** and **δεῦρο . . νέεσθαι**.

l. 352. **ἐπεὶ οὐ**. Synizesis, § 4. 2. **τελήεσσας** = not so much 'perfect' as 'effective,' that win an answer (**τέλος**) from heaven.

l. 354. **ἔπειτα**, begins the story = 'now.'

l. 355. Pharos lies so near the coast (less than a mile) that it is hopeless to reconcile the story with actual topography.

l. 356. **τόσσον ἀνευθ' ὅ**, 'as great a way off as a ship makes in a whole day.'

l. 357. **ἤνυσεν**, aor. of custom.

ἐπιπνέησι. For the diphthong **ει**, see § 3. 2.

l. 358. ἀπὸ . . βέλλουσι, 'they push off.'

l. 359. μέλαν = 'from deep wells,' so κρήνη μελάνυδρος, Od. 13. 409.

l. 363. κατέφθιτο, syncop. aor. from form φθίω, 'all our victuals would have been spent.'

l. 367. νόσφιν ἑταίρων defines ὄφ. μ' is for μοι, § 6.

l. 369. ἔταρε δὲ, where later Greek would have γάρ. No man in Homeric times would eat fish when he could get meat.

l. 371. Trans. 'Art thou utterly a fool and spiritless; or art thou wilfully reckless, and takest pleasure in sorrow? seeing thou art so long cooped up in this island, and canst find no escape, while the heart of thy comrades is fainting.' μεθίαις, § 23. 1.

l. 377. See on sup. v. 94.

l. 380. πεδάα = 'keeps me a prisoner here.' ἔδησε, 'stopped me' originally, cp. sup. v. 351.

l. 387. τακίσθαι, sc. ἐμὲ, 'begat me.'

l. 388. λαλαβέσθαι, § 16. 2.

l. 389. ὅς κεν, apodosis, 'he will tell thee.' ὅς demonstr., Od. 1. 286.

ll. 389, 390 = Od. 10. 539, 540.

l. 393. οἰχομένοιο ὀδόν, 'while thou art away on a journey;' so ἐλθεῖν ὀδόν, Od. 3. 316.

l. 395. αὐτῆ, emphat., 'Do thou thyself;' for Odys. does not understand the plan.

l. 400. Constant usage seems to prove that δὲ and not δὴ as proposed is the word after ἦμος: δὲ may here be compared with ἔπειτα, sup. v. 354. ἀμφιβέθηκα is the reading of the majority of MSS., and if it be adopted, we must treat it as an aor. of custom, being the only past tense in use from the pres. perf. ἀμφιβέβηκα. But ἀμφιβέβηκη, the reading in the text, is much simpler.

l. 402. φρίξ, the ruffled surface of water. Cp.

ὅτῃ δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπι φρίξ

δρουμένοιο νέον μελάνει δὲ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς. Il. 7. 63, 64.

l. 404. νέποδες. This word has been variously interpreted as 'footless,' 'web-footed,' and 'offspring.' The last is best. It may be referred to root NEΠ. seen in ἀνέπιος, νερ-ος, νερ-τις, etc.

l. 406. πικρὸν ὄδμην, see § 13. 2, and cp. inf. v. 442.

l. 408. ἐξείης, 'in order,' i. e. Odys. and his companions, though only οὗ is used in the preceding line.

l. 410. ὀλοφώια, the 'black arts' of a wizard; ὀλοος, ὀλοώιος, ὀλοφώιος.

l. 411. ἔπαισιν, 'goes his rounds;' cp. ἐποίχεσθαι, inf. v. 451.

l. 412. πεμπάσσεται, i. e. πεμπάσηται, properly, 'to count on the five fingers.'

l. 416. αὐθι ἔχειν, 'keep him where he is;' so αὐθι μένειν, Od. 5. 208. The infin. for imperat., as sup. v. 408.

1. 417. *πειρήσεται*, sc. *ἀλύξαι*, 'He will try to do so by turning into everything that is made for moving on the ground.'
1. 420. *αὐτὸς* = Proteus *himself*.
1. 421. *τοῖος ἦν*, in his original shape.
1. 422. *σχέσθαι*, 'cease;' so *ἔσχοντο μάχης*, II. 3. 84.
1. 426. *ἔστασαν*. Virg. Aen. 6 ad fin., *stant littore puppes*.
1. 427. *ἦμα*, § 23. 3. *πύρφυρε*, 'was troubled.' Either a redupl. from *φύρω*, or connected with root *ΦΡΥ*, seen in *φρέ-αφ* and Lat. *fer-veo*.
1. 434. *πεποιθεα*, § 21. 3. *ἰθὺν*, 'enterprise'
1. 435. *ὑποδύσα*, 'having plunged beneath,' described sup. v. 425.
1. 438. *εὐνάς*, 'lair,' shallow pits scooped in the sand.
1. 442. *ὀλοώτατος*, § 13. 2.
1. 445. *ἀμβροσίη*, a fem. adjective used substantively, as *ἡοίη*, inf. v. 447. Here it must mean not the food of the gods, but a refreshing perfume. The corpse of Patroclus is kept from decay by its use, II. 19. 38.
1. 449. *ῥηγγίην*, 'at the breaker's edge;' *κύμα χέρσφ ῥηγγύμεσφ*, II. 4. 425.
1. 450. *ἔνδιος*, 'at noon,' lit. in full daylight. Root *ΔΙF*, Lat. *dī-es*.
1. 451. *ζατρεφέας*, 'plump, well fed.' (*ζα=διὰ*, through the pronunciation of the iota as j, 'thoroughly.'
- λέκτο ἀριθμὸν*, 'told their number.'
1. 453. *λέκτο αὐτὸς*, 'lay down himself.' Two syncopated aorists from distinct roots, viz. *ΛΕΓ* and *ΛΕΧ*. So in Latin *lĕgo* from 1st, and *lectus* ('a bed') from 2nd. *ώισθη* (*οἶμαι*), commoner in middle aor. *δίσατο*, 'suspected.'
1. 458. *ὑψιπέτηλον*. The first half is the emphatic part, the latter is generically applicable to all trees. So *δρὺς ὑψικόμος*, Od. 12. 357; *πυκνόπτεροι ἀηδόνες*, Soph. O. C. 17.
1. 460. *ἀνίαξε*, 'grew tired;' intrans., as inf. v. 598.
1. 463. *τέο σε χρή*; see on Od. 1. 124.
1. 465. *παρατροπέων με*, 'seeking to mislead me.'
1. 472. *ἀλλὰ μάλα*, cp. Od. 5. 342, 'Why of course you ought,' etc.
1. 476. *εὐκτιμένον*. The other reading is *ἐς ὑπόροφον*. But *κτεσθαι* can be used with the accus. without a preposition, as in Od. 3. 1.
1. 477. *δυπετιῆς*, lit. 'fallen from Zeus,' i. e. from the sky; here it means 'rain-fed.'
1. 490 = Od. 1. 238.
1. 492. *οὐδέ τί σε χρή*, *nec te oportet haec rescire*.
1. 493. *ἔμὸν νόον* = 'what I know.'
1. 495. *λίποντο* = *supererant*, Od. 3. 196, inf. v. 537.
1. 497. *μάχη δέ τε καὶ σὺ*, 'At the battle you yourself were present' = I need tell you nothing of the doings before Troy.
1. 498 = Od. 1. 197.
1. 499. *Αἶας* = the Locrian Ajax, son of Oileus.

l. 500. *Gyrae*, probably off the south of Euboea (Virg. Aen. II. 261). Ajax was wrecked thereon, but got on *terra firma*.

l. 503. *καὶ μέγ' ἀάσθη*, 'and had been recklessly presumptuous.' The *ἄτη* was the folly that suffered him to make such a boast. Cf. *furias Aiacis Oilei*, Virg. Aen. I. 41.

l. 504. *φυγέειν*. Although after words expressing expectation and the like, aorists may be used where the future would be more natural (cp. Od. 2. 171, 280), still it is likely that *φυγέειν* keeps its past signification here. He sat on the rock and boasted that he *had escaped*.

l. 508. *τὸ μὲν*, 'And the one part stayed where it was, but the other fell in the sea, the broken piece,' on which Ajax had been sitting.

l. 510. *τὸν δὲ*, 'And him [the crag] carried down through the vast surging sea : so there he died, when he had drunk the brine.' This line was rejected as unworthy by many critics, because they failed to see the grim humour of it, that almost partakes of the nature of a *σκῶμμα παρὰ προσδοκίαν*. Cp. Od. 12. 350.

l. 512. *σὸς ἀδελφεὸς* = Agamemnon.

l. 514. *Μαλειῶν*. As this lay out of Agamemnon's course, we must suppose that a storm (Od. 5. 109) first drifted him south, and as he worked up again and sighted Malea, a fresh hurricane drove him north-east to the Argolic promontory. Here the wind changed, and let him make his port.

l. 519. *καῖθεν* takes up not *ἀγροῦ* but *ἔσχατιν*, while *δοῖ* refers back to *ἀργαῶ* only. The wind shifted in his favour, and gave him a fair run from the promontory of Argolis. Bekker, Ed. 2, proposes to meet the difficulty by inserting vv. 517, 518 after v. 520.

l. 520. *ἔκοντο*, sc. Agamemnon and his friends.

l. 521. *ἦ τοι δ*. Here the apodosis begins.

l. 522. *ἀπτόμενος*, 'as he touched it.'

l. 523. *χέοντο*. Notice the use of plural verb with neut. plur., Od. 2. 156.

l. 525. *ὑπέσχετο δὲ μισθὸν*, 'and promised as his pay.'

l. 526. Both *ὄ γε* and *ἔ κεν* are best referred to the *σκοπὸς*. 'He watched for a year, lest he (Agamemnon) should pass him by unobserved.'

l. 531. The whole scene is laid *ἐν μεγάροισι*, so that *ἐτέρωθι* means 'at the other side of the hall.'

l. 532. Join *βῆ ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν*. Cp. sup. v. 8.

l. 534. *ἀνήγαγε*, 'brought up from the shore.'

l. 535 = Od. II. 411. *κατέκτανε*, aor. of custom.

l. 537. *ἔκταθεν* (*κτείνω*), § 22. The story here told is inconsistent with the form of it in Od. II. 405 foll.

l. 541. For grief shown by 'rolling on the ground,' cp. Od. 10. 499.

l. 546. *κεν κτείνεν*. If *κεν* [for which Bekker, Ed. 2, reads *καὶ*] be retained, we must regard it as a loosely expressed apodosis to a protasis

understood. 'Either you will find Aegisthus alive, or [if you don't] Orestes will have been his slayer, and you will come in for the funeral feast.' Cp. Od. 3. 309.

l. 553. This verse is generally rejected as inconsistent with the statement of Proteus (sup. v. 496) that only two chieftains were dead.

ll. 557-560 = Od. 5. 14-17.

l. 562. Ἄργει here = Peloponnese.

l. 563. The heroes are transported alive (οὐ θέσφατόν ἐστι θανέειν) to Elysion, and are found there not as εἶδωλα καμύντων, but with real bodies. Elysion (ἤλυσσις, 'where men go') lies in the far west.

l. 566. οὐ . . οὔτε . . οὔτε. So οὐ Τρώων . . οὐτ' Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος, ll. 6. 450.

l. 569. οὐνεκα takes up πέμψουσι, sup. v. 564. σφιν = 'in their eyes.'

ll. 570-576 = sup. vv. 425-431.

l. 577 = Od. 11. 2.

l. 581. εἰς Αἰγύπτιοι, supply ὕδωρ, as sup. v. 477. εἰς with στήσα means, 'I sailed them back thither and moored them there.'

l. 584. χεῦα τύμβον, 'I heaped up a cairn.'

l. 596. τοκήων, here used loosely for mother and grandfather.

l. 597. ἔπη means 'the story'; μῦθοι includes the way of telling it.

l. 600. δῶρον δέ. 'But let the gift which you shall give me be something to treasure up: horses I will not take to Ithaca.'

l. 602. πεδίοιο. The Eurotas valley is too narrow to come under this description, which may refer to the east part of Messenia, under the rule of Menelaus.

l. 603. λωτὸς (different from λωτὸς of Od. 9) is a sort of 'clover'; κῦπερον is probably the marsh plant called 'galingale.'

l. 604. εὐρυφύε, 'broad in the ear,' a characteristic of barley.

l. 606. ἐπήρατος cannot mean 'lofty' (ἐπαίρω) as some commentators interpret, but 'charming,' as elsewhere. The awkward asyndeton in v. 606, and the unusual adversative sense which has to be forced upon καὶ (καὶ μᾶλλον ἐπ.) are both avoided if we place v. 606 after v. 605: Ἰθάκῃ δέ τε καὶ περὶ πασέων αἰγίβοτος καὶ μ. ἔ. ἰ.

l. 610. κατέρεξεν, (καταβρέξω).

l. 615. See on sup. v. 132.

l. 618. ἀμφεκάλυψε, so κεύθειν, Od. 6. 303.

l. 619. κείσέ μ. νοστ. = 'as I came there on my home voyage.' τίν = σοι.

ll. 621-624. These lines are unsuited to the feast which Menelaus is represented as giving, sup. vv. 3 and 16. They describe a sort of ἔρανος the very details of which (e. g. ἦγον, ἔπεμπον) are unhomeric. Probably the lines were introduced to soften the abrupt change of scene from Sparta to Ithaca.

l. 627. ὄθι περ πάρος (sc. τέρποντο). The reading in the text is

that of Aristarchus; the majority of MSS. have *δοι περ πάρος εβριν εχεσκον*.

l. 633. *νεῖτ[αι]*, 'will return.' *νέομαι*, used in a fut. sense Od. II. 114.

l. 634. *χρεὼ γίγνεται*, 'need is come for it.' *χ. γ.* governs the same case as its equivalent *χρή*.

l. 636. *ὑπὸ* = 'at the teat.'

l. 637. *τῶν κεν*, 'I should like to drive away one of them and break him in.'

l. 639. Join *αὐτοῦ ἀγρῶν*, 'there on the estate,' as *ἄλλοθι γαίης*, Od. 2. 131.

l. 642. Antinous asks whether any of the young Ithacensian nobles accompanied him, or his own servants; he had servants of his own, so the latter was equally possible (*δύναιτό κε*).

l. 646. *δέκοντος*. The conjectural reading *δέκοντα* removes all difficulty from the line, for *ἀπηύρων* generally takes a double accus. Cp. Od. II. 202. As the line stands, we may suppose a mixed construction between *ἀπαυρῶν σε νῆα* and *ἀπαυρῶν δέκοντος νῆα*. The construction *βίη δέκοντος*, 'in spite of your reluctance,' is posthomeric. But it is not unlikely that *δέκοντος* stands in a loose participial construction almost equivalent to the gen. absolute. For such a usage, cp. Od. 6. 157 *σφισι λουσσόντων*, 9. 256 *ἡμῖν .. δεισάντων*, 9. 458 *οἱ .. θεινομένου*.

l. 652. *μεθ' ἡμέας*, 'next to us.' Others make the phrase = *μεθ' ἡμῶν*, 'among us,' as Od. 16. 419

καὶ δὲ σέ φασιν

ἐν δῆμαρ Ἰθάκης μεθ' ἑμῆλικας ἔμμεν ἄριστον.

l. 653. *οἱ οἱ ἔποντο* = *bi eum comitabantur*.

l. 654. *τῷ αὐτῷ*, 'to the man himself [Mentor].'

l. 658. *ἀμφοτέροισιν*, sc. Antinous and Eurymachus.

ll. 661, 662. These lines were probably transferred hither from II. 1. 103. If *ἀμφιμέλαιναί* is rightly written in one word (instead of letting *ἀμφί* stand as an adverbial adjunct to *πίμπλαντο*), it may mean 'darkened all through,' either by mental *gloom*, or by the 'black gall,' which was supposed to be an accompaniment of passion. Cp. *μελαγχίτων φρήν*, Aesch. Pers. 114, *κελαινόφρων μήτηρ*, Eum. 459.

l. 662. *έίκτην*, cp. sup. v. 27.

l. 665. Trans. 'Away this young lad has gone, as you see, in spite of so many of us here.' The simplest account of *αὐτως* (rendered here 'as you see') is that it is another form of *οὕτως*, and the many different meanings assigned to it by different commentators only prove that it is in each case coloured by the context in which it occurs, and is interpreted by tone and gesture to express the speaker's feelings. If it be referred to *αὐτός*, we might here render, 'he has simply taken himself off.'

l. 667. *ἀρξαι*, 'He will get the start by-and-by, in being our ruin.'

He had already got the start of them in slipping out of Ithaca unopposed. Cp. *ἦρχε νέεσθαι*, 'He was the first to go,' Il. 2. 84.

l. 669 = Od. 2. 212.

l. 670. *ίόντα* = 'on his way.' The context may imply that this means 'on his return;' but *εἰμι* in itself contains no such idea.

l. 672. *ναυτίλλεται*, conjunctive, § 3. 4.

l. 675. *ἀπυστος*, 'uninformed,' used passively Od. 1. 242.

l. 682. *ἦ εἶπεμ.*, § 4. 3.

l. 684. *μὴ μνηστεύειν . . . δειπνήσειαν*. Penelope meant to say two things: (1) Would that they had never wooed me, nor even met here at any other time! and (2) Would that they might now eat their last meal here! But only (2) is put out in full, and (1) shrinks into a mere participial sentence; the initial *μὴ*, which would have introduced a negative wish, serving only to negative the participles. The whole sentence might be turned, *Utinam . . . nec me unquam petentes neque alio tempore congressi . . . ultimam hic cenam jam nunc comedant!* The parallel generally quoted from Od. 11. 613 is not altogether in point, as there a negative wish is introduced in the ordinary way by *μὴ*.

l. 686. The change to the 2nd person in *κατακείρετε* shows that Penelope includes Medon in the charges against the *μνηστήρες*.

l. 688. *τὸ πρόσθεν*, 'ere this,' 'long ago,' explained by *παιδῶν ἰόντων* = 'in the days of your childhood.' *ἀκούετε*, cp. Od. 3. 84.

l. 690. Join *οὔτε βέξας τινα ἐξαισίον τι, οὔτε εἰπών*. Trans. 'In that he never did anything unfair to any one in the town, nor said it, which is the common way with high-born kings: one man [a king] will likely enough hate, another he may love.'

l. 691. *δίκη*, in the sense of 'custom,' Od. 11. 218. The conjunct. and optat. moods express the relative probability of an ordinary king showing hatred or favour. Cp. *ἦ κε φέρησι μέγα κράτος ἢ κε φεροίμην*, Il. 18. 308. With *βέξειν τινά τι*, cp. Il. 2. 195 *μὴ τι χαλωσάμενος μέγ' ἄκακόν υἴας Ἀχαιῶν*. So inf. *ἐώργει ἀτάσθαλόν [τι] ἄνδρα*.

l. 695. *εὐεργέων*, from *εὐεργέα* plur. of *εὐεργής*.

l. 704. *ἀμφασίη ἐπέων* for *ἀφασίη*, as *ἀμβροτος* for *ἀβροτος*.

l. 705. *θαλερῆ φωνῆ*, 'the flow of her voice;' so *θαλερόν δάκρυ*, the notion being 'fresh growing,' 'vigorous.'

l. 709. *πουλύν*, see sup. v. 406.

l. 712. *ῶρορε*, redupl. aor.

l. 717. *πολλῶν . . . ἰόντων*, 'though there were many [seats] in the chamber.' *οἶκος*, as in Od. 1. 356.

l. 721. *ἄδινόν, ἄδην*, = 'her fill of weeping.'

l. 722. *περὶ γάρ*, see on Od. 1. 66. *τράφεν ἦδ' ἐγένοντο*. Cp. sup. v. 208.

l. 726 = Od. 1. 344. The Schol. rejects the line here as superfluous.

l. 728. *ἀκλῆα*, for *ἀκλεῖα* = 'without any tidings (*αλέως*) of him.'

l. 733. τῆ κε μάλ' ἢ κε. The only instance of the double κε. The double ἄν is not found in Homer; for ἄν. κε, cp. Od. 5. 361. Here the first κε gives a conditional character to the whole sentence, which is then subdivided into two conditional clauses.

l. 736. ἔτι seems to point to the time when she was *yet* at home before she reached Odysseus' house.

l. 740. δδύρηται, 'make his plaint to the people who are bent on destroying.' It is simpler to make λαοῖσι the direct antecedent to οἱ and to consider them as siding with the suitors. Otherwise we must render 'complain to the people [about those] who,' etc.

l. 743. Eurycleia means to say, 'Whether you slay or spare me, yet I will speak out.'

ll. 747-749 = Od. 2. 374-376.

l. 752. εὔχε[ο].

l. 754. κάκου (for κάκοε from κακῶ) = 'trouble not.'

l. 755. Ἄρκασιάδαο. Arcesius was father of Laertes.

l. 756. ἐπέσσεται = *superari*.

l. 757. ὑφερέφθα. Synizesis of last syllables.

l. 761. There is no mention of Penelope burning the barley; so that we are to suppose that she poured it from the basket as though it had been a libation.

l. 764. Join κατὰ.. ἔκηε, 'burned up.'

l. 767. ἄλλυξε, as in Od. 3. 450. οἱ, *dativus commodi*.

l. 768 = Od. 1. 365.

l. 769 = Od. 2. 324.

l. 771. ἀρτίοι. The suitors misinterpreted the meaning of Penelope's sacrifice and prayer. δ = *quod*, 'that.'

l. 772. ἴσαν, § 28. 8, 'But this they knew not, how things really were.' Viz. that Penelope was aware of their plans.

l. 774. θαμμόνοι, 'reckless men,' i. e. rendered infatuate by the influence of some higher power.

l. 775. πάντας ὁμῶς, 'all alike' (distinguish ὁμῶς and ὁμῶς), whether about the plot against Telemachus or about Penelope's wedding.

l. 776. σιγῇ τοῖον, see on Od. 1. 209.

l. 782. τροποῖ, leathern loops to hold the oar at the gunwale. Cp. the use of τροποτήρ, Thuc. 2. 93.

l. 783 = Od. 8. 54.

l. 785. The ship was ready to start at a moment's notice; not drawn up on the sand, but riding at her moorings (εὔναι) 'well out in the water.' She was made fast to the shore also by the πρυμνήσια, so they were able to warp her in and disembark (ἐκ δ' ἔβαν), as they had no small boats.

l. 788. ἀπαστος ἐδ. ἢ. ποτ. is added as epexegetis to ἄσιτος.

l. 792. The point of comparison is the fear and helplessness of the

lion, and the narrowing circle of huntsmen drawing in upon him. *Ἰὼν περιάγειν μιν κύκλον*, as *ἀμφιεννύμαι με χλαῖναν*, Od. 10. 542.

l. 793. *νήδυμος*. See Buttman Lexil. sub voc., where *νήδυμος* is held to be an erroneous form for *φήδυμος*, i. e. *ήδύς*. The interpretation of Aristarchus, sc. *ἀνέκδυτος*, points to a derivation *νη-δύω*.

l. 799. *πέμπε*, sc. *Ἀθήνη*.

l. 800. *εἰως*, properly = 'until,' here means, 'in order to.'

l. 802. *παρὰ κληίδος ἱμάντα*, see on Od. 1. 442.

l. 803. *Ἰὼν καὶ προσέειπέ μιν μῦθον*, with double accus., as *προσαυδῶ*.

l. 807. *ἀλιτήμενος* (like *βλήμενος*, *οὐτάμενος*, *ἀλαλήμενος*), is a participle of the syncopated second aor., in a sort of adjectival sense = 'sinful,' 'guilty in the eye of the Gods.' *ἀλιταίνω* generally takes the accusative.

l. 809. *ἐν ὄνειρέϊσσι πύλῃσι*. Cp. Od. 19. 562 foll.

*δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὄνειραν,
αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχεται, αἱ δ' ἐλέφαντι.
τῶν οἱ μὲν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος,
οἱ β' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκράαντα φέροντες
οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε
οἱ β' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδῃται.*

The adjective *ὄνειρείος* only occurs here.

l. 811. *πωλέαι*, pronounced as two syllables by synizesis, as *κέλευσι* *ἰσθ.* v. 812. For the use of the present tense with *πάρος* cp. Od. 5. 88. Another reading is *πωλέ'*, sc. *πωλέ[αι]*.

l. 821. *ὃ γὰρ* resumes the original subject [*ποιῶς*], as Od. 1. 4. *τῶν ἐν δῆμῳ, ἦν' οἴχεται*, *eorum in populo apud quos hinc procul versatur*; for *ἦν* must not be construed as if = 'quo' *digressus est*, but it marks the place where he now is.

l. 831. *θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς*, 'and didst hearken to some god's bidding.' As *Hermes*, himself a *θεός*, might be sent by *Zeus*.

l. 834. *εἰν Ἀΐδαο δόμοισι*, supply *ἔσσι*.

l. 836. *ἀγορεύσω κείνον*, parallel construction to *κατάλεξον κείνον*, sup. v. 832.

l. 838. *κληίδα σταθμοῖο* = 'the bolt that fitted into the doorpost.'

l. 841. *νυκτός ἀμολγῶ*. See Buttman Lexil. sub voc.

l. 846. *Ἄστερίς*. There is no islet to be found now answering to Homer's description. The attempt to identify it with *Dascalion* (a mere rock without a port or the possibility of one), does not matter. Besides, this is a poem and not a treatise on geography.

l. 84. This line belongs properly to inf. v. 158, and is rejected by the Schol.

l. 88. αἰδοῖός τε φίλος τε, 'an honoured and welcome guest;' with πῶρος θαμίζεις, cp. Od. 4. 811.

l. 90. τετελεσμένον has got its meaning of 'possible,' from the thought that 'what has been done once,' can be done again.

l. 91. This line should be omitted, as contradictory to v. 86. It is absent from the majority of MSS.

l. 95. ἤραρε θυμὸν ἔδωδῃ, 'had comforted his heart with meat.' (Cp. Genesis 18. 5.)

l. 98. τὸν μῦθον, 'my story.' ἐπισπήσω, from ἐπέπω.

l. 103. Trans. 'It is wholly impossible that any other God should overreach or baffle the will of Zeus.' For ἔστι with accus. and infin., cp. Od. 11. 158.

l. 105. This idiomatic use of the superlative with the genitive need not be described as a substitution for the comparative; but, rather, the superlative retains its force, and the genitive stands simply as the case of reference. Here, 'The most wretched creature, viewed in reference to all others.' Cf. Thuc. 1. 36 ἡ Κέρκυρα τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παραλλοῦ κείται, i. e. 'favourably in relation to.'

l. 106. τῶν ἀνδρῶν takes up and defines more closely ἄλλων.

l. 108. Ἀθηναίην ἀλίτοντο, cp. Od. 3. 135; 4. 378.

l. 110. The Scholiasts rejected the whole passage vv. 105-111; at any rate we must dispense with vv. 110, 111, which represent Odysseus as driven on Calypso's shore by the storm raised by Athena.

l. 112. ἤνώγει, 'he bade me,' sc. sup. vv. 30 foll.

l. 118. σχέγλιτοι, from ἔχεσθαι, implies (like Lat. *improbus*) a pertinacious determination of carrying out a purpose at all hazards.

l. 120. ἀμφοδίην. Fem. accus. of adjunct. used adverbially (cp. σχεδίην .. ἐρόβδην) = 'honourably,' a marriage that one may confess to without shame. ποιήσεται[αι], conjunctive.

l. 123. The legend that makes Orion to be slain by Artemis, serves to confirm the identity of Ortygia and Delos; at any rate the name Ortygia is always connected with the worship of Artemis. The flights of quails (ὄρνυξ) common in the Archipelago suggest the etymology of the name.

l. 124. ἀγανοῖς. This proves that the phrase is used of every form of sudden death; for the visitation here is a wrathful one. Trans. 'painless.'

l. 125. Ἰασίωσι. This word (from ἄια or ἰα) points to the origin of the myth as connected with the fertile powers of the soil.

l. 126. ᾗ θυμῷ εἴξασα, 'yielding to her own inclination,' i. e. not perforce.

l. 127. ναῖ ἐν τριπόλῳ. The three ploughings of the soil took place (1) in autumn, (2) in spring, (3) in summer, for a second εὐσϋ.

The third ploughing was called *νεῶσαι*, when the ground was 'freshened up;' *νεῖδε* is hardly parallel in meaning with the Latin *novalis*.

l. 127. ἀπυστος, see Od. 4. 675.

l. 130. περὶ τρόπιος βεβαῶτα, 'bestriding the keel;' see inf. v. 371.

l. 132. ἔλσας, of a 'crushing' blow, from εἶλω, 'to squeeze.' Cp *κέλσας*, from κέλλω. Cp. Od. 7. 250.

ll. 133, 134. These lines come in appropriately here, but not sup. v. 110, 111, where they first occur.

l. 139. ἀνώγει is the present tense from a verb ἀνώγει, ἤνωγον, formed from the earlier perf. ἀνωγα.

l. 140. οὐ πη πέμψω is not so much 'I won't' as 'I can't dismiss him; οὐ γὰρ πάρα νῆες.

l. 143. οὐδ' ἐπικεύσω, parenthetical = 'without reserve.' ὡς κε follows directly from ὑποθήσομαι.

l. 150. ἦι[ε], § 23. 3.

l. 153. οὐκέτι, 'no longer.' At first she found favour in his eyes till he became home-sick.

l. 155. παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούση, i.e. οὐκ ἐθέλων παρ' ἐθ. The grammatical order is disturbed to bring the two contrasting words into juxta position. Cf. inf. v. 224 μετὰ καὶ τότε τοῖσι γενέσθω, sup. v. 97 θεὰ θεῶν

l. 156. ἠμόνεσσι, see inf. vv. 418 foll.

l. 160. κάμμορε = κατάμορε, 'fate-crushed;' cp. καμμονίη, for καταμονίη ll. 22. 257.

l. 161. πρόφρασσα, cp. the form μέτασσαι, Od. 9. 221, a femin. adj. like πρόφρων in meaning, but pointing to a masc. πρόφρας, from προφράζομαι, 'to be careful for.'

l. 163. ἴκρια, see on v. 252 inf.

l. 164. ὑψού, as the ἴκρια form the highest part of the hull. He naturally begins by laying the keel.

l. 173. ἄλλο τι δὴ τότε μήδεαι, 'Surely thou art devising something else, and not my safe despatch.'

l. 174. κέλει, § 4. 3.

l. 175. εἶσαι, cp. Od. 3. 10.

l. 179. μή τί μοι αὐτῷ, 'that thou wilt not devise any other mischief to do me harm;' κακὸν ἄλλο is the object, and πῆμα in apposition to it as a predicate. Cp. Od. 7. 195.

ll. 180, 181 = Od. 4. 609, 610.

l. 182. Trans. 'In sooth thou art a rogue, with no simplicity in thy heart—(her address is of a playful character)—seeing what the words are that thou hast devised to utter.'

l. 185. καταβόμενον, 'that down-flowing water of Styx,' running from the upper world into the realms below.

l. 189. ὅτε με χρεῖω, 'whenever need might press so hard on me.'

l. 197. οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσι. Calypso has no hope of making

Odysseus an immortal (sup. v. 135), so nectar and ambrosia are not suited to him.

l. 202. τοῖς ἄρα. Yet the conversation is only between two. Cp. Od. 7. 47.

l. 205. σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης, 'Yet a blessing go with you notwithstanding.'

l. 215. τόδε χῶεο, 'be thus angry;'. τόδε, a cognate accus. with the verb. Cp. Od. 1. 409; and Eur. Med. 157 κείνῳ τόδε μὴ χαράσσου.

l. 224. τόδε τοῖσι, see on sup. v. 155.

l. 225 = Od. 3. 329.

l. 226. ἐλθόντες. . τώγε. Notice the confusion between plural and dual.

l. 230. ἀργύφεον. The second half of the word is referred by some to the root ΦΑ = 'appearance.' Others compare it with the termination of diminutives, e.g. ζώφιον.

l. 234. πέλεκυς (πλή-σσω), the *axe* for felling (inf. v. 244), σκέπαρον, the *adze* for squaring and smoothing (inf. v. 237). Join ἀρμενον ἐν παλάμησι, as in Il. 18. 600 τροχὸν ('potter's wheel') ἄρ. ἐν. παλ. Synop. 2nd aor. particip. of ἄρω.

l. 235. ἀμφοτέρωθεν, like the Lat. *bipennis*.

l. 237. εὖξοον, not in an active sense, but 'smooth-polished,' referring to the handle of the adze.

l. 240. αὔα πάλαι περικ., 'long sapless, quite dry,' the best substitute he could get for wood felled when green and put to season.

l. 244. πάντα, 'in all.' Od. 8. 258. πελέκκησεν, 'lopped.' The work of the σκέπαρον begins at ξέσσε.

l. 245. στάθμη is not the plummet (σταφύλη), but a string rubbed with chalk, that is drawn tight on any surface, then lifted in the centre and let to fly back, so tracing a straight line.

l. 248. γόμφοισιν. Trans. 'Then he hammered it together with pegs and clamps.' Metal nails were called ἤλοι. The ἀρμονίαι may represent some simple form of mortice and tenon, or more likely cross clamps of wood laid over parallel timbers to keep them together, and pegged down to each timber with a γόμφος.

l. 249. ὄσσον τίς τ'. Trans. 'As wide as a man may trace out the hull of a broad freight-ship, of such size did Odysseus frame his raft.' τὸρνώσεται is probably for τὸρνώσεται. The τόννος used is a pencil at the end of a string working round a centre to mark circles.

l. 251. τόσσον ἐπ' = ἐπὶ τόσσον.

l. 252. ἴκρια δὲ στήσας. Trans. 'And he worked away at his ship [ἐ]ποίηι), putting up the decks by fitting them to the close-set ribs, and finished off with the long side-planking.' The Schol. compares the ταμίνας to the vertical threads or warp (στήμαν) of the loom, which efficiently describes their position. The side-planking (ἐπηγκενίς, cp. ἠνεκίς) was naturally fastened on last (τελεύτα). The middle or waist

of the ship was undecked, and contained the rowers' benches and the hold (*ἄντρος*). The *ἱερία* are two small decks, at the bows and at the stern, broad enough to sleep on (Od. 3. 353) or to walk on (Od. 12. 229). This falls in with the ordinary use of *ἱερὸν* = 'platform,' as in Herod. 5. 16, and is quite consistent with the statement that the ancient ships were not covered in, for these decks only extended for a short distance. The timbers carrying the decks were naturally pinned to the upright ribs. See generally the Sketch of Ship, with Description (frontispiece).

l. 256. *φράξε δέ μιν*, 'And he fenced it from end to end with wattle-work of osier, to be a guard from the waves;' i.e. he made a wicker bulwark to prevent the broken water from splashing into the hold.

l. 257. *ὑλὴν*, the Schol. interprets as *ballast*, *ξύλα*, *λίθους*, *ψάμμον*.

l. 260. *ὑπέραι* = 'braces,' to trim the yard-arm to the wind; *κάλοι* = 'halyards,' to raise and lower the *ἐπίκριον*, cp. Od. 2. 426, where they are described as *εὐστρέπτοισι βοεῦσιν*. *πέδες* (Lat. *pedes*) = 'sheets,' at the two lower corners of the square sail. The *σχεδὴ* is here treated as an ordinary ship of the period. There is nothing in the text to induce us to interpret it as the description of a mere make-shift. The whole story is a tale of marvel; and if Odysseus seems to have done more than any one man could do, it is quite in the spirit of the whole passage.

l. 262. *τῷ* = 'for him;' cp. Od. 8. 417.

l. 265. *ἐν δέ οἱ ἄσκόν*, 'And on board (*ἐν*) the goddess put a skin of dark wine for him: one skin, that is, and a second big one of water.'

l. 266. *ἦα* or *ἦια*. This word is pronounced in three different ways to suit the metre *ἦιά*, as here; *ἦιά*, Od. 2. 289; and *ἦιά*, Od. 12. 329.

l. 272. Huntsmen and husbandmen had for different constellations different names derived from familiar objects. So the same group of stars was represented either as a *bear* or a *wain*. Similarly, sailors saw in the Pleiades the stars whose setting closed the time for making a voyage (*πλεῖν*), while others regarded them as a flight of doves (*πελειάδες*) scared by the hunter Orion. Boötes, called by Hesiod *Ἄρκτοῦρος*, is said to 'set slow,' because at that time he occupies a line of greatest perpendicular length; at the time of rising he lies horizontally, and so comes into view more quickly.

l. 273. *ἐπικλήσιν καλέονσι*, 'they sur-name,' cognate accus.

l. 274. *ἣ τ' αὐτοῦ στρέφεται*, 'it turns round on the same spot and watches Orion.' The huntsman has the bear at bay, and circles round him; the bear keeps turning too and never takes his eyes off the hunter. To say that the bear is the 'only constellation that never sets is untrue; if we are to seek a justification, it may be that in Homer's time the Bear was the only group of stars in the N. sky reduced to a constellation.

l. 277. *χειρὸς* seems to be used with special reference to the pilot

1 the rudder. ἐπὶ ἀριστερά, 'towards the left,' used substantively, 3. 171; cp. ἐπὶ δεξιᾷ χειρὸς, Pind. Pyth. 6. 19. Trans. 'Bid him eeping this (constellation) on his left hand,' i.e. he is to sail from to S.E.

:79 = Od. 7. 268.

180. ἴθι τε, '[in that part] where it (sc. γαῖα) was nearest to him.'

181. εἶσατο δ' ὡς ὅτε. The ὅτε disappears in the English idiom. phrase is a short way of writing εἶσατο δ' ὡς βουνὸν ὅτε εἶδεται, κ.τ.λ. starchus reads δ' ἐρινδόν, but it is hard to see how mountains could look like a fig-tree; others read βουν, 'a peak,' Od. 9. 191. A further difficulty in βουνὸν is that the ultima of ὅτε should be lengthened before (§ 2), as inf. v. 426; but if βουνὸν can stand, the simile is intelligible enough. The low lands represent the rim of the shield, the mountains as boss. With εἶσατο δ' ὡς ὅτε, cp. ἤριπε δ' ὡς ὅτε πύργου, Il. 4. 462.

l. 282. Αἰθιόπων, cp. Od. 1. 22.

l. 284. μᾶλλον, 'more than before,' Od. 1. 20, 69.

l. 289. πείραρ, like τέλος θανάτου, inf. v. 326.

l. 290. ἀλλ' ἔτι μὲν μιν, 'But I promise that I will yet drive him to his heart's content on the path of misery;' cp. Il. 19. 423 οὐ λήξω πρὶν Τρῶας εἶην ἐλάσαι πολέμοιο. With ἐλάαν κακ., cp. ἐπειγόμενος πεδίοιο, κ.τ.λ., where the gen. is local.

l. 293. Join συν-εκάλυψε νεφέεσσι.

l. 296. αἰθρηγενέτης = 'sky-born,' not = 'making clear weather.'

l. 300. θεῖδες μὴ εἶπεν. For the fact of her having spoken was certain. 'I fear lest she have spoken only too true,' cp. Od. 13. 215 ἴσθαι μὴ τί μοι οἴχονται, Soph. El. 580 ὕρα μὴ πῆμα σαρτῆ τίθης (not conjunctive), Eurip. Ion 1525 ὄρα.. μὴ σφαλεῖσα.. αἰτίαν θεῶν.. προστίθης = 'see whether you be not actually doing so.'

l. 309. In the struggle for the possession of the corpse of Achilles, Odysseus kept off the Trojans, while Ajax carried the body.

l. 311. μιν κλέος ἦγον, with κε from preceding clause, 'would have spread my fame,' like κλέος φέρειν, Od. 3. 204.

l. 313. κατ' ἀκρης. Virg. Aen. 1. 114 *Ingens a vertice pontus*.

l. 319. τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε. The subject to θῆκε is κύμα of v. 313. Some commentators treat ὑπόβρ. as adverbial accus. plur. from ὑπόβρυχος, comparing δίπτυχα, Od. 3. 458, q. v. It is simpler to make it a heteroclite accus. masc. pointing to a nom. ὑπόβρυξ, and similarly δίπτυχα (κλίση) as if from δίπτυξ.

l. 320. ἀνοσχεῖαν, poet. form for ἀνασχεῖν, 'to hold up.'

l. 323. κρατός. Notice quantity and accent.

l. 325. μεθορμηθεῖς, 'darting after it.' ἐλλάβετο, § 8. 2.

l. 328. ἀκάνθας, 'thistle-heads,' ἀκῆ.. ἄνθος.

l. 329. ἀμ πέλαιος .. ἐπίδιον, § 7. ἔχονται, for change of mood, cp. Od. 4. 338.

1. 331. *προβάλεσκε*, 'would toss him' as a ball.
1. 332. *εἶξασκε*, 'gave him over to the W. wind to chase.'
1. 334. *αὐδήεσσα*. This epithet distinguishes human speech from the language of the Gods; while *μέροψ* marks off the civilized nation from the savage or the brute. But cp. *Od.* 10. 136, where Circe is called *φειδᾶ αὐ*. Another old reading was *οὐδήεσσα* which was interpreted *ἐπίγασσα* (from *οὐδας*).
1. 337. The verse has been generally rejected as imitated and interpolated from inf. v. 353.
1. 340. *δοι*, 'in that,' explaining the form that his anger took.
1. 342 = *Od.* 6. 258.
1. 344. *χείρῃσιν νέων*, 'swimming with your hands, secure a landing on the shore of the Phaeacians;' lit. (make for your arrival).
1. 345. *γαίης* depends on *νόστον*, as *γῆς πατρώας νόστου*, *Eur. Iph. Taur.* 1066.
1. 346. *τῆ*, an imperat. from root TA. (*τείνω* etc.), it is almost always joined with another imperat., like *βασκ' ἴθι*. Here with *τάνυσσαι* (better written proparox. as the imperat. 1 aor. mid., though the commoner reading is the inf. *τάνυσαι*).
- ὑπὸ στέρνοιο*. The easier reading is *στέρνοισι*, but cp. *Il.* 4. 106 *ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας*.
1. 357, *δοτέ με*. It is better to read with *Aristoph.* *δοτε* as two words = *δοτι τε* [Epic *τε* of emphasis] than *δοτε*. Cp. *δο=δοτι*, *Od.* 1. 382. But *δοτε* would be possible in a quasi-causal sense on the analogy of the Latin *cum*.
1. 359. *φύξιμον*, 'chance of escape,' adj. for abstract noun.
1. 361. *δοφρ' ἄν μὲν κεν*. This is like the double *ἄν* of Attic syntax which is never found in Homer. Cp. *Od.* 4. 733; 9. 334.
1. 367. *κατηρεφές*, 'over-arching.'
1. 368. *ἤλων*, cp. sup. v. 266. Perhaps, 'corn,' (from *εἶλα=ζεία*), here = 'chaff.'
1. 369. *τὰ μὲν ἄρ τε*, 'the chaff indeed the wind scatters.' For *τε*, see v. 357. *διεσκέδ.*, aorist of *custom*.
1. 371. *ἀμφι . . ἔβαινε*, 'bestrode.'
1. 377. *ἀλώω*, i. e. *ἀλάου* (*ἀλαόμαι*), contracted to *ἀλώω*, and lengthened by inserted *ο*, § 18. 2.
1. 379. *ἀλλ' οὐδ' ὧς*, 'But for all that I don't expect that thou wilt disparage thy sufferings;' i. e. that thou wilt have enough and to spare of them: spoken sarcastically.
1. 381. *Αἰγᾶς* (*ἐπ-αιγ-ίζω*, *ἀίσ-σω*). The home of storms: perhaps, as *Schol.* says, on the wild coast of Achaea, others put it near Euboea.
1. 385. *πρὸ*, i. e. in front of the swimmer.
1. 389. *πλάζετο*, 'drifted.'

. τέλεισε, i. e. brought to full perfection, not = 'ended.' Cp. τέλος, sup. v. 326 = 'realisation or accomplishment of death.'

l. ἤδέ. For this Aristarchus read ἡ δέ, but there is no real sis between ἀνεμος μὲν and the next clause.

l. 3. δὲν . . ἀρθείς, 'Having given a sudden look forward, as he was up by the huge wave.' Cp. Virg. Aen. 6. 357

Prospexi Italiam summa sublimis ab unda.

l. 94. βίωτος φανήη = 'a glimpse of returning life.'

396. ἔχρασε, 'assailed him.'

398. Ὀδυσσοῦ[ι], § 6.º

400. ὅσον τε γέγωνε βοήσας, 'as far as [one] makes himself heard as a shout.' γέγωνε, perf. like ἀνωγα, with pres. signification.

. 402. [ἐβ]ρόχθη, imperf.

l. 404. οὐ γὰρ ἔσαν, 'For there were no harbours, receptacles for ips, nor roadsteads.' ἐπ-λωγή, perhaps from ἄγ-νυμι, where the seas are broken. Cp. κυματογή, Hdt. 4. 196.

l. 409. τόδε λαίμα . . ἐτέλεισσα, 'I have got over this gulf by cutting my way through it,' sc. by swimming. λαίμα is governed both by verb and participle, as οὐ τι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα, Od. 14. 197.

l. 410. φαίνεται[αι], § 6. θύραζε, 'clear away,' expegetical addition.

l. 411. ἔκτοσθεν. There was an outlying reef of sharp rocks where the surf broke. Inside this came a strip of smooth water up to the edge of the cliff which rose sheer from deep sea.

l. 416. ἔσονται, not in the government of μή, but a vivid statement of what seems an absolute certainty.

l. 418. ἡμόνας παραπλήγας, 'spits that meet the seas aslant.' A cliff is struck full by the sea (ἀντιπλήξ, Soph. Antig. 592); on a low beach that runs out from the line of coast each wave necessarily strikes obliquely, so that it does not come down with such crushing weight. Two such spits form a harbour, so that λιμένας is a true expegesis.

l. 426. ἔνθα κ' ἀπὸ . . ἀράχθη, 'There he would have had his skin stripped off, and his bones broken.' ῥινοῦς and ὀστέα, both accusatives of part affected.

l. 430. τὸ μὲν, sc. κῦμα.

l. 432. The point of comparison lies only in the firm hold, for the details do not suit both cases. The stones come away with the suckers of the polypus; but the skin of the man's hands is left on the rocks.

l. 438. ἔξαναδύς = 'getting outside the surf.' κύματος . . τά τε, cp. Od. l. 312; 14. 177: Virg. Aen. 8. 427 *fulmen quae plurima*, etc.

l. 439. νήχε παρέξ = 'he kept swimming along outside.'

l. 444. ἔγνω δέ, (apodosis to ἀλλ' ὅτε, v. 441), 'he recognised him [for a river-god] as he came flowing forth.'

l. 447. αἰδοῖος, 'He deserves respect who,' etc.

l. 448. Join ὅς τις ἀνδρῶν.

- l. 452. πρόσθε, 'in front of him.'
- l. 453. ἔκαμψε, 'let them droop.'
- l. 458. ἀμπνυτο for ἀνέπνυτο, perhaps = ἀνεπνέφετο (πνέω).
- l. 459. ἀπὸ ἕο, ο lengthened before φεο, § 2.
- l. 466. ἐν ποταμῷ, probably = 'in the torrent-bed.'
- l. 467. μή μ' ἀμυδῖς, '[I fear] lest at once the hurtful frost and fresh dew quench my life, exhausted after my swooning.' Cp. τε-θαλ-ιδά τ' ἔέρση, Od. 13. 245.
- l. 468. κεκάφηα for κέκηφα, from κάπτειν (καπ-ύσσειν).
- l. 469. ἠῶθι πρὸ, cp. Od. 8. 851, lit. 'in the morning, early.' The πρὸ is adverbial and does not govern ἠῶθι.
- l. 471. εἰ με μεθεῖη, 'to see whether the chill will release me;' μεθεῖη, Epic subjunct., § 23. 1, parallel to ἐπέλθῃ.
- l. 476. ἐν περιφαινομένῳ, 'in a place with a clear view round it.' Cp. Od. 10. 211.
- l. 477. Join ἐξ ὁμοθεν, as παρ' αὐτόθι, Il. 23. 147, 'growing from the same spot,' or perhaps 'from the same root.'
- l. 478. διάη, aorist: others read διάει, imperf. (cp. ἐτίθει) from δίαημι.
- l. 481. Join ἀλλήλ. . . ἐπαμοιβ.
- l. 482. ἐπαμήσατο, 'gathered together,' prior to the ἐπεχεύατο (v. 487), which implies the heaping of leaves over his body. Cp. ἀμνησάμενος, Od. 9. 247.
- l. 483. φύλλων γὰρ, 'For there was a fall of leaves in full plenty, enough to shelter two or three men.'
- ἤλιθα from ἄλις.
- l. 484. ὄσσον τε ἔρυσθαι, cp. Od. 2. 60, 217.
- l. 487. The picture is that of a man living in a lonely place (ἀγρ. ἐν. ἐσχ.) with no neighbours near him from whom he may get a light (αἴη) if his fire should go out. Therefore he keeps a brand smouldering under a covering of ashes, so as to be able to fan it up at will. So Odysseus under his covering of leaves kept up the faint spark of life.
- l. 492. παύσειε, sc. ὕπνος.

BOOK VI.

- l. 2. ὕπνω = 'sleepiness.' ἀρημένος, some connect with ἀραιός, others refer it to βαρέω through a form φαρτώ.
- l. 4. Ὑπερείη, Od. 5. 34.
- l. 8. ἀλφειστάων, see on Od. 1. 349. They were removed to a home beyond the molestation of all adventurers.
- l. 12. Ἀλκίνοος. There seems a touch of irony in the warlike character of this name. Almost without exception, other Phaeacian

refer to their naval pursuits. Perhaps in the luxury and arrogance Phaeacian court there is a sly satire intended against some colony venturers in the Western Mediterranean.

14. μητιόωσα, § 18. 2.

18. χαρίτων. Homer mentions no definite number of 'Graces,' and names one, Pasithaë, Il. 14. 276.

19. ἐπέκειντο, 'were closed;' lit. 'lay on [the σταθμοί].'

23. ὀμηλικίη for ὀμήλιξ. Lat. *aequalis*. Cp. Od. 3. 49.

24. μιν, is governed by προσέφη, 'addressed her.' εἰσαμένη means 'having likened herself,' as in τῷ δ' ἄρ' εἰσαμένως, Od. 11. 241.

25. τί νύ σ' ὦδε = 'How is it that thy mother has such a lazy daughter in thee?' ἀκηδέα is the predicate.

27. ἴνα = 'at which,' cp. Od. 4. 821. τὰ δὲ τοῖσι, 'and provide fine clothes too for those who take thee to thy home;' so ἤγετο, Od. 4. 10.

29. ἀνθρώπους ἀναβαίνει, 'spreads among men.'

33. ἐντύνει, aor. conjunct. with long υ, the last two syllables being scanned in synizesis.

35. ἔθι seems to take up ἀριστήεις. Others refer it to Φαιήκων, as if to remind Nausicaa that she is wooed by native suitors. One MS. reads ἔθι ται γένος (by birth) ἐσσι καὶ αὐτή.

36. ἤθητι πρό, see on Od. 5. 469.

40. πλυνοί, probably tanks dug in the river bank, and communicating by a channel with the water. The inside may have been lined with stone. Il. 22. 153.

43. οὐτ' ἀνέμοισι. We must interpret this of the supramundane dwelling of the Gods. The earlier legend of the Iliad locates the Gods on the actual Mysian Olympus which is called ἀγάννιφος, Il. 18. 186, and which is shrouded in πυκινὸν νέφος. Cp. Lucret. 3. 18, foll.

*Apparet divom numen sedesque quietae,
Quas neque concutiunt venti, neque nubila nimbis
Adspargunt, neque nix, acri concreta pruina,
Cana cadens violat; semperque innubilus aether
Integit, et large diffuso lumine ridet.*

45. πένταται = 'is outspread,' ἀνέφελος, the α long because the original form of the word is δνέφος (δνοφερός).

47. διεπέφραδε (διαφράζω), second aor. redupl., 'had said her say.'

49. ἀπεθαύμασε, ἀπὸ intensive, 'was lost in wonder at,' as in ἀπεχθαίρειν, ἀπο-μηλίω. Lat. *de*.

53. ἤλακατα (no singular in use) = 'yarn.' The distaff is ἡλακάτη.

54. Join ἐρχομένη μετὰ, 'going to join.' ἴνα = 'where.'

57. οὐκ ἂν δὴ μοι ἐφοπλ., 'Couldn't you get me ready?'

ἀπήνη, like ἀμαξα, is a four-wheeled cart.

59. βερυπωμένα, an Epic form for ἐβρυπωμένα (βρυπόα).

60. σοὶ ἔοικε . . ἔόντα, the participle being drawn into the accusativ

construction with the infin. The reading *ἔδντι .. ἔχοντι* is a needless attempt to get over the difficulty. Cp.

*οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
ἄστν καταβλώσκοντα.* Od. 16. 465.

l. 66. *θαλερὸν γάμον*, probably = 'fruitful marriage:' which gives the reason why a maid was shy of naming it.

l. 70. *ὑπερτερῆ* only means 'upper part.' It may be interpreted, with Scholl., as a square wooden box for baggage, or as an 'awning' over the cart.

l. 71. *ἔεκ[έ]λετο*. Reduplicated and syncopated aor. (*κέλομαι*).

l. 73. *ὑπαγον, ὑπὸ* = 'under the yoke.' Od. 3. 476.

l. 80. *χύτλον, (χέω)*, is properly a mixture of water and oil used by bathers. *χυτλοῦσθαι* includes both washing and anointing.

l. 83. *ἄμοτον τανύοντο*, 'stepped straight on without flagging.' *ἄμοτον* may be connected with *μέ-μα-α* or compounded with priv. *α* and root *μα* in *μέτρον*.

l. 84. *ἄλλαι* = 'as well,' Od. 1. 132.

l. 87. *ὑπεκπρορέει* = 'flowed up from below (*ὑπὸ*), passed on (*πρὸ*) and ran out again (*ἔκ*),' see on sup. v. 40. An analogous force of the prepositions may be traced in *ὑπεκπροέλυσαν*.

l. 91. *ἔσφόρεον*, 'carried them into;' cp. *κοῖλον σπέος εἰσερίσασται*, Od. 12. 317.

l. 94. *ἤχι μάλιστα* = 'just where the sea washed up pebbles on the beach;' i. e. above the line of sand where the shingle begins. Others render, 'where the sea [beating] on the shore scours the pebbles clean.'

l. 96. *λίπ' ἐλαίω*, see Od. 3. 466.

l. 98. *μένον ἔμ. τερσ.*, 'waited for the clothes to dry;' cp. Od. 1. 422

l. 101. *μολπή*, includes dancing and music. Here we must suppose that the game consisted in a chant and a measured step, and that the throwing and catching of the ball kept time with this. So in Od. 8. 371, ball-play and dancing go together.

l. 102. *κατ' οὔρεος .. κατὰ Τηθύγεον*. To keep the signification of the prepositions accurately with either case, we must suppose that Artemis descends *from* a peak and travels *along* the ridges. *λοχίαρα, (χέω)* 'archer.'

l. 107. The order is *ἦ γε ἔχει κάρη ἠδὲ μέτωπα ὑπὲρ πιασίων*. C₁ *ἰψοῦ δὲ κάρη ἔχει*, 'rears his head,' Il. 6. 509.

l. 110. *ἔμελλε*, 'was thinking of.' She does not *begin* to pack till inf. v. 252.

l. 114. *ἦ οἱ ἦγ. πόλιν*, 'who might be his guide to the city;' cp. Od. 7. 22.

l. 116. *ἔμαρτε .. ἔμβαλε*, sc. Nausicaa.

l. 117. Join *ἔπ .. ἄυσαν*.

l. 119. *τέων, § 15. 3.*

- L 121. θεουδής, i. e. θεοεδής for θεοδεής, (θεός, δέος).
- L 122. ὡς τέ με, 'A feminine cry floats round me, as it were of girls, nymphs who haunt,' etc. Cp. Od. 4. 45.
- L 123. νυμφῶν is added as a nearer definition of κουράων.
- L 126. πενήσομαι, i. e. conjunctive, parallel to ἴδωμαι.
- L 129. ὡς ῥύσαιτο, 'that girt round his body it might cover his nakedness.'
- L 131. ὄσσε is often treated as a neut. plur. Cp. ὄσσε φαεινὰ, II. 13. 435.
- L 132. μετὰ βουσί. μετ' ἐλάφους. The two cases with μετὰ are accurate. He comes among the beasts in the foldyard; he runs after the wild deer. 'And his belly bids him to force his way even into the close-shut fold, to make a raid on sheep.'
- L 135. ἔμαλλε, 'was fain;,' χρειῶν γὰρ ἔκανε.
- L 138. τρέσσαν, 'fled scared.' ἡμόνας (Od. 5. 440), 'the jutting spits;' for they had been drying the linen on the beach.
- L 141. ἀντὰ σχομένη, 'halting in front of him;,' cp. σχίσθαι βίης, Od. 4. 422.
- L 143. αὐτως = 'just as he was;,' explained by ἀποσταδά.
- L 148. καρδαλέον, 'shrewd.' The word may mean 'honestly wise' or 'basely selfish,' according to the means adopted for securing κέρδος. Cp. κερδῶ as name for a fox.
- L 149. θεός νύ τις ἢ βροτός ἔσσι, see on Od. 4. 140.
- L 157. λευσσόντων, after σφισι, may be taken as a gen. after θυμὸς or a gen. absolute. Cp. Od. 9. 257, 458, and see on Od. 4. 646. θάλος . . εἰσοιχθέντων, constructio ad sensum. So ψυχῇ . . ἔχων, Od. 11. 90, where ψυχῇ implies ἀτήρ.
- L 158. περὶ κήρι, see on Od. 5. 36.
- L 159. βρίσας (βρίθω), 'having prevailed by his gifts.' σε is governed by ἀγάγηται, βρίθω being always intransitive in Homer. Cp. also Soph. Aj. 130 ἢ χερὶ βρίθει.
- L 162. Δήλω. This visit took place on the voyage from Aulis to Troy through the Cyclades. Cp. Od. 3. 169, foll. A sacred palm seems to have been always preserved in the precinct at Delos. Cp. Latona's πρῶτόγονος φοῖνιξ, Eur. Hec. 458.
- L 166. ἐτεθήπεα, pluperf. from perf. τέθηπα, referred to root θάπω or τάπω, second aor. ἔταφον, Aesch. Pers. 1000.
- L 167. δέρυ, in its first meaning = 'tree.'
- L 172. κάββαλε (κατέβαλε), 'cast me ashore.'
- L 174. παύσεσθαι, sc. τὸ κακόν, . . πάροιθε = 'ere that,' before it ceases. τελέουσι is fut. tense.
- L 175. σὲ . . ἐς πρώτην = ἐς σὲ πρώτην.
- L 179. εἰλυμα σπείρων, 'any wrapper of the linen.' His request is modest; he does not ask for any of the clothes, but only for the canvas sheet in which the clothes were brought to be washed.

l. 182. κρείσσον τοῦ γε ἢ ὅτε. ἢ ὅτε resumes and explains the τ
Cp. Il. 15. 509.

οὐ τις τοῦδε νόος καὶ μήτις ἀμείνων,
ἢ μῆξαι.

l. 184. ἀλγεα, accus. in apposition to the sentence. Cp. Il. 14. 28 ἄ
ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακά. Ib. 196

ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν . . .

. . . τῷ μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος.

The construction is more common in the tragedians, as Aesch. Agam.

ἔτλα δ' οὖν

θυτῆρ γενέσθαι θυγατρὸς γυναικοπόινον πολέμων ἀρογάν.

l. 185. μάλιστα δὲ τ' ἔκλυον αὐτοί, 'they feel it best themselves
That is to say, 'They *hear* the congratulations of friends; and they
hear the envious words of enemies' (this suggests the use of κλύειν), 'they
hear the story of their joy told best by their own hearts.' ἔκλυον
aor. of custom. Cp. Il. 13. 734, where it is said of the wise man,

καὶ τε πολέας ἐσάωσε μάλιστα δὲ καὶ τὸς ἀνέγνω.

l. 187. ἐπεὶ, the apodosis to this is at οὖν δὲ, v. 191. The second
there only gives an additional reason. The apologetic parenthesis
inserted to express the fact that the miserable plight of a man ought
to tell against him, for the good suffer as well as the bad.

l. 190. τάδ' ἔδωκε, 'assigned these woes to you.'

l. 193. ὦν (sc. μὴ δεύεσθαι from οὐ δευήσεται) ἐπέοικε ἰκέτην, 'what
is right that a suppliant should not lack.'

ἀντιάσαντα, 'when he has met any one' [who can help him].

l. 197. The order is κάρτος τε βίη τε Φαιήκων ἔχεται ἐκ τοῦ, 'deprive
on him.' Cp. Od. 11. 346.

l. 200. ἢ μή που φάσθε = 'You don't mean that you think, do you'

l. 201. οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ. Trans. 'That man exists not as a creature
of flesh and blood, nor ever will be born, who shall come as a foe against
the Phaeacians' land.' This interpretation connects διερός with δεινὸν
δισίνα, the meaning passing from 'moist' or 'juicy' to that of 'active'
'vigorous,' etc. Cp. the phrase ἀλίβαντες for the 'sapless' dead, Plat.
R. P. 787 C. Others refer διερός to δίσσθαι and δέος, and trans. 'That
is not a being to scare us.' But this is very doubtful. Cp. Od. 16. 41

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ. οὐδ' ἔσσειται οὐδὲ γίνηται.

l. 207. πρὸς Διὸς = 'under the guidance of,' as οἱ τε θεμίστεας
Διὸς εἰρύσονται, Il. 1. 238.

l. 208. δόσις δ' ὀλίγη, 'and a gift, though little, is welcome.'

l. 167

σοὶ τὸ γέρας πόλυ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
ἔρχομαι ἔχων.

l. 310. ἐπι = 'besides.' Not only fresh water to wash with, but also

l. 212. Join κατὰ (καθ) εἶσαν.

l. 214. εἴματα, 'for raiment,' in apposition to φᾶρος, χιτῶνα.

l. 218. οὐτω, explained by a wave of the hand, = 'yonder.'

l. 224. νίζετο χροῖα ἄλμην, the double accus. on the analogy of ἀφαρείσθαι τί τινα, Il. i. 275. So ἀπολούειν, Il. 18. 345. ἐκ ποταμοῦ = 'with water from the river.' Cp. λδ' ἐκ τρίποδος, Od. 10. 361.

l. 229. The apodosis to ἐπεὶ δὴ begins here.

l. 231. ὑακινθίνῳ ἀνθει ὁμοίας, apparently because of its dark colour.

καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐντὶ καὶ ἄ γραπτὰ ὑακινθος.

Theocr. 10. 28. Others understand it as alluding to the clustering head of flowers.

l. 232. περιχέεται (conjunctive), 'plates gold upon silver.' Cp. for the construct. Od. 3. 384; Virg. Aen. 1. 596

Argentum Pbyrgiusve lapis circumdatur auro.

l. 234. τελεῖει, sc. the ἀνήρ of v. 232. In Attic syntax the clause would be introduced by ὥστε, inasmuch as it gives the result of the instruction.

l. 240. Join οὐ .. ἀέκητι = Virg. Aen. 2. 777 *non sine numine divum.*

l. 242. δέατο (pres. δέαται), a 2nd aor. form, the 1st aor. is δοάσατο and the fut. δοάσεται. The change of ε to ο depends on the presence of a f in the root, which is frequently represented by an omicron. So δὴν = δῆν appears in Doric as δοάν.

l. 244. Trans. 'O that such a man might be called my husband: and that it might suit him to stay here.'

l. 255. ὄρσοο ἴμεν, 'rouse yourself to go,' as ἔρσοο πόλιδ' ἴμεν, Od. 7. 14. ὄρσοο (which appears as ὄρσειν, Il. 4. 264) presupposes an aorist form ὠρσόμην, parallel to the shorter form without sigma, from which come ἔρσοο, ὄροστο.

l. 257. εἰδησέμεν, § 23. 8.

l. 259. ὄφρα ἂν μὲν κε. For the combination ἂν κε, cp. Od. 5. 361. With ἴομεν ἀγρούς, 'move along the fields,' cp. ὀδδν ἰέναι, Od. 10. 103; στείχειν ἀνηρότους γῆας, Aesch. P. V. 708. Cp. εἰρύαται ὀδδν, inf. v. 262.

l. 261. ἔρχεσθαι, infin. for imperat.

l. 262. ἐπήν. The construction is forgotten, and no apodosis appears to this word.

ἐπιβείομεν, *metatbesis quantitatis*, for ἐπιβέωμεν (ἐπιβῶμεν), as εἶος for ἔας, § 3. 6. Translate the passage, 'But when we set foot in the city; round which runs a lofty rampart, and there is a fair haven at either side of the city, and narrow is the entrance. And rounded ships are drawn up along the road; for all the men have, each one to himself, a dock.' Like Ἀστερίς, Od. 4. 846, the town had two harbours, for it was situated on a peninsula, and a harbour was formed on either side, leaving a narrow isthmus, along which the ships were drawn up. The

accompanying sketch is an attempt to show the relative position of the objects described.

l. 265. It is a mistake to render *εἰρύσται* as 'guard,' for the idea of ships guarding a road is unhomeric.

ἐπίστιον, can hardly be regarded as = *ἐφέστιον*, although written in that form by Herodotus, for Homer uses *ἐφέστιος*, *Od.* 7. 248. But it may possibly be referred to *ἐπιστήναι*, and so may = 'halting place,' meaning the slips whereon the ships are drawn up.

l. 266. *ἐνθα δέ*. 'Next comes their place of assembly, on either side of the fair precinct of Poseidon, walled in with huge stone-blocks deep bedded.'

l. 267. *ῥυτοῖς*, properly = 'dragged to the spot,' being too large to carry. This is a true description of the so-called Cyclopean architecture, occurring again in *Od.* 9. 185. *ἄραρυία* cannot mean 'paved,' which is a process of much later date.

l. 269. The usual reading *σπεῖρα*, = 'sails,' causes a metrical difficulty. Eustathius wrote *σπεῖρας*, = 'hawsers.' For *ἀποξύνουσι*, 'taper,' Butt-mann conjectured *ἀπο-ξύνουσι*, which most modern editors accept.

l. 273. *ὀπίσω*, 'by-and-by' = 'if I am so reckless.'

l. 276. *κομίσσατο* = 'rescued.' He must be a man from a distant land, for we have no near neighbours.

l. 280. *τίς*. The accent on this indefinite pronoun is thrown back by the enclitic.

l. 281. *ἔξει δέ μιν*, 'and he will have her to wife for evermore.' There is a sneer implied in this, as the loves of gods for mortal women were proverbially inconstant. Cp. *ἔχεις Ἑλένην*, *Od.* 4. 569.

. βέλτερον. 'Better it should be so! that she should herself
ne about and picked up a husband from some other place than
she scorns the Phaeacians here in this land,' etc. The sneering
itines.

. ἢ τις βέλοιο. The optative introduces a merely hypothetical
when this is narrowed to a special and actual instance the mood
to conjunctive, e.g. μίσσηται.

. ἐόντων stands in so emphatic a position, that the interpretation,
ends still living,' seems necessary; φιλων is more closely defined
δε καὶ μητρός.

. ἀμφάδιον, see on Od. 5. 120.

. ὥδε = 'just as I say it.'

. ἄλος Ἀθήνης αἰγείρων, 'a grove of Athena, of black poplars;'
'and αἰγ. depend on ἄλος, but the latter gen. adds a further
ion. Otherwise we might take ἄλος αἰγείρων as one logical
a poplar grove.'

. τέμενος = 'the royal park.' Cp. Thucyd. 3. 70, 5.

. καὶ πάσι, *vel infans*.

. οὐ μὲν γὰρ τι. Trans. 'For the houses of the Phaeacians are
ll made like it (τοῖσι, sc. δώμασι), seeing of what sort the house
ious the hero is.' For the additional clause οἶος, κ.τ.λ., cp.

οὐ τι τοιοῦτον ἐτύχθη,

οἶον τετραπλὴν θεοὺς ἤγαγε. Od. 18. 36.

.. The shortening of the middle syllable of ἦρωος is unusual.

. βέβληται, Il. 11. 310, is a dactyl, which would afford a parallel.

.. διελθέμεν, for the ἐσχάρη was at the further end.

. Arete is represented sitting (ἢ δ' ἦσται), so the words must
at her seat is set against a column.

. ποτικέκλιται αὐτῇ may be ποτικ. κίονι = 'both seats against
e.' Or αὐτῇ may be a brachylogy for αὐτῆς (sc. Ἀρήτης) θρόνον.
ια νοήματα Πηνελοπείῃ for νοήμασι Πηνελοπείης, Od. 2. 121.

. εἰ καὶ μάλα. 'Even though thou art from a distance,' adding
s to the καρπαλίμως.

3-315. These verses, which occur in Od. 7. 75-77, seem super-
ere and are wanting in several MSS.

. φαεινῇ. The handle of the whip was probably polished and
ited.

. εὐ μὲν τρώων, 'and well they sped with prancing pace.' It
t seem that different paces are being described, but the second
thrown into a new sentence with a finite verb instead of standing
icipial addition, viz. πλισσόμενοι πόδεσσι.

. ἢ δὲ μάλ' ἠνώχευε, 'and she drove skilfully, and laid on the
h judgment.' She had to suit her pace to those who were on

- l. 321. *δύσετό τε.. καὶ ἵκοντο* = 'As the sun set they came.' Cp. 7. 289.
l. 330. *ἐπιζαφελῶς*. *ἐπι-ζά[δια]* and *φελ-* = 'swell,' as seen in *δ-φέλ-*

BOOK VII.

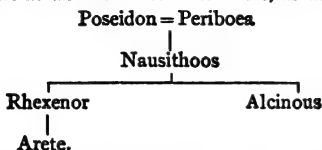
- l. 1. *ἤρᾶτο*, takes up the *εὐχόμενος* of 6. 328.
l. 4. *στήσεν*, sc. *τοὺς ἡμύνοους*. So *στήσαι ἵππους*, II. 5. 755. *ἀμφίς μιν*.
l. 7. *ἰὸν*, § 15. 2.
l. 9. *Ἀπειρήθεν*, from *Ἀπειρή* = 'the limitless land;' a fanciful name like *Ἵππερή*, Od. 6. 4.
l. 10. *ἔξελον*, sc. *Φαίηκες*, 'chose out of the booty for Alcino.' Cp. 9. 160.
l. 11. *δῆμος ἄκουεν [αὐτοῦ]*, 'listened to him,' *ὡς θεοῦ*.
l. 12. *τρέφε*, 'was nurse to.' The following *ἦ.. ἦ* are both demonstrative, not relative. Nausicaa sups in her own room, not in the hall.
l. 15. *ἠέρα*, 'mist.' So Virg. Aen. 1. 411 *aere sepsit*.
l. 20. *παρθενική* = *παρθένος* (as *ὄρφανικός*, II. 6. 432), 'a virgin young girl.'
l. 23. *Ἀλκινόου*, a nearer definition of *ἀνέρος*, sup., just as *ἔξ ἀγαυῆς* is of *τηλόθεν*. *ἀπίος* from *ἀπὸ* is like *ἀπτίος* from *ἀπτί*. *Γῆ* as a name for the Peloponnese is a different word.
l. 25. *τῷ*, 'wherefore.'
l. 28. *ὄν μὲ κελεύεις*, sc. *δειξάι*.
l. 29. *ναίει*, Od. 1. 404.
l. 30. *σιγῇ τοῖον*, see on Od. 1. 209.
l. 31. *προτιόσσεο* = *πρόσβλεπε*.
l. 32. *οὐ μάλα*, as we should say, 'not so very fond of strange meaning, 'not at all fond;' 'nor do they welcome and entertain who may come from elsewhere.' The reception of Odysseus is *κατὰ* consistent with this confession of Phaeacian inhospitality.
l. 34. *θοῆσι* is such a regular epithet of *νηυσί* that here it is unemphatic: but *ὠκείησι* supplies the emphasis = 'trusting in the swiftness of their swift ships.'
l. 35. *ἐκπερόωσι*, § 18. 2. *δῶκε*, sc. *λαῖμα ἐκπερᾶν*.
l. 36. *ἢ νόημα*. This comparison is worked out II. 15. 80.
l. 40. *διὰ σφέας*, i. e. going through the midst of the people to the palace.
l. 44. *ἠρώων* refers to the chieftains who came each with his retinue.
l. 47. *τοῖσι*. This plural is loosely used, as the conversation is *between two*. Cp. Od. 5. 202.
l. 49. *πεφραδέμεν*, Schol. *ἐπιδείξει*, cp. § 16. 2 and § 17. 5.

l. 54. ἐπώνυμον refers properly to a *sur-name*, added with a special significance; e. g.

Ἄλκυόνην καλέεσκεν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
μήτηρ Ἄλκυόνοσ πολυκενθέοσ ὄλον ἔχουσα
κλαίει. Il. 9. 562.

Here Arete is so called καθὸ ἀρητῶσ καὶ εὐκταίωσ ἐγεννήθη, Schol. Cp. the use of ἐπίκλησιν, Od. 5. 273.

τοκίων must refer to ancestors and not to immediate parents, for Alcinous was uncle as well as husband to Arete, as the genealogy shows,

l. 59. Γιγάντεσσιν. The giants over whom Eurymedon was king were a savage race living near the home of the Cyclops (cp. inf. v. 206, Od. 6. 4). The wars between the Gods and the Giants are a later fable, and are not alluded to here. Eurymedon is represented as having brought destruction on his people and himself in some unsuccessful battle.

l. 61. τῆ, sc. Periboea.

l. 64. τὸν μὲν (Ῥηξήνορα) ἄκουρον, i. e. without a male heir, as the addition μὲν ὄλην, κ.τ.λ. shows.

l. 65. νυμφίον, Schol. = νεωστὶ γεγαμηκότα.

l. 68. ὑπ' ἀνδράσι, 'in subjection to their lords.'

l. 69. περὶ κῆρι, see on Od. 5. 36. τετίμηται τε καὶ ἔστιν. Damm interprets rightly, 'sicut illa maxime ex animo in pretio habita est, et eiampium habetur, nam saepe uxores primis mensibus vel annis carae fuerunt, et nunc non sunt adhuc.' With ἔστιν supply τιμήεσσα from τετίμηται. Nitzsch compares Propert. 2. 13, 38

Nec minus haec nostri notescet fama sepulcri,

Quam fuerant Pibii busta cruenta viri;

where *fuerant* = *fuerant nota*, from *notescet*.

l. 72. δειδέχεται, from δείδεγμαι, Epic perf. with present sense, from δείκνυμι, in the sense of 'to hold out the hand to any one,' 'to greet;' cp. in a similar sense, δεικανόμαι, Od. 18. 111. Others refer the form to δέχομαι, pf. δέδεγμαι, or δείδεγμαι, and so translate it 'welcome her.' Cp. § 17. 4.

l. 73. καὶ αὐτῇ, i. e. 'she does not only shine with reflected honour from the king.'

l. 74. Trans. 'And for those whom she favours (even though they be men) she settles their quarrels;' a task out of the sphere of an ordinary woman.

1. 80. Ἀθήνη, 'Athens;' later, Ἀθήναι. The 'strong house of Erechtheus,' is the temple in the Acropolis dedicated to the joint worship of Athena and Erechtheus the primitive Athenian hero. Cp. Hdt. 8. 55 ἐστὶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ταύτῃ Ἐρεχθέος τοῦ γηγενεῖος λεγόμενου εἶναι νηὸς, ἐν τῇ ἐλαίῃ τε καὶ θάλασσα ἐνι.

1. 86. ἐλλάδατο, for ἐλλήαντο, from ἐλαίνω. The δ is introduced for the sake of euphony, as in ἀκηχέδαται, Il. 17. 637. The form is found in Herodot. with verbs in ζω, as κεχωρίδαται, 1. 140; ἐσκενάδαται 4. 58. Trans. 'walls had been run;' cp. inf. v. 113. ἐλαίνω may possibly refer here to the forging of the brass of which the walls were made.

1. 87. The μυχὸς is the point farthest from the entrance. The phrase is equivalent to 'from front to back;' cp. Od. 3. 402. κύανος is a doubtful word. In Il. 11. 24, it seems to be spoken of as a metal, and so many render 'blue steel,' i. e. tempered till blue, like a watch-spring. Others, more naturally, regard it as a native ore of copper of a bright blue like verditer. It may have been in the form of an enamel. Trans. simply, 'a cornice of blue.' The reference is still to the outside walls of the house, the description of the interior begins inf. v. 95.

1. 88. ἔντος ἔργον (εἰργον), 'closed in.' The plural, θύραι, seems to imply the two leaves of a folding door. So διακλίδες, Od. 2. 345.

1. 90. Trans. 'Of silver was the lintel above them, and of gold the hook,' which served as a door-handle; cp. Od. 1. 441.

1. 91. There were two dogs on either side of the door, one of gold and one of silver, 'which H. had wrought with cunning mind to keep ward at the house of Alcinous, being deathless and ageless for ever.' For similar magical works of Hephaestus, cp. Il. 18. 418.

1. 92. πραπίδες (like φρένες), properly = the diaphragm or midriff; cp. Il. 11. 579 βάλε . ἤπαρ ὑπὸ πραπίδων.

1. 95. ἐρηρέδατο, Schol. ἐρηρσιμένοι ἦσαν, from ἐρεῖδω, (cp. the use of κλίνω, Od. 6. 308), 'were planted leaning along the wall, right through from front to back. ἐνθα = ἐν θρόνοις.

1. 97. ἐύνητοι (for ἐύνητοι), § 8. 2. βεβλήατο, § 17. 4.

1. 99. ἐπηετανὸν, see on Od. 4. 89.

1. 100. 'Statues of boys on pedestals (βωμός, like βάθρον, from βαίνω) were there, giving light all night long.'

1. 102. φαίνειν, used absolutely, as in Od. 18. 307

αὐτίκα λαμπτήρας τρεῖς ἴστασαν ἐν μεγάροισι
ὄφρα φαίνουσιν.

Cp. Od. 19. 25. νύκτας is the accus. of duration of time.

1. 103. οἶ = Ἀλκινόη. Cp. Virg. Aen. 1. 703.

1. 101. μύλης, gen. Others read μύλαις = μύλαις. μήλοπα καρπὸν, 'the yellow grain.'

1. 105. ὑφώωσι, § 18. 2. ἤλάκατα, see on Od. 6. 53, 306.

L. 106. As *οἶά τε* follows directly on *ἤμμεναι*, it is natural to look for the point of comparison in that word. The maidens, then, sit together row behind row like close-clustering leaves. But the more picturesque interpretation is given by the Schol. *διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῇ στρέφειν τὴν ἀρόκην* (thread) *ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου . . . εὐκίνητα βῆσαι καὶ ὑπὸ τυχούσης ἀέρας*, i. e. 'any breath of air that comes.'

L. 107. *καιροσίων*, properly *καιροσσειων* from *καιροίεις*, the adjct. from *καῖρος*, the woof or cross-threads in weaving, for which other edd. write *καιρουσίων* and *καιροσσίων*. Trans. 'and from the close-wove linen, trickles off liquid oil.' The simplest interpretation is that the linen is of so close a texture that oil would run off its surface instead of soaking in. Others take it of the glistening look of the linen, which is a proof of good weaving. So Il. 18. 595

χιτώνας

εἶτα' ἐννήτους ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ.

Cp. also Od. 3. 408. Others again refer it to the actual use of oil in 'dressing' the fabric.

L. 108. 'As the P. are cunning beyond all men at sailing a swift ship on the sea, so (*ὡς = τόσον*) are the women skilled in weaving.'

L. 110. *τεχνῆσαι* is for *τεχνήσσαι*, from *τεχνήεις*, a reading preserved by the Schol. The word is parallel to *ἰδριες*. The ordinary reading *ιστὸν τεχνῆσαι* (first aor. inf. *τεχνάω*), would answer to *ἐλαυνέμεν. νῆα. ἰστὸν* may be retained with *τεχνῆσαι* as an accusative of reference; but *ιστῶν* is found in several good MSS. For the words *περὶ . . . ἐσθλάς*, see on Od. 2. 116.

L. 113. *ἀμφοτέρωθεν*. This the Schol. rightly interprets as equivalent to *παντάχωθεν*, because it gives the enclosure in length and breadth. So *ἔθε καὶ ἔθε* in the same sense, Od. 10. 517.

L. 114. *πεφύκασσι*, as *λελόγχασι*, Od. 11. 304; others read *πεφύκει*.

L. 117. *τῶν*, § 14.

L. 118. *χείματος*, 'in winter,' genit. of point of time.

θέρους, § 4. 1. 'Their fruit never falls or fails, winter or summer; lasting all the year round; but ever and aye (*μᾶλ' αἰεὶ*) the zephyr as it breathes is forming some fruits and ripening others.'

ἔσφυρή (cp. Od. 2. 195) is a fem. adj. used substantively, as *ἡοίη* for *ἡῶς*, Od. 4. 447.

L. 120. *ἐπι* = 'after.' The marvel both in the garden and the vineyard (see below) is that the various stages of growth and maturity are all going on together. The accuracy of the description is marred by the introduction of *σταφυλή*, as the garden is separate from the vineyard, where alone the vines are growing.

L. 122. *οἶ*, see on v. 103 sup. For *ἄλωη*, cp. Od. 1. 193.

ἐβρίζονται = πεφύτευται, Schol.

L. 123. Trans. 'Of it (sc. *ἄλωης*) one part, a warm spot on level

ground, is dried by the sun* (*θειλόπεδον* from *εἰλη*, 'sun's rays.' For the addition of the *θ* cp. *θάλασσα* with *ἀλα*), 'other grapes again (*ἑτέρας*, sc. *σταφυλάς*) they are gathering, and others they are treading; and in the foreground are setting-grapes shedding their blossom, and others again are just colouring.' The simplest way to make an antithesis between *ἕτερον μὲν* (v. 123) and *ἑτέρας δὲ* (v. 124) is to suppose that the sunny spot on level ground is used for drying the gathered grapes into raisins. In the other parts of the vineyard the grapes hang yet on their vines, or are being carried to the wine-press.

l. 127. *ἔνθα δέ*. 'And there again trim garden beds of every sort [of herb] are planted, along the last row, looking ever gay.' The last row, sc. of vines. Where the vineyard ends, the garden of herbs begins.

l. 128. *γανώσασαι*, § 18. 2. *πεφύᾶσι*, § 21. 1.

l. 131. *ᾧθεν = ἐξ ἧς κρήνης*. For *ἴησιν* used intransitively, cp. Od. 11. 239.

l. 132. *ἐν Ἀλκινόοιο*, sc. *δόμῳ*.

l. 135. Join *εἴσω δώματος*, as Od. 8. 290. *εἴσω* goes usually with accus.

l. 138. *σπένδεσκον*, § 17. 6.

l. 140. *ἡέρα ἔχων*, 'clad in mist,' as *εἶματα ἔχειν*, Od. 17. 24. Join *βῆ διὰ δῶμα.. ἔφρα ἵκετο*.

l. 143. 'And then the marvellous mist melted away from him.' For the gen., cp. *πάλιν τράπεθ' υἱος ἑῆος*, Il. 18. 138. Cp. Virg. Aen. 1. 568.

l. 144. *ἰδόντες* (aorist), 'when they caught sight of.'

l. 145. *ὀρώοντες* (present), 'as they gazed.'

l. 148. *ἄλβια* can hardly be taken as adverbial to *ζωίμεναι*, but the infin. must be regarded as an addition to the sentence. 'May the Gods grant them blessings (Od. 8. 413) in [all the circumstances of] their lives.' Lit. 'with reference to their lives.' For the infin. so used to express the sphere in which some action takes place, cp. *ὅς δμηλικίην ἐκέκαστο, ὄρνιθας γυνῶναι*. 'His superiority is shown in his knowledge,' Od. 2. 159. Cp. also 3. 246, and 5. 217.

l. 152. *θᾶσσον*, 'all the quicker,' sc. than I should without your aid.

φίλων ἄπο, 'far from friends.'

l. 154. *ἀκῆν*, see on Od. 2. 82.

l. 156. *ἀνδρῶν*, partitive genit. after *ὅς*, 'who among the Phaeacians,' cp. Od. 5. 448. *προγενέστερος*, a qualifying comparative, as *γαραιτέρος*, Od. 3. 362.

l. 159. *κάλλιον*, 'more honourable.' The comparative means that our present neglect is no *improvement* on our usual custom. Cp. Od. 3. 70. The *τόδε* is explained by the words that follow, *ξείνον, κ.τ.λ.*

l. 161. *σὸν*, emphatic, 'waiting for the word from thee.' *ποτιδέγμενοι* (*προσδέχομαι*), § 20. 4. *ἰσχανόντωνται*, 'are holding back.'

l. 164. *ἐπικρῆσαι* for *ἐπικεράσαι*, i.e. to mix with water in the *κρητήρ*.

5. σπείσομεν, (σπένδω), § 3. 4.
6. ἔνδον ἑόντων, 'from what she has within,' Od. I. 140.
7. ἱερὸν μ. Ἄ., cp. Od. 2. 409.
9. ἀπ' ἔσχαρόφιν, § 12. 1. Cp. Od. 5. 59.
- ο. 'Having made to rise up his son who was sitting near him; m he loved most of all.' Later syntax would substitute *δν* for *δέ* ὄρ. Od. I. 71; 2. 54.
72-176 = Od. I. 139-140.
'7 = Od. 6. 249.
- 83 foll., see on Od. 3. 340 foll.
8. κατακέλετε, § 23. 6. Apparently an imperat. aorist formed he future *κείω*. Others take *κείω* as a desiderative verb and not a *κείμαι*.
9. Join *ἐπι-καλέσαντες*.
12. ὁ ξείνος, 'this stranger,' demonstrat. use of definite article. *ὡς κε*.
15. μηδὲ πάθῃσι, in construct. with *ὡς κε*. *μεισηγυῖς*, 'mean- i.e. between his departure hence and his arrival at home: ied by the following words *πρὶν... ἐπιβήμεναι*.
17. The common reading is *κατακλώθες*. But the Schol. writes *κατὰ πρὸς τὸ νήσαντο*: the preposition goes with the verb. 'Whatsoever Fate and the stern spinners span off for him with read at his birth when his mother bare him.' Join *οἱ γεινομένῳ*. *ἵσαντο* is like *ἐπιμήθω*, Il. 20. 128, or *ἐπικλώθω*, Od. 3. 208. is a metaplastic form for *κλώθωι* from *κλώθωι*.
1. *ἐναργεῖς*, 'in visible presence.' He feels that 'the Gods are ing something else in this,' if they are going to hide their divinity tal disguise.
4. *καὶ μόνος*, 'even when by himself,' in opposition to the ily that gathers at the sacrificial feast. *ξύμβληται*, conjunctive of . aor. *ξύμβλημην*, § 20. 4.
5. *οὐ τι κατακρύπτ.*, used absolute, 'they make no manner of lment.' *ἔγγυθεν*, sc. in lineage.
1. Trans. 'Whomsoever of men ye know most burdened with , to them I may liken myself in my troubles.' For the form of e, cp. Od. I. 219.
3. *καὶ δέ*. Trans. 'Aye! and'.. *καὶ μᾶλλον, vel magis*.
6. 'Nothing is more shameless beyond [i.e. *ἔβαν*] an angry belly.' *χ' ἀρίστας (κούρας) ἀλλά τε πόλλ' ἐπὶ τῆσι*, Il. 9. 639.
7. *ἐπ[έ]λετο.. ἐκέλευσεν*, aorists of customary action, There is i of *ν ἐφελευστικὸν* after *ἐκέλευσε*, because *εἶο* [*φέο*] takes the na, § 2.
1. *ἐκ-ληθάνει*, 'makes me forget;' cp. *ἐκλέλαθον κιθαριστὸν, nade him forget his harp-playing,* Il. 2. 600.

l. 222. ἄτρύνεσθαι, infin for imperat. φαινομένηφι, § 12. 1.

l. 223. ἐπιβήσετε, conjunct, § 3. 4, 'land me upon;' transitive 1st aor.

l. 224. καὶ περ. Only in this passage written together; elsewhere always divided by one or more words, as Lat. *ne. . quidem*.

ἰδόντα με, 'When once I have had a sight of my possessions, may even my life leave me.' Cp. Il. 5. 685 ἐπειτὰ με καὶ λίποι αἰὼν.

l. 229. οἱ μὲν, this includes the guests who lived in the town.

l. 232. ἔντεα δαιτός. So Virg. calls the *implements* for baking, etc. *Cerealia arma*, Aen. 1. 181. ἀπεκόσμεον, 'began to clear away.'

l. 234. εἴματα, in apposition with and descriptive of φᾶρος and χιτῶν. Cp. Od. 6. 214.

l. 237. Trans. 'This, the first question, I myself will ask.' On the double interrogative, τίς πόθεν, see on Od. 1. 170.

l. 239. The readings vary between φῆς (i.e. ἔφη) and φῆς, 2nd person pres. The former is better, 'Saidst thou not?'

l. 248. ἐφέστιον to be taken predicatively with ἤγαγε, 'brought me to her hearth.'

ll. 249-251 = Od. 5. 131-133.

l. 251. ἔνθα takes up the moment of ἐκίασσε. The lines 251-258 were rejected by some of the Alexandrian critics as a later interpolation. ἀπέφθιθεν, § 22. 1.

l. 256. ἐνδουέως. Perhaps, as *v* may represent *o* in Aeolic, this is for ἔνδοκέως, i.e. = κατὰ δόξαν, 'decently,' 'properly.'

l. 261. Scan ἀλλ' ὅτε | δὴ ἔγ' | δοὸν μοι εἰ | πιπλόμεν | οὐ ἔτος | ἦλθε | . Here ὄγδοον must be a dissyllable, as in Od. 14. 287. Dindorf conjectures δὴ ὄγδοάρον by synizesis.

l. 263. ἡ καὶ νόος. We should expect ἡ καὶ ὅτι νόος. Cp. Od. 9. 339. The ἀγγελίῃ mentioned here is brought by Hermes, Od. 5. 29 foll.

l. 265. ἔσασεν, 'clad me with,' ἐννυμι.

l. 266 = Od. 5. 268.

ll. 267, 268 = Od. 5. 278, 279.

l. 270. ξυνέσεισθαι ὀξυῖ. So Soph. Phil. 1168 ἀχθος φ' ξυνοικεῖ.

l. 273. The meaning is that the waves swept him from his boat.

l. 274. Join ἀδινά στευ., as βαρία στευ., Od. 5. 420.

l. 276. τόδε λαίτμα, 'yonder deep.' He points in the direction of the sea. διέτμαγον, cp. Od. 5. 409.

l. 278. 'There (sc. ἐν ὑμετέρῃ γαίῃ) the wave would have dashed me on the beach as I tried to land.'

l. 280. εἶος, see on Od. 4. 90 and § 3. 6.

l. 281, 282 = Od. 5. 442, 443.

l. 283. Trans. 'And [having got clear] from the water I sank down rallying my spirit.' Cp. Od. 5. 458.

ODYSSEY, VII.

84. *διωπτεῖος*, see on Od. 4. 477.

85. *ἐκβάς* is intended to give the same picture as *ἐκ ποταμοῦ λείψ*, Od. 5. 462.

286. Join *κατ-ἔχευεν*.

289. *δύσετο*. Cp. Od. 6. 321, which shows that there were yet a few hours of daylight after Odysseus awoke. To avoid the contradiction, Aristarchus reads *δείλετο*, 'the sun was westering.' *δείλη* is the 'afternoon,' Il. 21. 111.

l. 290. *τεῆς*, § 15. 2.

l. 292. *ἡμβροτεν*, i.e. *ἡμαρτεν* (*ἡμαρτάνω*), with a metathesis of *αρ* to *α*, i.e. *ἡμαρτων* or *ἡμροτων* (cp. above *κατέδ-ρα-θον* from *καταδ-αρ-θάνω*). The *β* is inserted to harmonise the sound of *μρ*, as in *μησημ[β]ρία*.

l. 293. *ἀντιάσαντα*, see on Od. 6. 193.

l. 294. *ἐρξέμεν* may be a future tense, or the Epic 2nd aor. with the sigma, as *ἀξέμεν*, Il. 23. 111. See § 20. 2. 'As you would not expect a young person to do when meeting any one.'

l. 297. *ἀληθείην*, '[as] the truth,' in apposition to *ταῦτα*.

l. 301. 'And yet it was to her first that thou didst make thine appeal.' Cp. Od. 6. 176.

l. 303. The statement of Odysseus here becomes more diplomatic than true. Cp. Od. 6. 260 foll.

l. 307. 'We, the race of men, are touchy.' *δύσζηλοι* (*ζήλος*, *ζέω*, *ζῆσο*), in the masculine by *constructio ad sensum*.

l. 311. *αἶ γὰρ.. ἐχέμεν*. For this use of an infin. in place of the usual optative, cp. Od. 17. 355, where both constructions are combined,

*Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
καὶ οἱ πάντα γένοιθ' ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾶ.*

Trans. 'Would that, O father Zeus, and Athena and Apollo, thou, being such an one as thou art, and feeling as I feel, mightest have to wife my child, and be called my son-in-law abiding here.' Cp. also Od. 24. 379.

l. 314. *οἶκον δέ τ' ἐγώ*. The reading of *κ[ε]* for *τ[ε]*, which better suits the sense, is given in one and suggested (by the word *ἀγῶ*) in another MS. The reading in the text is generally translated, 'And O! that I might give thee an house:' carrying on the wish from *αἶ γὰρ*, sup. v. 311.

l. 316. *μη.. γένοιτο*, i.e. 'heaven forbid.'

l. 317. *ἐς τῶδε.. αὔριον ἐς*, 'I appoint your departure for this date, viz. for to-morrow.' Cp. *ἐς τὸδ' ἡμέρας*, Eurip. Alcest. 9.

l. 318. *τήμος δέ*, 'and then,' i.e. when to-morrow comes.

l. 319. *ἑλώσι*. Probably the present tense from *ἐλάω* Epic form of *ἑλάω*, § 18. 2. It may also be regarded as an open form of *ἐλώσι*, the contracted future, 'While they row you over the calm sea.' So *πόντον ἐλάωσι*, Il. 7. 6.

l. 320. *καὶ εἴ που*, as we say, 'and anywhere else you like.'

l. 322. οἱ . . λαῶν, *ii ex civibus nostris qui.*

l. 323. This visit of the righteous Rhadamanthus, who is elsewhere represented (Od. 4. 564) as living in Elysium, belongs to an unknown legend. For Tityos, cp. Od. 11. 576.

l. 326. ἀπήνυσαν, sc. τὸν πλοῦν. Cp. σῆψε ἀνύσειε θαλάσσης ὕδαρ. Od. 15. 294.

l. 330. The use of this verse, which has passed into a formula, is inaccurate here, as it introduces no personal address to an interlocutor, but a prayer to Zeus. See on Od. 2. 302.

ll. 336-339 = Od. 4. 297-330.

l. 342. ὄρσο, see on Od. 6. 255. κέων, a shorter form of κείων.

l. 345 foll., see on Od. 3. 399, 402 foll.

BOOK VIII.

l. 3. ἄν, § 7.

l. 4. ἠγεμόνευε, cp. Od. 3. 386.

l. 6. λίθοισι, i. e. the λαέσσι of Od. 6. 267.

l. 7. πλησίον = 'near one another.'

μετόχτο (explained by v. 9), 'went about to accost every one she met.'

l. 11. ἄγε, singular verb used with plural subject, because the form had become merely interjectional. Cp. Od. 2. 212.

l. 12. ἰέναι is not dependent on δεῦτε, but stands as infin. for imperat. Od. 1. 292.

l. 16. ἐμπληντο, § 20. 4. Join ἐμπλ. βροτῶν. The ἴδραι = the λίθοι, sup. v. 6.

l. 18. τῷ . . ὤμοις, 'over him, on head and shoulders;' for this epexe-
gesis, cp. Od. 6. 235.

l. 21. ὡς κεν γένοιτο. The addition of κεν implies that the desired result naturally follows the fulfilment of the condition. Cp. Od. 2. 53. And, for the same mood after a fut. tense, cp. Od. 13. 401 κενυζῶσω τὰ ὄσσε . . ὡς ἂν φανείησ. Cp. Plato, Phaedr. 230 B, 'The tree ἀκμὴν ἔχει τῆς ἄθης ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον.'

l. 22. δεινός τ' αἰδοῖός τε = 'awe-inspiring and reverend.' ἱεταλίσσει is still in construction with ὡς κεν.

l. 23. πολλοὺς τοὺς πειρήσαντο, 'those many trials of skill in which the Phaeacians made proof of Odysseus;' τοὺς may stand for τοῖς attracted into the case of ἀέθλουσ, if it may be taken as *accusativus respectus*. Cp. ἔκιστά τε πειρήσαιτο, Od. 4. 119. The line is suspicious and was rejected by Zenodotus, since Odysseus did not engage in many contests. But v. 214 shows that he was at any rate ready for more.

l. 24. See on Od. 2. 9.

. 25-27 = Od. 7. 185-187.

29. ἦέ .. ἦ is a further description of οὐκ οἶδ' ὅς τις, 'whether he be from E. or W.'

30. πομπὴν δέ, 'He is urging upon us his dismissal, and is praying it be confirmed for him.'

l. 31. ὡς τὸ πάρος περ, i. e. as we have always done on behalf of those who have sought our aid.

l. 32. οὐδὲ γὰρ οὐδέ. The whole sentence is negated by the first οὐδέ, which negation is again repeated before the emphatic ἄλλος. Cp. Od. 3. 27.

l. 36. κρινάσθων, 'let them choose two-and-fifty youths among the people.' κρινάσθων is middle voice, as in Od. 4. 408; the ordinary form in -θωσαν being always contracted in Homer. The subject to κρινάσθ. is an indef. plural, as in φασι = 'men say.' The dual κούρω, here and inf. v. 48, where also κρινθέντε is added, is suggested by the δύω. The change introduced in the number by the addition of πενήτηκοντα is as it were forgotten. For the use of πάρος with pres., cp. Od. 4. 811.

l. 37. εὐ δησάμενοι, see on Od. 4. 782.

l. 39. ἡμέτερόνδε = 'to our [house].'

l. 40. αὐτὰρ οἱ ἄλλοι, 'But as for you others, you sceptred kings, come ye to my fair house.'

l. 44. περὶ, see on Od. 2. 116.

l. 46. ἡγήσατο, 'led the way,' as ἡγεμόνευε, sup. v. 2.

l. 47. σκηπτούχοι, used substantively without βασιλεῖς.

μετόχου = 'went to fetch.' Cp. Od. 1. 184, for this use of μετά.

l. 48. κρινθέντε, see on sup. v. 36.

ll. 50-55 = Od. 2. 407 and 4. 780-783, 785.

l. 57. αἰθουσαι. There were two sets of these: one set built inside the front wall of the αὐλή, on either side the gateway, and so turning the open side of the verandah to face the house. The other set was similarly built against the front wall of the house, so that the two were opposite one another. The latter are alluded to Od. 3. 399. ἔρκεα may be the walls enclosing the court; δόμοι includes the house and its entrance; so that these three words are together descriptive of what we should call the whole premises.

l. 58. This verse is wanting in some MSS, and may have been copied from sup. v. 17.

l. 61. τοὺς δέρον, 'These they flayed and made ready, and prepared a delicious meal.' τετύκοντο (τεύχω), § 16. 2.

l. 63. The 'good and evil' which falls to the lot of the bard is described in the following line.

l. 64. ἀμέρδω, 'to deprive of,' like its cognate form ἀμείρω, is equivalent to ἀμερίζω, the ι passing into δ through the j sound.

l. 67. Join ἐκ δὲ πασσάλοφι (§ 12. 1) κατεκρέμασεν.

l. 68. αὐτοῦ, not = *ipsius*, but a local adverb, 'there,' explained by the addition *ὑπὲρ κεφαλῆς*. Cp. Od. 9. 96.

ἐπέφραδε (φράζω, § 16. 2), 'showed him how to take it with his hands.' For as he was blind, he could only feel for it.

l. 71, foll. = Od. 1. 149, foll.

l. 73. ἀνιέναι, like ἐποτρύνειν, sup. v. 45. κλέα ἀνδρῶν. In Il. 9. 189, Achilles sings to the lyre, of the glorious deeds of heroes.

l. 74. οἴμης τῆς may be an inverse attraction for τῆς οἴμης = *cuius carminis laus caelum pervenit*. So Od. 21. 13 δῶρα τὰ οἱ ξείνος δῶκε = *quae dona*. Or οἴμης may be a partitive gen., and the sentence may mean, 'choosing from the whole story . . . the strife of A.' According to this, οἴμη would be the whole tale of Troy, and νεῖκος one scene in it. Cp. inf. v. 500 ἐνθεν ἔλδν, 'taking it up from the point where.' Agamemnon had been told by the Delphic oracle that he might hope to take Troy when he should see an angry quarrel arise between the noblest of the Achaeans. So when Odysseus and Achilles disputed at some sacrificial feast whether Troy could best be taken by stratagem or assault, Agamemnon saw in their dispute the fulfilment of the oracle.

l. 76. We must suppose two forms, *δηρίομαι* and *δηριάομαι*, to give *δηρίσαντο* and *δηριάοντο*, respectively.

l. 79. χρείων (*χρέω*), Schol. *μαντευόμενος*. The meaning of the middle voice, *χρησόμενος*, is 'to get an oracle for one's self.'

l. 80. οὐδὸν = 'the threshold of the temple.'

l. 81. κυλίνδεται, metaphor from a wave.

l. 82. διὰ βουλᾶς, see on inf. v. 520.

l. 84. φᾶρος. This square of cloth was put on so as to cover the left arm and shoulder tightly. The right arm was left bare, and a long corner hung down from the right shoulder. This corner Odysseus threw over from behind, and 'drew it down over his head.'

l. 87. ὅτε λήξειεν, not = 'when he stopped,' which would be ὅτ' ἔληξεν, but 'each time he stopped,' as is further shown by the iteratives ἔλεισκε (v. 88) and γοάσσκε (v. 92). There must have been separate divisions, or 'fyttes,' in his recital.

l. 89. ἀμφικύπελλον, Od. 3. 63. σπέισασκε (*σπένδει*, § 17. 6), by way of acknowledgment to the Gods for each fresh instance of their care of him, which Demodocus recited.

l. 91. ἐπέεσσι, 'the stories,' Od. 4. 597.

l. 99. συνήγορος (*ἄρω*), 'the accompaniment.' The lyre is called *δαίτῳς ἑταίρη*, Od. 17. 271.

ll. 104, 105 = sup. vv. 46, 67.

l. 106. Notice the tenses ἔλε, ἔξαγε, 'seized, and began to lead.'

l. 107. ἦρχε τῷ αὐτὴν ὁδ. = *praecipit illi eam ipsam viam quam ceteri [sc. ibant]*.

l. 108. θαυμαίνω, Epic variant for θαυμάζω.

111. All Phaeacian names recall the seafaring life, except Alcinous, Laodamas, Polybus (inf. v. 373), Dymas (Od. 6. 22), and Rhex (Od. 7. 63).

116. The common reading is *Ναυβολίδης θ'*, but it is better to delete the *τε* and make the patronymic refer to Euryalus.

121. *νύσσα* is here the 'scratch,' or starting-line. Schol. *ἡ γηρία*. It stands also for the turning-post (Lat. *meta*) in the *δίαυλος*, here there is a straight course and no turning. *τέτατο δρόμος* means that 'the running was made right away from the start.' Cp. II. 375

ἄφαρ δ' ἱπποισι τάθη δρόμος.

The use of *τείνειν* probably points to the constant exertion of the runner.

122. *πεδίωιο*. For this local genitive, cp Od. 3. 251, etc.

123. We have as a measure of distance in II. 10. 351-353

*ἄλλ' ὅτε δὴ β' ἀπέην ὄσσον τ' ἐπι οὔρα πέλονται
ἡμόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προσφερέστεραὶ εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον.*

In this passage the *ἡμόνων-οὔρα*, or 'mules' range,' represents the distance by which a team of mules beats a team of oxen in ploughing.

The phrase *ἡμόνων-οὔρα* seems afterwards to have become a familiar expression, and was used without the explanatory addition about the

1. Cp. *δίσκου οὔρα*, II. 23. 431.

125. Join *λάους ἔκετο*, came in to the people [who stood waiting at the winning-post]. Cp. II. 11. 595 *ἔκετο ἔθνος ἑταιρῶν. ὑπεκθέων* = 'outstripping the rest, who were thus left in the lurch (*ποντο*).'

134. *οἶδε καὶ δεδάηκε*, equivalent to *οἶδε δεδαῶς*, 'knows by having need it' Cp. Od. 4. 493.

135. *ὑπερθεν* adds a simple and picturesque touch. *μηρούς τε καὶ ἰσχίας τε* refer to the lower part of the body: with *χεῖρας* begins the description of the upper part. So Od. 20. 352 *κεφαλαί τε πρόσωπά τε καὶ ἰσχίαι τε γούνα*. The words *μέγα τε σθένης* seem to sum up the general idea of the foregoing description.

138. 'Nothing worse than the sea at crushing a man[*'s* spirit].'

147. *ὄφρα μὲν ἦσιν*, 'as long as he lives,' Od. 2. 119.

148. *ἔῃσιν*, § 15. 2.

154. *καὶ μάλλον*, 'far more.'

159. *οὐ . . οὐδέ*, see on sup. v. 32. The *γάρ* means, 'I can well understand your refusal, for,' etc.

160. *ἄθλων*, from neut. *ἄθλον*. If it be referred to the masc. form, *οἷά τε πολλά* must be regarded as merely adverbial = *quatenusmodum* etc. Cp. Od. 3. 73.

161. *ἀλλὰ τῷ ὄσ*, 'But [I liken thee] to one who.' *ἄμα νηὶ θαμίζων* *καὶ ναυὸν ἀναστρέφειν ἄριστος*.

l. 162. *πηκτῆρες*, 'traders.'

l. 163. *φόρτου γε*, 'Is heedful of the freight, and is in charge of wares, and the gains, so eagerly sought.' *ὄδαία* signifies the haul freight, produced by the sale of the *φόρτος*, and so is rightly described by the exegesis *κερδίων θ' ἄρπαλέων*. Cp. *Od.* 15. 445 *ἄνον ὄδαϊ ἦσιν* is the old and better reading. Some edd. write *εἶσιν* = 'goes.'

l. 167. *οὕτως*, 'thus,' i. e. as we see in your case. Trans. 'Thus see that not to all men do the Gods grant [all] graces, neither for nor wisdom, nor eloquence. For one man is meaner than another looks, but God sets a beauty upon his words, and his hearers gaze upon him with delight, while he speaks unflinching with winning modesty.'

l. 170. *θεὸς μορφὴν ἐπ. στέφ.*, lit. *deus formam sermoni addit*. *μορφὴ ἐπέων*, *Od.* 11. 367. For this use of *στέφειν*, cp. *Il.* 18. 205

ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶων.

Cp. also inf. v. 175 = 'no charm surrounds his words.'

l. 176. *ὡς*, 'even as.' He makes Euryalus the special instance of words. *οὐδέ κεν ἄλλως* = 'not even would God fashion thee differently i. e. on a better model.'

l. 180. *μυθεῖαι*, so *νεῖαι*, *Od.* 11. 114, § 3. 2.

l. 181. *ἔμμεναι*, 'that I was.' So *εἶναι* of past time, *Il.* 5. 639.

l. 183. *πείρων* is appropriate to *κύματα*, *Od.* 2. 454, and is used a *zeugma* with *πτολέμους* in the sense of completing

l. 186. *αὐτῷ φάροι*, 'cloak and all.' Such phrases as *αὐτῇ σὺν πῆλῳ* *Il.* 14. 498, *αὐτῇ σὺν φόρμιγγι*, *Il.* 9. 194, show what was the original form of this idiom.

l. 187. *πάχετος*, apparently a collat. form of *πάχυν*, as *περιμήκετος* (*Od.* 6. 103) is of *περιμηκής*. Cp. *πάχετος δ' ἦν ἤυτε κίων*, *Od.* 23. 11. Trans. 'He seized a quoit, bigger [than the rest], a thick one, far more massive than the sort with which,' etc.

l. 190. *λίθος*. The quoit was of stone.

l. 192. *ὑπερ[έ]πτατο (πέτομαι) σήματα*, 'flew past the marks of all,' of the other throwers. The *σήματα* showed the distances of all former throws.

l. 193. *τέρματα*, 'the range,' merely repeats *σήματα*.

l. 196. *ὀμίλῳ*, 'the mass of other marks more or less close together'

l. 198. *τόδε γε*, sc. *σήμα* is the reading of Aristarch.; the common reading is *τόν γε*, sc. *δίσκον*. *ὑπερήσει (ἵημι)*, 'will throw beyond it.'

l. 201. *κουφότερον* = 'with lighter heart.'

l. 203. *ἢ τοσσούτον*, 'either as far as this, or still further.'

l. 204. *ὅτινα*, § 15. 4, i. e. *quemcumque vero e ceteris omnibus ante impellit, is periculum faciat*.

l. 207. *πάντων Φαι.* resumes and explains *τῶν ἄλλων*, so that *ὁ μεγαίρω* is parenthetical.

l. 208. *φιλέοντι*, 'with a man while entertaining you.'

l. 211. **κολούει.** The mood changes, because the second clause simply gives the reason why such a man is **ἄφρων καὶ οὐτιδανός**, 'for he is shortsighted all his own advantage' by quarrelling with his best friend. **αὐτοῦ** = the later **ἐαυτοῦ**.

l. 214. Join **οὐ κακός = ἄριστος**. **πάντα** is further explained by **δοσοῖ θλοῖ**.

l. 215. **τόξον**. The quantity of the syllable before the digammated **ξ** is noticeable.

l. 216. Trans. 'I should be the first to hit any man, even though many of my comrades stood at my side,' etc., i. e. He would beat all his companions in shooting, showing himself both more accurate, as picking out his man in a crowd, (**ἐν δμίλῳ**) and more prompt (**πρώτος**).

l. 224. **Ἡρακλῆι**, Od. II. 606, foll. Eurytus was king of Oechalia in Thessaly, Il. 2. 596, 730. The bow of Eurytus was used in the massacre of the suitors. Od. 21. 14-22.

l. 226. **τῷ** = 'wherefore.' **οὐδ' ἐπὶ γῆρ**. **ἴκ.**, cp. Od. 15. 246 **οὐδ' ἴκετο ἤρας οὐδόν**.

l. 229. The meaning is, He can throw a dart with his hand as true as an archer can shoot an arrow from his bow.

l. 230. The order is **δείδωκα μὴ τις παρέλθῃ με** ('outstrip') **οἴοισι νόσοι** (= 'in running only'), for 'I was very cruelly battered in the heaving waves, since there was no constant comfort for me on shipboard, wherefore my poor limbs are drooping.' This includes both the variations on the raft and the horrors of the actual shipwreck. Notice plural numb. with neut. noun, as in Od. 5. 381.

l. 239. Join **ἐθέλει σὴν ἀρετὴν φαίνεμεν .. ὡς ἂν οὐ τις ὄνοιτο**. 'Thou art anxious to make a display of thy prowess in such a way that no man, who knows in his heart how to speak becomingly, may disparage by manhood.' The words **χωόμενος .. νείκεσεν** stand in a parenthesis. The protasis introduced by **ἐπεὶ** (v. 236) has no proper apodosis, but the construction changes at inf. v. 241 **ἀλλ' ἄγε**.

l. 241. **ἐμέθεν**, § 15. 1.

l. 244. Join **οἷα ἔργα Ζεὺς καὶ ἡμῖν ἐπιτίθησι**. 'What works Zeus commits to us, also [for we have our special gifts], right on from our fathers' times.'

l. 246 foll. Cp. Hor. Epp. I. 2, 28

Alcinoique

In cute curanda plus aequo operata iuventus,

Cui pulcrum fuit in medios dormire dies et

Ad strepitum citbarae cessatum ducere curam.

l. 251. **παίσατε** (**παίω**).

l. 254. Join **οἰσέτω Δημοδόκῳ**, as inf. v. 261.

l. 258. **αἰσωνήτης**, from **αἶσα** and root **μνη** in **μυνήσκει**, properly one who regards what is fair.' The **ν** is introduced as in **δρόμων** from

μῶμοι. The αἰσῦμοι are like the 'Stewards of the Course.' They smoothed the dancing-floor, and made a wide 'ring.' They were public servants whose regular duty was to order the lists (πρήσσεσκον, tense). The aor. λείψαν shows what they did on the present occasion.

l. 264. πέπληγον [§ 18. 2] χορὸν may mean only, 'beat the floor;' but some render, 'trod a measure,' like Virgil's *pars pedibus plaudunt choreas*, Aen. 6. 644. The dance was probably so arranged as to interpret the spirit of Demodocus' song by the dancers' gestures.

l. 266. ἀνεβάλλετο, Od. I. 155.

l. 267. ἀμφί, with gen. = 'concerning,' as μάχεσθαι πίδακος ἀμφ' ὀλίγη, Il. 16. 825.

l. 271. Ἥλιος, only found here. The regular Homeric form is ἥλιος. σφε = 'them.'

l. 275. μένοιεν, sc. the lovers. αὐθα = 'where they were,' Od. 5. 208.

l. 276. δόλον, 'the trap.'

l. 279. μελαθρόφιν, Od. 11. 278.

l. 281. περὶ .. δολόεντα, 'very subtle.'

l. 283. εἶσατο = 'made show of going,' lit. 'seemed.'

l. 284. γαϊάων, § 9. 5.

l. 288. ἰσχανόων (ἰσχανάω, § 18. 2), 'desiring.' So δρόμου ἰσχανόωσαν. Il. 23. 300.

l. 292. τραπέομεν. The Schol. interprets ἀντὶ τοῦ τερφθῶμεν. The form stands for ταρπῶμεν, 2 aor. pass. conjunct. of τέρπω. From ταρπῶμεν we get τραπῶμεν, as ἐ-δρα-θον from δαρ-θάνω, and τραπῶμεν or τραπέομεν becomes [§ 8. 6] τραπέομεν. Trans. 'That we may take our pleasure.' λέκτρονδε goes at once with εὐνηθέντες; cp. θῶκόνδε καθίζανον, Od. 5. 3. Others refer τραπέομεν to τρέπω, and join it with λέκτρονδε, but cp. Il. 3. 441

ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέομεν εὐνηθέντε,

where the addition of λέκτρονδε is wanting.

l. 293. μεταδήμιος, 'at home.'

l. 294. The Sintian (σίνομαι, 'to ravage') brigands were the earliest inhabitants of Lemnos.

l. 297. ἔχυντο (χέω), § 20. 4.

l. 298. ἦν = ἐξῆν.

l. 299. δ τ' οὐκέτι φ. π., 'that there was no longer chance of escape.' For φυκτὰ, see on Od. 3. 129. Others write ὅτε as a direct antithesis to τότε δὴ γίγνωσκον = *tum . . cum*.

l. 300. ἀμφιγυῖαι, 'lame of both feet,' lit. 'on both sides,' from γυῖαι, 'lame;' cp. γυῖω.

l. 303. This line, wanting in the best MSS., seems to be introduced from Od. 2. 298.

l. 307. ἔργα γελαστά, 'deeds of mockery.' But as Hephaestus thought it no laughing matter, it may be better to divide the letters

ἔργ' ἀγέλαστα. Join οὐκ .. ἐπακτὰ = 'hard,' lit. 'not yielding;' cp. γχέτλιος.

l. 309. ἀίδηλον. The Schol. rightly interprets ἀφανιστικόν. The adj. has both a passive and an active sense, (1) destructive, as here, (2) invisible, as in Hesiod Op. et Di. 754.

l. 310. ἀρτίπος, for ἀρτίπους, as ἀελλόπος, Il. 8. 409, 'sound of limb.'

l. 311. ἤπεδανός, lengthened from ἀπεδανός, the opposite of ἐμπεδος.

l. 312. τὼ δφέλλον = *qui utinam me nunquam genuissent.*

l. 313. ἔνα, 'where.'

l. 315. Trans. 'I don't expect that they will care to lie thus one moment longer, though so very fond; very soon they will both have no fancy for sleep.' κείμεν is from κείω, which is said to be a desiderative of κείμαι. But cp. Od. 7. 188. Join οὐκ .. ἔθειήσετον.

l. 318. ἀποδώσει. After εἰς ὃ κε the conjunctive is usual; and so some read here ἀποδώσιν. Hermann. ad Vig. 903 remarks, *indicativum poeta praetulit rei fortius adfirmandae causa*, i. e. implying that restitution will be made. πατήρ is Zeus, father of Aphrodite by Dione, Il. 5. 370.

l. 324. θηλύτεραι. With this termination, cp. δρέστερος, ἀγρότερος, δεξίτερος, etc.

l. 325. εἰάων, 'good things;' an irregular gen. from ἐὶς, of which the neut. is εἶδ. There is great uncertainty about the breathing; most edd. write it with the smooth. Both ἐὶς and ἐσθλός are derivatives from εἶμι (ἔσμι), and mean, literally, 'that which really is,' i. e. the true and good. We find an analogous uncertainty in the breathing of two other derivatives from the same root, e. g. ἔτοιμος with the aspirate, and ἔτυμος with the smooth breathing.

l. 328. πλησίον is substantive.

l. 329. ἀρετῆ, from ἀρεταίω.

l. 332. τὸ = 'therefore,' *propterea*, as ὁ = 'wherefore,' *quod*; cp. Il. 3. 176 τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.

ll. 340-342. The three optatives are taken most simply as three separate wishes. ἀπίρονας = 'strong,' as going round and round without end.

l. 347. 'I promise you that he himself shall pay all fair claims.'

l. 348. μετ' ἄθαν. θεοῖσι = publicly, in Olympus.

l. 351. δειλάι τοι δειλῶν γε. 'In behalf of sorry fellows (like Ares) even securities are sorry things to accept.' δειλῶν is the gen. after ἔγγυαι. The middle voice ἐγγυάσθαι is spoken of the one who takes security. ἐγγυᾶ μὲν ὁ διδούς ἐγγυᾶται δὲ ὁ λαμβάνων, Eustath. Hephaestus asks, 'What guarantee shall I have that Ares will pay? I cannot come upon you for the claim.'

l. 352. δέομαι does not mean, 'bind you under an obligation,' but actually, 'put you in chains' as I have done to Ares.

l. 353. χρέος = μοιχάγρια, sup. v. 332.

l. 358. οὐκ ἔστ' οὐδέ ζοικε = *neque licet neque decet.*

l. 359. δεσμὸν (the older and better reading for δεσμῶν) is the direct object of ἀνίει, so ἀνεσαν πύλας, Π. 21. 537.

l. 365. ἐπενήνοθε. For this word, as well as ἀνήνοθε, see Buttmann, Lexilog. 110 foll. He considers them to be from supposed verbal forms ἐνέθω and ἀνέθω, expressing the meaning of the preps. ἐν and ἀνά respectively, i. e. 'being on' and 'rising up.' Curtius (Gk. Etymol. 226) prefers the connection with ἄνθος, which Buttmann rejects. οἷα may be strictly adverbial, as in Od. 9. 128 = 'even as,' the phrase οἷα . . . ἐόντας being a further description of ἀμβρότω; or it may stand as a relative to all the antecedents suggested by the foregoing clause, e. g. brightness and smoothness and softness.

l. 368. ἄλλοι, Od. 1. 132.

l. 372. οἱ δ' ἐπεί. The apodosis to this begins at τὴν ἕτερος βίπτασει.

l. 375. ὁ δ' ἀπὸ χθονός, 'the other leaped up and caught it [each time] before he reached the ground again.'

l. 377. ἀν' ἰθύν. Some interpret this, 'straight up,' in distinction to the direction of the ball thrown from hand to hand in the next dance. But πᾶσαν ἐπ' ἰθύν, Od. 4. 434, seems to decide the meaning to be, 'with might and main,' like ἀνά κράτος.

l. 378. ταρφέα, adverbial accus. from ταρφεύς, 'with frequent change from side to side.' ἐπελήκεον, 'beat time.'

l. 379. ἴστεῶτες, three syllables by synizesis. Another form is ἴσταῶτες. ὑπ' . . . ὀρώρει, 'rose up from below.'

l. 382. ἀπειλεῖν, in the sense of promising, occurs Π. 23. 872

αὐτίκα δ' ἠπέλησεν ἐκηβύλαφ' Ἀπόλλωνι

. βέξειν . . . ἐκατόμβην.

Trans. 'Thou didst both promise, and lo! here it was ready done,' i. e. 'As thou didst promise, so it was done.'

l. 390. These twelve princes 'rule as lords' among the people.

l. 392. τῶν οἱ ἕκαστος. The sentence would naturally run, τῶν ἕκαστος φερέτω, 'let each of these princes bring;' but the construction changes to the direct address, ἐνείκατε = 'bring ye.' Trans. 'Now bring for him . . . each one of these princes . . . a garment,' etc. Cp. τῶν πάντων οἱ ἕκαστος οἶν δώσουσι, Π. 10. 215.

l. 396. ἰ αὐτόν = 'him, personally.'

l. 399. οἰσόμεναι, § 20. 3. ἕκαστος, distributive, in apposition to the collective subject of πρόβειαν.

l. 403. ἔπι = ἐπεστι.

l. 405. ἀμφιδεδίγηται. Cp. διωτὴν ἐλέφαντι, Od. 19. 56. πολέος [§ 13. 5] δέ οἱ ἄξιον ἔσται, 'he will find it worth much.'

l. 417. δύσετο. Here ends the day that begins with ν. 1 of this book; but the company does not separate for the night before Od.

- l. 421. τοῖσιν, sc. Odysseus and the princes.
- l. 426. ἀμφὶ πυρὶ, as we say, 'on the fire.' The preposition is accurately used, as the legs of the tripod enclose the fire. οἱ = 'for him.'
- l. 429. ἀκούων,—we should expect ἀκοῆν or ὕμνον as parallel to δαυτί.
- l. 435. λοετρο-χόρον. Notice the accent, lit. = 'bath-pouring.' Trans. 'for filling the bath.' ἴστασαν, (imperf.), 'proceeded to set.'
- l. 443. ἴδε πῶμα, 'look to the lid, and quickly fix a knotted cord thereon.' Cp. ὄρη δίφρον, 'see to a chair,' Theocr. 15. 2.
- l. 444. δηλήσεται, conjunctive.
- l. 448. ποικίλον, 'intricate.' δίδασ, redupl. 2 aor. as if from ΔΑΩ.
- l. 451. ἐπεὶ οὐ τι κομζόμενός γε, 'He did *often* have comfort like this.' θαμίζαν with participle is best translated by an adverb. So διατελεῖν μαχόμενος, 'to be *constantly* fighting.' Cp. Od. 5. 88.
- l. 452. ἐπεὶ, as in Od. 4. 13.
- l. 453. τόφρα δέ, 'but all that while,' etc.
- l. 462. ὅτι μοι πρώτη, 'since to me first you owe the debt of rescue.'
- l. 465. οὕτω = 'as you say.'
- l. 466. ἐλθέμεν, sc. ἐμέ.
- l. 467. καὶ καίθι, 'there too' (as I do here).
- l. 468. ἐβίωσας, a strong word; trans. 'Thou didst give me my life.'
- l. 470. μοίρας, Od. 3. 67.
- l. 472. λαοῖσι τετυμ., an explanation of the meaning of Δημό-δοκος.
- l. 475. Trans. 'Having cut off a portion from a chine of a hog with white tusks; but the larger part was still left over.' ἐπὶ δέ πλ. ἐλλίλ. is a parenthesis.
- l. 477. τῆ, Od. 5. 346.
- l. 478. προσπτύξομαι, conjunctive in construction with ὄφρα.
- l. 488. μουσα. The Muses would be accountable for his gift of song, and Apollo for his skill on the lyre. Or perhaps the reference is to Apollo as prophet, who has revealed to him the truth of the stories he sings.
- l. 491. ἄλλον, sc. παρέοντος.
- l. 492. μετάβηθι, 'change your ground,' i. e. pass to another story. κόσμον = 'the fashioning.'
- l. 493. δουρατέου, cp. Virg. Aen. 2. 15. τὸν . . . ὄν, both refer to ἵππον.
- l. 494. δόλον, 'as a snare,' as sup. v. 276. Cp. Virg. Aen. 4. 264 *doli fabricator Epeus*. Another reading is δόλφ = *fraude*.
- l. 499. ὡς φάθ', ὁ δέ, 'so he spake, and the other, moved by the god, set forth his strain, having taken it up at the point where they,' etc. With δρμηθεῖς θεοῦ, cp. Od. 22. 347 θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἶμας παντοίας ἐνέφυσε. See Od. 1. 347. After making the Horse, the Greeks fired

their tents, and made show of sailing away in the direction of Tenedos
Cp. Virg. Aen. 2. 21 foll.

l. 504-506. μιν . . ὁ . . αὐτὸν, all refer to the Horse.

l. 505. ἀκριτα, 'undecided,' as shown by τρέχα δὲ σφισιν ἤθεσαν
βουλή.

l. 507. διαπλήξαι, (πλήσσω). Others read διατμήξαι, (τέμνω).

l. 508. κατὰ πετράων. The Pergama of Troy stood on a rock which
had a steep escarpment on the side of the Scamander.

l. 509. ἢ ἴδαν, 'or to leave it there as a splendid present, to be a
peace-offering to the Gods.'

l. 510. The subject to ἔμελλεν is βουλή.

l. 511. ἀπολέσθαι. The subject is πόλιν, from the following πόλις.

l. 520. διὰ Ἀθήνην, 'by means of;' where in Attic syntax we should
find διὰ with the gen., which is not used in this sense by Homer. Cp.
sup. v. 82, Od. II. 276, 437.

l. 523. Join πόσιν ἀμφιπεσ., as in v. 527.

l. 527. οἱ, 'the enemy smiting her back and shoulders with their
spear-shafts carry her off to bondage.' So εἰσφορεῖν ὕδαρ, Od. 6. 91.

l. 529. εἴρερον from εἶρω, (cp. σειρή), 'to tie,' as Lat. *servus* from
sero (*servi*).

l. 530. Join τῆς παρειαί.

l. 537. σχεθέτω, 'let him hush.'

l. 539. ὤρορε, intrans. aor. from ὄρρωμι, used here parallel with a
present tense, as in Il. 13. 78 χεῖρες ἄαπτοι μαιμῶσι καὶ μοι μένος ὠρορεί.

l. 540. ἐκ τοῦδ', 'from that time forth.'

l. 546. ἀντί = 'in the light of.'

l. 547. ὅς τ' ὀλίγον περ, 'who hath reached even a little way with his
wits.' ἐπιψαύειν seems used without an object expressed, as ἐπαυρεῖν,
Il. II. 391 εἰ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη. It is contrary to usage to make
πραπίδουσαι governed by ἐπιψαύειν, which would require a genitive.

l. 548. τῷ, 'wherefore;' sc. because there is such real intimacy between
host and guest.

l. 551. οἱ is the relative *qui in urbe [sunt], quique circa habitant*.

l. 553. ἐπὶν . . γένηται = *ex quo primum natus fuerit*.

l. 556. τιτυσκομέναι φρεσὶ, 'purposing it in their minds.' The ships
of the Phaeacians were supposed to be gifted with intelligence, like
the canoe in the legend of Hiawatha.

l. 560. πόλις, a dissyllable, § 4. 3.

l. 562. οὐδέ ποτέ σφιν, 'nor ever is there any fear upon them (ἐπι-
έκαστι) either of taking any harm or of being lost.'

l. 564. ἔς. The uncertainty about the meaning of ἔς here is increased
by the fact that the ποτε throws back its accent upon it. We may render,
Hoc vero ita quondam audivi, or, less simply, *Hoc vero [narrabo] sicut
quondam audivi*.

φθογγήν. This usage is called *Zeugma*. αὐτῶν seems to distinguish the voice of the *men* from that of the *flocks*—'both smoke, and voice of men, and of sheep and goats.'

ll. 168-170 = inf. vv. 558-560, Od. 10. 185, 187.

l. 171 = Od. 10. 188; 12. 319.

l. 176. 'And whether they have a heart that fears the Gods,' θεός .. εἶος.

l. 177. Join ἀνέβην νηός, and cp. Od. 2. 416.

l. 182. ἐνθα δέ, apodosis to *δτε δη* of preceding line.

l. 184. μῆλα, small cattle, divided into sheep and goats.

περὶ δ' αὐλή, 'And round [the cave's mouth] a high-walled yard was made with deep-bedded stones;' i. e. the yard was walled in with huge polygonal blocks, the lower edge of which was sunk in the ground, and rows of trees planted along the walls.

l. 189. ἀθεμίστια ἦδη = 'had a lawless mind,' like *δλοφώα, ἀπατήλια εἶδος*.

l. 192. The reading *δ τε φαίνεται, quod quidem apparet*, gives better sense than *δτε φαίνεται, quando apparet*, 'Like a peak which stands out alone.'

δ τε, the neut. of *δε τε*.

l. 194. ἐρυσθαι, § 20. 4, 'to protect,' from the notion of *ἐρύω*, in med. voc. = 'to draw to one's self.' 194 = Od. 10. 444.

l. 198. ἀμφιβέβηκει, plqpf. from *ἀμφιβέβηκα*, a perfect with present signification; 'used to guard,' sc. before the town was destroyed. This sense of guarding comes from 'walking around,' 'patrolling.'

l. 204. δωδέκα πᾶσιν, see on Od. 5. 244.

l. 206. ἤειδη, § 23. 8.

l. 209. ὕδατος, κ. τ. λ., 'poured it to mix with [*ἀνά* of distribution] twenty measures of water.'

l. 212. Join τοῦ .. ἀσκόν. ἤμα, two syllables, § 4. 3.

ἀσκόν μέγαν .. δίστατο γάρ. Odysseus took care to be well supplied with this wine, which would be strong enough for the gigantic visitor whom he expected.

l. 214. ἐπιειμένον (ἐννυμι) ἀλκήν, 'clothed with might.'

l. 217. ἐνομ. v. κ., 'he was feeding his sheep at pasture.'

l. 218. ἐθηεύμεσθα, § 4. 1.

l. 219. στείνοντο, § 3. 2, 'were crowded with sheep and kids' (*στείνος, στενός*.)

l. 221. ἐρχατο, plqpf. *εἶργω*, § 17. 4. 'By themselves were the firstlings: by themselves the later-lambs [properly, 'intermediate,' *μετὰ, μέσος*], and by themselves again the newly-yeaned.' *ἔρση* = 'dew,' is, like *δρόσος*, used for tender young of animals. *ναῖον*, irreg. imp. from *νάω* = 'swam' or 'flowed.'

l. 224. πρώτιστα, opposed to *αὐτὰρ ἔπειτα*, v. 225.

l. 229. 'That I might both see the man himself and [learn] whether,' cf. inf. v. 267, 'he would give me entertainment: notwithstanding, he was not going to be a joy to my comrades when he appeared.'

l. 231. ἐθύσαμεν, sc. by making such burnt-offerings as we were able, with cheese instead of flesh.

l. 234. ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη, 'that it might serve him for [light at] supper,' not for cooking; he did not roast his meat.

l. 238. 'He left the males without, (viz.) outside the deep yard,' which was in front of the cave's mouth, sup. v. 184.

l. 239. For ἐκτοθεν it is proposed to read ἐντοθεν. It is easier to imagine that the ewes were driven into the cave and the rams left outside, viz. in the yard.

l. 240. θυρέων, two syllables, § 4. 3.

l. 245. In v. 308 πάντα κατὰ μοῖραν follows μῆλα, with which it agrees in gender. In this passage it may be assimilated to μῆλα implied in εἰς and ἀγῶς, or it may be regarded in the light of a mere formula = 'everything in order.'

ὑφήκεν ἔμβρ. ἐκάσ., 'put a young one under each [mother],' sc. to be suckled; 'and having forthwith curdled' [sc. with fig-juice, ὄπλις, Il. 5. 902] 'half the white milk, he set it down in wicker baskets, having collected it together.'

l. 248. οἱ εἴη πίνειν, see on Od. 1. 261.

l. 250. σπεύδειν τι, 'to do it with despatch,' Il. 13. 235.

Il. 252-255 = Od. 3. 71-74.

l. 252. πλείθ', i. e. πλείτε, (πλέετε), from πλέω, 'to sail.'

l. 253. ἀλλάγησθε, perf. from ἀλάομαι.

l. 254. ἀλόωνται, § 18. 2.

l. 255. ψυχὰς παρθ., i. e. παραθέμενοι, 'risking their lives,' properly, 'laying as a stake.'

l. 256. ἡμῖν . . δευσιάντων, see on Od. 6. 152.

l. 258. ἀλλὰ καὶ ὧς, 'but yet for all that,' lit. 'even thus.'

l. 266. Join τὰ σά γούνα ἰκόμεθα, as in Od. 3. 92. κίχανόμενοι, absol., 'lighting on thee.'

l. 267. εἴ τι, see on sup. v. 229.

l. 268. ἢ θέμις, see on Od. 3. 45.

l. 269. αἰδεῖο, § 3. 3, for αἰδσο, αἰδον.

l. 273. ἢ τηλ. εἰλ., i. e. and so art a stranger to our ways.

l. 274. ἀλέασθαι, sometimes ἀλεύασθαι, first aor. from ἀλέομαι § 19. 3.

l. 276. ἐπει-ῆ, two syllables, § 4. 3. 276 = Od. 8. 281.

l. 277. πεφιδοίμην, second aor. redupl. med. of φείδομαι, § 18. 2.

l. 279. εἴφ' = εἰπέ. ἴσχεσ νῆα, 'moored your ship,' cp. Od. 10. 91.

l. 280. δαείω, § 22.

l. 281. 'But he did not deceive me with all my great knowledge.'

- l. 283. *νεῦ*, one syllable, § 4. 3.
- l. 291. Join *διαταμών μελείσσι*, which form of adverb occurs in II. 24. 409.
- l. 294. *ἀνεσχέθομεν*, from aorist form *ἀνέσχθον*, lengthened from *ἄνεσχον*, cp. Od. 4. 284.
- l. 297. *ἐπὶ . . πίνων*, sc. 'on the top of the meat.'
- l. 298. *διὰ μήλων*, 'down the whole length of the flock.'
- l. 301. *ἔθι φ. ἦ. ἕ.*, 'where the midriff holds the liver.'
- l. 302. *χεῖρ' ἐπιμασσω.*, i. e. *χειρὶ*, 'having clutched it with my hand;' for the accent thrown back, cp. *εἶφ'*, sup. v. 279. Cp. inf. v. 446.
- l. 303. *ἀπωλόμ. ἔλεθρον*, as *ἀπόλωλε μόρον*, Od. 1. 166, cognate accns.
- l. 311. *σὺν δ' ὃ γε*, apodosis. *δὴ ᾠαῖτε*, two syllables, § 4. 3.
- l. 319. The *γάρ* comes in here because the reason of the action in the main sentence is given before the action itself is described. The sentence would run logically, 'We cut off a piece of the Cyclops' club, for it lay at the side of the sheep-pen.' Cp. Od. 5. 29.
- l. 320. *ἔταμεν*, i. e. *ἔξεταμε*, second aor. of *ἐπέτεμω*.
- l. 321. A shortened form of sentence for *τὸ μὲν ἄμμες εἰσκομεν τόσσον εἶναι ὅσσος τε* [cp. the phrase *οἶός τε*] *ἔστιν ἰσθός νηός*: the relative is attracted into the case of the unexpressed antecedent. 'We guessed it to be as big as [is] a mast,' etc. Cp. *ἴσον τ' ὄργυιαν*, v. 325.
- l. 330. *κέχυτο μεγ.*, 'was spread out wide;' *μεγάλα*, like *μεγαλωστί*: here *ἦλιθα* only qualifies *πολλή* = 'in vast abundance.'
- l. 331. The readings vary between *πεπαλάχθαι* and *πεπαλάσθαι*, which may be distinct forms of perfect from *παλάσσω* [*πάλλω*]. The proparoxyton *πεπάλασθαι*, a reduplicated second aor. retaining *α* for *ε*, and formed directly from *πάλλω*, seems to be the more appropriate tense. As the lots were pebbles, *ψῆφοι*, which they used to shake [*πάλλειν*] in a helmet, the simple verb has taken the sense of 'voting by lot.'
- l. 332. *ἔμοι σὺν* = *tecum*.
- l. 334. *ὄν κε*, see on Od. 5. 361.
- l. 335. *ἔλεγμην*, Od. 4. 451, syncopated second aor., § 20. 4.
- l. 347. *κρέα*, one syllable, cp. v. 283, sup. and § 4. 3.
- l. 348. Odys. sily flatters Cyclops by assigning him divine honours, such as a libation. In *οἶόν τι* the addition of *τι* gives a sort of general meaning to the *οἶος*, as in *ὅσσος τις*, Od. 10. 45.
- l. 352. *πολλέων*, i. e. 'out of all the numbers of men that there are.'
- l. 355. 'Be good enough to give me more.' For *πρόφρων*, cp. Od. 2. 230.
- l. 362. Join *περιήλυθε Κ. φρένας*, 'stole round the Cyclops' senses.' *φρένας* expegetical accusative, i. e. one that appends a closer description, as *Τρῶας τρόμος ἔλλαβε γυῖα*, 'the Trojans, that is to say, their limbs.' See p. 229.

l. 366. Οὐτις here becomes a proper name, 'No-man,' so in the accus. it appears as Οὐτιν instead of οὐτινα.

l. 369. μετὰ οἷς ἔτ., i. e. 'in the list of his comrades,' not = 'after.'

l. 372. He lies on his back, drooping (lit. sloping) his head on one shoulder.

l. 374. οἰνοβαρείων, particip. from οἰνοβαρέω, § 3. 3.

l. 377. ἀναδύη, opt. for ἀναδύη. So ll. 16. 99 ἐκδύμεν for ἐκδύημεν, and δύη, Od. 18. 348; trans. 'might shirk.'

l. 382. 'But I standing above [it] kept twirling it, as when a man might bore ship-timber with a drill, and the others at the lower end keep it moving with a strap, grasping the strap at either end.' The τρύπανον (v. 385) is a drill with a long shaft. The master shipwright stands on a plank leaning his weight on the wooden head in which the drill revolves. His men wind a long strap round the shaft of the drill, and by alternately pulling they make the tool spin first one way and then the other till it pierces the wood.

l. 384. τρηνῶ, opt. for τρηνῶαι, a rare mood in similes.

l. 389. ἀμφί, 'all around,' adverbially with εἶδεν.

l. 390. οἱ ῥίζαι, i. e. 'its roots.' σφαραγεύντο, § 4. 1.

l. 392. ἰάχοντα agrees grammatically only with the masc. πέλειον. τὸ γὰρ, 'for this' [sc. βάπτειν] gives iron its strength.

l. 395. 'And terribly he howled aloud, and the rock echoed around.' ἰαχε [ἰάχοντα] is lengthened by the augment.

l. 400. δὲ ἄκριας, 'along the heights,' Epic accus. from ἄκρις, another form of ἀκρα or ἀκρη, so πόλιας, Od. 8. 560, § 11. 5.

l. 403. Join τίπτε τόσον ἀρημένος, i. e. *quid tibi tanti mali accidit ut tantopere vociferares*, Ernest. For ἀρημ., see on Od. 6. 2.

l. 408. Polyphemus means, '“No-man” is slaying me by craft and not by force.' The Cyclopes understand his words, 'No man is slaying me by craft or force,' and so in v. 410 οὐ τις appears as μή τις, which suggests the pun of μῆτις, inf. v. 414.

l. 415. ὦδιν. ὀδύνησι, 'in agony of anguish;' the ring of the two words being intentional.

l. 420. ἀριστα, Od. 3. 129; see on c. 203.

l. 423. ὡς τε περὶ ψ., *utpote de vita*.

l. 425. οἶες. Aristarch. seems to have written here οἶτες *metri grat*. But as ὄφεις (Lat. *ovis*) has the digamma, the short ο may be lengthened before it, on the analogy of a short vowel lengthened before a liquid.

l. 433. Join τοῦ νῶτα καταλαβὼν, 'Having grasped his back, I lay curled up under his shaggy belly; and having turned over, I held on by my hands firmly to the thick wool.'

l. 435. στρεφθεῖς seems to refer to his position of holding on back downwards; others render, 'twisting my hands in.' χερσὶν is emphatic: *the εἰραῖοι were tied on*.

- l. 438. *καὶ τότε*, apodosis, cp. sup. v. 59, 171.
- l. 439. *ἐμέμηκον*, an imperfect formed from *μέμηκα*, perf. of *μηκόμαι*.
- l. 443. *ὣς οἱ*. The enclit. *οἱ*, 'for him,' throws back its accent. 'He did not know that men had been tied, *unawares to him*.'
- l. 445. *στεινόμενος*, see on sup. v. 219, 'loaded with his wool and me.'
- l. 446. *ἐπιμασσ.*, sup. v. 302.
- l. 447. *ἔσσυο*, § 20. 4.
- l. 448. *λαλαμμ. οἶών*, 'left behind by.' *Μενέλαος Ἀντιλόχοιο λείπετο*, ll. 23. 523. With *πάρος ἔρχεται*, cp. Od. 4. 811.
- l. 455. *πεφυγμένον*, with accus. In Od. 1. 18 with genit., q. v.
- l. 456. *εἰ δῆ*, 'couldst thou feel as I do.'
- l. 458. For *οἱ* . . *θαινομένου*, see on Od. 6. 157.
- l. 460. *οὔτιδανός Οὔτις*, 'good-for-nothing No-man.'
- l. 462. *ἐλθόντες* has no plural verb with which to go. The main idea is split up into *λυόμεν* and *ὑπέλυσα*, 'I began to loose myself from under the sheep, and then I released,' etc.
- l. 464. *τανα-ύ-ποδα*, the *υ* represents the digamma, § 2. The original form was *ταναφόποδα*, from root *ταν* as in *τείν-ω*, etc. *δημῶ*, notice the accent.
- l. 465. *πολλὰ περιτροπέ.*, 'often turning round,' sc. in fear.
- l. 468. *ἀνανεύειν* = to intimate refusal by shaking the head: *κατατίθειν* = to assent, v. 490 inf. Join *οὐκ εἶων κλαίειν*.
- l. 473. See on Od. 5. 400.
- l. 474. *κερτομ.*, 'with abusive [words].'
- l. 475. The emphasis is on *ἀνάλικδος*, 'no coward's comrades,' etc. 'Your evil deeds were sure to come home to you.'
- l. 480. *κηρόθι*, § 12. 2.
- l. 483. This line has no place here. A stone thrown *προπάρ. νηός* would not go near the rudder. See on v. 540 inf.
- l. 486. *πλημμυρις*, 'the [shoreward] wash from the sea,' explaining *πυλῖβ. κῆμα*. Not the current or tide, but the swell caused by the stone, 'made the ship come to land.' *θεμβώ*, cp. *θε-ῖναι*, *θεσμός*.
- l. 489. *ἐμβαλείειν κώπης*, Lat. *incumbere remis*, Virg. Aen. 5. 15.
- l. 491. Join *ἔλα πρήσσοντες*, cp. *κέλευθον πρήσσειν*, Od. 13. 83. *προσηύδων*, 'was going to hail,' imperf.
- l. 497. *φθεγγ.*, of sound generally; *αἰδήσαντος*, of words.
- l. 498. Join *συνάραξε*, cp. Od. 12. 412.
- l. 504. *φάσθαι*, *dic*.
- l. 507. *ἰκάνει*, as *κιχῆσεσθαι*, sup. v. 477.
- l. 510. Join *μαντευ. Κυκλώπ.*, dative = 'for the C.' *κατεγήρα*, § 20. 1.
- l. 511. *τάδε πάντα*, 'all this,' viz. 'that I should lose my sight.'
- l. 513. *ἔδέγγην*, § 20. 4.

l. 517. θέλω, § 5 B. 3 and 23. 1.

l. 518. πομπὴν τ' ὀτρύνω. Trans. 'And may hasten your return home .. that the Earth-shaker may grant you one.' πομπ. ὀτρ. occurs Od. 7.

151. The δομέναι .. ἐνν. describes the particular form of πομπή, viz. a safe-conduct from Poseidon. Others render, 'And may urge the Earth-shaker to grant you a return home.'

l. 525. ὡς οὐκ, κ.τ.λ. The word ὡς takes up an unexpressed ὅθως that qualifies the foregoing sentence. Trans. 'Would that I, etc. .. as surely as not even Pos. will heal your eye.' Cp. Od. 17. 253. ll. 13. 827.

l. 527. χεῖρ'[ε].

l. 535. ἀλλοτρίης. Odys. came home in a Phaeacian ship. Od. 13. 95 foll. 535 = Od. 11. 115.

l. 538. ἐπέρισε δὲ, 'he put into [his throw] immense strength.'

l. 539. 'And he dashed it down a little behind the ship, but it failed to reach the rudder's tip.' Others join τυτθ. ἐδ. δέ, 'but he failed by a little.' It is, however, against Homeric usage that δέ should stand in this position.

l. 540. ἐδεύθησεν, from a form δεύω for δέω, the ν representing a digamma, § 2.

l. 542. The χέρσος here is the shore of the island (sup. v. 116), not of the land of the Cyclops.

l. 545. εἶατ[ο], § 23. 7.

l. 546. νῆα μὲν, apodosis.

l. 549. μή τίς μοι, see on sup. v. 42.

BOOK X.

l. 1. Αἰολίην νῆσον. The ancients identified this with one of the Aeolian Islands on the north coast of Sicily, the group to which belong Lipari and Stromboli. The names Αἰόλος [ἀήνας, 'to blow'] and Ἴωνοτάδης [ἴππος], are chosen to describe the speed of the winds.

l. 3. πλωτή, 'floating.' So the island of Delos was said to float (*erratica Delos*, Ov. Met. 6. 333), till Zeus rooted it in the sea. Cp. Virg. Aen. 3. 76.

l. 5. καί = 'as well,' i. e. besides himself. γεγάασιν = εἰσίν, Od. 5. 35, a second perf. from root-verb ΓΑ-Ω, referred to γίγνομαι.

l. 6. ἠβώοντες, § 18. 2.

l. 7. ἀκοίτης, i. e. ἀκοίτιας, acc. plur. from ἀκοίτις. So ἦνις from ἦνις. ll. 6. 94.

l. 10. κνισθεν, κ.τ.λ., 'and the steaming house echoes all around its outer court.' The steam comes from the roasting meats suggested in δαίνονται and ὀνειράτα. The meaning seems to be, that the palace of the

King of Winds is full of moaning sounds, which make themselves heard even in the outer yard. Others read *αἴλη* = *αἰλήσει*, 'flute-playing,' or *αἰδῆ*, or *περιστεναχίζετ' αἰδῆ*.

l. 14. *φίλει*, 'Aeolus (included in *τῶν*, v. 13) entertained me.'

l. 17. *ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ*, 'but when I, too, [in my turn] began to ask.' The apodosis to *στε* is *οὐδέ τι*. Cp. Od. I. 16-18.

l. 19. *δῶκε δέ μ', i. e. μοι. ἐννεώροιο, [ἐννεά-ῶρη]*, 'nine-seasons-old;' perhaps a round number to express full maturity (as *ἐννήμαρ*). Others suppose a noun *νεώρη*, i. e. *νεά ῶρη*, analogous to *δωρή*. The word *ἐν-νέωρος* (cp. *ἐν-διος*, Od. 4. 450) would then mean, 'in youthful strength.' *ἐννέωρος*, three syllables, § 4. 3.

l. 24. *παραπνεύση*, sc. that not a breath might get past the fastening.

l. 26. *αὐτοὺς .. αὐτῶν*, 'ourselves,' 'our own folly.' Cp. Od. I. 17.

l. 28. *δμῶς* [not *δμως*] = *δμοίως*, 'day and night alike.'

l. 31. *κεκμηῶτα*, 'tired out, because I was always handling the vessel's sheet myself.' The *ποῦς* is the rope at the lower corner of the sail, by which it was set at the proper angle to catch the wind.

l. 40. *Τροίης*, sc. *γῆς*, Od. 5. 39 = the land of Troy. Join *κειμ. ληίδ.*, 'store from the booty,' partit. gen.

l. 42. *κενέδς σὺν χ. ἔχ.* Here *σὺν* is adverbial, 'bringing along with us only empty hands.' Others join *συνέχοντας*, 'holding together [i. e. because there is nothing between them] empty hands.'

l. 45. *ῥσος τις*, see on Od. 9. 348.

l. 51. *ἀποφθίμην*, 2 aor. med. optat.; so *φθίτο*, Od. II. 330.

ll. 56-58 = Od. 9. 85-87.

l. 56. *ἠπείρου*, used generally for *terra firma*; here it refers only to an island.

l. 59. *ὄπασσάμενος*, as Schol. *ὄπαδὸν ἐλόμενος*, 'having taken to attend me.'

l. 66 = Od. 7. 320.

l. 68. *πρὸς τοῖσί τε*, 'and besides them [sc. *ἐταίροις*] cruel sleep.'

l. 69. *σχέτλιος*, cp. Lat. *improbus*, and see note on Od. 5. 118.

l. 75. *τῶδ' ἰκάνεις*, 'thou art come *ibus*;' lit. 'art come this [coming].'
Cp. Od. I. 409. *ἀπεχθόμενος* is, according to Buttman, an aorist part. from pres. *ἀπεχθάνομαι*. Others refer it at once to a present *ἀπέχθομαι*. Aeolus does but express the common belief (which Job's friends held), that misfortune was a sign of a man having offended heaven.

l. 79. *ἐπεὶ* introduces the reason why they were obliged to row, 'since no more did any wafting wind show itself.' *πομπή* includes every means for the accomplishment of a journey. With *φαίνετο*, cp. Od. 4. 361.

l. 81. *Λάμou*. The later Greeks put the Laestrygones in Sicily. Cp. Thucyd. 6. 2. The Romans made Formiae the city of Lamus, and

Horace says that Formian wine ripens in a Laestrygonian jar. Hor. Odd. 3. 16, 34; 17, 1, foll.

l. 82. Τηλέπυλος seems to be the name of the town, Λαιω. the epithet. The name can hardly signify 'far-gated' [τῆλε-πόλη], which is meaningless; but rather 'big-gated,' as suited for giants, v. 120. The root τηλ-, seen in τηλεθάω, is ΘΑΛ = 'to grow big.' See note on τηλόγετος, Od. 4. 11.

ὄθι ποιμένα ποιμήν, κ.τ.λ. Trans. 'Where, as he drives home his flock, shepherd hails shepherd, and the other, driving forth his flock, answers him. In this place a man who could do without sleep might earn two sets of wages; one by minding cattle, and the other by pasturing white sheep, for the outgoings of night and day are close together.' As in northern latitudes, of which Homer may have heard some stories, there is no real night in the country of the Laestrygones. Day dawned almost the same instant that night fell. So we may roughly consider the twenty-four hours of day and night divided into two halves of twelve hours of uninterrupted daylight. A man who could do without sleep could spend half this time in feeding sheep, and the other half in minding cattle, and so get double wages for double work. He would drive home the first batch as twilight fell, and would be ready to take out the second batch directly the daylight reappeared, which happened so immediately that the outward-bound and homeward-bound herdsmen actually passed one another in the gateway. Strictly speaking, the words ἐγγὺς.. κέλευθοι ought equally to imply the nearness of the night to the dawn, as well as of dawn to night; but it is only of the latter that the poet is thinking.

l. 88. τετύχηκε, [τυγχάνω], scarcely stronger than ἐστί. Cf. πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς, Il. 17. 748. διαμπερές, 'right along,' of the unbroken continuity of the cliff.

l. 91. ἐνθ' οἱ γε, apodosis to ἐνθ' ἐπει, sup. v. 87. ἔχον, 'steered,' Od. 3. 182; 9. 279.

l. 95. αὐτὰρ ἐγών, 'But I [opp. to αἱ μὲν] kept back my ship outside the harbour, there, at its outermost edge.'

l. 96. ἐπ' ἐσχατ., a nearer definition of αὐτοῦ, as αὐτοῦ τῶδ' ἐνὶ χάρφῃ, inf. v. 271. Join ἐκ-δήσας, 'having made my hawsers fast to a rock.'

l. 97. παιπαλδέσσαν, Od. 3. 170.

l. 98. βοῶν ἔργα = 'ploughed land; ἀνδρῶν = 'vineyards and gardens.'

l. 100. προΐειν, § 23. 1.

l. 103. ἐκβάντες, sc. νηῶν. With ἵεναι δδόν, cp. ἔρχεσθαι δδόν, Il. 1. 151.

l. 105. ξύμβληντο, § 20. 2.

l. 106. θυγατέρ[ι], § 6.

l. 110. 'Asked who was king of this people, and over whom he

reigned.' So with reading *οἶσιν*. For *δε* after *δε τις* in an indirect question, cf. Od. 17. 363

γνώη δ' οἳ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἳ τ' ἀθεμίστοι.

The common reading *τοῖσιν*, is by some regarded as = *τέοισι*, i. e. *τίσι*, as *τεῦ = τίνος*.

l. 112. *ἐπέφραδεν*, § 18. 2.

l. 113. *δοτην . . κορυφήν*, for the attraction, cp. Od. 9. 322. *ἴστρυγον*, § 20. 1. Join *κατέστρυγον* = 'they loathed her.'

l. 121. *ἀπὸ πετράων*, probably the throwers were standing on the *δασυαί* of v. 89.

l. 124. 'And spearing them like fishes, they carried them off for a horrid meal.' *ἀτερπ. δαῖτα*, used predicatively.

l. 126. *τόφρα δέ*, apodosis to *ὄφρα*, sup. *οἱ* = Laestrygones, *τοῦς* = the crews of Odysseus.

l. 129 = Od. 9. 489.

ll. 133, 134 = Od. 9. 62, 63.

l. 135. *Αἰαίη νῆσος*, so *Αἰαίη Κίρκη*, Od. 5. 334. Cp. Virg. Aen. 3. 385

*Et salis Ausonii lustrandum navibus aequor
Inferniq̄ue lacus Aeaeaeque insula Circes,*

for the Romans put Circe's home on the promontory of Circeii (*Monte Circello*) in Italy.

l. 136. *θεὸς αὐδήσσσα*, see on Od. 5. 334.

l. 137. *δλοόφρονος* = 'the sorcerer,' literally, a man of dangerous wisdom. Cp. Od. 1. 52.

l. 140. *κατηγ. νηϊ*, 'we put in with our ship;' opposed to *ἀνάγεσθαι*, 'to put out to sea.' *νηϊ* is an instrumental dative, as *ἴπποισι*, Od. 4. 8.

ll. 143, 144 = Od. 9. 75, 76.

l. 144. *τέλεσε*, i. e. 'brought full daylight.' Cp. Od. 9. 5.

l. 149. *εἰσατο*, § 3. 5.

l. 152. *αἶθροπα*, 'ruddy,' because of the flames showing through it.

l. 153. *δοάσσατο*, 'seemed,' 1st aor. form from root *ΔΙΦ*. From same root comes *δέατο* or *δάατο*, Od. 6. 242.

l. 155. *προέμεν*, 2nd aor. inf. of *προΐημι*.

l. 156 = Od. 12. 368.

l. 159. *ὁ μὲν . . πίμενος*, 'He came down to the river from his feeding-ground in the wood, to drink.' The fut. of *πίνω* in Homer always with *ι*.

l. 162. Lit. 'and it,' viz. the brazen spear, 'passed,' cp. Od. 5. 68 *ἦ δέ . . ἡμερίς*. For *μακῶν*, see under *μηκάομαι* in Lex. and cp. § 20. 1.

l. 165. *τὸ μὲν* [sc. *δόρυ*], 'The spear I laid down there on the ground and let it lie, but I pulled brushwood and withies, and having plaited a rope, a fathom-long, well twisted across and across, I tied,' etc. *ἀμφοτέροθεν* thus applies to the method of plaiting, others make it refer to the

'whole length' of the rope from end to end. With the attraction *ὅσῳ τ' ὄργυιαν*, cp. *Od.* 9. 325.

l. 169. *καταλοφάδια*, the older spelling, according to Eustath. Others read *κατάλοφάδια*, with the short syllable lengthened *metri grat.* Odysseus tied the creature's legs together and put his head through, so the deer hung down behind from his neck.

l. 171. *ἑτέρῃ*, 'one hand,' i. e. the 'other,' in reference to the hand that held the spear.

l. 172. *νεὸς*, § 11. 6. *ἑταίρους . . ἄνδρα ἕκαστον*, cf. *Od.* 2. 252, 258.

l. 176. *ὄφρα*, sc. *ἔστιν*, 'so long as there is.' In this address the main clause begins *ἀλλ' ἄγετε*, but the sentence that gives the reason is put first, sc. *οὐ γάρ πω*. Cp. inf. vv. 190, 192, 226.

l. 179. *ἐκκαλυψ*. They had covered their heads in their sorrow. Cf. *Od.* 8. 85, 92.

l. 181 = *Od.* 4. 47.

l. 182 = *Od.* 2. 261.

ll. 183-187 = *Od.* 9. 556-560.

l. 188 = *Od.* 9. 171.

l. 189 = *Od.* 12. 271.

ll. 190-192. *ζόφος* and *ἠὼς*, 'west and east,' and more nearly defined by the following *οὐδ' ὄπη . . ἀννεῖται* (i. e. *ἀνανεῖται* from *ἀνανέομαι*).

l. 195. *πέρι . . ἔστεφάνωνται* = 'rings round,' 'surrounds.'

l. 196. *αὐτῇ*, in opposition to the high ground, *σκοπίη*.

l. 202. *ἀλλ' οὐ γάρ* = 'but [all in vain], for no good came by their weeping.'

l. 209. *ἄμμε*, § 15. 1. 'They found in the glens Circe's house built of polished stones, on open ground,' i. e. with clear view all round: *περὶ σκέπτῳ* from *σκέπτομαι*. Others render 'sheltered,' from *σκέπω*.

l. 212. *ὄρεστροι*, 'of the mountain;' for the termination, cp. *ἀγρότερος*, *θηλύτερος*, *ἡμέτερος*.

l. 213. *ἔθελεν*, 'charmed.'

l. 217. Their master (*ἄναξ*) always brings them 'tit-bits for their appetite;' so *ἵνα πλησαίῃτο θυμὸν*, *Od.* 19. 199.

l. 225. *κῆδ. κεδνόν.*, 'nearest and dearest.'

l. 231. *κάλει*, 'bade them in.'

l. 234. The proper name for this mess (here called *σίτος*) is *κυκῶν*, as inf. v. 290. Cp. *Il.* 11. 624. *χλωρός* = 'yellow.'

l. 238. Join *κατὰ . . ἑέργυ*.

l. 241. *ἔερχατο*, cp. *Od.* 9. 221.

l. 242. *παρ-ίβαλεν*, 'threw beside them.'

l. 247. *βεβλημένος*, as if from form *βολέω*, for the perfect pass. of *βάλλω* is *βεβλημένος*. Cp. *βεβολήσατο*, *Il.* 9. 3.

l. 249. *ἀγασσάμεθ' ἕξερ.*, lit. 'were amazed as we questioned,' where we should say, 'questioned him in our amazement.'

l. 262. ἀμφὶ δὲ [sc. βαλόμην] τόξα, 'and across my shoulders I threw my bow and arrows.'

l. 263. ἠνώγεα, § 21. 3.

l. 264. ἀμφοτέρησι, sc. χερσὶ, Od. 5. 428.

l. 265 = Od. 2. 362.

l. 268. τοῖσδεσι, Od. 2. 47, 'with these men here;' the ἔταροι who had not gone to Circe's house. σῶν, *tuorum*.

l. 273. ἔπλετο, aor. πέλομαι, cf. Od. 2. 364, properly refers back to the moment of Eurylochus' story. Trans. 'is come upon me.'

l. 279. πρῶτον ὑπηγήτη, [ὑπήνη properly the part below the mouth; then, the hair thereon], 'just bearded.' Cp. Virg. Aen. 9. 181

Ora puer prima signans intonsa iuventa.

l. 280 = Od. 2. 302.

l. 281. δὴ αὐτ', one syllable, § 4. 3.

l. 282. οἴδε, 'yonder,' pointing to Circe's house.

l. 283. ἔρχεται, Od. 9. 221.

l. 288. ἀλακεῖν, Ep. aor. from root δλκ., which occurs in form ἀλέξω, 'to ward off,' generally with dat., as δλ. νήεσσι πῦρ, Il. 9. 347; here with genit., κρᾶτος (κᾶρα).

l. 290. κικεῶ = κικεῶνα, see sup. v. 235.

l. 295. ἐπαίξαι, (inf. for imperat., as v. 297 ἀπανήσασθαι, v. 299 κέλεσθαι), 'rush upon her.'

l. 298. αὐτόν = αὐτόν σε, 'and may intreat you well yourself.'

l. 299. μακάρων ὄρκον, 'the oath of the blessed Gods,' i. e. the oath which the Gods take, sc. by Styx. Cp. Od. 2. 337. See the similar act of Calypso, Od. 5. 184. Others translate, 'by the Gods,' *deos obtestata*.

l. 300 = Od. 5. 179.

l. 301. ἀπογυμνωθέντα = 'disarmed,' so γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἄσπίδος, Il. 21. 50.

l. 303. φύσιν, here (like φύη) 'its appearance.'

l. 304. ἔσκε, § 17. 6.

l. 305. θεοὶ καλέουσι is a phrase that may imply that it is a poetical or an old-fashioned word. Cp. Πλαγκτὰς τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι, Od. 12. 61. See also Il. 1. 403; 2. 814; 14. 291; 20. 74.

l. 309. ἦμα, § 23. 3.

l. 316. δέπα is the reading of most editions, an older form is δέπαι, from δέπαι, so γήραι, Od. 11. 136.

l. 318. οὐδέ μ' ἔθε., 'and she failed to charm me.'

l. 320. λέξο, § 20. 3, from λέγω, [root ΛΕΧ], 'lie down.'

l. 323. ὑπέδραμε, i. e. 'ran crouching under his sword-arm and so clasped his knees.'

l. 325. τίς πόθεν; *quis hominum [ei] unde?*

l. 327. The force is not changed by the doubled οὐδέ. One neg. goes to the verb and one to negative the ἄλλος.

I. 328. ὅς κε πῖη καὶ ἀμειψ. The full phrase would be καὶ οὐδ' ἔδδ. πρῶτ. ἀμείψηται τάδε φάρμ., 'and whose teeth these drugs have passed.' Perhaps we might render ἀμείψεται, 'lets pass;' so that the verbs may have the same subject.

I. 330. πολύτροπος, see Od. I. 1.

I. 333. θέο = θεοῦ, 'put up thy sword in its sheath.'

I. 334. ἐπιβέλομεν, cp. Od. 6. 262.

I. 335. πεποιθόμεν = πεποιθώμεν.

I. 337. πῶς γὰρ με κέλεαι; 'Why, how canst thou bid me?'
inf. v. 383. κέλεαι, two syllables.

I. 339. αὐτόν, sc. με.

II. 343, 344 = Od. 5. 178, 179.

I. 348. τίως, 'meanwhile.'

I. 349. ἴασι, § 23. 4.

I. 351. εἰς ἄλαδε. See on Od. II. 18.

I. 353. λίτα, see Od. I. 130.

I. 360. ζέσσαν, ζέω, 'boiled.'

I. 361. ἴασα, particip. from aor. ἴασα, 'I set' (root ἴΩ). The 'Having seated me in a bath, she washed me from [i. e. with water from] a great tripod-basin, [pouring it] down over head and shoulders after she had mixed it to a nice warmth;' lit. θυμᾶρῆς, 'what suits fancy,' used predicatively with κεράσασα. λó' for ἔλοε, imperf. from another form of λούω.

I. 363. Join ἐξέλετο γυίων, 'till she had taken the heart-breaking weariness from my limbs.'

I. 364. λίπ' ἔλαίφ, Od. 3. 466.

II. 364, 365 = Od. 3. 466, 467.

I. 366. εἶσε δὲ begins the apodosis.

II. 368-372 = Od. I. 136-140.

I. 378. ἴσος ἀναύδωφ, 'like a dumb man.'

I. 383. τίς γὰρ κεν ἀνὴρ; 'Why, what man who was right-minded could bear to taste meat and drink before he had rescued his comrades'

I. 384. πρὶν .. πρὶν = ante .. quam.

I. 385. λύσασθαι (mid. voice), of Odysseus rescuing his comrades himself: λύσον (active, v. 387), of Circe doing it for Odysseus. See Chryses, λυσόμενος θύγατρα, and of Agamemnon, τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω I. 13, 29.

I. 386. πρόφρ. κελεύεις, 'dost bid me with all thine heart,' see on 5. 161.

I. 388. δι' ἐκ μ. βεβ., i. e., 'passed through the hall and went out of'

I. 393. ὅς πρὶν, 'which the baleful drug had made to grow there before.'

I. 397. 'They clung to my hands .. each one of them,' cp. Od. 2. 1. 'and into the hearts of all there stole a tender sorrow.'

l. 398. ἱμερ. γόος is like 'tears of joy;' γόος implies the noise of crying, and not only the feeling in the heart.

l. 403. To draw a ship up on land implied the intention of a long stay. 'Bring all your stores to grottos and place them therein,' if we read ἐν σπ. πελαζ. The reading κτήματα δὲ σπη. = 'Bring them to the grottos, and all the ship's tackling (δπλα).'

l. 405. ἰέναι, inf. for imperat.

l. 409. κατὰ . . χέοντας.

l. 410. 'And as when the calves in the homestead around the drove of cows that have come back to the fold-yard when they have had their fill of grass'—(here the verb in the conjunct. after ὄτ' ἄν should come in, but the construction changes after the parenthesis and goes on with the simple indicative)—'they all leap together before them, nor can the pens hold them, but with loud lowing they run round their mothers; so they, when they saw me, threw themselves upon me, with tears'—ἔχυντο, like ἀμφιέχυντο, used with accus., Od. 16. 214)—'and their feeling seemed to be just as if they were come to their home and the very city of rugged Ithaca.'

l. 425. ὀτρύνεσθε . . ἕπισθε, 'make haste to accompany me;' so ὀτρύνοντ' ἰέναι, Od. 17. 183.

l. 427. ἐπηετανόν, 'good store,' Od. 6. 86. 427 = Od. 7. 99.

l. 430 = Od. 4. 77.

l. 431. πὸς ἴμεν; 'Whither are we going?' So ἴμεν, 1st plur. from ἴμι, Od. 2. 127.

l. 432. καταβήμεναι, the epexegetis of κακῶν τούτων. See p. 228, ad fin.

l. 433. ποιήσεται, i. e. ποιήσεται, § 3. 4, with κεν, 'who will make us all either swine or wolves or lions, so that perforce we should have to keep ward at Circe's house,' cf. Od. 7. 93. ὡς περ Κ. ἔρξε seems to take up only the καὶ ἀνάγκη, 'all against our own will, even as the Cyclops treated us,' (ἔρδω). But ἔρξ', or ἔρξ', might come from ἔργω, 'shut us up.'

l. 435. οἱ μέσσαυλον, 'his inner court.'

l. 437. τούτου, sc. Ὀδυσσεύως.

l. 440. τῷ οἱ ἀποτμήξας, 'having therewith smitten off his head, near kinsman though he was, to dash it to the ground.' τῷ, sc. λίφει.

l. 442 = Od. 9. 493.

l. 444. νῆα ἔρυσσθαι, 'to guard the ship.' 444 = Od. 9. 194.

l. 451 = Od. 4. 50.

l. 453. φράσσαντό τ' ἐσάντα, 'and recognised each other face to face.'

l. 457. θαλ. γόον, 'a burst of sorrow,' on the analogy of θαλ. δάκρυ.

l. 463. ἀσκελέες [σκέλλω, 'to dry'] καὶ ἄθυμοι, 'withered and spiritless.'

l. 465. ἐπέλ^η, two syllables, § 4. 3. πέποιθε for πέπονθε, i.e. πέπονθατε, (πάσχω), *passi estis*.

l. 467. τελεσφόρον, see on Od. 4. 86.

l. 469. περί . . ἔτραπον, 'returned on their course,' so as to begin anew. The next line seems to have been interpolated from Hes. Theog. 59.

l. 472. δαιμόνιος, properly, 'a man possessed,' a term used to describe any one whose conduct seems extraordinary. Here meaning 'demented,' as proved by his forgetfulness of home.

l. 481. γούνων, 'by her knees,' so λισσέσθαι Ζηῆος, 'by Zeus.' The phrase is suggested by the ordinary γούνων ἄπτεσθαι.

l. 486. ἀμφ' ἐμέ, simply, 'around me.'

l. 491. ἐπαινή, 'dread,' an epithet only of Persephone, is rightly interpreted by Scholiast as = αἰνή. Buttman Lexil. s. v. would write ἐπ' αἰνή, 'and dread P. besides.' Others regard the word as = ἐπαινετή, 'renowned,' like ἀγαπή, Od. II. 213.

l. 493. μάντηος, from μάντις, as πόληος from πόλις. Others read μάντιος, which requires ἀλαῶν or ἀλάσο.

l. 494. 'To whom P. granted his wits even after death, alone [of all the dead] to have his senses, while they flit as phantoms.'

l. 495. οἶψ attracted into case of τῷ. πεπνυσθαι, perf. from πνώ. Cf. πεπνυμένος.

ll. 496-499 = Od. 4. 538-541.

l. 499. κυλινδόμενος, Od. 4. 542.

l. 502. Ἄϊδος, sc. δῶμα. The forms αἰδος gen., and αἰδι dat., necessitate a form of the nom. Ἄϊς.

l. 506. Join ἀνά πετάσσας, 'having spread aloft.'

l. 507. ἦσθαι, inf. for imper. κε φήρησι, almost = 'future.' Cp. sup. v. 288, Od. I. 396.

l. 508. Ὠκεανός is represented as a river encircling the whole expanse of land and sea. When the earth is represented on the shield of Achilles (Il. 18), the ocean-stream forms the rim of the shield. It was perhaps separated by a bank from the sea round which it flowed, and in this bank there may have been one or two openings. At any rate, when this stream was crossed (περᾶν) the traveller was beyond the confines of the world, and the ἀετὴ λάχεια on the further side belonged to the kingdom of Hades.

l. 509. For λάχεια, (v. l. ἐλάχεια), see on Od. 9. 116.

l. 511. κέλσαι (§ 19. 2), inf. for imperat. Here begins the apodosis τοῦ ἀλλ' ὀπότ' ἄν.

l. 513. Πυριφ. τε βέουσι Κώκυτός τε. The grammarians call this arrangement of the plural verb with a singular subject preceding and following, the σχῆμα Ἀλκμανικόν, as if it were common in Alcman's writings. So in Il. 5. 774

ἦχι βοῶσι Σιμόει συμβάλλετον ἠδὲ Σκόμανδρος.

l. 515. *δύω ποταμῶν*, according to Schol., the meeting of the Cocytus and Pyriphlegethon, whose united waters flow into Acheron.

l. 517. *ὄσον τε πυγούσιον*, for the constr., see Od. 9. 322. *πυγ.* adj. from *πυγῶν*, 'a cubit in length and breadth.'

l. 518. *ἀμφ' αὐτῷ δεῖ*, 'and round the edge thereof pour a drink-offering for all the dead.'

l. 521. *γουνούσθαι*, with double meaning of supplication and promise, viz. that you will perform (*δέξειν*) a sacrifice.

l. 523. *ἐσθλῶν*, 'treasures,' lit. 'good things.'

l. 524. *ἀπάνευθεν* = 'apart from the rest.' *οἶφ*, 'for himself alone.'

l. 526. *λίση*, 1 aor. subj. *λίσσομαι*, *cum vero supplicaveris*.

l. 527. For the gender *θήλυν μέλαιναν*, see on Od. 4. 406. 'Turning the victim towards the nether-darkness,' not with head stretched back and looking upwards, as in sacrificing to the Gods above, 'and do thou thyself turn away'—(not to pry into such mysteries)—'moving towards the stream of the river (Oceanos).' He is to look back from the *ἀκτῆ* *λάχεια* of v. 509, in the direction of the world of the living, across the ocean-stream over which he has now passed.

l. 531. *ἀνώγει*, aor. from *ἀνώγω*.

l. 532. *κατάκειτ[αι]* = *jacet*, the ordinary reading (*κατέκειτ'*) is unintelligible. From *ἐτάροισι* the construction passes into the accus. and infin. in *δείραντας κατακῆαι*.

l. 537. *πρὶν Τ. πύθεσθαι*, 'Suffer not the shades to come near to the blood [in the trench] till thou hast enquired of Teiresias.'

ll. 539, 540 = Od. 4. 389, 390.

ll. 543-545 = Od. 5. 230-232.

l. 548. *ἀωτειτε*, probably as Buttm., only as a strengthened form of *ἄημι*, 'to breathe;' spoken of the deep breathing of sleep. Others, from the use of *ἄωτον*, 'flower,' or 'prime,' interpret it by *ἀπανθίζετε*, 'call the flower of sleep,' like the *molles carpere somnos*, Virg. Georg. 3. 435.

l. 551. The second *οὐδέ* goes closely with *ἐνθεν*, *ne abhinc quidem*.

l. 554. *δε* here seems to be the demonstr., *hic quidem*.

ἐν δώμασι. To enjoy the cool air he lay down on the flat roof. Starting up suddenly, he forgot to descend 'by going to the long ladder,' these last words forming the important clause.

l. 556. *κινυμένων*, from *κινύμαι*, another form of *κινούμαι*.

l. 559. *καταντικρὺ* is written in some edd. as one word = 'right down from.' Others join *κατὰ τέγος*, and make *ἀντικρὺ* the adv. qualifying *πίσει*. Join *ἐξείαγη*, as in *ἐξ ἀχένα δέη*, Il. 5. 161.

l. 562. 'Ye are thinking, may be, to return.' The mid. indic. of *φημί* is rare. Cp. Od. 6. 200.

l. 563. *ἡμῖν . . χρησομένους*, see on 532, sup.

l. 567. Join *κατὰ* with *ἐξέθμενοι* = *καθεζόμενοι*, or take it adverbially.

Others join *καταῦθι*, as *κατόπισθε, παραῦθι*. *γδων* = *ἐγδων*, 3rd plu imperf. of *γδω*.

l. 568 = sup. v. 202.

l. 571. Join *παρὰ νηὶ κατέδησεν* with *θηλ. μέλαιν*. Cp. sup. v. 527. *οἰχομένη*, 'having left us,' i. e. unperceived, as the following word explain, 'having easily slipped away from us.'

BOOK XI.

l. 4. 'We took and put on ship-board those (sup. 10. 572) sheep.' *ἔβησα*, transitive aor. from *βαίνω*.

l. 5 = Od. 10. 570.

l. 8 = Od. 10. 136.

l. 9. *πονησάμενοι δπλα*, 'having set in order the tackling.' Cp. O 9. 250.

l. 10 = Od. 9. 78.

l. 11. *πανημερῆς*, used adverbially with *ποντοπορ.*, 'as she moved over the waters all day long.'

l. 13. *πεύρατα Ὀκεανοῖο*, 'the bounding-line [of the world] formed by the ocean-stream;' so *ἀνέμων κύμα*, 'the wave caused by the winds,' O 13. 99.

l. 14. *Κιμμερίων πόλις . . κεκαλυμμένοι*. *Constructio ad sensum*. See on inf. v. 91.

l. 15. *ἠέρι*, 'mist.' 15 = Od. 8. 562.

l. 18. *ἀπ' οὐρανόθεν*, see Od. 10. 351, *εἰς ἄλαδε*, where either termination or preposition is superfluous.

l. 19. Join *ἐπι . . τέταται*.

l. 20 = Od. 9. 546.

l. 21. *παρὰ ῥέον*, 'along the stream.'

l. 22. *φράσε*, sc. in Od. 10. 516.

l. 24. *ἔσχον*, perhaps 'held them' till Odysseus was ready to strike them, as in v. 35. Al. 'brought them.'

ll. 25-37. See Od. 10. 517-530.

l. 35. *ἀπεδειροτ. ἐς βόθρον*, 'cut their throats [for the blood to run into the trench].' Cp. *μῆλα ἱερεύειν ἐς πηγάς*, Il. 23. 148.

l. 37. *ἔξ Ἐρέβους*, § 4. 1.

ll. 38-43. Cp. Virg. Georg. 4. 471, foll., and Aen. 6. 306, foll. These verses have been rejected by many ancient and modern commentators, as being inconsistent with the following account of the ghost coming up one by one.

l. 40. *οὐτάμενοι*. These participles are best described as from the syncopated aorist, § 20. 4, with a passive signification. Cp. *κτάμενοι* Od. 22. 412; *ἀλιτήμενος*, Od. 4. 807. Others regard them as pe-

pass. forms with change of accent, because they have passed in usage from verbs into adjectives.

l. 42. οἱ πολλοὶ ἐφόιτων, *qui adveniebant frequentes*.

ll. 44-50 = Od. 10. 531-537.

l. 51. Elpenor appeared first, because, his corpse [so σῶμα always in Homer] having remained unburied, he could not go down δόμον "Αἴδος εἶσω. Cf. Virg. Aen. 6. 337-339.

l. 58. 'Thou wast quicker coming [ἴων in best MSS. instead of ἐὼν] here on foot than I with my black ship.' φθάνειν implies a comparative notion, and so is followed by ἤ, as sometimes βούλομαι. See inf. 489.

l. 60 = Od. 10. 504.

l. 61. ἄσα, ἀάω. The form ἄσα occurs Od. 10. 68. ἀθέσφατος here refers to the excessive quantity, as in the phrase κρέα ἄσπετα. See, for ἀθέσφ., Buttm. Lexil. s. v.

l. 62. καταλέγμενος, § 20. 4. See on 10. 555-560.

ll. 63-65 = Od. 10. 558-560.

l. 66. τῶν ὄπιθεν, rightly the Schol. καταλελειμμένων οἴκοι, further explained by the words οὐ παρεόντων. Trans. 'And now I beseech thee by [genit. as in Od. 2. 68] those we have left behind, not here with us.'

l. 70. σχήσεις νῆα, Od. 10. 91.

l. 72. καταλείπειν, inf. for imperat., as in vv. 74, 75.

l. 73. νοσφισθεῖς, 'turning away from me.' So νοσφίσατο, inf. v. 425.

l. 76. ἀνδρὸς δυστήνοιο does not follow the case of μοι, but depends directly upon σῆμα, 'the tomb of an unhappy man,' as a monument to all posterity; lit. 'even for posterity to hear of.' Od. 3. 204.

l. 81. στυγεροῖσι, 'sad.' So inf. v. 465.

l. 82. ἀνευθεν ἐφ' αἵματι ἰσχῶν, 'holding away from myself over the blood.' Odysseus sits on the side of the pit nearest to the living world, and holds out his sword at arm's length.

l. 83. ἐτέρωθεν is the side of the pit nearest to Erebus.

l. 88. προτέρην ἴμεν πρὶν πυθέσθαι = *ante accedere quam sciscitatus essent*. προτέρην . . πρὶν, like πρὶν . . πρὶν.

l. 89 = Od. 10. 537.

l. 91. χρύσεδν, two syllables. ἔχων agreeing with Τειρεσίας implied in Τει. ψυχῆ: *constructio ad sensum*. See sup. v. 14.

l. 94. ἤλυθες ὄφρα ἴδῃ, subjunct. after aor. tense, because in sense it = ἐλήλυθας.

l. 97. ἀναχασ', 'having retreated.' Join ξίφος ἐγκατέπηξα, 'But he, that faultless seer, when he had drunk the dark blood, then accosted me.'

l. 100. δίζηαι for δίζησαι. For a similar dropping of σ, cp. the forms βέβληαι, μέμνηαι. 'Thou enquirest after a pleasant return, Odysseus; but, the God will make it a hard one for you.'

l. 102. λήσειν, sc. σε, 'that thou wilt go unnoticed of P.' δ, i. e. καθ' ὃ, *propterea quod*, 'because he hath stored up wrath in his heart against you, but still for all that [καὶ ὡς, even thus], though suffering troubles, you may yet come home.' For δ so used, cp. Od. 12. 295. Others make it equivalent to ὅς, which occurs in the corresponding line, Od. 13. 342.

l. 107. Θρινακίη, a legendary island, not to be confounded with Sicily, which was called Trinacria from its three promontories (τρῆϊς ἄκραι). The name may have some allusion to the trident (θρῖναξ) of Poseidon. See Od. 12. 127.

l. 108. εὔρητε, conjunctive after ὀππότε κε, sup. v. 106.

l. 110. 'Now if you leave them unharmed ἀσίνεās, § 4. 3) and keep the thought of your return in mind, then you may still reach Ithaca.' εἴαs for εἶαs, from εἶω.

l. 113. 'And should you yourself escape, you will come there late, in wretched plight, having lost all your comrades.' νεῖαι, 2 sing. pres. from νέομαι or νέιομαι, which contain a future notion like εἶμι. In Od. 12. 188, we have νεῖται.

ll. 114, 115 = Od. 9. 534, 535.

l. 120. κτείνης, conjunct. of aor. ἔκτεινα.

l. 121. ἔρχεσθαι, infin. for imperat., as ἀποστείχειν and ἔρδειν, inf. l. 132. To come to the country of men unacquainted with salt seems to be a poetical way of saying, 'when you have quietly settled down inland, far away from the sea,' the only source of salt known to the ancients.

l. 127. The token by which Odysseus would know that he had reached the place was that a man of the country would meet him, and show his utter ignorance of sea life by mistaking an oar for a winnowing-shovel.

l. 128. φήη, § 23. 5. ἔχειν, sc. σε. The apodosis begins with καὶ τότε δῆ.

l. 131. ἐπιβήτορα, 'the mate.'

l. 133 = Od. 4. 479.

l. 134. θάνατος ἐξ ἁλός, 'a death far away from the sea.' So ἐκ καπνοῦ, Od. 16. 288. Others join εἰλείσεται ἐξ ἁλός, 'shall come upon you from the sea,' which agrees with the later legend that Odysseus was slain by Telegonus (his son by Circe) who, not recognising his father, shot at and mortally wounded him with a spear tipped with a fish-bone, as if the sea would be his foe to the last. But this agrees less well with ἀβληχρος = 'mild,' from root βλακ, i. e. μαλακ, as in μαλακ-ός.

l. 135. For τοῖος, see on Od. 1. 209.

ὄς κέ σε, 'which shall slay thee when pressed by the burden of a fair old age.'

l. 136. λιπαρῶ, lit. 'sleek' or 'shining.' For ἄρημ., see on Od. 6. 2.

l. 141. τήνδε, 'yonder.'

l. 144. τὸν εἶντα. τὸν predicate = τοῦτον εἶντα, 'how she can recognise me as being the man [I really am].' Cp. οὐ πῶ φησι τὸν εἶναι, Od. 23, 116.

l. 147. ὄν τινα . . ἐνίψει, *quemcumque mortuorum sanguinem accedere siveris, is tibi vera renuntiabit* (for ὁ δὲ introducing the apodosis, cp. Od. 12. 41), *cuicumque vero denegaveris, is tibi rursus revertetur.*

l. 151. Join κατὰ ἔλεξεν.

l. 153. ἔγνω, sc. ἐμέ.

vv. 157-159 are suspicious, as being inconsistent with vv. 502, 508, 513.

l. 160. Join ἀλώμενος πολλὸν χρόνον.

l. 161. The case of νηι . . ἐτάρους is the regular instrumental dat. = 'by means of.'

l. 166. Ἀχαιῖδος, (Ἀχαιῖς), sc. γῆς = Peloponnesus. ἀμῆς = ἡμέτερας.

l. 171. πανηγυγῆος, Od. 2. 100.

l. 174. εἰπέ πατρός, 'tell me of my father,' on analogy of πεύθεσθαι, ἀκούειν.

l. 175. γέρας, here = 'the sovereignty.'

l. 183. 'Videtur nimirum prius oppetiisse Anticlea quam Penelope proci ambirent, Ulyssisque facultates diriperent,' Löwe.

l. 185. τεμένεᾶ, § 3. 4, the royal demesnes. θαῖτας, κ.τ.λ., 'banquets which it is meet that a judge should enjoy, for all invite him.' A king was, by right of his position, a judge also.

l. 186. ἀλεγύνειν, properly, 'to take trouble about,' 'be interested in.' This description of Telemachus is hardly reconcilable with the fact that he could not have been more than fourteen years of age at this time.

l. 187. πατήρ, 'Laertes.' αὐτόθι defined by ἀγρῶ, 'in the country.'

l. 188. εἶναι, used predicatively, 'nor has he by way of bedding.'

l. 190. χεῖμα, 'through the winter.'

l. 191. εἶται, perf. pass. in med. sense from ἐννυμι.

l. 193. γουνὸν ἀλώης, Od. 1. 193. οἱ βεβλήταται, 'are laid for him.'

l. 195. ἀέξει μέγα, 'makes his sorrow grow big, and old age besides (ἐπι) is come upon him.'

l. 201. 'Robs the limbs of life.' ἐξείλ., aorist of custom.

l. 202. The key-word of the sentence is πόθος, the sense of which is carried on both to μήδεα and ἀγανοφρ. Trans. 'But regret for thee, and [for] thy counsels, and [for] thy tenderness.' As if it were, 'and thy counsels [now lost to me] and thy tenderness [so much missed].'

l. 205. Cp. Virg. Aen. 2. 792 foll.

Ter conatus ibi collo dare braccia circum:

Ter frustra comprehensa manus effugit imago,

Par levibus ventis volucrique simillima somno.

l. 207. εἰκέλον, adverbial as ἴσον, inf. v. 577.

l. 208. γενέσκετο, § 17. 6. κηρόθι, § 12. 2 (a).

'whole length' of the rope from end to end. With the attraction *δοσ τ' ὄργυιαν*, cp. *Od.* 9. 325.

l. 169. *καταλοφάδεια*, the older spelling, according to Eustath. Others read *καταλοφάδια*, with the short syllable lengthened *metri grat.* Odysseus tied the creature's legs together and put his head through, so the deer hung down behind from his neck.

l. 171. *ἑτέρη*, 'one hand,' i. e. the '*other*,' in reference to the hand that held the spear.

l. 172. *νεός*, § 11. 6. *ἑταίρους . . ἄνδρα ἕκαστον*, cf. *Od.* 2. 252, 258.

l. 176. *ὄφρα*, sc. *ἔστιν*, 'so long as there is.' In this address the main clause begins *ἀλλ' ἄγετε*, but the sentence that gives the reason is put first, sc. *οὐ γὰρ πω*. Cp. inf. vv. 190, 192, 226.

l. 179. *ἐκκαλυψ*. They had covered their heads in their sorrow. Cf. *Od.* 8. 85, 92.

l. 181 = *Od.* 4. 47.

l. 182 = *Od.* 2. 261.

ll. 183-187 = *Od.* 9. 556-560.

l. 188 = *Od.* 9. 171.

l. 189 = *Od.* 12. 271.

ll. 190-192. *ζόφος* and *ἤως*, 'west and east,' and more nearly defined by the following *οὐδ' ὄπη . . ἀννείται* (i. e. *ἀνανεῖται* from *ἀνανέομαι*).

l. 195. *πῆρι . . ἔστεφάνωνται* = 'rings round,' 'surrounds.'

l. 196. *αὐτή*, in opposition to the high ground, *σκοπήη*.

l. 202. *ἀλλ' οὐ γὰρ* = 'but [all in vain], for no good came by their weeping.'

l. 209. *ἄμμε*, § 15. 1. 'They found in the glens Circe's house built of polished stones, on open ground,' i. e. with clear view all round: *περισκεπέτω* from *σκεπτομαι*. Others render 'sheltered,' from *σκέπω*.

l. 212. *ὄρεστροι*, 'of the mountain;' for the termination, cp. *ἀγρότερος*, *θηλύτερος*, *ἡμέτερος*.

l. 213. *ἔθελξεν*, 'charmed.'

l. 217. Their master (*ἀναξ*) always brings them 'tit-bits for their appetite;' so *ἵνα πλησάτατο θυμὸν*, *Od.* 19. 199.

l. 225. *κῆδ. κεδνόν.*, 'nearest and dearest.'

l. 231. *κάλε*, 'bade them in.'

l. 234. The proper name for this mess (here called *σίτος*) is *κυκίων*, as inf. v. 290. Cp. *Il.* 11. 624. *χλωρός* = 'yellow.'

l. 238. Join *κατὰ . . ἔργον*.

l. 241. *ἔερχατο*, cp. *Od.* 9. 221.

l. 242. *παρ-έβαλεν*, 'threw beside them.'

l. 247. *βεβλημένος*, as if from form *βολέω*, for the perfect pass. of *βάλλω* is *βεβλημένος*. Cp. *βεβολήατο*, *Il.* 9. 3.

l. 249. *ἀγασσάμεθ' ἕξερ.*, lit. 'were amazed as we questioned,' where we should say, 'questioned him in our amazement.'

l. 262. ἀμφὶ δὲ [sc. βαλόμην] τόξα, 'and across my shoulders I threw my bow and arrows.'

l. 263. ἠνώγεα, § 21. 3.

l. 264. ἀμφοτέρησι, sc. χερσὶ, Od. 5. 428.

l. 265 = Od. 2. 362.

l. 268. τοῖσδεσι, Od. 2. 47, 'with these men here;' the ξταροὶ who had not gone to Circe's house. σῶν, tuorum.

l. 273. ἐπλετο, aor. πέλομαι, cf. Od. 2. 364, properly refers back to the moment of Eurylochus' story. Trans. 'is come upon me.'

l. 279. πρώτων ὑπήνητη, [ὑπήνη properly the part below the mouth; then, the hair thereon], 'just bearded.' Cp. Virg. Aen. 9. 181

Ora puer prima signans intonsa iuventa.

l. 280 = Od. 2. 302.

l. 281. δὴ αὐτ', one syllable, § 4. 3.

l. 282. οἴδε, 'yonder,' pointing to Circe's house.

l. 283: ἔρχαται, Od. 9. 221.

l. 288. ἀλαλεῖν, Ep. aor. from root λακ., which occurs in form ἀλέξω, 'to ward off,' generally with dat., as δλ. νήεσσι πῦρ, Il. 9. 347; here with genit., κρᾶτος (κᾶρα).

l. 290. κυκεῶ = κυκεῶνα, see sup. v. 235.

l. 295. ἐπατῆαι, (inf. for imperat., as v. 297 ἀπανήασθαι, v. 299 κέλεσθαι), 'rush upon her.'

l. 298. αὐτὸν = αὐτὸν σε, 'and may intreat you well yourself.'

l. 299. μακάρων ὄρκον, 'the oath of the blessed Gods,' i. e. the oath which the Gods take, sc. by Styx. Cp. Od. 2. 337. See the similar act of Calypso, Od. 5. 184. Others translate, 'by the Gods,' *deos obtestata*.

l. 300 = Od. 5. 179.

l. 301. ἀπογυμνωθέντα = 'disarmed,' so γυμνὸς ἀτερ κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος, Il. 21. 50.

l. 303. φύσιν, here (like φυή) 'its appearance.'

l. 304. ἔσκε, § 17. 6.

l. 305. θεοὶ καλέουσι is a phrase that may imply that it is a poetical or an old-fashioned word. Cp. Πλαγκτὰς τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέουσι, Od. 12. 61. See also Il. 1. 403; 2. 814; 14. 291; 20. 74.

l. 309. ἦμα, § 23. 3.

l. 316. δέφα is the reading of most editions, an older form is δέφαι, from δέφαι, so γήραι, Od. 11. 136.

l. 318. οὐδέ μ' ἔθ., 'and she failed to charm me.'

l. 320. λάξο, § 20. 3, from λέγω, [root ΛΕΧ], 'lie down.'

l. 323. ὑπέδραμε, i. e. 'ran crouching under his sword-arm and so clasped his knees.'

l. 325. τίς πόθεν; *quis hominum [et] unde?*

l. 327. The force is not changed by the doubled οὐδέ. One neg. goes to the verb and one to negative the ἄλλος.

l. 328. ὅς κε πῆρ καὶ ἀμειψ. The full phrase would be καὶ οὐ ἔρπος ὀδ. πρῶτ. ἀμείψεται τάδε φάρμ., 'and whose teeth these drugs have once passed.' Perhaps we might render ἀμείψεται, 'lets pass;' so that both verbs may have the same subject.

l. 330. πολύτροπος, see Od. i. 1.

l. 333. θέο = θοῦ, 'put up thy sword in its sheath.'

l. 334. ἐπιβέλομεν, cp. Od. 6. 261.

l. 335. πεποιθόμεν = πεποιθώμεν.

l. 337. πῶς γάρ με κέλευαι; 'Why, how canst thou bid me?' Cp. inf. v. 383. κέλευαι, two syllables.

l. 339. αὐτόν, sc. με.

ll. 343, 344 = Od. 5. 178, 179.

l. 348. τέως, 'meanwhile.'

l. 349. ἔασι, § 23. 4.

l. 351. εἰς ἄλαδε. See on Od. II. 18.

l. 353. λίτα, see Od. i. 130.

l. 360. ζέσεν, ζέω, 'boiled.'

l. 361. ἴσασα, particip. from aor. εἶσα, 'I set' (root ὕεσ). Trans. 'Having seated me in a bath, she washed me from [i. e. with water from] a great tripod-basin, [pouring it] down over head and shoulders, after she had mixed it to a nice warmth;' lit. θυμᾶρες, 'what suits the fancy,' used predicatively with κέρασσα. Ἄδ' for ἔλοε, imperf. from ἄω, another form of λούω.

l. 363. Join ἐξέλειτο γυίων, 'till she had taken the heart-breaking weariness from my limbs.'

l. 364. λίπ' ἐλαίφ, Od. 3. 466.

ll. 364, 365 = Od. 3. 466, 467.

l. 366. εἶσε δὲ begins the apodosis.

ll. 368-372 = Od. i. 136-140.

l. 378. ἴσος ἀναύδα, 'like a dumb man.'

l. 383. τίς γάρ κεν ἀνὴρ; 'Why, what man who was right-minded could bear to taste meat and drink before he had rescued his comrades?'

l. 384. πρὶν . . πρὶν = ante . . quam.

l. 385. λύσασθαι (mid. voice), of Odysseus rescuing his comrades for himself: λύσον (active, v. 387), of Circe doing it for Odysseus. So of Chryses, λυόμενος θύγατρα, and of Agamemnon, τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, II. i. 13, 29.

l. 386. πρόφρ. κελεύεις, 'dost bid me with all thine heart,' see on Od. 5. 161.

l. 388. δι' ἐκ μ. βεβ., i. e., 'passed through the hall and went out of it.'

l. 393. ἔς πρὶν, 'which the baleful drug had made to grow thereon before.'

l. 397. 'They clung to my hands . . each one of them,' cp. Od. 2. 252, 'and into the hearts of all there stole a tender sorrow.'

l. 398. ἱμερ. γόος is like 'tears of joy;' γόος implies the noise of crying, and not only the feeling in the heart.

l. 403. To draw a ship up on land implied the intention of a long stay. 'Bring all your stores to grottos and place them therein,' if we read ἐν σπ. πελαγί. The reading κτήματα δὲ σπη. = 'Bring them to the grottos, and all the ship's tackling (δπλα).'

l. 405. ἰέναι, inf. for imperat.

l. 409. κατὰ . . χείοντας.

l. 410. 'And as when the calves in the homestead around the drove of cows that have come back to the fold-yard when they have had their fill of grass'—(here the verb in the conjunct. after ὅτ' ἂν should come in, but the construction changes after the parenthesis and goes on with the simple indicative)—'they all leap together before them, nor can the pens hold them, but with loud lowing they run round their mothers; so they, when they saw me, threw themselves upon me, with tears'—ἐχυντο, like ἀμφιέχυντο, used with accus., Od. 16. 214)—'and their feeling seemed to be just as if they were come to their home and the very city of rugged Ithaca.'

l. 425. ὀτρύνεσθε . . ἴπεσθαι, 'make haste to accompany me;' so ἀπρόνοντ' ἰέναι, Od. 17. 183.

l. 427. ἐπηετανόν, 'good store,' Od. 6. 86. 427 = Od. 7. 99.

l. 430 = Od. 4. 77.

l. 431. πῶς' ἴμεν; 'Whither are we going?' So ἴμεν, 1st plur. from εἶμι, Od. 2. 127.

l. 432. καταβήμεναι, the epexegetis of κακῶν τούτων. See p. 228, ad fin.

l. 433. ποιήσεται, i. e. ποιήσῃται, § 3. 4, with κεν, 'who will make us all either swine or wolves or lions, so that perforce we should have to keep ward at Circe's house,' cf. Od. 7. 93. ὡς περ Κ. ἔρξῃ seems to take up only the καὶ ἀνάγκη, 'all against our own will, even as the Cyclops treated us,' (ἔρδω). But ἔρξ', or ἔρξ', might come from ἔργω, 'shut us up.'

l. 435. οἱ μέσσαυλον, 'bis inner court.'

l. 437. τούτου, sc. Ὀδυσσεως.

l. 440. τῷ οἱ ἀποτμήξας, 'having therewith smitten off his head, near kinsman though he was, to dash it to the ground.' τῷ, sc. ξίφει.

l. 442 = Od. 9. 493.

l. 444. νῆα ἔρυσθαι, 'to guard the ship.' 444 = Od. 9. 194.

l. 451 = Od. 4. 50.

l. 453. φράσσαντὸ τ' ἐσάντα, 'and recognised each other face to face.'

l. 457. θαλ. γόν, 'a burst of sorrow,' on the analogy of θαλ. δάκρυ.

l. 463. ἀσκελές [σκέλλω, 'to dry'] καὶ ἀθυμοί, 'withered and spiritless.'

l. 465. ἐπέ^η, two syllables, § 4. 3. πίποσθε for πέπονθε, i. e. πέπονθατε, (πάσχω), *passi estis*.

l. 467. τελεσφόρον, see on Od. 4. 86.

l. 469. περί . . ἔτραπον, 'returned on their course,' so as to begin anew. The next line seems to have been interpolated from Hes. Theog. 59.

l. 472. δαιμόνιος, properly, 'a man possessed,' a term used to describe any one whose conduct seems extraordinary. Here meaning 'demented,' as proved by his forgetfulness of home.

l. 481. γούνων, 'by her knees,' so λισσέσθαι Ζητῆος, 'by Zeus.' The phrase is suggested by the ordinary γούνων ἄπτεσθαι.

l. 486. ἄμφ' ἐμέ, simply, 'around me.'

l. 491. ἐπαινῆ, 'dread,' an epithet only of Persephone, is rightly interpreted by Scholiast as = αἰνή. Buttman Lexil. s. v. would write ἐπ' αἰνή, 'and dread P. besides.' Others regard the word as = ἐπαινετή, 'renowned,' like ἀγαπή, Od. II. 213.

l. 493. μάντης, from μάντις, as πόλιος from πόλις. Others read μάντιος, which requires ἄλδιον or ἄλαος.

l. 494. 'To whom P. granted his wits even after death, alone [of all the dead] to have his senses, while they flit as phantoms.'

l. 495. οἶφ attracted into case of τῶ. πεπνύσθαι, perf. from πνέω. Cf. πεπνυμένος.

ll. 496-499 = Od. 4. 538-541.

l. 499. κυλινδόμενος, Od. 4. 542.

l. 502. Ἄϊδος, sc. δῶμα. The forms αἰδος gen., and αἰδι dat., necessitate a form of the nom. Ἄϊς.

l. 506. Join ἀνά πετάσσας, 'having spread aloft.'

l. 507. ἦσθαι, inf. for imper. κε φέρησι, almost = 'future.' Cp. sup. v. 288, Od. I. 396.

l. 508. Ὠκεανὸς is represented as a river encircling the whole expanse of land and sea. When the earth is represented on the shield of Achilles (Il. 18), the ocean-stream forms the rim of the shield. It was perhaps separated by a bank from the sea round which it flowed, and in this bank there may have been one or two openings. At any rate, when this stream was crossed (περᾶν) the traveller was beyond the confines of the world, and the ἀκτὴ λάχεια on the further side belonged to the kingdom of Hades.

l. 509. For λάχεια, (v. l. ἐλάχεια), see on Od. 9. 116.

l. 511. κέισαι (§ 19. 2), inf. for imperat. Here begins the apodosis τοῦ ἀλλ' ὀπίτ' ἄν.

l. 513. Πυριφ. τε ρέουσι Κώκυντός τε. The grammarians call this arrangement of the plural verb with a singular subject preceding and following, the σχῆμα Ἀλκμανικόν, as if it were common in Alcman's writings. So in Il. 5. 774

ἦχι βόας Σιμβεία συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος.

l. 515. *δύω ποταμῶν*, according to Schol., the meeting of the Cocytus and Pyriphlegethon, whose united waters flow into Acheron.

l. 517. *ὅσον τε πυγούσιον*, for the constr., see Od. 9. 322. *πυγ.* adj. from *πυγῶν*, 'a cubit in length and breadth.'

l. 518. *ἀμφ' αὐτῷ δέ*, 'and round the edge thereof pour a drink-offering for all the dead.'

l. 521. *γουνουσθαι*, with double meaning of supplication and promise, viz. that you will perform (*δέξειν*) a sacrifice.

l. 523. *ἐσθλῶν*, 'treasures,' lit. 'good things.'

l. 524. *ἀπάνευθεν* = 'apart from the rest.' *οἶφ*, 'for himself alone.'

l. 526. *λίση*, 1 aor. subj. *λίσσομαι*, *cum vero supplicaveris*.

l. 527. For the gender *θῆλυν μέλαιναν*, see on Od. 4. 406. 'Turning the victim towards the nether-darkness,' not with head stretched back and looking upwards, as in sacrificing to the Gods above, 'and do thou thyself turn away'—(not to pry into such mysteries)—'moving towards the stream of the river (Oceanos).' He is to look back from the *ἀκτῆ λάχεια* of v. 509, in the direction of the world of the living, across the ocean-stream over which he has now passed.

l. 531. *ἀνώξει*, aor. from *ἀνώγω*.

l. 532. *κατάκειτ[αι]* = *jacet*, the ordinary reading (*κατέκειτ'*) is unintelligible. From *ἐτάροισι* the construction passes into the accus. and infin. in *δείραντας κατακῆαι*.

l. 537. *πρὶν Τ. πύθεισθαι*, 'Suffer not the shades to come near to the blood [in the trench] till thou hast enquired of Teiresias.'

ll. 539, 540 = Od. 4. 389, 390.

ll. 543-545 = Od. 5. 230-232.

l. 548. *ἀωτεῖται*, probably as Buttm., only as a strengthened form of *ἀημι*, 'to breathe;' spoken of the deep breathing of sleep. Others, from the use of *ἀωτον*, 'flower,' or 'prime,' interpret it by *ἀπανθίζετε*, 'cull the flower of sleep,' like the *molles carpere somnos*, Virg. Georg. 3. 435.

l. 551. The second *οὐδέ* goes closely with *ἐνθεν*, *ne abhinc quidem*.

l. 554. *δς* here seems to be the demonstr., *hic quidem*.

ἐν δώμασι. To enjoy the cool air he lay down on the flat roof. Starting up suddenly, he forgot to descend 'by going to the long ladder,' these last words forming the important clause.

l. 556. *κινυμένων*, from *κινύμαι*, another form of *κινούμαι*.

l. 559. *καταντικρὺ* is written in some edd. as one word = 'right down from.' Others join *κατὰ τέγος*, and make *αντικρὺ* the adv. qualifying *πέσειν*. Join *ἐξείαγη*, as in *ἐξ ἀχένα δξη*, Il. 5. 161.

l. 562. 'Ye are thinking, may be, to return.' The mid. indic. of *φημι* is rare. Cp. Od. 6. 200.

l. 563. *ἡμῖν . . χρησομένους*, see on 532, sup.

l. 567. Join *κατὰ* with *ἔξθμενοι* = *καθεζόμενοι*, or take it adverbially.

Others join *καταῦθι*, as *κατόπισθε, παραῦθι*. γδων = ἐγδασον, 3rd plur. imperf. of γόωω.

l. 568 = sup. v. 202.

l. 571. Join *παρὰ νηὶ κατέβησεν* with *θηλ. μέλαιν*. Cp. sup. v. 527.

οἰχομένη, 'having left us,' i.e. unperceived, as the following words explain, 'having easily slipped away from us.'

BOOK XI.

l. 4. 'We took and put on ship-board those (sup. 10. 572) sheep.'

ἔβησα, transitive aor. from *βαίνω*.

l. 5 = Od. 10. 570.

l. 8 = Od. 10. 136.

l. 9. *πονησάμενοι δπλα*, 'having set in order the tackling.' Cp. Od. 9. 250.

l. 10 = Od. 9. 78.

l. 11. *πανημερίης*, used adverbially with *ποντοπορ.*, 'as she moved over the waters all day long.'

l. 13. *πέιρατα Ὀκeanοῖο*, 'the bounding-line [of the world] formed by the ocean-stream;' so *ἀνέμων κύμα*, 'the wave caused by the winds,' Od. 13. 99.

l. 14. *Κιμμερίων πόλις . . κεκαλυμμένοι*. *Constructio ad sensum*. See on inf. v. 91.

l. 15. *ἠέρι*, 'mist.' 15 = Od. 8. 562.

l. 18. *ἀπ' οὐρανόθεν*, see Od. 10. 351, *εἰς ἄλαδε*, where either termination or preposition is superfluous.

l. 19. Join *ἐπὶ . . τέταται*.

l. 20 = Od. 9. 546.

l. 21. *παρὰ ῥόον*, 'along the stream.'

l. 22. *φράσε*, sc. in Od. 10. 516.

l. 24. *ἔσχον*, perhaps 'held them' till Odysseus was ready to slay them, as in v. 35. Al. 'brought them.'

ll. 25-37. See Od. 10. 517-530.

l. 35. *ἀπεδειροτ. ἐς βόθρον*, 'cut their throats [for the blood to run] into the trench.' Cp. *μῆλα ἱερεύειν ἐς πηγάς*, Il. 23. 148.

l. 37. *ἐξ Ἐρέβους*, § 4. 1.

ll. 38-43. Cp. Virg. Georg. 4. 471, foll., and Aen. 6. 306, foll. These verses have been rejected by many ancient and modern commentators, as being inconsistent with the following account of the ghosts coming up one by one.

l. 40. *οὐτάμενοι*. These participles are best described as from the syncopated aorist, § 20. 4, with a passive signification. Cp. *κτάμενος*, Od. 22. 412; *ἀλιτήμενος*, Od. 4. 807. Others regard them as perf.

pass. forms with change of accent, because they have passed in usage from verbs into adjectives.

l. 42. οἱ πολλοὶ ἐφόιτων, *qui adveniebant frequentes*.

ll. 44-50 = Od. 10. 531-537.

l. 51. Elpenor appeared first, because, his corpse [so σῶμα always in Homer] having remained unburied, he could not go down δόμον 'Αἴδος εἶσω. Cf. Virg. Aen. 6. 337-339.

l. 58. 'Thou wast quicker coming [ἴων in best MSS. instead of ἐὼν] here on foot than I with my black ship.' φθάνειν implies a comparative notion, and so is followed by ἤ, as sometimes βούλομαι. See inf. 489.

l. 60 = Od. 10. 504.

l. 61. ἄσε, ἀάω. The form δασα occurs Od. 10. 68. ἀθέσφατος here refers to the excessive quantity, as in the phrase κρέα ἄσπετα. See, for ἀθέσφ., Butt. Lexil. s. v.

l. 62. καταλέγμενος, § 20. 4. See on 10. 555-560.

ll. 63-65 = Od. 10. 558-560.

l. 66. τῶν σπιθεν, rightly the Schol. καταλειμμένων οἴκοι, further explained by the words οὐ παρέόνταν. Trans. 'And now I beseech thee by [genit. as in Od. 2. 68] those we have left behind, not here with us.'

l. 70. σχήσεις νῆα, Od. 10. 91.

l. 72. καταλείπειν, inf. for imperat., as in vv. 74, 75.

l. 73. νοσφισθεῖς, 'turning away from me.' So νοσφίσαιτο, inf. v. 425.

l. 76. ἀνδρὸς δυστήνοιο does not follow the case of μοι, but depends directly upon σῆμα, 'the tomb of an unhappy man,' as a monument to all posterity; lit. 'even for posterity to hear of.' Od. 3. 204.

l. 81. στυγεροῖσι, 'sad.' So inf. v. 465.

l. 82. ἀνευθεν ἐφ' αἵματι ἰσχων, 'holding away from myself over the blood.' Odysseus sits on the side of the pit nearest to the living world, and holds out his sword at arm's length.

l. 83. ἐτέρωθεν is the side of the pit nearest to Erebus.

l. 88. προτέρην ἴμεν πρὶν πυθίσθαι = *ante accedere quam sciscitatus essem. προτέρην . . πρὶν*, like πρὶν . . πρὶν.

l. 89 = Od. 10. 537.

l. 91. χρύσεῶν, two syllables. ἔχων agreeing with Τειρεσίας implied in Τει. ψυχῆ: *constructio ad sensum*. See sup. v. 14.

l. 94. ἤλυθες ὄφρα ἴδῃ, subjunct. after aor. tense, because in sense it = ἐλήλυθας.

l. 97. ἀνασῶ., 'having retreated.' Join ξίφος ἐγκατέπηξα, 'But he, that faultless seer, when he had drunk the dark blood, then accosted me.'

l. 100. δίζηαι for δίζησαι. For a similar dropping of σ, cp. the forms βέβληαι, μέμνηαι. 'Thou enquirest after a pleasant return, Odysseus; but, the God will make it a hard one for you.'

l. 102. λήσειν, sc. σε, 'that thou wilt go unnoticed of P.' δ, i. e. καθ' ὃ, *propterea quod*, 'because he hath stored up wrath in his heart against you, but still for all that [καὶ ὅς, even thus], though suffering troubles, you may yet come home.' For δ so used, cp. Od. 12. 295. Others make it equivalent to ὅς, which occurs in the corresponding line, Od. 13. 342.

l. 107. Θρινακίη, a legendary island, not to be confounded with Sicily, which was called Trinacria from its three promontories (τρῆϊς ἄκραι). The name may have some allusion to the trident (θρίναξ) of Poseidon. See Od. 12. 127.

l. 108. εὔρητε, conjunctive after ὁππότε κε, sup. v. 106.

l. 110. 'Now if you leave them unharmed ἀσίνεῦς, § 4. 3) and keep the thought of your return in mind, then you may still reach Ithaca.' εἴαθ for εἴαρ, from εἶα.

l. 113. 'And should you yourself escape, you will come there late, in wretched plight, having lost all your comrades.' νεῖαι, 2 sing. pres. from νέομαι or νεόμαι, which contain a future notion like εἶμι. In Od. 12. 188, we have νεῖται.

ll. 114, 115 = Od. 9. 534, 535.

l. 120. κτείνης, conjunct. of aor. ἔκτεινα.

l. 121. ἔρχεσθαι, infin. for imperat., as ἀποστείχειν and ἔρδειν, inf. l. 132. To come to the country of men unacquainted with salt seems to be a poetical way of saying, 'when you have quietly settled down inland, far away from the sea,' the only source of salt known to the ancients.

l. 127. The token by which Odysseus would know that he had reached the place was that a man of the country would meet him, and show his utter ignorance of sea life by mistaking an oar for a winnowing-shovel.

l. 128. φήη, § 23. 5. ἔχειν, sc. σε. The apodosis begins with καὶ τότε δῆ.

l. 131. ἐπιβήτορα, 'the mate.'

l. 133 = Od. 4. 479.

l. 134. θάνατος ἐξ ἄλδς, 'a death far away from the sea.' So ἐκ καπνοῦ, Od. 16. 288. Others join ἐλεύσεται ἐξ ἄλδς, 'shall come upon you from the sea,' which agrees with the later legend that Odysseus was slain by Telegonus (his son by Circe) who, not recognising his father, shot at and mortally wounded him with a spear tipped with a fish-bone, as if the sea would be his foe to the last. But this agrees less well with ἀβληχρος = 'mild,' from root βλακ, i. e. μλακ, as in μαλακ-ός.

l. 135. For τοῖος, see on Od. 1. 209.

ὅς κε σε, 'which shall slay thee when pressed by the burden of a fair old age.'

l. 136. λιπαρῶ, lit. 'sleek' or 'shining.' For ἄρημ., see on Od. 6. 2.

l. 141. τήνδε, 'yonder.'

l. 144. τὸν ἕόντα. τὸν predicate = τοῦτον ἕόντα, 'how she can recognise me as being the man [I really am].' Cp. οὐ πῶ φησι τὸν εἶναι, Od. 23, 116.

l. 147. ὃν τινα . . ἐνίψαι, *quemcumque mortuorum sanguinem accedere siveris, is tibi vera renuntiabit* (for ὁ δὲ introducing the apodosis, cp. Od. 12. 41), *cuiuscumque vero denegaveris, is tibi rursus revertetur.*

l. 151. Join κατὰ ἔλεξεν.

l. 153. ἔγνω, sc. ἐμέ.

vv. 157-159 are suspicious, as being inconsistent with vv. 502, 508, 513.

l. 160. Join ἀλώμενος πολλὸν χρόνον.

l. 161. The case of νηὶ . . ἐτάροις is the regular instrumental dat. = 'by means of.'

l. 166. Ἀχαιῖδος, (Ἀχαιῖς), sc. γῆς = Peloponnesus. δμῆς = ἡμέτερας.

l. 171. πανηγύσις, Od. 2. 100.

l. 174. εἰπέ πατρός, 'tell me of my father,' on analogy of πειθέσθαι, ἀκούειν.

l. 175. γέρας, here = 'the sovereignty.'

l. 183. '*Videtur nimirum prius oppetiisse Anticlea quam Penelope proci ambirent, Ulyssisque facultates diriperent,*' Löwe.

l. 185. τεμένειά, § 3. 4, the royal demesnes. δαῖτας, κ.τ.λ., 'banquets which it is meet that a judge should enjoy, for all invite him.' A king was, by right of his position, a judge also.

l. 186. ἀλεγύνειν, properly, 'to take trouble about,' 'be interested in.' This description of Telemachus is hardly reconcilable with the fact that he could not have been more than fourteen years of age at this time.

l. 187. πατήρ, 'Laertes.' αὐτόθι defined by ἀγρῶ, 'in the country.'

l. 188. εὔναι, used predicatively, 'nor has he by way of bedding.'

l. 190. χεῖμα, 'through the winter.'

l. 191. εἶται, perf. pass. in med. sense from ἐννυμι.

l. 193. γουνὸν ἀλώης, Od. 1. 193. οἱ βεβλήσθαι, 'are laid for him.'

l. 195. ἀέξει μέγα, 'makes his sorrow grow big, and old age besides (ἐπὶ) is come upon him.'

l. 201. 'Robs the limbs of life.' ἔξειλ, aorist of custom.

l. 202. The key-word of the sentence is πόνθος, the sense of which is carried on both to μήδεα and ἀγανοφρ. Trans. 'But regret for thee, and [for] thy counsels, and [for] thy tenderness.' As if it were, 'and thy counsels [now lost to me] and thy tenderness [so much missed].'

l. 205. Cp. Virg. Aen. 2. 792 foll.

Ter conatus ibi collo dare braccia circum:

Ter frustra comprehensa manus effugit imago,

Par levibus ventis volucrique simillima somno.

l. 207. εἴκελον, adverbial as ἴσον, inf. v. 577.

l. 208. γενέσκετο, § 17. 6. κηρόθι, § 12. 2 (a).

l. 211. εἰν' Αἴδαιο, sc. δόμῳ. Notice dual combined with plural in φίλας χεῖρε. So Δύ' Αἴαντες μενέτην, Π. 8. 79.

l. 212. τεταρπώμεσθα = 'may weep our fill.' *Est quaedam flere voluptas*, Ov. Trist. 4. 2, 37.

l. 213. The predicate is εἰδωλον. 'Did she send this appearance mere phantom, so that,' etc.

l. 216. κάμμορε, § 7.

l. 218. δίκη in its first sense of 'custom,' Od. 4. 691. Trans. 'But this is the way with mortals, when one is dead.'

l. 219. ἔχουσι = 'keep together.'

l. 220. τὰ μὲν, sc. σάρκα, ὅστέα, ἴνα.

l. 222. πεπόνηται, 'flits about,' perfect with present force. So πεπονήται, Π. 2. 90. From ποτάομαι, Epic form of πέτομαι.

l. 223. 'But hasten back as speedily as thou mayest to the light of day, and bear in mind (lit 'know') all this [that thou hast seen].'

l. 238. ἠράσσατο, (ἐράομαι), 'fell in love with Enipeus,' a Thessalian river that rises in Othrys and falls into the Apidānus.

l. 239. ἴησι, 'sends' [his waters], used intrans. Cp. Od. 7. 130.

l. 241. τῷ δ' ἄρ' εἰσάμενος, 'now having likened himself unto himself, unto the river-god Enipeus.'

l. 242. ἐν προχοῆς, § 6.

l. 245. The verse was rejected by the Alexandrian critics, as ζῶνῃ λύνειν is unhomeric.

l. 250. τοὺς, 'the sons,' masc. gen. implied in τέκνα. κομ. ἀπιταλλ infn. for imperat.

l. 251. ἴσχεο = 'keep silent.'

l. 253 = Od. 4. 425.

l. 255. θεράποντε Διὸς = 'kings,' as Zeus is the representative king Warriors are called θ. Ἄρηος, Π. 2. 110.

l. 256. Iolcos, (now *Volos*), the capital of the Aeolidae, lay in the district of Magnesia in Thessaly.

l. 257. ὁ δ' ἄρ' = Neleus.

l. 258. τοὺς ἑτέροους, i. e. 'the other children' whom she bore, she bore to Cretheus. Cp. οἱ ἄλλοι, Od. 1. 26.

l. 260. τήν δὲ μετὰ = *post illam vero*. Asopus, a river in Boeotia. The founding and fortifying of Thebes by Amphion and Zethus is a older legend than the one which assigns the act to Cadmus; unless we suppose the upper city (Καδμεία) to be the work of the latter, and Thebes (ἡ κάτω πόλις) of the former.

l. 265. ναιέμεν, because of the Phlegyae who dwelt around.

l. 267. θρασυ-μέμνονα, (—μέμνονα—μέμ-αα) = *audacio animo*.

l. 268. ἀγκοίνησθ, § 7. 6. Join ἐν ἀγ. μιγείσα.

l. 269. Creon, king of Thebes (not to be confounded with C. brother-in-law of Oedipus), gave his daughter Megara to Heracles for aiding him against the Minyae.

l. 270. *πίδα*, with first syllable short; so *ἤραος*, Od. 6. 303; because the diphthong or long vowel is followed by another vowel.

l. 271. *Οἰδιπόδας*, § 9. 4, from nom. form *Οἰδιπόδης*. *Ἐπικαστή*, called by the tragedians *Ἰοκάστη*.

l. 272. *μέγα ἔργον*, Od. 3. 261.

l. 274. *ἄφαρ δ'*, 'At once [after the union] the Gods made the matter *ἀπάνιστα*, neut. plur. as *ἴσα*, etc.] known to men.'

l. 275. Join *ἄλγεα πάσχων διὰ ὀλοῦς βουλῆς θεῶν*.

l. 277. *εἰς Αἶδαιο*, sc. *δαίμα*. 'The mighty warder,' lit. 'gate-fitter.'

l. 278. *ἀψαμένη*. 'Having fastened a noose on high [*ἀπὸν*, predicat. with *ἀψαμ.*] from the beam, absorbed in her own sorrow.'

l. 279. *σχομένη* = 'taken up,' 'fast held,' cp. inf. v. 334. *τῷ δ'*, sc. *Dedipus*.

l. 284. The Minyan (as distinct from the Arcadian, inf. v. 459) *Orchoenios* was a city in Boeotia at the point where the Cephissus empties itself into the Copaic lake.

l. 285. *οἱ*, sc. 'to the king,' suggested in the word *ἐβασίλευε*.

l. 287. *τοῖσι δ' ἐπ'* = *ἐπὶ τοῖσι*, 'besides these.'

l. 289. *ἔβου*, 'Nor was Neleus minded to give her [imperf. tense] to the man who could not,' etc. The cows of the 'mighty Iphiclus' were hard to drive away; *ἀργαλ.* sc. *ἐλάσαι*. Melampus, son of Amythaon, was the 'blameless prophet' who undertook to recover these cows from Iphiclus, who had robbed Tyro (v. 235 sup.) of them. But he was caught and imprisoned by the herdsmen, and not released till he had 'uttered all the oracles;' this perhaps means till he had told Iphiclus, who was childless, how he might have an heir. The story is told again Od. 15. 230 foll.

l. 292. Join *κατὰ-πέδησε*, lit. 'fettered him down.'

l. 300. *Πολυδεύκῃ*, § 4. 3.

l. 301. *γαῖα κατέχει* is a common phrase for to be 'dead and buried,' inf. v. 549. In Il. 3. 243, the Tyndarids are described, in the same words, as 'dead and buried in Lacedaemon;' for in the Iliad they are merely mortal. Here, if the lines are genuine, the meaning must be, they are under the earth but not dead, as the next line shows, for though *νέρθεν γῆς* they are still alive, each one on alternate days living in Olympus or in the underworld.

l. 304. *λελόγγασιν*, see on Od. 7. 114. The indefinite periods *ἄλλοτε .. ἄλλοτε* are defined by the addition of *ἐτερήμεροι*.

l. 305. *τὴν δὲ μέτ'*, see on sup. v. 260.

l. 311. Perhaps because of their brief life (*μυνηθαδία*) the poet specifies that at nine years old they were nine cubits high. *ἐννέτωροι* (see on Od. 10. 19) and *ἐννέοργμοι*, § 4. 3. The *γάρ* introduces an explanation of *μηκίστους*, 'biggest of men.'

l. 314. *φυλόπιδα*, generally *φύλοπιν*. With *φ. στήσαι*, cp. *μάχην στη-*

σάμενοι Od. 9. 54. If vv. 315-316 are genuine, which is doubtful, they must mean that the gods had fled from Mount Olympus into the οὐρανόσ above, and that the Aloidae began piling mountains on Olympus to make a great staircase up to heaven.

l. 319. πρὶν . . λάχνη, 'ere the curly hair had sprouted below their (σφαυῶν, § 15. 1) temples, and covered their chins (γένυς for γένυας, acc. plur. from γένυς) with thick down.'

l. 321. *Phaedra*, daughter of the Cretan Minos, and wife of Theseus after the death of Hippolyte. She loved her step-son Hippolytus, who rejected her passion. The Hippolytus of Euripides is on this subject.

Procris, daughter of Erechtheus king of Athens, and wife to Cephalus, to whom she proved untrue, and by whose hands she was unwittingly slain.

Ariadne, daughter of Minos and Pasiphae. She loved Theseus, and followed him on his voyage from Crete, but was killed by Artemis on the island of Dia.

l. 324. ἤγε μὲν, 'was fain to take' (imperf.), or 'was carrying off,' but he had no joy of her. The legend is not identical with that of the desertion of Ariadne by Theseus in Dia (Naxos) and the love of Dionysus for her. The Dia here named must be the little island (*Standia*) to the north of Crete.

l. 325. μαρτυρίῃσι. Perhaps the 'information' that she had yielded to Theseus when pledged to Dionysus.

l. 326. *Maera*, a nymph of Artemis, and mother of Locrus by Zeus.

Clymene, mother of Iphiclus, sup. v. 290.

Eriphyle, wife of Amphiaraus, bribed with a necklace by Polynices to send her husband on the fatal expedition against Thebes.

l. 327. ἀνδρός, 'for her lord['s life],' gen. of price.

l. 328. μυθήσομαι = μυθήσωμαι.

l. 330. φθίτο, optat., see on Od. 10. 51.

l. 334. κληθμῶ, 'by the magic' of his story-telling. Then Arete asks, 'What think you of this man, his outward form and his well-balanced (είσασι, al. 'in accordance' with his external beauty) mind?' 'Now, it is *my* guest that he is, yet every one has his share in the honour [of entertaining such a hero]; wherefore be not in a hurry to send him off, nor give short measure of your gifts to one who needs them so sorely.'

l. 341. κείνται, Epicè for κείνται.

l. 344. οὐκ ἀπὸ σκοποῦ οὐδ', 'not away from the mark, nor at variance with our own idea.' So the Schol. Others render ἀπὸ δόξης, 'Not different from what we should expect of our queen,' which is simpler. 'But on Alcinoüs here (τοῦδε) depend both promise and performance.'

l. 351. ἔμπης = 'notwithstanding,' taking up the *εἰς* of the last line.

The *οὖν* strengthens the qualifying force of *ἐμπης*, as in the combinations *ὄ οὖν, γοῦν*.

l. 353 = Od. I. 539.

l. 354 = Od. 9. 1.

l. 358. *καί κε τό*. Apodosis, 'I should like this better,' viz. to go back full-handed. For *καί κε*, see on sup. v. III.

l. 363. *τὸ μὲν οὖ σε, κ.τ.λ.* This indeed we don't think thee to be, viz. a knave. So *ἔισκειν* with accus. and infin., II. 21. 332

ἄντα σέθεν γάρ

Ξάνθον δινήεντα μάχρῃ ἤισκομεν εἶναι.

l. 364. *οἶά τε πολλούς, κ.τ.λ.* 'Inasmuch as the dark earth breeds many [such] men broadcast'—(others read *οἶά τε πολλὰ* = 'as oftentimes,' see on Od. 9. 128)—fashioning falsehoods out of things which one can never see with one's eyes.'

l. 366. *ᾄθεν = ἐκ τοιούτων ἄ*, meaning from things which don't admit of proof; or 'pushing falsehoods [to a point (i. e. a perfection)] from which no man can so much as see (sc. that they are falsehoods).' *ᾄθεν* in this case = *ἐκείσε ᾄθεν*. The latter is simpler.

l. 367. *ἔπι = ἔπεισι. ἔνι = ἐνεισι.*

l. 368. *ὡς ὄτ' ἀοιδός*, cp. Od. 5. 281.

l. 369. *Ἀργείων*, specially of the comrades of Odys.

l. 371. *ἑτάρων*, perhaps of the chieftains with him at Troy. The first *ἑτα* must be closely joined with *αὐτῶ = tecum*; the second with *ἔποντο = comitati sunt*.

l. 373. Odys. (v. 330) thought the night far spent; Alcinous, in his eagerness to listen, says it is long yet, 'infinitely long' (*ἀθέσφ*).

l. 381. Join *τούτων οἰκτρότερα*.

l. 383. *ἀντή*, 'cry,' i. e. battle, as *φύλοισι*, 'clansmen's shout.'

l. 384. *γυναικός* = Clytaemnestra.

l. 388. *ἀγηγέρατο, congregatae erant*, plqpf. with Attic reduplication from *ἀγείρω*, § 17. 4.

l. 392. *πινάς*, from form *πίνημι* an earlier form of *πετώννυμι*.

l. 393. *ἀλλ' οὐ γάρ*, 'But [he could not do it] for,' etc.

l. 401 = Od. 10. 459.

l. 402. *περιταμνόμενον*, lit. 'encircling and cutting off from the herd.' A picturesque word to describe cattle-lifting.

l. 403. *μαχεούμενον*, a form of the present participle with the o lengthened into a diphthong *metri grat*. *μαχείτο* appears as pres. optat.

II. I. 272.

l. 411. *κατέκτανε*, aorist of custom. 411 = Od. 4. 535.

l. 414. *ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρός*, sc. *δόμω*.

l. 415. *ἦ γάμω*, see on Od. I. 226.

l. 417. *μουνᾶξ* = in single combat, or it may refer to any single instances of death.

- l. 418. Join *ὄλοφύραό κε θυμῷ μάλιστα*.
- l. 421. *οἰκτροτάτην*, predicat., 'but saddest of all that I heard was the voice,' etc.
- l. 423. *ἀμφ' ἔμοι*, 'at my side,' sc. at the feast. 'But I, lifting up my hands [sc. beseeching mercy], dropped them to the ground, dying with the sword through me.' Others join *χεῖρας βάλλον περιφασγ.*, as if he made a last effort to defend himself.
- l. 424. With *ἀποθνήσκ. περι φ.*, cp. Il. 8. 86; 13. 441, 570; 18. 231; 21. 577; 23. 30, and Soph. Aj. 828 *φασγάνῳ περιπυχῆς*, lit. 'folded round the blade;' 'but she, merciless one, turned away from me, nor would she bring herself to close my eyes, nor shut my mouth for me, though going to the realm of Hades.'
- l. 426. Join *καθελεῖν ὄφθ. στόμα τε συνεραΐσαι*.
- l. 429. *οἶον δὴ*, a special instance of the general principle in v. 427, 'such a deed [for example] as she did in having wrought.'
- l. 432. *Ἰδύια*, Od. 9. 189.
- l. 433. *οἱ τε κατ' = κατέχευεν ἑαυτῇ αἷσχος*. The antecedent τῷ φ is also in dative, *καὶ ἐκείνη ἦτις ἂν εὐεργος ᾗ*.
- l. 437. *ἤχθηρε διὰ = 'worked out his hatred by means of a woman's devices,'* cp. sup. v. 276.
- l. 441. *εἶναι*. This infin. and the foll. with imperatival force. 'Wherefore, in this present case [νῦν] do thou never be gentle even towards thy wife.'
- l. 443. *τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι*. For *εἶναι* we should expect *εἶσθαι*, but it is attracted into the infin. to balance *φάσθαι*. Cp. Il. 6. 87 foll. *ἡ δὲ .. πέπλον θείναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασι = Illa vero vestem deponat*.
- l. 452. 'But that wife of mine suffered me not so much as to take my fill of joy in my son in gazing on him,' [lit. 'in my eyes'].
- l. 453. Join *με αὐτὸν = ἔμαντόν*.
- l. 456. *κατισχήμεναι*, inf. for imperat. = *κάτισχε, appelle*. These lines are inconsistent with the praise of Penelope's virtue (sup. v. 445), and have been generally rejected. *πιστά*, neut. adjective as substantive, 'no trust;' so *φυκτά*, 'escape,' Od. 8. 299.
- l. 458. *ἀκούετε*, sc. 'thou, Odysseus, and thy comrades.' For the tense, equivalent to our use of the perfect, cp. Od. 2. 118.
- l. 461 = Od. 1. 196.
- l. 464 = Od. 4. 837.
- l. 467. *Πηληιάδεω*. Epic form for *Πηλείδου*, *δέω*, one syllable, § 4. 3.
- l. 468. *Πατροκλῆος*, as if from nom. *Πατρόκλης*. For Antilochus, see Od. 3. 110; 4. 202, 187, etc.
- l. 473. 'What stranger feat wilt thou devise,' sc. than this descent to Hades, explained in next line.
- l. 476. *ἀφραδέες*, see on Od. 10. 495.

478. Scan this line δ Ἀχιλ | εὐ Πηλ | ἔος υἷ | ἔ μέγα. The ε long, frequently, before a liquid.

479. Τειρ. κατὰ χρέος, (cp. ψυχῆ χρησόμενος), 'on business with resias;' so κατὰ πρῆξιν, Od. 3. 72.

482. With σείο μακάρε., cp. Od. 5. 105.

483. προπάρουθε, 'in time past.' Man stands with his back to the fire; events thus come up behind (ὀπίσσω), and so, when past, are πάρουθε.

488. μή μοι θ. γ. παραύδα. 'Comfort me not respecting death.' ατον, accus. of reference.

490. ἀκλήρωφ, explained by the next words, 'one who hath not ch substance.'

493. πρόμος ἔμμεναι, 'to be a chieftain.'

494. πέπυσσαι, with doubled σ, perf. from πυνθάνομαι.

497. Join κατ-έχει. With μιν . . χεῖρας, cp. Od. 1. 64.

498. ὑπ' αὐγάς [sc. εἰμί], ὑπὸ sometimes used in H. when no idea motion seems implied, cp. Il. 15. 267 ἔασιν ὑπ' ἠῶ ἠέλιόν τε.

499. Τροίη, 'the Troad.'

502. τῷ κε, κ.τ.λ. 'In that case would I make grievous my might in invincible hands to [many an] one [of those] who outrage him and it him out from his meed of honour.' With τρω [τινι, § 15. 2] in s sense, cp. Od. 3. 224. Here the first aor. of στυγέω is used in a causative sense, στυγητῶν ἂν ποιήσαιμι.

l. 503. For οἱ = τῶν οἱ, cp. Od. 4. 177.

l. 509. Scyros, where he had lived with his grandfather Lycomedes, Odys. brought him away to the war, because the oracle declared that him could not be taken without his aid.

l. 512. νικάσκομεν, § 17. 6, 'beat him.'

l. 513. The readings vary between μαρναίμεθα (the natural opt. from ρναμαι), and μαρνοίμεθα, which has the better MS. authority, and is supported by the analogy of ὄνοιο (ὀνίνημι) and κρέμοισθε (κρεμάννυμι, ἐμάω).

l. 515. τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἰκων, 'yielding to nobody in that might of it.'

l. 519. ἀλλ' οἶον, see on Od. 4. 242. Eurypylos, son of Telephus king of the Ceteans (so the Mysians are here called from the river Ceteus), was kept back from the expedition to Troy by his mother Astyoche, sister of Priam; she was afterwards persuaded to let her son go by the present of a golden vine which Priam gave her.

l. 521. γυναιῶν = 'given to a woman,' cp. sup. v. 327. The death of the Ceteans was due to these 'gifts,' because they were the cause of their leader being sent to the war.

l. 524. Join ἐπετέταλτο (ἐπιτέλλω).

l. 525. The line seems a late imitation from *Il.* 5. 751, where the verbs are appropriately used of the cloud-gates of heaven; but here they are unsuitable as describing the closing or opening of the 'Trojan Horse.'

l. 527. ὑπὸ, 'under them.'

l. 531. ἐξίμεναι, (*ἐξίμημι*), 'to let him go forth.'

l. 534. μοῖραν, 'fair share' [of the spoil], so *ἴσης*, *Od.* 9. 42. γέρας ἰσθλόν = 'the choice prize,' viz. *Andromache*, cp. *Virg. Aen.* 2. 469.

l. 536. οἶά τε πολλὰ, see on *Od.* 9. 128.

l. 539. βεβάσα, § 21. 1, 'with grand step.' ἀσφοδελός, adjectival, is accented on ultima. The noun is proparoxyton.

l. 540. γηθοσύνη δ, *gaudens quod*.

l. 542. εἰροντο δὲ κ. ἔ., *sciscitabantur vero de suis quæsiis curis*, i.e. about their objects of interest in the upper world. Others render *είροντο*, *narrabant*, following the Scholl.

l. 545. τὴν (νίκην) νίκησα, so *φιλεῖν φιλότητα*, *Od.* 15. 245. δικαζόμεν, 'defending my right.'

l. 546. ἔθηκε, 'put them up (as a prize).' After the death of Achilles, Thetis offered his armour (*Il.* 18) to the greatest hero of the Greeks. The claim lay between Odysseus and Ajax. The decision was referred to the captive Trojans (v. 547), who declared for Odysseus. (This version being posthomeric, the line 547 is generally rejected).

l. 549. γαῖα κατέσχευ, see on sup. v. 301.

l. 550. ὅς περὶ κ.τ.λ., 'who was beyond all the other Danaï both in beauty and achievements, next to,' etc., see on *Od.* 1. 66.

l. 553. οὐκ ἄρ', 'Didst not thou mean then, even in death, to forget thy wrath against me for those accursed arms? The Gods set them up (as a prize) to be a mischief to the Argives. So mighty a defence for themselves they lost in thee (lit. 'thou didst perish'), and for thy death we Achæans sorrow continually, even as for the person of Achilles.'

l. 556. With ἀχλύμ. σείο, § 15. 1, cp. *Od.* 14. 376 ἀχύν. οἰχομένους ἀνακτος.

l. 558. A shorter form of sentence for ἀλλὰ Ζεὺς αἴτιος δὲ ἤχθηρε, κ.τ.λ.

l. 560. τεῖν, § 15. 1.

l. 565. The whole passage from this line to v. 627 is probably the later introduction of some Rhapsodist, as the earlier commentators did not fail to observe. The main inconsistency lies in making Odysseus an eye-witness of the scenes enacted down in the underworld, whereas according to the original plan of the book, he remains sitting at the side of the trench to question the ghosts as they come up. Trans. 'There, notwithstanding, he would have addressed me in spite of his wrath, or I would (have accosted) him.' This use of *δμως* is apparently posthomeric, and the use of *κατατεθνήτων*, without a noun, is at least unusual.

568. *Minos*, son of Zeus and Europa, king of Crete, and a famous giver. It is thus that he appears as lawgiver and arbitrator in the *er* world; not because he sentences the ghosts to their punishments (after adaptation), but because men after death are represented as still ying on the pursuits of their life in the upper world.

570. *μιν ἀμφὶ ἄνακτα*, 'round him, the king.' *εἶροντο*, see on sup. 42, 'asked concerning their rights.'

572. *Orion* is the hunter still, and drives his quarry before him in a htened herd (*ἰμοῦ ἐιλεῦντα*).

578. *μιν . . ἦπαρ*, sup. v. 497. *γῦπε . . δύνοντες*, dual with plur.

579. *δέρτρον* = 'the caul.'

580. The readings vary between *ἤλκησε* and *ἔλκησε*, a first aor. n *ἐλκέω*, a poetical form of *ἐλκω* = 'maltreated.'

584. *στεῦτο*. The ancients rendered this 'stood,' but the word in mer always implies 'eager straining' after something. Trans. thirsting, he strove to drink (supply *πιεῖν* from next clause), but was able (Od. 12. 433) to take it to drink.' The verb only occurs in d sing. pres. and imperf., and is probably from a form *στέομαι* (*ρημι*) in the sense of 'raising one's self' in a particular direction, *aping* after something.'

586. *ἀπολέσκετο*, iterative form from *ἀπώλετο*; so *φάνεσκε* from *ῖη*. *καταζήνασκε* from *κατ-αζάινω*.

588. *κατὰ κρήθεν*, sync. from *κάρηθεν*, *κάρη*, 'down from above.' *ers* write *κατ' ἀκρηθεν* = *κατ' ἀκρης*.

590. *σुकέαι*, two syllables, § 4. 3.

591. Join *τῶν ἐπιμάσασθαι χερσὶ*, *quae comprehendere manibus*.

592. *τὰς δὲ*, apodosis. *ρίπτασκε*, § 17. 6.

597. *ἀκρον ὑπερβ.*, 'to send it over the hill top.' *κραταις* = 'the r-mastering force.' Cp. Od. 12. 124, where the name recurs actually sonified. Here it is a sort of half impersonation. 'The force turned : stone back.'

598. Notice the rhythm of these lines describing the slow laborious ent of the stone and its rapid and bounding descent. With *ἀναδής*, the use of the Lat. *improbis*.

l. 602. *αὐτός*, the hero himself, in opp. to *εἶδωλον*, 'his phantom form.' e lines 602-604 are generally rejected; 604 is borrowed from Hesiod, l the former lines express an idea too refined for Homeric psychology, l are inconsistent with the early conception of Hebe the virgin.

l. 605. 'And round him was raised a clamour of the dead, flying rywhere in dismay (*ἀτύξεσθαι πεδίω*, Il. 6. 24): and there was he, e dark night, holding his bow bare (from its case) and an arrow on : string, glaring about terribly, like one ever about to shoot. And : awful belt round his breast was a strap of gold, whereon were ought marvellous devices, bears and wild boars and fierce-eyed lions,

and battles and slayings of men. May he who treasured up [the design of] that belt in his craft, having once fashioned it, never fashion any other work.' In this passage, the multiplication of participles without a finite verb is remarkable. The wish expressed may only imply that the belt was simply perfection and the craftsman had better 'let well alone,' lest he should fall short of it, or more likely, *σμερδαλ.* gives the key, and so the poet naively hopes that never may such a belt be made again. It was too dreadful.

l. 618. ἡγηλάζειν (ἡγείσθαι) μόρον = 'to endure fate,' on the analogy of the later ἀγειν, διάγειν.

l. 619. ὑπ' αὐγάς, cp. sup. v. 498.

l. 621. The χείρων φῶς is Eurystheus, to whom Heracles was enslaved through the contrivance of Hera.

l. 623. κύνα = Cerberus as Hesiod names him.

ἔπεμψε, 'conducted me.'

l. 629 = Od. 4. 268.

l. 631. This line is said to have been inserted to gratify Athenian vanity by introducing the names of their national heroes.

l. 632. ἀλλὰ πρὶν, 'but ere that, up thronged the countless tribes of dead.' Join ἐπαγείρετο.

l. 634. Γοργεῖην κ., 'the Gorgon-head of some terrible monster.' This general translation seems better than referring the story to any one particular Gorgon.

l. 633 = Od. 3. 150.

l. 640. The readings vary between εἰρεσίη and -ίη, the former is easier as making a better antithesis to κάλλιμος οὔροσ.

BOOK XII.

l. 4. ἀντολαὶ = ἀνατολαὶ, § 7 = 'the place where the sun rises;' so the plur. τροπαὶ for the spot where he turns to begin his journey back, Od. 15. 404.

χοροί, 'lawns' for dancing.

l. 5. νῆα μὲν begins the apodosis, Od. 9. 546.

ll. 6-8 = Od. 9. 150-152.

l. 10. οἰσόμεναι, § 20. 3.

l. 11. ὄθ' ἄκροτ. πρόεχ' [προεῖχε] ἀκτῆ marks the site of the burial. Join ἄκροτ. predicatively with πρόεχε.

l. 14. ἐπερύσαντες, 'having hauled up thereon.'

l. 16. τὰ ἕκαστα, so inf. v. 165, 'these things severally.' Cp. ταῦτα ἕκαστα, Il. 1. 550, Od. 14. 362.

l. 22. ὄτε. In this use of ὄτε with the present, and in a corresponding

use with a past tense (εἰλει . . . Ἐκτορ . . . ὄτε αἰ Ζεὺς κῦδος ἔδρακεν, II. 8. 216), we may notice a transition from the temporal to the logical force of the particle, like in the Lat. *cum* and *quando*, or in English 'while.' See on Od. 5. 357.

l. 23 = Od. 10. 460.

l. 27. ἢ ἀλὸς ἢ ἐπὶ γῆς. It is better to take ἀλὸς as a simple local gen. = 'on sea,' as Ἄργεος, Od. 3. 251, ἠπείροιο, Od. 14. 97, than to throw back the force of the ἐπὶ to govern it, which seems to be a later form of construction. ἀλγήσῃτε = ἀλγήσῃτε.

l. 28 = Od. 10. 466.

ll. 29-32 = Od. 10. 476-479.

l. 34. προσέλακτο, § 20. 4, 'reclined at my side, and began to ask.'

l. 35 = Od. 10. 16.

l. 37. The journey to Hades 'has been accomplished,' περαίνειν. The two (v. 52, dual) Sirens are represented living in an island (v. 167) S.E. from Aëaea. Their name may mean the 'enchainers,' from σειρή. Later legend placed them off Capri or in the straits of Sicily.

l. 42. τῶ δε, apodosis. γυνῆ alone stands as subject to παρίσταται, but with γάννυται must be taken also τέκνα.

l. 45. ἀμφί, (adverbial), 'all around.' ὀστεόφιν = ὀστέων, § 12. 1.

l. 46. περὶ, sc. περὶ τὰ ὀστέα, 'and the skin round the bones is wasting.' These words add a further explanation to πνυθόμενων (πύθω).

l. 47. παράξ ἑλάαν, inf. for imperat., so ἀλείφαι, and inf. v. 58 βουλεύειν.

l. 49. ἀνάρ, κ.τ.λ. 'But if thou desirest to hear them thyself, let [thy comrades] tie thee hand and foot, upright in the mast-step, and to [the mast] itself let the rope-ends be fastened.'

l. 51. ἱστοπέδη is a socket in which the square end of the mast was set, when it was hauled up. Odysseus was to be set upright with his feet resting in this, and he was lashed round and round till the rope-ends passed round the mast where they were tied.' With ἀνάπτειν ἐκ, cp. Od. 10. 96. αὐτοῦ, sc. ἱστοῦ out of ἱστοπέδη.

l. 54. διδέντων, imperat. from δίδημι, older form of δέω. An imperf. δίδη is found in II. 11. 105. Trans. 'Let them bind thee.'

l. 58. βουλεύειν, see sup. v. 47. ἀμφοτέρωθεν, 'I will tell you the way in both directions.' One route (vv. 59-72) passes the Πλαγκταί, the other lies between Scylla and Charybdis (vv. 73-110).

l. 61. Πλαγκταί, (πλήσσω), these 'striking' rocks, that dash together, appear in the Argonautic legend as Συμ-πλήγαδες at the entrance of the Pontus. The Planctae were localised by the ancients in the Straits of Messina, while the mention of the smoke (v. 218), and the fire (v. 68), has made others identify them with the Lipari Isles, to which group the volcanic Stromboli belongs.

θεοὶ καλέουσι, see Od. 10. 305.

l. 62. τῆ, 'there,' sc. where these rocks stand, 'not even do birds pass by, no! not the timorous doves, which carry ambrosia for Zeus; but even of them the sheer rock ever steals one away, and the Father sends in another to make up the number.' This story seems to have an obscure reference to the notion of a 'lost Pleiad,' (cp. Od. 5. 273), *πελειάδες*, a group of seven stars, one of which is generally invisible.

l. 66. φύγεν, aorist of custom, parallel to *παρέρχεται* (v. 62).

l. 70. μέλουσα πᾶσι, cp. Od. 9. 20.

l. 71. With βάλεν must be supplied a nom. from v. 68, sc. κύματα.

l. 73. οἱ δὲ, antithesis to *ἐνθεν μὲν*, v. 59. Trans. 'But yonder are two rocks; one of them,' etc. The antithesis to *ὁ μὲν* is *τὸν δ' ἕτερον* in v. 101. For the form of sentence, cp. Od. 8. 361.

l. 75. τὸ μὲν, 'the cloud,' agreeing with *νέφος*, suggested by *νεφέλη*, or, more likely, taking up the notion and expressing it in a general way by the neut. adj. So in Od. 9. 359, where the *οἶνος* of the preceding line is referred to as *τόδε* and not *ὅδε*. *ἔρωεῖ*, 'never streams off from it.' See Buttmann, *Lexil.* s. v.

l. 77. The common reading is, as here, *οὐ καταβαίη*. There is good authority for *οὐδ' ἐπιβαίη*, *ἐπιβαίνειν* denoting the accomplishment of *ἀναβαίνειν*, sc. 'set foot on it.'

l. 81. ἧ περ ἂν ὑμεῖς, i. e. ἧ περ ὑμεῖς *παριθύητε ἂν νῆα*, 'in which direction you shall steer your ship past.' Cp. *ῶ κε σὺ χάρης*, Od. 9. 356; 10. 507 *τὴν δὲ κέ τοι πνοιὴ φέρροσι*, where *κε* with subjunctive is used almost as fut. indic.

l. 86. These three lines seem introduced to assign an etymol. to *Σκύλλη*, sc. *σκύλαξ*, 'a whelp.'

l. 89. ἄωροι, 'uplifted,' 'outstretched,' from *ἀίρω*, cp. *μετέ-ωρος*. Others render, 'ugly,' from *ἀ* and *ῶρα*, cp. *ἄραιος*.

l. 93. μέσση, 'as far as the waist.' *κατὰ σπείους*, Od. 9. 330.

l. 97. κῆτος ἄ, cp. Od. 5. 421 *κῆτος οἶα, κ.τ.λ.*, 'a monster [from those] which,' or 'of such a kind as.'

l. 101. τὸν δ' ἕτερον, in opp. to *ὁ μὲν*, v. 73. 'Now the other rock you will see [to be] lower, Odysseus. They are close to one another.' Some write *πλησίον* against the MSS., but *πλησίον [εἰσὶ] ἀλλήλων* is quite admissible. Cp. *συφεοὺς ποιεῖ πλησίον ἀλλήλων*, Od. 14. 13.

l. 104. τῷ δ' ὑπὸ, *sub illa autem [arbore]*.

l. 108. ἀλλὰ μάλα, 'But be sure [so ἀλλὰ μάλα, Od. 4. 472] to send your ship past [inf. for imperat.] quickly nearing Scylla's rock.' *πεπλημ-*, perf. from *πελάζω*.

l. 113. ὑπ-εκ-προφύγ.= secretly escape from and get forward.

l. 114. τὴν δὲ = Scylla.

l. 116. 8ῆ αὖ, § 4. 3.

l. 121. Join *δηθύνθηθα* [§ 17. 1] *παρὰ πύργη*.

l. 123. Join *ἔξ-έληται*, sc. out of the ship.

- l. 124. ἑλάαν, βωστροεῖν, inf. for imperat.
- l. 127. Θριν. νήσος. Identified by the ancients (Thuc. 2. 6) with Sicily and its three promontories (τρεῖς ἄκραι). But we are still in fable-land.
- l. 134. θρέψασα τεκοῦσά τε. A *protbysteron*, as in Od. 4. 208.
- ll. 137-141 = Od. 11. 109-113.
- ll. 144-146 = Od. 11. 636-638.
- ll. 148-152 = Od. 11. 6-10.
- l. 157. The readings vary between φύγωμεν and φύγοιμεν. The optative would imply that escape was less probable than death. See on Od. 4. 692. Join θαν. καὶ κῆρα φύγ. The particip. ἀλευ. stands alone, as in Π. 5. 28 τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον.
- l. 161. αὐτόθι, 'where I am placed,' sc. ὄρθον ἐν ἴστοπ.
- l. 164. ὑμεῖς δὲ πίεζεν, 'Then do ye make me fast!'
- l. 165. τὰ ἕκαστα, sup. v. 61.
- l. 175. μεγάλη ἱς, sc. στιβαρῶν χειρῶν.
- l. 181 = Od. 9. 479.
- l. 182. With διώκοντες may be supplied νῆα, 'urging on the ship,' as ἄρμα διώκειν, Π. 8. 439.
- l. 189. ὄσα μόγησαν, the mood points to the definite circumstances of the war, γένηται is general, and includes all occurrences irrespective of time; cp. Od. 10. 38.
- l. 203. The oars flew from the hands of the startled rowers. They were kept from falling overboard by the leathern loops [τροποί, Od. 4. 782] which served for rowlocks, but the blades dropped with a splash on the water.
- l. 209. ἐπι, sc. ἕπεισι. [A Schol. reads ἕπει, as if from ἕπω, ἕπομαι, 'follows us'].
- l. 210. εἴλει, imperf. from εἰλέω, Ep. form of εἴλω, 'to shut in.'
- l. 212. μνήσεσθαι, sc. ἡμᾶς. Cp. Virg. Aen. 1. 103.
- l. 217. κυβερνήθ' = κυβερνήτα.
- l. 220. σκοπ. ἐπιμαίεο, 'Keep near to the rocks,' viz. to Scylla and Charybdis. Others read σκοπέλου = Σκύλλης. 'Lest unawares [the ship] sheer off in that direction,' viz. towards the dangerous Πλαγῆται.
- l. 222 = Od. 10. 428.
- l. 223. οὐκέτ' ἐμυθ., i. e. 'said no more about her.' than this vague reference in the word σκοπέλων.
- l. 225. ἐντός, sc. within the ship.
- l. 229. ἱκρια νηὸς πρῶρης, 'the deck of the fore-ship.' πρῶρη, like πρῶμη, is properly an adj. For ἱκρια, see on Od. 5. 252.
- l. 230. ἐδέγμην, § 20. 4.
- l. 235. ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλη [ἦν]. The verb ἀνεβροίβ. suits Charybdis only.
- l. 238. ἀναμορμ., § 17. 6.

- l. 239. ἀμφοτέρ., sc. on Scylla and Charybdis.
- l. 241. φάνεσκε, § 17. 6. ἔντοσθε, in the hollow gulf of down-drawn water. 'And below the ground showed dark with sand.' The common, but less accurate reading is κνανέρη, in agreement with ψάμμυ.
- l. 247. ἐς νῆα, 'at the ship.' μεθ' ἑταίρ., 'in search of my crew.'
- l. 252. Join καταβάλλων εἶδατα, δόλον ἰχθύσι, 'as a bait for fishes.'
- l. 253. The κέρασ is generally interpreted to be a little sheath of horn slipped over the shank of the hook where it joins the line, to save the line from being bitten through.
- l. 254. ἀσπαίροντα, sc. ἰχθύν, the singular number referring to each fish as caught. ἔρριψε, aorist of custom, here parallel with προίησι.
- l. 256. κεκλήγοντας, as if from a pres. κεκλήγω. Others read κεκλήγῳτας (κλάζω).
- l. 265. μυκηθμοῦ .. βληχῆν. Gen. and acc. are both used with ἀκούειν, cp. vv. 198, 41, where gen. and acc. are used respectively; here the uses are combined. αὐλιζομ., 'housed for the night.'
- l. 267. The readings vary here (as in Od. 10. 493. q. v.) between μάντηος and μάντιος.
- l. 279. 'A hard man thou art, beyond all measure [is] thy strength, nor dost thou weary in thy limbs.' περι, advbl., as in Od. 3. 95.
- l. 281. καμάτῳ ὑπνῳ, 'exhausted with toil and sleepiness;' cp. Od. 6. 2. With ἄδηκ. cp. Od. 1. 134.
- l. 284. αὐτως, 'just as we are.' θοή, 'sudden,' because in those latitudes the darkness falls without the long northern twilights. The epithet implies the idea of 'terrible,' but only from this reason. Cp. ὑρίρει δ' οὐρανόθεν νῶξ, inf. v. 315. ἀλάλησθαι, irreg. Ep. perf. ἀλάλημαι from ἀλάομαι.
- l. 286. The wind that rises at night-fall is represented as coming out of the night. With the plur. cp. ἀντολαί, sup. v. 4.
- l. 290. θεῶν ἀέκητι, 'despite the will of the Gods.' This describes the fate of men who bring on themselves destruction which heaven never meant for them. Cp. ὑπὲρ μέρον, Od. 1. 34.
- l. 291. περὶ νυκτὶ, 'let us do night's bidding,' i. e. get our supper, as the next line shows.
- l. 293. ἐνήσομεν, (ἴημι), sc. νῆα, 'will push out.'
- l. 311. κλαιόντεσσι = κλαίονσι. νήδυμος, see on Od. 4. 793.
- l. 312. 'But when it was in the third part of the night.' ἔην used impers., as κακῶς ἔην, Il. 9. 551. The night was divided into three parts, and so in the present instance was in its last third, or, as we say, was more than two-thirds gone.
- παρήχηκεν δὲ πλεον νῶξ
τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λείλειπται,
- Il. 10. 252. μεταβεβήκει, 'had crossed the zenith;' so μετεπίσσετο, of the sun, Od. 9. 58.

- l. 313. ζαῖην, a heteroclitite acc. from ζαῖη, the ordinary form being ζαῖη.
 ll. 313-315 = Od. 9. 67-69.
 l. 317. εἰσερεύσ. σπέος, 'having hauled her into a cave.'
 l. 320. ἐν γὰρ . . τῶν δὲ βοῶν = 'since there is . . so let us,' etc.
 l. 325. ἀη, *flabat*, an aor. from ἀημι. Another form is ἀει, the imperf.
 l. 330. καὶ δὴ ἀγρην, (the δὴ ἀγρ. coalescing by synizesis), 'and when they were questing game.'
 l. 332. ἔπειρε δὲ gives the reason why they condescended to such food. But the line is of doubtful authority.
 l. 333. ἀπέστιχον, that he might be alone with the god, Od. 4. 367.
 l. 336. ἐπὶ σκέπας ἦν. Cp. Od. 5. 443.
 l. 344. ῥέξομεν, i. e. ῥέζωμεν. The sacrifice would imply a meal for the sacrificer.
 l. 345. Notice the optat. ἀφικοίμεθα to express a possible, and the subjunct. ἐθέλη . . ἐφέσπωνται (ἔπομαι), a probable result.
 l. 346. κεν τεύξομεν. For κεν with fut. indic., cp. Il. 14. 267 ἐγὼ δὲ κε δάσω, Od. 19. 558 οὐδέ κέ τις ἀλύξει. See p. 230.
 l. 350. βούλομαι ἦ, cp. Od. 11. 489.
 l. 351. στρεῦγεσθαι, 'to be exhausted,' properly of things squeezed out by drops, *στράγγξ, στραγγός*.
 l. 354. The parenthesis, from οὐ γὰρ τῆλε . . εὐρυμέτωποι, is the explanation of ἐγγύθεν. After the parenthesis, the constr. is broken, the τὰς δὲ taking up the βοῶν ἀρίστας of v. 353, and serving as an apodosis to the sentence.
 l. 356. περιστήσαν τε, [al. περιστήσαντο], 'stood round the victim.' Cp. Il. 2. 410
 βοῦν τε περιστήσαν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοστο.
 Here they had no barley, and were obliged to use oak-leaves for the οὐλοχύται.
 l. 360. Cp. Od. 3. 458 foll. for a similar description.
 l. 363. ἐπώπων, sc. ἐπὶ σχίζῃ, Od. 3. 459.
 l. 369. ἠδὺς ἀυτμή. For the gender of adj., cp. Od. 4. 442.
 l. 370. μετ' ἄθαν. is strange, as Odysseus was not in the presence of the gods. We may trans. 'Made my voice heard in the assembly of the gods.' Perhaps we may read μέγ[α] = 'aloud.' γεγώνευσεν, § 4. 1.
 l. 374. ὠκέα (§ 13. 3) ἀγγ. ἦλθ., 'came with the message.'
 l. 375. ὃ [ὅτι] οἱ βόας ἔκταμεν ἡμεῖς [κτείνω], al. ἔκταν ἐταῖροι. Od. 9. 320 has ἔκταμεν for ἐξέταμε from τέμνω.
 l. 378. τίσαι, imperat. 1 aor. med. τίνω.
 l. 383. φαίνω. Conjunctive in sense of future, as ἐνίσπω Od. 9. 37; περικλυτά δῶρ' ὀνομήνω, Il. 9. 121. Trans. 'and give light,' as inf. v. 385.
 l. 387. Join τῶν δὲ [ἐταῖρων] νῆα ἐγὼ δὲ τυτθὰ κέασαμι, βαλὼν ἄ. κ., 'I will split into shivers.'

- l. 392. *ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιστάδ.*, the adv. contains the idea from one to another, and standing facing him, which explain
- l. 394. *τοῖσιν*, 'in the sight of my comrades.'
- l. 399. *δὴ ἔβδομον*, synizesis. *ἐπέθηκε*, sc. to the sixth.
- l. 401. *ἐνήκαμεν*, cp. sup. v. 293.
- l. 404. *γαϊάων*, so *γάων*, (*terrarum*), Hdt. 4. 198.
- l. 407. *ἦ δ' ἔθει* [*θέω*], 'and she scudded on.'
- l. 409. Two forestays held up the mast and were made bows. Here both broke, so the mast at once fell aft into rigging and all.
- l. 414. *ἱκρίοφιν*, § 12. 1; see on Od. 5. 252. *κάππεσε* § 7.
- l. 417. *πλήγτο*, § 20. 4, (*πίμπλημι*).
- l. 419. *ἀποαίνυτο*. Elsewhere written *ἀπαίνυμαι*, II. 11. 51
- l. 420. 'But I kept pacing the length of the ship till the wa (*ἀπέ-λυσε*) the sides from the keel, and the surge carried her mantled, and broke off (*ἐξάραξε*) her mast close to the keel. The backstay had tumbled over it [the mast] made of ox-hide.'
- l. 423. *ἐπίτονος*, (here with long *ε*, *metri grat.*), may be that which pulls up the sail-yard. But it is better to take it as stay of the mast. *Vide* Frontispiece.
- l. 427. *ἦλθε . . δόφρα ἀναμετ.*, 'came . . so that I retraced and fell Charybdis.'
- l. 433. *τῷ προσφύς ἔχ.*, 'held on, clinging to it like a vine which could nowhere either plant myself firm on my feet, or mou for the roots stretched far away [*εἶχον*, neut., as *ὑψόσ' ἔχον* 38], and the branches hung far above my head.'
- l. 438. *ἦλθον*. sc. mast and keel.
- l. 439. 'Now [at the hour] when a man rises [aor. of *κύβηται* the assembly.] This denotes evening. The verses are suspicious. Odysseus came to the place at sun-rise, and the whirlpool three times a day, v. 105; so he was kept waiting too long.
- l. 442. *ἦκα δ' ἔγῳ*, 'And I let down my hands and feet from the mast to make a plunge, and I plumped down in the middle of the water the long timbers.'
- l. 451. *χθιζός*, sc. Od. 7. 244.
- l. 453. Join *αὐτίς μυθολ.* and *ἀριζή. εἰρημ.*, 'clearly told.'

INDEX.

The principal words and phrases explained in the Notes.

A.

ἀγορή, 3. 127.
 ἄδινός, 1. 92.
 ἄεσαμεν, 3. 151.
 αἰδηλος, 8. 309.
 αἴθουσα, 8. 57.
 αἰπύς, 1. 11.
 αἰσυμνήτης, 8. 258.
 ἀκήν, 2. 82.
 ἀλαλκεῖν, 10. 288.
 ἀλιτήμενος, 4. 807.
 ἀλιτρός, 5. 182.
 ἄλλος, 1. 132.
 ἄλος (*loc. gen.*), 12. 4.
 ἀλφηστῆς, 1. 349.
 ἀμέρδω, 8. 64.
 ἀμφί, 2. 153.
 ἀμφ' ἐμοί, 11. 423.
 ἀμφαδίην, 5. 120.
 ἀμφιβεβήκει, 9. 198.
 ἀμφιγυήεις, 8. 300.
 ἀμφιέλισσαι, 3. 162.
 ἀμφικύπελλον, 3. 63.
 ἀμφιμέλαιναι, 4. 661.
 ἀμφίς, 1. 54.
 ἀν' ἰθύν, 8. 377.
 ἀναβαίνειν (*gen.*), 2. 416.
 ἀνελόντες, 3. 453.
 ἄνεω, 2. 240.
 ἀνιέμενοι, 2. 300.
 ἀνοπαία, 1. 320.
 ἀντολαί, 12. 4.

ἀνώγει, 5. 139.
 ἀπεθαύμασε, 6. 49.
 ἀπειλεῖν, 8. 382.
 ἀπεχθόμενος, 10. 75.
 ἀπήνυσαν, 7. 326.
 ἀπὸ δόξης, 11. 344.
 ἀπογυμνωθεῖς, 10. 301.
 ἀργειφόντης, 1. 38.
 *Αργος. See Ἑλλάς.
 ἀργός, 2. 11.
 ἀργύφειος, 5. 230.
 ἀρημένος, 6. 2.
 ἀριστερὰ χειρός, 5. 277.
 ἀρμονίαι, 5. 248.
 ἀρπυίαι, 1. 24.
 ἀσκελέες, 10. 463.
 ἀσφοδελός, 11. 539.
 αὐδήεσσα, 5. 334.
 αὐλός, 9. 156.
 αὐτως, 4. 665.
 ἄωροι, 12. 39.
 ἄωτειν, 10. 548.

B.

βαθύζωνος, 3. 154.
 βέλη ἀγανά, 3. 280.
 βλαπτειν (*gen.*), 1. 195.
 βῶν ἀγαθός, 3. 311.
 βουλή, 3. 127.
 βούλομαι, 9. 96.
 βούλυντόνδε, 9. 58.
 βρίσας, 6. 159.

Γ.

γεγωνεῖν, 5. 400.
 γλαυκώπις, 1. 44.
 γόμφος, 5. 248.

Δ.

δαιμόνιος, 10. 472.
 δέατο, 6. 242.
 δειδέχεται, 7. 72.
 διάκτορος, 1. 84.
 διδέντων, 12. 54.
 διερός, 6. 201.
 δίζηαι, 11. 100.
 δίκαιος, 3. 52.
 δίκη, 4. 691.
 δίπτυχα, 3. 458.

Ε.

εἰσῶν, 8. 325.
 ἐγγυάσθαι, 8. 351.
 ἐγχεσίμωροι, 3. 188.
 ἐδειησε, 9. 540.
 εἰδώς (of character), 1. 428.
 εἰλίποδες, 1. 92.
 εἶλυμα, 6. 179.
 εἶρερον, 8. 529.
 εἶροντο, 11. 542.
 εἰρύαται ὁδόν, 6. 265.
 εἶσος, 3. 10.
 ἐκληθάνει, 7. 221.
 ἔκλυον, 6. 185.
 ἔκταμεν, 9. 320.
 ἐλάαν, 5. 290.
 ἐλάχεια. See λάχεια.
 ἐηλάδατο, 7. 86.
 ἔλικες, 1. 92.
 Ἑλλάς, 1. 343.
 ἐλώωσι, 7. 319.
 ἔλσας, 5. 132.
 ἐν χεῖλεσι φύντες, 1. 381; 2. 302.
 ἐναργεῖς, 7. 201.
 ἐνδιος, 4. 456.
 ἐνδυκέως, 7. 256.
 ἐνιαυτός, 1. 16.
 ἐνίσπες, 3. 101.
 ἐννέωρος, 10. 19.

ἐνώπια, 4. 42.
 ἐξ ἄλός, 11. 134.
 εὐκοότες, 3. 124.
 ἐπαινή, 10. 491.
 ἐπάρξασθαι, 3. 340.
 ἐπενησθε, 8. 365.
 ἐπήρατος, 4. 606.
 ἐπηετανός, 4. 89.
 ἐπηγκενίδες, 5. 256.
 ἐπί (= τβαν), 7. 216.
 ἐπεικτά, 8. 307.
 ἐπιζαφελῶς, 6. 330.
 ἐπίηρα, 3. 164.
 ἐπικάρσιαι, 9. 70.
 ἐπὶ κλησιν, 5. 273.
 ἐπισμυγερός, 3. 195.
 ἐπιστέφεσθαι, 1. 148.
 ἐπίστιον, 6. 265.
 ἐπιψαύειν, 8. 547.
 ἐπιωγή, 5. 404.
 ἐποίχεσθαι, 5. 62.
 ἐπώνυμος, 7. 54.
 ἔργον τε ἔπος τε, 2. 272.
 ἔρκα, 8. 57.
 ἔρση, 9. 222.
 ἔρωεῖν, 12. 75.
 ἐσχαρόφιν, 5. 59.
 ἐτέθηπεια, 6. 166.
 ἐτήτυμος, 3. 241.
 εὐδείελος, 9. 21.
 εὐκέατος, 5. 60.
 ἔχυντο, 10. 410.

Ζ.

ζαῆ, 12. 313.
 ζώμεναι, 7. 148.

Η.

ἦ—ῆ, 1. 175.
 ἦ ῥα, 2. 321.
 ἠηλάζειν, 11. 618.
 ἦια, 5. 266.
 ἠλεκτρον, 4. 73.
 ἠμβροτεν, 7. 292.
 ἠμόνων οὖρα, 8. 123.
 ἠπεδανός, 8. 311.
 ἠῶθι πρό, 5. 469.

Θ.

θαλερός, 4. 705; 6. 66.
 θέλειν, 9. 96.
 θεουδής, 6. 121.
 θοή νηῦς, 7. 34.
 θοή νύξ, 12. 284.
 θυμαρής, 10. 361.

Ι.

ἴησι (*intrans.*), 7. 131.
 ἴκμενος, 2. 420.
 ἴκρια, 5. 252.
 ἰμάς, 1. 441.
 ἰστοπέδη, 12. 51.
 ἰστός, 2. 94.

Κ.

καιροσέων, 7. 107.
 κάμμορος, 5. 160.
 κατακείμετε, 7. 188.
 καταλοφάδια, 10. 169.
 κατάρχεσθαι, 3. 445.
 κατέχειν, 9. 6; 11. 301.
 κατισχέμεναι, 11. 456.
 κεκράαντο, 4. 132.
 κελευσέμεναι, 4. 274.
 κέρας, 12. 253.
 κερδαλέος, 6. 146.
 κητώεσσα, 4. 1.
 κλέος, 1. 283.
 κληίς, 1. 441.
 κλώθες, 7. 197.
 κραταίς, 11. 597.
 κρινάσθων, 8. 36.
 κύανος, 7. 87.

Λ.

λάχεια, 9. 116.
 λέκτο, 4. 453.
 λειμμένος, 9. 448.
 λέχος πορσύνειν, 3. 403.
 λίπ' ἐλαίφ, 3. 466.
 λίτα, 1. 130.
 λοετροχός, 8. 435.
 λωτός, 4. 603.

Μ.

μαρνοίμεθα, 11. 513.
 μαχεούμενος, 11. 403.
 μέλουσα, 12. 70.
 μέλω, 9. 19.
 μεσόδημη, 2. 424.
 μεταδόρπιος, 4. 194.
 μέτασσαι, 9. 221.
 μητιόεις, 4. 227.
 μολπή, 6. 101.
 μορφή, 8. 170.
 μυχός, 7. 87.

Ν.

ναιετάω, 1. 404.
 νάσσα, 4. 171.
 νειός, 5. 127.
 νέποδες, 4. 404.
 νήδυμος, 4. 793.
 νηπιάας, 1. 297.
 νύσσα, 8. 121.

Ο.

όδαία, 8. 163.
 οἶμη, 8. 74.
 ὀλοόφρων, 1. 52.
 ὀμῶς, 4. 775.
 ὀνήμενος, 2. 33.
 ὀπιθεν, 11. 66.
 ὀπίσσω, 1. 222.
 ὄροντο, 3. 471.
 ὄτε, 12. 22.
 οὐ μάλα, 7. 32.
 οὐλαί, 3. 441.
 οὐλος, 4. 50.
 οὔρα. See ἡμίονων.
 οὐτάμενος, 11. 40.

Π.

παιπαλόεις, 3. 170.
 παλιμπετές, 5. 27.
 πανυπέρτατος, 9. 22.
 παραπλήγες, 5. 418.
 παραυδάν, 11. 488.
 παρθέμενοι, 9. 255.
 παρθενική, 7. 20.

πάχεται, 8. 187.
 πείρα, 5. 289.
 πείσματος, 9. 135.
 πεπαλάσθαι, 9. 331.
 πέπληγον χόρον, 8. 264.
 πεπότηται, 11. 222.
 περί κηρι, 5. 36.
 περί φαγάνα, 11. 424.
 περίσκεπτος, 10. 209.
 περιστεναχίζεται, 10. 10.
 περιταμνόμενον, 11. 402.
 πίαρ, 9. 135.
 πλημυρίς, 9. 486.
 πλωτή, 10. 3.
 πόδες, 5. 260.
 πόθος, 11. 202.
 πολύτροπος, 1. 1.
 πολύχαλκος, 3. 2.
 πορφυρέος, 2. 428.
 πούς, 10. 31.
 πραπίδες, 7. 92.
 προπάροιθε, 11. 483.
 πρότονοι, 2. 425.
 πρόφρασσα, 5. 161.

Ρ.

ρίων, 5. 281.
 ρυτός, 6. 267.

Σ.

σκιάεις, 1. 365.
 στάθμη, 5. 245.
 σταμίνας, 5. 253.
 στευτό, 11. 584.
 στρεύεσθαι, 12. 351.
 στρεφθείς, 9. 435.
 στύξαιμι, 11. 502.
 σχεδία, 5. 33.
 σχέτλιος, 5. 118.
 σχομένη, 6. 141; 11. 279.

Τ.

ταναύποδα, 9. 464.
 ταηλεγής, 2. 100.
 τελείν, 5. 390.
 τελεσφόρος, 4. 86.
 τελήεις, 4. 352.

τέμενος, 6. 293.
 τετάυυστο, 4. 132.
 τετελεσμένον, 5. 90.
 τετύχηκε, 10. 88.
 τεχνησσαι, 7. 110.
 τηλέυλος, 10. 82.
 τηλύγετος, 4. 11.
 τόδε, 5. 173.
 τοίον, 1. 209.
 τοίσδεσι, 2. 46.
 τραπέιομεν, 8. 292.
 τρίχα νυκτός, 12. 312.
 τριτογένεια, 3. 378.

Υ.

υακίνθινος, 6. 231.
 ύλη, 5. 257.
 ύπεκπροέλυσαν, 6. 87.
 ύπεκπρορέει, *ibid.*
 ύπερ μόρον, 1. 33.
 ύπεραί, 5. 260.
 ύπερφίαλος, 1. 134.
 ύπερτερή, 6. 70.
 ύπηγήτης, 10. 279.
 ύπό (*with accus.*), 2. 181.
 ύπόβρυχα, 5. 319.
 ύπόκυκλος, 4. 131.
 ύψιπέτηλος, 4. 458.

Φ.

φαίνειν, 7. 102.
 φάρος, 8. 84.
 φήμη, 2. 35.
 φθάνειν, 11. 58.
 φθίτο, 11. 330.
 φόρτος, 8. 163.
 φυκτά, 8. 299.

Χ.

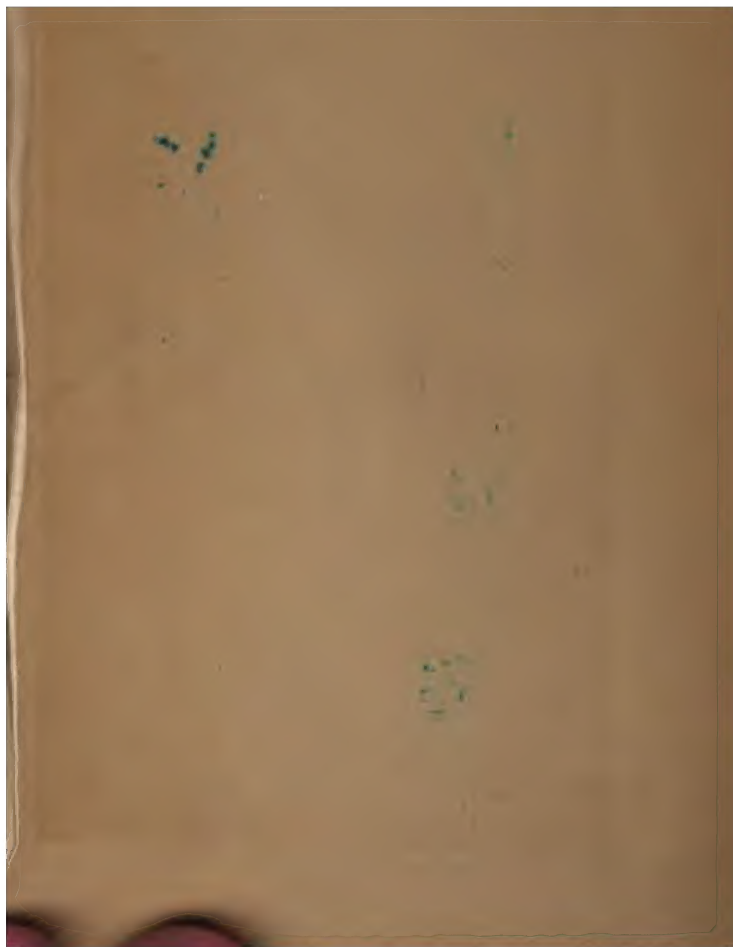
χθαμαλή, 9. 22.
 χρείων, 8. 79.
 χρυσηλάκατος, 4. 122.
 χυτλούσθαι, 6. 80.

Ω.

ώδε, 1. 182.
 ώκεανός, 10. 508.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

~~DEC APR 18 1981~~

~~DEC OCT 28 '38~~

OCT 27 1981

~~DEC FEB 27 '39~~

1197-342

~~JAN - 1954 H~~

~~JAN 19 54 H~~

~~FEB 25 56 H~~

CANCELLED

CANCELLED

Gh 62.687

Odyssey,

Widener Library

003342462

3 2044 085 124 097

Gh 62.687

Odyssey,

Widener Library

003342462

3 2044 085 124 097